

CORPVS
SCRIPTORVM ECCLESIASTICORVM
LATINORVM

EDITVM CONSILIO ET IMPENSIS

ACADEMIAE LITTERARVM CAESAREAE
VINDOBONENSIS

VOL. LIII.

SANCTI AVRELI AVGVSTINI

OPERA (SECT. VII PARS III).

SCRIPTORVM CONTRA DONATISTAS PARS III:

LIBER DE VNICO BAPTISMO, BREVICVLVS COLLATIONIS CVM
DONATISTIS, CONTRA PARTEM DONATI POST GESTA, SERMO
AD CAESARIENSIS ECCLESIAE PLEBEM, GESTA CVM EMERITO,
CONTRA GAUDENTIVM LIBRI II, APPENDIX, INDICES.

RECENSIT

M. PETSCHENIG

VINDOBONAE
F. TEMPSKY

LIPSIAE
G. FREYTAG (G. M. B. H.)

MDCCCX.

SANCTI
AVR ELI AVGVSTINI
SCRIPTA CONTRA DONATISTAS

PARS III:

**LIBER DE VNICO BAPTISMO, BREVICVLVS COLLATIONIS CVM
DONATISTIS, CONTRA PARTEM DONATI POST GESTA, SERMO
AD CAESARIENSIS ECCLESIAE PLEBEM, GESTA CVM EMERITO
DONATISTARVM EPISCOPO, CONTRA GAUDENTIVM DONATISTA-
RVM EPISCOPVM LIBRI II, APPENDIX, INDICES.**

RECENSUIT

M. PETSCHENIG

VINDOBONAE
F. TEMPSKY

MDCCCXC.

LIPSIAE
G. FREYTAG (G. M. B. H.)

Typis expressit Rudolphus M. Rohrer, Brunae

PRAEFATIO.

Grandi opere contra Cresconium confecto Augustino nulla iam occasio oblata esse uidetur, ut causam catholicam aduersus Donatistas haereticos pleniore et uberiore disputatione defenderet. itaque sex scripta quae sequuntur omnia quidem minora sunt, sed ad historiam Donatistarum cognoscendam admodum necessaria.

VII.

Primum adhuc semel cum Petiliano egit libro De unico *De unico*
baptismo, quo ea, quae ille libello quodam sub eodem *baptismo*
titulo edito de uero Donatistarum baptismo probasse sibi
uisus est, refelluntur atque calumniae Miltiadi episcopo Romano
et aliis illatae diluuntur. hoc opusculum circa annum 410
scriptum putant; certe compositum est ante collationem Car-
thaginensem (cf. infra sub VIII).

Inter multos libros manu scriptos qui supersunt praeter *codices*
uetustiores etiam tres saec. XII adhibui. praestantissimus est

1. Aurelianensis 163 saec. XI, contulit H. Lebègue. *O*
praescribitur fol. 485: *Item aur. augustini contra eundem*
petilianum de unico baptismo. hic liber aliquot lacunas, quae
in reliquis omnibus apparent, non habet et etiam scripturae
bonitate multis locis excellit. contra lacunae codicis *O* per
homoeoteleuton ortae, quae fortasse iam in eius archetypo ex-
stabant, ab altera familia explentur. ad eam pertinent reliqui
quibus usus sum.

2. Sangallensis 171 saec X; cf. uol. LI, pag. XVI. prae- *s*
scribitur pag. 333 minio: *INCIPT. LIBER DE UNICO*
BAPTISMO FELICITER. contuli ipse.

- T* 3. Parisiensis 12213 saec. X, olim 'Sti Germani a Pratis', antea 'Ex libris Corbeiensis abbatiae'. codex inscriptus ut *S* etiam libros De baptismo paruulorum et De spiritu et littera continet. contuli ipse.
- U* 4. Salisburgensis S. Petri a. VIII. 29 saec. VIII, inscriptus ut *ST*, eadem scripta continet quae *T*. contulit H. Hackel.
- V* 5. Lugdunensis 603 saec. VIII (cf. uol. LI, pag. XV) inscriptus est ut *STU*. contulit L. Sternbach.
- p* 6. Parisiensis 17396 saec. XII. fol. 135^r minio: *aurelii augustini doctoris de unico baptismo liber incipit*. contuli ipse.
- q* 7. Parisiensis 14536 saec. XII, olim 'S. Uictoris 856,' inscriptus ut *p*. contuli ipse.
- r* 8. Parisiensis 16726 saec. XII (cf. uol. LII, pag. 2 et 324), binis columnis exaratus. fol. 97^r: *Incip lib aurelii augⁱ epi de unico baptismo. contra petilianum ad constantium* (sic). contuli ipse.

Ex eis codicibus, quos conferre supersedi, solus saeculum duodecimum superat Parisiensis 12211 saec. XI, olim S. Germani a Pratis (cf. *T*). hunc alterius familiae esse S. Reiter, qui aliquot locos excrispsit, per litteras me docuit. praeterea exstant: Saresberensis 64, Abrincensis 83, Trecensis 69, Duacensis (Douai) 276, Gratianopolitanus 202, Uindobonensis 838, Berolinensis Philippicus 1992, omnes saec. XII, Parisiensis 16855, Cantabrigiensis 1275, Herefordensis bybl. cathedr. P. 2. 14, Durhamensis bybl. cathedr. B. 3. 5, Londiniensis (Lambeth Palace) 88, omnes saec. XIII, Parisiensis bybl. Mazarini 638, Durhamensis bybl. cathedr. B. 2. 20, Cantabrigiensis (colleg. corp. Christi) 344, omnes saec. XIII.

VIII.

Breuiulus collationis cum Donatistis Anno 411 mense Iunio iussu Honorii imperatoris Carthagine inter episcopos catholicos et Donatistas collatio trium dierum habita est, ut tandem aliquando unitas inter partes fieret. cuius collationis gesta cum tam proluxa essent, ut, quod ac-

tum erat, non facile legeretur, Augustinus ea in breuiculum¹⁾ redegit, numeris singularum partium gestorum additis. hoc opusculum extremo anno 411 scriptum esse ueri simile est.

Codicis manu scripti post Amerbachium nec uola nec uestigium usquam apparuit. cum editionis Amerbachianae exemplar mihi praesto non fuerit, textum uulgatum cum editione Frobeniana (Basileae 1569) contuli, in qua nonnullos *f* locos uerius scriptos inueni quam apud Maurinos se habent. ceterum is codex, e quo editio princeps manauit, neque recens neque malus fuisse uidetur, quod inter alia scripturis *Briza* et *Amillinus* (pro *Anullinus*; falsum enim *Anulinus*) et *Abtugnensis* uel *Aptuginensis* probatur.

VIII.

Cum episcopi Donatistae in collatione uicti, nondum tamen *Contra partem Donati post gesta* conuicti calumniari scriptis suis non desisterent et in primis iudicem Marcellinum a catholicis pecunia corruptum fuisse contenderent, Augustinus libello satis prolixo paulo post collationem composito, cui in codicibus praeter unum recentiorem inscribitur *Contra partem Donati post gesta*²⁾, laicos Donatistas monet, ne diutius a suis seducantur, et episcopos eorum in collatione omnia documenta et testimonia scripturarum contra se ipsos et pro catholicis protulisse demonstrat.

Quinque codices quibus usus sum omnes Gallici sunt, ab eodem exemplari uetere hic illic lacunoso et uitioso oriundi. *codices* id minimum saeculo sexto scriptum fuisse demonstrat

1. cod. Parisiensis 13367 saec. VI scriptura semiunciali *A*

¹⁾ Cf. epist. 139, 3. 185, 6.

²⁾ Retinui hunc titulum contra uulgatum: *Ad Donatistas post collationem*, quoniam quae *Retract. II* 66 leguntur non satis inter se consentiunt. uerba Augustini sunt: *Librum scripsi ad ipsos Donatistas post conlationem* (cf. praescript. cod. c infra), in titulo capitis uero habes: *Post conlationem contra Donatistas liber*. accedit, quod in hac re et auctoritas codicis *A* saec. VI et consensus omnium contra unum recentissimum maximi momenti est.

exaratus, foliorum 241, olim 'Liber S. Petri Corbeiensis,' post 'Sti Germani a Pratis N. 762'. continet eadem Augustini opuscula 'quae *B* (cf. infra). fol. 78': *INC. LIB. BEATI AUG. CONTRA PARTEM DŌNS POST GESTA*. codex maximam partem a manu prima, rarius a recentiore saec. VIII correctus est. Maurini eo tam neglegenter usi sunt, ut ne transpositiones uocabulorum quidem a prima manu factas respicerent. contuli ipse.

- B* 2. Bernensis 162 saec. X, foliorum 103, inscriptus est ut *A*. fol. 1^r supra a manu recenti: 'Ex libb. Petri Danielis Aurelij 1584,' tum a manu prima minio: *In hoc codice continentur augustini ep̄i libri. VI. De opere monachorum liber unus. De fide et operibus liber unus. Contra donatistas liber unus. De bono uirginitatis liber unus. De bono coniugali liber unus. De bono uiduitatis liber unus. De simbolo sermo unus. De oratione dominica sermo unus.* librum neglegenter exaratum et passim a manu 1 et 2 correctum ipse contuli.
- C* 3. Abrincensis 35 saec. VIII—X, Maurinorum Michaelinus, inscriptus ut *A*, fortasse paulo integrior est quam *B*, sed ex eodem fonte fluxit. hunc non fuisse *A*, sed alium quendam codicem plane similem et fortasse contemporaneum, scripturae discrepantia probat. contulit E. Kalinka.
- b* 4. Parisiensis 12206 saec. XII (Delislio auctore), foliorum 71, antea 'Sti Germani a Pratis n. 765, olim 864,' partim madore corruptus est. fol. 1 a manu recenti: *Hic habentur libri S. Augustini de praedestinatione diuina, epistolae duae ad Sextum presbyterum, de bono seu professione uiduitatis, quaestiones Orosii de malo, contra partem Donati post gesta seu collationem, adnotationes in Iob.* omissus est in hoc indice *Sermo beati Augustini ep̄i de eo quod nichil sit gloria mundi*, qui foliis 53—56 exstat. fol. 36 minio: *AURELII AUGUSTINI EGREGII DOCTORIS LIBER INCIPIT CONTRA PARTEM DONATI POST GESTA* (supra *GESTA* a manu recentissima scriptum est: *collat̄em*). *b* cum *Bm2* et cum codice Maurinorum Beccensi consentit. contulit H. Lebègue.

5. Valentinianensis 158 saec. XII. fol. 1^a (uariis coloribus): *IN HOC VOLUMINE. CONTINENTUR. SCI. AUGUSTINI. CONTRA FAUSTUM. MANICHEUM. TRIGINTA. TRES. DISPUTATIONES. CONTRA ADIMANTUM. MANICHEI DISCIPULUM. LIB. I. AD DONATISTAS. LIB. I. LOCUTIONUM. LIBRI. VII. LIBER. SCI. AMANDI. ELNONENSIS. COENOBII.* fol. 157: *INCIPIIT. LIBER. SCI. AUG. AD. DONATISTAS.* (sic). contulit H. Lebègue.

Praeter hos solus hodie exstare uidetur cod. Herefordensis bybl. cathedr. O. 2. 6 saec. XIII ineuntis.

Codices in familias *Ac* et *Bcb* diuiduntur, quarum prior omnino melior est. ego rem criticam sic egi, ut *A* ducem sequerer, ubi mendosus est inter ceteros diiudicarem, in locis quibus nullus sufficit meo iudicio libere uterer. quamquam uereor ne non omnia menda remouerim, cum, quo saepius libellum retractaui, eo plura deprehenderim.

X. XI.

Anno 418 a. d. XII Kal. Octobres Emeritus, Donatarum Caesariensis episcopus, qui in concilio Bagaiensi sententiam contra Maximianistas dictauerat et cum aliis sex causam Donatarum in collatione Carthaginiensi defenderat, peregre Caesaream uenit, ubi forte Augustinus cum catholicis episcopis prouinciae Caesariensis aderat. qui Emerito praesente plebem Caesariensem in ecclesia adlocutus omnibus uiribus id efficere conatus est, ut ille catholicus fieret. quod nec tum consecutus est nec cum uno die interiecto in exedra cum coepiscopis suis contra eum uix hiscere ausum ageret. ille autem intellegens causam Donatarum Caesareae desperatam esse non multo post ab urbe discessit.¹⁾

*Sermo ad
Caesariensis
ecclesiae ple-
bem. Gesta
cum Emerito*

Ad haec opuscula Maurinis liber manu scriptus praesto non fuit. unus, quem ipse indagaui, Gratianopolitanus 152 *r* saec. XIII, et recentissimus est et fructus exigui. contulit

¹⁾ Cf. Gaud. I 32, 41, pag. 241, 7—10.

I. Wrobel. fol. 124' minio: *Incipit retractatio bī augustini epī in libro de gestis cū emerito donatistarum episcopo*, sequitur *Retract.* cap. II 77, quod in ipso textu ad uerbum cum Knoellii editione consentit. contra prima uerba Gestorum ualde differunt. in *Retract.* enim habes: *Hic liber uel haec gesta sic incipiunt: Gloriosissimo Honorio Augusto XII et Constantio iterum uu. cc. consulibus XI kalendas Octobris Caesarea in ecclesia maiore.* at in *Iv* legitur: *Gloriosissimis imperatoribus Honorio duodecimo (-um v) et Theodosio octauo (-um v) consulibus¹⁾ duodecimo kalendas Octobris Caesareae in ecclesia maiore (-i).* non minor est discrepantia inter textum epistolae 128, cuius pleraeque partes *Gestis* insertae sunt, in *Iv* et in Goldbacheri editione epistularum, qui eam ad fidem codicis Parisiensis 1546 saec. VIII acta collationis Carthaginensis continentis recensuit. ergo unum de duobus restabat: aut *I'* abiecto Parisiensem sequi aut hoc neglecto Gratianopolitanum. si enim, ut Maurini ex parte fecerunt, utriusque recensionis lectiones miscere uelis, quasi in periculosum mare euecto omnia tibi infida erunt neque in tanta diuersitate recte dinoscere poteris, quid quoque loco eligendum sit. itaque *I'* praetuli, memor non editoris esse inter res tam diuersas diiudicare, sed quod traditum est caute, quatenus licet, seruare. nam ne editiones antiquae quidem multum a *I'* differunt, qui interdum eis melior, interdum deterior est. ceterum editionem Frobenianam etiam ad haec opuscula adhibui.

XII.

*Contra
Gaudentium
libri II*

Circiter annum 420 Gaudentius, episcopus Donatistarum Thamugadensis, a Dulcitio tribuno aut legibus ab Honorio contra Donatistas latis parere aut ecclesia sua cedere iussus, duas epistulas ad eum rescripsit, in quibus se et mansurum et, si uis inferretur, cum suis in ecclesia uoluntario incendio

¹⁾ Consules a. 418 erant imp. Fl. Honorius Aug. XII, imp. Flavius Theodosius Aug. VIII, anno 417 Honorius XI, Constantius II; cf. Fasti.

interiturum esse minatus est. quod consilium cum testimoniis scripturarum defendere uideretur, Augustinus Dulcitii rogatu argumenta eius refutare adgressus primo libro rem sic agit, ut singulis sententiis epistularum sua responsa opponat, sicuti in libris Contra Petilianum fecerat. ad hunc librum Gaudentius ita respondit, ut solita argumenta Donatistarum pro causa sua repeteret; quam responsionem Augustinus secundo libro multo breuiore examinat.

Huius operis unus superest codex Musei Britannici ¹⁾ Addenda 17291 saec. XII, a C. Vrba collatus. hic quin idem sit atque Parcensis, quo Louanienses usi erant — Maurinis ignotus mansit —, dubitari nequit. ualde autem dolendum est eum ingentem defectum passum esse, cum magna pars libri primi a cap. 20, 22 (pag. 218, 8) *inquit quam* usque ad cap. 36, 46 (pag. 245, 13) *non dixit stabunt* in exemplari archetypo exciderit. melior enim est quam textus uulgatus Maurinorum et editionis Frobenianae, quam hic quoque in usum meum conuerti.

APPENDIX.

In fine uoluminis duo opuscula spuria addidi, quae in editionem Maurinam recepta sunt. alterum est Sermo de Rusticiano subdiacono ab Hieronymo Vignierio in secundo tomo Supplementi Augustiniani (Parisiis 1654) e codice quodam Cellensi hodie deperdito editus. alteri in optimo codice inscribitur: Libellus aduersus (*liber contra* codd. recentiores) Fulgentium Donatistam. neutrum opusculum Augustini esse posse iam a Maurinis et Louaniensibus tam luculente demonstratum est, ut quod uerbis eorum addam non habeam, nisi quod auctorem libelli insulsi contra Fulgentium¹⁾ ideo uetustum fuisse, quia in cap. 26 Marciani cuiusdam sententiam seu ueram seu confictam, in concilio Carthaginensi (circa annum 311) aduersus Caecilianum prolatam commemorat, Louanien-

¹⁾ Cf. P. Monceaux, Un ouvrage de Donatiste Fulgentius, Revue de philologie XXXI, pag. 241.

sibus contententibus non credo. sermo enim scriptoris satis barbarus longe posteriorem aetatem olet.

codices Huius libelli codex optimus et antiquissimus est

- a* 1. Augiensis bybl. Caroliruhensis XCV saec. X. fol. 109^r minio: *INCIP LIBELLUS SCĪ AUGUSTINI ADVERSUS FULGENTIŪ DONATISTĀ*. contulit A. Holder.

Praeterea adhibiti sunt:

- s* 2. Schafhusiensis 40 saec. XI—XII. fol. 87 minio: *Incip lib. B. Aug contra fulgentiū donatistā*. cognatus est cum *a*; contulit R. Lang.
- m* 3. Monacensis 23605 saec. XII. fol. 15^a minio: *Incip lib s. augustini epī contra fulgentiū donatistam*. contuli ipse.
- u* 4. Uindobonensis 1046 saec. XII, inscriptus ut *m*. librum contra Fulgentium fol. 68 excipit Augustini epistula ad Dardanum. contulit W. Weinberger.

Consensum Monacensis et Uindobonensis, qui artiore uinculo inter se conexi sunt, littera *z* signavi.

Eiusdem generis atque Uindobonensis fuisse putandus est cod. Salisburgensis S. Petri a. VI. 14 saec. XII, qui inde ab anno 1871 in bybliothea capituli Salisburgensis desideratur; in eo enim item ut in Uindobonensi libellum contra Fulgentium sequebatur epistula ad Dardanum.

Nisus codicibus, quos supra enumeraui et qui soli inuestigari potuerunt, opusculum ita recensui, ut *a* pro fundamento uter; is enim barbarum sermonem incerti scriptoris optime seruauit. neque tamen, ubi in recentioribus probabiliora leguntur, ea recipere dubitavi et ipse aliquot locos correxi. ita factum est, ut textus noster ab editionibus prioribus longe distet.

In indice nominum et rerum uix est quod moneam ea me diligenter collegisse, quae ad Donatistarum historiam pertinent; ceterum notissima nomina propria ueteris et noui testamenti

et quaecumque non nisi ad quaestiones theologicas spectant, qualia sescenties occurrunt, fere non respexi. item ne indicem uerborum et elocutionum superfluo onerarem, eorum, quae grammatica sunt, plerumque tantum exempla insignia dedi, uocabula autem propria uel Augustini uel reliquorum omnium scriptorum et fragmentorum, quae in his tribus uoluminibus continentur, cuncta notare studui.

Iter longum arduumque emensus cum grato animo nomino Augustum Engelbrecht, qui mihi comes fidus per omnia fuit. nam praeterquam quod in uerbis constituendis uel corrigendis consilio suo me adiuuit et quaedam ipse emendauit, et permultos locos scripturae sacrae indagauit et nonnullos primus recte intellexit, postremo plagularum corrigendarum laborem operosum sedulo mecum partitus est.

Scripsi in uico Kroisbach prope

Graz, mense Augusto anno 1909.

M. Petschenig.

VII.
LIBER
DE VNICO BAPTISMO.

O = cod. Aurelianensis 163 saec. XI

S = cod. Sangallensis 171 saec. X

T = cod. Parisiensis 12213 saec. X

U = cod. Salisburgensis S. Petri A. VIII. 29 saec. VIII

V = cod. Lugdunensis 603 saec. VIII

p = cod. Parisiensis 17396 saec. XII

q = cod. Parisiensis 14536 saec. XII

r = cod. Parisiensis 16726 saec. XII

β = consensus codicum *STUVpqr*

v = editio Migniana

I. 1. Respondere diuersa sentientibus et a regula ueritatis errantibus, Constantine frater, saepissime cogimur etiam de his rebus, quas aliis atque aliis sermonibus frequentauimus. quod utiliter existimo fieri et propter eorum ingenia tardiora, qui
 5 putant aliud dici, cum aliquid legunt aliter dici, et propter ipsam disputationum copiam, ut non solum ad diligentes res rara perueniat, sed quodlibet ex multis in manus etiam negligentioris incurrat. proinde sermonem de unico baptismo ab
 10 eis conpositum, a quibus baptismus iteratur, quem mihi, cum in rure simul essemus, a nescio quo Donatistarum presbytero acceptum dedisti atque ut ei responderem multum petisti, non nisi uerborum strepitu inflatum et calumniosis criminationibus asperatum uide adiuuante domino quanta facilitate confutem.

2. Prima illic inuidia est, quod uentilatur in publico res
 15 secreta. taceant ergo, qui hoc fieri debere non putant, aut si ad loquendum cogi se dicunt, ut respondeant contra sentientibus, haec etiam nostra causa est, ut respondeamus non solum contra sentientibus, uerum etiam contra facientibus. debet enim palam redargui quod in occulto nocet, quia et
 20 palam defenditur cum suadetur, ut in occulto noceat cum perficitur. nam quis coram profanis quemquam baptizat? et tamen baptizari christianos nullus profanus ignorat, qui audit in publico quod, si credit, percipiat in secreto.

14 cf. Petil. de un. bapt.

De codicum praescriptionibus cf. Praefatio 1 aduersa Vv sentientibus U 4 qui] quae Um1 6 disputationis O 7 quolibet STUVm1 8 proinde etiam Om1 9 baptimus Om1 10 annescio Sm1 12 strepitum O 13 felicitate T 14 illis r 15 secata S 18 alt. contra] contraria β 20 ut om. codd. praeter qm2r ne suppl. Vm2; post in occulto add. quod Ov noceat (a s. l. m1) S nocet p 21 prophanis Sm1Tpq

II. 3. Uideamus ergo de baptismatis iteratione quid dicant, qui uerecundantur hoc in aperto dicere, quod utinam in aperto timerent admittere: *ubi sit, inquit, uerum baptismum quaeritur*, deinde subiungit: *usque adeo meum est, ut, quod a me unicum datum est, nec ab ipsis sacrilegis iteretur*. cui respondemus: sacrilegus non est qui unicum baptismum, non quod tuum, sed quod Christi est, iterare non audeat. Christi est enim unica hominis in baptismo consecratio, tua est autem unici baptismatis iteratio. corrigo in te quod tuum est, agnosco quod Christi est. hoc enim iustum est, ut, cum mala hominum 10 reprobamus, quaecumque in illis bona dei repperimus approbemus. hoc, inquam, iustum est, ut etiam in sacrilego non uiolem quod uerum inuenio sacramentum, ne sic emendem sacrilegum, ut in eo perpetrem sacrilegium.

III. 4. Nam sic sunt isti mali in baptismo bono, quemadmodum sunt Iudaei mali in lege bona. itaque ut illi per ipsam 15 legem iudicabuntur, quam malitia sua malam non fecerunt, ita et isti per ipsum baptismum iudicabuntur, quem bonum mali tenuerunt. ergo quemadmodum Iudaeus cum ad nos uenerit, ut christianus fiat, non in eo destruimus bona dei sed mala 20 ipsius — nam quod errat non credendo, quod Christus iam uenerit natusque et passus sit et resurrexerit, hoc emendamus eaque infidelitate destructa fidem qua haec creduntur adstruimus, item quod errat umbris ueterum sacramentorum inhaerendo dissuademus iamque uenisse tempus, quo haec auferenda 25 atque mutanda prophetae praedixerant, demonstramus; quod uero unum deum colendum credit, qui fecit caelum et terram,

3 Petil. de un. bapt.

2 uerecundantur *Sm1* alt. in om. *STUpqr* aperte r 3 amittere *UVm1* amittere *ST* inquit *Sm1UVm1* 5 sacrilegis *Tm1* sacrilegiis *Um1* 6 sacrilegis *Sm1Um1Vm1* baptismum β 9 iterato *Sm1Um1* 11 repperimus sic *OU* 13 ne] nec *Om2Vrv* emendem (tert. e in ras.) *U* 14 sacrilegium] sacrilegiom *Sm1* sacrilegium *Tm1* 16 bona] ba *Om1* 17 quam malitia—iudicabuntur om. *O* 19 tenuerunt *Om1* 20 in eo] ideo *ST* ideo *Vm1* set *O* 26 prophetae om. *Tm1* praedixerint *O*

quod omnia idola et sacrilegia gentium detestatur, quod futurum expectat iudicium, quod uitam sperat aeternam, quod de carnis resurrectione non dubitat, laudamus approbamus agnoscimus, sicut credebatur credenda, sicut tenebat tenenda firmamus —, ita etiam cum ad nos uenit schismaticus uel haereticus, ut catholicus fiat, schisma eius et haeresim dissuadendo et destruendo rescindimus, sacramenta uero christiana, si eadem in illo inuenimus, et quidquid aliud ueri tenet absit ut uiuamus, absit ut si semel danda nouimus iteremus, ne, dum uitia humana curamus, diuina medicamenta damnemus aut quaerendo sanare quod uulneratum non est hominem saucium et ubi sanus est uulneremus. proinde si de aliqua re ad fidem christianam et catholicam pertinente, si denique de ipsa etiam trinitatis unitate dissidentem haeticum inuenio et tamen euangelica et ecclesiastica regula baptizatum, intellectum hominis corripio, non dei uiolo sacramentum. loquor de Iudaeis et schismaticis uel haeticis sub Christi utcumque nomine errantibus.

III. 5. De ipsis gentilibus idolorumque cultoribus multa utique a nobis diuersitate distantibus nihil aliud nobis demonstrat apostolus, nisi ut in ipsis quoque ita quidquid prauum est corrigamus, ut quod forte rectum est approbemus. nam utique idolatras et quod est grauius non tantum cultores, sed et ipsos etiam institutores simulacrorum redarguebat ubi ait: qui cognoscentes deum non sicut deum glorificauerunt aut gratias egerunt, sed euauerunt in cogitationibus suis, et obscuratum est insipiens cor eorum. dicentes se esse sapientes stulti facti sunt et immutauerunt gloriam incorruptibilis dei in

24 Rom. 1, 21—23

1 gentium et sacrilegia *Tr* 4 tenebat *bis Sm1Um1Vm1* 5 schismaticus et 6 scisma *O (passim)* 7 ...sacramenta *S* 8 quicquid *OSm2Tpqr* 9 si *s. l. T* danda] dando *Sm1* data *Om2Trv* 13 pertinentes *SUVm1* pertinentem *T* 16 uolo *Tm1* schismatis *Vm1* 19 a *om. O* 20 quicquid *OSm2TVm2pqr* 22 idolatrias *Sm1T* tantum *ex tam Vm2* 23 et ipsos *om. βv* 27 dicentes] *add. enim Vm2pqr*

sibus contendentibus non credo. sermo enim scriptoris satis barbarus longe posteriorem aetatem olet.

codices Huius libelli codex optimus et antiquissimus est

- a* 1. Augiensis bybl. Caroliruhensis XCV saec. X. fol. 109^r minio: *INCIP LIBELLUS SCI AUGUSTINI ADVERSUS FULGENTIUM DONATISTAM*. contulit A. Holder.

Praeterea adhibiti sunt:

- s* 2. Schafhusiensis 40 saec. XI—XII. fol. 87 minio: *Incip lib. B. Aug contra fulgentium donatista*. cognatus est cum *a*; contulit R. Lang.
- m* 3. Monacensis 23605 saec. XII. fol. 15^a minio: *Incip lib s. augustini epi contra fulgentium donatistam*. contuli ipse.
- u* 4. Uindobonensis 1046 saec. XII, inscriptus ut *m*. librum contra Fulgentium fol. 68 excipit Augustini epistula ad Dardanum. contulit W. Weinberger.

Consensum Monacensis et Uindobonensis, qui artiore uinculo inter se conexi sunt, littera *z* signavi.

Eiusdem generis atque Uindobonensis fuisse putandus est cod. Salisburgensis S. Petri a. VI. 14 saec. XII, qui inde ab anno 1871 in bybliothea capituli Salisburgensis desideratur; in eo enim item ut in Uindobonensi libellum contra Fulgentium sequebatur epistula ad Dardanum.

Nisus codicibus, quos supra enumeraui et qui soli inuestigari potuerunt, opusculum ita recensui, ut *a* pro fundamento uteretur; is enim barbarum sermonem incerti scriptoris optime seruauit. neque tamen, ubi in recentioribus probabiliora leguntur, ea recipere dubitavi et ipse aliquot locos correxi. ita factum est, ut textus noster ab editionibus prioribus longe distet.

In indice nominum et rerum uix est quod moneam ea me diligenter collegisse, quae ad Donatistarum historiam pertinent; ceterum notissima nomina propria ueteris et noui testamenti

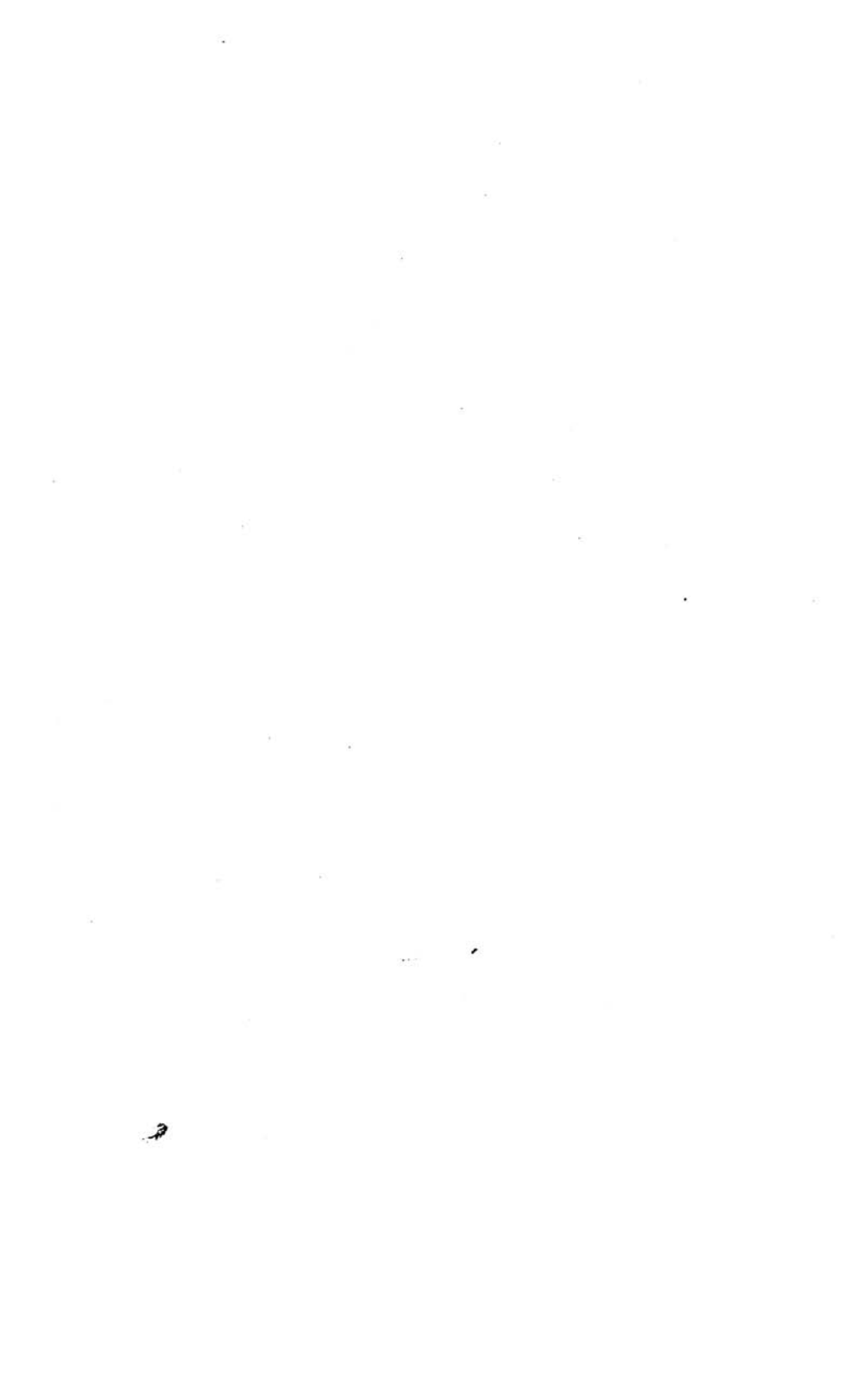
et quaecumque non nisi ad quaestiones theologicas spectant, qualia sescenties occurrunt, fere non respexi. item ne indicem uerborum et elocutionum superfluo onerarem, eorum, quae grammatica sunt, plerumque tantum exempla insignia dedi, uocabula autem propria uel Augustini uel reliquorum omnium scriptorum et fragmentorum, quae in his tribus uoluminibus continentur, cuncta notare studui.

Iter longum arduumque emensus cum grato animo nomino Augustum Engelbrecht, qui mihi comes fidus per omnia fuit. nam praeterquam quod in uerbis constituendis uel corrigendis consilio suo me adiuuit et quaedam ipse emendauit, et permultos locos scripturae sacrae indagauit et nonnullos primus recte intellexit, postremo plagularum corrigendarum laborem operosum sedulo mecum partitus est.

Scripsi in uico Kroisbach prope

Graz, mense Augusto anno 1909.

M. Petschenig.

VII.
LIBER
DE VNICO BAPTISMO.

O = cod. Aurelianensis 163 saec. XI

S = cod. Sangallensis 171 saec. X

T = cod. Parisiensis 12213 saec. X

U = cod. Salisburgensis S. Petri A. VIII. 29 saec. VIII

V = cod. Lugdunensis 608 saec. VIII

p = cod. Parisiensis 17396 saec. XII

q = cod. Parisiensis 14536 saec. XII

r = cod. Parisiensis 16726 saec. XII

β = consensus codicum *STUVpqr*

v = editio Migniana

I. 1. Respondere diuersa sentientibus et a regula ueritatis errantibus, Constantine frater, saepissime cogimur etiam de his rebus, quas aliis atque aliis sermonibus frequentauimus. quod utiliter existimo fieri et propter eorum ingenia tardiora, qui
 5 putant aliud dici, cum aliquid legunt aliter dici, et propter ipsam disputationum copiam, ut non solum ad diligentes res rara perueniat, sed quodlibet ex multis in manus etiam negligentioris incurrat. proinde sermonem de unico baptismo ab eis compositum, a quibus baptismus iteratur, quem mihi, cum
 10 in rure simul essemus, a nescio quo Donatistarum presbytero acceptum dedisti atque ut ei responderem multum petisti, non nisi uerborum strepitu inflatum et calumniosis criminationibus asperatum uide adiuuante domino quanta facilitate confutem.

2. Prima illic inuidia est, quod uentilatur in publico res
 15 secreta. taceant ergo, qui hoc fieri debere non putant, aut si ad loquendum cogi se dicunt, ut respondeant contra sentientibus, haec etiam nostra causa est, ut respondeamus non solum contra sentientibus, uerum etiam contra facientibus. debet enim palam redargui quod in occulto nocet, quia et
 20 palam defenditur cum suadetur, ut in occulto noceat cum perficitur. nam quis coram profanis quemquam baptizat? et tamen baptizari christianos nullus profanus ignorat, qui audit in publico quod, si credit, percipiat in secreto.

14 cf. Petil. de un. bapt.

De codicum praescriptionibus cf. Praefatio 1 aduersa Vv sentientibus U 4 qui] quae Um1 6 disputationis O 7 quolibet STUVm1 8 proinde etiam Om1 9 baptimus Om1 10 annescio Sm1 12 strepitum O 13 felicitate T 14 illis r 15 sec.ata S 18 alt. contra] contraria β 20 ut om. codd. praeter qm.2r ne suppl. Vm2; post in occulto add. quod Ov noceat (a s. l. m1) S nocet p 21 prophanis Sm1Tpq

II. 3. Uideamus ergo de baptismatis iteratione quid dicant, qui uerecundantur hoc in aperto dicere, quod utinam in aperto timerent admittere: *ubi sit, inquit, uerum baptismum quaeritur*, deinde subiungit: *usque adeo meum est, ut, quod a me unicum datum est, nec ab ipsis sacrilegis iteretur*. cui respondemus: sacrilegus non est qui unicum baptismum, non quod tuum, sed quod Christi est, iterare non audet. Christi est enim unica hominis in baptismo consecratio, tua est autem unici baptismatis iteratio. corripo in te quod tuum est, agnosco quod Christi est. hoc enim iustum est, ut, cum mala hominum 10 reprobamus, quaecumque in illis bona dei repperimus approbemus. hoc, inquam, iustum est, ut etiam in sacrilego non uiolem quod uerum inuenio sacramentum, ne sic emendem sacrilegum, ut in eo perpetrem sacrilegium.

III. 4. Nam sic sunt isti mali in baptismo bono, quemad- 15 modum sunt Iudaei mali in lege bona. itaque ut illi per ipsam legem iudicabuntur, quam malitia sua malam non fecerunt, ita et isti per ipsum baptismum iudicabuntur, quem bonum mali tenuerunt. ergo quemadmodum Iudaeus cum ad nos uenerit, ut christianus fiat, non in eo destruimus bona dei sed mala 20 ipsius — nam quod errat non credendo, quod Christus iam uenerit natusque et passus sit et resurrexerit, hoc emendamus eaque infidelitate destructa fidem qua haec creduntur adstruimus, item quod errat umbris ueterum sacramentorum inhaerendo dissuademus iamque uenisse tempus, quo haec auferenda 25 atque mutanda prophetae praedixerant, demonstramus; quod uero unum deum colendum credit, qui fecit caelum et terram,

3 Petil. de un. bapt.

2 uerecundantur *Sm1* alt. in om. *STUpqr* aperte r 3 amittere *UVm1* amittere *ST* inquit *Sm1UVm1* 5 sacrilegis *Tm1* sacrilegiis *Um1* 6 sacrilegis *Sm1Um1Vm1* baptismum β 9 iterato *Sm1Um1* 11 repperimus sic *OU* 13 ne] nec *Om2Vrv* emendem (tert. e in ras.) *U* 14 sacrilegium] sacrilegiom *Sm1* sacrilegium *Tm1* 16 bona] ba *Om1* 17 quam malitia—iudicabuntur om. *O* 19 tenuerunt *Om1* 20 in eo] ideo *ST* ideo *Vm1* set *O* 26 prophetae om. *Tm1* praedixerint *O*

quod omnia idola et sacrilegia gentium detestatur, quod futurum
 expectat iudicium, quod uitam sperat aeternam, quod de carnis
 resurrectione non dubitat, laudamus approbamus agnoscimus,
 sicut credebat credenda, sicut tenebat tenenda firmamus —,
 5 ita etiam cum ad nos uenit schismaticus uel haereticus, ut
 catholicus fiat, schisma eius et haeresim dissuadendo et destru-
 endo rescindimus, sacramenta uero christiana, si eadem in illo
 inuenimus, et quidquid aliud ueri tenet absit ut uiuilemus, absit
 ut si semel danda nouimus iteremus, ne, dum uitia humana
 10 curamus, diuina medicamenta damnemus aut quaerendo sanare
 quod uulneratum non est hominem saucium et ubi sanus est
 uulneremus. proinde si de aliqua re ad fidem christianam et
 catholicam pertinente, si denique de ipsa etiam trinitatis unitate
 dissidentem haereticum inuenio et tamen euangelica et eccle-
 15 siastica regula baptizatum, intellectum hominis corrigo, non
 dei uiolo sacramentum. loquor de Iudaeis et schismaticis uel
 haereticis sub Christi utcumque nomine errantibus.

III. 5. De ipsis gentilibus idolorumque cultoribus multa
 utique a nobis diuersitate distantibus nihil aliud nobis demon-
 20 strat apostolus, nisi ut in ipsis quoque ita quidquid prauum
 est corrigamus, ut quod forte rectum est approbemus. nam
 utique idolatras et quod est grauius non tantum cultores, sed
 et ipsos etiam institutores simulacrorum redarguebat ubi ait:
 qui cognoscentes deum non sicut deum glorifica-
 25 uerunt aut gratias egerunt, sed euauuerunt in cogi-
 tationibus suis, et obscuratum est insipiens cor
 eorum. dicentes se esse sapientes stulti facti sunt
 et immutauerunt gloriam incorruptibilis dei in

24 Rom. 1, 21—23

1 gentium et sacrilegia *Tr* 4 tenebat *bis Sm1Um1Vm1* 5 schisma-
 ticus et 6 schisma *O (passim)* 7 ...sacramenta *S* 8 quicquid *OSm2Tpqr*
 9 si *s. l. T* danda] dando *Sm1* data *Om2Trv* 13 pertinentes *SUVm1*
 pertinentem *T* 16 uolo *Tm1* schismatis *Vm1* 19 a *om. O*
 20 quicquid *OSm2TVm2pqr* 22 idolatrias *Sm1T* tantum *ex tam*
Vm2 23 et ipsos *om. βv* 27 dicentes] *add. enim Vm2pqr*

similitudinem imaginis corruptibilis hominis et uolucrum et quadrupedum et serpentium. talia quippe nouimus fuisse simulacra Aegyptiorum, ubi et instituta esse multiplicior multoque ignominiosior idolatria perhibetur. numquid tamen cognitionem dei negauit in illis fuisse ac non 5 potius confirmauit dicens: cognoscentes deum non ut deum glorificauerunt? si ergo istam cognitionem tamquam mendacium refellere et destruere conaretur, quod eam in sacrilegis inuenisset, nonne, quod absit, ueritatis inimicus existeret? ideoque id quod immutauerunt in mendacium 10 suum — nam et hic dixit: immutauerunt gloriam dei in similitudinem imaginis corruptibilis hominis, talem scilicet fingentes deum, qualis non est deus, et non sicut eum cognouerunt tradentes hominibus, et paulo post de talibus dicit: qui immutauerunt ueritatem dei in men- 15 dadium, et coluerunt et seruierunt creaturae potius quam creatori, qui est benedictus in saecula; ueritas quippe creaturae a deo est, non est deus, quam illi in mendacium conuerterunt, tamquam deos colentes solem et lunam et quaecumque caelestia atque terrestria —: quod ergo im- 20 mutauerunt in mendacium suum, culpatur detestatur euerit, quod autem uerum in doctrina quamuis multis falsitatibus permixta confusaque seruarunt, approbat attestatur affirmat. nam et hic eundem locum ita coepit, ut diceret: reuelatur enim ira dei de caelo super omnem impietatem et 25 iniustitiam hominum eorum, qui ueritatem in iniquitate detinent, non abnegans ueritatem quamuis in iniquitate detentam, et in Actibus apostolorum cum de deo uno

6 Rom. 1, 21 11 Rom. 1, 23 15 Rom. 1, 25 24 Rom. 1, 18

3 simulacre *Tm1* egypt. *T* 4 ignominior *Om1STUm1Vm1* 5 dei negauit] denegauit *STUVm1* in *om. β* hac *Vm1* 8 reffellere *O* repellere *V* repellere *cet. v* 9 sacrilegiis *U* 10 immendatum *T* 18 *alt. est om. qv* quem *T* 19 tanquam *U* 21 destatur *Um1* 23 seruauerunt *Sm2* testatur *βv* 24 hinc *UVv* 25 mira *Om1* 27 iniquitatem *UVm1* 28 hactibus *Vm1* de *om. Um1*

et uero Athenienses doceret, quod in illo uiuimus, mouemur
 et sumus, continuo subiunxit: sicut quidam secundum
 uos dixerunt. hoc igitur, quod in deo uiuimus et mouemur
 et sumus, ex illa ueritate est, quam et illi impii simulacrorum
 5 cultores in iniquitate detinent, qui cognoscentes deum non sicut
 deum glorificauerunt. hanc tamen ueritatem, sicut uidemus,
 apud impios et sacrilegos inuentam non destruit, sed confirmat
 apostolus eiusque utitur testimonio ad docendos eos, qui ista
 nesciebant. huius regulae apostolicae sectator episcopus Cypri-
 10 anus de uno deo uero aduersus multorum deorum falsorumque
 cultores disputans multa profert testimonia de libris eorum,
 quos praeclaros auctores habent, hoc est ex illa ueritate quam
 in iniquitate detinent. multo autem mirabilius est quod fecit
 apostolus, ut eorum fana circumiens ara quadam inter aras
 15 daemonum inuenta, in qua scriptum esset: ignoto deo, neque
 hoc negando et refellendo destruxerit, sed potius confirmando
 hinc etiam reppererit oportunissimum suae disputationis ex-
 ordium dicens: quem uos ignorantes colitis, hunc ego
 annuntio uobis.

20 V. 7. Hanc itaque et nos per maiores nostros traditam nobis
 sequentes apostolicam regulam si quid recti etiam in peruersis
 inuenerimus, eorum peruersitate correcta illud quod rectum
 est minime uiolamus, ut in uno homine ex his quae uera tenet
 etiam falsa emendentur, non ex falsis conuictis etiam uera
 25 destruantur. temporibus apostolorum qui dicebant: ego qui-
 dem sum Pauli, ego autem Apollo, ego uero Cephae,
 quamuis non per impiorum sed sanctorum nomina ipsi tamen
 impia schismata faciebant; hoc ipsorum erat proprium dete-

1 cf. Act. 17, 28 2 Act. 17, 28 9 cf. Cypr. Quod idola dii non
 sint 15 Act. 17, 28 18 ibid. 25 I Cor. 1, 12

3 et om. pqr 8 testimonio om. U 9 sectatur Sm1 10 uero
 deo βv falsorumque SUm1 12 autores O 14 ara quadam—inuenta
 scripsi aram quandam (quandam U)—inuentam codd. v 15 esset om.
 Um1 17 reppererit sic OVm2pqr opportunissimum v 23 his]
 iis Vqv 24 emendantur O (corr.) 26 uero] autem βv 28 scis-
 mata ex scemata Om2

stabile uitium. quod uero sciebant Christum pro se esse crucifixum et se in eius nomine baptizatos, non erroris eorum, sed diuini apud eos muneris erat; hanc dei ueritatem in iniquitate suorum schismatum detinebant. hanc adprehendens beatissimus Paulus non per illa uitia destructa etiam istam destruit, sed per hanc confirmatam illa emendanda conuincit — numquid Paulus pro uobis, inquit, crucifixus est, aut in nomine Pauli baptizati estis? —, ut per uerum dei quod tenebant de suo falso erubescerent quod agebant. sicut ergo dicitur Iudaeo: 'tene fidem resurrectionis mortuorum sicut tenebas, sed crede iam Christum resurrexisse a mortuis quod non credebas; ueritatem quippe dei de mortuis resurrecturis in tua iniquitate detines, qua Christum resurrexisse non credis'; sicut idolorum cultori dicitur: 'tene ab uno deo uero mundum esse conditum quod tenebas, sed noli credere deos esse ligna et lapides, et ipsius mundi quaslibet particulas quas colebas; dei enim ueritatem, qua credis ab ipso conditum mundum, in tua detines iniquitate, qua deorum cultor uis esse falsorum': sic etiam haeretico dicitur, qui sacramenta christiana, sicut in ecclesia catholica traduntur, nulla sua falsitate mutauit: 'tene christianum baptismum in nomine patris et filii et spiritus sancti sicut tenebas, sed agnosce Christi ecclesiam toto sicut prophetatum est orbe crescentem, cui sacrilega uoce maledicebas; dei enim ueritatem de unitate baptismatis in iniquitate detines tuae diuisionis. corrige iniquitatem haeretici figmenti, ne perdat te, et noli superbire de ueritate christiani sacramenti, quae ibi est ut iudicet te. ego autem absit ut sic

6 I Cor. 1, 13

2 set O 3 numeris Tm1 ueritate U 4 apprehendens codd.
 praeter Vm1 6 han Om1 7 inquit Sm1UVm1 8 uerbum OU
 11 tenebat Om1 12 credebas (eb s. l.) T resurrecturum ex resur-
 rectoris Om1 13 qua scripsi coll. lin. 18 quia codd. v credit Om1
 14 cultori. S uero deo rv 15 conditum esse v 16 ipsius (us s. l.) T
 quaelibet Om1SUVm1 17 quam SUVm1 ipsos Om1 mundum
 conditum v 18 detine Vm1 24 unitatem Sm1U

detester iniquitatem tuam, ut Christi abnegem ueritatem, quam in te inuenio ad damnationem tuam, absit ut sic te corrigam, ut illud unde te corrigo destruam, nisi forte destruere debeo uerum quod inuenio in anima haereticorum, cum apostolus
5 non destruxerit uerum quod inuenit in lapide paganorum'.

8. Plus est unus deus quam unus baptismus — neque enim baptismus deus est, sed ideo magnum aliquid est, quia sacramentum est dei —, et tamen ipse unus deus etiam extra ecclesiam ab ignorantibus colebatur. sic ergo et unus baptis-
10 mus etiam extra ecclesiam ab ignorantibus datur. qui dicit fieri non potuisse, ut deus unus et uerus ab ignorantibus extra ecclesiam coleretur, uideat non quid mihi, sed quid ipsi apostolo ualeat respondere dicenti: quem uos ignorantes colitis, hunc ego annuntio uobis.

15 VI. Quamobrem sicut nihil eis proderat ad salutem, qui uerum deum ignorantes eum tamen colebant, immo et oberat ad perniciem, quod falsos deos simul colentes eidem uero deo sacrilegam iniuriam faciebant, sic nihil prodest haereticis ad salutem, quod extra ecclesiam uerum baptismum per ignoran-
20 tiam et tradunt et tenent, immo et obest ad damnationem, quod in sacrilega iniquitate erroris humani etiam diuini sacramenti non per quam mudentur, sed per quam seuerius iudicentur detinent ueritatem. et sicut apostolus, quando illos sacrilegos corripbat, deum tamen uerum, qui extra ecclesiam
25 ab eis ignorantibus colebatur, agnoscebat potius quam negabat, sic etiam nos, quando haereticorum <in> sacrilega separatione errores corrigimus, baptismum tamen uerum, quem per igno-

13 Act. 17, 23

5 quod] *add.* non *Sm1TUV* 6 enim *om.* *O* 7 ideo] deo *STUVm1*
dei *Vm2* 8 extra] intra *O* 11 unus deus *pqv* 12 coleretur] moretur
STUm1Vm1 oretr *Um2* 14 ego] ergo *U* 17 eidem] idem *OSTUVm1*
23 *detinent* *T* 25 negabant *Om1* 26 in *addidi et* sacrilega separa-
tione *scripsi* sacrilegas separatione (separationes *OVm2r*) *OSTUVr* sacri-
legae separationis *pqv* 27 errore *V* ab errore *r* quem] quam *O*
quod *r, om.* *STUVm1*

rantiam extra ecclesiam tradunt, utique agnoscere, non negare debemus.

VII. 9. Sed: *Paulus*, inquit, *cum uenisset Ephesum, quosdam, qui se dicebant Iohannis baptismo baptizatos, baptizari iussit in Christo.* quisquis isto exemplo schismaticos et haereticos baptizandos putat, audeat dicere, si potest, haereticum uel schismaticum Iohannem fuisse. hoc si nefas est dicere, profecto illis hominibus quod deerat datum est, non quod inerat inprobatum, siue mentiti fuerint se habere baptismum Iohannis, sicut nonnulli arbitrantur, siue quia baptismus Iohannis non erat baptismus Christi, sed tamen militans Christo, sicut legis uetera sacramenta praecursorio quodam et praefiguratorio fungebantur officio. sed: *si post Iohannem amicum sponsi baptizatum est,* inquit, *quanto magis post haereticum baptizandum est!* potest alius uelut iusta similiter indignatione commotus dicere: 'si post Iohannem baptizatum est, qui uinum penitus non bibebat, quanto post ebriosum iustius baptizandum est! hoc ergo isti faciant, si possunt; baptizent post ebriosos suos, si post Iohannem sobrium apostoli baptizarunt'. quid hinc respondent, nisi propterea se post istos non baptizare, quia per eos qui baptizati sunt non eorum, sed Christi baptismum perceperunt? credant ergo propterea baptizatum esse post Iohannem, quia uel nullum illi baptismum habebant uel Christi baptismum nondum habebant.

10. Hoc quidem etiam ipse sibi cui respondemus obposuit obpositumque non soluit. ait enim: *dicit forsitan aliquis: 'sed hi, quos Paulus iterum baptizauit, baptismo Iohannis abluti*

3. 13. 26 Petil. de un. bapt. cf. Petil. II 37, 85 3 cf. Act. 19, 1—5

3 epheso *STUV* 4 baptismo] baptistae *SU* 5 isto] hoc *v* 7 est *om. U* 8 deerant *Um1* 9 se. (d. *eras.*) *V* 13 fungebatur *Om1* sed si *O* sied *Um1* sed *STVml* si *cet. v* post *om. U* 16 baptizandum *T* 18 isti] iusti *STUVml* baptizant *SUmIVml* 19 suos *om. Tml* baptizauerunt *Opgv* 20 hic *Ov* respondeant *pgv* 22 esse ergo propterea post Ioannem baptizatum *v* 23 habent *SUVml* 24 nondum] non *O* 26 aliquid *Om1*

fuerunt, non baptismo Iesu Christi. unde rebaptizari dico
 non oportere quos constat esse a traditoribus, tamen in Christi
 nomine baptizatos'. hoc cum ipse sibi proposuisset, adtende
 quemadmodum frustra respondere conatus sit: huic, inquit,
 5 rei dominus Christus respondit his uerbis: qui mecum non
 colligit spargit, et iterum: non omnis qui dicit mihi
 'domine domine', intrabit in regnum caelorum.
 multienim dicent mihi in illa die: domine domine,
 nonne in tuo nomine prophetauimus et in tuo
 10 nomine daemonia eiecimus et in tuo nomine uir-
 tutes multas fecimus? et tunc dicam illis: non
 noui uos; recedite a me, operarii iniquitatis. perdi-
 disse igitur falsum opus non dubium est, qui tametsi in nomine
 Iesu Christi, sacrilegi tamen ausi sunt operari. uelint nolint,
 15 proinde traditores sacrilegis sacramentis Christum magis offen-
 dunt, qui si et dicere audeant: in nomine tuo propheta-
 uimus, dicet illis ut ceteris: recedite a me, operarii ini-
 quitatis; non noui uos. recte illis hoc dicet, quoniam
 quidem in indignis non dissimiles causae sunt baptizare, dae-
 20 monia pellere ceterasque mirabiles fecisse uirtutes. uide quam
 multa dixit et quod sibi ex aduerso proposuit soluere omnino
 non potuit; nec solum non soluit, sed etiam nos ipsos quae
 aduersus eos dicere deberemus ammonuit. neque enim tantum
 nihil eum adiuuant haec euangelica testimonia, sed etiam causae
 25 nostrae plurimum suffragantur.

4 Petil. de un. bapt. 5 Matth. 12, 30 6 Matth. 7, 21—23

1 fuerant *Vpgrv* rebaptizare *STUmIVqmIr* baptizari *p* 2 quo *VmI*
 3 sibi cum ipse *βv* 4 quemadmodum *ST* inquit *SUVmI* 5 Iesus
 Christus *βv* respondet *Vm2pq* 6 dispargit *UVmI* dispergit
STVm2pgrv 9 in nomine tuo *primo loco O* (ut *Petil. II 55, 125*),
ter deinceps v, uariant pr 10 *pr.* nomina *V* eiecimus *SUmIVmI*
 14 operarii *SU* uelin *VmI* 16 dicere. *V* 18 recte] recedite *O*
 21 soluere *om. U* omnino soluere *O* 22 non soluit *Vmg.r.* hoc *Tv*,
om. cet. set *O* 23 aduersum *Tr* eos] illos *O*, cf. pag. 16, 2
 deremus *VmI* admonuit *pgrv*

11. De baptismo Iohannis agebatur, a quo baptizatos quosdam si baptizauit apostolus, non utique Iohannis baptismum habentibus iterum Iohannis baptismum dedit, sed Christi baptismum non habentes baptizari iussit in Christo, ac per hoc neutrum destruxit, sed utrumque distinxit. hoc etiam iste 5 contra quem disserimus uidit, quod, cum sibi uelut ex aduersarii partibus obiecisset, quia et hi, quos traditores uocant, baptismo Christi, non Iohannis baptizant et baptizantur et ideo post eos baptismum nec rescindi nec iterari oportere, huic quaestioni dixit respondisse Christum cum ait: qui mecum 10 non colligit spargit, quasi dixerit Christus: 'in eis, qui mecum non colligunt, etiam quod uerum et quod meum inuentum fuerit negetur exsuffletur destruat'. ait etiam quibusdam dicentibus: domine domine, nonne in nomine tuo prophetauimus et in nomine tuo daemonia eiecimus 15 et in nomine tuo uirtutes multas fecimus? eum responsurum: non noui uos; recedite a me qui operamini iniquitatem. numquid etiam hic dixit: 'propter iniquitatem uestram negabo etiam ueritatem meam in uestra iniquitate detentam'? neque enim in regnum suum recepturus 20 est omnes, in quibus inuenerit aliquam ueritatem, sed in quibus inuenerit ueritati congruam caritatem, quae si defuerit iniquitas erit. in qua tamen detenta ueritas neganda non est, sed ipsa iniquitas non destructa ueritate damnanda est. unde et apostolus dicit: et si sciero omnia sacramenta et omnem 25 scientiam, et si habuero omnem prophetiam et om-

10 Matth. 12, 30 14 Matth. 7, 22 17 Matth. 7, 23 25 I Cor. 13, 2

1 a quos (s *del.*) baptizatos (*pr. s del.*) quosdam si baptizatos quosdam si baptizauit sic O 2 baptismum iohannis Om1 3 habentibus—baptismum om. Vm1 iohannes Tm1 4 ac] hac SUV 5 destruxit SUV distinxit Tm1 6 quod] qui Vpqr uelud Vm1 aduersariis STUVm1 9 rescindis Vm1 10 dicit v 11 in eis om. T 12 colligit SmIT 13 exsuffletur O 14 nonne om. βv 15 eiecimus SUVm1 18 dixi Vm1 23 erat Vm1 negando S 24 et om. S apostolus ex paulus T 26 habuero Vm1

nem fidem ita ut montes transferam, caritatem autem non habeam, nihil sum. se dixit nihil esse, si non habeat caritatem, non sacramenta et scientiam et prophetiam et fidem. illa enim magna sunt, etiamsi ille nihil sit, qui
 5 ea sine caritate habuerit et eorum ueritatem in sua iniquitate tenuerit. hoc et nos istis haereticis dicimus: 'non destruimus ueritatem baptismatis, quam in uestra iniquitate detinetis, sed cum uos corrigimus illam destruimus et euertimus, hanc autem agnoscimus et tenemus'. nihil itaque istum adiuuant plura
 10 euangelica testimonia.

12. Quemadmodum autem nobis etiam plurimum suffragentur aduerte. ecce ipsa uerba eius adtende: *perdidisse*, inquit, *falsum opus non dubium est, qui tametsi in nomine Iesu Christi, sacrilegi tamen ausi sunt operari*. hoc omnino uerum est,
 15 quoniam, qui sacrilegi in nomine Iesu Christi ausi sunt operari, falsum opus proprium perdiderunt: numquid ideo tamen nomen ipsum Iesu Christi sacrilegum est, etiam cum per illum sacrilegi aliquid operantur? quis hoc audeat uel dementissimus dicere, quis iam isto tempore uel paganus audeat adfirmare?
 20 unde et ipse Iesus Christus cum uerissime dixerit: qui mecum non colligit spargit, tamen cum ei discipuli dixissent quendam se inuenisse, qui in nomine eius daemonia eiceret, et prohibuisse, quia cum eis dominum non sequebatur, ad hoc respondit: nolite prohibere; nemo enim uirtutes facit
 25 in nomine meo et potest male loqui de me. in hoc utique propria iniquitas erat, quia non cum domino colligebat nec in eius gregis unitate pastorem cum discipulis sequebatur,

12 pag. 11, 12
 24 Marc. 9, 39

20 Matth. 12, 30

21 cf. Marc. 9, 38

1 montes] omnes Vm1 caritatem V 3 caritatem non habeat v
 4 etiam magnas si** (magnas eras.) V qui] quia Om1 6 detinuerit v
 cum dicimus O 9 et tenemus om. Vm1, add. mg. Vm2 10 euangeli
 Vm1 11 quemadmodum STU 12 inquit SUVm1 13 nomine (alt.
 n s. l. m2) V 15 qui] quia Om1 16 perdidere (alt. e ex i) S
 23 prohibuisset ST 25 mala Tm1 malae Vm1 27 in om. Vm1

in qua iniquitate sua ueritatem detinebat alienam, quod in nomine Iesu Christi eiciebat daemonia et de illo male non loquebatur. huius itaque iniquitatem illis uerbis dominus damnat ubi ait: qui mecum non colligit spargit, ueritatem tamen suam in illo non negat nec inprobat, cum dicit: 5 nolite prohibere; nemo enim uirtutes facit in nomine meo et potest male loqui de me. hoc dominicum exemplum sequentes etiam nos pro uiribus nostris baptismi ueritatem et quidquid aliud uerum haeretici tenent negare non possumus, inprobare ac destruere non audemus, ipsorum autem 10 iniquitatem, qua cum Christo non colligunt sed spargunt, merito detestamur et inuiolata quae in eis est ueritate damnamus uel quantum sinimur emendamus.

VIII. 13. Perspiciat ergo iste, quo errore dixerit quod secutus adiunxit: *uelint nolint, proinde traditores sacrilegis sacra-* 15 *mentis Christum magis offendunt.* alia est quippe temeritas sed utcumque tolerabilis, quod traditores dicit homines quos esse non probat; illud autem quis ferat, quod sacrilega dicit sacramenta Christi, etiamsi uere, sicut calumniatur, a traditoribus haberentur, quae in nomine patris et filii et spiritus 20 sancti ritu euangelico celebrantur? hic fortasse dicat iam non esse Christi sacramentum, quod a sacrilegis datur. cur non ergo dicit non esse etiam nomen Christi, quod a sacrilegis dicitur? quod omnino non ausus est dicere. ait enim: *perdisse igitur falsum opus non dubium est, qui tametsi in* 25 *nomine Iesu Christi, sacrilegi tamen ausi sunt operari. tametsi,* inquit, *in nomine Iesu Christi.* numquid dixit non esse nomen Iesu Christi? sicut ergo nihil prodest sacrilegis,

4 Matth. 12, 30 6 Marc. 9, 39 15 pag. 11, 14 24 pag. 11, 12

5 suam tamen *Vrv* 6 noli *T* 7 mala *STU* 9 quicquid *OTVm2pqr*
 eretici *Om1* 10 hac *SUV* 13 qua tum *Vm1* 14 Respiciat *βv* secutos *S*
 sequutus *T* 15 adiunxit *S* adiunxit *U* 17 sed *scripsi* et *codd.* v
 18 quod.. *V* 22 esse] est *T* a s. l. *T* sacrilegis *Vm1* quur *T*
 23 a om. *T* 25 falsam *Tm1* 27 tam etsi in nomine inquit. Nunquid
 (Iesu Christi om.) *O* inquit *SUVm1* dixit om. *T*

quod operantur in nomine Iesu Christi, sic nihil prodest haereticis, quod baptizant uel baptizantur in baptismo Iesu Christi. sed tamen sicut illud nomen est Iesu Christi, ita et iste baptismus Iesu Christi, et utrumque agnoscendum et approbandum, non negandum et destruendum est, ne tantis donis dei fiat iniuria, cum sacrilegorum eisdem bonis male utentium corrigitur uita.

14. Ille dicit sacrilegis dicturum dominum: *recedite a me qui operamini iniquitatem*, qui extra ecclesiam baptizant uel daemonia eiciunt uel aliquas uirtutes in nomine Iesu Christi operantur; nos autem dicimus, immo ipsa ueritas dicit omnibus hoc dominum esse dicturum, etiam qui intra ipsa unitatis retia mali pisces cum bonis usque ad litus natant. quid enim eis aliud dicetur, cum in uasa collectis bonis illi mali separati proicientur, nisi: *recedite a me qui operamini iniquitatem?* nec tamen in eis Christi sacramenta destruimus, cum uel tales baptizantes uel tales baptizatos intra eadem retia unitatis agnoscimus. ipsos quoque non arbitror tam esse inpuentes, ut audeant dicere tam multis malis et sceleratis, qui in eorum parte sunt manifestis flagitiis et facinoribus perditis et inquinati, hoc est auaris atque raptoribus siue truculentis faeneratoribus siue cruentis circumcellionibus, dominum non esse dicturum: *recedite a me qui operamini iniquitatem*, et tamen sciunt uident tenent multos tales baptizare, multos a talibus baptizari, nec in eis Christi uiolant sacramentum etiam illi, quibus displicent scelera illorum. non solum itaque nihil contra nos dixit, cum haec

8. 15. 23 Matth. 7, 23. cf. pag. 11, 12. 17

3 sicut *bis Vm1* 4 adagnoscendum *Tm1* 5 approbandum *T* nec *Vm1*
6 donis (i s. l. *m2*) *V* eiusdem *Vm1* bonis] donis *pqv* 7 uita *T*
9 me] *add.* omnes *βv* *pr.* qui ex quo *S* 12 dominum esse] deo in-
esse *U* deum esse *STpqv* etiam *om. βv* qui] quia *O* 14 uasis *S*
15 proicientes *SUVm1* 18 eadem] *ecclā U* unitatis retia *v*
19 *pr.* tamen *Sm1Vm1* 20 partes *Tm1* 22 feneratoribus *OSTpqv* ru-
entis *Sm1Tm1UVm1* ruentibus *Tm2* 27 eorum *TUVpqv*

euangelica testimonia protulit, uerum etiam nos quid contra eos diceremus ammonuit.

VIII. 15. Proinde quod sequitur et exultans dicit: *solui breuiter quaestionem*, uere soluit eam sed pro nobis, quandoquidem dicendo in indignis non esse dissimiles causas baptizare, daemonia pellere ceterasque non dissimiles fecisse uirtutes, quibus dicentibus 'in nomine tuo ista fecimus' dicturus est: non noui uos; recedite a me, operarii iniquitatis, manifestauit tam uerum esse, quod baptizant baptismo Iesu Christi etiam qui separati sunt ab ecclesia, quam uerum est, 10 quod daemonia pellunt in nomine Iesu Christi, sed eos utrumque nec ad uitam aeternam perducere nec ab aeternis suppliciis uindicare. ac per hoc quemadmodum si ueniret ad ecclesiam quisquam eorum, a quibus expulit daemonia ille quem uiderunt discipuli separatim a grege Iesu Christi pellere daemonia 15 in nomine Iesu Christi, nequaquam uirtus quae in illo facta fuerat negaretur, sed ei quod deerat adderetur, ita quisquis extra ecclesiam ab haereticis fuerit uel schismaticis tamen Christi baptismo consecratus, cum ad ecclesiam uenerit, non est negandum sacramentum ueritatis quo inbutus est, sed 20 adicienda pietas unitatis a qua separatus est et sine qua illud inesse illi posset, prodesse non posset. hoc facimus, hoc a maioribus traditum accepimus, hoc in catholica ecclesia, quae toto orbe diffunditur, contra omnes falsitatis nebulas custodimus. quid ergo hinc a nobis amplius disputandum est, quando 25 ipse soluit breuiter quaestionem commemorando euangelica testimonia, quibus profecto, si contentiosus esse nollet, et suum damnaret errorem et baptismi cognosceret ueritatem?

3 Petil. de un. bapt. 5 cf. pag. 11, 19

2 admonuit *pqr* 3 et *om. β* exultans *U* exultens *Vm1* 4 uere] ad *Vm1* 5 in *Tmg.* 9 manifestauit *Vm1* baptismo *S* 12 a. baeter-
nis *O* 13 ac] hac *SUV* quemadmodum *STU* ueneret *Vm1*
15 discipulis *Vm1* 17 quod] quo *SU* item *Vm1* 18 fuerit ab
haereticis *βv* 19 ad] ab *S* 21 est *om. O* 24 falsitates *STUVm1*
26 breuiter soluit *Ov*

16. Quid itaque opus est omnia eius uerba retexere, quibus argute sibi uidetur dicere et multa loquacitate uersare ideo apud se esse uerum baptismum, quia et a nobis agnoscitur, non negatur? nam quisquis firmum et inconcussum tenuerit, quod uerissima et inuiolabilis regula ueritatis ostendit, id in unoquoque inprobandum uel emendandum quod falsum atque uitiosum est, agnoscendum autem et acceptandum quod uerum atque rectum est, simul uidet et quid in Donatistarum haeresi detestemur et quid uiolare minime debeamus. cum enim in suae separationis iniquitate detineant baptismi ueritatem, iniquitas eorum a nobis culpatur, ueritas autem baptismi ubique agnoscitur et probatur.

X. 17. Qui enim dicit destruendum esse baptismum Christi, quando illo haeretici baptizant, consequens est ut dicat negandum esse etiam ipsum Christum, quando eum daemones confitentur. hinc laudatus est Petrus quando dixit: tu es Christus filius dei uiui, expulsi sunt daemones hoc ipsum dicentes: scimus qui sis, filius dei. ergo ista confessio Petro fructuosa, daemonibus perniciosa in utrisque tamen non falsa sed uera, non neganda sed agnoscenda, non detestanda sed adprobanda est. sic et baptismi ueritas datur a rectis catholicis tamquam a Petro illa confessio, datur a peruersis haeticis tamquam a daemonibus eadem ipsa confessio; illos adiuvat, hos condemnat, in utrisque tamen agnoscendo approbanda, in neutris negando uiolanda. unde et apostolus Iacobus cum quosdam redargueret, qui sufficere dicebant homini ueram fidem nec ei caritatis opera coniungebant, eos ex ista daemo-

2 cf. Petil. de un. bapt. 15 cf. Iac. 2, 19 16 Matth. 16, 16
18 Marc. 1, 24

1 oppus *O* 4 inconcussum *T* iconcussum *Vm1* 8 uidet *O* uidebit
Vm2r uidit *cet. v* quid] qui *Om1* 9 detestemur *OVm2v* detestentur *Vm1*
detestantur *STm1U* detestamur *Tm2r* detestari *pq* 10 reparationis *STU*
detinent *βv* iniquitas] iniquitatis *U* 13 qui. *O* dicit *om. Om1*
14 baptizantur *OSTUV* 17 sunt *om. Vv* 18 fili. *V* 21 ueritatis *U*
23 adiunant *S* 24 os *STm1U* tam *V* agnoscenda *STU* 25 neganda *T*
26 homine *Vm1* ueram] solam *pqv* 27 caritastis *Sm1* eos *om. O*

num conparatione conuicit, ne ideo se ad deum pertinere existimarent, quod uerum de deo crederent, etiamsi bona opera adiungere fidei non curarent. tu credis, inquit, quoniam unus est deus? bene facis; et daemones credunt et contremescunt. eos igitur, qui de deo uerum credunt et maligne uiuunt, daemonibus comparauit, non tamen illud ipsum uerum, quod de deo daemones credunt, propter odium daemonum negando destruxit. quamobrem cum iste ipse contra quem disputamus proposuerit apostolum dicere: unus deus, una fides, unum baptisma, ecce inuenimus eundem deum extra ecclesiam ab ignorantibus coli, ecce inuenimus eandem de uno deo fidem extra ecclesiam non solum quosdam homines, uerum etiam daemones confiteri, sed utraque ab apostolis confirmata potius quam negata. cur non similiter et unum baptisma, in quibus extra ecclesiam constitutis inuenerimus, confirmamus potius quam negamus, ut non ex eo, quod in illis prauum est, etiam quod rectum est deprauemus, sed ex eo, quod rectum tenent, etiam illud in quo deprauati sunt corrigamus?

XI. 18. Quid est ergo, quod dicit illic esse uerum baptisma, ubi est uera fides? prorsus fieri potest, ut aliqui uerum habeant baptismum et non habeant ueram fidem, sicut fieri potest, ut uerum habeant euangelium, quod non recte intellegendo falsi aliquid credant de deo: numquid propter ipsam fidei falsitatem etiam euangelium, quod uerum apud eos inuenitur, detestandum aut emendandum putabimus? nec illos Corinthios arbitror, quos in schismata dissiluisse redarguit, ueram fidem habuisse in eo quod dicebant: ego sum Pauli; hoc enim falsum

3 Iac. 2, 19 9 Eph. 4, 5 19 cf. Petil. de un. bapt. 27 I Cor. 1, 12

1 conuincit *STU* se] sed *S* 2 existimarent *STV* 3 inquit *SVmI* 5 contremiscunt *OVm2pqrv* 6 malegne *VmI* male *pqv* 11 ab ignorantibus—extra ecclesiam *om.* *O* 12 quodam *VmI* 14 est potius *v* quur *T* et *om.* *βv* baptisma *ex* baptismum *OmI* 15 etiam extra *TmI* 19 ergo *om.* *O* 22 habeant uerum *v* 23 aliquid *bis* *U* credant *OUVm2v* credunt *cet.* 25 putauimus *SUVmI* 26 chismata *SVm2* cismata *VmI* dissiluisse *SmI* 27 etenim *p*

erat. uerum tamen baptismum habebant, ex cuius ueritate ut istam corrigerent falsitatem, ab eo ipso audiunt: numquid Paulus pro uobis crucifixus est aut in nomine Pauli baptizati estis? erant illic etiam, qui mortuos
 5 resurgere non credebant et in eo utique non ueram tenebant atque habebant fidem. ex eo tamen quod uerum habebant, quoniam credebant Christum resurrexisse, in quo fuerant baptizati, dat operam apostolus etiam illud curare, in quo eis fides sana non erat, dicens: si mortui non resurgunt,
 10 neque Christus resurrexit, ut, quoniam Christum resurrexisse crediderant et hoc in eis sanum erat, illud etiam sanaretur, quod resurgere mortuos errore perniciosissimo non credebant. quamobrem cum in scripturis sanctis canonicis nec illi inueniant haereticos ad ecclesiam catholicam uenientes
 15 denuo baptizatos nec nos inueniamus in eodem baptismo, quem in haeresi acceperant, fuisse susceptos, in hac re dumtaxat par nobis causa est, quia nec illi quod faciunt, ut haereticos uel quos haereticos putant denuo baptizent, nec nos quod facimus, ut etiam apud haereticos datum suscipiamus baptis-
 20 mum Christi, ullo temporum apostolicorum expresso confirmatur exemplo. sed nos repperientes apostolos in quibuslibet errantibus uel qualibet impietate sacrilegis, si quid ueri cognouerunt, confirmasse potius quam negasse, hominum autem errorem et impietatem saluo, quod in eis uerum inuentum
 25 est, emendasse siue damnasse, hanc regulam etiam in baptismi ueritate sectamur, ut, apud quos eam inuenerimus ita retentam atque seruata, sicut in ecclesia catholica retinetur atque seruatur, non eam negemus neque destruamus, sed ea manente, quod uitiosum, quod prauum, quod falsum in unoquoque

2 I Cor. 1, 13 9 I Cor. 15, 16

1 uerumtamen *v* 2 istum *Vm1* ab eo] habeo *Vm1* 7 quoniam
 credebant *om.* *O* 15 quam *S* 18 baptizant *TVm1* 20 apostoli
 quorum *V* expresse (-ae) *βv* conformatur *O* 21 repperientes *Vm2pgrv*
 22 errantibus *om.* *V* quis *Vm1* 23 autem *om.* *Uml* 24 in *om.* *Vm1*
 25 baptismo *U* 26 ueritatem *STUVm1* 28 negamus *STUVm1*

fuerit, curemus corrigamus emendemus aut, si non possumus, detestatum damnatumque uitemus.

19. Proinde cum eos suscipimus, non suscipimus eorum iniquitatem, qua se ab ecclesia Christi diremptione sacrilega diuiserunt, qua orbem christianum, cui deus per legem per prophetas per euangelium per psalmos per apostolos tam multa testimonia perhibet, calumniosis et maledicis criminationibus insectantur, nec eum ipsum errorem suscipimus, quo baptismum Christi etiam apud haereticos regula ecclesiastica custoditum nolunt agnoscere, audent destruere, non dubitant iterare; quin etiam non solum laicos, sed et clericos nec quoslibet clericos, uerum et presbyteros et episcopos, etsi in illis ecclesiis baptizati sunt, quas ipsi apostoli labore proprio fundauerunt, si aliquo modo seductos ad se transferre potuerint, catechumenos faciunt. haec eorum detestabilia mala nequaquam suscipimus, quandoquidem nisi eis correctis ad nos transire non possunt.

XII. 20. Nec illud sine distinctione praeterimus, ut humiliorem agant paenitentiam, qui iam fideles ecclesiam catholicam deseruerunt, quam qui in illa nondum fuerunt, nec ad clericatum admittantur, siue ab haereticis rebaptizati sint siue prius suscepti ad illos redierint siue apud illos clerici siue laici fuerint. et qui haec nostrorum neglegenter agunt et eos forte clericos in catholica faciunt uel esse permittunt, quamuis a diligentioribus fraterno inre culpentur, tamen nec ipsi eis

1. curremus *Vm1* emendamus *Tm1* 2 detestatum *Vmg.m.2* 3 *pr.* suscipimus *om. Um1* iniquitatem eorum *βv* 4 diremptione *SUV* 5 qua orbem] quam ob rem *OSTUV* 7 calumniosos *S* criminationibus (n *eras.*, o *ex b*) *V* 8 ipsorum *pqv* quod *β* 10 audent *SU* 11 etiam] *add.* si quos *βv* 12 epis *S* 13 ipsi *om. βv* 14 seductus *SUVm1* 15 catechuminos *OSUVpr* catechuminos *T* catechuminos *q* faciunt (cere *eras.*) *V* detestabilia *S* 18 illud] illis *T* 21 admittantur *scripsi* admittuntur *S* (*pr. u in ras.*), *OUV* admittuntur *cet. v pr.* siue] si *Vm1* rebaptizati *Tm1* sunt *STm1* si *Vm1* 22 ad] ab *Vm1* alt. illos *ex* illis *S* clericis *SUVm1* alt. siue] uel *β* 24 faciunt *om. Vm1*

clericatum deferendum putant, nisi quos ab illis malis uel nouerunt emendatos esse uel credunt. ac per hoc frustra calumniantur ecclesiae catholicae, quicumque ab eius unitate nefario scelere separantur. ut enim uerbis apostoli magis utar, reuelatur ira dei de caelo super omnem impietatem et iniustitiam hominum qui ueritatem in iniquitate detinent. haec ira, si non se correxerint, etiam istos inueniet, qui ueritatem christiani baptismatis in iniquitate detinent suae sacrilegae separationis.

XIII. 21. Ecclesia uero catholica, quae sicut de illa praedictum est per omnes gentes copiosa fecunditate diffunditur, nullius sic emendat iniquitatem, ut in eo non ipsius, sed sui domini destruat ueritatem. quid ergo iste quasi licenter ac fidenter exclamat: *baptizauit securus quem tu sacrilegus inquinasti; baptizauit, inquam; feci quod fecit apostolus Paulus?* legat ubi hoc fecerit apostolus Paulus. quodsi de illis apud Ephesum uult intellegi, audeat ergo dicere, quod eos Iohannes sacrilegus inquinari. quod si non audet dicere, quoniam apertissimum nefas est, desinat tandem de re multum dissimili falsae similitudinis nebulas excitare.

22. Nam illud quod adiungit de episcopo Carthaginensi Agrippino, de inclito martyre Cypriano, de septuaginta praecessoribus Cypriani, quia hoc fecerunt et fieri praeceperunt, o quam detestandus error est hominum, qui clarorum uirorum quaedam non recte facta laudabiliter se imitari putant, a quorum uirtutibus alieni sunt! sic enim et nonnulli Petro apostolo comparari se uolunt, si Christum negauerint; si uero etiam

5 Rom. 1, 18 14 Petil. de un. bapt. 21 sqq.] cf. Petil. de un. bapt. et De bapt. III 12, 17

1 quos] quod *STUV* 2 ac] hac *SUV* 3 et ecclesie *S* 5 pietatem *V* 6 iniquitate *Vm1* 9 suae] siue *STUVm1* 10 sicut *om. Vm1* 12 ut et non *om. Vm1* 13 hac *V* 15 Paulus apostolus *v* 17 post Iohannes eras. apostolus *in V* 18 inquinauerit *Vqv* 19 tandem] tantum *U* 20 nubulas *Vm1* 21 cartaginiensi *Om1q* chartaginiensi (*alt. i s. l.*) *T* carthaginensi *SUVrv* 22 agripino *β* incolyto *Sv* 23 cipriani *O* 24 est error *qrm1v* 27 negauerunt *Vm1*

gentes iudaizare coegerint, uocitari germani eius affectant. haec in illo tanto uiro reprehensibilia fuerunt, sed tanta eminuit apostolica gratia, ut continuo delerentur nec ei non dico praeferri, sed saltem possit aequari aut de proximo comparari, quisquis nostrorum temporum christianus aut etiam 5 episcopus nec Christum negauerit nec gentes iudaizare conpulerit. sic et in martyre gloriosissimo Cypriano, si apud haereticos uel schismaticos datum Christi baptismum nolebat agnoscere, dum eos nimium detestaretur, quos a catholica unitate quam multum dilexit separatos dolebat, tanta eius 10 merita usque ad triumphum martyrii consecuta sunt, ut et caritatis qua excelebat luce illa obumbratio fugaretur et sarmentum fructuosum ut fieret fructuosius, si quid habebat purgandum, si nulla re alia, certe passionis falce ultima tolleretur. nec nos, quia baptismi ueritatem etiam in haereticorum 15 iniquitate agnoscimus potius quam negamus, ideo meliores Cypriano sumus, sicut nec Petro, quia gentes iudaizare non cogimus. hoc de Agrippino aliisque episcopis, qui illa concilia fecisse perhibentur, responderim, qui sic diuersa senserunt, ut cum eis, contra quos de hac quaestione sentiebant, in unitate 20 persisterent, ubi caritas cooperit multitudinem peccatorum. sic namque ambulantes in ecclesiae ueritate in quam peruenerant potuit deus, sicut apostolus dicit, id quoque illis reuelare quod aliter sapiebant. noua enim tunc quaestio fuit,

1 cf. Gal. 2, 14 21 I Petr. 4, 8 23 cf. Phil. 3, 15

2 haec—3 eminuit *om.* β 4 saltim *STUV* 6 epō *Vm1* iudai-
tare *Sm1* 7 et in] etiam *STUpqr* martyre *O* martyri *Vm2* marty-
tyrem gloriosissimum cyprianum *pqr* 10 doluit *Vm1* 12 quae
STmIU luce illa] lucella *Um1* abumbratio *Vm1* 13 sacramentum
STUVm1 ut *post* et *lin.* 12 *tr.* βv habebatur β 14 si nulla]
sine ulla *Om1* falce] falsae *O* 15 baptismo *T* ueritate *O*
17 cyprianos *Tm1* iudaeizare *O* 18 cogi]nouimus *Tm1* hoc] uir
Vm1 agripino *STUpqr* in illa *Vm1* 21 qui operit *S* quocooperit *U*
22 ecclesiae] ea *Vm2r* 23 id quoque *r* id...quoque *O* id quod *SUVm2*
id qd (*sic*) *Vm1* id *Tpq* et *v* 24 alter *S*.

quemadmodum suscipiendi essent haeretici, quae nonnullos fratres haeticam perniciem uehementer merito detestantes ipsa nouitate turbauit, ut crederent etiam hoc in eis esse inprobandum, quod malo suo tenebant bonum. ego autem ut
 5 quod de hac re sentio breuiter dicam: rebaptizare haereticos, quod illi fecisse dicuntur, tunc fuit humani erroris, rebaptizare autem catholicos, quod adhuc isti faciunt, semper est diabolicae praesumptionis.

XIII. 23. Sed uolo mihi soluat iste quaestionem, quando-
 10 quidem, cum Romanae ecclesiae per ordinem commemoraret episcopos, inter eos commemorauit et Stephanum, quos episcopatum inlibatum gessisse confessus est. cum ergo Stephanus non solum non rebaptizaret haereticos, uerum etiam hoc facientes uel ut fieret decernentes excommunicandos esse cen-
 15 seret, sicut et aliorum episcoporum et ipsius Cypriani litterae ostendunt, tamen Cyprianus cum eo in unitatis pace permansit. quid hinc dicturi sunt? excutiant ingenia sua quantum possunt, et utrum ualeant respondere considerent. ecce duo erant uno tempore, ut de aliis taceam, qui diuersa sentiebant, duo erant
 20 eminentissimarum ecclesiarum, Romanae scilicet et Carthaginiensis, episcopi Stephanus et Cyprianus, ambo in unitate catholica constituti, quorum Stephanus baptismum Christi in nullo iterandum esse censebat et hoc facientibus grauiter sus-
 25 censebat, Cyprianus autem in haeresi uel schismate baptizatos tamquam non habentes baptismum Christi baptizandos in ecclesia catholica existimabat. multi cum illo, quidam cum isto etiam sentiebant, utrique cum eis in unitateistentes. si ergo uerum est, quod isti dicunt et unde causam suae se-

9 cf. Petil. de un. bapt. 15 cf. Cypr. ep. 70—75

1 quemadmodum *STUVm1* quae] quam *Vm1* quam ob rem *Vm2*
 nonnullas *Sm1* 3 crediderint *Vv* hoc etiam *v* 8 praesumptionis *S*
 10 per] eum per *Vm1* 11 et *om. V* 15 *pr. et om. fv* 16 cum eo
 Cyprianus *fv* 17 hic *Ov* 20 carthaginiensis (*sic*) *O* cartaginensis *SU*
 cartaginiensis *q* carthaginensis *Tm1Vr* 23 facientibus *U* succen-
 sebat *Vm2pqr* 24 heresim *STUVm1* 27 consistentes *v* 28 repa-
 rationis *STU*

parationis asserere uel excusare conantur: *in una communione sacramentorum mali maculant bonos, et ideo corporali diiunctione a malorum contagione recedendum est, ne omnes pariter pereant*, iam tunc Stephani et Cypriani temporibus perisse ecclesiam confitendum est nec aliquam posteris derelictam, ubi Donatus ipse spiritaliter nasceretur. quod si dicere nefarium iudicant, quia re uera nefarium est, si mansit ecclesia ex illis temporibus usque ad tempora Caeciliani et Maiorini siue Donati nec eam maculando perdere potuerunt, quicumque in eam secundum ipsos sine baptismo admissi sunt pleni omnibus peccatis et criminibus suis, nec ulla facta est a Cypriano et eis, qui pariter de baptismo sapiebant, ab illorum communione diuisio, quoniam non se arbitrabantur in unitate et communione sacramentorum Christi alienis malis posse maculari, sic potuit et deinceps ecclesia permanere, quam toto sicut de illa praedictum est terrarum orbe crescentem nullo modo poterant quorumlibet traditorum ac facinorosorum aliena crimina maculare, sicut in una area usque ad tempus uentilationis maculari paleis frumenta non possunt, sicut intra una retia usque ad tempus litoris mali pisces bonos simul natando non perdunt.

24. Nulla igitur ratio fuit, sed maximus furor, quo isti uelut malorum communionem cauentes se ab unitate Christi, quae toto orbe diffunditur, separarunt. nisi forte a criminibus crimina mirabili arte discernunt, non de scripturis, sed de cordibus suis distinctionum regulas proferentes atque dicentes in unitate communionis sacramentorum alia crimina aliena sine contaminatione tolerari, traditionis autem crimine omnes, qui

1 Petil. de un. bapt.

1 assere O excusare Vm1 4 pariter] partes O perent S nunc STUVm1 5 confitendum est nec aliquam om. β 6 spiritaliter U 7 si] sicut pgrv 8 cecilianiani SU 9 eam] ea Om2 etiam U 10 ammissi OSTUV 13 diuiso Vm1 16 sicut om. Um1 crescente U 17 facinorosorum OTm2pgrv facinorosi Vm1 20 una om. β litoris OSUVgrv 22 quo] quos STUVm1 quo se Vm2 quod pgr 23 se del. Vm2 24 a om. Vm1 25 crimine Vm1 set O 28 qui om. STUVm1

cum talibus sacramenta communicauerint, detineri. sed hinc diutius disputare superfluum est, praesertim quia hoc et rarissime audent dicere, ipsi quoque uerecundantes et sentientes uana se loqui, et cum ea dicunt, nullo diuino testimonio
 5 fulcire nituntur. magis enim solent in ore habere, quando peccatis aliorum alios criminantur, ad excusandum nefas separationis suae: uidebas furem et concurrebas cum eo et: ne communicaueris peccatis alienis et: recedite, exite inde et inmundum ne tetigeritis et: qui teti-
 10 gerit pollutum pollutus est et: modicum fermenti totam massam corrumpit et alia huiusmodi, quibus non traditionis crimen ab aliis criminibus aliqua proprietate discernitur, sed omnis peccati consociatio prohibetur. quae tamen diuina testimonia uel praecepta si eo modo quo isti intel-
 15 legeret Cyprianus, profecto se ab Stephano separaret nec cum illo in catholicae unitatis communione persisteret. ille quippe secundum sententiam, quam de baptismo isti tenendam putant, haereticos et schismaticos sicut opinantur baptismum non habentes admittendo in ecclesiam communicabat. peccatis
 20 alienis, quia uidelicet peccata eorum, qui baptismo uero abluti non erant, in eis utique permanebant. debuit ergo Cyprianus ab huius communione discedere, ne cum fure concurreret, ne peccatis communicaret alienis, ne contagione inquinaretur inmundi, ne pollutus fieret tangendo pollutum, ne fermento cor-

7 Ps. 49, 18 8 I Tim. 5, 22 Esai. 52, 11 9 Leu. 22, 4—6
 10 I Cor. 5, 6

1 cum *om. pq* communicauerunt *STUVmIpq* detinet *STUVmI*
 2 et hoc *v* et *om. U* 4 uanas eloqui *OU* diuino *om. O* 5 utun-
 tur *SU* 6 alios *Orv* aliis *cet.* crimantur *SUm2Vml* cremanantur
 ut *uid.* *Tml* 7 cum (*um in ras. m2*) *V* 8 nec *Vml* 9 exit *SUVml*
 10 plutum *Vml* fermento *SUVml* fermentum *TVm2pqr* 11 huius-
 cernodi *STVpqr* 12 aliqua] alia *STUVml* 14 diuine *Vml* si *om. Vml*
 18 non *om. O* 19 ammittendo *OSTUV* ecclesia *S* communi-
 cabant *O* 20 peccata eorum] peccatorum *T* 21 permanebunt *V*
 22 nec concurreret (*um fure om.*) *Vml* 23 alienus *S* nec *V* 24 cor-
 ruperetur *O*

rumperetur aliorum. hoc ergo quoniam non fecit, sed cum eis in unitate permansit, tota ipsius unitatis tunc massa corrupta est nec perseueravit ecclesia, quae postea sanctos istorum Maiorinum pareret et Donatum. hoc quia dicere nullo modo audent, restat ut fateantur bonos cum malis in sacramentorum christianorum communione sine ulla sua labe mansisse et usque ad tempus Caeciliani perseuerasse ecclesiam Christi non sine ullis hominibus malis tamquam in horreo iam reconditam, sed adhuc commixta palea tamquam in area constitutam. sic ergo et deinceps potuit permanere, sicut et permanet, donec ultimo 10 die iudicii uentilata mundetur.

XV. 25. Quid igitur sibi uult tantus furor separationis istorum ab unitate corporis Christi, quae, sicut prophetatum legitur implerique iam cernitur, toto orbe terrarum atque in omnibus gentibus dilatatur? hic certe, sicut scriptum est, 15 filius malus ipse se iustum dicit, exitum autem suum non abluit, hoc est non excusat, non diluit, non defendit, quod furore schismatico in haeticam pestem de domo dei exire non timuit, quia, si uere iustus esset, sicut apostolus Paulus cum fratribus falsis, de quibus in suis epistulis ingemit, et sicut Cyprianus cum eis, quos sine baptismo suis peccatis praeteritis plenos existimabat et admitti ad ecclesiam ab Stephano sciebat, ita in ecclesia Christi cum eis, quos iniustos uel nouerat uel putabat, sine ulla sui commaculatione persisteret nec bonos propter malos desereret, sed 25 malos propter bonos potius toleraret, tamquam granum cum palea pondere caritatis trituram ferens, non tamquam leuis-

16 Prou. 24, 22

4 pararet *Vm1* et] ac (hac *V*) *βv* 5 restan *Um1* fateatur *S* mali *Vm1* 6 christianorum *om. V* 8 taquam in orreo *S* 11 iudicii die *βv* 12 sibi *ex si Tm2* ****uult *V* 14 impleri quae *SU* implereque *Vm1* impleri (*om. que*) *T* 17 est *om. Vm1* 19 timuit] potuit *OUm1* 20 epistolis *codd. praeter UV* 22 aestimabat *βv* ammitti *Om2STUV* ammittit *Om1* 24 iniustus *Vm1* communicatione *STUVr* contaminatione *pq*

simus pulvis etiam ante uentilationem flatibus cedens. eo quippe modo etiam cum iniquis, quos necesse est usque ad litus retia ista contineant, in unitate catholica perseuerans non tamen cum fure concurreret nec peccatis communicaret alienis
 5 nec cuiusquam immunditiae contrectatione macularetur nec pollueretur tangendo pollutum nec cuiusquam fermento corrumpere-
 10 tur. haec enim fiunt consensione peccatorum, qua per feminam serpens hominem primum etiam in paradisi felicitate decepit, non communione sacramentorum, in qua condiscipulos
 15 Iudas mundos immundus contaminare non potuit. a malis autem, cum quibus dei sacramenta communicant, etiam nunc in area, nondum in horreo, iam tamen boni discedunt et separantur morum dissimilitudine, non corporum segregatione, aliter uiuendo, non ad alia conuenticula ueniendo. sic nec cum malis
 20 unum fiunt nec ab ecclesiae unitate discedunt.

26. Quid ergo nobis nescio quorum traditorum crimen exaggerant, quos tamen nec ipsos umquam convincere potuerunt? sed si eos contra istorum calumnias defendamus, quorundam hominum causam uidebimur agere, non ecclesiae.
 25 prorsus quicumque et ubicumque traditores fuerunt et non tantum traditorum peccatum, sed ipsorum etiam qui tradere compellebant et omnium omnino facinorosorum flagitiosorum sacrilegorum admittebat Stephanus in ecclesiam secundum istos, quia, si baptismum non habebant, omnia peccata, quaecumque grauia et horrenda commiserant, in eis erant et reos illos sine ulla remissione retinebant. tales admittebat Stephanus, cum talibus erat in unitate catholica Cyprianus, nec tamen

16 cf. Petil. de un. bapt.

1 etiam *om. pqv* fluctibus *S* cedent *SU* cedunt *Vm1* 4 fere *Vm1* 6 corruperetur *O* 8 paradysi *S* 9 decepit *om. Um1* non] nec *S* cum discipulos *O* 11 sacramenta dei *v* 12 orreo *S* et separantur *om. O* 14 ad *s. l. O* si *S* 17 exaggerant *STUV* nec *om. Vm1* 20 fuerint *ex* fuerunt *O* et *om. O* 22 facinorosorum *V* facinorosorum *OTpqr* 23 amittebat *OSTUV* 24 quia (i. *eras.*) *T* 25 reos illos] eos *O* 26 ulla] illa *STUV* amittebat *OSU* amittebat *T*

periit, sed perseuerauit ecclesia. non igitur quemquam in eius unitate maculant aliena peccata; frustra filius malus a familia patris exire properauit, frustra se iustum dicit, exitum autem suum non abluit. an forte dicturi sunt eos, quos ita Stephanus admittebat, ipsius unitatis participatione mundatos, quoniam caritas cooperit multitudinem peccatorum? utinam dicant! 5 hoc enim et nos dicimus, quando eos ad unitatem uel urgemus ut redeant uel monemus. hoc autem pacto iam etiam nulla inter nos baptismi quaestio remanebit. si enim apud haereticos uel schismaticos baptizati, cum ad ecclesiam ueniunt, unitatis 10 ipsius caritate mundantur, profecto sine causa rebaptizantur.

XVI. 27. Uides itaque in hoc sermone, cui me respondere uoluisti, quam multa dixerit ille pro nobis. quid ergo iam opus est ut episcoporum Romanae ecclesiae, quos incredibilibus calumniis insectatus est, obiecta ab eo crimina diluamus? 15 Marcellinus et presbyteri eius Miltiades, Marcellus et Silvester traditionis codicum diuinorum et turificationis ab eo crimine arguuntur. sed numquid ideo etiam conuincuntur aut conuicti aliqua documentorum firmitate monstrantur? ipse sceleratos et sacrilegos fuisse dicit, ego innocentes fuisse respondeo. quid 20 laborem probare defensionem meam, cum ille nec tenuiter probare conatus sit accusationem suam? si est ulla humanitas in rebus humanis, puto nos iustius posse reprehendi, si ignotos homines, quos criminantur inimici nec eorum crimen ulla testificatione demonstrant, nocentes potius quam innocentes credi- 25 derimus, quia, si forte se aliter ueritas habet, ipsi certe hu-

2 cf. Prou. 24, 22 5 I Petr. 4, 8 14 cf. Petil. de un. bapt.
16 cf. Breuic. III 18, 34

4 ita om. *βv* 5 amittebat *OSUV* amittebat *T* ipsius** *V*
unitatis *Vm1* 6 operit *O* 10 uel schismaticos om. *βv* 13 quam]
quae *O* 14 ecclesiae romanae *O* 16 melciades *O* militiades *SmITUVq*
meltiades *Sm2* miliciades *p* melchiades *rv* 17 traditiones *Om1* quo-
dicum *Sm1U* criminis *Vm2r* 18 arguntur *Sm1U* conuincantur *S*
19 aliquando *O* ipsi *Sm1* 21 tenuiter (tenu s. ras. 3 litt. m2) *V*
24 crimanantur *Sm1* 25 demonstraui *Tm1*

manitati debitum redditur, cum homo de homine nihil mali temere suspicatur nec cuiquam criminanti facile credit, quando sine teste ac sine ullo documento crimen obiciens maledicus potius conuiciator quam ueridicus accusator extiterit.

- 5 28. Huc accedit, quia Miltiade tunc episcopo Romanae ecclesiae praesidente ex praecepto Constantini imperatoris, ad quem totam illam causam accusatores episcopi Carthaginiensis ecclesiae Caeciliani per Anullinum proconsulem detulerunt, idem Caecilianus innocens pronuntiatus est. de quo iudicio cum maiores istorum
10 inportunissima peruicacia memorato imperatori quererentur, quod non plene neque recte fuerit examinatum atque depromptum, nihil de Miltiadis traditione uel turificatione dixerunt, ad cuius audientiam nec uenire utique debuerunt, hoc potius ante suggerentes imperatori aut ut suggereretur instantes, quod apud
15 traditorem codicum diuinorum et idolorum sacrificiis inquinatum causam suam agere non deberent. cum hoc ergo nec ante suggesserint nec, posteaquam contra eos pro Caeciliano iudicatum est, saltem uicti et irati obiciendum putarint, quid nunc inanes tam sero conectunt calumnias, quasi ut innocentiae Caeciliani Miltiadis iudicis decoloratione fuscetur et ipsa Romana ecclesia, ubi nec damnare quemquam suo qualicumque iudicio potuerunt nec aliquem suorum uelut in

5 cf. Optat. I 22 sqq.

1 male *S* 2 facili. *O* 3 maledictus *Om1* 4 conuiciator *SV* conuitiatur *U* ueridicus *Tm2Um1* 5 uc *Vm1* illuc *O* miltiade *Vm1* melciade *Om1Vm2* melchiade *Om2rv* militiade *Sm1TU* meltiade *Sm2* miliciade *pq* 6 atquem *STU* 7 cartaginiensis *OSq* carthaginiensis *UVpm2rv* 8 Anullinum *scripsi* anullianum *O* anulum *S* anulinum *TUqm1v* anolinum (alt. n s. l. m2) *V, pqm2r* 9 pronuntiatur (*om. est*) *O* 10 peruicatia *codd.* quaerentur *Um1* 11 nec recte *v* depromptum *OSTU* 12 melciadis *Om1* melchiadis *Om2rv* militiadis *STUm1Vm1* meltiadis *Vm2* miliciadis *pq* 16 deberant *S* 19 sero] misero *O* conectunt *S* calumpniam *O* ut] aut *T* et *grv* et quasi *p* innocentiae *scripsi* innocentia *codd. v* (*Miltiades fuit iudex innocentiae Caeciliani*) 20 melciadis *Om1Vm2* melchiadis *Om2rv* miliciadis *Spq* militiadis *TUVm1* 21 ipsam romanam ecclesiam *O*

locum subrogare damnati, contra quam paucissimis Afris partis
 suae primo interuētores aduenticios furtim longēque mittebant,
 quos istum nominatim commemorare non pūduit, donec deceptae
 plebiculae quasi proprios episcopos ordinarent? nempe episco- 5
 pum Aptucensem Felicem post Caeciliani purgationem apud
 imperatorem accusauerunt, quod ipse esset manifestissimus
 traditor et ideo Caecilianus episcopus esse non posset, quod
 ab illo traditore fuerit ordinatus. tunc Constantinus nec huic
 eorum accusationi negauit locum, quamuis eos in Caeciliani
 fictis criminibus calumniosos fuisset expertus, et ideo praece- 10
 pit, ut causa Felicis discuteretur. in Africa discussa est a
 proconsule Aeliano; Felix quoque innocens declaratus est.
 extant gesta proconsularia; qui uoluerit, sumat et legat. hoc
 autem non solum ad innocentiae Caeciliani demonstrandae cu-
 mulum pertinet ipsiusque Felicis euidentissimam purgationem 15
 atque illorum calumnias declarandas, qui eum fontem omnium
 malorum in concilio suo dixerant, uerum etiam ad cogitandam
 Miltiadis ab eorum criminationibus purissimam uitam. nisi
 forte quisquam tam sit insipiens, ut credat eos, cum Felici
 non pepercerint, a quo Caecilianus fuerat ordinatus, Miltiadi 20
 parcere potuisse, a quo fuerat absolutus, si illius episcopi
 uitam, quamuis nullum uulnus conscientiae peremisset, saltem
 qualiscumque fama culpasset. an uero quod de foro Aptucen-

2 *interuētores*] cf. ep. 44, 8 3 cf. Petil. de un. bapt. 11 cf.
 Optat. I 27 16 *fontem*] cf. Breuic. III 14, 26. Post gesta 22, 38

2 aduentitios *Tv* 4 plebeculae *Vv* 5 aptugnensum *STV* abtugnensum
U aptugnensium *p* aptumgnensium *q* aptugnensem *r* Abtugnensem *v*
 apud imperatorem] apudicor erratorem accusatorem *SU* apud imperatorem
 accusatorem *TVm1*. cf. e. gr. *Cresc. III 61, 67* 6 uiafestissimus *STU* 8 tra-
 ditor *STVm1* 10 factis *T* fuisse *O* 11 discusa *S* 12 eliano *codd.*
 13 exstant *TVm2v* prot consularia *Om1* 14 innocentia *S* inno-
 centiam *TU* demonstrandum *β* 17 uerum *om.* *Vm1* 18 melciadis
Om1Vm2 melchiadis *Om2rv* maliciadis *S* militiadis *TUq* miliciadis *Vm1p*
 20 melciadi *Om1Vm2* melchiadi *Om2rv* miliciadi *STUVm1pq* 22 per-
 misisset *O* 23 abtugnensium *STUV* aptugnensium *pqr* Abtungen-
 sium *v*

sium fictum fuerat ab istis accusaretur, et quod in Capitolio Romanorum factum fuerat taceretur?

29. De Mensurio autem quid respondeam, cum eius tempore usque ad obitus diem plebs unitatis nulla conscissa est
 5 ipsaeque litterae Secundi Tigisitani, quibus reprehensus asseritur, eos ad se inuicem pacifice scripsisse confirmant atque in collegii societate mansisse? iam uero quod etiam de Cirtensi ecclesia dicere uoluit et episcopos ibi catholicos maledictis insectatus est quibus uoluit, quid aliud egit, nisi ut uituperando sanctos etiam nostrorum temporum uiros nobisque optime cognitos satis ostenderet, quid etiam de ignotis, quibus similiter maledicit, sentire debeamus? proinde si Profuturus ante paucissimos annos defunctus et Fortunatus, qui in corpore adhuc est atque illi successit episcopo, quomodo Manichei
 10 fuerunt, sic fuerunt et illi traditores, quos longe a nostris temporibus ignotissimos accusare non cessant et iam illorum nobis pura ab istorum probriis uita notissima est.

30. Non sane parua est parumque gloriosa consolatio cuiuscumque nostrum, si ab inimicis ecclesiae cum ipsa ecclesia
 20 criminamur; eius tamen defensio non in eorum hominum defensione consistit, quos isti nominatim falsis criminationibus appetunt. prorsus, qualescumque fuerint Marcellinus Marcellus Silvester Miltiades Mensurius Caecilianus atque alii, quibus obiciunt pro sua dissensione quod uolunt, nihil praeiudicant

3 cf. Petil. de un. bapt. et Optat. I 17—18 5 cf. Breuic. III
 13, 25 7 cf. Petil. de un. bapt.

1 fictum] factum β capitulio *STV* capitulo *Ur* 3 ab eius *STVpqr*
 4 obitus diem] obitum β ples *OS* consussa *S* confusa *T* concisa *pqr*
 6 scripsisse *Vm1* 7 mansisse (m s. l. m2) *V* quod etiam *om.* *O*,
 cum *suppleuit Om2* circensi *O* 9 aliut *U* 10 obtine *OSUVm1*
 12 profuturos *STm1UVm1* 13 defunctos *S* et] est *O* 14 suc-
 cesit *S* 16 cessant (N s. l.) *U* 17 pura] cura *SU* obscura *T*
 ob(op-)probriis β 18 paruumque *Tm1* 20 crinamur *Tm1* criminan-
 tur *U* 22 maccellus *Vm1* 23 melciades *Om1* melchiades *Om2rv*
 miliciades *STUp* militiades *Vm1q* meltiades *Vm2* 24 praeiudicat
TVpgrv praeiudicate *SU*

ecclesiae catholicae toto terrarum orbe diffusae; nullo modo eorum innocentia coronamur, nullo modo eorum iniquitate damnamur. si boni fuerunt, in areae catholicae tritura tamquam grana mundati sunt, si mali fuerunt, in areae catholicae tritura tamquam stipulae comminuti sunt. intra istam aream 5 et boni et mali esse possunt, extra eam boni esse non possunt. quisquis ab hac unitate uento superbiae tamquam sola palea separatur, areae dominicae propter commixtam paleam quid calumniatur?

XVII. 31. Nos quoque dicimus nec tantum dicimus, uerum 10 etiam litterarum monumentis ecclesiasticis et publicis comprobamus Secundum Tigisitanum, cuius congregato concilio Caecilianum dicunt esse damnatum, confessis traditoribus, ne schisma fieret, pacem dedisse, cum et eidem ipsi a Purpurio Liniatensi crimen traditionis fuisset obiectum, dicimus Uictorem 15 Rusiccadiensem, Donatum Calamensem, Donatum Masculitanum, Marinum ab Aquis Tibilitanis, Siluanum Cirtensem fuisse traditores eosdemque quasi traditorum seuerissimos damnatores. hoc probamus et ecclesiasticis et municipalibus et iudicialibus gestis. sed nec ideo traditores sunt omnes in parte Donati, 20 quia in ea isti fuerunt, nec ideo est innocens pars Donati, si isti innocentes a traditionis iniquitate monstrentur. melius enim audimus sanctam scripturam, quam uel cuiquam calumniamur de peccatis alienis uel cuiusquam similem calumniam formidamus. anima enim quae peccata ipsa morietur et unusquisque pro- 25 prium onus portabit et qui manducat et bibit indigne, non

14 cf. Optat. I 14. Cresc. III 27, 30 15 cf. Optat. I 13 25 Ezech.
18, 4 Gal. 6, 5 26 I Cor. 11, 29

1 ecclesia *SU* 2 in eorum *utroque loco Tm1* innocentiam *U*
6 *pr. et om. βv* 11 monimentis *Om2Tm2pgrv* monumentos *Sm1* 12 con-
silio *Vm1* 13 traditoribus *V* ne schisma fieret] nehis maneret *SU*
14 et eidem] et idem *STU* eidem *Vpq* 15 limatensi *Vpv* fuisse *O*
17 certensem *O* coriensem *β* 19 municipalibus *S* 21 si isti] sisti *Vm1*
22 mostrentur *Vm1* 23 audiuimus *OT* scribaturam *Vm1* 25 quae]
qui *SUVm1* 26 honus *Om2* munus *STUVm1*

alteri, sed sibi iudicium manducat et bibit, et sinuntur utraque crescere usque ad messem, ne, cum ante tempus colliguntur zizania, eradicetur simul et triticum, et commixti optimis pascuis haedi agnique pascuntur, donec a pastore qui errare non potest segregentur, et ex omni genere piscium retia complentur unitatis, donec ad iudicium litoris perducantur, nisi quod isti sua peruersa falsaue sententia sibi praeiudicant, qui propter aliena peccata iuste se dicunt ab orbis christiani communione separatos. per hanc enim absurdam insanamque opinionem ipsi faciunt, ut eis quorundam suorum peccata omnibus imputentur. quod si iustum arbitrantur, rei sunt omnes cuiuslibet apud se in uno homine inuenti manifestissimi criminis. si autem hoc, sicut iniustum est, iniustum esse cognoscunt, rei sunt omnes iniquissimae separationis.

XVIII. 32. Iam uero quoniam in hoc sermone de unico magis baptismo quaestio est, ut unde coepta est nostra disputatio concludatur: sicut in ipsa unitate areae dominicae nec propter bonos laudandi sunt mali nec propter malos deserendi sunt boni, sicut in uno homine nec propter illud, quod in eo integrum est, eius est accipienda peruersitas nec propter id, quod in eo peruersum est, negari eius debet integritas, quia et in Iudaeorum iniquitate detinetur ueritas resurrectionis mortuorum et in gentilium iniquitate detinetur ueritas unius dei, qui condidit mundum, et in eorum iniquitate, qui cum Christo quia non colligunt spargunt, detinetur ueritas, qua in eius

1 cf. Matth. 13, 29—30 3 cf. Matth. 25, 32—33 5 cf. Matth. 13, 47—48 24 cf. Matth. 12, 30

3 optimis *SUVm1* 4 edi *STUVm1* pascantur *O* 5 completur *STUVm1* contrahunt (*sic*) *O* 6 litoris *Vm1* 7 falsaue (que s. l.) *T* falseque *Vm1* 8 ducunt *S* 9 opinionem *T* 12 inuento *STUVm1* manifestissimis *Om1* manifestissimini *Sm1* 13 alt. iustum *S* cognoscant *S* 14 iniquissimi *Om1* 16 pr. est *om. Vm1* 17 sicut] sic *Vm2r* dominicae areae *v* 19 sicut *scripsi* sic *Ov* ut β illud *U* illud—propter *om. S* 20 peruersitas *om. U* id] illud *Vv* id *ex* illud *S* (*aberrauit librarius ab* illud *ad* id) 21 debet eius *v* 25 qua] quia *STUpq*

nomine pellunt spiritum immundum, et in templorum sacrilegorum iniquitate inuenta est ueritas, qua colebant ignotum deum, et in daemonum iniquitate inuenta est ueritas, qua confessi sunt Christum: sic et in haereticorum iniquitate inuenta ueritas non neganda est, qua detinetur baptismi sacramentum. 5

2 cf. Act. 17, 28 3 cf. Iac. 2, 19

2 qua colebant—3 ueritas *om.* OS 5 sacramentum (*add.* amen STV)]
add. Explicit de unico baptismo ad catholicos O EXPLICIT LIBER
 SCĪ AGUSTINI (AGŪS T AŪG Ur AUGUSTINI V) DE UNICO BAPTISMO STUVr Explicit liber beati augustini (epī *add.* p) de unico
 baptismo (bapt. q) pq

AVGVSTINI RETRACTATIONVM LIB. II CAP. LX (XXXIII)

(PAG. 172, 9 ED. KNOELL).

DE UNICO BAPTISMO CONTRA PETILIANUM AD CONSTANTINUM LIBER UNUS.

5 1. Eo tempore librum de unico baptismo amicus quidam
meus a nescio quo Donatista presbytero accepit indicante, quod
Petilianus episcopus eorum Constantiniensis eum scripserit.
hunc ad me ille adtulit ac uehementer, ut ei responderem,
rogauit. librum autem etiam meum, in quo respondi, eundem
10 titulum habere uolui, hoc est de unico baptismo.

2. In quo libro illud, quod dixi: *Constantinum imperatorem
Donatistis criminantibus ordinatorem Caeciliani Felicem
Aptugnensem non negasse accusationis locum, quamuis eos in
Caecilianum fictis criminibus calumniosos fuisset expertus,*
15 in ordine temporum postea consideratum aliter inuentum est.
nam prius memoratus imperator causam Felicis fecit audiri a
proconsule, ubi legitur absolutus, et postea ipse Caecilianum
cum accusatoribus eius auditum comperit innocentem, ubi
eos expertus est in eius criminibus calumniosos. qui ordo
20 temporum per consules declaratus multo uehementius in ea
causa calumnias Donatistarum conuincit penitusque subuertit,
quod alibi ostendimus.

3. Hic liber sic incipit: *Respondere aduersa sentientibus.*

11 cf. De un. bapt. 16, 28 22 cf. Breuic. III 24, 42. Retract.
II 53, 2 23 uar. lectio: diuersa, et sic codd. mei praeter V

VIII.

BREVICVLVS

COLLATIONIS CVM DONATISTIS

f = editio Frobeniana, Basileae 1569
v = editio Migniana

COLLATIO PRIMI DIEI.

Cum catholici episcopi et partis Donati iussu imperatoris disputando inter se gestis apud tribunal et notarium Marcellinum cognitorem habitis contulissent, multum proluxa eorumdem gestorum est facta conscriptio, quamvis posset totum multo breuius agi. sed qui causam bonam non se habere sciebant, id egerunt primum quantum potuerunt, ut nec ipsa collatio fieret et ut prorsus causa ipsa non ageretur. sed quia hoc obtinere minime potuerunt, id effecerunt multiplicitate
10 gestorum, ut quod actum est non facile legeretur. unde uisum est isto breuiario cuncta complecti, ut ad signa numerorum, quae et in isto breuiculo et in ipsis gestis annotantur, sine difficultate quisque inueniat quod uoluerit.

I. Ingressis itaque utrisque partibus primo loco recitatum
15 est rescriptum imperatoris, quo iussit collationem inter memoratos episcopos fieri, ut superstitionem manifesta ratio confutaret.

II. Secundo loco recitatum est edictum ipsius cognitoris, quod per prouinciam misit, ut conuenirentur utriusque partis episcopi et intra diem Calendarum Iuniarum conferendi causa
20 congregarentur Carthagine. in eo edicto basilicas sine iussione imperatoris reddidit Donatistis, qui se pollicerentur esse uenturos, ut eo modo eos ad conferendum etiam beneficiis inuitaret. in eodem etiam edicto obtulit eis, ut alium quem uellent cum illo iudicem constituerent, iurauitque se hoc iudicaturum
25 quod ueritas suasisset, et cetera quae ad exhortationem congregationis illorum eodem continentur edicto.

III. Tertio loco recitatum est alterum cognitoris edictum, quod proposuit iam praesentibus apud Carthaginem utriusque

Gestorum collationis quae supersunt extant apud Mansi, Sacrorum conciliorum noua collectio, tom. IV, pag. 19—245 2 *imperatoris*] Honorii 15 *rescr. imper.*] cf. cod. Theodos. VI 3. Mansi pag. 53 et 186 17 *edict. cogn.*] cf. Mansi pag. 54 27 *alt. cogn. edict.*] cf. Mansi pag. 57

1 Operis breuiculi collationum praefatio f

partis episcopis, qui locus et qui modus collationis futurus esset, supradicto die itidem commemorato et constituto, et admonuit ut ei pars utraque rescriberet, utrum placerent quae comprehendit edicto.

III. Quarto loco, cum partis Donati episcopi exigenter pro-
poni sibi ab aduersariis, qua causa fuissent congregati, cognitor
distulit, ut ex ordine prius omnia recitarentur, quae ante diem
collationis acta fuerant. et recitata est notoria Donatistarum,
in qua dixerunt non sibi placere quod in edicto suo posuit,
ut hi soli ex episcopis conuenirent ad collationis locum, quos
ad ipsam causam peragendam ceteri delegissent, qui omnes
triginta sex complebantur, decem et octo hinc et decem et octo
inde, id est septeni, qui inter se disputarent, et alii septeni,
qui concilio, si opus esset, adhiberentur, et alii quaterni, qui
gestis custodiendis et conscribendis praessent; sed petiuerunt
se omnes potius qui uenerant adesse debere, ut eorum nu-
merus appareret, dicentes quod eos aduersarii paucos esse
mentiti sint. ibi dixerunt ita se omnes uenisse usque ad gra-
uissimos senes, ut hi soli deessent, quos aduersa uoletudo
corporis impedisset, et cetera quae ipsa notoria continentur.

V. Quinto loco recitatae sunt litterae catholicorum quas
rescripserunt cognitori, sicut edicto commonuerat, insinuantes
consentire se ad omnia, quae illo edicto fuerant ordinata. in
eisdem litteris etiam se obstrinxerunt et polliciti sunt, si in
parte Donati ueritas eis demonstraretur ecclesiae, non se illic
episcopalem honorem quaesituros, sed consilium eorum secu-
turos pro salute christiana; si autem in sua communione
potius ueritas ostenderetur ecclesiae, honores episcopales eis
non se negaturos, et hoc a se fieri bono pacis, ut intellege-
rent hi quibus hoc praestaretur, quod in eis catholici non chri-
stianam consecrationem, sed humanum detestarentur errorem.
quodsi plebes duos in una ecclesia episcopos ferre non possent,

8 *not. Don.*] cf. Mansi pag. 60 21 *litt. cath.*] epist. 128; extat
magna ex parte etiam Em. 5—7

8 notoria *passim scripsi* notaria *fv* 13 septeni *utroque loco scripsi*
collato altero Marcellini edicto septem fv 24 si] quodsi *v*

utrisque de medio recedentibus singuli constituerentur episcopi
 ab eis episcopis ordinandi, qui in suis plebibus singuli inue-
 nirentur. in eisdem litteris commemorata est etiam causa
 Maximianistarum, ex quibus a se damnatis propter pacem partis
 5 Donati quosdam in honoribus integris susceperunt et ab eis
 datum in sacrilegō schismate baptismum non resciderunt, et
 cetera quae in memoratis litteris continentur.

VI. Sexto loco recitatum est etiam edictum ipsius cog-
 nitoris, quod proposuerat cum supradicta notoria Donatistarum
 10 et supradictis litteris catholicorum, insinuans populo, quae illi
 pars utraque rescripserit.

VII. Septimo loco recitatae sunt litterae catholicorum ad
 cognitorem datae, quibus Donatistarum notoriae responderunt,
 concedentes eis quod petierant, ut uniuersi qui uenerant prae-
 15 sentes essent in eo loco ubi erat futura collatio, cum tamen
 illic ex catholicis episcopis illi soli adessent, quos edicto suo
 cognitor definierat, ut, si aliquis tumultus existeret, quod
 catholici ualde metuebant, non illis imputaretur qui paucissimi
 adessent, sed eis potius qui multitudinem suam praesentem
 20 esse uoluissent. in eisdem litteris etiam tota ipsa causa com-
 prehensa est, ut ostenderetur ecclesia catholica non esse pars
 Donati, sed illa potius, quae per totum mundum fructificaret
 et cresceret incipiens ab Hierusalem secundum sacram scrip-
 turam, et quia nihil ei praeiudicaret, quicumque in ea mali
 25 fuissent diuino in fine iudicio separandi, et quia nec in ipsum
 Caecilianum maiores eorum aliquid probare potuerunt, qui
 iudiciis ecclesiasticis et maxime imperatoris, apud quem ab
 eis fuerat accusatus, innocens inuentus et pronuntiatus est.
 et quia de iussionibus imperatorum, quae pro catholica con-
 30 stituuntur, solent facere inuidiam, commemoratum est etiam
 de sancta scriptura reges decreuisse in regno suo grauissimas
 poenas eis, qui blasphemassent deum; commemorata etiam

8 *edict. cogn.*] cf. Mansi pag. 63 12 *litt. cath.*] epist. 129 23 cf.
 Luc. 24, 47 31 cf. Dan. 3, 96

32 commemorata] *add.* est v

causa Maximianistarum, quos et iudiciis ipsi publicis insectati sunt et ex quibus damnatis quosdam in honoribus integris susceperunt nec ab eis in schismate datum baptismum destruxerunt, quod eos, quibus dilationem dederunt Maximiano communicantibus, dixerunt illius contagio non fuisse pollutos, 5 et cetera quae eisdem litteris continentur. haec autem omnia ideo ibi commemorata sunt, ne forte, si secum cogitassent Donatistae et uiderent, quam malam causam haberet pars Donati, ad hoc noluissent omnes qui uenerant ingredi locum collationis, ut pax atque unitas fieret. 10

VIII. Octauo loco cum cognitor inquisisset, utrum, sicut a catholicis uidebat, ita etiam a parte Donati electi iam essent qui susceptam causam peragerent, responsum est a parte Donati, quod iam esset acta a catholicis causa, antequam esset configentium statuta persona, propter illas catholicorum 15 litteras quae totam causam breuiter continebant. deinde instare coeperunt, ut prius ageretur de tempore de mandato de persona de causa, tunc ad negotii merita ueniretur. et cum cognitor interlocutus esset nihil de causa esse mutilatum et rursus inquisisset, utrum de constituendo numero disputantium 20 edicto eius paritum fuerit, quia per hos oporteret agi omnia quae agenda essent, coeperunt Donatistae agere de tempore, quoniam causa ipsa agi non posset, quia dies praeterisset. quarto decimo enim Calendarum Iuniarum die completi fuerant quattuor menses ex die edicti cognitoris, quod ad prouinciam 25 miserat, sicut interrogatum respondit officium. et quoniam inter quattuor menses agi causam praeceperat imperator, ideo diem iam transisse dicebant et petebant, ut tamquam in contumaces catholicos sententia proferretur, quasi catholici absentes essent aut Donatistae aliquando ad agendam causam illis 30 absentibus intrauissent aut admoniti catholici uel euocati defuissent. ista ergo calumniose et tergiuersatorie, quae nec in foro iure agerentur, dicebant, nolentes ut aliquid ageretur. sed

9 noluissent *scripsi* uoluissent *fv*, *cf. cap. 10 extr.* 21 hos] hoc *f*
23 quia] quin *f* 27 intra *v*, *cf. p. 61, 1. 63, 28 et index* 'inter'

ad hoc eis respondit ipse cognitor, quod in Calendas Iunias pars utraque consenserit, quamuis etiamsi quaelibet pars adhuc usque non occurrisset, duos alios menses superesse potuisse, quos imperator adiunxit trinis edictis fuisse seruandos.

- 5 VIII. Nono loco, quoniam cognitor superius dixerat de tempore praescribere, ut causa non ageretur, non episcopalis, sed forensis potius esse obiectionis, inuenit occasionem pars Donati, qua diceret nihil ergo secum agi publico iure debere, sed tantum diuinis scripturis. unde cum quaesisset cognitor,
 10 quid utrique parti de hac re placeret, responsum est a catholicis, ut iuberet mandatum catholici concilii recitari, ubi electis disputatoribus agendi modus iniunctus est: ibi posse melius apparere, quod non forensibus tergiuersationibus, sed magis diuinis testimoniis ageretur. et aliquamdiu conflictio producta
 15 est, cum catholici instarent recitari mandatum, illi autem recusarent. sed postea remotis omnibus moratoriis contentionibus recitari mandatum cognitor iussit.

- X. Decimo loco mandatum catholici concilii recitatum est, quo electis ad disputandum episcopis catholicae ecclesiae est
 20 iniuncta defensio aduersus criminationes Donatistarum. hoc mandato iterum, sicut in superioribus litteris, breuiter tota causa comprehensa est, prius ut causa ecclesiae, quae toto sicut promissa est terrarum orbe diffunditur, a causa Caeciliani, qualiscumque illa fuisset, sic distingueretur, ut ostenderetur
 25 malos in ecclesia, qui uel ignorantur uel pro unitate pacis tolerantur a bonis, non eis ad mala consentientibus obesse non posse similitudinibus euangelicis et exemplo prophetarum et ipsius domini Christi et apostolorum et episcoporum et iudicio ipsorum etiam Donatistarum propter Maximianistas,
 30 deinde ipsius Caeciliani causa non mala fuisse certis documentis demonstraretur, quibus et ipse et ordinator eius Felix Aptugnensis, quem in concilio suo criminosius accusauerunt,

18 *mand. cath. conc.*] cf. Mansi pag. 74

6 *all. non]* *add. esse f* 25 *ignoranter f* 32 *Aptugnensis scripsi*
Aptuginensis fv

VIII.

BREVICVLVS

COLLATIONIS CVM DONATISTIS

f = editio Frobeniana, Basileae 1569
v = editio Migniana

COLLATIO PRIMI DIEI.

Cum catholici episcopi et partis Donati iussu imperatoris disputando inter se gestis apud tribunal et notarium Marcellinum cognitorem habitis contulissent, multum prolixa eorundem gestorum est facta conscriptio, quamvis posset totum multo breuius agi. sed qui causam bonam non se habere sciebant, id egerunt primum quantum potuerunt, ut nec ipsa collatio fieret et ut prorsus causa ipsa non ageretur. sed quia hoc obtinere minime potuerunt, id effecerunt multiplicitate gestorum, ut quod actum est non facile legeretur. unde visum est isto breuiario cuncta complecti, ut ad signa numerorum, quae et in isto breuiculo et in ipsis gestis annotantur, sine difficultate quisque inueniat quod uoluerit.

I. Ingressis itaque utrisque partibus primo loco recitatum est rescriptum imperatoris, quo iussit collationem inter memoratos episcopos fieri, ut superstitionem manifesta ratio confutaret.

II. Secundo loco recitatum est edictum ipsius cognitoris, quod per prouinciam misit, ut conuenirentur utriusque partis episcopi et intra diem Calendarum Iuniarum conferendi causa congregarentur Carthagine. in eo edicto basilicas sine iussione imperatoris reddidit Donatistis, qui se pollicerentur esse uenturos, ut eo modo eos ad conferendum etiam beneficiis inuitaret. in eodem etiam edicto obtulit eis, ut alium quem uellent cum illo iudicem constituerent, iurauitque se hoc iudicaturum quod ueritas suasisset, et cetera quae ad exhortationem congregationis illorum eodem continentur edicto.

III. Tertio loco recitatum est alterum cognitoris edictum, quod proposuit iam praesentibus apud Carthaginem utriusque

Gestorum collationis quae supersunt extant apud Mansi, Sacrorum conciliorum noua collectio, tom. IV, pag. 19—245 2 *imperatoris*] Honorii 15 *rescr. imper.*] cf. cod. Theodos. VI 3. Mansi pag. 53 et 186 17 *edict. cogn.*] cf. Mansi pag. 54 27 *alt. cogn. edict.*] cf. Mansi pag. 57

partis episcopis, qui locus et qui modus collationis futurus esset, supradicto die itidem commemorato et constituto, et admonuit ut ei pars utraque rescriberet, utrum placerent quae comprehendit edicto.

III. Quarto loco, cum partis Donati episcopi exigenter proponi sibi ab aduersariis, qua causa fuissent congregati, cognitor distulit, ut ex ordine prius omnia recitarentur, quae ante diem collationis acta fuerant. et recitata est notoria Donatistarum, in qua dixerunt non sibi placere quod in edicto suo posuit, ut hi soli ex episcopis conuenirent ad collationis locum, quos 10 ad ipsam causam peragendam ceteri delegissent, qui omnes triginta sex complebantur, decem et octo hinc et decem et octo inde, id est septeni, qui inter se disputarent, et alii septeni, qui concilio, si opus esset, adhiberentur, et alii quaterni, qui gestis custodiendis et conscribendis praeessent; sed petierunt 15 se omnes potius qui uenerant adesse debere, ut eorum numerus appareret, dicentes quod eos aduersarii paucos esse mentiti sint. ibi dixerunt ita se omnes uenisse usque ad grauissimos senes, ut hi soli deessent, quos aduersa uoletudo corporis impedisset, et cetera quae ipsa notoria continentur. 20

V. Quinto loco recitatae sunt litterae catholicorum quas rescripserunt cognitori, sicut edicto commonuerat, insinuantes consentire se ad omnia, quae illo edicto fuerant ordinata. in eisdem litteris etiam se obstrinxerunt et polliciti sunt, si in parte Donati ueritas eis demonstraretur ecclesiae, non se illic 25 episcopalem honorem quaesituros, sed consilium eorum secuturos pro salute christiana; si autem in sua communione potius ueritas ostenderetur ecclesiae, honores episcopales eis non se negaturos, et hoc a se fieri bono pacis, ut intellegerent hi quibus hoc praestaretur, quod in eis catholici non christianam consecrationem, sed humanum detestarentur errorem. quodsi plebes duos in una ecclesia episcopos ferre non possent,

8 not. Don.] cf. Mansi pag. 60 21 litt. cath.] epist. 128; extat magna ex parte etiam Em. 5—7

8 notoria passim scripsi notaria fv 13 septeni utroque loco scripsi collato altero Marcellini edicto septem fv 24 si] quodsi v

utrisque de medio recedentibus singuli constituerentur episcopi ab eis episcopis ordinandi, qui in suis plebibus singuli inuenirentur. in eisdem litteris commemorata est etiam causa Maximianistarum, ex quibus a se damnatis propter pacem partis
 5 Donati quosdam in honoribus integris susceperunt et ab eis datum in sacrilegō schismate baptismum non resciderunt, et cetera quae in memoratis litteris continentur.

VI. Sexto loco recitatum est etiam edictum ipsius cognitoris, quod proposuerat cum supradicta notoria Donatistarum
 10 et supradictis litteris catholicorum, insinuans populo, quae illi pars utraque rescripserit.

VII. Septimo loco recitatae sunt litterae catholicorum ad cognitorem datae, quibus Donatistarum notoriae responderunt, concedentes eis quod petierant, ut uniuersi qui uenerant praesentes essent in eo loco ubi erat futura collatio, cum tamen
 15 illic ex catholicis episcopis illi soli adessent, quos edicto suo cognitor definierat, ut, si aliquis tumultus existeret, quod catholici ualde metuebant, non illis imputaretur qui paucissimi adessent, sed eis potius qui multitudinem suam praesentem
 20 esse uoluissent. in eisdem litteris etiam tota ipsa causa comprehensa est, ut ostenderetur ecclesia catholica non esse pars Donati, sed illa potius, quae per totum mundum fructificaret et cresceret incipiens ab Hierusalem secundum sacram scripturam, et quia nihil ei praeiudicaret, quicumque in ea mali
 25 fuissent diuino in fine iudicio separandi, et quia nec in ipsum Caecilianum maiores eorum aliquid probare potuerunt, qui iudiciis ecclesiasticis et maxime imperatoris, apud quem ab eis fuerat accusatus, innocens inuentus et pronuntiatus est. et quia de iussionibus imperatorum, quae pro catholica constituuntur, solent facere inuidiam, commemoratum est etiam
 30 de sancta scriptura reges decreuisse in regno suo grauissimas poenas eis, qui blasphemassent deum; commemorata etiam

8 *edict. cogn.*] cf. Mansi pag. 63 12 *litt. cath.*] epist. 129 23 cf. Luc. 24, 47 31 cf. Dan. 3, 96

32 commemorata] *add.* est v

causa Maximianistarum, quos et iudiciis ipsi publicis insectati sunt et ex quibus damnatis quosdam in honoribus integris susceperunt nec ab eis in schismate datum baptismum destruxerunt, quod eos, quibus dilationem dederunt Maximiano communicantibus, dixerunt illius contagio non fuisse pollutos, 5 et cetera quae eisdem litteris continentur. haec autem omnia ideo ibi commemorata sunt, ne forte, si secum cogitassent Donatistae et uiderent, quam malam causam haberet pars Donati, ad hoc noluissent omnes qui uenerant ingredi locum collationis, ut pax atque unitas fieret. 10

VIII. Octauo loco cum cognitor inquisisset, utrum, sicut a catholicis uidebat, ita etiam a parte Donati electi iam essent qui susceptam causam peragerent, responsum est a parte Donati, quod iam esset acta a catholicis causa, antequam esset confligentium statuta persona, propter illas catholicorum 15 litteras quae totam causam breuiter continebant. deinde instare coeperunt, ut prius ageretur de tempore de mandato de persona de causa, tunc ad negotii merita ueniretur. et cum cognitor interlocutus esset nihil de causa esse mutilatum et rursus inquisisset, utrum de constituendo numero disputantium 20 edicto eius paritum fuerit, quia per hos oporteret agi omnia quae agenda essent, coeperunt Donatistae agere de tempore, quoniam causa ipsa agi non posset, quia dies praeterisset. quarto decimo enim Calendarum Iuniarum die completi fuerant quattuor menses ex die edicti cognitoris, quod ad prouinciam 25 miserat, sicut interrogatum respondit officium. et quoniam inter quattuor menses agi causam praeceperat imperator, ideo diem iam transisse dicebant et petebant, ut tamquam in contumaces catholicos sententia proferretur, quasi catholici absentes essent aut Donatistae aliquando ad agendam causam illis 30 absentibus intrauissent aut admoniti catholici uel euocati defuissent. ista ergo calumniose et tergiuersatorie, quae nec in foro iure agerentur, dicebant, nolentes ut aliquid ageretur. sed

9 noluissent *scripsi* uoluissent *fv*, *cf. cap. 10 extr.* 21 hos] hoc *f*
23 quia] quin *f* 27 intra *v*, *cf. p. 61, 1. 63, 28 et index* 'inter'

ad hoc eis respondit ipse cognitor, quod in Calendas Iunias pars utraque consenserit, quamuis etiamsi quaelibet pars adhuc usque non occurrisset, duos alios menses superesse potuisse, quos imperator adiunxit trinis edictis fuisse seruandos.

- 5 VIII. Nono loco, quoniam cognitor superius dixerat de tempore praescribere, ut causa non ageretur, non episcopalis, sed forensis potius esse obiectionis, inuenit occasionem pars Donati, qua diceret nihil ergo secum agi publico iure debere, sed tantum diuinis scripturis. unde cum quaesisset cognitor,
 10 quid utrique parti de hac re placeret, responsum est a catholicis, ut iuberet mandatum catholici concilii recitari, ubi electis disputatoribus agendi modus iniunctus est: ibi posse melius apparere, quod non forensibus tergiuersationibus, sed magis diuinis testimoniis ageretur. et aliquamdiu conflictio producta
 15 est, cum catholici instarent recitari mandatum, illi autem recusarent. sed postea remotis omnibus moratoriis contentionibus recitari mandatum cognitor iussit.

- X. Decimo loco mandatum catholici concilii recitatum est, quo electis ad disputandum episcopis catholicae ecclesiae est
 20 iniuncta defensio aduersus criminationes Donatistarum. hoc mandato iterum, sicut in superioribus litteris, breuiter tota causa comprehensa est, prius ut causa ecclesiae, quae toto sicut promissa est terrarum orbe diffunditur, a causa Caeciliani, qualiscumque illa fuisset, sic distingueretur, ut ostenderetur
 25 malos in ecclesia, qui uel ignorantur uel pro unitate pacis tolerantur a bonis, non eis ad mala consentientibus obesse non posse similitudinibus euangelicis et exemplo prophetarum et ipsius domini Christi et apostolorum et episcoporum et iudicio ipsorum etiam Donatistarum propter Maximianistas,
 30 deinde ipsius Caeciliani causa non mala fuisse certis documentis demonstraretur, quibus et ipse et ordinator eius Felix Aptugnensis, quem in concilio suo criminosius accusauerunt,

18 *mand. cath. conc.*] cf. Mansi pag. 74

6 *all. non]* *add. esse f* 25 *ignoranter f* 32 *Aptugnensis scripsi Aptuginensis fv*

probaretur esse purgatus, et cetera quae mandato eodem continentur siue de baptismo siue de persecutione, quae solet catholicis obicere pars Donati. nam commemorata ibi est iterum, sicut in superioribus litteris, causa Maximianistarum, qua demonstrarentur Donatistae suo iudicio cuncta diluisse, 5 quae obicere catholicis uel de baptismo uel de persecutione uel de communionis contagione consueuerunt. adiectum est etiam, ut, si qua etiam nunc episcopis catholicis morarum interponendarum gratia uoluissent crimina obicere, propter finiendam quae prius urgeret causam audienda et discutienda 10 postea differrentur. hoc autem, id est ut tota causa et superioribus litteris et isto mandato comprehenderetur, eo consilio a catholicis factum est, ne forte, si, ut fama iactabat, aliquas moratorias praescriptiones Donatistae ingerere conarentur et forsitan non permissi ab ipsa collatione resilirent, (non) acta 15 licet breuiter ecclesiae catholicae causa in conscriptione gestorum legenda remaneret, quam timuisse intellegerentur et ideo noluisse conferre.

XI. Undecimo loco, cum cognitor interlocutus esset in mandato catholicorum magis diuina testimonia quam forensia uincula esse prolata, et iussisset etiam subscriptiones omnium 20 recitari, conflictus exortus [est] et aliquamdiu productus est, cum Donatistae exigenter eorum praesentiam, qui mandato subscripserant, obicientes, quod eis suppositis qui episcopi non fuerint potuissent fallere cognitorem, quo praesente sub- 25 scripsisse legebantur, et quod antiquis cathedris alios episcopos addiderint, ut numerus augeretur. catholici autem ne sui praesentarentur resistebant, uerentes ne illi tumultum aliquem praepararent, per quem prorsus abrumperetur ipsa collatio, quam fieri Donatistae nolle omnino uidebantur, maxime quando 30 de tempore, quasi iam causa lapsa esset et audiri non posset, praescribere uoluerunt. quem tumultum ideo putabantur nondum fecisse, quia, si fieret, uidebant non posse imputari catho-

13 si, ut *scripsi* sicut *fv* 15 non *addidi*, cf. *cap. 7 extr.* 17 remanent *f* 22 est *seclusi* 29 prorsus] rursus *f*

licis, qui paucissimi aderant, sed sibi potius, quorum praesens fuerat multitudo. sed uoluntati eorum cedentibus catholicis, ut omnes qui subscripserant ingrederentur, apparuit postea hoc ideo uoluisse Donatistas, quia existimabant non conuenisse
 5 Carthaginem tot catholicos quot subscriptiones ostendebantur. hoc autem propterea credidisse putati sunt, quia catholici non ea pompa qua illi Carthaginem fuerant ingressi et ob hoc eos paucos uenisse suspicabantur.

XII. Duodecimo loco ingressis episcopis catholicis, quorum
 10 praesentia petebatur, omnes singillatim recitati et in medium procedentes a Donatistis recogniti sunt uel uicinis suis uel cum quibus in uno loco erant, et quicumque recitabantur catholici episcopi ex his locis, ubi non erat pars Donati, satis et ipsis Donatistis notum erat se ibi non habere collegas uel
 15 communionem suam et esse illic catholicos uel quos nouerant uel de quibus audierant in suae uicinitate regionis. ita factum est, ut omnino nullius catholici recitaretur subscriptio, de cuius praesentia dubitarent. sane cum uentum esset ad nomen Uictoriani Mustitani catholici episcopi et in medium procedens
 20 respondisset se habere contrarios duos, Felicianum in ciuitate Mustitana et Donatum in loco Turrensi, exegerunt catholici, ut actis constaret Felicianum in communione esse Primiani; ipsum enim inter alios cum Maximiano damnauerant damnatorem Primiani et ordinatorem ipsius Maximiani, quem postea
 25 in integro honore receperant nec destruxerant baptismum in eis, quos in Maximiani schismate baptizauerat. sed ad interrogationem catholicorum respondere noluerunt, dicentes non debere hoc ab eis exigi, et cum iterum pressius exigeretur, dixerunt iam internae actionis hoc esse. et secundum eos
 30 interlocutus est cognitor, ut hoc quod coeptum fuerat ageretur et illud, si opus esset, postea quaereretur. in ipsa autem diocesi Mustitana apparuit et ipsos episcopum alium antiquae cathedrae addidisse, quod inani inuidia catholicis obiecerant; hoc et in aliis locis eos fecisse postea declaratum est.

XIII. Tertio decimo loco recensitis et recognitis praesentibus catholicis qui subscripserant cognitor obtulit petens, ut considerentes potius agerent quam stantes. Donatistae autem recusauerunt, gratias tamen agentes, quod talibus senibus obtulisset consessum, et in ea recusatione multa dicentes in laudem suam 5 et in laudem ipsius cognitoris, quae legat qui uoluerit in conscriptione gestorum. pertinet enim ad rem, quomodo quem sic laudauerunt, ut dicerent honorificum iustum reuerentem benignum, causam tamen, propter cuius actionem tam multi conuenerant, apud eum agi nolebant. 10

XIIII. Quarto decimo loco mandatum etiam Donatistarum prolatum et recitatum est breuiter factum, ut hi quos elegerant agerent uelut aduersus traditores et persecutores suos. recitata sunt etiam eorum nomina, cum hoc catholici fieri petissent, ut constaret, utrum apud Carthaginem praesentes subscripserint. sed Donatistae multo instantius hoc ut fieret cognitori extorserunt, ut eorum quoque numerus appareret, quod se magna intentione uelle monstrabant. in ea sane recitatione inuenti sunt quidam, pro quibus absentibus alii subscripserunt. inuentus est etiam unus, qui cum suo nomine 20 recitato non responderet, dixerunt eum in itinere esse defunctum. et cum quaerent catholici, quomodo potuerit apud Carthaginem subscribere qui fuerat in itinere defunctus, illi diu fluctuauerunt perturbati et nescientes quid responderent. nam primo dixerunt non de ipso, sed de alio fuisse suggestum. et 25 cum catholici putassent de alio, id est de clerico, eos dicere, qui pro mortuo subscribere potuit, quaesitum est, utrum clericus suo nomine an illius pro mortuo subscripserit. sed postea responderunt ipsum quidem subscripsisse praesentem, cum octauo Calendas Iunias mandatum fieret, sed quoniam aeger 30 subscripserat, remeantem ad propria in itinere defecisse. quo audito catholici petierunt superiora eorum uerba recitari, ut ipsa uarietas deprehensa claresceret. quod cum factum fuisset et appareret, quaesiuit cognitor, utrum saltem sub dei testi-

3 autem] tamen v 11 loco] hoc f 15 subscripserint *Engelbrecht*
subscriperant *fv* 28 postea] potius f

ficatione firmarent eum fuisse Carthagini, quando praesentes
 praesentibus mandauerunt ut subscriberent. ubi uehementius
 perturbati responderunt: quid, si se alius pro eodem op-
 posuit? hanc eorum falsitatem deprehensam iudicio dei re-
 5 linquens iussit cetera nomina recitari, quibus recitatis quaesivit
 de numero episcoporum partis utriusque. respondit officium
 nomina Donatistarum episcoporum esse ducenta septuaginta
 nouem annumeratis etiam illis, pro quibus absentibus alii
 subscripserant, computato et illo defuncto. catholicorum autem
 10 omnium praesentium nomina esse constitit ducenta octoginta
 sex. uiginti enim non subscripserant, qui tamen suam exhibentes
 praesentiam et in medium procedentes, nisi quos infirmitas
 corporis illic apud Carthaginem tenuit, praesentibus gestis se
 mandare et consentire professi sunt. in loco ergo collationis,
 15 hoc est in thermis Gargilianis, quia ipse postea locus placuerat,
 ex his catholicis, qui mandato subscripserant et qui praesentes
 gestis mandauerant, hi soli defuerunt, qui illic apud Cartha-
 ginem incommoda uoletudine tenebantur. ex his autem, quo-
 rum nomina Donatistarum subscriptio continebat, non solum
 20 illi deerant, quos apud Carthaginem aegrotare responderant,
 sed etiam illi, pro quibus absentibus, id est apud Carthaginem
 non constitutis, alii subscripserant. quoniam itaque se Dona-
 tistae de numerositate iactabant, excepto eo, quod catholicos
 plures uenisse Carthaginem constitit, dictum est a catholicis
 25 alios episcopos centum uiginti non uenisse Carthaginem, quod
 quidam eorum senectute, quidam infirmitate, quidam diuersis
 necessitatibus <sint> impediti. quod cum audissent Donatistae,
 responderunt etiam suos multo plures non uenisse Carthaginem
 et multas esse apud se cathedras uiduatas episcopis, cum in
 30 sua notoria, quam cognitori dederant, apertissime dixerint
 usque adeo se omnes uenisse Carthaginem, ut nec grauissimos
 senes aetas et labor potuerit detertere, eosque solos non ue-

1 praesens f 2 mandauerit f 3 se scripsi et fv, cf. *Post gesta*
 23, 40 opposuit scripsi apposuit fv, cf. *Post gesta* l. c. 27 sint
inserui essent coni. v

nisse, quos aduersa ualetudo in suis sedibus uel in itinere tenuisset. sane propter cathedras, quas episcopis uacuas apud se esse dixerunt, responsum est etiam a catholicis sexaginta esse, quibus successores episcopi nondum fuerant ordinati. ac per hoc in istis utriusque partis subscriptionibus et falsitates 5 in Donatistis constitit fuisse deprehensas et eorum numerum episcoporum minorem, quandoquidem soli aegroti non uenerant Carthaginem, pro quibus tamen in itinere aegrotantibus alii subscripserant. et omnium nomina cum ipsis etiam, pro quibus alii subscripserant, ducenta septuaginta nouem subscriptio con- 10 tinebat, neque ullo modo credibile fit multo plures quam centum uiginti, hoc est tertiam partem omnium eorum in suis sedibus aegrotasse potuisse et ideo non uenisse Carthaginem.

XV. Quinto decimo loco egressis omnibus, qui iam superfluo praesentes erant, et remanentibus eis, quos necessarios 15 utrique delegerant, in perendinum diem collatio dilata est utrorumque consensu, quoniam dies praesens iam uidebatur emensus.

COLLATIO SECUNDI DIEI.

I. Primo loco, cum die intermisso ad memoratum locum, 20 sicut placuerat et constitutum fuerat, conueniretur, obtulit consessum iterum cognitor, deprecans ut fieret. et mox catholici consederunt, Donatistae autem recusauerunt. in qua recusatione inter cetera id quoque dixerunt, quod scriptum sibi esset cum talibus non sedere. ad hoc catholici, ne morae 25 fierent, tunc non responderunt, sed opportuniore loco in tertii diei collatione. tunc ergo etiam ipse cognitor stando se cognitum esse respondit.

II. Secundo loco recitata est notoria, quam pridie dederant petentes, ut sibi mandatum catholicorum ederetur, quo con- 30

20 *primo loco*] cf. Mansi pag. 167 25 cf. Ps. 25, 4 26 cf. III 9, 18 29 *notoria*] cf. Mansi pag. 169

11 *fit scripsi* sit *fv* 13 *aegrotare coni. v. cf. III 8, 13 extr.* commemorasse ausi sunt 15 *remanentibus f* 19 *Secundi diei collatio f*

siderato possent in diem constitutum instructi adesse, eo quod exceptores cum conscriptione gestorum occurrere non ualerent, et responsio cognitoris in eandem notoriam, qua iussit fieri quod petebant.

- 5 III. Tertio loco cum quaesisset cognitor, quid etiam de subscriptionibus responderent, id est utrum eis placeret quod edicto proposuerat, ut prosecutionibus suis quisque subscriberet, et respondissent catholici iam se in hoc consensum suum litteris expressisse, illi se multum moueri dixerunt,
 10 quod hoc consuetudo non haberet. et cum cognitor interrogasset, utrum eis sufficerent quot dati fuerant gestorum conscribendorum ex utraque parte custodes, dilationem petere coeperunt, ut sibi conscripta gesta ederentur et tunc responderent. hic ortus est diuturnus conflictus cum eis, cum con-
 15 sensus eorum, quo placuerat ut illo die res ageretur, saepe recitaretur ex tabulis. et cum se notas ignorare dicerent, petentes ut prius eis ederentur gesta conscripta, cognitor iussit, ut, quod eorum notarii exceperant, perlatis codicibus, qui signati custodiebantur, eis recitaretur, ne contra suum consensum
 20 uenirent. cumque et ipsi saepe de gestorum editione causarentur, quod exceptores non occurrissent gesta conscribere, etiam hoc eis responsum est, quod notoria sua ideo se petisse dixerant edi sibi catholicorum mandatum, ut ad praesentem diem instructi occurrerent, quia exceptores occurrere cum
 25 gestorum editione non possent. ubi non inuenientes quod dicerent uoluerunt iterum praescriptionem diei refricare, de qua fuerat eis satis superque responsum et inde iam fuerat primo die transitum. sed tunc eis catholici etiam ad hoc responderunt, quod non solum in edicto cognitoris Calendarum Iuniarum
 30 dies constitutus legeretur, sed etiam ipsi octauo Calendas Iunias suum mandatum conscripsissent, cum iam transisset dies, quo dicebant agi debuisse causam, id est quarto decimo Calendas Iunias. dictum est etiam ipsum Primianum ad Calen-

3 eandem notoriam *coni. v* eadem notaria *fv* 11 sufficerent quot
scripsi sufficeret quod *fv*, *cf. I 4* 19 recitarentur *f* 25 quid *v*

das Iunias se pollicitum occurrere. quae omnia ideo a catholicis dicta sunt, quod audierant eos etiam in populo suo de hac re inuidiose locutos; et tamen inter haec omnia illi in petenda dilatione uehementissime perstiterunt. quod cum uidissent catholici ad hoc eos diu nugari, ut gesta multis uerbis 5 onerarentur, petierunt cognitorem, ut eis quam petebant dilationem concederet. et concessa est sex dierum dilatio respondentibus exceptoribus, quando editio gestorum posset occurrere, et illis promittentibus, cum gesta edita fuerint, se suis prosecutionibus subscripturos.

10

COLLATIO TERTII DIEI.

I. 1. Tertio die collationis, id est sexto Idus Iunias, ingressis partibus primo loco utrum edita eis gesta fuerint cognitor inquisiuit. respondit officium se ante diem quam promiserat edidisse, quod ex utriusque partis cautionibus probaretur. et recitatae 15 sunt cautiones, quibus constitit catholicos accepisse gesta octauo Idus Iunias hora diei quinta, Donatistas autem eodem die tertia.

II. 2. Secundo loco cum cognitor iussisset principale negotium iam proponi, dictum est a catholicis olim se agere uelle principale negotium et hoc esse, ut crimina, quae solent Donatistae dicerè in ecclesiam toto orbe diffusam, si possent, probarent. responsum est a Donatistis, ut prius quaereretur qui essent qui agerent, ut morae fierent de discussione personarum. de qua re cum diu configeretur, catholicis recusantibus et ut remotis superfluarum morarum tergiuersationibus 25 ad causam ueniretur uehementer instantibus, contra Donatistae obnixissime contendebant, ut personae discuterentur, et flagitabant, ut exprimerentur qui petissent ab imperatore istam fieri collationem. uolebant enim, ut constaret catholicos esse petitores, ut ex forensi iure possent discutere personas petitorum, cum iam in actione prima recitatum fuisset catholico- 30 rum mandatum, ubi se ostendebant non petitores esse, sed

31 cf. I 10

5 eis diu negari v 9 cum gesta] congesta f

defensores aduersus crimina, quae illi eorum communioni obicere solent; cum ipsi prius exegerint, ut ecclesiae causa non forensibus formulis, sed magis diuinarum scripturarum testimoniis ageretur, confessique fuerint lecto catholicorum
 5 mandato scripturis sanctis eos ecclesiae causam firmare uoluisse, seque ex eadem diuinae legis auctoritate uicissim acturos esse promiserint. tunc ergo quasi obliti, quid exegerint et quid etiam ipsi polliciti fuerint, cum de ecclesiae criminatione et purgatione catholici proposuissent agi oportere, coeperunt
 10 personas quaerere petitorum, ut eas possent ex forensi iure discutere. contra ergo catholici resistebant et propter praescindendas moras, quas eos et praeparare audierant et innectere iam uidebant, perseueranter instabant, ut ecclesiae causa potius ageretur. in conflictu peruentum est, ut imperatoris
 15 praeceptum, quo collationem iussisset fieri, legeretur, ut eo modo petitorum persona constaret. uidebatur enim et cognitori, ne quid Donatistis etiam de ipso iure forensi ueluti iusta poscentibus negaretur, prius petitorum constituendas esse personas. praecepto ergo imperiali recitato collationem petisse
 20 catholicos declaratum est eamque esse concessam. tunc Donatistae etiam preces, quibus ab eis illa collatio petita est, postulare coeperunt. hic cum eis ipse cognitor responderet in pragmatico rescripto preces inseri non solere, ad id se conuerterunt, ut mandatum catholicorum, quo mandauerant peti.
 25 ab imperatore collationem, eosdemque legatos, quos ad hoc impetrandum miserant, sibi ederent atque proderent, asserentes discutere se debere quae mandata sunt, atque ibi inuenire posse [mandata catholicorum] quae de illis imperatori locuti sunt. hoc cum intellegerent catholici ad hoc inquiri, ut inue-
 30 nirentur occasiones, quibus prolixi temporis morae ac dilationes ingererentur, asserebant omnino quod peterent ad causam non pertinere, quandoquidem collationem ab eis petitam ipse imperator apertissime ostenderet, qui cognitorem dederat, ut

24 cf. Gesta tertiae cognitionis cap. 85 sqq.

9 coeperant f 28 mandata catholicorum *deleui* 33 qui] cui f

superstitionem manifesta ratio confutaret, et uehementer urgebant, ut remotis omnibus morarum interpositionibus et aliarum interponendarum inquisitionibus id potius ageretur, quod ea collatione agi ab imperatore praeceptum est, quam et petitam ab illo et concessam esse constabat.

III. 3. Inter haec etiam de catholico nomine, apud quos potius esset, pauca ab utraque parte inuicem dicta et obiecta sunt, et iussum est principali causae potius reseruari. et post aliquanta identidem cum catholici nominis facta mentione dicerent Donatistae apud se potius esse catholicam, interlo- 10 cutus est cognitor se interim sine cuiusquam praeiudicio non posse aliter appellare catholicos, quam eos appellauit imperator a quo cognitor datus est, illos autem, quanto magis se esse catholicos dicerent, tanto magis iam causam ipsam remotis morarum interpositionibus agere debere, in qua probare possent 15 se potius esse catholicos. hic Donatistae post tantas moras et tot interlocutiones cognitoris contra eos prolatas, exigentis ut causa potius ageretur atque testantis de legatorum personis uel mandato, quod eis iniunctum est, nec ad causam aliquid pertinere nec sibi aliquid ut hinc requireret fuisse praeceptum, 20 dixerunt, ut, si in legatis uel mandato quod eis datum est manifestando noluissent catholici obtemperare iudicatis, saltem hoc responderent, utrum loco petitorum consisterent, multum mirantibus catholicis, cur eos Donatistae dixerunt in edendo legatorum mandato non parere iudicatis, cum potius contra 25 ipsos tam multis interlocutionibus cognitor pronuntiauerat. interrogauerunt ergo catholici, quibus iudicatis non paruerint, et Donatistis ad hoc non respondentibus interlocutus est cognitor, ad illud, quod de loco petitoris Donatistae quaesierant, catholici responderent. et responderunt se hoc proponere, ut 30 crimina, quae solent Donatistae communioni eorum obicere, uel probentur uel diluantur, ut possit Donatistarum separatio uel defendi uel corrigi. tunc cognitor cum responsionem a Donatistis exigeret, responderunt Afros, qui se catholicos

dicerent, alienam causam uelle defendere, hoc est totius orbis ecclesiam, de qua sibi nihil debere praeiudicari, cum inter Afros hoc negotium uentiletur, et expectare potius ecclesiam transmarinam, ut qui uicerint ipsi ad eam pertinere uideantur
 5 et ipsi habeant catholicum nomen; sed in fine prosecutionis suae rursus de persona petitoris ut sibi responderetur postulauerunt. hic catholici ad utrumque breuiter responderunt, et quia de personis iam primo et secundo iudicio quaestio fuerit terminata, et quia ecclesiae toto orbe diffusae, cui testi-
 10 monium perhibet scriptura diuina, ipsi, non Donatistae communicant, unde catholici merito et sunt et uocantur. Donatistae autem responderunt non catholicum nomen ex uniuersitate gentium, sed ex plenitudine sacramentorum institutum, et petiuerunt, ut probarent catholici sibi communicare omnes
 15 gentes. quod catholici cum gratissime acciperent et peterent, ut hoc probare permetterentur, rursus illi de mandato illo, quod legatis iniunctum edi sibi petiuerant, quaestionem refricare coeperunt et a causa ecclesiae, quae iam in medium discutienda peruenerat, iterum resilire, modo mandatum supradictum petendo,
 20 modo de petitoris persona ut constaret instando, modo ut de his ipsis quae petierant iudicaret cognitor exigendo, de quibus iam totiens fuerat interlocutus et eos illa frustra petere pronuntiauerat.

III. 4. Sed cognitor, quamquam uiderentur non recte petere edi sibi mandatum, quod legatis iniunctum est, quia, id quod
 25 sufficiebat ad causam, collationem petitam concessamque constabat, non ei tamen uidebatur iniuste illos petere, ut petitoris persona constaret. catholici autem uidentes, quod iam sibi fuerat antea nuntiatum et hoc eorum intentione satis intellegebant, non ob aliud Donatistas personas quaerere petitorum,
 30 nisi ut liceret eis personarum discussione longissimas temporum et dilationum moras ingerere, quoniam uehementer nolabant, ut perueniretur ad causam, in qua se nihil habere

14 cf. epist. 93, 23

2 an ecclesiae? 3 expectari v, cf. *Post gesta* 28, 48 18 medio f
 22 toties v (*passim*) 25 confessamque f 31 ingerere scripsi inserere
 fv, cf. p. 51, 31 et index s. u. ingero

quod dicerent, sicut res ipsa uel sero postea patefecit, plenissime sciebant: hoc ergo uidentes catholici noluerunt personam suscipere petitorum, asserentes non se obicere crimina sed obiecta defendere, quae cum defendissent et falsa esse demonstrassent, consequenter eos apparere qui sint et quanta iniquitate se ab unitate diuiserint. hic Donatistae asserebant, quocumque modo etiam de ipsis criminibus quae uellent diluere ultro catholici cogerent sibi aduersarios respondere, petitorum eos habere personam. sed catholici respondebant ad hoc se petisse collationem, non ubi obicerent diluenda sed ubi obiecta diluerent, quoniam et mandatum Donatistarum aduersus traditores et persecutores factum erat et uerba Primiani, quando prius a catholicis de collatione conuentus est, crimen eis eum obicere testabantur, ubi dixerat: indignum est ut in unum conueniant filii martyrum et progenies traditorum, et quamuis tunc conferre nolisset, postea tamen in iudicio praefectorum se audiri et discuti uelle dixerat. quem eorum de collatione consensum tenentes catholici hoc ut fieret ab imperatore petiuerant.

5. Tunc iussit eos cognitor obiecta a se crimina iam probare nec de petita collatione personam petitoris ostendi, si etiam utrique petisse probarentur. hic Donatistae identidem petere coeperunt, ut de persona pronuntiaret. et pronuntiauit cognitor dicens, si collationem pars utraque petiisset, eum esse petitorem qui crimina obiceret. et exegerunt Donatistae, ut probaretur a catholicis, utrum collationem utrique petiuerint. ubi cognitor cum dixisset: hoc catholici probare debebunt, ortus est iterum moratorius conflictus de catholico nomine et Donatistarum et Caecilianistarum. deinde obtulerunt catholici gesta habita in iudicio praefecturae, quibus probarent etiam Donatistas collationem petisse. quae cum iussisset cognitor recitari, rursus illi ad praeterita redierunt et de his ut pronuntiaret cognitor flagitare coeperunt, de quibus totiens

14 cf. Post gesta cap. 1

16 noluisse *f*

pronuntiauerat, id est de persona et de mandato legatorum, quod sibi ut ederetur totiens superfluo postulauerant. hoc autem agebant, quantum intellegebatur, timentes, ne gesta praefectoria legerentur, ubi suam causam quibusdam inconsi-
 5 deratis et temerariis responsionibus uulnerauerant. diu itaque conflictatum est ab eis et maxime cum ipso cognitore, cum ipsi peterent edi sibi mandatum legatis iniunctum aut pronuntiaret eos hoc superfluo petiuisse, ille autem et pronuntiasse se diceret et pronuntiaret hoc omnino ad praesens non per-
 10 tinere iudicium, ubi declararetur imperialibus litteris, quid petatum esset quidue concessum. et tandem aliquando ad iussum eius coeperant gesta praefectoria recitari. quorum gestorum cum dies et consules fuissent recitati, continuo rursus Donatistae interruperunt et eadem illa praeterita poscere coe-
 15 perunt. sed cum cognitor interloqueretur debere gesta recitari, ut de petitoris persona constaret, illi contra ab initio coeperunt dicere esse gesta priora, quae deberent potius recitari. contra a catholicis dictum est ideo illos nolle, ut gesta praefectoria legerentur, quod in eis prosecutiones proprias formidarent.
 20 V. 6. Obtulerunt ergo Donatistae gesta proconsularia et uicariae praefecturae, ubi catholici petierant eos actis municipalibus conueniri, ut collatione utrorumque facta error de medio tolleretur, longe antequam ipsam collationem ab imperatore petiuisent, et his gestis catholicos uolebant ostendere
 25 loco assistere petitorum, quia illic eos dixerant haereticos multa contra diuinas leges humanasque committere. contra hoc catholici dicebant ideo se etiam tunc flagitasse collationem, ut contra eorum crimina pro ecclesia responderent. itaque petiuerunt saepius, ut, si ea gesta recitanda essent,
 30 quae priora esse constaret, illa potius legerentur, ubi Donatistae primitus causam Caeciliani ad imperatorem Constantinum per Anullinum proconsulem accusando miserunt, recitatisque gestis, quae ipsi proferebant, non sunt recitata illa, quae apud

20 cf. Gesta tertiae cognitionis cap. 174 (Mansi IV 217)

32 Anullinum *scripsi* Amillinum *f* Anulinum *v*

praefectos habita iam coeperant recitari. et coepit esse conflictus, ut, si propterea gesta quae Donatistae protulerant praelata sunt gestis quae a catholicis prolata fuerant, quia priora reperta sunt, ut ipsa potius recitarentur, saltem post ipsorum recitationem recitarentur etiam illa longe priora, ubi eos appareret in hac tota causa quae agebatur primitus accusatores extitisse per proconsulem apud imperatorem. ista ergo ne recitarentur uehementer Donatistae obluctabantur multis et multiplicibus prosecutionibus resistentes, sicut obluctati fuerant et extorserant, ne illa praefectoria legerentur. in hac autem oblutatione saepe repetebant illud iam detritum et tot interlocutionibus cognitoris repulsum de mandato legatorum sibi edendo. repetebant etiam quaestionem, quae fuerat iam ante transacta, utrum testimoniis legis an publicis gestis catholici agere mallent, et dicebant, ut, si testimonia diuinae legis eligerent, facerent omnium legum publicarum gestorumque iacturam, si autem publicis legibus et gestis agere potius uellent, omitterent diuina documenta. et tamen, si hoc eligerent catholici, ut publicorum gestorum documentis potius agerent, dicebant se Donatistae nec hoc permissuros, ut ea quae a catholicis offerebantur gesta legerentur, eo quod haberent ualidam temporis praescriptionem, illam scilicet de qua eis fuerat sufficienter et a catholicis et ab ipso cognitore responsum, quia ipsam causam lapsam et agi iam non posse dicebant, quia dies transierat, quo menses quattuor complerentur. uehementer enim eos timere apparebat, ne gesta legerentur, quibus doceretur a maioribus eorum Caecilianum apud imperatorem primitus accusatum et deinde iudiciis et ecclesiasticis et imperialibus absolutum atque purgatum, hoc est ne ipsa causa omnino propter quam uentum fuerat ageretur, 30 ubi se euidentissime superari posse sentiebant. sic autem nolebant et timebant, ut hoc etiam confiteri cogerentur, dicentes quod sensim, id est paulatim inducerentur in causam et ad

33 cf. Gesta tertiae cognitionis cap. 193 (Mansi IV 222) et Post gesta 25, 43—44

3 a om. v 7 exstitisse v

causae interna deducerentur, quod utique optare deberent, si non de inanibus et moratoriis praescriptionibus, sed de ipsius causae ueritate confiderent.

VI. 7. Contra ergo catholici cum uehementer conarentur, ut
5 ad causam perueniretur, quo eos prorsus nolle peruenire cernebant, respondebant tamen iterum atque iterum eisdem ipsis, quae illi totiens iam transacta repetebant. et quoniam duo erant quae in medium uenerant, unum de editione mandati, quod legatis iniunctum est, alterum, utrum diuinis testimoniis
10 an gestis publicis catholici agere mallerent, de mandati illius editione et catholici responderunt non ad eos neque ad praesentem causam omnino pertinere, et ipse cognitor quod saepius pronuntiauerat iterum pronuntiauit, legatorum personam et mandatum quod susceperunt omnino se non posse discutere
15 et ab eo quod sibi iniunctum est non debere discedere, quandoquidem satis apparebat imperialibus litteris, quibus iudex huic causae fuerat constitutus, collationem ab imperatore concessam. de illo autem altero, ubi quaerebant quid eligerent catholici, utrum diuina documenta an gesta publica, saepius
20 catholici responderunt, si Donatistae hominum crimina non obicerent, quae uelut traditoribus obicere consueuerunt, sed tantummodo id quaereretur, quae uel ubi esset ecclesia, nihil se acturos publicis gestis, sed scripturarum diuinarum tantummodo testimoniis, si autem in illa hominum accusatione et
25 criminatione persisterent, quia et ipsi ista nisi talibus gestis demonstrare non possent, sine dubio et catholicos huiusmodi crimina gestis publicis defensuros; aliter enim ista nec accusari poterant nec defendi. haec eis saepius et a catholicis et ab ipso cognitore repetita et inculcata sunt, multis et uariis
30 modis multarum prosecutionum illis ad eadem redeuntibus et eadem repetentibus, ne ageretur causa et ne gesta legerentur, quae iam in manibus esse cernebant. sed aliquando uicit cognitor tam longas obstinationes et iussit recitari, quae a catholicis data sunt, et coepit tandem agi causa, propter

quam tot episcopi partis utriusque conuenerant. quod mirabiliter factum est, ut, cum Donatistae propterea quaerent petitoris personam, ne perueniretur ad causam, ipsa inquisitio petitoris subito in medium mitteret causam.

VII. 8. Tertio ergo loco haec acta sunt. lecta est relatio 5
Anullini proconsulis ad imperatorem Constantinum; quam quaerentibus Donatistis unde prolata sit, catholici responderunt in archiuo proconsulis, si dubitarent, esse quaerendum. in qua relatione eulentissime continetur ipsos primitus ad imperatorem Constantinum per memoratum proconsulem ea quae 10
Caeciliano crimina obiebant accusando misisse. qua perlecta Donatistae quaerere coeperunt, quem sibi catholici dicerent patrem. quibus cum ab eis esset responsum secundum euangelium, ubi scriptum est: ne uobis dicatis patrem in terra; unus est enim pater uester deus, etiam hoc 15
audito nihilominus quaerere coeperunt, utrum eis Caecilianus pater esset an mater. cum iam dictum fuisset a catholicis nec patrem sibi eum esse nec matrem, sed fratrem siue bonum si bonus esset, siue malum si malus esset, quia et malus propter sacramenta communia frater esset, hinc aliquanto 20
diutius confixerunt Donatistis eadem repetentibus et catholicis eadem respondentibus. nam et hoc obiecerunt Donatistae, quomodo diceret apostolus: et si multos paedagogos habetis in Christo, sed non multos patres; in Christo enim Iesu per euangelium ego uos genui, et respon- 25
sum est a catholicis hoc honorificentiae causa dictum propter euangelicum mysterium, quod dispensabat apostolus; nam patrem ad fidem salutemque aeternam non esse nisi deum. neque enim posset contrarium Christo apostolus loqui, ut, cum ille diceret: ne uobis dicatis patrem in terra; unus enim 30
pater uester deus, contra apostolus tamquam resistens uerbis Christi patrem se diceret eorum, quibus annuntiauerat

5 *relatio Anullini*] cf. Gesta tertiae cognitionis cap. 220 (Mansi IV 227) 14. 30 Matth. 23, 9 23 I Cor. 4, 15

6 Anullini *scripsi* Amilini *f* Anulini *v* 27 *mysterium scripsi coll.*
I Cor. 4, 1 οἰκονόμους μυστηρίων ministerium *fv*

euangelium, nisi esset utique distinguendum, quid diuinae gratiae, quid humanae honorificentiae causa diceretur.

9. Quaesierunt etiam quis ordinauerit Augustinum, nescio quas, sicut iactabatur, calumnias praeparantes. ubi cum eis
 5 intrepide responderet a Megalio se ordinatum, qui tunc fuerit primas episcoporum in Numidia ecclesiae catholicae, et urgeret instanter, ut iam profferrent quae praeparauerunt, ut ibi etiam calumniosi demonstrarentur, illi intentionem in aliud detorse-
 runt, redeunt ad Caeciliani personam, quam dicebant catho-
 10 lici ecclesiae non obesse, etiamsi uera eius crimina monstra-
 rentur, et tamen etiam ipsa non posse uera monstrari.

VIII. 10. Tunc itaque Donatistae protulerunt litteras, quas ab uniuerso concilio suo se accepisse dicebant, quibus respon-
 deretur mandato catholicorum, quod primo die actionis fuerat
 15 allegatum et die sequenti, antequam ad secundam actionem die tertio ueniretur, data notoria Donatistae edi sibi poposce-
 rant, ut instructi possent ad cognitionem uenire. et fortasse propter has litteras diligenter scribendas etiam ipsa secunda actione dilationem petiuerunt, quae illis sex dierum concessa
 20 est. quarto itaque loco haec acta sunt. lectae sunt supradictae litterae Donatistarum, quibus conati sunt respondere mandato catholicorum, quod gestis primae actionis insertum est. cui mandato non eos potuisse respondere inueniet, qui utraque
 legere et considerare uoluerit: primum quia testimonia ex
 25 lege et prophetis et psalmis et apostolicis atque euangelicis litteris deprompta, quibus ostenditur ecclesia catholica per totum mundum diffundi incipiens ab Hierusalem, unde in propinqua et longinqua crescendo etiam in Africam uenit et in alia loca et ciuitates, per quas primitus dilatata est, in quibus
 30 multae ecclesiae ad ipsam unicum pertinentes apostolico labore fundatae sunt, quibus Donatistas non communicare manifestum

12 cf. Mansi IV 235 24 haec testimonia Aug. in Ep. c. Don. collegit et uberrime explicauit

9 catholici *Morelius* catholicae *fv* 16 notoria *sic fv* 23 inueni
 et *f* 24 primum] comperiet *f* 29 dilata *f*

est, non solum non pertractare, sed omnino nec attingere uoluerunt, nec aliquod testimonium in tam proluxa epistula sua proferre ausi sunt de scripturis sanctis, quo assererent ecclesiam partis Donati esse praedictam et praenuntiatam, sicut tam multa catholici protulerunt pro ecclesia cui com- 5 municant, quae incipiens ab Hierusalem toto orbe diffunditur. has ergo partes testimoniorum tantorum cum omnino non attigissent, sed tamquam in illo mandato catholicorum, cui respondere uidebantur, dicta non fuerint praeterissent, illud ostendere temptauerunt prolatis multis testimoniis diuinarum 10 scripturarum, quod ecclesia dei non cum malorum hominum commixtione futura praedicta sit. et tamen postea cum ad euangelicam similitudinem uenissent, quam catholici in mandato suo posuerant de retibus in mare missis, quibus congregari dixit dominus omnia genera piscium et bonos a malis in litore, 15 hoc est in fine saeculi separari, etiam ipsi fassi sunt in ecclesia esse permixtos saltem occultos malos, zizania uero inter triticum non in ecclesia, sed in ipso mundo permixta dixerunt, quoniam dominus ait: ager est hic mundus. de area sane. cui paleam catholici dixerant usque ad tempus uentilationis 20 admixtam, tamquam omnino in euangelio nihil tale scriptum sit, exponere similitudinem istam ne conati quidem sunt, sed quasi hoc a se ipsis catholici dixerint, eam tantummodo reprehenderunt uelut ex testimonio Hieremiae prophetae, qui ait: quid paleis ad triticum?, non attendentes unde hoc 25 ille dixisset. non enim aiebat de ecclesia, sed de diuinis prophetarum uisionibus et humanis somniis, ne ullo modo compararentur. illam quoque similitudinem de ouibus et haedis, qui simul pascuntur et in saeculi fine segregabuntur, quam inter alias catholici ex euangelio posuerant, omnino attingere 30 noluerunt. neque enim poterant illic dicere etiam haedos a

14 cf. Matth. 13, 47 19 Matth. 13, 38 25 Hier. 23, 28 30 cf. Matth. 25, 32—33

22 ne scripsi nec *fv*; at *Aug.* ipse nec—quidem *in his operibus nusquam dixit*

pastoribus in communibus pascuis ignorari, sicut dixerant inter retia pisces malos in mari a piscatoribus non uideri.

11. Item cum catholici in mandato suo, uolentes ostendere toleratos a bonis in ecclesia malos nec bonos malorum contagione pollutos, commemorassent exempla prophetarum et ipsius domini Christi et apostolorum et post haec etiam bonorum episcoporum et iudicium ipsorum quoque Donatistarum, qui quosdam suorum in Maximiani schismate positos negauerunt Maximiani contagione pollutos, illi in suis litteris ad haec
 10 respondere conati de prophetis et de domino Christo et apostolis quodcumque dixerunt, de episcopis autem et Maximianistis siluerunt. in episcopis enim premebantur auctoritate Cypriani, cuius uerba ex epistula eius prolata catholici in suo mandato posuerunt, quibus manifestissime ostendebatur et
 15 praecepisse, ut pro unitate in ecclesia mali tolerarentur nec propter ipsos ecclesia relinqueretur, et quosdam collegas suos etiam ipsum, a quorum malis moribus longe abhorrebat et de quorum factis pessimis non tacebat, in ecclesia tolerasse. huius ergo auctoritate oppressi Donatistae cum de prophetis
 20 et domino Christo et apostolis aliquid dixissent ad hoc tamen, non tolerandos in ecclesia permixtos malos, de episcopis omnino nihil dicere uoluerunt. et tamen etiam de Iuda traditore et de his, quos Paulus tolerauit per inuidiam Christum annuntiantes, ipse Cyprianus sic intellexit, sic scripsit, quemadmodum ea catholici in suo mandato posuerunt,
 25 quod et dominus Iudam ad exemplum malorum in ecclesia tolerandorum pertulerit et Paulus eos, de quibus talia dixit, non extra, sed intra ecclesiam sustinuerit. de Maximianistis autem quid responderent, cum adhuc homines uiuerent, de
 30 quibus possent apertissime facillimeque conuinci? proinde ad illud, quod in mandato suo catholici dixerant, eosdem Maxi-

13 cf. Cypr. ep. 54, 3 16 cf. Cypr. de lapsis c. 6 26 cf. Ioh. 6, 71—72 27 cf. Phil. 1, 15—18

7 iudicium *scripsi* iudicio *fv*, cf. I 10 et *Mandatum catholicorum* 4 *extr.*

mianistas a Donatistis per iudicia publica basilicis pulsos, utcumque respondere conati sunt non se criminaliter accusasse aut ad communionem suam inuitum aliquem coegisse, sed res suas uel suorum ciuilitur repetisse, obliti quod Primianus aliquando dicendum apud acta mandauit: illi auferunt aliena, 5 nos intermittimus ablata. ad illa uero, quae de Maximianistis in catholicorum mandato dicta sunt, quod a se damnatos in integro honore susceperint, quod Maximiani socios ab illo pollutos esse negauerint, quod baptismum ab eis in schismate datum approbare potius quam rescindere atque ite- 10 rare maluerint, nec leuiter respondere temptauerunt, sed illa omnia miro quodam silentio, tamquam dicta non fuerint, transierunt.

12. De ipso etiam baptismo, quod in illo mandato a catholicis dictum est apostolum de quibusdam dixisse: ueritatem 15 in iniquitate detinent, ut ostenderetur fieri posse, ut non destruenda ueritas in destruenda iniquitate teneatur, aut non intellexerunt aut id, quod ipsi intellexerant, ne ab aliis intellexeretur, uerbis suis obscurare uoluerunt, dicentes hoc apostolum de gentilium errore dixisse, quasi ad rem pertineat 20 de quorum errore dixerit, cum tamen ostenderit posse ueritatem in iniquitate detineri, ut, haec duo cum in uno homine inuenta fuerint, et approbetur ueritas et iniquitas corrigatur, sicut catholica facit, cum agnoscit in Donatistis et amplectitur sacramenti ueritatem, detestatur autem in eis et corrigit haere- 25 teticam iniquitatem. et illud, quod a catholicis in mandato dictum est, non ideo destruendum baptismum Christi, quia eum etiam haeretici tradunt, sicut non ideo negandus est Christus, quia eum etiam daemones confitentur, similiter aut non intellexerunt aut obscurare uoluerunt, dicentes catholicos 30 contra martyres locutos, non tamen exprimentes quos martyres dicerent, dicentes etiam eos daemioniis uelle communicare, quasi

5 cf. Cresc. III 47, 57 15 Rom. 1, 18. cf. De un. bapt. 4, 5 sqq., ubi haec uberius explicantur

22 pr. in om. f

haereticis communicetur quando eorum anathematur iniquitas, quamuis in eorum consecratione inuentus baptismus non destruat, sicut anathematur iniquitas daemonum, quamuis in eorum confessione auditum nomen domini non negetur.

5 13. De persecutionibus etiam, quas perpeti se queruntur, multa in suis litteris posuerunt nec tamen respondere ausi sunt ad illud, quod in mandato catholicorum dictum est, quod ipsi primitus apud Constantinum imperatorem accusauerunt Caecilianum, qui de imperatorum legibus conqueruntur, (in)
 10 inuidiam catholicorum exaggerantes siue mortes, quas eorum circumcelliones sibimet ipsis inferunt, siue omnia, quae non pro communione Donati, sed pro sceleribus, quibus uiolenter saeuunt nefarieque uiuunt, per leges publicas disciplinasque patiuntur, sicut etiam de oppido Bagaitano commemorasse ausi sunt,
 15 ubi manifestatum est, quanta mala commiserint et quam minora perpassi sunt.

14. Ad illud quoque in catholicorum mandato, quod dictum est de purgatione et absolutione Caeciliani et Felicis Aptug-
 20 nensis, de quorum criminibus apud imperitos solebant catholicis magnam inuidiam concitare, cum illic tota causa propter quam uenerant uersaretur, nihil omnino respondere in tam prolixis litteris uoluerunt, quia et in eo quod dicebant et diu-
 nis testimoniis uelut astruebant, non esse malos in ecclesia tolerandos, sed ab eis recedendum propter contagium pecca-
 25 torum, ita se dicere demonstrabant, ut tamen ignoratis peccatis alienis neminem maculari posse faterentur. hoc enim et de malis piscibus dixerant, quod, sicut illos latentes in fluctibus quamuis iam inter retia non uident piscatores, sic latentes malos in ecclesia nesciunt sacerdotes et ab eis ideo minime polluunt.
 30 nec tamen uel leuiter uel tenuiter in tam prolixis et tanta dilatione accepta conscriptis litteris probare conati sunt, quod maxime in mandato catholicorum commemoratum est, ut pro-

14 cf. 11, 23

1 et 3 anathematizatur *fv*, *correxi* 7 in *om. f* 9 in *add. Morelius*
 14 Bagaitano *fv* 18 Aptugnensis *scripsi* Aptuginensis *fv* 28 intra *v*

barent non solum uera esse crimina Caeciliani, nam hoc parum est, sed etiam ecclesiae, quae per omnes gentes usque ad terrae terminos dilatatur, ea probari et innotescere potuisse, ut consequenter saltem secundum ipsos posset cognitorum peccatorum contagione maculari.

VIII. 15. Cum itaque litterae Donatistarum recitatae fuissent, uoluit cognitor, ut etiam quae catholici recitanda dederant legerentur. sed Donatistae ad ea quae scripserant ut responderetur flagitare coeperunt, quod et catholici magis uolebant, ne illae litterae sic manerent, quasi eis non potuerit responderi. 10 incipientibus ergo catholicis respondere Donatistae interrumpere et obstrepere coeperunt, ne perpetuus respondentis sermo decurreret, sicut eorum litterae nullo interpellante fuerant recitatae. uolentibus ergo catholicis diuina testimonia, quae ipsi posuerant, et ea, quae illi commemorauerant, ostendere quem- 15 admodum essent accipienda, ne inter se deprehenderentur esse contraria, cum essent utraque diuina et utique consona, non dissona esse deberent, primitus de areae similitudine coeperunt dicere. tunc Donatistae interruptentes dixerunt, quod de area non legeretur in euangelio scriptum. cumque expressius a 20 catholicis locus euangelii commemoraretur, rursus interrompendo dixerunt occultos malos dictos esse paleam postea uentilandam. inde inter strepitus et interruptiones eorum de zizaniis et tritico dissensio nata est propter mundi nomen, quod Donatistae nolebant intellegi ecclesiam, quia scriptum est: 25 ager est hic mundus, et multa testimonia protulerunt. quibus sancta scriptura mundum non nisi malos commemorasset, sicuti est: qui dilexerit mundum, non est caritas patris in illo et cetera talia, ut quasi ex hoc ostenderent mundi nomine ecclesiam significari minime potuisse. contra 30 catholici alia testimonia proferebant, quibus in bono mundi

19 cf. Matth. 3, 12. Gesta tertiae cognitionis cap. 262. Gaud. II 4, 4
26 Matth. 13, 38 28 I Ioh. 2, 15

15 illic f 21 irrumpendo f 23 interruptores f 24 quod] quo v,
cf. 10, 19 mundum non bene intellegi ecclesiam

- nomen esse positum ostenderetur, sicuti est: deus erat in Christo mundum reconcilians sibi et cetera huiusmodi, ubi ostenderetur ecclesia quoniam ipsa utique per Christum reconciliatur deo. et haec agebantur catholicis sermonem suum
- 5 prosequendo perpetuare conantibus, illis autem ne id fieret perstreptentibus, cum suam responsionem non reseruarent, sicut catholici fecerant, cum eorum epistula legeretur, sed crebras contradictiones interponendo, ne catholicorum prosecutio imperturbata procurreret, impedirent.
- 10 16. Flagitantibus itaque patientiam eorum catholicis et per multas cognitoris interlocutiones uix impetrantibus responderunt litteris eorum, ostendentes multis sanctarum scripturarum testimoniis et exemplis malos in ecclesia nunc sic esse permixtos, ut, quamuis debeat uigilare ecclesiastica disciplina ad eos non
- 15 solum uerbis, sed etiam excommunicationibus et degradationibus corripiendos, tamen non solum in ea latentes nesciantur, sed plerumque propter pacem unitatis etiam cogniti tolerantur, sic ostendentes diuina testimonia consonare, ut et illa, quibus commendaretur ecclesia cum malorum commixtione, hoc tem-
- 20 pus eius significarent, qualis est in praesenti saeculo, et illa testimonia, quibus commendatur non habere commixtos malos, illud eius tempus significarent, qualis uenturo saeculo in aeternum futura est; sicut nunc mortalis est, id est ex mortalibus hominibus constat, tunc autem immortalis erit, quando in ea
- 25 nemo morietur; sicut ipse Christus isto tempore fuit pro illa mortalis, post resurrectionem autem iam non moritur et mors illi ultra non dominabitur, quod etiam ecclesiae suae in fine saeculi praestiturus est. haec duo tempora ecclesiae, quae nunc est et qualis tunc erit, significata esse etiam duabus
- 30 piscationibus, una ante resurrectionem Christi, quando mitti iussit retia nec sinistram nec dexteram nominans partem, ut

1 II Cor. 5, 19 10 usque ad hunc locum extant *Gesta collationis*; interciderunt *tertia cognitionis capita* 282—587 26 cf. Rom. 6, 9 30 cf. Luc. 5, 4—10

13 nunc sic] sic non *f*; *fort. scrib. sic nunc, cf. talem nunc p. 69, 25* 28 tempore *f* 29 esse] est (*sic*) *v* 30 unum *f*

nec solos malos nec solos bonos, sed commixtos bonis malos intra retia suorum sacramentorum futuros doceret, post resurrectionem autem, quando iussit retia mitti in dexteram partem, ut post resurrectionem nostram bonos solos in ecclesia futuros intellegeremus, ubi ulterius haereses et schismata non erunt, quibus modo retia dirumpuntur. nam et euangelium non tacuit in prima piscatione commemorare retia esse disrupta et in nouissima dictum est: et cum tam magni essent pisces, retia non sunt disrupta. de tali ecclesia dictum esse quod per illam non erit transiturus incircumcisis et immundus; ad imundos enim pertinere schismaticas separationes, quae tunc non erunt, quia retia non sunt disrupta. hoc etiam significasse, quod coruus aus immunda exierit de arca et non redierit; quae tamen arca exeunte coruo non utique omnibus imundis animalibus caruit, sed in ea fuerunt et munda et immunda usque ad diluuium, sicut in ecclesia boni et mali usque ad saeculi finem. sed sicut non de imundis, sed de mundis animalibus Noe obtulit sacrificium, ita non ii qui mali sunt in ecclesia, sed ii qui boni sunt perueniunt ad deum.

17. De prophetis etiam, quia dixerant Donatistae in litteris suis non eos communicasse illis, in quos mala tanta dixerunt, responderunt catholici, quod unum templum fuerit quo universi utebantur, nec quemquam prophetarum, qui tanta dixerunt in malos, constituisse sibi aliud templum sacrificia sacerdotes. et quod Donatistae in litteris suis posuerant testimonia scripturarum, quibus ostenderent ad peccata parentum etiam filios pertinere, cum hoc utique numquam recte intellectum sit nisi de iis filiis, qui parentum iniquitates imitarentur, responderunt catholici: cum tanta in illum populum et <tam> acerba dicta sint diuinis eloquiis, quae etiam ipsi in suis

3 cf. Ioh. 21, 6—11 8 Ioh. 21, 11 10 cf. Esai. 52, 1 13 cf. Gen. 8, 6 15 cf. Gen. 7, 2 18 cf. Gen. 8, 20

4 futuras *f* 5 alterius *f* 6 dirumpuntur *f* 7. 9. 12 disrupta *f* 8 est *om. f* 10 erit *scripsi coll. Esaias loco erat fv* 11 quae] quia *f* 19 deum] eum *f* 21 communicasse *scripsi* communicare *fv* 25 posuerunt *v* 29 tantum *f* tam *addidi*

litteris commemorauerunt, ut quasi nullus illic remansisse uideretur bonus, non solum ibi fuerunt idem ipsi prophetae sancti, uerum etiam ex ipso populo exorti erant, quos ipse dominus in suae carnis aduentu laudabiles reperit, sicut fuerunt
 5 Zacharias et Helizabet et sicut Iohannes filius eorum, sicut Simeon senex et Anna uidua. unde apparet quam impie, quam calumniose obicerentur catholicis toto orbe diffusis crimina Caeciliani, cum Simeoni et Annae et ceteris talibus obici non possent crimina illius populi, in quo nati fuerant sacramentis
 10 eiusdem populi consecrati, quae crimina eidem populo non humana opinio, sed sermo diuinus obiecerat. commemoratum est etiam testimonium propheticum, ubi signati sunt, ne cum malis perirent, qui gemebant facinora quae fiebant in medio eorum, nec tamen corporaliter separati sunt.

15 18. Deinde ibi commemoratum est, qualis separatio bonis hoc tempore ab impiis et malis fieri debeat, ne communicetur peccatis alienis, corde uidelicet et uitae morumque dissimilitudine, nec aliter intellegi debere quod scriptum est: exite de medio eorum, recedite inde, et immundum ne
 20 tetigeritis, id est: discernimini aliter uiuendo et immunditiae non consenseritis. ibi etiam opportunissimo loco responsum est Donatistis ad illud quod dixerant, cum eos peteret cognitor ut sederent, scriptum sibi esse ut cum talibus non sederent. dictum est enim a catholicis, cum eorum litteris
 25 responderent, non sic intellegendam esse separationem a malis hoc tempore, quemadmodum illi intellexerant, qui secum tamquam cum impiis non sederunt, quia scriptum est: non sedi in concilio impiorum, cum utique. si impios putarent, nec illud, quod in eodem psalmo consequenter prohibetur,
 30 tacere debuerunt. nam ibi sequitur: et cum iniqua gerentibus non introibo. cum ergo illi intrassent cum eis quos impios putarent, quare non etiam sederunt, ut in utroque non

12 cf. Ezech. 9. 4 18 Esai. 52, 11 23 cf. II 1 27. 30 Ps. 25, 4

2 iidem *f*v 5 Elisabeth *v* 15 ubi *f* 20 discernimini *f* 30 facere *f*

corporalem, sed spiritalem consessum et ingressum deuitasse uiderentur? ibi commemorata est etiam causa Maximianistarum totiens iam illis obiecta, ubi et se et illos quibus dilationem dederunt in Maximiani schismate positos, eiusdem in damnatione Primiani socios, tamen illius contagio dixerunt non esse pollutos, qui Caeciliani criminibus orbem christianum usque ad terminos terrae perisse contenderent.

X. 19. Ad haec Donatistae, cum ualidissimis scripturarum documentis et exemplo suo de Maximianistis respondere non possent, ad illud quod iam peractum fuerat redierunt, dicentes mundum non bene intellegi ecclesiam, in qua simul et triticum et zizania iussa sunt crescere, cum catholici et tot testimonia diuina iam commemorassent, quibus ostenderetur mundus etiam in bona significatione positus et in ea non nisi ecclesia posse intellegi et, quomodolibet acciperetur mundus, quando utrumque semen per mundum cresceret, non debere propter zizania totius mundi triticum deseri. cum ergo haec iam dicta fuissent et quaestio ipsa iam terminata uideretur, ad eam rursus summa inopia redierunt eadem per eadem replicantes, quaerentes quomodo potuerit diabolus in ecclesia seminare zizania, deinde calumniantes, quod duas ecclesias catholici dixerint, unam quae nunc habet permixtos malos, aliam quae post resurrectionem eos non esset habitura, ueluti non idem futuri essent sancti cum Christo regnaturi, qui nunc pro eius nomine cum iuste uiuunt tolerant malos.

20. Ad haec catholici responderunt etiam ipsos iam fuisse confessos esse in ecclesia uel occultos malos, et uicissim quaesierunt, quomodo eos in ecclesia diabolus seminauerit, quod illi, quasi fieri non posset, de zizaniis requirebant. repeterunt etiam catholici testimonium Cypriani, qui eandem euangelicam similitudinem non aliter intellexit, quam ut in ecclesia diceret esse zizania nec latere, sed cerni. contra quod

30 cf. Cypr. epist. 54, 3

15 posse *scripsi* posset *fv* 22 nunc] non *f* 23 iidem *fv* (*passim*)

testimonium illi omnino nihil ausi fuerant respondere, cum auctoritatem Cypriani tanti habeant, ut per illam conentur defendere, quod male de iterando baptismo sentiunt et faciunt. de duabus etiam ecclesiis calumniam eorum catholici refut-
 5 runt, identidem expressius ostendentes quid dixerint, id est non eam ecclesiam, quae nunc habet permixtos malos, alienam se dixisse a regno dei ubi non erunt mali commixti, sed eandem ipsam unam et sanctam ecclesiam nunc esse aliter, tunc autem aliter futuram, nunc habere malos mixtos, tunc
 10 non habituram; sicut nunc mortalem, quod ex mortalibus constaret hominibus, tunc autem immortalem, quod in ea nullus esset uel corpore moriturus; sicut non ideo duo Christi, quia prior mortuus postea non moriturus. dictum est etiam de homine
 15 duos homines: quanto minus dici duas ecclesias, cum idem ipsi, qui nunc boni tolerant permixtos malos et resurrecturi moriuntur, tunc nec mixtos malos habituri sint nec omnino morituri! de ipso quoque numero, quoniam Donatistae scripturarum testimonio unam ecclesiam commendauerunt uelut contra duas,
 20 quas catholicos affirmasse iactabant, responsum est a catholicis etiam multas ecclesias in scripturis inueniri dictas et septem ad quas Iohannes scribit, quae tamen multae illius unicae membra esse intellegerentur, ut hinc appareret multo minus sibi debere obici duas, cum eandem ipsam unam dixerint non
 25 talem nunc esse, qualis in resurrectione futura esset, quandoquidem apostolicis litteris non obiciantur multae, ex quibus ipsa una constaret. ad haec Donatistae rursus eadem replicare non destiterunt, insuper adicientes et inuidiose iactantes, quod ecclesiam mortalem catholici dixerint, et ideo negantes
 30 eam mortalem esse, quia trinitas immortalis est, cuius gratia consecratur ecclesia, et quia Christus ideo pro ea mortuus sit, ut eam faceret immortalem; quasi catholici dixerint non eam

22 cf. Apoc. 1

13 prius est *coni. v*, cf. *De bapt. VII 25, 49* priores ei consentiant. *Cresc. II 1, 2* priores hoc uoluerint appellari

fieri immortalem gratia dei et effuso pro ea sanguine saluatoris. sed tempora esse discernenda dixerunt, praesens uidelicet, quo moriuntur omnes sancti, sicut mortuus est ipse Christus, et futurum, quo resurgent et nullo morituro uiuent cum illo qui iam resurrexit.

XI. 21. Haec inter eos cum agerentur et quamuis manifesta atque dilucida Donatistis certantibus superflua replicarentur, promisit cognitor de his se, quae satis audisset, extrema sententia iudicaturum et iussit illud agi potius, unde extiterit, prima causa discidii. tunc Donatistae urgere coeperunt, ut de his quae audisset primitus iudicaret. quod cum etiam catholici exigerent et ille in eo quod dixerat permaneret iuberetque illud agi potius, ut causa primi discidii monstraretur, petierunt catholici, ut quae offerebant recitarentur. quod cum fieri praecepisset, obnixius Donatistae resistere coeperunt et cogere, ut iam de cognitis iudicaret, eadem quae transacta fuerant repetentes et addentes, quod omnino iudicare de illa causa non deberet, quam uolebat agi recitatione eorum, quae a catholicis oblata fuerant recitanda, dicentes huius causae Christum iudicem esse debere et inuidiam facientes catholicis, quod hominem petiuerant iudicem, dicentes etiam solita de persecutionibus, quas perpeti uiderentur. ad hoc catholici responderunt nec de homine iudice postulato eos debere facere inuidiam, qui et de causa Maximianistarum iudicauerunt nec eam Christo iudici seruauerunt et ipsam Caeciliani causam primitus ad hominem, hoc est ad imperatorem Constantinum, accusantes miserunt, nec de persecutionibus, quod aliquid ab imperatoribus pro ecclesia catholici peterent, cum eorum circumcelliones ducibus clericis tam horrenda mala committerent. ubi frustra responderunt nihil hoc ad sacerdotes pertinere, cum clericis ducibus illi talia fecisse asserebantur.

22. Ibi etiam cum dictum esset, quod calce et aceto humanos oculos persecuti sint, in quo scelere diabolus crudelitate

32 cf. Cresc. III 42, 46 33 cf. Hiob 2

3 et sicut *f* 31 asserebantur *scripsi* asserebant *fv*

peruicerunt, qui hoc in sancti uiri carne non fecit quam in potestatem acceperat affligendam, hic Donatistae quaesierunt, utrum qui faciunt filii essent diaboli an qui patiuntur; quasi catholici aliud quam passiones suas dixerint immanissimas a clericis et circumcellionibus eorum. uerumtamen etiam hic non praetermiserunt catholici occasione oblata eis Maximianistas obicere et dixerunt secundum eorum sententiam meliores esse Maximianistas, quos apud tres uel eo amplius proconsules persecuti sunt; illi enim si passi sunt, isti fecerunt. et urgebant catholici ut responderent, utrum ex ipsis, quos damnauerunt et persecuti sunt, non susceperint Felicianum et utrum non eum habeant in collegio suo. ad quod illi obiectum sicut semper omnino obmutescentes in aliud ierunt obiciendo catholicis, quod diabolum defendissent, quia dixerant eum sancti Iob oculis pepercisse, unde illum isti crudelitate uicissent. et susceperunt accusare diabolum uelut defensum a catholicis, dicentes eum magis crudeliter in carne Iob oculis pepercisse, ut manerent ad spectaculum uulneris, quod uniuerso corpori infixerat. quod multum mirum est quare hoc pro magno dicere uoluerint, nisi forte ut intellexerentur pie fecisse, qui oculos in hominibus persecuti sunt, ne cruciarentur uidendo uulnera sua, quae ab eis per totum corpus acceperant.

23. Sed cum iterum Donatistae persecutiones quas patiuntur exaggerantes suorum quasdam mortes commemorarent in oppido Bagaiensi, responsum est a catholicis eos hoc passos esse, dum eorum uiolentiae resisteretur, quam et iudici inferre conati sunt. in illo oppido commemorauerunt catholici ab eis horrenda esse commissa, ita ut etiam basilica esset incensa et in ignem missi codices sancti, mortes autem illorum magis esse ex consuetudine quam habent, ut se ipsi praecipitent. cumque his Donatistae respondentes exaggerarent identidem uelut persecutiones quas paterentur, tamquam ex his fructibus suos aduersarios malam esse arborem iactitantes et petentes identidem, ut de agro et zizaniis et de una et immortali ec-

clesia iudicaretur, contra autem catholici fructus eorum commemorarent schismata et rebaptizationes et quod ipsi primitus maiores suos apud imperatorem accusassent, atque in huiusmodi mutuis obiectis diu conflictio uersaretur, maluit cognitor haec omnia cohibere, promittens de his iudicium posteriore 5 sententia, et recitari iussit, quod a catholicis oblatum iam legi coeperat et fuerat interruptum. sic peracta est causa ecclesiae, quam magnopere catholici curauerant a Caeciliani causa distinguere, quoniam ei non posset cuiuslibet praeiudicari criminibus, quae contra omnes humanas criminationes tot testimonia diuina 10 meruisset. ex hoc iam coepit agi etiam causa Caeciliani.

XII. 24. Quinto ergo loco haec acta sunt. recitatae sunt duae relationes Anullini proconsulis ad Constantinum imperatorem, una quae iam superius erat recitata, qua ostendit maiores Donatistarum, id est de parte Maiorini, dedisse sibi 15 chartas criminum Caeciliani et postulasse Constantino mittendas seque illas memorato imperatori misisse, altera autem, qua ostendit ex eiusdem imperatoris iussione denos ex utraque parte ad agendam causam ut mitterent eos se conuenisse atque illos promisisse facturos. tum deinde lectae sunt etiam litterae 20 supradicti imperatoris ad episcopos datae, ubi eis causam Caeciliani iniunxit audiendam. atque inde ex ordine legi coepit etiam episcopale iudicium Miltiadis Romani episcopi et aliorum cum illo Gallorum et Italorum episcoporum in eadem urbe Romae factum, cuius iudicii prima parte, id est gestis primi 25 diei recitatis, ubi accusatores Caeciliani qui missi fuerant negauerunt se habere quod in eum dicerent, ubi etiam Donatus a Casis Nigris in praesenti conuictus est adhuc diacono Caeciliano schisma fecisse Carthagine — de Carthaginis enim schismate exorta est aduersus ecclesiam catholicam pars Donati —, ubi etiam promiserunt idem aduersarii Caeciliani alio die se praesentaturos, quos causae necessarios subtraxisse

14 cf. 7, 8

13 Anullini *scripsi* Amillini *f* Anulini *v* 14 quaj quae *f* 23 Melchiadis *fv*, ubique *correx*i 32 repraesentaturos *v*

arguebantur, et hoc mentiti ulterius ad iudicium accedere noluerunt: hac ergo iudicii parte recitata cum coepisset recitari, quid alio die gestum sit, interruperunt Donatistae et petere instantissime coeperunt, ut prius ea quae offerebant
 5 recitarentur, asserentes non esse ordinis, ut prius absolutio Caeciliani quem nondum accusauerant legeretur, et de hoc aliquanto diutius conflixerunt, cum catholici dicerent non debere interrumpi quod legi iam coeperat, donec eiusdem iudicii omnia gesta terminarentur, illi autem e diuerso asse-
 10 rerent ea quae interrompebantur nec incipi debuisse ut legerentur, quoniam non competeret prius defendi hominem quam accusari. ad hoc catholici respondebant, cum causa schismatis a cognitore quaereretur, petisse ut illa legerentur quae oblata fuerant ad legendum, cum ageretur de persona petitoris. duas
 15 itaque ob res illa uoluisse recitari, ut appareret eos primitus in hac causa hominem iudicem postulasse, qui faciebant catholicis inuidiam, quod in hac collatione homo cognitor residebat, et ut petitoris persona constaret, et quoniam legi coepta fuerant, non debere interrumpi, sed usque ad finem recitando
 20 perducere. inter haec cognitor cum hoc primo uoluisset quod a catholicis petebatur, ut ea quae recitari coeperant finirentur, postea tamen ei Donatistae extorserunt, ut ea quae ipsi offerebant dilatis illis legi permitterentur.

XIII. 25. Tunc Donatistae aliquantum praelocuti sunt, quod
 25 Mensurius, qui fuerat ante Caecilianum ecclesiae Carthaginensis episcopus, tempore persecutionis tradiderit persecutoribus sanctas scripturas, et hoc ut probarent, legerunt eius epistolam ad Secundum Tigisitanum datam, qui tunc habebat primatum episcoporum Numidia. in qua epistula uidebatur
 30 Mensurius uelut de suo crimine confiteri, qui tamen non scripserat se sanctos codices tradidisse, sed potius ne a persecutoribus inuenirentur abstulisse atque seruasse, dimisisse

25 cf. De un. bapt. 16, 29. Optat. I 17 sqq.

3 quod *f* 15 illas *f* 18 ut petitori constaret quoniam *f* 25 Carthaginiensis *ubique restitui* Carthaginensis *fv*

autem in basilica Nonorum quaecumque reproba scripta haereticorum, quae cum inuenissent persecutores et abstulissent, nihil ab illo amplius postulasse. uerumtamen quosdam Carthaginiensis ordinis uiros postea suggessisse proconsuli, quod illusi fuerant qui missi erant ad christianorum scripturas 5 auferendas et incendendas, quia non inuenerant nisi nescio quae ad eas non pertinentia, ipsas autem in domo episcopi custodiri, unde deberent proferri et incendi; proconsulem uero ad hoc eis consentire noluisse. in eisdem etiam litteris lectum est eos, qui se offerrent persecutionibus non comprehensi et 10 ultro dicerent se habere scripturas quas non traderent, a quibus hoc nemo quaesierat, displicuisse Mensurio et ab eis honorandis eum prohibuisse christianos. quidam etiam in eadem epistula facinorosi arguebantur et fisci debitores, qui occasione persecutionis uel carere uellent onerosa multis debitis uita 15 uel purgare se putarent et quasi abluere facinora sua uel certe acquirere pecuniam et in custodia deliciis perfrui de obsequio christianorum. crimen tamen Donatistae non ingerebant Mensurio nisi de codicibus traditis; mentitum eum quippe dicebant, quod illi non fuerint codices sancti, et peccatum suum tegere 20 uoluisse, quamuis et ipsam fictionem criminarentur. recitarunt etiam rescripta Secundi Tigrisiani ad eundem Mensurium pacifice data, ubi et ipse narrauit in Numidia persecutores quae egerint et qui comprehensi et scripturas sanctas tradere nolentes et multa mala passi et grauissimis suppliciis excruciatii 25 et occisi sunt, eosque honorandos pro martyrii sui merito commendauit, laudans eos non tradidisse scripturas sanctas illius mulieris exemplo, quae duos exploratores in Hiericho, in quibus figurarentur duo testamenta, uetus et nouum, tradere persecutoribus noluit. quod quidem exemplum si sub hac 30 figura est intellegendum, Mensurium potius adiuuabat. in suis enim litteris Mensurius reprehendebat eos qui scripturas sanc-

28 cf. Ios. 2

7 quae] *scrib.* qua, cf. *index s. u.* quis eas scripsi eos *fu* 10 fort. persecutoribus 17 acquirere *fu* 28 Iericho *v*

tas, quamuis eas non traderent, se tamen habere faterentur, quod mulier illa non fecit; neque enim eos exploratores qui quaerebantur apud se esse confessa est, sed negavit. scripsit etiam Secundus et ad se ipsum missos a curatore et ordine
 5 centurionem et beneficiarium, qui peterent diuinos codices exurendos, eisque respondisse: 'christianus sum et episcopus, non traditor,' et cum ab eo uellent aliqua ecbola aut quodcumque accipere, neque hoc eis dedisse exemplo Eleazari Macchabaei, qui nec fingere uoluit suillam carnem se man-
 10 ducare, ne aliis praeberet praeuaricationis exemplum. hae litterae Mensurii et Secundi donec legendo terminarentur, catholici patienter audierunt, quamuis testati fuerint eas esse familiares nec ad causam ecclesiae pertinere.

XIII. 26. Cognitor ergo commonens Donatistas, ut patientiae uicem redderent, iussit perlegi quae oblata a catholicis
 15 iam ex parte fuerant recitata. hic Donatistae poposcerunt, ut prius etiam legeretur quod de causa Caeciliani offerebant. hoc quoque sine ulla difficultate catholicis permittentibus et commendantibus, quam patienter hoc permetterent, ut hoc eis et
 20 illi rependerent, iussit quod offerebatur cognitor recitari. et recitatum est a Donatistis concilium ferme septuaginta episcoporum contra Caecilianum apud Carthaginem factum, ubi eum absentem damnauerunt, quod ad eos uenire noluerit tamquam a traditoribus ordinatus, et quia, cum esset diaconus, uictum
 25 afferri martyribus in custodia constitutis prohibuisse dicebatur. nominati sunt etiam quidam collegae Caeciliani, qui traditores asserebantur publicis gestis, quae tamen gesta non legebantur. inter hos autem maxime Felix Aptugnensis acerbius accusatus est, ita ut fons malorum omnium diceretur. deinde sententiae
 30 a singulis dictae sunt, primitus a Secundo Tigisitano, qui eorum princeps fuit, deinde a ceteris, quibus expresserunt se Caeciliano et collegis eius non communicare. hoc itaque con-

9 cf. II Mach. 6, 21—28 26 cf. Post gesta 22, 38 29 cf. Cresc. III 61, 67

9 Machabaei v 28 Abtugnensis fv

nec solos malos nec solos bonos, sed commixtos bonis malos intra retia suorum sacramentorum futuros doceret, post resurrectionem autem, quando iussit retia mitti in dexteram partem, ut post resurrectionem nostram bonos solos in ecclesia futuros intellexeremus, ubi ulterius haereses et schismata non erunt, 5 quibus modo retia dirumpuntur. nam et euangelium non tacuit in prima piscatione commemorare retia esse disrupta et in nouissima dictum est: et cum tam magni essent pisces, retia non sunt disrupta. de tali ecclesia dictum esse quod per illam non erit transiturus incircumcisis et immundus; 10 ad imundos enim pertinere schismaticas separationes, quae tunc non erunt, quia retia non sunt disrupta. hoc etiam significasse, quod coruus auis immunda exierit de arca et non redierit; quae tamen arca exeunte coruo non utique omnibus immundis animalibus caruit, sed in ea fuerunt et munda et 15 immunda usque ad diluuium, sicut in ecclesia boni et mali usque ad saeculi finem. sed sicut non de immundis, sed de mundis animalibus Noe obtulit sacrificium, ita non ii qui mali sunt in ecclesia, sed ii qui boni sunt perueniunt ad deum.

17. De prophetis etiam, quia dixerant Donatistae in litteris 20 suis non eos communicasse illis, in quos mala tanta dixerunt, responderunt catholici, quod unum templum fuerit quo universi utebantur, nec quemquam prophetarum, qui tanta dixerunt in malos, constituisse sibi aliud templum sacrificia sacerdotum. et quod Donatistae in litteris suis posuerant testimonia 25 scripturarum, quibus ostenderent ad peccata parentum etiam filios pertinere, cum hoc utique numquam recte intellectum sit nisi de iis filiis, qui parentum iniquitates imitarentur, responderunt catholici: cum tanta in illum populum et <tam> acerba dicta sint diuinis eloquiis, quae etiam ipsi in suis 30

3 cf. Ioh. 21, 6—11 8 Ioh. 21, 11 10 cf. Esai. 52, 1 13 cf. Gen. 8, 6 15 cf. Gen. 7, 2 18 cf. Gen. 8, 20

4 futuras f 5 alterius f 6 dirumpuntur f 7. 9. 12 disrupta f 8 est om. f 10 erit scripsi coll. Esaias loco erat fv 11 quae] quia f 19 deum] eum f 21 communicasse scripsi communicare fv 25 posuerunt v 29 tantum f tam addidi

litteris commemorauerunt, ut quasi nullus illic remansisse uideretur bonus, non solum ibi fuerunt idem ipsi prophetae sancti, uerum etiam ex ipso populo exorti erant, quos ipse dominus in suae carnis aduentu laudabiles reperit, sicut fuerunt
 5 Zacharias et Helizabet et sicut Iohannes filius eorum, sicut Simeon senex et Anna uidua. unde apparet quam impie, quam calumniose obicerentur catholicis toto orbe diffusis crimina Caeciliani, cum Simeoni et Annae et ceteris talibus obici non possent crimina illius populi, in quo nati fuerant sacramentis
 10 eiusdem populi consecrati, quae crimina eidem populo non humana opinio, sed sermo diuinus obiecerat. commemoratum est etiam testimonium propheticum, ubi signati sunt, ne cum malis perirent, qui gemebant facinora quae fiebant in medio eorum, nec tamen corporaliter separati sunt.

15 18. Deinde ibi commemoratum est, qualis separatio bonis hoc tempore ab impiis et malis fieri debeat, ne communicetur peccatis alienis, corde uidelicet et uitae morumque dissimilitudine, nec aliter intellegi debere quod scriptum est: exite de medio eorum, recedite inde, et immundum ne
 20 tetigeritis, id est: discernimini aliter uiuendo et immunditiae non consenseritis. ibi etiam opportunissimo loco responsum est Donatistis ad illud quod dixerant, cum eos peteret cognitor ut sederent, scriptum sibi esse ut cum talibus non sederent. dictum est enim a catholicis, cum eorum litteris
 25 responderent, non sic intellegendam esse separationem a malis hoc tempore, quemadmodum illi intellexerant, qui secum tamquam cum impiis non sederunt, quia scriptum est: non sedi in concilio impiorum, cum utique. si impios putarent, nec illud, quod in eodem psalmo consequenter prohibetur,
 30 tacere debuerunt. nam ibi sequitur: et cum iniqua gerentibus non introibo. cum ergo illi intrassent cum eis quos impios putarent, quare non etiam sederunt, ut in utroque non

12 cf. Ezech. 9, 4 18 Esai. 52, 11 23 cf. II 1 27. 30 Ps. 25, 4

2 iidem *fv* 5 Elisabeth *v* 15 ubi *f* 20 discernimini *f* 30 facere *f*

corporalem, sed spiritalem consessum et ingressum deuitasse uiderentur? ibi commemorata est etiam causa Maximianistarum totiens iam illis obiecta, ubi et se et illos quibus dilationem dederunt in Maximiani schismate positos, eiusdem in damnatione Primiani socios, tamen illius contagio dixerunt non esse pollutos, qui Caeciliani criminibus orbem christianum usque ad terminos terrae perisse contenderent.

X. 19. Ad haec Donatistae, cum ualidissimis scripturarum documentis et exemplo suo de Maximianistis respondere non possent, ad illud quod iam peractum fuerat redierunt, dicentes mundum non bene intellegi ecclesiam, in qua simul et triticum et zizania iussa sunt crescere, cum catholici et tot testimonia diuina iam commemorassent, quibus ostenderetur mundus etiam in bona significatione positus et in ea non nisi ecclesia posse intellegi et, quomodolibet acciperetur mundus, quando utrumque semen per mundum cresceret, non debere propter zizania totius mundi triticum deseri. cum ergo haec iam dicta fuissent et quaestio ipsa iam terminata uideretur, ad eam rursus summa inopia redierunt eadem per eadem replicantes, quaerentes quomodo potuerit diabolus in ecclesia seminare zizania, deinde calumniantes, quod duas ecclesias catholici dixerint, unam quae nunc habet permixtos malos, aliam quae post resurrectionem eos non esset habitura, ueluti non idem futuri essent sancti cum Christo regnaturi, qui nunc pro eius nomine cum iuste uiuunt tolerant malos.

20. Ad haec catholici responderunt etiam ipsos iam fuisse confessos esse in ecclesia uel occultos malos, et uicissim quaesierunt, quomodo eos in ecclesia diabolus seminauerit, quod illi, quasi fieri non posset, de zizaniis requirebant. repeterunt etiam catholici testimonium Cypriani, qui eandem euangelicam similitudinem non aliter intellexit, quam ut in ecclesia diceret esse zizania nec latere, sed cerni. contra quod

30 cf. Cypr. epist. 54, 3

15 posse *scripsi* posset *fv* 22 nunc] non *f* 23 iidem *fv* (*passim*)

testimonium illi omnino nihil ausi fuerant respondere, cum auctoritatem Cypriani tanti habeant, ut per illam conentur defendere, quod male de iterando baptismo sentiunt et faciunt. de duabus etiam ecclesiis calumniam eorum catholici refuta-
5 runt, identidem expressius ostendentes quid dixerint, id est non eam ecclesiam, quae nunc habet permixtos malos, alienam se dixisse a regno dei ubi non erunt mali commixti, sed eandem ipsam unam et sanctam ecclesiam nunc esse aliter, tunc autem aliter futuram, nunc habere malos mixtos, tunc
10 non habituram; sicut nunc mortalem, quod ex mortalibus constaret hominibus, tunc autem immortalem, quod in ea nullus esset uel corpore moriturus; sicut non ideo duo Christi, quia prior mortuus postea non moriturus. dictum est etiam de homine
15 exteriore et interiore, quae cum sint diuersa, non tamen dici duos homines: quanto minus dici duas ecclesias, cum idem ipsi, qui nunc boni tolerant permixtos malos et resurrecturi mori-
untur, tunc nec mixtos malos habituri sint nec omnino mori-
turi! de ipso quoque numero, quoniam Donatistae scripturarum testimonio unam ecclesiam commendauerunt uelut contra duas,
20 quas catholicos affirmasse iactabant, responsum est a catholicis etiam multas ecclesias in scripturis inueniri dictas et septem ad quas Iohannes scribit, quae tamen multae illius unicae membra esse intellegerentur, ut hinc appareret multo minus
25 sibi debere obici duas, cum eandem ipsam unam dixerint non talem nunc esse, qualis in resurrectione futura esset, quando-
quidem apostolicis litteris non obiciantur multae, ex quibus ipsa una constaret. ad haec Donatistae rursus eadem replicare non destiterunt, insuper adicientes et inuidiose iactantes,
quod ecclesiam mortalem catholici dixerint, et ideo negantes
30 eam mortalem esse, quia trinitas immortalis est, cuius gratia consecratur ecclesia, et quia Christus ideo pro ea mortuus sit, ut eam faceret immortalem; quasi catholici dixerint non eam

22 cf. Apoc. 1

13 prius est *coni. v*, cf. *De bapt. VII 25, 49* priores ei consentiant, *Cresc. II 1, 2* priores hoc uoluerint appellari

fieri immortalem gratia dei et effuso pro ea sanguine saluatoris. sed tempora esse discernenda dixerunt, praesens uidelicet, quo moriuntur omnes sancti, sicut mortuus est ipse Christus, et futurum, quo resurgent et nullo morituro uiuent cum illo qui iam resurrexit.

XI. 21. Haec inter eos cum agerentur et quamuis manifesta atque dilucida Donatistis certantibus superflua replicarentur, promisit cognitor de his se, quae satis audisset, extrema sententia iudicaturum et iussit illud agi potius, unde extiterit, prima causa discidii. tunc Donatistae urgere coeperunt, ut de his quae audisset primitus iudicaret. quod cum etiam catholici exigerent et ille in eo quod dixerat permaneret iuberetque illud agi potius, ut causa primi discidii monstraretur, petierunt catholici, ut quae offerebant recitarentur. quod cum fieri praecepisset, obnixius Donatistae resistere coeperunt et cogere, ut iam de cognitis iudicaret, eadem quae transacta fuerant repetentes et addentes, quod omnino iudicare de illa causa non deberet, quam uolebat agi recitatione eorum, quae a catholicis oblata fuerant recitanda, dicentes huius causae Christum iudicem esse debere et inuidiam facientes catholicis, quod hominem petiuerant iudicem, dicentes etiam solita de persecutionibus, quas perpeti uiderentur. ad hoc catholici responderunt nec de homine iudice postulato eos debere facere inuidiam, qui et de causa Maximianistarum iudicauerunt nec eam Christo iudici seruauerunt et ipsam Caeciliani causam primitus ad hominem, hoc est ad imperatorem Constantinum, accusantes miserunt, nec de persecutionibus, quod aliquid ab imperatoribus pro ecclesia catholici peterent, cum eorum circumcelliones ducibus clericis tam horrenda mala committerent. ubi frustra responderunt nihil hoc ad sacerdotes pertinere, cum clericis ducibus illi talia fecisse asserebantur.

22. Ibi etiam cum dictum esset, quod calce et aceto humanos oculos persecuti sint, in quo scelere diabolum crudelitate

32 cf. Cresc. III 42, 46 33 cf. Hiob 2

3 et sicut *f* 31 asserebantur *scripsi* asserebant *fv*

peruicerunt, qui hoc in sancti uiri carne non fecit quam in potestatem acceperat affligendam, hic Donatistae quaesierunt, utrum qui faciunt filii essent diaboli an qui patiuntur; quasi catholici aliud quam passiones suas dixerint immanissimas a clericis et circumcellionibus eorum. uerumtamen etiam hic non praetermiserunt catholici occasione oblata eis Maximianistas obicere et dixerunt secundum eorum sententiam meliores esse Maximianistas, quos apud tres uel eo amplius proconsules persecuti sunt; illi enim si passi sunt, isti fecerunt. et urgebant catholici ut responderent, utrum ex ipsis, quos damnauerunt et persecuti sunt, non susceperint Felicianum et utrum non eum habeant in collegio suo. ad quod illi obiectum sicut semper omnino obmutescentes in aliud ierunt obiciendo catholicis, quod diabolum defendissent, quia dixerant eum sancti Iob oculis pepercisse, unde illum isti crudelitate uicissent. et susceperunt accusare diabolum uelut defensum a catholicis, dicentes eum magis crudeliter in carne Iob oculis pepercisse, ut manerent ad spectaculum uulneris, quod uniuerso corpori infixerat. quod multum mirum est quare hoc pro magno dicere uoluerint, nisi forte ut intellegerentur pie fecisse, qui oculos in hominibus persecuti sunt, ne cruciarentur uidendo uulnera sua, quae ab eis per totum corpus acceperant.

23. Sed cum iterum Donatistae persecutiones quas patiuntur exaggerantes suorum quasdam mortes commemorarent in oppido Bagaiensi, responsum est a catholicis eos hoc passos esse, dum eorum uiolentiae resisteretur, quam et iudici inferre conati sunt. in illo oppido commemorauerunt catholici ab eis horrenda esse commissa, ita ut etiam basilica esset incensa et in ignem missi codices sancti, mortes autem illorum magis esse ex consuetudine quam habent, ut se ipsi praecipitent. cumque his Donatistae respondentes exaggerarent identidem uelut persecutiones quas paterentur, tamquam ex his fructibus suos aduersarios malam esse arborem iactitantes et petentes identidem, ut de agro et zizaniis et de una et immortali ec-

clesia iudicaretur, contra autem catholici fructus eorum commemorarent schismata et rebaptizationes et quod ipsi primitus maiores suos apud imperatorem accusassent, atque in huiusmodi mutuis obiectis diu conflictio uersaretur, maluit cognitor haec omnia cohibere, promittens de his iudicium posteriore 5 sententia, et recitari iussit, quod a catholicis oblatum iam legi coeperat et fuerat interruptum. sic peracta est causa ecclesiae, quam magnopere catholici curauerant a Caeciliani causa distinguere, quoniam ei non posset cuiuslibet praeiudicari criminibus, quae contra omnes humanas criminationes tot testimonia diuina 10 meruisset. ex hoc iam coepit agi etiam causa Caeciliani.

XII. 24. Quinto ergo loco haec acta sunt. recitatae sunt duae relationes Anullini proconsulis ad Constantinum imperatorem, una quae iam superius erat recitata, qua ostendit maiores Donatistarum, id est de parte Maiorini, dedisse sibi 15 chartas criminum Caeciliani et postulasse Constantino mittendas seque illas memorato imperatori misisse, altera autem, qua ostendit ex eiusdem imperatoris iussione denos ex utraque parte ad agendam causam ut mitterent eos se conuenisse atque illos promisisse facturos. tum deinde lectae sunt etiam litterae 20 supradicti imperatoris ad episcopos datae, ubi eis causam Caeciliani iniunxit audiendam. atque inde ex ordine legi coepit etiam episcopale iudicium Miltiadis Romani episcopi et aliorum cum illo Gallorum et Itolorum episcoporum in eadem urbe Romae factum, cuius iudicii prima parte, id est gestis primi 25 diei recitatis, ubi accusatores Caeciliani qui missi fuerant negauerunt se habere quod in eum dicerent, ubi etiam Donatus a Casis Nigris in praesenti conuictus est adhuc diacono Caeciliano schisma fecisse Carthagine — de Carthaginis enim schismate exorta est aduersus ecclesiam catholicam pars Do- 30 nati —, ubi etiam promiserunt idem aduersarii Caeciliani alio die se praesentaturos, quos causae necessarios subtraxisse

14 cf. 7, 8

13 Anullini scripsi Amillini f Anulini v 14 qua] quae f 23 Melchiadis fv, ubique correxi 32 repraesentaturos v

arguebantur, et hoc mentiti ulterius ad iudicium accedere noluerunt: hac ergo iudicii parte recitata cum coepisset recitari, quid alio die gestum sit, interruperunt Donatistae et petere instantissime coeperunt, ut prius ea quae offerebant
 5 recitarentur, asserentes non esse ordinis, ut prius absolutio Caeciliani quem nondum accusauerant legeretur, et de hoc aliquanto diutius conflixerunt, cum catholici dicerent non debere interrumpi quod legi iam coeperat, donec eiusdem iudicii omnia gesta terminarentur, illi autem e diuerso asse-
 10 rerent ea quae interrompebantur nec incipi debuisse ut legerentur, quoniam non competeret prius defendi hominem quam accusari. ad hoc catholici respondebant, cum causa schismatis a cognitore quaereretur, petisse ut illa legerentur quae oblata fuerant ad legendum, cum ageretur de persona petitoris. duas
 15 itaque ob res illa uoluisse recitari, ut appareret eos primitus in hac causa hominem iudicem postulasse, qui faciebant catholicis inuidiam, quod in hac collatione homo cognitor residebat, et ut petitoris persona constaret, et quoniam legi coepta fuerant, non debere interrumpi, sed usque ad finem recitando
 20 perducii. inter haec cognitor cum hoc primo uoluisset quod a catholicis petebatur, ut ea quae recitari coeperant finirentur, postea tamen ei Donatistae extorserunt, ut ea quae ipsi offerebant dilatis illis legi permitterentur.

XIII. 25. Tunc Donatistae aliquantum praelocuti sunt, quod
 25 Mensurius, qui fuerat ante Caecilianum ecclesiae Carthaginensis episcopus, tempore persecutionis tradiderit persecutoribus sanctas scripturas, et hoc ut probarent, legerunt eius epistolam ad Secundum Tigisitanum datam, qui tunc habebat primatum episcoporum Numidia. in qua epistula uidebatur
 30 Mensurius uelut de suo crimine confiteri, qui tamen non scripserat se sanctos codices tradidisse, sed potius ne a persecutoribus inuenirentur abstulisse atque seruasse, dimisisse

25 cf. De un. bapt. 16, 29. Optat. I 17 sqq.

3 quod f 15 illas f 18 ut petitori constaret quoniam f 25 Carthaginiensis *ubique restitui* Carthaginensis *fv*

autem in basilica Nouorum quaecumque reproba scripta haereticorum, quae cum inuenissent persecutores et abstulissent, nihil ab illo amplius postulasse. uerumtamen quosdam Carthaginiensis ordinis uiros postea suggessisse proconsuli, quod illusi fuerant qui missi erant ad christianorum scripturas 5 auferendas et incendendas, quia non inuenerant nisi nescio quae ad eas non pertinentia, ipsas autem in domo episcopi custodiri, unde deberent proferri et incendi; proconsulem uero ad hoc eis consentire noluisse. in eisdem etiam litteris lectum est eos, qui se offerrent persecutionibus non comprehensi et 10 ultro dicerent se habere scripturas quas non traderent, a quibus hoc nemo quaesierat, displicuisse Mensurio et ab eis honorandis eum prohibuisse christianos. quidam etiam in eadem epistula facinorosi arguebantur et fisci debitores, qui occasione persecutionis uel carere uellent onerosa multis debitis uita 15 uel purgare se putarent et quasi abluere facinora sua uel certe acquirere pecuniam et in custodia deliciis perfrui de obsequio christianorum. crimen tamen Donatistae non ingerebant Mensurio nisi de codicibus traditis; mentitum eum quippe dicebant, quod illi non fuerint codices sancti, et peccatum suum tegere 20 uoluisse, quamuis et ipsam fictionem criminarentur. recitarunt etiam rescripta Secundi Tigrisiani ad eundem Mensurium pacifice data, ubi et ipse narrauit in Numidia persecutores quae egerint et qui comprehensi et scripturas sanctas tradere nolentes et multa mala passi et grauissimis suppliciis excruciat 25 et occisi sunt, eosque honorandos pro martyrii sui merito commendauit, laudans eos non tradidisse scripturas sanctas illius mulieris exemplo, quae duos exploratores in Hiericho, in quibus figurarentur duo testamenta, uetus et nouum, tradere persecutoribus noluit. quod quidem exemplum si sub hac 30 figura est intellegendum, Mensurium potius adiuuabat. in suis enim litteris Mensurius reprehendebat eos qui scripturas sanc-

28 cf. Ios. 2

7 quae] scrib. qua, cf. index s. u. quis eas scripsi eos fr 10 fort. persecutoribus 17 acquirere fr 28 Iericho v

tas, quamvis eas non traderent, se tamen habere faterentur, quod mulier illa non fecit; neque enim eos exploratores qui quaerebantur apud se esse confessa est, sed negavit. scripsit etiam Secundus et ad se ipsum missos a curatore et ordine
 5 centurionem et beneficiarium, qui peterent divinos codices exurendos, eisque respondisse: 'christianus sum et episcopus, non traditor,' et cum ab eo uellent aliqua ecclia aut quodcumque accipere, neque hoc eis dedisse exemplo Eleazari Macchabaei, qui nec fingere uoluit suillam carnem se man-
 10 ducare, ne aliis praeberet praevaricationis exemplum. hae litterae Mensurii et Secundi donec legendo terminarentur, catholici patienter audierunt, quamvis testati fuerint eas esse familiares nec ad causam ecclesiae pertinere.

XIII. 26. Cognitor ergo commonens Donatistas, ut patientiae uicem redderent, iussit perlegi quae oblata a catholicis
 15 iam ex parte fuerant recitata. hic Donatistae poposcerunt, ut prius etiam legeretur quod de causa Caeciliani offerebant. hoc quoque sine ulla difficultate catholicis permittentibus et commendantibus, quam patienter hoc permetterent, ut hoc eis et
 20 illi rependerent, iussit quod offerebatur cognitor recitari. et recitatum est a Donatistis concilium ferme septuaginta episcoporum contra Caecilianum apud Carthaginem factum. ubi eum absentem damnauerunt, quod ad eos uenire noluerit tamquam a traditoribus ordinatus, et quia, cum esset diaconus, uictum
 25 afferri martyribus in custodia constitutis prohibuisse dicebatur. nominati sunt etiam quidam collegae Caeciliani, qui traditores asserebantur publicis gestis, quae tamen gesta non legebantur. inter hos autem maxime Felix Aptugnensis acerbius accusatus est, ita ut fons malorum omnium diceretur. deinde sententiae
 30 a singulis dictae sunt, primitus a Secundo Tigisitano, qui eorum princeps fuit, deinde a ceteris, quibus expresserunt se Caeciliano et collegis eius non communicare. hoc itaque con-

9 cf. II Mach. 6, 21—28 26 cf. Post gesta 22, 38 29 cf. Cresc. III 61, 67

9 Machabaei v 28 Abtugnensis fv

cilio recitato catholici responderunt illas litteras Mensurii et Secundi ad inuicem datas satis demonstrare pacatos, nihil postea criminis de facto Mensurii uel accusatum uel iudicatum; concilium uero, quod contra Caecilianum factum legerant, non quidem habere consulem et diem, sed hinc se nullum crimen 5 obicere, quod magis neglegentiae quam fraudis esse potuerit.

XV. 27. Sed obtulerunt idem catholici aliud concilium sub eodem <Secundo> Tigisitano habitum in ciuitate Cirtensi, cuius consul et dies cum legeretur, Donatistae dixerunt nec consulem nec diem talia solere habere decreta. hic catholici respon- 10 derunt illorum esse istum forsitan morem, qui concilia sua nollent in aliqua falsitate conuinci, catholicorum autem concilia consules et dies semper habuisse. deinde coepit identidem concilium quod catholici attulerant recitari, ubi Secundus quosdam, de quorum traditione audierat, et singillatim interrogabat 15 et eos confessos a consessu remouebat. quod eo modo recitabatur, ut, cum ex Cirtensi concilio lecta esset confessio traditorum, legeretur etiam de concilio Carthaginiensi nomen eius uelut traditores in Caeciliani causa damnantis. deinde uentum est ad ipsius Secundi Tigisitani a Purpurio Liniatensi crimen 20 obiectum, cui Purpurio idem Secundus occisos ab eo in carcere Milei filios sororis eius obiecerat; ubi ille uicissim ei crimen traditionis obiecit, dicens detentum eum fuisse a curatore et ordine, ut scripturas daret, nec eum potuisse dimitti, nisi aliquid tradidisset. hoc autem quod ei obiecit Purpurius, 25 detentum eum fuisse a curatore et ordine, ut scripturas daret. idem Secundus in litteris, quas Mensurio rescripserat, paene confessus est, ubi ait missum ad se fuisse a curatore et ordine centurionem et beneficiarium et a se scripturas petitas uel quaelibet ecbola, quae quidem se non tradidisse dixit; 30 sed cum ipse illic commemorauerit tot martyres, qui cum tradere noluissent excruciat et occisi sunt, quomodo ipse deten-

2 demonstrare *scripsi* demonstrasse *fv* 5 nullum] in illum *f* 8 Secundo *addidi* 19 traditores—damnantis *scripsi* traditoris—damnati *fv*, *cf. Cresc. III* 27, 30 20 Liniatensi *scripsi* Limatensi *fv* 32 quomodo] quod *f*

tus et conuictus et nolens aliquid tradere nihil pati et dimitti potuerit, nec Mensurio scripsit nec Purpurio respondit. non enim centurioni et beneficiario dixit se scripturas non habere, sed respondit se omnino non tradere. quod illi auditum quo-
 5 modo illo dimisso renuntiare potuerint sine suo exitio, non apparet, praesertim quia idem Secundus non quoslibet infimos, sed etiam patres familias, cum hoc idem persecutoribus respondissent, crudelissimis mortibus dixit occisos. sed de hac re catholici nullum Secundo crimen obiecerunt, sed tantummodo
 10 quod ei Purpurius obiecit et propter quod pacem, ne schisma fieret, omnia illa deo dimittens cum traditoribus fecit, recitari uoluerunt, ut quales homines in absentem Caecilianum sententias dixerint appareret.

XVI. 28. Hoc autem recitato petierunt catholici, ut etiam
 15 illa quae dilata fuerant legerentur, <inde asserentes posse monstrari, quid de Caeciliano gestum sit quidue sentiendum> de concilio Carthaginensi, in quo lectum fuerat absentem Caecilianum a multis episcopis fuisse damnatum. <contra Donatistae catholicos urgebant, ut uerum esse faterentur> [hoc]
 20 illud concilium, quia catholici recitauerant relationes Anullini proconsulis, quibus appareret chartas criminum Caeciliani Constantino imperatori esse transmissas, quod utique agentes confirmauerunt a maioribus suis Caecilianum apud imperatorem accusatum. responsum est autem a catholicis illud Carthagi-
 25 niense concilium sic non praeiudicare absenti Caeciliano, quem admodum non praeiudicauit absenti Primiano concilium eorum, a quibus in Maximiani causa damnatus est, quoniam magis tenuit pars Donati, quod actum est postea pro Primiano, quam illius concilii auctoritatem, quo fuerat ante damnatus; sic
 30 ergo et in Caeciliani causa debere attendi quod postea gestum est. hic Donatistae de Maximiani causa coartati dixerunt nec causam causae nec personam praeiudicare personae. quam

15 cf. 12, 24 31 cf. Post gesta 19, 25

15 et 18 *uncinis inclusa add. mg. v ex indiculi collationis capitibus*
 369—370 19 hoc *del. mg. v* 20 Anullini *scripsi Amillini f Anulini v*

sententiam in ore habere solent omnes catholici, cum Donatistae aliorum crimina aliis obicientes suam separationem defenderent et orbem christianum nescio quibus Afrorum criminibus accusarent. nam et ista collatione totum quod egerant catholici, ut ecclesiae causam a causa Caeciliani distinguerent, 5 asserentes in ecclesia permixtos malos non obesse bonis nec eos suis maculare peccatis, hoc utique egerant, ut nec causa causae praeiudicaret nec persona personae. quod ab aduersariis. dum aliud ageretur, uoce apertissima confirmatum est. sed cognitor cum quaesisset, quid de Carthaginiensi concilio catho- 10 lici responderent, iterum responderunt non esse contemnendam similitudinem causae Primiani, quia et dominus Christus Iudaeos de factis eorum conuincens perducebat ad uerum.

29. Deinde Donatistae longa prosecutione agebant, ut ex illius auctoritate Carthaginiensis concilii confirmaretur Caeciliani damnatio, quod ad tot sacerdotes uenire noluerit — quasi non et Primianus ad eos, a quibus damnatus est, cum eorum factionem cognosceret, simili uoluntate non uenerit —, et quod non expectauerit Caecilianus, ut princeps a principe ordinaretur, cum aliud habeat ecclesiae catholicae consuetudo, 20 ut non Numidia, sed propinquiore episcopi episcopum ecclesiae Carthaginis ordinent, sicut nec Romanae ecclesiae (episcopum) ordinat aliquis episcopus metropolitanus, sed de proximo Ostiensis episcopus. hoc autem dicentes de sua consuetudine, quam nescio quando instituerunt, ecclesiae catho- 25 licae praeiudicare conabantur; quae consuetudo si antiqua esset, hoc ipsum obiecissent Caeciliano, quando eum absentem damnauerunt. dixerunt etiam scripsisse Optatum, quod Caecilianus dixerit: 'si traditores sunt qui me ordinauerunt, ipsi ueniant et ordinent me.' quod quidem si dictum est, ideo 30 dici potuit ad illos irridendos quibus hoc mandasse perhibetur, quoniam certus erat ordinatores suos non esse traditores. non

29 cf. Optat. I 19

22 episcopum *addidi*

enim ait: 'quia traditores sunt', sed: 'si traditores sunt', ut innocentia eorum probanda restaret ubi probari recte potuisset.

30. Ad haec et si qua alia proluxa prosecutione dixerunt, breuiter responderunt catholici non sufficere ad causam Caeciliani Carthaginense concilium ipsos etiam iudicasse, qui eam ad imperatorem accusando miserunt, et sic demonstrarunt hoc potius esse spectandum, quod res peruenerit usque ad imperatoris sententiam, cui eandem causam mittendam duxerunt. hoc enim catholici instabant, ut omnibus morarum umbraculis amputatis illa potius legerentur, quibus lectis olim causa finita et Caeciliani innocentia manifestata luce clarius appareret. quae Donatistae ut legerentur omnino nolentes quilibet aliud interponendo impediabant. nam cum cognitor quaesisset, utrum prius esset factum Carthaginense concilium et postea missa fuerit ad imperatorem causa Caeciliani, dixerunt catholici, quoniam consulem et diem illud concilium non haberet, ad utrumque se respondere: quia, si prius causa ad imperatorem missa est, quo exitu terminata sit spectari oportere, si autem postea, nihilominus non istorum, sed illius iudicium esse quaerendum, quo eam post iudicium suum mittendam putarunt. sed cum multa Donatistae insererent de consule et die, cur in suorum maiorum concilio non legeretur, ne hinc falsitatis arguerentur, et assererent hanc esse ecclesiasticam consuetudinem, ne dies et consules decretis episcoporum conscriberentur, legi uolentes etiam concilium Cypriani, ut hoc probarent, quia nihil aliud nisi morae quaerebantur — neque enim catholici in eo causam suam constituerant quando ad utrumque responderant, siue prius siue posterius esset illud concilium, quod contra Caecilianum apud Carthaginem fecerant —, iussit cognitor catholicis instantibus, ut ista potius quae dilata fuerant legerentur.

4 qua] quae v, cf. 25, 43 init. 8 spectandum, quod scripsi expectandum, quo fv 9 dixerunt f 10 morarum] maiorum f 19 spectari scripsi expectari fv 28 suam om. f

XVII. 31. Tunc Donatistae aliam quaestionem interposuerunt morarum plenissimam, sed re uera in qua pro se laborare uoluerunt, si possent ostendere quod uolebant, illud scilicet Cirtense concilium falsum esse, ubi lectae fuerant confessiones traditorum inuicem sibi ignoscentium, ne schisma fieret, quia ipsi legebantur inter ceteros contra Caecilianum absentem sententias protulisse. hoc ergo falsum demonstrare conantes multa dixerunt, sed alia leuia esse ipsi iudicantes duo quaedam in ea quaestione multum commendauerunt et in eis multum immorati sunt: unum, quia contra ecclesiasticam consuetudinem ipsum Cirtense concilium diem et consulem haberet, alterum autem, quod persecutionis tempore non posset concilium congregari. exigebant ergo Donatistae a catholicis, ut uel alia concilia proferrent antiqua episcoporum, ubi ostenderent consules et dies etiam conscriptos, uel de ipsis sanctis scripturis tale aliquid recitarent. ubi catholici cum uiderent de re inanissima moras mirabiles et inexplicabiles interponi — quis enim eos hinc falsitatem crederet obiecturos, ubi ad maiorem diligentiam temporum attestatio praenotata legeretur, ne forte per hanc esset aliquando necessaria indagatio ueritatis? quis ergo eos crederet hoc obiecturos, ut praepararet antiqua concilia, quibus hanc consuetudinem demonstraret? aut quis tunc iret et uetusta ecclesiastica archiua reuolueret? —, cum hoc uiderent catholici, et in Miltiadis concilio diem et consulem demonstrabant et de ipsis sanctis scripturis commemorauerunt prophetas indicia antiquissimorum temporum suis litteris praenotasse, quoto anno cuius regis, quoto mense anni, quoto die mensis factum esset super eos uerbum domini. cognitor autem illud de die et consule obiectum contemnendum et remouendum existimans iussit gesta apud Miltiadem habita cetera recitari, et recitata sunt. quibus apparuit omnium qui tunc consederant episcoporum sententiis et ipsius Miltiadis Caecilianum absolutum atque purgatum, Donatum uero damna-

24 *Milt. conc.*] anno 313

27 cuius regis quoto scripsi coll. *Post gesta 15, 19* cuiusque *fv*

tum, qui praesens in prima fuerat actione conuictus, ille scilicet Donatus a Casis Nigris, quem praesentem fuisse tunc constitit.

32. Sed hoc recitato cum quaereretur a Donatistis, quid responderent ad illud Cirtense concilium, eo redierunt conantes falsum esse monstrare, cum dixerunt tempore persecutionis congregari non potuisse concilium. quod cognitor non contempsit et ualidum existimans a catholicis responsionem poposcit atque inter haec quaesivit, unde probaretur tempus fuisse persecutionis. tunc Donatistae protulerunt martyrum gesta, ubi
 10 auditi et pro confessione passi sunt. iussit etiam cognitor computare officium et renuntiare consideratis utrisque consulibus et diebus, et qui de concilio Cirtensi et qui de gestis martyrum legebantur, quia dictum fuerat a catholicis post illorum martyrum passionem, unde persecutionis tempus pro-
 15 babatur, prope annum consecutum fuisse usque ad consulem et diem concilii Cirtensis. responsio autem computantis officii mensem interfuisse suggesserat. uoluerunt ergo catholici de tabulis tolli quod dixerant, ut hoc solum gesta retinerent quod officium responderat — hoc enim uerius esse crediderant —, sed
 20 Donatistae quod a catholicis dictum erat noluerunt de tabulis tolli, unde catholici non contenderunt, ut eorum in hoc calumniosus animus appareret. porro autem illud erat uerius quod catholici dixerant, officium autem in computando errans falsum renuntiauerat, quod postea conscripta et diligentius considerata
 25 gesta docuerunt, sicut potest probare quem libuerit legere et non piguerit computare. nam gesta martyrum, quibus ostendebatur tempus persecutionis, consulibus facta sunt Diocletiano nouies et Maximiano octies pridie Idus Februarias, gesta autem episcopalia decreti Cirtensis post eorundem consulatum tertio
 30 Nonas Martias, ac per hoc tredecim menses interesse inueniuntur, plures utique quam undecim, quos prius catholici minus diligenter computando responderant; sed officium ut falleretur

28 Febr.] anni 304 30 Mart.] anni 305

5 cum *scripsi* tum *fo* 11 utrisque *Amerb.* utriusque *fo* 16 computationis *f* 28 nonies *f* 29 post] *immo ante, cf. Cresc. III 27, 30*
 tertio] *IIII Cresc. l. c.*

et mensem interesse responderet, eundem consulatum putauit, 'post consulatum' autem non aduertit, ubi annus iam alius agebatur. proinde catholici tamquam ex uera officii responsione cogebantur ostendere tempore persecutionis illos undecim uel duodecim episcopos in domum priuatam conuenire potuisse, 5 Donatistis instantibus, ut hoc ex aliis conciliis ostenderent, si aliquo tempore persecutionis facta episcoporum concilia reperire potuissent. quod catholici quoniam tunc inquirere et ad horam ueteres chartas in archiuis ecclesiasticis discutere non poterant, respondebant multo facilius duodecim homines in domum con- 10 uenire potuisse eo tempore, quo etiam congregationes plebium fieri solebant quamuis persecutione feruente, sicut ipsis gestis martyrum monstrabatur, qui confitebantur in passionibus suis se collectam et dominicum egisse. hoc autem catholici dixerant et antequam supputaret et responderet officium. dictum est 15 etiam a catholicis episcopalia gesta illa Cirtensia, quae diligentia maiorum usque ad haec tempora seruari et inueniri potuerint, sic habenda, quemadmodum illae epistolae Mensurii et Secundi quas Donatistae recitauerunt. concilium quippe Carthaginense, ubi absentem Caecilianum septuaginta damna- 20 uerunt, commemoratum est etiam a Miltiade habitum, ubi Caecilianus est absolutus. litterae uero illae Mensurii et Secundi nusquam alibi commemoratae dicebantur, unde nullo alio testimonio ueritas earum asserebatur, nec tamen ideo dicebant catholici falsas esse. dictum est etiam hoc a catholicis, ut 25 probarent Donatistae, si possent, tempore persecutionis sic ad se inuicem scripsisse episcopos, quemadmodum Mensurium et Secundum scripsisse proferebant. quod non ideo dicebant catholici, ut hinc illas Mensurii et Secundi litteras falsas esse monstrarent, quae seu uerae seu falsae essent causae nihil 30 officerent, sed ut hinc intellegerent Donatistae, quam uana tergiuersatione catholicos cogerent alia proferre concilia persecutionis tempore congregata, quia, si eis simili obstinatione diceretur: 'proferte et uos alias epistulas persecutionis tempore sic scriptas et missas, quae si aliquo modo deprehenderentur 35 et codices occultati exigi possent, et ordo et curator et cen-

turio et beneficiarius ad discrimen capitis peruenirent, qui Secundum tradere nolentem impunitum dimisisse prodebantur', nullo modo ad horam reperirent alias epistulas tempore persecutionis ab episcopis ad episcopos in tam longinqua terrarum
 5 similiter datas.

33. Cum ergo hinc diuturna conflictatio fieret, saepe repentibus Donatistis non potuisse tempore persecutionis concilium congregari ad episcopum ordinandum, quia in apostasia erat mundus nec erant quibus ordinaretur et cetera talia,
 10 catholicis autem respondentibus, quod et episcopi facile congregarentur tam pauci, ut nec concilium dici debeat, quando plebes congregabantur, sicut gesta martyrum testarentur, et erant sine dubio quibus ordinarentur episcopi, ipsae utique plebes quas tunc solitas congregari gesta martyrum loquebantur:
 15 haec cum assidue multis et uariis modis dicerentur et responderentur — nam et domum priuatam christianis congregandis praestitam constitit tempore persecutionis, sicut in quibusdam gestis martyrum legebatur, quia Donatistae dixerunt fieri non potuisse, ut illo tempore domum suam quisquam praeberet,
 20 et commemoratum est usque adeo non esse incredibile, quod in priuatam domum pauci illi episcopi persecutionis tempore conuenerunt, ut feruente persecutione etiam in carcere doceantur baptizati martyres et illic a christianis celebrata sacramenta, ubi christiani propter eadem sacramenta tenebantur
 25 inclusi —, inter haec ergo tandem aliquando saepe etiam cognitor interlocutus fieri potuisse illum conuentum ab episcopis, quando et plebes congregatae probabantur, compulit Donatistas, ut contra concilium iudiciumque Miltiadis, quo Caecilianus purgatus atque absolutus legebatur, si haberent aliquid dicerent,
 30 quoniam illic potius quam in illo Cirtensi concilio causa consisteret.

XVIII. 34. Tunc Donatistae ipsum Miltiadem coeperunt crimine traditionis arguere et dicere maiores suos propterea illius

31 cf. De un. bapt. 16, 27 sq.

1 peruenirent *scripsi* peruenire *fv*; de re cf. 15, 27 · 18 loquebatur *f*
 25 *post* inclusi *incipit* cap. 18 in *v*

iudicium refugisse, quod traditor fuisset, quasi non etiam iudicio eius assisterent et responderent se in Caecilianum non habere quod dicerent. sed tamen facto iudice intento, utrum de traditionis crimine Miltiadis aliquod iudicium uel publicum uel ecclesiasticum proferretur, ipsisque catholicis id ut probaretur expectantibus et exigentibus legerunt Donatistae gesta quaedam prolixissima apud praefectum, ubi nec praefectus ipse cuiusmodi esset apparebat nec locus legebatur ubi haec agebantur. sed gesta ipsa multos multa ecclesiastica tradentes longissima recitatione sonuerunt, ubi nomen Miltiadis omnino non sonuit. quibus peractis cum cognitor miraretur aliud promissum et aliud recitatum, illi adhuc eius patientiam deposcentes gesta alia recitarunt, in quibus legebatur Miltiades misisse diaconos cum litteris Maxentii imperatoris et litteris praefecti praetorio ad praefectum urbis, ut ea reciperent, quae tempore persecutionis ablata memoratus imperator christianis iusserat reddi. et cum his quoque gestis nullum Miltiadis crimen et cognitori et catholicis defensoribus appareret, dixerunt Donatistae Stratonem diaconum, quem cum aliis Miltiades ad recipienda loca ecclesiastica miserat, superioribus gestis recitatum esse traditorem, et ideo uolebant etiam Miltiadem crimine traditionis aspergere, quod diacono illo non degradato uteretur. in prosecutione autem sua dixerunt Miltiadem tertium episcopum fuisse ab illo qui tunc erat, cum traditio illa facta esset. hic cognitor requisiiuit, utrum saltem in illis traditionis gestis esset expressum, quod Straton diaconus fuerit, et recitatum est eum hortatorem uanissimae superstitionis appellatum, quod non solum ipse, sed etiam ceteri qui tradebant appellabantur. sed Donatistae responderunt a gentilibus persecutoribus in contumeliam religionis et diaconos et presbyteros ita uocatos.

35. Ergo catholici responderunt, cum mirum non esset essetque in rebus humanis usitatissimum, ut non duo tantum,

1 etiam *scripsi* iam *fv* 2 responderant *v* 8 apparebit *f* 15 praetorii *f*

uerum etiam plures homines uno nomine uocarentur, fieri quidem potuisse, ut ille traditor Straton presbyter fuerit, iste autem alius Straton diaconus, quoniam Donatistae dixerant et diaconos et presbyteros hortatores uanissimae superstitionis
 5 a gentilibus appellari; quamquam omnes clericos isto contumelioso nomine gentiles appellare potuerint et multo esset incertius, cuius gradus clericus ille traditor fuerit; uerumtamen etiamsi eum diaconum fuisse posset ostendi, neque hoc esse incredibile aut mirum, cum ante paruum tempus in
 10 ipsa urbe Roma duo Petri diaconi fuerint. illud quoque additum est a catholicis, quia, etsi demonstraretur, quod omnino non demonstrabatur, eundem Stratonem diaconum tradidisse, quem postea Miltiades ad recipienda loca ecclesiastica cum aliis diaconis misit, non continuo Miltiadem isto crimine
 15 aspergi, quem potuit persecutio longe facere absentem, ut hoc omnino nesciret eumque innocentem putaret, quem nemo reum accusando monstraret. contra haec frustra Donatistae eadem per eadem diutissime clamauerunt.

36. Post collationem sane etiam de Cassiano Miltiadi calumniati sunt, quia etiam hoc nomen et in diaconis inuenitur, quos ad praefectum misit Miltiades, et in illis gestis, ubi facta traditio recitata est. quod si in collatione dicerent, facile potuit a catholicis responderi in tanta turba Romanorum clericorum nihil mirum fuisse, si duo uel plures non solum
 25 Stratones, sed etiam Cassiani reperirentur, cum in duodecim apostolis non solum duo Iudae, sed etiam duo Iacobi legentur; nisi forte ipsis licuisset Casensem a Donato Carthaginiensi distinguere, cum timerent, ne maior auctor ipsorum Donatus Carthaginiensis damnatus in Miltiadis iudicio putaretur, et catholicis non liceret in tanta multitudine clericorum
 30 Romanorum habere plures similibus nominibus appellatos. falsum enim erat quod Donatistae dixerant, conuenire personas, conuenire loca, conuenire regiones, quando nec loca nec regiones nec ipsae expressae personarum dignitates de utrisque

gestis, sed sola nominum conuenientia legebatur, quam in diuersis personis generis humani consuetudo frequentare non cessat.

XVIII. 37. Sprenens itaque cognitor incertissimas suspiciones iussit aliquid manifestum contra illa gesta proferri aut certe 5 Constantini iudicium, cuius mentio iam facta fuerat, recitari. et recitatum est iudicium Constantini, quemadmodum se inter partes causam Caeciliani cognouisse ad Eumalium uicarium Africae scripsisset, quo remotis omnibus arbitris Caecilianum innocentem, illos calumniosissimos cognouisse testatus est, 10 commemorans etiam in Arelatensi oppido pro Caeciliano factum episcopale iudicium, cui iudicio iam plurimi ex dissensione consenserant reliquis adhuc resilientibus et discordantibus, unde ipse de re tota inter partes coactus est iudicare. post harum imperialium litterarum recitationem quaesiuit cognitor a Dona- 15 tistis, quid contra dicerent. ibi Donatistae rursus ad Miltiadis calumniosam criminationem redire conati sunt; unde cum essent cognitoris interlocutione depulsi et ab eis esset flagitatum, ut contra iudicium Miltiadis uel imperialem sententiam si haberent aliquid recitarent, responderunt etiam imperatorias 20 aures prauis suggestionibus inflatas. ibi eis cognitor respondit, quod attentissime aduerterat inter partes fuisse iudicatum. at illi exigere coeperunt, ut hoc legeretur, utrum inter partes iudicauerit imperator. quod cum fuisset cognitore iubente recitatum, nihil inuenientes quod dicerent coeperunt de consule 25 memoratis imperialibus litteris calumniari, quod sine consule fuerant recitatae. hinc exorto conflictu cum Donatistae inuidiose dicerent episcopale concilium cum consule fuisse recitatum et imperatoris litteras consulem non habere, et catholici responderent non ibi causam consistere, cognitor etiam interlocutus 30 est euentissimis legibus definitum imperialia constituta, etiamsi consules non legerentur, in dubium non uocari. deinde

7 *iud. Const.*] anno 316 8 cf. *Cresc.* III 71, 82 12 *episc. iud.*] anno 314

8 cognouisse] *add. et f* 9 quo *scripsi* quod *fv*

catholici urgebant, ut aperte dicerent falsum esse quod lectum est; posse enim archiua inquiri.

XX. 38. Sed hinc repulsi uelut aliquid ualidissimum prolaturi petierunt Optatum legi, quod et ante petiuerant, unde se probaturos dicebant Caecilianum ab imperatore damnatum; et promissum eis fuerat, sed dilatum. prius ergo uolebat cognitor ut exprimerent, utrum litteras imperatorias arguere falsitatis auderent. quod quidem illi minime audebant; tamen nihilominus consulem deesse inuidiosissime causabantur. Optatum uero legi multo instantius flagitabant. haec cum diutius agerentur, in alia charta illarum imperialium litterarum inuentus est consul. quod cum esset suggestum, Donatistae dixerunt: 'certe consulem habere non debuit'; quasi hoc aliquando dictum esset, quod habere non debuerit, ac non, etiamsi consul defuisset, non impediri imperialis constituti ueritatem. quod cum eis cognitor identidem respondisset, recitatus est et Optatus recitantibus Donatistis, ubi ait: eodem tempore idem Donatus petiit, ut ei reuerti licuisset et ad Carthaginem accedere; tunc a Philomeno suggestore eius imperatori suggestum est, ut bono pacis Caecilianus Brixiae teneretur, et factum est. in quibus uerbis Optati cum omnino nulla Caeciliani damnatio, sicut illi demonstraturos se esse promiserant, reperiri potuisset, iussit cognitor totam paginam recitari, ut de superioribus et inferioribus uerbis uoluntas eius qui scripserat nosceretur. et ex officio recitatum est: Caecilianus omnium supra memoratorum sententiis innocens est pronuntiatus. quod cum recitaretur, Donatistae dixerunt hoc se non petisse recitari, stómachantes aduersus eos, qui risum tenere non poterant, cum audissent, quam apertam contra semet ipsos paginam protulissent. deinde cum illis uerbis, quae ipsi recitauerant, extenuasse dicerent Opta-

17 Optat. I 26 26 Optat. I 24. cf. Cresc. III 71, 82

2 inquiri *scripsi* conquiri *fv* 18 et] et nec *v ex Optati cod. Germanensi* 19 accedere *scripsi* accederet *fv* 21 Brixiae *v (passim)* 26 sententiis *om. f* 29 potuerant *v*

tum damnationem Caeciliani et exprimere noluisse, flagitatum est ab eis, ut aliunde manifestum legerent, quod ab illo dicerent extenuatum. quod cum minime potuissent, etiam inde post aliquantas morarum inanium perplexitates, cum et de Donati nomine contendissent quod non Carthaginensis, sed Casensis Donatus in iudicio Miltiadis aduersus Caecilianum adstitisset, quod et catholici concedebant, aliquando transitum est.

XXI. 39. Deinde quia Constantini litteris, quibus eum inter partes cognouisse et pro Caeciliano contra illos iudicasse constabat, cognitor eos si quid haberent respondere cogebat, petuerunt suum libellum esse recitandum, quem dicebant datum Constantino a maioribus suis. in quo libello satis aperteque monstrarunt, quam falsum dixerint de damnatione Caeciliani apud Brixam; idem quippe libellus ostendit, quemadmodum contra eos senserit Constantinus. nam ibi dicunt nullo modo se communicaturos antistiti ipsius nebuloni paratosque esse perpeti quidquid eis facere uoluisset; quem Constantini antistitem nebulonem utique Caecilianum intellegi uolebant. quomodo ergo eum Constantini antistitem dicebant, cui se contra Constantinum loquentes non communicare confirmabant, si eum apud Constantinum superauerant, ita ut ab illo Brixae scirent esse damnatum?

XXII. 40. Cum ergo catholici dixissent hoc eos contra se ipsos recitasse, hoc idem ipse etiam cognitor esset interlocutus, addiderunt etiam illi suae falsitati conuincendae magnum aliud firmamentum, recitantes ipsius Constantini litteras scribentis ad Uerinum uicarium, ut libero eos dimittat arbitrio, se iussisse insinuans ut de exilio remearent. in quibus litteris Constantinus sic eos detestatur, ut nihil illa indulgentia possit deformius inueniri. quos utique non ita culpasset, sed magis laudasset, si ab eis Caecilianus apud illum uictus ab eoque damnatus Brixae relegaretur. ac per hoc ista contra se ipsos

5 cf. pag. 85, 27 et Post gesta 13, 17 27 cf. Post gesta 33, 56
14 monstraerunt f 33 ista] ita f

proferentes atque recitantes et a Caeciliano se superatos memorati imperatoris iudicio manifestissime monstraerunt et suam falsitatem, qua eum dicebant esse damnatum, apertissime conuicerunt, et qui catholicos persecutionem facere, se autem
 5 pati gloriabantur, Caecilianum tamen per suas accusationes ab imperatore damnatum etiam falso gloriari uoluerunt. his itaque recitatis cum catholici dicerent et cognitorem breuiter admonerent, quod etiam ipse cernebat, pro se illa, hoc est pro innocentia Caeciliani contra illos fuisse recitata et hoc idem
 10 etiam ipse fuisset interlocutus, Donatistae responderunt dicentes: 'de libero arbitrio nihil dicit potestas tua'; hoc enim putantes secundum Constantini litteras sibi posse a praesente cognitore concedi eas etiam contra se pro Caeciliani causa recitandas existimauerunt. hic cum eis cognitor respondisset aliud sibi
 15 esse a praesentis temporis imperatore praeceptum, ierunt in aliud, quod contra se identidem multo mirabilius protulerunt.

XXIII. 41. Recitauerunt enim alias litteras eiusdem Constantini imperatoris ad Probianum proconsulem datas, quae quidem consules non habebant; sed nihil quasi de obiectione
 20 mutua catholici agere uoluerunt, quamuis et hinc se ipsos Donatistae conuincerent quam calumniose catholicis id obiecerint, cum prior chartula, ex qua recitatum est iudicium Constantini, quo absolutus est Caecilianus, consules non haberet, qui tamen mox in alia chartula inuenti sunt. istae
 25 itaque litterae ad Probianum proconsulem datae continent imperatoris iussionem, qua praecepit ut ad se Ingentius mitteretur, cuius confessione in proconsulis Aeliani iudicio Felix Aptugnensis ordinator Caeciliani a crimine traditionis fuerat absolutus. hoc autem imperiale praeceptum ideo Donatistae
 30 se recitare dicebant, ut quasi ostenderent Caeciliani causam adhuc fuisse suspensam etiam post illud iudicium, quo se

17 cf. Cresc. III 70, 81

4 qui *scripsi* quia *fv* 17 enim *scripsi* etiam *fv* 26 Uigentius *f*
 (*passim*) 27 Heliani *f* (*passim*) 28 Abtugnensis *fv*

Constantinus inter partes omnia terminasse iam scripserat, cum et in ipsis litteris, quas ad Probianum proconsulem datas recitauerunt, quibus quasi ostenderent adhuc pendere iudicium, quoniam ad se mitti iusserat imperator Ingentium, tanta contra se legerint, ut omnino mirum sit quibus illa oculis aspicere 5 uel quo ore pronuntiare potuerint. ibi enim Constantinus dixit ab Aeliano proconsule audientiam praestitam competentem Felicemque innocentem ab exustione codicum diuinorum constituisse, illos autem esse in praesentia confutandos, qui diurnis diebus eum interpellare non quiescerent, ut eis liquido appa- 10 reret frustra eos Caeciliano inuidiam comparare et aduersus eum uiolenter insurgere uoluisse. hic ergo per illas litteras non solum Caecilianum, sed etiam Felicem purgatum seque innocentium persecutores apud imperatorem extitisse docuerunt.

XXIII. 42. Hac autem accepta opportunitate catholici reci- 15 tandam protulerunt et ipsius Aeliani tunc proconsulis relationem de hac re ad Constantinum datam, ubi se causam Felicis audisse et finisse commemorat, et ipsa gesta proconsularia, quibus absolutus est Felix et omnium necessariorum personarum testimonio a traditionis crimine innocens compro- 20 batus. quibus recitatis quid contradici posset cognitor inquisiuit. tunc Donatistae, quod et ante dicere coeperant, identidem repetierunt quaerentes, utrum ex praecepto imperatoris directus ad comitatum fuisset Ingentius, et quid postea gestum esset ut ostenderetur a catholicis exigentes, et gesta proconsularia 25 quibus possent uerbis refellere conantes quibus absolutus est Felix, obicientes gratiam iudicis uel suppositas fuisse personas et cetera, quae solent homines contra gesta quibus uincuntur suspiciosa querimonia iactitare; dicebant etiam non recte Felicem absentem fuisse absolutum. ad ista responsum est a 30 catholicis omnia quae lecta sunt ad absolutionem Caeciliani et Felicis apertissime pertinere, si quid autem Donatistae

18 cf. Cresc. III 70

3 recitauerint f 5 legerunt f 9 diurnis scripsi diuturnis fv, cf.
Cresc. III 70, 81, 71, 83 24 esset] est f

arbitrarentur misso ad comitatum Ingentio pro se fuisse iudicatum et mutatum esse iudicium, quo Constantinus inter partes cognoscens purgato Caeciliano illos calumniosissimos iudicauerat, ipsos debere proferre. quando autem hoc catholici
 5 dicebant, in illa temporis breuitate non poterant considerari consules; quorum ordinem in ipsis gestis qui uoluerit considerans inueniet posterius ab imperatore Constantino absolutum esse Caecilianum quam Felicis causam ab Aeliano proconsule discussam atque purgatam, post aliquot etiam annos Constantinum
 10 scripsisse ad Uerinum uicarium quas litteras ipsi recitauerunt, ubi sibi asserebant liberum arbitrium ab illo imperatore concessum, in quibus litteris eos tamquam pessimos et christianae pacis inimicos ostendit. quod utique non fecisset, si aliquid pro illis contra Caecilianum iudicasset, cum ad
 15 comitatum missus esset Ingentius. cognitor ergo interlocutus est non posse gesta quae tanta roborauit antiquitas remoueri nisi aliis posterioribus gestis e contrario recitatis. dictum est etiam a catholicis magis ad declarandam Felicis innocentiam profuisse quod absens fuerat absolutus, quia gratiae suspicio,
 20 si praesens esset, potius oriretur.

XXV. 43. Urgere deinde cognitor coepit, ut, si qua posteriora gesta Donatistae haberent contra absolutionem Caeciliani uel Felicis, iam iamque proferrent. hic illi ad ea, quae iam
 25 totiens dixerant et catholicis totiens ad omnia respondentibus transacta iam fuerant, rursus quasi a capite redire et ea replicare conati sunt. ubi cum interlocutus esset cognitor, admonens ut eos iam pigeret eadem repetere, quae peracta et transacta iam fuerant, et identidem proferre compelleret, si
 30 euentissimas absolutiones, et illi nihil omnino aduersus illa proferentes eadem repetere non cessarent, ut de illis quae dixerant iudicaretur, et contra cognitor illud potius flagitaret, ut legerent, si haberent quod legi posset aduersus imperiale et proconsulare iudicium, ut posset de omnibus pronuntiari.

quoniam legibus prohibetur semiplenam proferre sententiam, instarent etiam catholici, ut rebus omnibus cognitori manifestatis et Donatistis quid respondeant non inuenientibus eadem repetentibus tandem aliquando causa finiretur, in ultimo cognitor dixit: 'si contra nihil est quod legatis, exire dignamini, ut 5 possit plena de omnibus scribi sententia.' et utrisque exeuntibus sententiam scripsit, quam rursus intromissis partibus recitauit, qua complexus est omnia, quae de proluxa trium dierum actione potuit recordari. in quibus quaedam non eo ordine quo gesta sunt commemorauit, omnia tamen ueraciter 10 posuit, confutatos a catholicis Donatistas omnium documentorum manifestatione pronuntians.

1 *fort.* prohiberetur 5 dignemini *f*

AVGVSTINI RETRACTATIONVM LIB. II CAP. LXV (XXXVIII)

(PAG. 177, 12 ED. KNOELL).

BREVICULUS CONLATIONIS CUM DONATISTIS, LIBRI TRES.

5 1. Posteaquam facta est cum Donatistis nostra conlatio,
breuiter commemorauī, quae gesta sint, litterisque comprehendi
secundum tres dies, quibus cum eis contulimus, idque opus
utile existimaui, quo quisque commonitus uel sciat sine labore,
quid actum sit, uel consultis numeris, quos rebus singulis
10 annotaui, legat in eisdem gestis ad locum, quodcumque uo-
luerit, quoniam fatigant illa nimia prolixitate lectorem. huius
autem operis titulus est: breuiculus conlationis.

2. Hoc opus sic incipit: *Cum catholici episcopi et partis
Donati.*

iudicium refugisse, quod traditor fuisset, quasi non etiam
 iudicio eius assisterent et responderent se in Caecilianum non
 habere quod dicerent. sed tamen facto iudice intento, utrum
 de traditionis crimine Miltiadis aliquod iudicium uel publicum
 uel ecclesiasticum proferretur, ipsisque catholicis id ut pro- 5
 baretur expectantibus et exigentibus legerunt Donatistae gesta
 quaedam prolixissima apud praefectum, ubi nec praefectus
 ipse cuiusmodi esset apparebat nec locus legebatur ubi haec
 agebantur. sed gesta ipsa multos multa ecclesiastica tradentes
 longissima recitatione sonuerunt, ubi nomen Miltiadis omnino 10
 non sonuit. quibus peractis cum cognitor miraretur aliud
 promissum et aliud recitatum, illi adhuc eius patientiam
 deposcentes gesta alia recitarunt, in quibus legebatur Miltiades
 misisse diaconos cum litteris Maxentii imperatoris et litteris
 praefecti praetorio ad praefectum urbis, ut ea reciperent, quae 15
 tempore persecutionis ablata memoratus imperator christianis
 iusserat reddi. et cum his quoque gestis nullum Miltiadis
 crimen et cognitori et catholicis defensoribus appareret, dixe-
 runt Donatistae Stratonem diaconum, quem cum aliis Miltiades
 ad recipienda loca ecclesiastica miserat, superioribus gestis 20
 recitatum esse traditorem, et ideo uolebant etiam Miltiadem
 crimine traditionis aspergere, quod diacono illo non degradato
 uteretur. in prosecutione autem sua dixerunt Miltiadem tertium
 episcopum fuisse ab illo qui tunc erat, cum traditio illa facta
 esset. hic cognitor requisivit, utrum saltem in illis traditionis 25
 gestis esset expressum, quod Straton diaconus fuerit, et reci-
 tatatum est eum hortatorem uanissimae superstitionis appellatum,
 quod non solum ipse, sed etiam ceteri qui tradebant appella-
 bantur. sed Donatistae responderunt a gentilibus persecutoribus
 in contumeliam religionis et diaconos et presbyteros ita uoci- 30
 tatos.

35. Ergo catholici responderunt, cum mirum non esset
 essetque in rebus humanis usitatissimum, ut non duo tantum,

1 etiam *scripsi* iam *fv* 2 responderant *v* 8 apparebit *f* 15 prae-
 torii *f*

uerum etiam plures homines uno nomine uocarentur, fieri quidem potuisse, ut ille traditor Straton presbyter fuerit, iste autem alius Straton diaconus, quoniam Donatistae dixerant et diaconos et presbyteros hortatores uanissimae superstitionis
 5 a gentilibus appellari; quamquam omnes clericos isto contumelioso nomine gentiles appellare potuerint et multo esset incertius, cuius gradus clericus ille traditor fuerit; uerumtamen etiamsi eum diaconum fuisse posset ostendi, neque hoc esse incredibile aut mirum, cum ante paruum tempus in
 10 ipsa urbe Roma duo Petri diaconi fuerint. illud quoque additum est a catholicis, quia, etsi demonstraretur, quod omnino non demonstrabatur, eundem Stratonem diaconum tradidisse, quem postea Miltiades ad recipienda loca ecclesiastica cum aliis diaconis misit, non continuo Miltiadem isto crimine
 15 aspergi, quem potuit persecutio longe facere absentem, ut hoc omnino nesciret eumque innocentem putaret, quem nemo reum accusando monstraret. contra haec frustra Donatistae eadem per eadem diutissime clamauerunt.

36. Post collationem sane etiam de Cassiano Miltiadi calumniati sunt, quia etiam hoc nomen et in diaconis inuenitur, quos ad praefectum misit Miltiades, et in illis gestis, ubi facta traditio recitata est. quod si in collatione dicerent, facile potuit a catholicis responderi in tanta turba Romanorum clericorum nihil mirum fuisse, si duo uel plures non solum
 25 Stratones, sed etiam Cassiani reperirentur, cum in duodecim apostolis non solum duo Iudae, sed etiam duo Iacobi legerebantur; nisi forte ipsis licuisset Casensem a Donato Carthaginiensi distinguere, cum timerent, ne maior auctor ipsorum Donatus Carthaginiensis damnatus in Miltiadis iudicio putaretur, et catholicis non liceret in tanta multitudine clericorum
 30 Romanorum habere plures similibus nominibus appellatos. falsum enim erat quod Donatistae dixerant, conuenire personas, conuenire loca, conuenire regiones, quando nec loca nec regiones nec ipsae expressae personarum dignitates de utrisque

gestis, sed sola nominum conuenientia legebatur, quam in diuersis personis generis humani consuetudo frequentare non cessat.

XVIII. 37. Sprenens itaque cognitor incertissimas suspiciones iussit aliquid manifestum contra illa gesta proferri aut certe Constantini iudicium, cuius mentio iam facta fuerat, recitari. et recitatum est iudicium Constantini, quemadmodum se inter partes causam Caeciliani cognouisse ad Eumalium uicarium Africae scripsisset, quo remotis omnibus arbitris Caecilianum innocentem, illos calumniosissimos cognouisse testatus est, commemorans etiam in Arelatensi oppido pro Caeciliano factum episcopale iudicium, cui iudicio iam plurimi ex dissensione consenserant reliquis adhuc resilientibus et discordantibus, unde ipse de re tota inter partes coactus est iudicare. post harum imperialium litterarum recitationem quaesiuit cognitor a Donatistis, quid contra dicerent. ibi Donatistae rursus ad Miltiadis calumniosam criminationem redire conati sunt; unde cum essent cognitoris interlocutione depulsi et ab eis esset flagitatum, ut contra iudicium Miltiadis uel imperialem sententiam si haberent aliquid recitarent, responderunt etiam imperatorias aures prauis suggestionibus inflatas. ibi eis cognitor respondit, quod attentissime aduerterat inter partes fuisse iudicatum. at illi exigere coeperunt, ut hoc legeretur, utrum inter partes iudicauerit imperator. quod cum fuisset cognitore iubente recitatum, nihil inuenientes quod dicerent coeperunt de consule memoratis imperialibus litteris calumniari, quod sine consule fuerant recitatae. hinc exorto conflictu cum Donatistae inuidiose dicerent episcopale concilium cum consule fuisse recitatum et imperatoris litteras consulem non habere, et catholici responderent non ibi causam consistere, cognitor etiam interlocutus est euidentissimis legibus definitum imperialia constituta, etiamsi consules non legerentur, in dubium non uocari. deinde

7 *iud. Const.*] anno 316 8 cf. *Cresc.* III 71, 82 12 *episc. iud.*] anno 314

8 cognouisse] *add. et f* 9 quo *scripsi* quod *fo*

catholici urgebant, ut aperte dicerent falsum esse quod lectum est; posse enim archiua inquiri.

XX. 38. Sed hinc repulsi uelut aliquid ualidissimum prolaturi petierunt Optatum legi, quod et ante petiuerant, unde se probaturos dicebant Caecilianum ab imperatore damnatum; et promissum eis fuerat, sed dilatum. prius ergo uolebat cognitor ut exprimerent, utrum litteras imperatorias arguere falsitatis auderent. quod quidem illi minime audebant; tamen nihilominus consulem deesse inuidiosissime causabantur. Optatum uero legi multo instantius flagitabant. haec cum diutius agerentur, in alia charta illarum imperialium litterarum inuentus est consul. quod cum esset suggestum, Donatistae dixerunt: 'certe consulem habere non debuit'; quasi hoc aliquando dictum esset, quod habere non debuerit, ac non, etiamsi consul defuisset, non impediri imperialis constituti ueritatem. quod cum eis cognitor identidem respondisset, recitatus est et Optatus recitantibus Donatistis, ubi ait: eodem tempore idem Donatus petiit, ut ei reuerti licuisset et ad Carthaginem accedere; tunc a Philomeno suggestore eius imperatori suggestum est, ut bono pacis Caecilianus Brixiae teneretur, et factum est. in quibus uerbis Optati cum omnino nulla Caeciliani damnatio, sicut illi demonstraturos se esse promiserant, reperiri potuisset, iussit cognitor totam paginam recitari, ut de superioribus et inferioribus uerbis uoluntas eius qui scripserat nosceretur. et ex officio recitatum est: Caecilianus omnium supra memoratorum sentiis innocens est pronuntiatus. quod cum recitaretur, Donatistae dixerunt hoc se non petisse recitari, stómachantes aduersus eos, qui risum tenere non poterant, cum audissent, quam apertam contra semet ipsos paginam protulissent. deinde cum illis uerbis, quae ipsi recitauerant, extenuasse dicerent Opta-

17 Optat. I 26 26 Optat. I 24. cf. Cresc. III 71, 82

2 inquiri *scripsi* conquiri *fv* 18 et] et nec *v ex Optati cod. Germanensi* 19 accedere *scripsi* accederet *fv* 21 Brixiae *v (passim)*
26 sentiis *om. f* 29 potuerant *v*

tum damnationem Caeciliani et exprimere noluisse, flagitatum est ab eis, ut aliunde manifestum legerent, quod ab illo dicerent extenuatum. quod cum minime potuissent, etiam inde post aliquantas morarum inanum perplexitates, cum et de Donati nomine contendissent quod non Carthaginensis, sed Casensis Donatus in iudicio Miltiadis aduersus Caecilianum adstitisset, quod et catholici concedebant, aliquando transitum est.

XXI. 39. Deinde quia Constantini litteris, quibus eum inter partes cognouisse et pro Caeciliano contra illos iudicasse constabat, cognitor eos si quid haberent respondere cogebat, petierunt suum libellum esse recitandum, quem dicebant datum Constantino a maioribus suis. in quo libello satis aperteque monstrarunt, quam falsum dixerint de damnatione Caeciliani apud Brixam; idem quippe libellus ostendit, quemadmodum contra eos senserit Constantinus. nam ibi dicunt nullo modo se communicaturos antistiti ipsius nebuloni paratosque esse perpeti quidquid eis facere uoluisset; quem Constantini antistitem nebulonem utique Caecilianum intellegi uolebant. quomodo ergo eum Constantini antistitem dicebant, cui se contra Constantinum loquentes non communicare confirmabant, si eum apud Constantinum superauerant, ita ut ab illo Brixae scirent esse damnatum?

XXII. 40. Cum ergo catholici dixissent hoc eos contra se ipsos recitasse, hoc idem ipse etiam cognitor esset interlocutus, addiderunt etiam illi suae falsitati conuincendae magnum aliud firmamentum, recitantes ipsius Constantini litteras scribentis ad Uerinum uicarium, ut libero eos dimittat arbitrio, se iussisse insinuans ut de exilio remearent. in quibus litteris Constantinus sic eos detestatur, ut nihil illa indulgentia possit deformius inueniri. quos utique non ita culpasset, sed magis laudasset, si ab eis Caecilianus apud illum uictus ab eoque damnatus Brixae relegaretur. ac per hoc ista contra se ipsos

5 cf. pag. 85, 27 et Post gesta 13, 17 27 cf. Post gesta 33, 56
14 monstauerunt *f* 33 ista] ita *f*

proferentes atque recitantes et a Caeciliano se superatos memorati imperatoris iudicio manifestissime monstraerunt et suam falsitatem, qua eum dicebant esse damnatum, apertissime conuicerunt, et qui catholicos persecutionem facere, se autem
 5 pati gloriabantur, Caecilianum tamen per suas accusationes ab imperatore damnatum etiam falso gloriari uoluerunt. his itaque recitatis cum catholici dicerent et cognitorem breuiter admonerent, quod etiam ipse cernebat, pro se illa, hoc est pro innocentia Caeciliani contra illos fuisse recitata et hoc idem
 10 etiam ipse fuisset interlocutus, Donatistae responderunt dicentes: 'de libero arbitrio nihil dicit potestas tua'; hoc enim putantes secundum Constantini litteras sibi posse a praesente cognitore concedi eas etiam contra se pro Caeciliani causa recitandas existimauerunt. hic cum eis cognitor respondisset aliud sibi
 15 esse a praesentis temporis imperatore praeceptum, ierunt in aliud, quod contra se identidem multo mirabilius protulerunt.

XXIII. 41. Recitauerunt enim alias litteras eiusdem Constantini imperatoris ad Probianum proconsulem datas, quae quidem consules non habebant; sed nihil quasi de obiectione
 20 mutua catholici agere uoluerunt, quamuis et hinc se ipsos Donatistae conuincerent quam calumniose catholicis id obiecerint, cum prior chartula, ex qua recitatum est iudicium Constantini, quo absolutus est Caecilianus, consules non haberet, qui tamen mox in alia chartula inuenti sunt. istae
 25 itaque litterae ad Probianum proconsulem datae continent imperatoris iussionem, qua praecepit ut ad se Ingentius mitteretur, cuius confessione in proconsulis Aeliani iudicio Felix Aptugnensis ordinator Caeciliani a crimine traditionis fuerat absolutus. hoc autem imperiale praeceptum ideo Donatistae
 30 se recitare dicebant, ut quasi ostenderent Caeciliani causam adhuc fuisse suspensam etiam post illud iudicium, quo se

17 cf. Cresc. III 70, 81

4 qui *scripsi* quia *fv* 17 enim *scripsi* etiam *fv* 26 Uigentius *f*
 (*passim*) 27 Heliani *f* (*passim*) 28 Abtugnensis *fv*

Constantinus inter partes omnia terminasse iam scripserat, cum et in ipsis litteris, quas ad Probianum proconsulem datas recitauerunt, quibus quasi ostenderent adhuc pendere iudicium, quoniam ad se mitti iusserat imperator Ingentium, tanta contra se legerint, ut omnino mirum sit quibus illa oculis aspicere 5 uel quo ore pronuntiare potuerint. ibi enim Constantinus dixit ab Aeliano proconsule audientiam praestitam competentem Felicemque innocentem ab exustione codicum diuinorum constitisse, illos autem esse in praesentia confutandos, qui diurnis diebus eum interpellare non quiescerent, ut eis liquido appa- 10 reret frustra eos Caeciliano inuidiam comparare et aduersus eum uiolenter insurgere uoluisse. hic ergo per illas litteras non solum Caecilianum, sed etiam Felicem purgatum seque innocentium persecutores apud imperatorem extitisse docuerunt.

XXIII. 42. Hac autem accepta opportunitate catholici reci- 15 tandam protulerunt et ipsius Aeliani tunc proconsulis relationem de hac re ad Constantinum datam, ubi se causam Felicis audisse et finisse commemorat, et ipsa gesta proconsularia, quibus absolutus est Felix et omnium necessarium personarum testimonio a traditionis crimine innocens comprobatus. quibus recitatis quid contradici posset cognitor in- 20 quisiuit. tunc Donatistae, quod et ante dicere coeperant, identidem repetierunt quaerentes, utrum ex praecepto imperatoris directus ad comitatum fuisset Ingentius, et quid postea gestum esset ut ostenderetur a catholicis exigentes, et gesta proconsularia 25 quibus possent uerbis refellere conantes quibus absolutus est Felix, obicientes gratiam iudicis uel suppositas fuisse personas et cetera, quae solent homines contra gesta quibus uincuntur suspiciosa querimonia iactitare; dicebant etiam non recte Felicem absentem fuisse absolutum. ad ista responsum est a 30 catholicis omnia quae lecta sunt ad absolutionem Caeciliani et Felicis apertissime pertinere, si quid autem Donatistae

18 cf. Cresc. III 70

8 recitauerint *f* 5 legerunt *f* 9 diurnis *scripsi* diurnis *fv*, cf. Cresc. III 70, 81. 71, 83 24 esset] est *f*

arbitrarentur misso ad comitatum Ingentio pro se fuisse iudicatum et mutatum esse iudicium, quo Constantinus inter partes cognoscens purgato Caeciliano illos calumniosissimos iudicauerat, ipsos debere proferre. quando autem hoc catholici
 5 dicebant, in illa temporis breuitate non poterant considerari consules; quorum ordinem in ipsis gestis qui uoluerit considerans inueniet posterius ab imperatore Constantino absolutum esse Caecilianum quam Felicis causam ab Aeliano proconsule discussam atque purgatam, post aliquot etiam annos Constantinum scripsisse ad Uerinum uicarium quas litteras ipsi recitauerunt, ubi sibi asserebant liberum arbitrium ab illo imperatore concessum, in quibus litteris eos tamquam pessimos et christianae pacis inimicos ostendit. quod utique non fecisset, si aliquid pro illis contra Caecilianum iudicasset, cum ad
 15 comitatum missus esset Ingentius. cognitor ergo interlocutus est non posse gesta quae tanta roborauit antiquitas remoueri nisi aliis posterioribus gestis e contrario recitatis. dictum est etiam a catholicis magis ad declarandam Felicis innocentiam profuisse quod absens fuerat absolutus, quia gratiae suspicio,
 20 si praesens esset, potius oriretur.

XXV. 43. Urgere deinde cognitor coepit, ut, si qua posteriora gesta Donatistae haberent contra absolutionem Caeciliani uel Felicis, iam iamque proferrent. hic illi ad ea, quae iam totiens dixerant et catholicis totiens ad omnia respondentibus
 25 transacta iam fuerant, rursus quasi a capite redire et ea replicare conati sunt. ubi cum interlocutus esset cognitor, admonens ut eos iam pigeret eadem repetere, quae peracta et transacta iam fuerant, et identidem proferre compelleret, si quid recitandum haberent aduersus Caeciliani et Felicis sic
 30 euentissimas absolutiones, et illi nihil omnino aduersus illa proferentes eadem repetere non cessarent, ut de illis quae dixerant iudicaretur, et contra cognitor illud potius flagitaret, ut legerent, si haberent quod legi posset aduersus imperiale et proconsulare iudicium, ut posset de omnibus pronuntiari.

quoniam legibus prohibetur semiplenam proferre sententiam, instarent etiam catholici, ut rebus omnibus cognitori manifestatis et Donatistis quid respondeant non inuenientibus eadem repetentibus tandem aliquando causa finiretur, in ultimo cognitor dixit: 'si contra nihil est quod legatis, exire dignamini, ut 5 possit plena de omnibus scribi sententia.' et utrisque exeuntibus sententiam scripsit, quam rursus intromissis partibus recitauit, qua complexus est omnia, quae de proluxa trium dierum actione potuit recordari. in quibus quaedam non eo ordine quo gesta sunt commemorauit, omnia tamen ueraciter 10 posuit, confutatos a catholicis Donatistas omnium documentorum manifestatione pronuntians.

1 *fort.* prohiberetur 5 dignemini *f*

AVGVSTINI RETRACTATIONVM LIB. II CAP. LXV (XXXVIII)

(PAG. 177, 12 ED. KNOELL).

BREVICULUS CONLATIONIS CUM DONATISTIS, LIBRI TRES.

5 1. Posteaquam facta est cum Donatistis nostra conlatio,
breuiter commemorauī, quae gesta sint, litterisque comprehendi
secundum tres dies, quibus cum eis contulimus, idque opus
utile existimaui, quo quisque commonitus uel sciat sine labore,
quid actum sit, uel consultis numeris, quos rebus singulis
10 annotaui, legat in eisdem gestis ad locum, quodcumque uo-
luerit, quoniam fatigant illa nimia prolixitate lectorem. huius
autem operis titulus est: breuiculus conlationis.

2. Hoc opus sic incipit: *Cum catholici episcopi et partis
Donati.*

VIII.

CONTRA PARTEM DONATI
POST GESTA

A = cod. Parisiensis 13367 saec. VI
B = cod. Bernensis 162 saec. X
C = cod. Abrincensis 35 saec. VIII—X
b = cod. Parisiensis 12206 saec. XII
c = cod. Ualentianensis 158 saec. XII
v = editio Migniana

I. 1. Quid adhuc, Donatistae, seducimini ab episcopis uestris. quorum fallaces tenebrae clara luce discussae sunt, quorum error apparuit, quorum pertinacia superata est? quid adhuc uobis iactant uana mendacia? quid adhuc creditis hominibus uictis? cum uobis dicunt iudicem praemio fuisse corruptum, quid nouum faciunt? quid aliud omnes uicti facere consuerunt, qui ueritati consentire nolunt, nisi ut de iudicis iniquitate mentiantur? quaerite ab eis et ad hoc primum uobis respondeant, si possunt, quare ausi sunt uenire Carthaginem et in unum locum nobiscum conlationis gratia conuenire. iam ante aliquot annos conueneramus eos publice, ut nobis conferentibus ueritas appareret et dissensio quae nos diuidit de medio tolleretur, sed ipsam ueritatem refugientes actis responderunt: indignum est ut in unum conueniant filii martyrum et progenies traditorum. quare ergo modo nobiscum conuenire uoluerunt? puto quod non facerent, quod eis uidebatur indignum, nisi nos cognoscerent non esse progeniem traditorum. aut certe ipsi uobis respondeant, quare dixerunt: indignum est ut in unum conueniant filii martyrum et progenies traditorum et in unum nobiscum postea conuenerunt. quae res eos coegit facere quod indignum est? non enim ligati adducti sunt, sed omnino liberi conuenerunt. si dixerint: 'quia iusserat imperator', ergo tunc faciunt quod indignum est, quando iusserit imperator. quid ergo irascuntur

14 cf. Breuic. III 4, 4

De codicum praescriptionibus cf. Praefatio 1 donatiste post adhuc
s. l. Am2, om. AmIBC 2 quorum] ***orum A clara (c s. l.) A
 3 apparuit error v pertinacia Bm1 adhuc (u s. l.) A 8 respondeant
 nobis b 10 nobiscum] nobis B 11 conueneramus Bm1 16 noluerunt
 Cm1 uidebantur Bm1

LIII. August. c. Don. III.

nescio quibus traditoribus ad causam nostram non pertinentibus? codices enim dominicos persecutoribus dare utique indignum est; quod cum fecit traditor, non habet crimen, quia iusserat imperator. hoc dicimus non secundum ueritatem, sed secundum ipsorum peruersitatem. ipsi enim dixerunt — publica ⁵ gesta proclamant —, apud acta dixerunt. non quilibet ignotus, sed Carthaginensis episcopus eorum Primianus hoc dixit, Primianus hoc scriptum magistratui Carthagini dedit et a diacono suo dicendum apud acta mandauit: indignum est ut in unum conueniant filii martyrum et progenies ¹⁰ traditorum. ecce conuenimus in unum: quid ad ista respondent? si dicunt 'non est indignum', quare mentiti sunt, quando indignum esse dixerunt? si dicunt 'indignum est', quod indignum est quare fecerunt? uno modo se poterunt adserere quod indignum est non fecisse et in illis Primiani uerbis non fuisse ¹⁵ mentitos, si dicant: 'indignum est quidem ut in unum conueniant filii martyrum et progenies traditorum, sed nos ideo uobiscum in unum conuenimus, quia cognouimus uos non esse progeniem traditorum'. quod si ita est, quare nobis iam conuenientes in unum ipsas calumnias obiecerunt, nisi forte ut ²⁰ etiam nos eos cognosceremus non esse filios martyrum? martyres enim testes dicuntur. testes autem Christi ueri testes sunt. isti autem falsi testes inuenti sunt, qui traditionis crimina et aliena aliis obiecerunt et nec ipsa probare potuerunt.

II. 2. Quid adhuc adtenditis humana mendacia et diuina ²⁵ testimonia non adtenditis? quid adhuc uictis hominibus creditis et ueritati, quae numquam est uicta, non creditis? ueritas enim dei, sicut in ipsa etiam conlatione probauimus, perhibuit testimonium ecclesiae suae per multa documenta scripturarum sanctarum, per propheticas et euangelicas litteras; ³⁰

3 facit BCB 8 scribunt (t s. l.) A 11 in unum conuenimus c
 13 dicunt in||indignum A 18 progeniem non esse bml non progeniem
 esse b tr. 21 nos (s s. l.) A 24 aliena] alia b 25 adhuc] add.
 uictis Bml 27 uicta est b non] num C 29 suum aecclesiae suae B
 30 scripturarum A (et sic semper scribtus, scribi, suscripsimus) sancta-
 rum scripturarum b

et locus designatus est, unde Christi ecclesia fuerat inceptura, et fines terrae, quo usque fuerat peruentura. per omnes gentes futuram ecclesiam suam dominus dicit incipientem ab Hierusalem. diuina lectio recitatur, quemadmodum coep̄rit ab Hierusalem, ubi primum congregatis fidelibus missus est de caelo spiritus sanctus. diuinae lectiones recitantur, quemadmodum se ab Hierusalem per uicina et longinqua diffuderit. expressa sunt nomina locorum, manifestata sunt nomina ciuitatum, in quibus ecclesia Christi apostolico labore fundata est, quae loca et ciuitates etiam epistulas ab apostolis accipere meruerunt; quas epistulas et ipsi in uestris congregationibus legunt et tamen non communicant eorum locorum et ciuitatum ecclesiis, quae ipsas epistulas accipere meruerunt, obicientes eis nescio qua crimina Afrorum, quod eorum contagione perierint, cum ipsi dixerint in hac ipsa conlatione, quam modo Carthagini habuimus, quod nec causae causa nec personae persona praeiudicet.

III. 3. Tunc autem hoc dixerunt, quando eis diximus: 'concilium, quod contra Caecilianum profertis, sic non obest absenti Caeciliano, quemadmodum concilium, quod in causa Maximiani factum est, ubi damnatus est Primianus, non obest absenti Primiano'. protulerunt enim, ubi septuaginta et quod excurrit episcopi absentem damnauerant Caecilianum, cum proferantur plus minus centum episcopi partis ipsorum, qui damnauerant absentem Primianum. quia ergo diximus eis sic illud non obesse Caeciliano, quemadmodum hoc non obest Primiano, quoniam contra absentes facta sunt ambo concilia,

2 cf. Luc. 24, 47 5 cf. Act. 2 16 cf. Breuic. III 16, 28. ep. 173, 7 18 cf. Breuic. I. c.

1 inceptura *ABC* 2 finis *C* 3 ierusalem *BCbc*, item saepius
6 lectio *BC* diuina lectio recitatur *Bm2b* 7 peruitia (uitia *del. et*
in mg. m2 uicina loca) *B* per uicia *C* 12 ciuitatum *BCbcv* 14 quae
quae *BCbcv* 16 carthagine *BC* cartagine *b* 21 maximiani (*a alt.*
s. l.) *A* factum est ubi *s. l. Am2* 22 absente *b* ubi] ibi *v*
et quod excurrit *om. b* quot *codd.* 23 episcopos qui absentem
damnauerunt *v* 24 episcopi centum *b* 26 obest] best *C*

continuo non inuenientes quod responderent et horribiles angustias passi dixerunt nec causam causae nec personam praeiudicare personae; quod aduersus omnes humanas calumnias in ore habet catholica ecclesia, nunc autem multo fortius multoque liberius, quando id, quod semper ueritas tenuit, etiam inimicorum confessio confirmauit. quis ergo sine graui tristitia perferat, quis gemitum cohibeat, quis non in lacrimas et in uocem doloris erumpat, qui hoc digne considerauerit? ecce ut ab episcopis partis Donati damnatus Primianus non amittat episcopatum aut ut Primianus damnatus non inquietet partem Donati, nec causae causa nec personae persona praeiudicat; ut autem Caecilianus, quem absentem inimici similiter damnauerunt, non deputetur episcopus et contaminet omnes christianas gentes usque ad terminos terrae, et causae causa et personae persona praeiudicat.

15

III. 4. Si uoce ipsius unitatis clament ecclesiae Ponti, Bithyniae, Asiae, Cappadociae ceterarumque orientalium regionum, ad quas beatus Petrus apostolus scribit: 'o pars Donati, non nouimus quid dicatis. quare nobis non communicatis? si Caecilianus mali aliquid fecit, quod nobis non probatum est nec demonstratum, tamen si mali aliquid fecit, quare nobis praeiudicat? si nos audire non uultis, uos ipsos audite dicentes: nec causae causa nec personae persona praeiudicat. an usque adeo potest uestra peruersitas, ut haec uerba ualeant, ne uobis praeiudicet Primianus, et haec uerba non ualeant, ut nobis praeiudicet Caecilianus?' clament etiam similiter

18 cf. I Petr. 1, 1

1 inuenientis *Bm1* quod] quae *v* horribiles *Bm1* 5 quod
om. *Bb* 6 tristitia graui perferat (*sed tr. m1*) *A* tristitia perferat
grauis *e* 7 lacrimis *BCb* 8 uoce *Bm2b* 16 Si] *Sed cr;* ἀνακλινούτων
est, cf. *Ps. n. 233 et Parm. I 7, 12 init.* clamant *BC* clamat *b* 17 by-
thyniae *A* bithyniae *BCbe* asye *c* cappadotiae *BC* 18 apostolus
petrus *b* scripsit *Bb* 19 nobiscum *b* 20 probatum non est *c*
22 praeiudicant *bm1* uos] nos *Am1* 24 an adusque adeo *BC*
26 praeiudicat *Bm1*

septem orientales ecclesiae, ad quas scribit apostolus Iohannes. Ephesi, Zmyrnae, Thyatirae, Sardis, Philadelphiae, Laudociae, Pergami, et dicant: 'quid uobis fecimus, fratres, qui potius Donati quam nostrae communionis esse uoluistis? si Caecil-
 5 anus peccauit, quamuis et ipsius crimen non potuistis ostendere, quia, sicut Primianus uester, sic absens etiam iste damnatus est, uerumtamen qualiscumque ille fuerit, nos uobis quid fecimus? quare christiani cum christianis pacem habere non uultis, quare in nobis communia sacramenta rescinditis?
 10 quid uobis fecimus? quare Primiani causa non praeiudicat parti Donati, nisi quia uerum est quod dixistis: nec causae causa nec personae persona praeiudicat? quare ergo causa Caeciliani praeiudicat hereditati Christi, in qua sumus apostolorum labore plantati? ad unam nostrum scribit apostolus
 15 Iohannes, quod habeat pauca nomina in Sardis eorum, qui non inquinauerunt uestimenta sua; nec tamen ab eis, qui in ipsa ecclesia imundi fuerunt, illorum paucorum uestimenta polluta sunt, quoniam uerum est quod dixistis, nec causam causae nec personam praeiudicare personae. quomodo ergo potest
 20 causa et persona Caeciliani praeiudicare nobis? aut si non praeiudicat, quare separamini a nobis?' dicant etiam ecclesiae, ad quas Paulus apostolus scribit, Romanorum, Corinthiorum, Philippensium, Colossensium, Thessalonicensium — nam de Galatia et Epheso supra iam dictum est —, dicant ergo et
 25 istae: 'litteras ad nos datas, fratres, cotidie legitis, qui uultis adhuc esse de parte Donati. in ipsis epistulis per nomen pacis nos apostolus salutauit dicens: gratia uobis et pax a deo

1 cf. Apoc. 1, 11 15 cf. Apoc. 3, 4 27 Rom. 1, 7 cet.

1 orientales septem ecclesiae (*tr. m1*) A ecclesiae orientales septem *BCbv* quas] qua A quam *Bm1C* 2 zmyrnae A (y s. i), c smirnae *BCb* tiatyræ A tiatiræ *BC* tyatiræ c philadelphiae B phyladelphiae b lauditiae *BC* laodiciae *b(v)* laoditiæ c 3 fecimu B 11 partis (s s. i) B 12 persona personae b 13 haereditati A 14 plantati A *corr.* (*ex* pancati?) ad unam nostrum] adhuc b 23 philipensium c colosensium *Bm1b* 24 et om. b 25 qui] quid *Bm2b* 26 epistolis *Am2BCbc*, item *infra*

VIII.

CONTRA PARTEM DONATI

POST GESTA

- A* = cod. Parisiensis 13367 saec. VI
B = cod. Bernensis 162 saec. X
C = cod. Abrincensis 35 saec. VIII—X
b = cod. Parisiensis 12206 saec. XII
c = cod. Ualentianensis 158 saec. XII
v = editio Migniana

I. 1. Quid adhuc, Donatistae, seducimini ab episcopis uestris, quorum fallaces tenebrae clara luce discussae sunt, quorum error apparuit, quorum pertinacia superata est? quid adhuc uobis iactant uana mendacia? quid adhuc creditis hominibus uictis? cum uobis dicunt iudicem praemio fuisse corruptum, quid nouum faciunt? quid aliud omnes uicti facere consuerunt, qui ueritati consentire nolunt, nisi ut de iudicis iniquitate mentiantur? quaerite ab eis et ad hoc primum uobis respondeant, si possunt, quare ausi sunt uenire Carthaginem et in unum locum nobiscum conlationis gratia conuenire. iam ante aliquot annos conueneramus eos publice, ut nobis conferentibus ueritas appareret et dissensio quae nos diuidit de medio tolleretur, sed ipsam ueritatem refugientes actis responderunt: indignum est ut in unum conueniant filii martyrum et progenies traditorum. quare ergo modo nobiscum conuenire uoluerunt? puto quod non facerent, quod eis uidebatur indignum, nisi nos cognoscerent non esse progeniem traditorum. aut certe ipsi uobis respondeant, quare dixerunt: indignum est ut in unum conueniant filii martyrum et progenies traditorum et in unum nobiscum postea conuenerunt. quae res eos coegit facere quod indignum est? non enim ligati adducti sunt, sed omnino liberi conuenerunt. si dixerint: 'quia iusserat imperator', ergo tunc faciunt quod indignum est, quando iusserit imperator. quid ergo irascuntur

14 cf. Breuic. III 4, 4

De codicum praescriptionibus cf. Praefatio 1 donatiste post adhuc
s. l. Am2, om. Am1BC 2 quorum] ***orum A clara (c s. l.) A
3 apparuit error v pernacia Bm1 adhuc (u s. l.) A 8 respondeant
nobis b 10 nobiscum] nobis B 11 conueneramus Bm1 16 noluerunt
Cm1 uidebantur Bm1

LIII. August. c. Don. III.

nescio quibus traditoribus ad causam nostram non pertinentibus? codices enim dominicos persecutoribus dare utique indignum est; quod cum fecit traditor, non habet crimen, quia iusserat imperator. hoc dicimus non secundum ueritatem, sed secundum ipsorum peruersitatem. ipsi enim dixerunt — publica 5 gesta proclamant —, apud acta dixerunt. non quilibet ignotus, sed Carthaginensis episcopus eorum Primianus hoc dixit, Primianus hoc scriptum magistratui Carthagini dedit et a diacono suo dicendum apud acta mandauit: indignum est ut in unum conueniant filii martyrum et progenies 10 traditorum. ecce conuenimus in unum: quid ad ista respondent? si dicunt 'non est indignum', quare mentiti sunt, quando indignum esse dixerunt? si dicunt 'indignum est', quod indignum est quare fecerunt? uno modo se poterunt adserere quod indignum est non fecisse et in illis Primiani uerbis non fuisse 15 mentitos, si dicant: 'indignum est quidem ut in unum conueniant filii martyrum et progenies traditorum, sed nos ideo uobiscum in unum conuenimus, quia cognouimus uos non esse progeniem traditorum'. quod si ita est, quare nobis iam conuenientes in unum ipsas calumnias obiecerunt, nisi forte ut 20 etiam nos eos cognosceremus non esse filios martyrum? martyres enim testes dicuntur. testes autem Christi ueri testes sunt. isti autem falsi testes inuenti sunt, qui traditionis crimina et aliena aliis obiecerunt et nec ipsa probare potuerunt.

II. 2. Quid adhuc adtenditis humana mendacia et diuina 25 testimonia non adtenditis? quid adhuc uictis hominibus creditis et ueritati, quae numquam est uicta, non creditis? ueritas enim dei, sicut in ipsa etiam conlatione probauimus, perhibuit testimonium ecclesiae suae per multa documenta scripturarum sanctarum, per propheticas et euangelicas litteras; 30

3 facit BCB 8 scribunt (t s. l.) A 11 in unum conuenimus c
13 dicunt in||indignum A 18 progeniem non esse bml non progeniem
esse b tr. 21 nos (s s. l.) A 24 aliena] alia b 25 adhuc] add.
uictis Bml 27 uicta est b non] num C 29 suum aecclesiae suae B
30 scripturarum A (et sic semper scribunt, scribi, suscripsimus) sancta-
rum scripturarum b

et locus designatus est, unde Christi ecclesia fuerat inceptura, et fines terrae, quo usque fuerat peruentura. per omnes gentes futuram ecclesiam suam dominus dicit incipientem ab Hierusalem. diuina lectio recitatur, quemadmodum coep̄rit ab Hierusalem, ubi primum congregatis fidelibus missus est de caelo spiritus sanctus. diuinae lectiones recitantur, quemadmodum se ab Hierusalem per uicina et longinqua diffuderit. expressa sunt nomina locorum, manifestata sunt nomina ciuitatum, in quibus ecclesia Christi apostolico labore fundata est, quae loca et ciuitates etiam epistulas ab apostolis accipere meruerunt; quas epistulas et ipsi in uestris congregationibus legunt et tamen non communicant eorum locorum et ciuitatum ecclesiis, quae ipsas epistulas accipere meruerunt, obicientes eis nescio qua crimina Afrorum, quod eorum contagione perierint, cum ipsi dixerint in hac ipsa conlatione, quam modo Carthagini habuimus, quod nec causae causa nec personae persona praeiudicet.

III. 3. Tunc autem hoc dixerunt, quando eis diximus: 'concilium, quod contra Caecilianum profertis, sic non obest absenti Caeciliano, quemadmodum concilium, quod in causa Maximiani factum est, ubi damnatus est Primianus, non obest absenti Primiano'. protulerunt enim, ubi septuaginta et quod excurrit episcopi absentem damnauerant Caecilianum, cum proferantur plus minus centum episcopi partis ipsorum, qui damnauerant absentem Primianum. quia ergo diximus eis sic illud non obesse Caeciliano, quemadmodum hoc non obest Primiano, quoniam contra absentes facta sunt ambo concilia,

2 cf. Luc. 24, 47 5 cf. Act. 2 16 cf. Breuic. III 16, 28. ep. 173, 7 18 cf. Breuic. l. c.

1 incoeptura *ABC* 2 finis *C* 3 ierusalem *BCbc*, item saepius
6 lectio *BC* diuina lectio recitatur *Bm2b* 7 peruitia (uitia *del. et in mg. m2* uicina loca) *B* per uicia *C* 12 ciuitatum *BCbcv* 14 quae
quae *BCbcv* 16 carthagine *BC* cartagine *b* 21 maximiani (a *alt.*
s. l.) *A* factum est ubi *s. l. Am2* 22 absente *b* ubi] ibi *v*
et quod excurrit *om. b* quot *codd.* 23 episcopos qui absentem
damnauerunt *v* 24 episcopi centum *b* 26 obest] best *C*

continuo non inuenientes quod responderent et horribiles angustias passi dixerunt nec causam causae nec personam praeiudicare personae; quod aduersus omnes humanas calumnias in ore habet catholica ecclesia, nunc autem multo fortius multoque liberius, quando id, quod semper ueritas tenuit, etiam inimicorum confessio confirmauit. quis ergo sine graui tristitia perferat, quis gemitum cohibeat, quis non in lacrimas et in uocem doloris erumpat, qui hoc digne considerauerit? ecce ut ab episcopis partis Donati damnatus Primianus non amittat episcopatum aut ut Primianus damnatus non inquietet partem Donati, nec causae causa nec personae persona praeiudicat; ut autem Caecilianus, quem absentem inimici similiter damnauerunt, non deputetur episcopus et contaminet omnes christianas gentes usque ad terminos terrae, et causae causa et personae persona praeiudicat.

15

III. 4. Si uoce ipsius unitatis clament ecclesiae Ponti, Bithyniae, Asiae, Cappadociae ceterarumque orientalium regionum, ad quas beatus Petrus apostolus scribit: 'o pars Donati, non nouimus quid dicatis. quare nobis non communicatis? si Caecilianus mali aliquid fecit, quod nobis non probatum est nec demonstratum, tamen si mali aliquid fecit, quare nobis praeiudicat? si nos audire non uultis, uos ipsos audite dicentes: nec causae causa nec personae persona praeiudicat. an usque adeo potest uestra peruersitas, ut haec uerba ualeant, ne uobis praeiudicet Primianus, et haec uerba non ualeant, ut nobis praeiudicet Caecilianus?' clament etiam similiter

18 cf. I Petr. 1, 1

1 inuenientis *Bm1* quod] quae *v* horribiles *Bm1* 5 quod
om. *Bb* 6 tristitia graui perferat (*sed tr. m1*) *A* tristitia perferat
graui *v* 7 lacrimis *BCb* 8 uoce *Bm2b* 16 Si] *Sed cv*; ἀνακρίνον
est, cf. *Ps. u. 233 et Parm. I 7, 12 init.* clamant *BC* clamat *b* 17 by-
thyniae *A* bithyniae *BCbc* asyē *c* cappadociae *BC* 18 apostolus
petrus *b* scripsit *Bb* 19 nobiscum *b* 20 probatum non est *c*
22 praeiudicant *bml* uos] nos *Am1* 24 an adusque adeo *BC*
26 praeiudicat *Bm1*

septem orientales ecclesiae, ad quas scribit apostolus Iohannes. Ephesi, Zmyrnae, Thyatirae, Sardis, Philadelphiae, Laudociae, Pergami, et dicant: 'quid uobis fecimus, fratres, qui potius Donati quam nostrae communionis esse uoluistis? si Caecilianus peccauit, quamuis et ipsius crimen non potuistis ostendere, quia, sicut Primianus uester, sic absens etiam iste damnatus est, uerumtamen qualiscumque ille fuerit, nos uobis quid fecimus? quare christiani cum christianis pacem habere non uultis, quare in nobis communia sacramenta rescinditis? quid uobis fecimus? quare Primiani causa non praeiudicat parti Donati, nisi quia uerum est quod dixistis: nec causae causa nec personae persona praeiudicat? quare ergo causa Caeciliani praeiudicat hereditati Christi, in qua sumus apostolorum labore plantati? ad unam nostrum scribit apostolus Iohannes, quod habeat pauca nomina in Sardis eorum, qui non inquinauerunt uestimenta sua; nec tamen ab eis, qui in ipsa ecclesia inmundi fuerunt, illorum paucorum uestimenta polluta sunt, quoniam uerum est quod dixistis, nec causam causae nec personam praeiudicare personae. quomodo ergo potest causa et persona Caeciliani praeiudicare nobis? aut si non praeiudicat, quare separamini a nobis?' dicant etiam ecclesiae, ad quas Paulus apostolus scribit, Romanorum, Corinthiorum, Philippensium, Colossensium, Thessalonicensium — nam de Galatia et Epheso supra iam dictum est —, dicant ergo et istae: 'litteras ad nos datas, fratres, cotidie legitis, qui uultis adhuc esse de parte Donati. in ipsis epistulis per nomen pacis nos apostolus salutauit dicens: gratia uobis et pax a deo

1 cf. Apoc. 1, 11 15 cf. Apoc. 3, 4 27 Rom. 1, 7 cet.

1 orientales septem ecclesiae (*tr. m1*) A ecclesiae orientales septem *BCbv* quas] qua A quam *Bm1C* 2 zmyrnae A (*y s. i.*), c smirnae *BCb* tyatirae A tiatirae *BC* tyatirae c philadelphiae B phyladelphiae b lauditiae *BC* laodiciae *b(v)* laoditię c 3 fecimu B 11 partis (*s s. i.*) B 12 persona personae b 13 haereditati A 14 plantati A *corr.* (*ex* pancati?) ad unam nostrum] adhuc b 23 philippensium c colossensium *Bm1b* 24 et om. b 25 qui] quid *Bm2b* 26 epistolis *Am2BCbc*, item *infra*

patre et domino Iesu Christo. quare pacem in nostris
 epistulis legendo didicistis et eam nobiscum tenere noluistis?
 tam in longinquis terris trans mare positis Afrum nobis obi-
 citis Caecilianum. certe uerum est quod dixistis: nec causae
 causa praeiudicat nec persona personae: quae est 5
 ista priuata et peculiaris sanctificatio, qua uobis licet, ut
 Afrae parti Donati causa non praeiudicet Afri Primiani nec
 personae Primiani Carthaginensis praeiudicet persona Mustitani
 Feliciani, et ad nos Africana praeiudicia tam longe mittantur
 aut nobis praeiudicet causa Caeciliani? 10

5. Dicat etiam catholica ecclesia in ipsa Africa constituta et
 per pacem atque unitatem Christi illis omnibus communione
 copulata, dicat etiam ipsa: 'nec mihi Caeciliani causa praeiudicat,
 contra quem absentem septuaginta episcoporum est prolata
 sententia, quia non praeiudicat ecclesiae, quae toto orbe dif- 15
 funditur, in cuius communione permaneo, aut certe praeiudicet
 parti Donati causa Primiani, quem sui collegae similiter ab-
 sentem numerosiore concilio damnauerunt. si autem ideo non
 praeiudicat, quia nec causa causae nec persona personae, multo
 magis seruanda est ista iustitia erga unitatem catholicam 20
 Christi, si eam seruari erga se postulat pars Donati'. hoc
 ecclesia catholica in Africa constituta proclamat: 'o pars Donati,
 tu ista uerba dixisti, tu ista uerba tua recognouisti, tu istis
 uerbis etiam suscipisti: nec causa causae nec persona
 personae praeiudicat. ego inter spiritus olim requiescen- 25
 tium recito Caecilianum, tu adhuc uides et tecum habes in
 corpore Felicianum, a quo Primianus damnatus est. in ipsa
 Primiani causa Felicianum damnasti et eum postea, sicut
 erat, episcopum Primiano tibi sociasti. si tantum ualet,

3 in tam v, cf. 19, 25 tam in proximo 4 certe si Bm2b 5 per-
 sonae persona cv 6 peculiaris c 7 non praeiudicet causa b 8 cartha-
 ginensis Bm1 praeiudicat Bb musta'ni A, et sic BCb 9 tan Bm1
 10 aut] ut bv praeiudicat Bm1 17 colligae Am2 22 affrica Bc
 27 damnatus est Primianus v 28 Felicianum om. ABCb dam(-p-B)
 nati ABCb 29 Primiano] primianri Bm1 sociati Am1

quod nec causa causae praeiudicat nec persona personae, ut tibi non praeiudicet hodie tecum uiuentis communio Feliciani, mihi quomodo praeiudicat olim defuncti memoria Caeciliani?"

6. Quid ad ista respondent, qui uobis adhuc iactant inania
 5 et suae saluti, si non se correxerint, nocitura mendacia? quid adhuc dicunt nos iudicem corrupisse, ut pro nobis sententia proferretur? numquid et tanti apud uos meriti episcopum praeclarissimum defensorem corrupimus, ut pro nobis talia loqueretur? hoc enim agebamus omnibus uiribus, hoc insta-
 10 bamus, ut Caeciliani causa atque persona, qualiscumque ille fuerit, ad causam et personam ecclesiae, quam deus suis sanctis testimoniis roborauit, non pertinere ostenderetur. hoc agebamus etiam similitudinibus euangelicis, ut causa et persona zizaniorum non praeiudicaret causae et personae tritici,
 15 quamuis in eodem agro eadem pluuia simul crescerent usque ad messem, quando separari oporteret; ut causa et persona paleae non praeiudicaret <causae et> personae frumenti, quamuis in eadem area simul tritarentur, donec nouissima uentilatione separarentur; ut causa et persona haedorum non
 20 praeiudicaret causae et personae ouium, quamuis communibus pascuis utraque pecora permixta seruentur, donec a pastore summo in iudicio nouissimo alii ad sinistram, alii ad dexteram segregentur; ut causa et persona piscium malorum non praeiudicaret causae et personae piscium bonorum, quamuis intra
 25 eadem retia tenerentur in extremo litore separandi, hoc est in fine maris, quod significat finem saeculi. quibus parabolis et figuris ecclesia praenuntiata est usque ad finem saeculi bonos et malos simul habitura, ita ut mali bonis obesse non

7 Primianum significat, non Emeritum, ut Maurini putabant 25 cf. Matth. 13, 49

2 uiuenti *ABCB* 4 aduc *Bm1* 6 iudi||dicem *A* 7 proferetur *Bm1C*
 11 et] atque *c* et personam *om. b* 12 roborauit *s. l. A* roborabit *Bm1*
 hoc] *add. enim Bm1* 17 causae et *addidi* 20 oui|||||u|||| (*m s. alt. ras.*) *A*
 21 peccora *Bm1* 24 eadem intra *BC*, *sed tr. m1* 25 littore *BCv*
 separanda *codd.* 28 boni malis *Bm1Cc* bonis mali *Bm2b*

possint, cum uel ignorantur uel pro pace et tranquillitate ecclesiae tolerantur, si eos prodi aut accusari non oportuerit aut aliis bonis non potuerint demonstrari, ita sane, ut nec emendationis uigilantia quiescat corripiendo degradando excommunicando ceterisque coercitionibus licitis atque concessis, quae salua unitatis pace in ecclesia cotidie fiunt secundum praeceptum apostolicum caritate seruata, qui dixit: si quis autem non obaudit uerbo nostro per epistulam, hunc notate, et nolite commisceri cum eo, ut erubescat; et non ut inimicum existimetis, sed corripite ut fratrem. sic enim et disciplina seruat patientiam et patientia temperat disciplinam et utrumque refertur ad caritatem, ne forte aut indisciplina patientia foueat iniquitatem aut inpatientia disciplina dissipet unitatem.

V. 7. Ista cum fiunt a bonis, non inquinantur a malis, quia nec eorum peccatis consentiendo communicant et ab eis etsi non corporaliter segregatione, tamen spiritali uitae dissimilitudine et morum diuersitate discedunt, eo modo oboedientes praecepto dominico quo ait: discedite inde, et inmundum ne tetigeritis. nam qui hoc non spiritaliter obseruandum putant, adrogantia uanitatis in illud incidunt, quod per eundem prophetam dominus detestatur dicens: qui dicunt 'noli me tangere, quoniam mundus sum', hic fumus indignationis meae. hoc episcopi uestri faciendum putauerunt, quando utrisque nostrum a iudice oblato consessu nobiscum sedere noluerunt, dicentes scriptum sibi esse ne cum talibus sedeant, illud utique non spiritaliter, sed carnaliter intellegentes, quod in psalmo positum est: et cum impiis

7 II Thess. 3, 14—15 19 Esai. 52, 11 22 Esai. 65, 5 25 cf. Breuic. III 9, 18 28 Ps. 25, 5

1 uel cum *b* 2 oportuerit] potuerit *Cm1* 3 d non (*d del.*) *A*
 8 obaudiuit *BCm1b* 17 corporali *cv* spiritali *C* similitudine *c*
 20 spitaliter *C* (*saepius*) 22 quid *Bm1C* 23 hi *c* hic—meae *om. b*
 25 consessu *Bm1* 26 sibi scriptum *b* 28 intelligentia *Bm1C* intel-
 legentias *Bm2*

non sededo, et tamen fecerunt, quod in eodem ipso loco psalmi pariter prohibetur. nam ibi dicit propheta: et cum iniqua gerentibus non introibo. si ergo, quia nos iniquos uel nouerant uel putabant, ideo nobiscum sedere noluerunt, quare, quod similiter prohibetur, nobiscum introierunt ex parte sancti et ex parte polluti, nisi quia scripturas sanctas non intellegendo et carnaliter sapiendo etiam ipsam unitatem dissipauerunt?

8. Non itaque polluunt mali bonos in eodem agro, in eadem area, in eisdem pascuis, in eisdem retibus constituti, quia non eis communicant boni, sed altari et sacramentis dei. communicant autem malis qui consentiunt factis malorum; scriptum est enim: non solum qui faciunt ea, uerum etiam qui consentiunt facientibus.

15 VI. Cum uero mali pacis conseruandae necessitate tolerantur, non iniquitatis communicandae societate appetuntur, ut cum zizaniis triticum suauem pluuiam pariter bibat, seruet tamen ubertatem suam nec conuertatur in zizaniorum sterilitatem, sed utrumque simul usque ad messem crescat, ne forte, cum colliguntur zizania, eradicetur simul et triticum, nullam cum bonis habent mali participationem salutis uel perditionis — quae enim participatio iustitiae cum iniquitate? —, nullam cum bonis habent mali societatem regni aut ignis aeterni — quae enim societas luci ad tenebras? —, non 25 habent mali cum bonis consonantiam uitae ac uoluntatis — quae enim consonantia Christi ad Beliar? —, non habent boni cum malis partem nec in poena criminis nec in praemio pietatis — quae enim pars fidei cum infidei? — et cum intra eadem retia, donec ad litus perueniant, pariter diuina

2 Ps. 25, 4 13 Rom. 1, 32 22 II Cor. 6, 14 24 ibid. 26 II Cor. 6, 15 28 ibid.

3 iniquianos *BmI* 6 et *om. v* 7 etiam *om. v* 9 non||non *A*
12 factis *ex* fatientibus *C* 13 uerum| sed *c* 16 cum| con *CmI*
19 crescat usque ad messem *b* 20 tricum *BmI* 23 cum malis habent
boni *c* 26 belial *BCbcv* 28 infidele *BmICm2*

sacramenta percipiunt, illi sociantur, illi dissociantur, isti consonant, illi dissonant, isti habent partem cum misericordia, illi cum iudicio, quoniam misericordiam <et iudicium> cantat ecclesia domino et qui manducat indigne iudicium non alteri, sed sibi manducat. de ipso quippe pane et de ipsa dominica 5 manu et Iudas partem et Petrus accepit; et tamen quae societas, quae consonantia, quae pars Petro cum Iuda, quoniam nec causa causae praeiudicat nec persona personae?

9. Siue ergo exeant, de quibus scriptum est: ex nobis exierunt, sed non erant ex nobis, siue intus esse uide- 10 antur, de quibus beatus Cyprianus apertissime loquitur dicens: nam etsi uidentur in ecclesia esse zizania, non tamen impediri debet aut fides aut caritas nostra. ut quoniam zizania esse in ecclesia cernimus ipsi de ecclesia recedamus — quibus uerbis episcopi uestri 15 nihil omnino ausi sunt respondere, quamuis diu frustra contenderint, quod non in ecclesia praedicta sint figurata zizania, quia dixit dominus: ager est hic mundus nec dixit 'ager est ecclesia'. nos autem mundum pro ecclesiae significatione positum dicebamus, sicut etiam Cyprianus intellexit, quia per 20 totum mundum futura praefigurabatur ecclesia. unde illi dicebant mundum semper in malam significationem positum, et testimonia de scripturis dabant, quia scriptum est: si quis dilexerit mundum, non est caritas patris in illo et cetera talia; nos uero non solum in malam, sed etiam in bonam 25 significationem mundum in scripturis positum respondebamus et commemorabamus inter alia etiam illud quod scriptum est: deus erat in Christo mundum reconcilians sibi, qui utique non sibi reconciliat nisi ecclesiam —, siue ergo

3 cf. Ps. 100, 1 4 cf. I Cor. 11, 29 9 I Ioh. 2, 19 12 Cypr. ep. 54, 3 17 cf. Breuic. III 9, 15 18 Matth. 13, 38 23 I Ioh. 2, 15 28 II Cor. 5, 19

1 *pr.* illi] isti *v* illi dissociantur *om.* BCb 3 et iudicium *om.* *codd.*, cf. 20, 27 *extr.* 15 uestri. B 17 figurata ACb futura Bcv
21 praenuntiabatur c unde illi] illi uero b illi. A 29 *post* ecclesiam in *v* cap. 7 *incipit*

exeat mali siue intus uel ignorentur uel uideantur, hoc agit misericordia et iustitia dei, ut sibi ad mala non consentientibus bonis mali non obsint, sed utrique propriam sarcinam portent, et nec filius accipiat peccata patris, nisi eum fuerit in malis imitatus, sed anima quae peccauerit ipsa moriatur.

VII. Cum ergo quisque malis consentit ad malum. iam unam causam cum eis habet et totius societatis malorum fit una persona, ac per hoc, cum simul pereunt simulque damnantur, causa sua et persona sua cuique praeiudicat, non aliena; cum uero boni et mali idem uerbum dei simul audiunt et simul dei sacramenta percipiunt et tamen dissimiles habent actuum suorum causas et dissimiles gerunt uoluntatis diuersitate personas, eundem cibum sanctum aliis manducantibus digne aliis indigne, nec causa causae praeiudicat nec persona personae.

10. Ac per hoc, quaecumque testimonia diuinarum scripturarum episcopi uestri commemorare potuerunt, quibus ab omni malorum hominum permixtione pura praenuntiabatur ecclesia, non qualis nunc est illis testimoniis praenuntiabatur, sed qualis post istam mortalitatem in uita aeterna futura est; et quaecumque testimonia scripturarum posuerunt de filiis, quos merito parentum, (non) imitando malitiam, unam cum eis causam habere uoluerunt, [quod] non intellegentes diuina testimonia secum pugnare cogeant nec utrasque uoces dei pro diuersitate temporum, causarum personarumque distinguentes in concordiam redigebant, sed sicut contra nos ipsi, ita etiam uolebant inter se ipsa diuina documenta pugnare. nec

3 cf. Gal. 6, 5 5 cf. Ezech. 18, 4

1 ignoretur A ignorantur uel uidentur Bm1 3 mali] mala Cm1
 4 et] ut v peccatum ex peccati Bm2, et b 5 morietur Bb 7 habet
 cum eis v 8 cum hoc Cm1 simul cum Bb 11 sacramenta dei BC
 14 praeiudicat post personae tr. c 16 diuina Bm1 scripturarum diuinarum b 22 merita codd. non addidi, cf. supra lin. 4 et Breuic.
 III 9, 17 uel malitiam b 23 quod deleui 25 pro bis Cm1
 27 nolebant Bm1C ipsa se Cm1

mirum si pacem scripturae dei non intellegebant, qui pacem cum eius ecclesia non habebant.

VIII. 11. Nos autem utraque accipientes testimonia demonstrabamus utrorumque concordiam. nam et illud accipiebamus, quod in suis litteris commemorauerunt, ecclesiae dictum esse: nec adiciet ultra per te transire incircumcisis et inmundus et illud, quod scriptum est: sinite utraque crescere usque ad messem, sed hoc esse in agro, illud futurum in horreo. denique et ipsi, qui diu contenderunt dicentes zizania, quae cum tritico simul crescere usque ad 10 messem permissa sunt, non in ecclesia, sed in mundo esse contra intellectum martyris Cypriani, qui dixit: etsi uidentur in ecclesia esse zizania, non tamen inpediri debet aut fides aut caritas nostra, ut quoniam zizania esse in ecclesia cernimus ipsi de ecclesia 15 recedamus, et nolentes consentire mundi nomine ecclesiam posse significari contra uerba apostoli, qui dixit: deus erat in Christo mundum reconcilians sibi et contra ipsius uerba domini, qui dixit: non uenit filius hominis ut iudicet mundum, sed ut saluetur mundus per ipsum 20 — neque enim reconciliari deo et saluari per ipsum mundus potest. nisi mundi nomine intellegatur ecclesia, quae sola per eum deo reconciliata saluatur —, tamen in illa similitudine, quam ex euangelio commemorauimus, quod et boni et mali pisces, quousque in litore, hoc est in fine saeculi, separentur, 25 intra eadem permixti retia continentur, uicti euidentia ueritatis malos in ecclesia usque in finem saeculi permixtos esse confessi sunt, sed eos occultos esse dixerunt, quoniam sic a sacerdotibus ignorantur, quemadmodum pisces intra retia, cum

6 Esai. 52, 1. cf. Breuic. III 9, 16 7 Matth. 13, 30 12 Cypr. ep. 54, 3 17 II Cor. 5, 19 19 Ioh. 3, 17 26 cf. Matth. 13, 47—50
28 cf. Breuic. III 8, 10

11 immundo *cm1* 12 qui] senserunt qui *b* 14 *pr.* aut *om. c*
nostra *om. c* ud *Bm1* 18 uerba ipsius *c* 25 sepa-arentur *A*
26 uicti] uiti *Bm1* 27 fine *c*

adhuc in mari sunt, a piscatoribus [intra retia] non uidentur. quomodo ergo testimonium propheticum, quod in sua responsione posuerunt, quo ecclesiae dictum est: non adiciet ultra per te transire incircumciscus et immundus, ad hoc
 5 tempus pertinere intellegitur, quando ecclesia retibus comparata est, quibus in mari adhuc positis pisces malos bonis permixtos uel occultos esse confessi sunt? unde manifestum est non nisi in futuro saeculo post iudicium nullum incircumciscum et immundum per ecclesiam transiturum. o uiolentia
 10 ueritatis, quae suos non in carne, sed in corde torquet inimicos, ut eam confiteantur inuiti!

VIII. 12. Ecce manifestatum est quod dicebatur a nobis, distinguenda esse tempora ecclesiae: non eam nunc esse talem, qualis post resurrectionem futura est; nunc malos habere per-
 15 mixtos, tunc omnino non habituram; ad illam eius puritatem, non ad huius temporis permixtionem illa diuina testimonia pertinere, quibus eam deus praedixit ab omni malorum permixtione penitus alienam. ecce etiam ipsi ueritate euangelica non aliud coacti sunt confiteri, qui malos occultos nunc ei
 20 permixtos esse dixerunt. ecce nunc transit per illam licet occultus immundus. non est ergo tempus, quod praedictum est dicente propheta: non adiciet ultra per te transire incircumciscus et immundus. nunc ergo transeunt uel occulti. nam et hoc ipsum, quod ait 'non adiciet ultra', ostendit eos
 25 prius solere transire, sed ultra non transituros. et a nobis inuidiose requirebant, quomodo potuerit in ecclesia Christi diabolus seminare zizania, cum ipsi faterentur in ecclesia malos saltem occultos esse permixtos nec uellent adtendere a diabolo utique seminatos.

3. 22 Esai. 52, 1 13 cf. Breuic. III 10, 20 25 cf. Breuic. III 10, 19

1 a piscatoribus s. l. Am2 intra retia del. Bm2, om. b, cf. p. III, 6
 2 propheticum testimonium b 3 quod bv 8 saeculo s. l. A 13 tempore Cm1 17 permixtionem Bm1Cm1 18 poenitus B 22 prophetam Bm1 25 no+bis (no eras.) B 28 adtendere] permittere B, sed del. et in mg. adscript. attendere

X. 13. Hoc ipsum etiam, quod sibi acutum inuenisse uidebantur, contra se potius proferebant. si enim dominus propterea retibus bonos et malos pisces pariter congregantibus ecclesiam comparauit, quia malos in ecclesia non manifestos, sed latentes intellegi uoluit, quos ita nesciunt sacerdotes, quemadmodum sub fluctibus quid ceperint retia nesciunt piscatores, propterea ergo et areae comparata est, ut etiam manifesti mali bonis in ea permixti praenuntiarentur futuri. neque enim palea, quae in area est permixta frumentis, etiam ipsa sub fluctibus latet, quae sic omnium oculis est conspicua, ut potius occulta sint in ea frumenta, cum sit ipsa manifesta. de hac autem areae similitudine, quia et ipsam inter ceteras ex euangelio posueramus, nihil in litteris suis contra nos scribere potuerunt nisi Hieremian prophetam dixisse: quid paleis ad triticum? quod ideo dixit, quia similia non sunt, non quia permixta esse non possunt, quia in horreo non simul erunt, non quia in area pariter non trituantur. quamquam Hieremias, cum hoc diceret, non agebat de populo dei, sed de somniis hominum et uisionibus prophetarum, quia haec duo nulla similitudine comparanda sunt, sicut plenitudini tritici inanitas paleae non potest comparari.

14. Temptauerunt sane episcopi uestri negare scriptum in euangelio, quod areae sit ecclesia comparata, sed mox euangelicorum uerborum commemoratione conuicti ad id se conuerterunt, ut etiam ibi dicerent occultos malos significatos, non manifestos, de quibus scriptum est: ueniet ferens uentilabrum in manu sua et mundabit aream suam, fru-

14 Hier. 23, 28. cf. Breuic. III 8, 10 22 cf. Breuic. III 9, 15
26 Matth. 3, 12

3 pariter] paceter *CmI* 5 intelligit *BmI* 6 coeperint *AmI* 8 praenuntiarentur *AmI* 9 frumentis *CmI* 10 in ea occulta sint *b*
11 hic (a s. i) *B* 12 qua *BmI* 13 literis *B* 14 heremiam *B*
hieremiam *C* ieremiam *bc(v)* paleae *c* 15 non quia—possunt *mg. Bm2*
18 cum hoc ageret non dicebat *c* 21 comparari non potest *b* 22 temptauerunt *C* 23 comparata *om. b*

menta recondet in horreo, paleas autem conburet igni inextinguibili. uos itaque iudicate, aperite oculos, aures intendite ueritati. si propterea, sicut ipsi dixerunt, dominus ecclesiam retibus comparauit, quia non manifestos, sed
 5 latentes in ea malos intellegi uoluit, quos ita non uident sacerdotes, quemadmodum pisces intra retia sub fluctibus non uident piscatores, numquid et area sub aqua uel sub terra trituratur aut certe nocturnis horis, non in sole conteritur aut in ea rusticus caecus operatur? quanto ergo melius se ipsos
 10 corrigunt quam euangelia sancta peruertunt et ad uanum suae mentis errorem eloquia dominica detorquere conantur! aut enim et illa piscium similitudo non propter occultos, sed tantum propter mixtos in ecclesia malos a domino posita est aut certe singulis rebus propriae similitudines datae sunt, de
 15 piscibus propter occultos, de area propter manifestos malos, quod, sicut illi ante litus, sic isti ante uentilabrum bonis in ecclesia misceantur. ipsi enim nos admonent, ut in area paleam manifestos in ecclesia malos intellegamus, qui pisces reprobos intra natantia retia propterea malos occultos intellegi uolunt,
 20 quia, sicut illos nesciunt piscatores, sic istos nesciunt sacerdotes. cur enim non dicamus: 'sic ergo et palea manifesti sunt mali, quia in aperto eam uident trituratores'? sed sicut illi non possunt ante litoris exitum separari, sic nec illa potest ante finem debitum uentilari. custodit autem deus innocentiam
 25 sanctorum et fidelium suorum sicut piscium bonorum, sicut pinguum frumentorum, ut intra ista retia non eis noceant permixta genera reprobanda et in ista area non eis noceat permixta palea uentilanda, quia, sicut ipsi dixerunt relegerunt suscripserunt, nec causae causa nec personae poterit praeiudi-
 30 care persona.

1 horreum *BCb et Uulg.*, cf. *Cresc. II 22, 27* 5 uidente *Cm1*
 7 areae *Cm1* 11 conatur *Bm1* 17 in area *A* aream *b* 19 propterea
 scripsi propter *codd. v* occultos malos *bv* occulto *A* uoluit *A*
 21 enim (nim in ras.) *A* sic] sicut *Bm2* 23 ante *ex an Am2*
 28 sicut *s. l. B* ipse *Bm1* illi *c*

XI. 15. Haec uerba se negarent forte dixisse, nisi sua pos-
sent suscriptione conuinci. ecce quam diligenter actum est
pro salute uestra, ut uerbis nostris suscriberemus, quod fieri
omnino nolebant et ut facerent tandem aliquando pudore con-
puli sunt. nam exstant uerba eorum, ubi hoc facere recusarunt, 5
et rursus alia uerba, ubi hoc facere consenserunt quod primo
negauerant; omnia scripta sunt, omnibus suscriptum est. ideo
enim uidebantur nolle suscribere, ut negare se possent dixisse
quod dixerant et de gestis corruptis iudici calumniari. quod
modo quia non possunt, dicunt ipsum esse corruptum, qui ut 10
contra illos iudicaret non nisi ipsi fecerunt, qui contra se ipsos
pro nobis tanta dixerunt, quae ut negare non possent, etiamsi
coacti et inuiti, suis tamen prosecutionibus suscripserunt. ideo
ergo nolebant suscribere. ut liceret eis per calumniam cor-
ruptorum gestorum negare quod dixerant, et ideo postea instante 15
iudice consenserunt, quia sentiebant omnibus apparere nihil
se aliud indicare nolendo suscribere, nisi se uerba sua ne sibi
legerentur timere. maluerunt enim prosecutiones suas quibus-
cumque nebulis postea defendere quam eas tam cito damnare.

XII. 16. Sed uidete, rogamus uos, quemadmodum ipsa sua 20
defensione se peius implicant et agant causam nostram et
omnino perimant suam. nam post conlationem, posteaquam
uicti appellare uoluerunt, obiecta sunt eis haec uerba, et ea
conantur peiore sua implicatione defendere, quando ab eis
quid egerint quaeritis. ita enim uos putant cor non habere, 25
ut non intellegatis eos omni modo esse superatos, quando
uobis ea dicunt quae omnino non dicerent, si aliquid utile
quod dicerent inuenirent. quis enim ferat uictos homines con-
queri, quod nocte contra eos est prolata sententia? quasi non

3 cf. Breuic. II 3

1 se *om.* A negarent forte se c 5 extant *BCbc* 8 possint v
9 dixerunt c caluminari C 11 illas b iudicare *Bm1* 13 et et *cm1*
15 et ideo—consenserunt *om.* *Cm1* 16 sentiant *Bm1C* aparere *Bm1C*
17 uindicare *ABm1Cc* se s. l. *Bm2* 19 eis *Bm1* 26 non *om.* *Bm1C*
27 ea *om.* *BCb* non *om.* *Bm1C* 28 quod ex quid *Am1* conquaeri A

saepe iudices audiendi necessitas tenet, ut usque ad multam partem noctis sedere cogantur, aut ideo non est uerum quod dicitur, quia per noctem dicitur. nec audiunt scripturam clamantem: per diem mandauit dominus misericordiam suam et nocte declarauit, et iterum: ad annuntian-
 5 dam mane misericordiam tuam et ueritatem tuam per noctem. aut quod dixerunt nocte uenisse ad dominum tenendum persecutores, non adtendentes quoniam ipsis nocturnis horis etiam dominus ueritatem suis discipulis praedicauit,
 10 nec aduertere uoluerunt quod scriptum est, apostolum Paulum usque ad medium noctis produxisse sermonem. si haberent uerum quod dicerent, nox eos impedire non posset. sed sane tenebrosissimam noctem in suis mentibus patiebantur, quando
 15 contra se ipsos tanta proferebant nec ad ueritatis lucem peruersum animum corrigebant. et adhuc utique dies erat, quando nobis forensi more de tempore praescribent, dicentes causam lapsam esse et agi iam omnino non posse, nec intelligentes nihil se hominibus ostendisse nisi quantum timuerint ne age-
 20 retur, ubi eorum peruersitas et catholica ueritas monstraretur. XIII. 17. Adhuc dies erat, quando uolentes destruere iudicium Romani episcopi Miltiadis, quo purgatus et absolutus est Caecilianus, etiam ipsum Miltiadem traditorem fuisse dixe-
 25 runt. cuius criminationis cum ab eis esset exacta probatio, gesta prolixissima recitarunt, ubi Miltiadis nomen, quod ali-
 quid tradiderit, non fuit. et recitauerunt etiam alia gesta, ubi legebatur Miltiadem misisse diaconos cum litteris Maxenti

4 Ps. 41, 9 5 Ps. 91, 3 10 cf. Act. 20, 7 16 cf. Breuic. I s. III 5, 6 22 cf. Breuic. III 17, 34 sq.

1 teneat *cv* utque *Bm1* 3 audiuit *Bm1* 5 annuntian-
 et *Uulg.* 7 quot *Bm1* ad] a *Bm1C* 8 nocturnis uel nocturnis *B*
 12 impediri *Bm1C* 14 contra *om.* *Bm1C* aduersum *BC* 15 dies
 erat (erant *Bm1*) utique *BC*, sed *tr. m1* 17 intelligentes *Cm1* 18 se
 s. l. *A* homines *b* 21 Melchiadis *cv* (*passim*) 23 exacto *Bm1*
 24 quo *BCb* 25 non defuit *BCb* 26 miltiade meminisse *Bm1C*
 maxentii *BCbc(v)*

imperatoris et praefecti praetorio ad praefectum urbi, ut reciperent loca, quae fuerant a christianis tempore persecutionis ablata. ubi cum Miltiadis crimen nullum penitus adpareret, dixerunt superioribus traditionis gestis traditorem Stratonem fuisse recitatum, quod uocabatur unus etiam ex diaconis, 5 quos ad recipienda loca miserat Miltiades, eundem ipsum esse contententes et non ostendentes. neque enim Stratonem qui tradiderat saltem diaconum fuisse monstrabant. quod etiamsi esset, respondimus eis ante paruum tempus in eodem clero ecclesiae Romanae duos Petros diaconos fuisse. ita mente caeci 10 tenebrosas calumnias innectebant, addentes etiam manifestissimam falsitatem, quod non solum nomen, sed etiam loca et regiones et personae conuenirent, quibus non aliis, sed ipse esse Straton ostenderetur, cum in illis gestis omnino nihil conueniens praeter similitudinem nominis legeretur, qua plena 15 est consuetudo generis humani, ut non solum duo, sed etiam plures homines uno nomine uocentur. nam ipsi quoque Donatum suum Carthaginensem, ne in iudicio Miltiadis ipse putaretur esse damnatus, quoniam illum pro magno habent, a Donato Casensi distinguendum esse clamauerunt, quia <non> 20 Donatus Carthaginensis contra Caecilianum missus fuerat ad Miltiadis episcopale iudicium, tam crassam noctem in corde gestantes, ut Donatum infamari nollent similitudine nominis sui et Miltiadem maculari uellent similitudine nominis alieni. nunc autem Stratoni etiam Cassiani nomen addere dicuntur, 25

18 cf. Breuic. III 18, 36 25 cf. ibid.

1 praefecto C et praefecto preto torio expuncta in B, om. b pretorii c ad praefecto Bm1 urbis BCbcv 3 cum om. BCb adpareret (ra eras.) A 4 traditionibus Bm1 stratorem C 5 quod] qui Bm2b 6 miltiadis Bm1 eadem Bm1 eudem (sic) C 7 condentes Bm1C condemnantes Bm2b 8 diaconum Cm1 13 aliis BC 16 duos A 18 in iudicio] inuidio Bm1 inuidia Bm2b in iudio C 19 quoniam illum scripsi quem multum Ac q.ñ multa B q.nn multa C quodque non multum Bm2b quem multi v, cf. p. 118, 19 et Breuic. III 18, 36; maior auctor ipsorum Donatus Carthaginensis 20 distinguendum Cm1 non addidi, cf. Breuic. III 17, 31 extr. 25 nomine c dicantur Am1

quod in conlatione tacuerunt, quasi Straton solus cognomina-
 lem habere potuisset et Cassianus non potuit. nec adtendere
 potuerunt interna sua nocte impediti non solum duos Iohannes,
 unum baptistam, alterum euangelistam, sed etiam duos Simo-
 5 nes, unum Petrum, alterum magum, in ipso denique tam paruo
 numero apostolorum non solum duos Iacobos, unum Alphaei,
 alterum Zebedaei, sed etiam duos Iudas, unum sanctum, alte-
 rum diabolum; cui tamen Iudae apostolo sancto quisquis
 similiter mente caecus de crimine Iudae traditoris calumnia-
 10 retur, non nisi istos imitaretur. non enim mirum est, si tales
 istos calumniatores post tam longum tempus patitur existima-
 tio Miltiadis de duobus Cassianis uel de duobus Stratonibus,
 quales euangelica ueritas patitur de duobus Herodibus. nam
 quia non est expressum, quis Herodes pro Christo occisis
 15 infantibus continuo mortuus fuerit et quis Herodes cum Pilato
 dominum persecutus sit, putantes unum fuisse obiciunt euan-
 gelio crimen falsitatis, sicut isti putantes unum fuisse Stra-
 tonem uel Cassianum obiciunt Miltiadi maculam traditionis.
 et tamen illi tolerabilius errant, quia non solum nomen, uerum
 20 etiam dignitas consonat — uterque enim legitur rex Herodes —,
 isti autem dignitatem consonare mentiti sunt, quia utrosque
 fuisse diaconos nullo modo legere potuerunt.

XIII. 18. Adhuc dies erat, quando Cirtense concilium —
 si tamen concilium dicendum est, in quo uix undecim uel
 25 duodecim episcopi fuerunt —, unde recitauimus traditores
 fuisse quosdam, qui cum Secundo Tigisitano contra Caecili-
 anum sententias protulerunt, falsum uolentes ostendere dixerunt
 persecutionis tempore non potuisse in aliquam domum illos
 undecim uel duodecim episcopos congregari. et ut probarent
 30 tempus fuisse persecutionis, protulerunt martyrum gesta, ut

6 cf. Matth. 10, 3 23 cf. Breuic. III 15, 27, 32—33

2 potuisse *Am2* potuisset *Bm1* potuit] potuerit *v* 4 symones *bc*
 6 alpei *codd.* 9 de *s. l. C* 12 cassianus *Bm1* 13 patitur] *add.*
Am2 in mg.: nota 15 herodos *Cm1* 19 erant *Bm1* 23 aduc *Bm1*
 cirtense *ABCb* 26 tigisitanno *BCb*

diebus et consulibus consideratis quod tempus fuerit appareret. quae martyrum gesta contra se ipsos protulisse conuicti sunt; in eis quippe gestis manifestatum est illo tempore persecuti-
onis christianas plebes solitas congregari. unde constitit non
esse incredibile, quod etiam illi episcopi in priuatam domum 5
similiter conuenisse legebantur, ut plebi, quae poterat, sicut
gestis martyrum continebatur, etiam persecutionis tempore
congregari, occulte ordinaretur episcopus, qui posset sibi
etiam ipse occulte clericos ordinare in tanta necessitate, ubi
anterior episcopus cum clero lapsus per epistolam ipsius 10
Secundi, quae ab illis allegata est, monstrabatur. ex his mar-
tyrum gestis, quae ipsi proferebant, admoniti sumus et in alia
gesta martyrum intendere, et inuenimus et diximus feruente
tempore persecutionis et priuatam domum, quod illi fieri potu-
isse negauerant, congregationi christianorum fuisse concessam 15
et in carcere fuisse martyres baptizatos, ut uiderent, quam
non esset incredibile tempore persecutionis in priuatam domum
paucos episcopos congregari, quando et in ipso carcere cele-
brarentur sacramenta Christi, in quo inclusi homines tenebantur
pro fide Christi. quantum nos ergo adiuuerint gesta martyrum 20
proferendo, quis non uideat, qui non similem noctem habet
in corde, qualem illi habebant qui haec non uidebant?

XV. 19. Qui etiam hinc gestis ipsis Cirtensibus calumnia-
bantur, quia ibi dies et consules legebantur, et exigebant a
nobis, ut aliqua ecclesiastica concilia proferremus, ubi dies 25
recitarentur et consules. ipsi enim Carthaginiense concilium
factum sine die et consule proferebant. dicebant enim etiam
concilium Cypriani consules non habere, ubi tamen legitur
dies, in illo autem ipsorum Carthaginiensi nec dies. nos autem

26 cf. Breuic. III 14, 26—17, 32

4 christianis *Bm1* 11 his] is *Bm1* iis *Bm2* hiis *b* 12 ammoniti *c*
14 illi *om.* *BCb* feri *BC* 18 et *om.* *BC* ce(cae-*B*)lebrarentur
BCb celebrantur *A* celebrabantur *cv* 20 adiuuerint *B* 21 nisi qui
Bm2b 22 illi *om.* *b* hoc *v* 23 cirthensibus *ABCm2b* cirthencibus
Cm1 24 exiebant *Bm1* 26 conciliuum *A*

quod in manibus erat Romanum concilium Miltiadis, sicut illud Cirtense, et diem habere demonstrabamus et consules. neque enim tunc ad horam antiqua archiua ecclesiastica discutienda nobis fuerunt, unde ista consuetudo etiam ueterum
 5 fuisse doceretur. nec tamen inanes eis etiam nos calumnias mouere uoluimus, quare in Cypriani concilio dies inueniretur, in ipsorum autem non inueniretur, quia illi uanas moras uolebant innectere, quas nos conabamur <auertere>. nam etiam hoc
 10 et consules esse conscriptos; quasi episcoporum concilia scripturis canonicis aliquando fuerint comparata aut possint etiam ipsi de scripturis sanctis proferre concilium, ubi apostoli iudices sederint et accusatum aliquem uel damnauerint uel absoluerint. et tamen respondimus eis etiam prophetas libros suos
 15 praeFnotatis et definitis commendasse temporibus, quo anno cuius regis, quoto mense anni, quoto die mensis factum super eos fuerit uerbum domini, ut ostenderemus, quam inaniter et calumniose de diebus et consulibus episcopalium conciliorum quaestiones uanissimas excitarent. fieri enim potest, ut in codi-
 20 cibus sit ista uarietas, dum alii etiam dies et consules diligentia maiore describunt, alii tamquam superfluum praetermittunt; sicut etiam codex, de quo primum legimus iudicium Constantini, quo inter partes Caecilianum innocentem, illos autem calumniosissimos pronuntiauit, diem et consulem non habebat, alius
 25 autem, quem contra eorum calumnias postea protulimus, habebat. qui etiam illic inuidiosissime proclamauerant, quod imperatoris

22 cf. Breuic. III 19, 37 sqq.

1 e~~rat~~rat (ra eras.) C 2 cirthense ABCb monstrabamus BCb
 3 oram Bm1 archiua Ac archiuan Cm1 6 mouere***** (ritis eras.) C
 7 in—inueniretur om. BCb 8 auertere om. codd. euertere mg. Bm2, et b
 9 exiebant Bm1 10 nesse Cm1 quasi] quia BCb 11 possint ex
 possent Am1 possent v 12 iudicis Bm1 13 damnauerunt uel absol-
 uerunt Bm1 14 respondemus Am2 15 praeFnotatis Am1 temporibus
 commendasse b 18 de] di Cm1 20 ista sit Cm1 ueritas ABCb
 etiam alii BCb etiam s. l. Am1 25 horum Bm2 26 qui scripsi quia
 codd. v, cf. p. 116, 23

litteras sine die et consule recitauimus, et tamen etiam ipsi alias eiusdem imperatoris litteras in causa Felicis ordinatoris Caeciliani, quas mirabili caecitate contra se ipsos protulerunt, sine die et consule recitarunt. nec eis inde aliquid obieci-
mus, ne similiter ut ipsi tempora necessaria superfluis uerbis occu-
paremus; haec autem modo dicimus, ut uos saltem oculos
aperiatis et tenebrosa nocte careatis, quam uestri episcopi
corde gestabant, qui nocturnam sententiam cognitioni iudicis
obiecerunt et ipsi per diem interioribus tenebris inuoluti mira-
bili caecitate contra se ipsos tanta dixerunt.

XVI. 20. Leguntur actis apud Carthaginiis magistratum expressa uerba Primiani, ubi dicit, quod parentes eorum nostri maiores uariis exiliis uexauerunt, et in conlatione probare conantur accusantibus maioribus suis ab imperatore Caecilianum exilio esse damnatum. dicunt in litteris suis commun-
onem suam ecclesiam ueritatis, quae persecutionem patitur.
non quae facit, et conantur ostendere Caecilianum damnatum
iudicio imperatoris persequentibus maioribus suis, et hoc dicunt
factum non per Donatum Casensem, sed per eum, quem prae
ceteris praedicant, Donatum Carthaginiensem. hoc enim scriptis
suis [per suos] modo iactare dicuntur, ubi uicti iudicem accu-
sant, quia noctem cordis ipsorum nocturna ueritas confutauit.
Donatum illum, illum, inquam, Donatum, quem dixerunt eccle-
siae Carthaginiis ornamentum et martyralis gloriae uirum, sic
commendare uoluerunt, ut dicerent, quod apud imperatoris
Constantini cognitionem ipse reum et asseruerit et conuicerit
Caecilianum. ille ergo uir gloriae martyralis apud imperatoris
cognitionem reum constituit et asseruit Caecilianum illamque
cognitionem Caeciliani damnatio consecuta est, illo uiro glo-
riae martyralis accusante et instante Caecilianus ab imperatore

2 cf. Breuic. III 23, 41 15 in litteris suis] cf. Breuic. III 8, 10
init. 23 cf. Gesta secundae cognitionis cap. 10

4 inde eis Cm1 aliquid Bm1 7 taenebrosa A 11 in actis Bm2b
16 suam esse v ecclesia C 21 per suos deleui, cf. 20, 32 sub fin.
23 alt. illum om. Cm1 inquandonatum Bm1 24 martyralis cv (passim)
26 asseruit Bm2 assuerit b 28 asseruit et constituit bm1 29 uiro ex uero B

damnatus est. quod quidem nos falsum esse conuicimus, qui eiusdem imperatoris litteras, quibus se inter partes audisse et iudicasse testatur, ubi Caeciliano absoluto atque purgato illorum calumnias detestatus est, prolatas de archiuo publico recitauimus. contra quas omnino quid responderent nihil inuenire potuerunt et ad eas confirmandas contra se ipsos alia protulerunt. proinde a maioribus eorum apud imperatorem accusatum constitit Caecilianum, damnatum autem non constitit, immo etiam constitit absolutum. sed tamen uel uos uidete, quantum adiuuerint causam nostram episcopi uestri, qui de illa uoluerunt etiam falsitate gloriari. si enim Donatus ille uir gloriae martyralis apud imperatoris cognitionem reum asseruit Caecilianum et illo uiro gloriae martyralis accusante et instante Caecilianus ab imperatore damnatus est, respondeant uobis, quando haec agebantur, quis erat martyr, utrum Donatus, qui hominem apud imperatorem persequabatur, an Caecilianus, qui illo persequente ab imperatore damnabatur? ubi est nunc illa definitiua regula ipsorum communionem Donati esse ecclesiam ueritatis quae persecutionem patitur, non quae facit? ecce patitur Caecilianus, Donatus facit: quis eorum est uir gloriae martyralis?

XVII. 21. Adtendite, aduertite, nolite in errorem perniciosum adhuc usque seduci. ueritatem, quae uobis occultabatur, deus aperire dignatus est, falsitatem, quae uobis offundebatur, deus confutare dignatus est; tanto eius beneficio quare adhuc estis ingrati? hoc est nempe, quod uobis saepe dicebant, unde cordis uestri oculos astuta fallacia caligabant, et adhuc etiam conuicti inde se iactant, inde nos lacerant, quia nos facimus persecutionem, ipsi patiuntur. hoc eis remansit omni ex parte superatis, unde adhuc nebulas faciant imperitis, hinc se quasi

2 cf. Breuic. III 19, 37

1 esse falsum *BC* conuicimus *Bm1* conuincimus *Bm2* 4 est *om.* *B* (an ē uel ⁊ eras.?), et *b* archiuo *Ac* publico *C* 6 non potuerunt *cm1* 7 apud *C* 14 imperatores *Bm1Cm1* 17 damnabitur *Bm1C* 21 peritioni adusquē *Bm1* pernicionem aliqua ut uid. *Bm2* pernitiosum adusque *C* pernicie aliqua *b* 23 nobis *BCb*

ostendentes esse ecclesiam ueritatis, quia persecutionem patitur, non facit. non uos ergo adhuc fallant; hoc eis facimus, quod maiores suos et ipsum quem praedicant uelut martyralis gloriae uirum Caeciliano fecisse gloriantur. hoc egit ille apud imperatorem, conuictus Caecilianus ut illius iudicio damnaretur: 5 hoc et nos egimus, ut isti conuicti similia paterentur. si male fecit, quare hoc illi Donatus faciebat? si autem recte fecit, quare hoc catholica parti Donati non faciat? immo recte fieri nec illi dubitant, qui hoc maiores suos, quos multum laudant, fecisse gloriantur, nec nos dubitamus, qui hoc eis esse faci- 10 endum negare non possumus, ut sine effusione sanguinis, qui uerbis non emendantur, aliqua mitissima poena legum corripiantur inquieti; et si forte imperator permotus mentis sacrilegae pertinaciam grauiore supplicio statuit esse plectendam, mitius agant iudices, quibus semper licuit lenire atque emol- 15 lire sententiam. interim ergo, quamuis non possit ostendi Caecilianum ab imperatore Constantino esse damnatum, a uobis tamen error ille sublatus est, quo putabatis eam esse ueram ecclesiam quae persecutionem patitur, non quae facit; fecit enim Donatus, passus est Caecilianus. et si persecutionem 20 patitur pars Donati, patitur cum illa etiam pars Maximiani. quam et ipsi Christi ecclesiam non esse confirmant. ac per hoc et facere persecutionem non est iniquitatis indicium, quia et boni faciunt malis et mali bonis, et pati persecutionem non est iustitiae documentum, quia eam non soli boni pro 25 pietate, sed (et) mali pro iniquitate patiuntur.

22. Restat ergo uobis errore depulso ecclesiam Christi

15 cf. epist. 139, 2

1 esse in ecclesiam (*sed in del. m1*) AC esse in ecclesia c quia
scripsi quae *codd. v* 2 non quae facit *Bm2bc, cf. 31, 53 post med.*
 3 uelud *Bm1* 4 caecilianum *Bm1* 5 ut conuictus Caecilianus *bm2r*
 7 pr. facit *Bm1* ille *ABm1Cc* 10 ei *A* 12 mittissima *Bm1C*
 13 permotos *Am2* 14 pertinacia *Bm1* 15 mollire *Bb* 16 ostendit
Bm1 18 eam *om. c* ueram esse c 23 et *om. c* 26 et *addidi*
 27 Restat—121, 2 patitur *om. Bm1Cm1*

videre ac tenere catholicam, non ut inde eam eligatis, quia persecutionem patitur. cum enim dixisset dominus: beati qui persecutionem patiuntur, ne inde se iactent haeretici, addidit: propter iustitiam. nam quanta mala nostris fecerint
 5 furiosissimi clerici et circumcelliones partis Donati, nostis et uos. incensae sunt ecclesiae, missi in flammas codices sancti, incensae etiam priuatae domus, rapti homines de sedibus suis, et omnibus quae inerant ablati aut perditis ipsi caesi laniati excaecati. nec ab homicidio potuit temperari, quamuis sit
 10 mitius huic luci morientem quam istam lucem auferre uiuenti. uentum est ad homines, non ut retenti aliquo ducerentur, sed tantum ut ista paterentur. nec tamen nostros ideo iustificamus. quia ista perpassi sunt, sed quia pro christiana ueritate, pro Christi pace, pro ecclesiae unitate perpassi sunt. illi autem
 15 sub tam multis. sub tam seueris legibus et sub tanta ecclesiae catholicae quam dominus ei tribuit potestate quid tale patiuntur? si quando enim morte multantur, aut ipsi se occidunt aut eorum cruentae uiolentiae dum resistitur occiduntur, non pro communione partis Donati nec pro errore sacrilegi
 20 schismatis, sed pro apertissimis facinoribus et sceleribus suis, quae more latronum inmani furore et crudelitate committunt. pro parte autem Donati uix aliquid tale patiuntur, quale Caecilianum Donato instante passum esse dixerunt.

23. Aut ergo persecutio non omnis iniusta est aut non est
 25 persecutio dicenda cum iusta est. quapropter aut persecutionem pars Donati patitur iustam aut persecutionem non patitur, quia patitur iuste. non autem iuste passus est Caecilianus, quia innocens probatus et absolutus est. quod quidem

2 Matth. 5, 10

1 inde eam scripsi in ea ABCc eam b, cf. p. 119, 27: inde nos lacerant, quia nos facimus persecutionem 3 ne inde] ninde Bm1 non inde C iactant Bm1 6 incensae sae (sae del. m1) A 8 aut (u s. l.) A ut Bm1C et Bm2bc 12 tamen] tantum BCb 16 potestatem A 17 se om. BCm1b 21 committunt BC 23 donatum Cm1 donato instante cecilianum bm1 24 non omnis iusta est Bm1 non nisi iusta est Bm2b

illi negauerunt et potius ab imperatore damnatum esse dixerunt, et ideo maiores suos maximeque Donatum a se tanta praedicatione laudatum Caeciliano persecutionem fecisse confessi sunt. illum autem conuictum atque damnatum probare minime potuerunt, immo etiam, quod nos dicebamus, eum esse absolutum atque purgatum ipsi quoque multa contra se ipsos legendo firmarunt. et tamen liberum arbitrium sibi ab imperatore concessum esse iactant. uicti atque confusi id sibi etiam nunc flagitabant debere concedi, quod maiores eorum Caeciliano non concedebant, quem sic apud imperatorem accusarunt, quem illis accusantibus ab imperatore damnatum isti etiam mentiri uoluerunt, si uoluntas libera unicuique tribuenda est, Caeciliano prius tribueretur; si haec non homini iudici permittenda, sed deo potius dimittenda sunt, Caecilianus apud imperatorem prius non accusaretur.

XVIII. 24. Expergiscimini aliquando; non uos tartareus obliget somnus, non in profundum sacrilegi erroris adhuc impia consuetudo demergat; iam consonate paci, cohaerete unitati, adquiescite caritati, cedite ueritati; ecclesiam catholicam incipientem ab Hierusalem cognoscite usque quaque diffundi, cui non communicat pars Donati, cui causa non praeiudicat Caeciliani. totiens enim purgatus, totiens absolutus etiamsi non esset innocens, nec causa causae praeiudicat nec persona personae. haec uerba per orbem terrae uniuersa personat ecclesia, clamat etiam membrum eius in Africa: 'testi-

7 cf. Breuic. III 22, 40

3 caecilianos *Bm1C* conf-ssi (e s. ras.) *B* 7 et tamen liberum etamen *Cm1* ab om. *BCbm1* 8 imperatorem *B* contessem *Bm1* it *B*, del. *m2*, om. *b* 11 accusantibus *scripsi* accusationibus *codd.* v accusatoribus *coni. v* damnatum *mg. B*, concessessum *in textu*, sed del. ista *Bm1* 13 tribueretur prius *cm1* 14 dimittendo *Bm1* caecilianis *Bm1* prius apud imperatorem prius *ABm1Cm1* prius apud imperatorem *Bm2bv* 16 expergiscimini *C* 18 coherete *codd.* 19 unitati ex *unitati* *B* credite *BCb*, cf. *Ep. c. Don. 19, 51 extr.* uerit-
tati om. *B* 20 ierusalem *BCbc* 25 eius] illius *v*

monium dei noui, negotium Caeciliani non noui; credo innocentem a uestris maioribus insectatum quem lego totiens absolutum, sed qualiscumque sit causa eius, causae meae nihil praeiudicat, qualiscumque sit persona eius, personae meae
 5 nihil praeiudicat. uos hoc dixistis, uos ad hoc suscripsistis: nec causa causae nec persona personae. ecce dominus dicit: per omnes gentes, incipientibus ab Hierusalem; diuinam ueritatem in una ecclesia teneamus et humanas lites aliquando finiamus⁷.

- 10 XVIII. 25. Numquid enim uerba ista, ubi dixerunt nec causam causae nec personam praeiudicare personae, ullo modo post ipsam conlationem defendere potuerunt ac non potius se multo perplexius implicarunt? sic namque in quibusdam scriptis suis locuti sunt: *causam causae et personam non praeiudi-*
 15 *care personae a nobis*, inquiunt, *dictum esse memoriter recensitum est, sed ad locum: 'nobis non praeiudicari ab his qui a nobis uel reiecti sunt uel damnati'.* hi autem, qui ex Caeciliani ordinatione descendunt, quos de praecessore origo numerat ad reatum, quemadmodum non possint ordinatoris sui
 20 criminibus obligari, cum per seriem protensus peccatorum funis, quoscumque communionis uinxerit uinculo, necesse est ut consortes faciat esse peccati? o mira defensio! tam densum et artum est lutum ubi eis adhaeserunt pedes, ut eos euellere conantes frustra et manus et caput figant et in eodem
 25 luto haesitantes artius inuoluantur. ex eis enim, quos uel reiecisse se uel damnasse commemorant, hoc est ex Maximianistis, secum habent Felicianum et damnatorem Primiani et a se damnatum in causa Primiani. quid est quod funem

7 Luc. 24, 47 14 sqq.] cf. Breuic. III 16, 28

1 innocentum BC 4 qualis cumque (que s. l. in ras. m.2) A 6 causae ABCc c. praeiudicat bv, cf. p. 102, 19 12 ac] aut b potius se] potuisse b 16 ad locum] alloquimur v praeiudicare Cm1 his] hiis b iis v 17 hi] hii bc ii v caecili A 18 praedecessore cv 19 possunt BCb 22 tam densum] tandem sum Bm1C 23 lutum om. ABCcv 24 uellere Bm1 capud Bm1 25 euoluantur Cm1

tam longum a Caeciliano usque ad haec tempora catholicae ecclesiae implicare contendunt et catenam suam tam in proximo non attendunt? praeclara quippe illa Bagaitana sententia de Maximiano et sociis eius: trahit, inquit, ad consortium criminis plurimos catena sacrilegii. Felicianus ergo ista catena trahebatur: si illis non praeiudicat Felicianus, quare nobis Caecilianus? an forte ubi uolunt praeiudicat, ubi autem nolunt causae non praeiudicat causa et pro libidine ipsorum fortior est funis antiquus quam noua catena? non praeiudicat Maximianus Feliciano a quo damnatus est, non praeiudicat Maximianus et Felicianus Primiano a quibus damnatus est, non praeiudicat Maximianus eis qui dilationem acceperunt. quibus in uno schismate sociatus est, non praeiudicat Felicianus parti Donati, a qua in eodem honore susceptus est nec baptismus quem in sacrilego schismate dedit ibi destructus est: et praeiudicat Caecilianus tot christianis gentibus, qui semel damnatus est absens quomodo Primianus et ter absolutus est praesens quomodo non Primianus. praeiudicat nobis olim defunctus ignotus: et istis non praeiudicat uiuus a quibus legitur paulo ante damnatus et quibus cernitur modo sociatus. nobis inuoluitur funis Caeciliani a quibus ignoratur: et illis non inuoluitur catena Feliciani quorum in eum sententia recitatur, ubi ipsa catena damnatur. illis licet dicere: 'suscepimus quos damnauimus pro pace Donati, quia nec causa causae praeiudicat nec persona personae': et nobis non licet dicere: 'propter eos quos damnastis non deserimus pacem Christi,

4 Sententia concilii Bagaiensis

3 bagaitana B 4 inquit Bm1 7 praeiudicant (N del. m1) A
 8 causae—causa ex causa—causae corr. Am1 10 a quo] cum quo coni.
 v; at cum Felicianus a Maximiano rursus se separaret et Donatistis reconciliaretur, fieri non potuit, quin alter ab altero damnaretur; cf. Cresc. IIII 64, 79: qui (Felicianus) contra Maximianum aliquid forsitan scripserit praeiudicant cv 11 primoano Cm1 16 christianus Bm1
 18 primianus non b 19 et ignotus et Bm2b 20 modo cernitur c
 24 causae praeiudicat causa bm1 26 deseruimus b

quia nec causa causae praeiudicat nec persona personae'. o ferream frontem, o furoris tenebras, nocturnam sententiam iudici obicientes et in sui cordis nocte palpantes offendentes cadentes, contra nos rabide litigantes et pro nobis tanta dicentes!

XX. 26. Insuper adhuc etiam modo commemorare audent prophetica et apostolica testimonia, quibus nos uniuersaliter in illa conlatione respondimus, ostendentes ipsos prophetas sanctos cum iniquis in uno templo, sub eisdem sacerdotibus, inter eadem sacramenta uersatos nec tamen a malis fuisse pollutos, quia nouerant inter sanctum et immundum non, sicut isti sentiunt, corporaliter populum diuidendo, sed bene iudicando et bene uiuendo discernere. et hoc sine intermissione faciebant, ut in illa domo magna, ubi erant, sicut dicit apostolus, alia uasa in honorem, alia in contumeliam. se ipsos a talibus morum diuersitate mundarent et essent uasa in honorem, utilia domino, ad omne opus bonum semper parata. sed bene quod ipsi ex multis testimoniis, quae litteris suis non intellegentes inseruerunt, quas in conlatione protulerunt et legerunt, tamquam praecipuum de Aggaeo propheta testimonium modo post conlationem uicti commemorarunt. in isto ergo propheta multo euidentius quod uolumus demonstramus, quia non corporalis, sed spiritalis contactus, qui fit per consensionem, ipse polluit homines, quorum causam unam facit ipsa consensio.

27. Nam quando impios dominus etiam uisibili poena perdere uoluit, ipse ab eis iustos admonitione separauit, sicut Noe cum domo sua ab eis, quos diluuius fuerat perditurus, sicut Loth ab eis, quos igne fuerat consumpturus, sicut populum

8 cf. Breuic. III 9, 17 15 cf. II Tim. 2, 20 cf. ibid. 21 28 cf. Gen. 6—8 29 cf. Gen. 19

1 offerream C 8 respondemus Am2c 13 discernere Cm1 14 magna domo Bm1 15 alt. aliam C 16 in in ras. B 18 ipse c 20 aggeo codd. (passim per e) propheto B 21 modo A commemorarent ABC commemorauerunt c ista Bm1 23 contactus Bm1 24 consensio Bm1 27 ammonitione c 29 loth (h s. l.) A consumpturus ABC

suum a synagoga Abiron, quam mox fuerat extincturus. ideo et illum, qui non habebat uestem nuptialem, non illi qui inuitauerant, sed ipse dominus cuius erat conuiuium ligari iussit et proici. neque enim et ipse sicut piscis sub fluctibus erat et sic ab inuitatoribus quomodo (piscis) a piscatoribus uideri non poterat. proinde ne putaretur, sicut isti putant, quod uelut unus in turba latenter subrepsisset ignaris, continuo dominus in eodem ipso uno, quem ligatis manibus et pedibus in tenebras exteriores ex illo conuiuium proici iussit, multam societatem malorum esse intellegendam, inter quos pauciores boni in conuiuium dominico uiuunt, significare non distulit. nam posteaquam dixit: ligate illi manus et pedes et proicite eum in tenebras exteriores; ibi erit fletus et stridor dentium, continuo subiunxit: multi enim sunt uocati, pauci uero electi. quomodo hoc uerum est, cum potius unus e multis fuisset proiectus in tenebras exteriores, nisi quia in illo uno grande corpus figurabatur omnium malorum ante domini iudicium conuiuium dominico permixtorum? a quibus se boni corde interim ac moribus separant, simul manducantes et bibentes corpus et sanguinem domini, sed cum magna distinctione, quia isti in honore sponsi induti sunt ueste nuptiali, non sua quaerentes, sed quae Iesu Christi, illi autem non habent uestem nuptialem, hoc est fidissimam sponsi caritatem, sua quaerentes, non quae Iesu Christi. ac per hoc quamuis in uno eodemque conuiuium isti misericordiam manducant, illi iudicium, quia ipsius conuiuii canticum est quod et supra commemorauit: misericordiam et iudicium cantabo tibi, domine.

1 cf. Num. 16 12 Matth. 22. 13—14 22. 24 cf. Phil. 2, 21
25 cf. I Cor. 11, 29 27 Ps. 100, 1; cf. pag. 106, 3

1 sinagoga *Bm1C* abyron *c* extinaturus *Bm1* exterminaturus *Bm2*
5 quomodo a] quomoda *Bm1C* piscis *addidi* 6 putarentur *b* uelud
Bm1C 7 suprepisset *ex* suppressisset *c* 13 dentium] tium *C* 16 pro-
iectus fuisset *c* 19 maioribus *Bm1Cm1* 24 ac] a *B*

28. Nec ideo tamen dormit ecclesiastica disciplina, ut corripiat inquietos. neque enim a populo dei separamus, quos uel degradando uel excommunicando ad humiliorem paenitendi locum redigimus. et ubi hoc facere pacis et tranquillitatis ecclesiae gratia non permittimur, non tamen ideo ecclesiae disciplinam refutamus, sed toleramus quae nolumus, ut perueniamus quo uolumus, utentes cautela praecepti dominici, ne, cum uolumus ante tempora colligere zizania, simul eradicemus et triticum, utentes etiam exemplo et praecepto beati Cypriani, qui collegas suos faeneratores fraudatores raptos pacis contemplatione pertulit tales nec eorum contagione factus est talis. unde et nos, si triticum sumus, eiusdem beati martyris uerba fidentissime dicimus, quia, etsi uidentur in ecclesia esse zizania, non tamen impediri debet aut fides aut caritas nostra, ut quoniam zizania in ecclesia cernimus ipsi de ecclesia recedamus. haec uerba iustissime ac piissime dicerent maiores nostri. etiamsi Caecilianum et aliquos coepiscopos eius malos uiderent, quos tamen ab ecclesia separare non possent propter illos. quibus mali demonstrari non poterant et eos bonos innocentes putabant. haec uerba omnino dicerent, hoc omnino sentirent, ne, cum uellent temere zizania separare, simul et triticum eradicarent.

29. Quod ergo iussus est quidam propheta nec panem manducare nec aquam bibere in Samaria, quo missus fuerat, ut

8. 22 cf. Matth. 13, 29 10 cf. Cypr. De lapsis c. 6 13 Cypr. ep. 54, c. 3 24 cf. III Reg. 13

1 ut non *Bm2b* 3 poenitendi *B* 5 ecclesiae ideo *bm1* 6 disciplinam *Bb*, om. *ACm1c* re *Am1*, refutamus *Am2* disciplinam refutamus s. l. *Cm2* ideo ecclesiam negligimus *v* quae] quod *v* 7 quo] quod *Cm1cm1* praeceptis *Bm1C* dominici praecepti *c* 8 ne cum] nec *BCb* ne simul *BCb* 9 beato *Bm1C* 10 cy(c)-Cypriano *Bm1Cm1* suas *Bm1Cm1* feneratores *BCbcb* 11 contemplationem *C* 13 uerbis *c* 15 caritatis *BC* in ecclesia zizania *c* 17 uestri *Bm2* 20 et innocentes *v* (*ἀσυνδέρως* ut 22, 37 beati pacifici, *Ep. c. Don. 16, 40 et alibi boni fideles*) 22 nec *C* zizanium *C* 24 iusus *Bm1*

corriperet eos, qui uaccas constituerant adorandas more idolorum Aegyptiorum, hoc omnino facere debuit quod praeceperat dominus, cui tunc eo modo illos corripere placuit, ut nihil ibi alimentorum tangeret propheta quem miserat. neque enim in ecclesia non fit cotidie, quando [eos], quos acrius corripimus, etiamsi in eorum possessione sumus, nihil cibi apud eos contingimus, ut sentiant quantum eorum peccata doleamus. numquid tamen ideo etiam plebis discissio facienda est, ut sicut mollis herba indiscrete eradicentur infirmi, qui de cordibus hominum et ignotis factis, etiamsi nobis sint cognita, iudicare non possunt? nam in ipsa Samaria et Helias et Helisaeus erant, etsi ipsi in solitudine, non tamen deuiantes sacramentorum causa, sed quia persecutionem ab impiis regibus patiebantur. nam illic erant, non utique in solitudine separata, quae ipse ignorabat Helias, septem milia uirorum qui non curauerunt genua ante Bahal. denique inter praecipuos sanctus habitus Samuhel et grauitus Saulem corripuit et cum eo tamen ad offerendum domino sacrificium sine excusatione perrexit nec peccatorum eius contagione pollutus est, sed omnino mundus meritorum suorum conseruatione permansit.

30. Sed istam nobis quaestionem, quamuis euidenter et in conlatione et modo soluta sit, euidentius tamen soluat Aggaeus, cuius testimonium prae ceteris legerunt, ut solum adhuc pro omnibus iactent. arguit dominus per Aggaeum prophetam populum ex Babylonia residuum, ubi captiuus tenebatur, quod domum domini neglegerent et suas domos excolerent, et dicit

11 cf. III Reg. 19 15 cf. ibid. 19, 18 17 cf. I Reg. 15

1 uacas *B* construerent *Bb* constituerent *C* 2 aegyptiorum *BC*
 praeparat *C* 4 tanget *Bm1C* quam *Bm1* 5 eos *deleui* corripimus in *ras. B* 6 cibi] ibi *cv* 7 contagimus *Cm1* 10 etiamsi] si *Bm2* 11 helyas et helyseus *c* 12 deuiantes *scripsi* deuitandae *A*
 deuitandi *BCb* deuitorum *cv* 15 helyas *c* 16 genu *ABCv*, cf. *Ep. c. Don. 13, 33. Cresc. IIII 45, 54* Baal *bcb* sanctos *Cbcv*
 17 samuhel (h. s. l.) *A* samuel *bv* grauter *Bm1* 22 et modo (in *eras.*) *B* 23 elegerunt *bv* pro] prae *Bm2b* 24 iacent *Bm1C*
 25 babylonia *BCbc* 26 neglerent *A* neglegerunt *Bm1C*

propterea se plaga sterilitatis eorum percussisse regionem. tunc Zorobabel filius Salathiel et Iesus filius Iosedec sacerdos magnus et omnis ille populus diuinitus inspiratus operari coepit in domo domini dei sui. sic enim eadem scriptura dicit: 5 et suscitauit dominus spiritum Zorobabel filii Salathiel ex tribu Iuda, et spiritum Iesu filii Iosedec sacerdotis magni, et spiritum residuorum omnis populi, et introierunt et faciebant opera in domo domini omnipotentis dei sui, quarta et uicensima mensis sexti, secundo anno sub Dario rege. 10 ecce et dies definitus est, quando intrauerunt ad operandum in domo dei. credo quod illi uiri et ille populus operans in domo dei non erat immundus, praesertim quia dixerat ei dominus: ego uobiscum et suscitauerat spiritum eorum ad 15 bene operandum in domo sua. denique uidete quid sequitur. contextit enim eadem scriptura et dicit: septimo mense, una et uicensima mensis, locutus est dominus in manu Aggae prophetae dicens ad Zorobabel filium Salathiel ex tribu Iuda, et ad Iesum filium Iosedec sacerdotem magnum, et ad omnem populum residuum dicens: quis ex uobis qui uidit domum hanc in claritate illa sua pristina? et quomodo uidetis eam modo, tamquam non sit in conspectu uestro? et nunc praeuale, Zorobabel, dicit dominus, 20 et praeuale, Iesus fili Iosedec sacerdos magne, et praeualesce, omnis popule terrae, dicit dominus omnipotens, et spiritus meus praeest in medio

5 Agg. 1, 14. 2, 1 14 Agg. 1, 13 16 Agg. 2, 1—7

2 ihesus *Ac* ihus *B* Iosedech *cv* 3 ille *om. c* 6 ihesu *Ac*
 ihu *B* fili *A* Iosedech *cv* 9 uicesima *BCbcv* 11 et dies *codd.* et
 dies et mensis et annus *v* 12 domini *c* 14 uobiscum sum *Bm2*
 17 uicesima *BCbcv* 19 ihm *A* ihu *Bm1* ihm *Bm2b* ihesum *c* Iose-
 dech *bcv* 20 magnam *Bm1* 23 conspectur *Cm1* 24 nostro *Bb*
 25 ihs *A* ihu *Bb* iesu *C(v)* ihesu *c* filii *ABm1Ccm1* Iosedech *cv*

ostendentes esse ecclesiam ueritatis, quia persecutionem patitur, non facit. non uos ergo adhuc fallant; hoc eis facimus, quod maiores suos et ipsum quem praedicant uelut martyralis gloriae uirum Caeciliano fecisse gloriantur. hoc egit ille apud imperatorem, conuictus Caecilianus ut illius iudicio damnaretur; 5 hoc et nos egimus, ut isti conuicti similia paterentur. si male fecit, quare hoc illi Donatus faciebat? si autem recte fecit, quare hoc catholica parti Donati non faciat? immo recte fieri nec illi dubitant, qui hoc maiores suos, quos multum laudant, fecisse gloriantur, nec nos dubitamus, qui hoc eis esse faci- 10 endum negare non possumus, ut sine effusione sanguinis, qui uerbis non emendantur, aliqua mitissima poena legum corripiantur inquieti; et si forte imperator permotus mentis sacrilegae pertinaciam grauiore supplicio statuit esse plectendam, mitius agant iudices, quibus semper licuit lenire atque emol- 15 lire sententiam. interim ergo, quamuis non possit ostendi Caecilianum ab imperatore Constantino esse damnatum, a uobis tamen error ille sublatus est, quo putabatis eam esse ueram ecclesiam quae persecutionem patitur, non quae facit; fecit enim Donatus, passus est Caecilianus. et si persecutionem 20 patitur pars Donati, patitur cum illa etiam pars Maximiani. quam et ipsi Christi ecclesiam non esse confirmant. ac per hoc et facere persecutionem non est iniquitatis indicium, quia et boni faciunt malis et mali bonis, et pati persecutionem non est iustitiae documentum, quia eam non soli boni pro 25 pietate, sed <et> mali pro iniquitate patiuntur.

22. Restat ergo uobis errore depulso ecclesiam Christi

15 cf. epist. 139, 2

1 esse in ecclesiam (*sed in del. m1*) AC esse in ecclesia c quia
scripsi quae *codd. v* 2 non quae facit *Bm2bc, cf. 31, 53 post med.*
 3 uelud *Bm1* 4 caecilianum *Bm1* 5 ut conuictus Caecilianus *bm2v*
 7 pr. facit *Bm1* ille *ABm1Cc* 10 ei *A* 12 mittissima *Bm1C*
 13 permotos *Am2* 14 pertinacia *Bm1* 15 mollire *Bb* 16 ostendit
Bm1 18 eam *om. c* ueram esse *c* 23 et *om. c* 26 et *addidi*
 27 Restat—121, 2 patitur *om. Bm1Cm1*

uidere ac tenere catholicam, non ut inde eam eligatis. quia
 persecutionem patitur. cum enim dixisset dominus: beati
 qui persecutionem patiuntur, ne inde se iactent haeretici,
 addidit: propter iustitiam. nam quanta mala nostris fecerint
 5 furiosissimi clerici et circumcelliones partis Donati, nostis et
 uos. incensae sunt ecclesiae, missi in flammis codices sancti,
 incensae etiam priuatae domus, rapti homines de sedibus suis.
 et omnibus quae inerant ablatis aut perditis ipsi caesi laniati
 excaecati. nec ab homicidio potuit temperari, quamuis sit
 10 mitius huic luci morientem quam istam lucem auferre uiuenti.
 uentum est ad homines. non ut retenti aliquo ducerentur, sed
 tantum ut ista paterentur. nec tamen nostros ideo iustificamus.
 quia ista perpessi sunt, sed quia pro christiana ueritate, pro
 Christi pace, pro ecclesiae unitate perpessi sunt. illi autem
 15 sub tam multis. sub tam seueris legibus et sub tanta eccle-
 siae catholicae quam dominus ei tribuit potestate quid tale
 patiuntur? si quando enim morte multantur, aut ipsi se occi-
 dunt aut eorum cruentae uiolentiae dum resistitur occiduntur.
 non pro communione partis Donati nec pro errore sacrilegi
 20 schismatis, sed pro apertissimis facinoribus et sceleribus suis,
 quae more latronum inmani furore et crudelitate committunt.
 pro parte autem Donati uix aliquid tale patiuntur, quale Caecilianum
 Donato instante passum esse dixerunt.

23. Aut ergo persecutio non omnis iniusta est aut non est
 25 persecutio dicenda cum iusta est. quapropter aut persecuti-
 onem pars Donati patitur iustam aut persecutionem non pati-
 tur, quia patitur iuste. non autem iuste passus est Caecilia-
 nus, quia innocens probatus et absolutus est. quod quidem

2 Matth. 5, 10

1 inde eam *scripsi* in ea *ABCcv* eam *b*, cf. p. 119, 27: inde nos lacerant.
 quia nos facimus persecutionem 3 ne inde| ninde *Bm1* non inde *C*
 iactant *Bm1* 6 incensae sae (sae *del. m1*) *A* 8 aut (u s. l.) *A* ut
Bm1C et *Bm2bc* 12 tamen] tantum *BCb* 16 potestatem *A* 17 se
om. BCm1b 21 committunt *BC* 23 donatum *Cm1* donato instante
 cecilianum *hm1* 24 non omnis iusta est *Bm1* non nisi iusta est *Bm2b*

illi negauerunt et potius ab imperatore damnatum esse dixerunt, et ideo maiores suos maximeque Donatum a se tanta praedicatione laudatum Caeciliano persecutionem fecisse confessi sunt. illum autem conuictum atque damnatum probare minime potuerunt, immo etiam, quod nos dicebamus, eum esse absolutum atque purgatum ipsi quoque multa contra se ipsos legendo firmarunt. et tamen liberum arbitrium sibi ab imperatore concessum esse iactant. uicti atque confusi id sibi etiam nunc flagitabant debere concedi, quod maiores eorum Caeciliano non concedebant, quem sic apud imperatorem accusarunt, quem illis accusantibus ab imperatore damnatum isti etiam mentiri uoluerunt. si uoluntas libera unicuique tribuenda est, Caeciliano prius tribueretur; si haec non homini iudici permittenda, sed deo potius dimittenda sunt, Caecilianus apud imperatorem prius non accusaretur.

XVIII. 24. Expergiscimini aliquando; non uos tartareus obliget somnus, non in profundum sacrilegi erroris adhuc impia consuetudo demergat; iam consonate paci, cohaerete unitati, adquiescite caritati, cedite ueritati; ecclesiam catholicam incipientem ab Hierusalem cognoscite usque quaque diffundi, cui non communicat pars Donati, cui causa non praeiudicat Caeciliani. totiens enim purgatus, totiens absolutus etiamsi non esset innocens, nec causa causae praeiudicat nec persona personae. haec uerba per orbem terrae uniuersa personat ecclesia, clamat etiam membrum eius in Africa: 'testi-

7 cf. Breuic. III 22, 40

3 caecilianos *Bm1C* conf. ssi (e s. ras.) *B* 7 et tamen liberum etamen *Cm1* ab om. *BCbm1* 8 imperatorem *B* contessem *Bm1* it *B*, del. m.2, om. b 11 accusantibus *scripsi* accusationibus *codd.* v accusatoribus *coni. v* damnatum *mg. B*, concessessum *in textu*, sed del. ista *Bm1* 13 tribueretur prius *cm1* 14 dimittendo *Bm1* caecilianis *Bm1* prius apud imperatorem prius *ABm1Cm1* prius apud imperatorem *Bm2bv* 16 expergiscimini *C* 18 coherete *codd.* 19 unitati ex *unitati* *B* credite *BCb*, cf. *Ep. c. Don. 19, 51 extr.* ueritanti om. *B* 20 ierusalem *BCbc* 25 eius illius *v*

monium dei noui, negotium Caeciliani non noui; credo innocentem a uestris maioribus insectatum quem lego totiens absolutum, sed qualiscumque sit causa eius, causae meae nihil praeiudicat, qualiscumque sit persona eius, personae meae
 5 nihil praeiudicat. uos hoc dixistis, uos ad hoc suscripsistis: nec causa causae nec persona personae. ecce dominus dicit: per omnes gentes, incipientibus ab Hierusalem; diuinam ueritatem in una ecclesia teneamus et humanas lites aliquando finiamus'.

10 XVIII. 25. Numquid enim uerba ista, ubi dixerunt nec causam causae nec personam praeiudicare personae, ullo modo post ipsam conlationem defendere potuerunt ac non potius se multo perplexius implicarunt? sic namque in quibusdam scriptis
 15 suis locuti sunt: *causam causae et personam non praeiudicare personae a nobis*, inquit, *dictum esse memoriter recensitum est, sed ad locum: 'nobis non praeiudicari ab his qui a nobis uel reiecti sunt uel damnati'*. hi autem, qui ex Caeciliani ordinatione descendunt, quos de praecessore origo numerat ad reatum, quemadmodum non possint ordinatoris sui
 20 criminibus obligari, cum per seriem protensus peccatorum funis, quoscumque communionis uinxerit uinculo, necesse est ut consortes faciat esse peccati? o mira defensio! tam densum et artum est lutum ubi eis adhaeserunt pedes, ut eos euellere conantes frustra et manus et caput figant et in eodem
 25 luto haesitantes artius inuoluantur. ex eis enim, quos uel reiecisse se uel damnasse commemorant, hoc est ex Maximianistis, secum habent Felicianum et damnatorem Primiani et a se damnatum in causa Primiani. quid est quod funem

7 Luc. 24, 47 14 sqq.] cf. Breuic. III 16, 28

1 innocentum BC 4 qualis cumque (que s. l. in ras. m2) A 6 causae ABCc c praeiudicat dv, cf. p. 102, 19 12 ac] aut b potius se] potuisse b 16 ad locum] alloquimur v praeiudicare Cm1 his] hiis b iis v 17 hi] hii bc ii v caecili A 18 praedecessore cv 19 possunt BCb 22 tam densum] tandem sum Bm1C 23 lutum om. ABCcv 24 uellere Bm1 capud Bm1 25 euoluantur Cm1

tam longum a Caeciliano usque ad haec tempora catholicae ecclesiae implicare contendunt et catenam suam tam in proximo non attendunt? praeclara quippe illa Bagaitana sententia de Maximiano et sociis eius: trahit, inquit, ad consortium criminis plurimos catena sacrilegii. Felicianus ergo ⁵ ista catena trahebatur: si illis non praeiudicat Felicianus, quare nobis Caecilianus? an forte ubi uolunt praeiudicat, ubi autem nolunt causae non praeiudicat causa et pro libidine ipsorum fortior est funis antiquus quam noua catena? non praeiudicat Maximianus Feliciano a quo damnatus est, non praeiudicat ¹⁰ Maximianus et Felicianus Primiano a quibus damnatus est, non praeiudicat Maximianus eis qui dilationem acceperunt, quibus in uno schismate sociatus est, non praeiudicat Felicianus parti Donati, a qua in eodem honore susceptus est nec baptismus quem in sacrilego schismate dedit ibi destructus ¹⁵ est: et praeiudicat Caecilianus tot christianis gentibus, qui semel damnatus est absens quomodo Primianus et ter absolutus est praesens quomodo non Primianus. praeiudicat nobis olim defunctus ignotus: et istis non praeiudicat uiuus a quibus legitur paulo ante damnatus et quibus cernitur modo ²⁰ sociatus. nobis inuoluitur funis Caeciliani a quibus ignoratur: et illis non inuoluitur catena Feliciani quorum in eum sententia recitatur, ubi ipsa catena damnatur. illis licet dicere: 'suscepimus quos damnauimus pro pace Donati, quia nec causa causae praeiudicat nec persona personae': et nobis non licet ²⁵ dicere: 'propter eos quos damnastis non deserimus pacem Christi,

4 Sententia concilii Bagaiensis

3 bagaitana B 4 inquit Bm1 7 praeiudicant (N del. m1) A
 8 causae—causa ex causa—causae corr. Am1 10 a quo] cum quo coni.
 v; at cum Felicianus a Maximiano rursus se separaret et Donatistis
 reconciliaretur, fieri non potuit, quin alter ab altero damnaretur; cf.
 Cresc. IIII 64, 79: qui (Felicianus) contra Maximianum aliquid forsitan
 scripserit praeiudicant cv 11 primoano Cm1 16 christianus Bm1
 18 primianus non b 19 et ignotus et Bm2b 20 modo cernitur c
 24 causae praeiudicat causa bm1 26 deseruimus b

quia nec causa causae praeiudicat nec persona personae'. o ferream frontem, o furoris tenebras, nocturnam sententiam iudici obicientes et in sui cordis nocte palpantes offendentes cadentes, contra nos rabide litigantes et pro nobis tanta dicentes!

XX. 26. Insuper adhuc etiam modo commemorare audent prophetica et apostolica testimonia, quibus nos uniuersaliter in illa conlatione respondimus, ostendentes ipsos prophetas sanctos cum iniquis in uno templo, sub eisdem sacerdotibus, inter eadem sacramenta uersatos nec tamen a malis fuisse pollutos, quia nouerant inter sanctum et immundum non, sicut isti sentiunt, corporaliter populum diuidendo, sed bene iudicando et bene uiuendo discernere. et hoc sine intermissione faciebant, ut in illa domo magna, ubi erant, sicut dicit apostolus, alia uasa in honorem, alia in contumeliam. se ipsos a talibus morum diuersitate mundarent et essent uasa in honorem, utilia domino, ad omne opus bonum semper parata. sed bene quod ipsi ex multis testimoniis, quae litteris suis non intellegentes inseruerunt, quas in conlatione protulerunt et legerunt, tamquam praecipuum de Aggaeo propheta testimonium modo post conlationem uicti commemorarunt. in isto ergo propheta multo euentius quod uolumus demonstramus, quia non corporalis, sed spiritalis contactus, qui fit per consensionem, ipse polluit homines, quorum causam unam facit ipsa consensio.

27. Nam quando impios dominus etiam uisibili poena perdere uoluit, ipse ab eis iustos admonitione separauit, sicut Noe cum domo sua ab eis, quos diluuius fuerat perditurus, sicut Loth ab eis, quos igne fuerat consumpturus, sicut populum

8 cf. Breuic. III 9, 17 15 cf. II Tim. 2, 20 cf. ibid. 21 28 cf. Gen. 6—8 29 cf. Gen. 19

1 offerream C 8 respondemus Am2c 13 discernere Cm1 14 magna domo bm1 15 alt. aliam C 16 in in ras. B 18 ipse c 20 aggeo codd. (passim per e) propheto B 21 ***modo A commemorarent ABC commemorauerunt c ista Bm1 23 contactus Bm1 24 consensio Bm1 27 ammonitione c 29 loth (h s. l.) A consumpturus ABC

suum a synagoga Abiron, quam mox fuerat extincturus. ideo et illum, qui non habebat uestem nuptialem, non illi qui inuitauerant, sed ipse dominus cuius erat conuiuium ligari iussit et proici. neque enim et ipse sicut piscis sub fluctibus erat et sic ab inuitatoribus quomodo (piscis) a piscatoribus uideri non poterat. proinde ne putaretur, sicut isti putant, quod uelut unus in turba latenter subrepisset ignaris, continuo dominus in eodem ipso uno, quem ligatis manibus et pedibus in tenebras exteriores ex illo conuiuium proici iussit, multam societatem malorum esse intellegendam, inter quos pauciores boni in conuiuium dominico uiuunt, significare non distulit. nam posteaquam dixit: ligate illi manus et pedes et proicite eum in tenebras exteriores; ibi erit fletus et stridor dentium, continuo subiunxit: multi enim sunt uocati, pauci uero electi. quomodo hoc uerum est, cum potius unus e multis fuisset proiectus in tenebras exteriores, nisi quia in illo uno grande corpus figurabatur omnium malorum ante domini iudicium conuiuium dominico permixtorum? a quibus se boni corde interim ac moribus separant, simul manducantes et bibentes corpus et sanguinem domini, sed cum magna distinctione, quia isti in honore sponsi induti sunt ueste nuptiali, non sua quaerentes, sed quae Iesu Christi, illi autem non habent uestem nuptialem, hoc est fidissimam sponsi caritatem, sua quaerentes, non quae Iesu Christi. ac per hoc quamuis in uno eodemque conuiuium isti misericordiam manducant, illi iudicium, quia ipsius conuiuii canticum est quod et supra commemorauimus: misericordiam et iudicium cantabo tibi, domine.

1 cf. Num. 16 12 Matth. 22. 13—14 22. 24 cf. Phil. 2, 21
25 cf. I Cor. 11, 29 27 Ps. 100, 1; cf. pag. 106, 3

1 synagoga *Bm1C* abyron *c* extincturus *Bm1* exterminaturus *Bm2*
5 quomodo *a*] quomoda *Bm1C* piscis *addidi* 6 putarentur *b* uelud
Bm1C 7 suprepisset *ex* suppresisset *c* 13 dentium] tium *C* 16 pro-
iectus fuisset *c* 19 maioribus *Bm1Cm1* 24 ac] *a B*

28. Nec ideo tamen dormit ecclesiastica disciplina, ut cor-
 ripiat inquietos. neque enim a populo dei separamus, quos
 uel degradando uel excommunicando ad humiliorem paenitendi
 locum redigimus. et ubi hoc facere pacis et tranquillitatis
 5 ecclesiae gratia non permittimur, non tamen ideo ecclesiae
 disciplinam refutamus, sed toleramus quae nolumus, ut per-
 ueniamus quo uolumus, utentes cautela praecepti dominici,
 ne, cum uolumus ante tempora colligere zizania, simul era-
 dicemus et triticum, utentes etiam exemplo et praecepto beati
 10 Cypriani, qui collegas suos faeneratores fraudatores raptore
 pacis contemplatione pertulit tales nec eorum contagione factus
 est talis. unde et nos, si triticum sumus, eiusdem beati mar-
 tyris uerba fidentissime dicimus, quia, etsi uidentur in
 ecclesia esse zizania, non tamen impediri debet
 15 aut fides aut caritas nostra, ut quoniam zizania
 in ecclesia cernimus ipsi de ecclesia recedamus.
 haec uerba iustissime ac piissime dicerent maiores nostri.
 etiamsi Caecilianum et aliquos coepiscopos eius malos uiderent,
 quos tamen ab ecclesia separare non possent propter illos,
 20 quibus mali demonstrari non poterant et eos bonos innocentes
 putabant. haec uerba omnino dicerent, hoc omnino sentirent,
 ne, cum uellent temere zizania separare, simul et triticum
 eradicarent.

29. Quod ergo iussus est quidam propheta nec panem man-
 25 ducare nec aquam bibere in Samaria, quo missus fuerat, ut

8. 22 cf. Matth. 13, 29 10 cf. Cypr. De lapsis c. 6 13 Cypr.
 ep. 54, c. 3 24 cf. III Reg. 13

1 ut non *Bm2b* 3 poenitendi *B* 5 ecclesiae ideo *bm1* 6 disci-
 plinam *Bb*, *om. ACm1c* re *Am1*, re|futamus *Am2* disciplinam refu-
 tamus s. l. *Cm2* ideo ecclesiam negligimus *v* quae] quod *v* 7 quo]
 quod *Cm1cm1* praeceptis *Bm1C* dominici praecepti *c* 8 ne cum] nec
BCb ne simul *BCb* 9 beato *Bm1C* 10 cy(c|C)priano *Bm1Cm1* suas
Bm1Cm1 feneratores *BCbcb* 11 contemplationem *C* 13 uerbis *c*
 15 caritatis *BC* in ecclesia zizania *c* 17 uestri *Bm2* 20 et inno-
 centes *v* (*ἀσυνδίτως* ut 22, 37 beati pacifici, *Ep. c. Don. 16, 40 et alibi*
 boni fideles) 22 nec *C* zizaniam *C* 24 iusus *Bm1*

corriperet eos, qui uaccas constituerant adorandas more idolorum Aegyptiorum, hoc omnino facere debuit quod praeceperat dominus, cui tunc eo modo illos corripere placuit, ut nihil ibi alimentorum tangeret propheta quem miserat. neque enim in ecclesia non fit cotidie, quando [eos], quos acrius corripimus, etiamsi in eorum possessione sumus, nihil cibi apud eos contingimus, ut sentiant quantum eorum peccata doleamus. numquid tamen ideo etiam plebis discissio facienda est, ut sicut mollis herba indiscrete eradicentur infirmi, qui de cordibus hominum et ignotis factis, etiamsi nobis sint cognita, iudicare non possunt? nam in ipsa Samaria et Helias et Heliasaeus erant, etsi ipsi in solitudine, non tamen deuiantes sacramentorum causa, sed quia persecutionem ab impiis regibus patiebantur. nam illic erant, non utique in solitudine separata, quae ipse ignorabat Helias, septem milia uirorum qui non curauerunt genua ante Bahal. denique inter praecipuos sanctus habitus Samuhel et grauiter Saulem corripuit et cum eo tamen ad offerendum domino sacrificium sine excusatione perrexit nec peccatorum eius contagione pollutus est, sed omnino mundus meritorum suorum conseruatione permansit.

30. Sed istam nobis quaestionem, quamuis euidenter et in conlatione et modo soluta sit, euidentius tamen soluat Aggaeus, cuius testimonium prae ceteris legerunt, ut solum adhuc pro omnibus iactent. arguit dominus per Aggaeum prophetam populum ex Babylonia residuum, ubi captius tenebatur, quod domum domini neglegerent et suas domos excolerent, et dicit

11 cf. III Reg. 19 15 cf. ibid. 19, 18 17 cf. I Reg. 15

1 uacas *B* construerent *Bb* constituerent *C* 2 aegyptiorum *BC*
 praeparat *C* 4 tanget *Bm1C* quam *Bm1* 5 eos *deleui* corripimus *in ras.* *B* 6 cibi] ibi *cv* 7 contagimus *Cm1* 10 etiamsi] si *Bm2* 11 helyas et helyseus *c* 12 deuiantes *scripsi* deuiantes *A*
 deuītandi *BCb* deuītandorum *cv* 15 helyas *c* 16 genu *ABCv*, cf. *Ep. c. Don. 13, 33. Cresc. IIII 45, 54* Baal *bvc* sanctos *Cbcv*
 17 samuhel (*h s. l.*) *A* samuel *bv* grauter *Bm1* 22 et modo (*in eras.*) *B* 23 elegerunt *bv* pro] prae *Bm2b* 24 iacent *Bm1C*
 25 babylonia *BCbc* 26 neglerent *A* neglegerunt *Bm1C*

propterea se plaga sterilitatis eorum percussisse regionem. tunc Zorobabel filius Salathiel et Iesus filius Iosedec sacerdos magnus et omnis ille populus diuinitus inspiratus operari coepit in domo domini dei sui. sic enim eadem scriptura dicit: 5 et suscitauit dominus spiritum Zorobabel filii Salathiel ex tribu Iuda, et spiritum Iesu filii Iosedec sacerdotis magni, et spiritum residuorum omnis populi, et introierunt et faciebant opera in domo domini omnipotentis dei sui, quarta et uicensima mensis sexti, secundo anno sub Dario rege. 10 ecce et dies definitus est, quando intrauerunt ad operandum in domo dei. credo quod illi uiri et ille populus operans in domo dei non erat immundus, praesertim quia dixerat ei dominus: ego uobiscum et suscitauerat spiritum eorum ad 15 bene operandum in domo sua. denique uidete quid sequitur. contextit enim eadem scriptura et dicit: septimo mense. una et uicensima mensis, locutus est dominus in manu Aggae prophetae dicens ad Zorobabel filium Salathiel ex tribu Iuda, et ad Iesum filium Iosedec sacerdotem magnum, et ad omnem populum residuum dicens: quis ex uobis qui uidit domum hanc in claritate illa sua pristina? et quomodo uidetis eam modo, tamquam non sit in conspectu uestro? et nunc praeuale, Zorobabel, dicit dominus, 20 et praeuale, Iesus fili Iosedec sacerdos magne, et praeualesce, omnis popule terrae, dicit dominus omnipotens, et spiritus meus praeest in medio

5 Agg. 1, 14. 2, 1 14 Agg. 1, 13 16 Agg. 2, 1—7

2 ihesus *Ac* ihus *B* Iosedech *cv* 3 ille *om. c* 6 ihesu *Ac*
 ihu *B* fili *A* Iosedech *cv* 9 uicesima *BCbcv* 11 et dies *codd.* et
 dies et mensis et annus *v* 12 domini *c* 14 uobiscum sum *Bm2*
 17 uicesima *BCbcv* 19 ihu *A* ihu *Bm1* ihu *Bm2b* ihesum *c* Iose-
 dech *bcv* 20 magnam *Bm1* 23 conspectur *Cm1* 24 nostro *Bb*
 25 ihs *A* ihu *Bb* iesu *C(v)* ihesu *c* filii *ABm1Ccm1* Iosedech *cv*

uestrum. bono animo estote, quoniam haec dicit omnipotens: adhuc semel, commouebo caelum et terram, mare et aridam, et concutiam omnes gentes, et uenient omnia electa gentium, et implebo domum hanc, dicit dominus omnipotens, et cetera quae addit etiam futura prophetans; quae de domini nostri Iesu Christi temporibus rectius intellegi solent, cuius populus uerissimum et sanctissimum est templum dei, non etiam in eis, qui permixti tolerantur, sed in eis solis, qui nunc interim a talibus bene uiuendo spiritaliter separantur, post uero etiam corporaliter separandi sunt. uerumtamen ille populus, cui prophetia ista praeuuntiata est et qui tunc operabatur in domo dei, ubi erant et illi duo, Zorobabel filius Salathiel et Iesus filius Iosedec, quomodo sit exhortatus et commendatus a domino, satis in promptu est uidere in his uerbis prophetae, quae sicut dicta sunt inseruimus. numquidnam ergo istum populum immundum possumus dicere, ad quem si quis accesserit inquinabitur, cui populo dicitur: et nunc praeuale, Zorobabel, dicit dominus, et praeuale, Iesus filius Iosedec sacerdos magne, et praeualesce, omnis popule terrae, dicit dominus omnipotens, et spiritus meus praeest in medio uestrum? quis dementissimus dixerit istum esse populum, ad quem si quis accesserit inquinabitur?

31. Nunc ergo adtendite, quid post illam prophetiam, quae huic populo de Christi temporibus annuntiata est, consequenter scriptura contexat: quarta et uicesima noni mensis

18 Agg. 2, 4—5 27 Agg. 2, 10—14

1 bonum *Bm1* omnipotens haec dicit *Bm1Cm1* h. o. d. *Bm2Cm2b* haec dicit dominus omnipotens *v* 2 semel et *v* 6 addidit *bv* etiam *om. Bm1* 7 hiesu *Cm1* 9 nun *Cm1* 10 spiritaliter *Cm1* 11 ille populus *scripsi* illum populum *codd. v* 13 *pr.* et *s. l. b* *ihs A ihus B ihus C ihesus c* 14 iosedech *Ac(v)* exortatus *BC* commentatus *c* 15 promptum *A* proptu *Bm1* hiis *b* 17 accecerit *B* 19 *ihs A ihs B iesu bv ihesu c* filii *bv*, cf. p. 129, 25 20 iosedech *Ac(v)* 22 clementissimus *Bm1Cm1* 23 populum immundum *b* 25 illum *Bm1Cm1* 27 uicesima *Bm2Cm2bcv*

anno secundo sub Dario rege factum est uerbum
 domini ad Aggaeum prophetam dicens: haec dicit
 omnipotens: interroga sacerdotes legem dicens:
 si sumpserit homo carnem sanctificatam in summo
 5 uestimenti sui et attigerit summum uestimenti
 eius panem aut pulmentum aut uinum aut omnem
 escam, si sanctificabitur? et responderunt sacer-
 dotes et dixerunt: non. et dixit Aggaeus: si teti-
 gerit inquinatus in animam aliquid horum, si
 10 inquinabitur? et responderunt sacerdotes et dixe-
 runt: inquinabitur. et respondit Aggaeus et dixit:
 sic populus hic et gens haec in conspectu meo,
 dicit dominus, et sic opera manuum ipsorum. et
 quicumque accesserit illo, inquinabitur propter
 15 praesumptiones eorum matutinas a facie laborum
 suorum, et odio habebatis (in portis) arguentes.
 quis est iste populus tam immundus, ut quisquis illo acces-
 serit inquinetur? numquid ille cui dictum est: praeualesce,
 et spiritus meus in medio uestrum? absit ut ille sit.
 20 duo igitur erant, unus immundus et alter qui ad immundum
 prohibetur accedere, qui exhortabatur praeualescere, quia spi-
 ritus dei erat in medio eorum. si ergo duo erant, ostendantur
 et duo templa, unum quo iste, alterum quo ille ingrediebatur;
 ostendantur et altaria duo, unum in quo iste, alterum in quo
 25 ille uictimas offerebat; ostendantur et sacerdotes, huius alii
 et illius alii, qui pro suo quisque populo separatim sacrificabant.
 si autem quisquis hoc adfirmare conatur insanit, sic
 erant isti duo populi in uno populo, sub uno sacerdote magno,
 unum templum intrantes, sicut erant etiam sub uno Moyse

18 Agg. 2, 4—5

2 dicit ABCc dicit dominus bv 9 anima BCbv, cf. Fulg. 16 14 in
 illo BCb 16 in portis om. codd., cf. p. 133, 18 17 populus iste b
 quiquis BC accesserit Bm1 21 exortabatur BC 22 et ostendantur
 et cm1 23 quo****iste B ingrediebantur ABm1Cc 24 in quo iste]
 quod iste c alt. in om. c 26 separati Bb 27 si] sic Bm2 insanit
 in ras. longiore Bm2 29 mose Am1

quidam deum offendentes, quidam deo placentes, de quibus dicit apostolus: non in omnibus illis beneplacitum est deo. neque enim ait: 'in omnibus illis non est beneplacitum deo', tamquam omnes displicuerint deo, sed ait: non in omnibus illis beneplacitum est deo, ergo in quibus- 5 dam, non in omnibus. et omnes sub eisdem sacerdotibus erant in uno eodemque tabernaculo, in uno eodemque altari hostias offerebant, et tamen distinguebantur, factis non locis, animo non templo, moribus non altaribus. sic alii ad alios non accedebant, ne ab eis inquinarentur, hoc est eorum malis factis 10 non consentiebant, ne pariter damnarentur. non enim et illos malos Moyses tantus propheta nesciebat, quorum impia murmura et horrendas amaritudines cotidie sufferebat. sed istum nescisse faciamus: numquid et Samuhel Saulem nesciebat, quem per os eius aeterna sententia damnauerat deus? uerumtamen 15 et ipsum et sanctum Dauid unum dei tabernaculum intrantes, inter eadem sacrificia uidebat, sed distincte utique uidebat, quia distinctos uidebat et unum eorum in aeternum amabat, alium pro tempore tolerabat. sic et Aggaeus nouerat in uno populo duos populos unum templum intrantes, sub uno magno 20 sacerdote uiuentes, et alterum ostendebat immundum, alterum ad immundum accedere prohibebat, et tamen nec illos nec se ipsum ab eodem templo et ab eisdem altaribus separabat. ergo spiritalem prohibebat accessum consensionemque factorum, quod et ipsa uerba clamant, si aures adsint, quas animositas 25 furiosa non claudat aut strepitus uanae contentionis <non> impediat. ait enim propheta: omnis qui accesserit illo inquinabitur. uitium notauit quo accedi prohibuit, non

2. 4 I Cor. 10, 5 27 Agg. 2, 14

2 apostolus dicit *BCbv* 9 ad s. l. *A* 10 orum *CmI* 12 moyses
AmI 14 Samuel *bv* 16 et ipsum] inter ipsum *c* dauit *BmICmI*
 17 utrumque uiuebat *AmIBmICc* distincti *BmI*, post hoc uoc. 3—4
litt. eras. 18 uiuebat *BmIC* 20 sacerdote magno *c* 24 que *om. b*
 25 assint *b* 26 uariae *Cv* non addidi

homines ab hominibus corporali disiunctione secludit. acceditur autem ad uitium corruptionis uitio consensionis.

32. Ac ne quisquam diceret illum populum, cui primo dictum est: praeualesce, quoniam spiritus meus prae-
 5 est in medio uestrum, paucis interpositis diebus in deterius commutatum, ut audire mereretur: sic populus iste et gens ista, omnis qui accesserit illo inquinabitur — dies enim ferme nonaginta computantur inter uerba illa, quae bona in populum dicta sunt, et ista, quibus eius
 10 immunditia uitanda praecipitur —, ne quis ergo hoc putaret bonum illum populum quamuis hoc paruo temporis interuallo tam pessimum effectum, uidete quid sequitur, attendite quid dicatur eo ipso die, hoc est uicensima et quarta noni mensis, quo die dictum est: sic populus iste et gens ista,
 15 omnis qui accesserit illo inquinabitur. cum enim hoc dixisset et mala eorum commemorasset, quorum merito demonstrarentur immundi, addens etiam et dicens: odio habebatis in portis arguentes, continuo subiunxit: et nunc ponite in cordibus uestris a die hoc et supra,
 20 priusquam poneretur lapis super lapidem in templo domini, qui eratis cum mittebatis in capsella hordei uiginti sata, et fiebant decem sata, et intrabatis in torcular exhaurire quinquaginta amphoras, et fiebant uiginti. percussi uos infecunditate, et
 25 uenti corruptione et grandine omnia opera uestra, et non estis conuersi ad me, dicit dominus. constituite igitur corda uestra a die hoc et deinceps, a quarta et uicensima noni mensis, et a die qua fundatum est templum domini ponite in cordibus

4 Agg. 2, 4—5 6. 14. 17 Agg. 2, 14 18 Agg. 2, 15—19

5 deteribus *Cm1* 8 computantur *B* 11 paruam *Bm1* 13 uicensima *BCm2bcv* 17 hodie *Bm1* 18 arguentis *Cm1* 21 qui eratis *del. Bm2, om. b* com *C* cum mittebatis *ex commitebatis Bm2*
 uiginti sata hordei *v, et A, sed tr. m1* 24 in fecunditate *c* 28 uicensima *BCm2bcv* qua] quo *Bm2*

uestris, si adhuc cognoscetur in area, aut si uitis aut malum aut ficus et malum granatum et ligna oleae quae non fecerunt fructum. a die hoc benedicam. ecce ipso die etiam benedici meruerunt. benedictio ergo haec puto quod non pertineat ad illos, ad quorum immun-⁵ ditiam prohibet accedi, sed ad illos bonos, qui prohibentur accedere. in uno ergo fuerunt et permixti et separati, permixti quidem corporali tactu, separati autem uoluntatis abscessu. sed more suo scriptura loquitur, quae sic arguit malos, tamquam omnes in eo populo mali sint, et sic consolatur bonos,¹⁰ tamquam omnes ibi tales sint. pro nobis ergo episcopi uestri etiam in eo, quod post conlationem uicti scripsisse dicuntur, Aggaei prophetiam posuerunt, unde nos commemorarent euidentius probare quod dicimus, quia et in uno populo, in uno templo, sub eisdem sacerdotibus, inter eadem sacramenta ho-¹⁵ minibus dissimili uoluntate uiuentibus et diuersis moribus discrepantibus nec causae causa nec personae potest praeiudicare persona.

XXI. 33. Illud etiam quod ex apostoli epistula scriptis suis etiam modo commemorant, ubi ait: nolite iugum ducere²⁰ cum infidelibus; quae enim participatio luci ad tenebras? et cetera, quae supra commemorauimus et quomodo recte intellegerentur ostendimus, quid aliud agunt, nisi ut nos commemorent, quibus hoc apostolus scripserit? in eodem quippe ipso populo Corinthiorum quod dicimus demonstramus,²⁵ ne forte arbitrentur prophetarum tantummodo moris fuisse et non ad noui testamenti, sed ad ueteris consuetudinem pertinere sic arguere reprehensibiles, quasi omnes in eo populo arguantur, et sic adloqui laudabiles, quasi omnes ibi laudentur. ecce

20 II Cor. 6, 14 22 cap. 6

2 *pr. et* aut *v* 3 oleaequae *AC* oleaeque *v* 7 accenere *CmI*
 8 abscesu *C* accessu *b* 10 consulatur *CmI* 14 et *om. c* 17 discre-
 panti *BCb* et discrepantibus *v* nec causae—potest *om. BCb* 21 in-
 fidelibus *AmI* 22 ceteras *CmI* 25 corinthiorum *BmI* 26 mori *BmI*
 et non—pertinere in *mg. bm2*

et ad Corinthios sic apostolus loquitur: Paulus uocatus apostolus Christi Iesu per uoluntatem dei et Sosthenes frater ecclesiae dei quae est Corinthi, sanctificatis in Christo Iesu, uocatis sanctis, cum
 5 omnibus qui inuocant nomen domini nostri Iesu Christi in omni loco, ipsorum et nostro: gratia uobis et pax a deo patre nostro et domino Iesu Christo. gratias ago deo meo semper pro uobis in gratia dei quae data est uobis in Christo Iesu,
 10 quia in omnibus diuites facti estis in illo, in omni uerbo et in omni scientia, sicut testimonium Christi confirmatum est in uobis, ita ut nihil uobis desit in ulla gratia. quis haec audiens credat in ecclesia Corinthiorum esse aliquos reprobos, quandoquidem
 15 uerba ista sic sonant, uelut ad omnes directa sit ista laudatio? et tamen paulo post dicit: obsecro autem, fratres, ut id ipsum dicatis omnes, et non sint in uobis schismata. rursus tamquam in hoc horrendo uitio uelut omnes arguens atque increpans dicit: diuisus est Christus?
 20 numquid Paulus crucifixus est pro uobis, aut in nomine Pauli baptizati estis? puto autem eos, qui in eo populo dicebant: ego sum Christi, non duxisse iugum cum eis, qui dicebant: ego sum Pauli, ego autem Apollo, ego uero Cephae, et tamen omnes ad unum altare acce-
 25 debant, et eadem sacramenta communicabant qui eadem uitia non communicabant. his enim Corinthiis etiam illud dictum est: qui manducat et bibit indigne iudicium sibi manducat et bibit. quid enim aliud apostolus nisi istos

1 I Cor. 1, 1—7 16 I Cor. 1, 10 19 I Cor. 1, 13 22. 23 I Cor. 1, 12 27 I Cor. 11, 29

1 uocatur *Bm1Cm1* 3 sostenes *codd.* 8 pro nobis *Cm1* 10 estis] *es A* 11 scientia *C (saepius)* 12 ita ut nihil uobis *s. l. A* 13 nulla (*n s. u*) *C* 15 uelud *Bm1, item lin. 18* 17 id *om. Bm1* 18 scismata *BCm2bc* russus *Bm1Cm1* 22 duxisse *C* 23 appollo *c* 26 hiis *b corinthis Bm1C*

uaniloquos cogitabat, ut ei non sufficeret dicere: iudicium manducat et bibit, nisi adderet 'sibi', ne hoc etiam ad illos pertineret qui pariter quidem, sed non iudicium manducabant?

34. In ipsis etiam Corinthiis ibi erant, qui non credebant resurrectionem mortuorum, quae singularis fides est christiano-
rum, quod eis ita dicit apostolus: si autem Christus
praedicatur quod resurrexit a mortuis, quomodo
dicunt quidam in uobis quia resurrectio mortu-
orum non est? non dixit 'in hac terra' uel 'in hoc mundo',
sed 'in uobis' inquit. neque enim posset de Christi resurrectione
praescribere nisi iam utique christianis, quibus de ipsa resur-
rectione Christi dicit: sic praedicamus et sic credi-
distis. nunc attendamus uerba illa, quibus Corinthiorum
ecclesiam in epistolae principio sic laudat, ut dicat: gratias
ago deo meo semper pro uobis in gratia dei quae
data est uobis in Christo Iesu, quia in omnibus
diuites facti estis in illo, in omni uerbo et in omni
scientia, sicut testimonium Christi confirmatum
est in uobis, ita ut nihil uobis desit in ulla gratia.
ecce sic erant ditati in Christo in omni uerbo et in omni
scientia, ita eis nihil deerat in ulla gratia, ut in illis essent,
qui resurrectionem mortuorum adhuc usque non crederent.
puto autem quod isti, quibus nihil deerat in ulla gratia, non
ducebant iugum cum eis, qui resurrecturos mortuos non cre-
debant. ecce quomodo non ducunt iugum cum infidelibus
(fideles), quamuis eidem populo misceantur et sub eisdem
sacerdotibus eisdem sacramentis inbuantur.

1 I Cor. 11, 29 7 I Cor. 15, 12 13 I Cor. 15, 11 15 I Cor.
1, 4—7

1 iudicium*** (fort. sibi eras.) A 2 ne ex nec Am1 5 corinthis
Bm1C ubi BC, del. Bm2, om. b 11 inquit Bm1 12 iam s. l. b
christi resurrectione c 15 epistolae sic claudat principio Bm1Cm1 epi-
stola sic laudat in principio Bm2b; recte tr. Cm2, sed claudat non corr.
17 est om. c 20 et 24 nulla Cm2 22 eis] illis b illis] eis b
23 aduc Bm1 25 resurrecturus Bm1Cm1 27 fideles addidi

35. Denique ipse apostolus, ne huic infidelitati consentirent, quorum iam fides tenebat resurrectionem mortuorum, non eis praecepit corporalem separationem; multi quippe erant, non sicut ille unus qui uxorem patris sui habuit, quem liberiore
 5 correptione et excommunicatione iudicat dignum; longe aliter iste, aliter vitiosa curanda et sananda est multitudo, ne forte, si plebs a plebe separetur, per schismatis nefas etiam triticum eradicetur. eos ergo, qui iam credebant resurrectionem mortuorum, ab his, qui eam in eodem populo non credebant, non
 10 corporaliter apostolus separat, sed tamen spiritualiter separare non cessat dicens: nolite seduci: corrumpunt mores bonos conloquia mala. non eorum congressum, sed consensum timet, ne malis conloquiis adcommovent fidem, quae corrumpunt mores bonos; moribus ergo eos, non altaribus
 15 admonet separari. postremo, antequam eis haec apostolus scriberet, in eadem ecclesia erant, qui resurrectionem mortuorum non credebant, in qua erant quibus nihil deerat in ulla gratia, et illi istos infidelitate sua non inquinabant, quia isti illis ad eandem infidelitatem non consentiebant. ecce quomodo illo non
 20 acceditur, ne quisquis accesserit inquinetur; ecce quomodo nulla participatio est lumini ad tenebras; ecce quomodo, quamvis intra eadem retia natent pisces utrique, nec causa causae praeiudicat nec persona personae.

36. Quod cum ita sit, quae tam cruda stultitia, quis tam
 25 ferreus cordis somnus non excutiat possitque aliquando sentire Caeciliani causam catholico orbi terrarum, cui non communicat pars Donati, praeiudicare non posse, si non praeiudicat parti Donati causa Maximiani uel potius causa Feliciani et

4 cf. I Cor. 5, 1—5 11 I Cor. 15, 33

1 infidelitate *Cm1* consentiret *cod.* 3 quippe] enim *BCb*
 4 patrisui *B* habuit sui *Cm1* 7 ples *Bm1* plebis a plebi *Cm1*
 separatur *Bm1* scismatis *BCm2bc* 9 hiis *b* 11 mores *om.* *A*
 18 illis istis *Bm1* illos isti *Bm2b* inquinabunt *Bm1C* illis isti *c*
 19 infidelitatem *om.* *BCb* 22 eadem intra *Bm1b* 27 possie (i *del.* *m1*) *A* praeiudicat] praeiudicare *Bm1C* praeiudicaret *Bm2b*

Primiani modo coniunctorum, paulo ante inuicem damnatorum? sufficit certe, ut secundum ipsos loquamur, quod pisces mali sub fluctibus latitantes ignaros non polluant piscatores, quamuis non sit de piscatoribus quaestio, quos fortasse in illa similitudine dominus angelos intellegi uoluit. magis enim ad-⁵ tendendum est intra ipsa retia pisces bonos a malis non posse maculari. neque enim et ipsi non uident inuicem simul natantes, sicut a piscatoribus intra aquam positi non uidentur. sed, ut dixi, sufficit causae nostrae, quod mali non polluant, quorum mala facta nesciuntur.

10

XXII. 37. Fuerunt quidam tempore Caeciliani beati pacifici, qui eum, etiamsi innocens non esset, scientes pro catholica unitate tolerarent (et), cum eum uiderent tot ignotis gentibus, per quas ipsa unitas dilatatur, sacramentorum participandorum communione cohaerere eisque talem non posse monstrari,¹⁵ qualem ipsi eum esse cognoscerent, ipsi se contra istas calumnias defenderent uerbis beati et pacifici Cypriani clamarentque fidenter et dicerent: 'ideo propter Caecilianum non deserimus unitatem, quia, etsi uidentur in ecclesia esse zizania. non tamen impediri debet aut fides aut caritas²⁰ nostra, ut quoniam zizania esse in ecclesia cernimus ipsi de ecclesia recedamus'. istorum pacificae patientiae conueniret praeclarissima laus illa, qua laudatur angelus ecclesiae quae est Ephesi, quem nemo recte intellegens dubitat ipsius ecclesiae gestare personam, cui dicit in Apo-²⁵ calypsi spiritus: scio opera tua et laborem et patientiam, et quia non potes sustinere malos, et tē-

4 cf. Matth. 13, 47 sqq. 19 Cypr. ep. 54, 3 26 Apoc. 2, 2—3

2 certe] ergo *b*, *s. scr. m2* uel certe 3 latitantes *BCm2* latitantem *Cm1* 9 dixit *Cm1* polluant (*pr. u s. l. m1*) *A* 11icipaci *Cm1* 13 et addidi gentibus *Cm1* 14 dilatatur *Cm1* 15 coherere *ACc* 16 alt. ipsi] ipse *b* se contra se *ABCb* contra se *c* 17 cipriani *BC* 18 ac dicerent *c* 19 etsi] si *Bm1* ecclesiae *C* 22 de] ab *Bm2b*, om. *Bm1* istarum *C* 24 quem *Bm2bcv* cum *ABm1C* 25 apocalipsi *BCc* 27 malum *BCb*

- ptasti eos qui se dicunt apostolos esse et non sunt, et inuenisti eos mendaces; et patientiam habes, et sustinuisti eos propter nomen meum, et non defecisti. sic illi laudentur, qui in ista uita Caeciliani
 5 tempore fuerunt, qui propter nomen domini, quod sicut unguentum effusum per innumerabiles gentes toto iam orbe fragrabat, non deficerent, patientissime sustinendo etiam quem malum nossent, si malus ille esset, qui eorum iudicio aliis demonstrari et ab eis auelli separarique non posset. nostra
 10 alia causa est; arrogare nobis laudem huius patientiae non debemus. non enim possumus dicere nos pro pace *tolerasse*, quod ad nostram cognitionem prorsus non potuit peruenire. nobis Caeciliani causa sub fluctibus fuit. uox nostra talis est, qualis christianarum gentium ceterarum, contra quas isti non
 15 inuenerunt omnino quod dicerent. uerumtamen ignotam Caeciliani causam recte credimus bonam, quem semel inimicorum factione damnatum, ipsis autem accusantibus tertio legimus absolutum. aut credant isti centum ferme episcopis partis Donati de criminibus Primiani, et tunc nos cogant credere
 20 septuaginta maioribus suis de criminibus Caeciliani. quod autem dicunt Caecilianum obiecta sibi in illo concilio crimina, cum absens fuerit, tacendo firmasse, firmauit ergo et Primianus crimina, quae a centum episcopis sibi obiecta nec postea saltim ostenditur diluisse.
- 25 38. Sed uidelicet nec causa causae praeiudicat nec persona personae, ne pars Donati minuatur, praeiudicat autem, ut Christi hereditas diuidatur. an uero Caeciliani causa non praeiudicat unitati catholicae, quam tenemus et cuius societate gaudemus, cum fuerit Caecilianus Carthaginiensis episcopus,
 30 et praeiudicat ei causa Nouelli Tizicensis, Faustini Tuburbi-

30 cf. Breuic. III 14, 26 pag. 75, 26

5 unguentum *A* 7 fragrabat *Bm2bv* fraglabat *Ac* flagrabat *Bm1C*
 8 nossent malum *b* 9 possent *Am1* 14 christianorum *BC* 15 quid
Bm2bc 16 causae *Bm1* 18 aut cre aut credant (aut cre *del. m1*) *A*
 isti* *c* episcopus *Bm1Cm1* 23 accentum *Bm1C* sibi] *odd.* sunt *b*
 saltim (i *ex e m1*) *A*, *Bm1C* 30 Tizicensis *v*

tani, quos nec accusandos postea sicut Caecilianum Felicemque putauerunt, quorum nomina, immo uero ipsarum in quibus fuerunt ciuitatum nomina nec uniuersae Africae nota sunt aut fortasse nec uniuersali proconsulari prouinciae? ecce quorum pisciculorum, etiamsi mali fuerunt, tam in profundo latentium 5 causam uolunt praeiudicare causae tantae piscationis, cuius plena retia toto orbe diffusa sunt, qui piscibus iuxta natantibus uix noti esse potuerunt. cur autem non credamus etiam istos innocentes fuisse, quando nec accusari ab eis, sicut dixi, postea mernerunt et ille purgari potuit, quem maiores eorum malo- 10 rum omnium fontem in concilii illius inimica conspiratione dixerunt?

XXIII. 39. Sed qualescumque isti fuerunt, ad nos quid pertinet? neque enim uere non nobis concedunt, ut istorum nescio 15 quorum causa atque persona non praeiudicet causae atque personae ecclesiae catholicae, si nec causa causae praeiudicat nec persona personae; et tamen obiciunt nobis, ut adhuc uos seducant, quod aurum iudici dederimus, ut pro nobis contra illos sententiam diceret. uos dicite, si potestis, quantum dare debuerimus electis defensoribus episcopis uestris, ut tanta 20 contra se pro nobis uel dicerent uel profferrent, ut sic agerent causam nostram, sic perimerent suam. quanti emere debuimus, ut post uerba Primiani, quibus dixerat: indignum est ut in unum conueniant filii martyrum et progenies traditorum, uenirent tamen et in unum nobiscum, quod 25 indignum esse dixerant, conuenirent? quanti emere debuimus, ut more forensium aduocatorum de temporibus et diebus, de personis etiam nobis praescribere conarentur et sic omnibus hominibus, etiam illis qui nostras disputationes intellegere non

10 cf. Breuic. III 14, 26 23 cf. Breuic. III 4, 4

1 accusando *ACm1* 2 ipsorum *Bm1* 4 uniuersae v 5 latentum *Bm1*
10 malorum est *Bm1* 11 illius est *Bm1* 13 quid ad nos pertinet
(sed tr. m1) A quid pertinet ad nos *BCbv*, cf. *Pet1. I 17, 19* 14 non
del. *Bm2*, om. b 15 praeiudicat *Am1Bm1Cbm1* 16 causa] causae *Cm1*
21 proo *Cm1* 24 et om. B 29 non] nos *Bm1*

possent, satis aperte monstrarent quam malam causam haberent, quam proferre et agere sic timebant apud eum iudicem. cuius erga se benignitatem atque iustitiam tanto praeconio laudauerant et cuius motum aduersum se nullum adhuc senserant? quanti emere debuimus. ut ipsi deinde exigerent non secum agi debere forensibus formulis, sed diuinis potius testimoniis, et de scripturis sanctis similiter se responsuros esse promitterent et, cum mandatum concilii catholici, quod obtuleramus, recitatum esset atque in eo ipsis etiam confitentibus claruisset nos ecclesiae catholicae (causam) testimoniis sanctorum scripturarum agere uoluisse, rursus tamquam obliti, quid sibi placere dixissent, ad easdem forenses praescriptiones perplexis et odiosis contentionibus remearent?

40. Quanti emere debuimus, ut suscriptionum nostrarum, quae in eodem mandato demonstrabantur, numerositate commoti exigerent totius concilii nostri praesentiam, ex quo concilio non nisi decem et octo secundum edictum cognitoris aderamus, et quaestionem falsitatis inferrent, quod alii pro aliis subpositi suscribere potuerunt? sic enim peruentum est, ut eorum quoque numerus recenseretur et ipsi in ea falsitate deprehenderentur, cuius in nos suspicionem intendere uoluerunt, ita ut non solum quidam in eorum mandato legerentur suscripsisse pro absentibus qui nec Carthaginem uenerant, uerum etiam quendam recitatum et non respondentem, cum in itinere defecisse dixissent quaesitumque ab eis esset, quomodo apud Carthaginem suscribere potuerit qui in itinere iam defecerat, post magnas angustias perturbationis atque inconstantis et

3 cf. pag. 46, 8 22 cf. Breuic. I 14

1 aperte (te in ras. m2) B 4 adhuc bis Am1 6 testimoniis potius bm1 8 cum] con Bm1C optuleramus Bm1C 9 eos Cm1 10 causam add. mg. v 11 russus Bm1 14 scriptionum Bm1 15 nemo-rositate Bm1C numerositate (sic) Bm2 19 subpositi (ositi in ras. m2) A subtisi (del. m2) B subtisi C substituti c, om. bv, cf. Breuic. I 11 subscriberent Cm1 20 recenserentur Cm1 ipse Bm2b in ea om. Bb 21 deprehenderetur Bb 24 quemdam A in itinere (alt. i s. l. m2) B 25 essent Bm1Cm1

uariæ responsionis suae non uenientem, sed posteaquam suscripsit, ad propria remeantem in itinere defecisse adseuerarent, deinde sub diuina testificatione interrogati, utrum eum constaret fuisse Carthagini, uehementius perturbati dicerent: 'quid, si alius se pro eodem opposuit?', atque ita uerbis suis falsitatem, quam nobis obiecerant, in suo mandato apparuisse et conuictam claruisse firmarent.

XXIII. 41. Quanti emere debuimus, ut, cum uellent de numerositate gloriari, etiam in hoc mendacia sua proderent? nam cum aliquanto amplior nostrorum numerus adfuisset dictumque a nobis esset alios centum ferme episcopos catholicos partim senectute, partim ualetudine, partim diuersis necessitatibus impeditos non uenisse Carthaginem, illi hoc audito multo plures suos non uenisse dixerunt; sicut etiam nunc plus quam quadringentos per totam Africam se esse iactantes obliti sunt, quod in sua notoria posuerunt, usque adeo se omnes uenisse Carthaginem, ut eis solis exceptis, quos uel in propriis sedibus uel in itinere tenuit corporis aegritudo, nec grauissimos senes annositas et labor prolixi itineris potuerit impedire. et lectae sunt in mandato eorum suscriptiones, sicut facta supputatione respondit officium, ducentae septuaginta nouem, adnumeratis etiam his, in quibus falsitas deprehensa est et qui pro absentibus suscripserant, quod aegritudine detenti non potuerint uenire Carthaginem. quomodo ergo uerum est plures quadringentis eos esse, quando illos solos Carthaginem non uenisse dixerunt, quos ualetudo corporis impediuit, cum et pro ipsis quibusdam alii suscripserunt, ut non dicamus

10 nam et cet.] cf. Breuic. I 14

5 apposit v (opposit = substituit, cf. index) 6 mandato] mendacio c 8 cum] con Bm1C 10 numerus amplior nostrorum b affuisset bc 11 esset a nobis alios ferme centum c 12 ualitudine BCbc 15 affricam BCc 16 notaria Cm2c 17 adeo] ad eos Bm1 se om. Bb uenissent Bm1C 21 supplicatione b 22 tres ABCc, cf. Breuic. l. c. et Gesta collationis I 213 hiis b iis v 25 plures quam Bm2b quadringentos BCb solos om. b 26 ualitudo (i ex e Am1) codd.

- hoc pro omnibus aegrotantibus esse factum? an forte sic eos inuaserat pestilentia, ut eorum tertiam partem repente prosterneret? sic autem a primate suo per tractoriam fuerant euocati, quo praetermissis omnibus properarent conuenire Carthaginem, ut scirent se decepisse quod haberent optimum in causa, quicumque uenire noluissent. hoc erat uidelicet optimum in causa, ut ingens eorum numerus appareret, quasi tanto plus prosit ad aliquid facilius inueniendum, quanto maior fuerit quaerentium multitudo caecorum.
- 10 42. Quanti emere debuimus, ut in diem perendinum utrisque nostrum consentientibus cognitione dilata pridie per notariam peterent, ut sibi nostrum mandatum ab officio ederetur, quo instructi adesse possent, causantes quod conscribendis gestis tam angusto tempore occurrere non posset officium?
- 15 sic enim factum est, ut sequenti die cognitionis, quamuis iustam peterent (et) acciperent dilationem, qui considerata causa, quae mandato nostro tota continebatur, magnas patiebantur angustias, conuincerentur tamen contra suos uenire consensus. quid enim iustius quam petere dilationem tanta
- 20 neritatis firmitate turbatos? quod eis utinam profuisset, ut considerato mandato nostro, cui respondere minime potuerunt, corrigere potius prauitatem quam in deterius augere maluissent. iuste itaque dilationem petebant, sed pridie non debuerunt in notaria sua dicere ideo sibi nostrum edi debere mandatum,
- 25 ut parati ad diem constitutum uenirent, quia exceptores occurrere cum gestorum conscriptione non possent, et ipso actionis die rursus de ipsis exceptoribus, quia non occurrerant, uelle

10 cf. Breuic. I 15. II

1 an] ante *Bm1C* 3 primatu *codd.* tratoriam *Bm1C* 5 dece-
 pis-se (i *eras.*) *B* decepissent *Cm1* decerpissee *con.* v 11 cognitionem
cm1 notariam *Cm2c* 13 instructi (ructi in *ras. m2*) *B* scriben-
 dis *BCb* 14 angusta *Cm1* 16 iustam *scripsi* iniustam (IN s. l. *Am1*)
ACm2bcv iniustam *BCm1* et *addidi* 18 cum conuincerentur c
 19 iustus *Bm1* 24 notaria c 26 gestorum] caeterorum c cum-
 scriptoone (*pr. o mutata in i*) *C* ipsum *Cm1*

causari. quid eos ad hoc compulit nisi uehemens perturbatio, cum uiderent sic a nobis esse actam causam in conscriptione mandati, ut responsionem inuenire non possent? nam illud quanti emendum fuit, ut ipsam peterent dilationem et acciperent sex dierum, ut nemo posset eos dicere angustia temporis 5 impeditos non potuisse nostro respondere mandato?

XXV. 43. Ipso uero tertio nostrae conlationis die quanti emendum fuit, quod inanissimis et superuacuis morarum interpositionibus se omni modo peruenire ad causam nolle monstrabant et, quam malam causam haberent, ipso suo timore 10 clamabant, quamquam eorum timor etiam in testimonium manifestissimae uocis erupit, quando dixerunt: 'sensim inducimur in causam' et alio loco: 'peruidet,' inquit, 'potestas tua sensim nos in causae interna deduci'? o uolentia ueritatis quolibet eculeo, quibuslibet ungulis fortior 15 ad exprimendam confessionem! congregantur ex uniuersa Africa tot episcopi, ingrediuntur Carthaginem cum tanta speciosi agminis pompa, ut tam magnae ciuitatis oculos in se intentionemque conuertant. qui loquantur pro omnibus eliguntur ab omnibus, locus etiam re tanta dignus in urbe media pro- 20 curatur, utrique conueniunt, iudex praesto est, tabulae patent, suspensa omnium corda exitum tantae conlationis expectant. tunc a lectissimis et disertissimis uiris, quantis uiribus agi debuit aliquid, tantis agitur ut agatur nihil. quaerunt personas forensi more discutere, in qua quaestione annosa etiam tem- 25 pora litigatores conterere consuerunt. ista quippe actione catholicos mandatum suum diuinis potius testimoniis quam forensibus formulis conscripsisse confessi sunt et similiter se de

12 cf. Breuic. III 5, 6 extr.

7 nostrae tertio conlationis (tr. m1) A consolationis (collationis b) nostrae tertio BCb 8 quod Bm2bv ut ABm1Cc, cf. § 45 init. 28, 48 init. inanissimus Bm1 inanissimus Cm1 13 inquit ex inquit Am1 15 equuleo v 16 affrica Bm1bc 19 eligantur Bm1C 25 annos BCm1bc etiam et c temporum Bm2b 26 consueuerunt v 28 de scribendis repetit A post responsuros, sed del. m1

scripturis responsuros esse promiserunt. et quoniam mirifica opitulatione deus uoluit, ut, cum quaerunt personam petitoris ne ueniretur ad causam, ipsa inquisitio petitoris subito in medium mitteret causam, clamant praeclari uiri, qui ad agendum uidebantur electi ac se potius ad non agendum electos esse testantur, et inuidiose iudici conqueruntur sensim se in causae interna deduci, quasi aliquid aliud praetermissis omnibus agi debuerit quam illud, quod tanto post uel sero agi nolebant, quia numquam prorsus agi uolebant ubi uinci metuebant.

10 huius timoris apertissimam uocem quis de illorum clauso pectore excuteret, [et] non dico si eos donis largissimis ditareremus, sed si eos poenis crudelissimis torqueremus?

44. Cum enim personam petitorum forensi tritura inquirerent et uolentes ostendere nos esse petitores, ut personas nostras permitterentur iure discutere et moras annosissimas inuenire, legerent libellum nostrum aliquando proconsuli datum, quo eos petiuimus conueniri, ut ipsa inter nos conlatio tunc fieret, quam modo ab imperatore ut fieret impetrauimus, et eo libello nos quasi petitores esse monstrarent, responsum est

20 a nobis ideo nos semper uoluissse fieri conlationem, non ubi eis crimina obiceremus, sed ubi ea quae solent obicere purgaremus: propter hoc quippe haeretici et ab ecclesiae unitate separati, quia crimina obiciunt quae probare non possunt. deinde quia uidebatur cognitor secutus ordinem temporum, ut

25 gestis quae protuleramus, ubi et ipsi apud praefectos conlationem petiuerant, ideo praeferret libellum nostrum ab ipsis prolatum, quia gesta illa praefectoria tempore praecedebat, facillime nos atque iustissime hac occasione oblata a cognitore impetrauimus, ut, si ea praeferret, quae tempore priora esse

2 cf. Breuic. III 6, 7 extr. 16 cf. Breuic. III 5, 6 22 *propter hoc* cf. § 47 extr.

4 medicum *Bm1* 8 nolebant] debuerit *b* 9 quia—uolebant *om. BCb* 11 et *deleui* 13 inquirerent *scripsi* conquirerent *codd. v, cf. lin. 3. p. 58, 3. 146, 25* 16 legerent *scripsi* legerunt *codd. v* 18 imperatore *A* inperatore *Bm1* impetrauimus *A* et] ut *bv* 23 separati sunt *b* 24 cognitor *Bm1Cm1* 28 nos *om. c* oblata occasione *bm1*

constaret, illud iuberet potius recitari, ubi ipsi apud imperatorem Constantinum per Anullinum proconsulem accusarunt Caecilianum, cuius crimina nostrae communioni obiciunt, quae uolebamus illa conlatione purgare. proinde posteaquam legi coepit, quoniam illic apertissime in omnibus uincebantur, clamare coeperunt: 'sensim inducimur in causam', et iterum: 'peruidet potestas tua sensim nos in causae interna deduci.' o magna, sed non miranda confusio! quando enim daemon sic exorcistam timeret, quomodo timuerunt ne illa legerentur, ubi apparebat Caecilianus et ab eorum praecessoribus apud 10 imperatorem accusatus et tot iudiciis non solum episcopalibus, sed etiam imperialibus absolutus?

45. Quando uel quanto pretio emere possemus, quod ipso timore turbati redire ausi sunt etiam ad illius temporis praescriptionem, ubi dixerant lapsam esse iam causam et quatuor mensibus euolutis agi iam omnino non posse? quid est hoc? quis tam idoneus index inueniri potest animi eorum quam timor iste sic expressus, sic apertus, ut, cum timor soleat adimere libertatem, isti tam libere timuerint, ut indicium suum de mala sua causa nec silentio tegerent, sed uerbis 20 apertissimis proderent? o uehementem trepidationem ad extorquendam confessionem! tam fortis ex ore prosiliuit timor, ut eius impetu de fronte fugerit pudor. si non legerentur ea, quibus ostendebatur Caecilianus accusatus atque purgatus, petitores propter agendam causam inquirebantur, personae 25 discutiebantur et, quamuis morarum tendiculae, ne ad ipsam causam perueniretur, tergiuersatorie necterentur, tamen propter agendam causam etiam ista postulari ueluti iure uidebantur: postquam causa optima Caeciliani recitanda prolata est, reuocatur explosa et conuicta praescriptio, diem causae agenda 30 iam transisse clamatur.

6 cf. pag. 144, 12 15 cf. Breuic. I 8. III 5, 6

2 Anullinum v 4 purgari b 9 exorcistam A timeret exorcistam b
10 praedecessoribus c 15 lapsam ABm1C 17 iudex BCbcv 19 timuerunt b
iniudicium (iu del. Am1) ABCc iudicium bv 26 tendiculi
ni Bm1 27 tergiuersatoriae BCc 30 casae Bm1

XXVI. 46. Quid adhuc expectatis, quid pro nobis pronuntiauerit cognitor, cum uideatis, quid contra se ipsos episcoporum uestrorum pronuntiauerit timor? dederat certe ipse cognitor potestatem, ut alium cum illo quem uellent iudicem
 5 constituerent, quod illi recusauerunt, quoniam si aliquem delegissent, mentiri uobis non possent etiam a nobis ipsum fuisse corruptum. sed fecerunt quod recusauerunt: prorsus constituerunt cum illo alterum iudicem, non quemlibet extraneum, sed intimum suum. ecce ipse timor eorum alius iudex fuit. certe
 10 ipse a nobis nihil accepit et pro nobis libere iudicauit: non gratificatus est eorum personae quibus internus haerebat, de quorum secreto cubiculo procedebat, et antequam causa diceretur prior iudicauit, quia eam prior in ipsorum corde cognouit. denique processit ille ut causam nosset, processit iste qui
 15 nouerat; ille iudicauit stando audiendo loquendo, iste tantummodo in medium procedendo. puto quod melius dicebant ut iam causa non ageretur; quanto enim citius eam finiuit litigatorum timor quam cognitoris labor! ille quaerebat quid ex eorum chartulis legeretur, iste indicauit quid in eorum cordibus
 20 ageretur.

XXVII. 47. Quoniam autem ad hoc uenerant territi eis, quae prolata fuerant recitanda, ut dicerent iam lapsam esse causam temporibus et agi non posse, proposuerunt nobis quod iam fuerat ante transactum, ut, si de scripturis sanctis ageremus, illa minime legerentur, si autem illa recitanda eligeremus,
 25 habere se ualidam praescriptionem, ut lapsam temporibus causam omnino agi non sinerent, cum ipsi non seruauerint quod ante promiserant, se mandato nostro, ubi nos ecclesiae

23 cf. Breuic. III 5, 6

5 recusarunt *c* 8 alterum cum illo *b* iudicet *Bm1* 16 dicerent *v*
 17 causa iam non (*tr. m1*) *A*, et *cv* non iam causa (casa *Bm1*) *BCb*
 agerentur *BCb* 18 quaerebant *Cm1* 19 carthulis *ABm1Cm1* cartulis
Bm2Cm2bc iudicauit *B* 21 quoniam scripsi quomodo *codd. v*
 22 et 26 labsam *ABm1C* 24 si *s. f. b* 25 recitandae (*sic*) *Am2*
 eligeremus *Am1c* legeremus *Am2BCbv*, cf. Breuic. III 5, 6 post med.

causam scripturarum testimoniis egisse confessi sunt, similiter [se] scripturarum testimoniis responsuros, qui petitorum discutiendas esse personas non more disputantium, sed more litigantium contendebant, respondimus ergo eis, ut, si nihil aliud agi mallent, nisi ut quaeretur quae uel ubi sit catholica 5 ecclesia, causam eius nos non nisi diuinis quibus praenuntiata est testimoniis ageremus; si autem hominibus aliqua crimina obicerent, quoniam nec ipsi ea possent testimoniis diuinis, sed aliquibus aliis talibus documentis ostendere, etiam nos ea documentis talibus purgatu- 10 ros. sic illis adsidue sua inania repetentibus haec a nobis perseuerantissime repetita sunt; sic eos ueritas uicit et ad illa quae protuleramus audienda confutatos superatosque constrinxit. uidebant enim, si nulla crimina Caeciliani obicerent communioni nostrae, nihil sibi remanere, unde suam ab unitate separationem aliquo modo excusarent, 15 si autem obicerent crimina Caeciliani, nec a se nisi talibus documentis posse asseri nec a nobis aliter posse defendi.

XXVIII. 48. Iam uero illud inter hos eorum contentiosissimos strepitus quanti emendum fuit, quod, cum diceremus hoc nos proponere, ut crimina, quae solent obicere nostrae communioni 20 quae per omnes gentes dilatatur, probarent si possent, ut hinc eorum separatio utrum iusta fuerit nosceretur, responderunt alienam causam nos agere uelle, hoc est transmarinarum ecclesiarum quibus haec non obicerent, quoniam inter Afros esset ista contentio, illas uero ecclesias potius expectare debere, ut 25 eos sibi copulent, qui in hac conlatione uicerint, et ipsi cum eis habeant catholicum nomen? quid ergo adhuc quaeritis quidue dubitatis, quam ecclesiam tenere debeatis? ecce habetis eam, contra quam uestri episcopi causam se non habere confessi sunt, cui communio nostra coniuncta est, unde ipsorum 30

19 cf. Breuic. III 3, 3

2 se *deleui* 4 respondemus *Bm2* 6 causa *Bm1Cc* 10 documenta
Cm1 purgatos *Bm1* 15 *aliquo* (quo *eras.*, ali *m2*) *A* quo
BCbc quoquo *v* 17 posse aliter *v* 20 communioni nostrae *c*

communio separata est. si enim modo eam expectare debere dixerunt, ut qui nostrum uicerint ipsi ei copulentur et cum illa teneant catholicum nomen, iam utique maiores nostri maiores eorum ante uicerunt; ideo illi ecclesiae copulati catholicum nomen in eius unitate tenuerunt. isti autem si a maioribus nostris iam in suis maioribus uicti sunt, quare nobiscum adhuc usque contendunt? si autem uicti non sunt, quare non communicant illi ecclesiae, quam negare catholicam non ualentes nullam causam contra eam se habere confessi sunt? ecce ecclesia catholica transmarina in tot gentibus dilatata, quam debere expectare dixerunt, ut eos sibi qui uicerint copulet, quomodo expectare debet eos sibi copulare qui uicerint, nisi ab eis criminibus, de quibus inter nos agitur, aliena sit? nam si ab eis aliena non est, etiam ipsa rea uicta cum uictis quomodo sibi est copulatura uictores? porro si ab his criminibus, sicut fatentur, aliena est, alieni et nos sumus, qui eidem communionem cohaeremus. nam si propter istam communionem nos contaminat crimen alienum, et ipsam cui communicamus crimen contaminat nostrum. sed ipsam confessi sunt non pollutam crimine Afrorum, quamuis ei sacramentorum communionem sociantur. ibi ergo conuicti sunt nec nos pollui potuisse crimine illorum, quibus sacramentorum communionem sociamur, quia nullo nexu consensionis inuoluimur. quamquam et ipsius Caeciliani uictrix causa eisdem uerbis istorum facillime demonstratur. si enim confligentibus nobis expectare debet ecclesia transmarina ab istis criminibus aliena, ut eos qui uicerint sibi et catholico nomini adiungat, tunc expectabat, quando maiores istorum cum Caeciliano acriter conflegebant. ille ergo tunc uicit, quem sibi post conflictum illa quae hoc expectauerat copulauit. aut si potuit et pollutum sibi in sacramentorum communionem copulare et, sicut iam confessi sunt, ab his criminibus inpolluta persistere, multo magis uicimus,

1 eam modo *c* 6 iam *s. l. b* 15 est copulatum *Bm1* copulat *Bm2b*
 hiis *b* 23 nullos *C* nexus *Bm1C* 25 demonstretur *Bm2b*
 32 hiis *b*

causam scripturarum testimoniis egisse confessi sunt, similiter
 [se] scripturarum testimoniis responsuros, qui petitorum discu-
 tiendas esse personas non more disputantium, sed more liti-
 gantium contendebant. respondimus ergo eis, ut, si nihil aliud
 agi mallent, nisi ut quaereretur quae uel ubi sit catholica 5
 ecclesia, causam eius nos non nisi diuinis quibus praenuntiata
 est testimoniis ageremus; si autem hominibus aliqua crimina
 obicerent, quoniam nec ipsi ea possent testimoniis diuinis,
 sed aliquibus aliis talibus documentis ostendere, etiam nos
 ea documentis talibus purgatueros. sic illis adsidue sua inania 10
 repetentibus haec a nobis perseuerantissime repetita sunt; sic
 eos ueritas uicit et ad illa quae protuleramus audienda confu-
 tatos superatosque constrinxit. uidebant enim, si nulla crimina
 Caeciliani obicerent communioni nostrae, nihil sibi remanere,
 unde suam ab unitate separationem aliquo modo excusarent, 15
 si autem obicerent crimina Caeciliani, nec a se nisi talibus
 documentis posse asseri nec a nobis aliter posse defendi.

XXVIII. 48. Iam uero illud inter hos eorum contentiosissimos
 strepitus quanti emendum fuit, quod, cum diceremus hoc nos
 proponere, ut crimina, quae solent obicere nostrae communioni 20
 quae per omnes gentes dilatatur, probarent si possent, ut hinc
 eorum separatio utrum iusta fuerit nosceretur, responderunt
 alienam causam nos agere uelle, hoc est transmarinarum eccle-
 siarum quibus haec non obicerent, quoniam inter Afros esset
 ista contentio, illas uero ecclesias potius expectare debere, ut 25
 eos sibi copulent, qui in hac conlatione uicerint, et ipsi cum
 eis habeant catholicum nomen? quid ergo adhuc quaeritis
 quidue dubitatis, quam ecclesiam tenere debeatis? ecce habetis
 eam, contra quam uestri episcopi causam se non habere con-
 fessi sunt, cui communio nostra coniuncta est, unde ipsorum 30

19 cf. Breuic. III 3, 3

2 se *deleui* 4 respondemus *Bm2* 6 causa *Bm1Cc* 10 documenta
Cm1 purgatoros *Bm1* 15 ***aliquo (quo *eras.*, ali *m2*) *A* quo
BCbc quoquo *v* 17 posse aliter *v* 20 communioni nostrae *c*

communio separata est. si enim modo eam expectare debere
 dixerunt, ut qui nostrum uicerint ipsi ei copulentur et cum
 illa teneant catholicum nomen, iam utique maiores nostri
 maiores eorum ante uicerunt; ideo illi ecclesiae copulati catho-
 5 licum nomen in eius unitate tenuerunt. isti autem si a maio-
 ribus nostris iam in suis maioribus uicti sunt, quare nobiscum
 adhuc usque contendunt? si autem uicti non sunt, quare non
 communicant illi ecclesiae, quam negare catholicam non ualentes
 nullam causam contra eam se habere confessi sunt? ecce
 10 ecclesia catholica transmarina in tot gentibus dilatata, quam
 debere expectare dixerunt, ut eos sibi qui uicerint copulet,
 quomodo expectare debet eos sibi copulare qui uicerint, nisi
 ab eis criminibus, de quibus inter nos agitur, aliena sit? nam
 si ab eis aliena non est, etiam ipsa rea uicta cum uictis quo-
 15 modo sibi est copulatura uictores? porro si ab his criminibus.
 sicut fatentur, aliena est, alieni et nos sumus, qui eidem
 communione cohaeremus. nam si propter istam communionem
 nos contaminat crimen alienum, et ipsam cui communicamus
 crimen contaminat nostrum. sed ipsam confessi sunt 141
 20 pollutam crimine Afrorum, quamuis ei sacramentorum com-
 munionem sociantur. ibi ergo conuicti sunt nec nos pollui potu-
 isse crimine illorum, quibus sacramentorum communione soci-
 amur, quia nullo nexu consensionis inuoluimur. quamquam et
 ipsius Caeciliani uictrix causa eisdem uerbis istorum facillime
 25 demonstratur. si enim confligentibus nobis expectare debet
 ecclesia transmarina ab istis criminibus aliena. ut eis qui ui-
 cerint sibi et catholico nomini adiungat, tunc expectabat.
 quando maiores istorum cum Caeciliano ante confligebant.
 ille ergo tunc uicit, quem sibi post confectum illa quae de-
 30 expectauerat copulauit. aut si potuit et pollutam sibi in sa-
 cramentorum communione copulare et, si iam confectum illa
 ab his criminibus inpolluta persistere.

1 eam modo c 6 iam
 hiis b 23 nullos C
 32 hiis b

5 est
 Bn

hinc ostendentes proprium onus quemque portare et nec causam causae nec personam praeiudicare personae.

XXVIII. 49. Iam uero ut mandato nostro, ubi uniuersam causam complexi fuera-
mus, nec repentinis uerbis, sed con-
scriptis litteris respondendum putarent, quanti emendum fuit? 5
sic enim constitit eos respondere non potuisse his omnibus,
quae in nostro mandato posita nec attingere omnino suis lit-
teris uoluerunt. neque enim potest aliquis dicere prosecutionem
nostram memoriter eos non potuisse retinere et propterea rebus
necessariis non omnibus respondere uoluisse. editum est eis 10
mandatum nostrum per notoriam postulantibus et hoc ipsum
allegantibus, ut instructi possent ad omnia respondere. et
cum iam septem delecti essent a ceteris, qui omnia pro omni-
bus agerent, litteras tamen ipsas, quibus nostro mandato
respondere conati sunt, totius concilii sui nomine protulerunt 15
tamquam epistulam ab omnibus illis ad cognitorem datam.
quam si nollemus admittere, iure optimo faceremus. neque
enim ordinis erat, ut post iniunctam septem hominibus causam
iam quicquam nisi per illos qui delecti fuerant ageretur. sed
ne litteris nostris litteras eorum timuisse uideremur, sine ulla 20
haesitatione ut legerentur allegarentur admisimus. optandum
enim et ut dixi emendum erat, ut post tot dierum dilationem,
quam eis petentibus concesseramus, adferrent elucubratum
laborem, in quo eos mandato nostro non respondisse satis
utrasque litteras legentibus appareret et nos eisdem ipsis lit- 25
teris eorum sine ulla dilatione mox respondisse constaret. si
enim homines tam tardo ingenio sunt, ut eos arbitrentur ali-

1 cf. Gal. 6, 5 4 cf. Breuic. III 8, 10

1 ne causam B 4 fuimus *codd.* repentinis *bv* rentinis A retinis BC
retentis *mg.* B 6 potuisset Bm1C hiis b 7 posita sunt nec b
litteris suis c 9 potuisset Bm1 11 notariam c ipsis Bm2
13 dilecti Am2Bm1C delecti essent septem b quia Bm1 17 nolli-
mus Am2 nolimus Bm2b nolimus Cm1 19 delecti Bm1C 21 alle-
garent c, om. v; cf. *Cresc.* IIII 56, 66 quae gesta cum apud acta
Zenophili consularis recitarentur eisque insererentur 25 apparet
AC ipsis om. c 27 arbitrentur Cm1

quid dixisse, in quibus locis mandati nostri tacere noluerunt, neminem puto esse tam stolidum, qui etiam in his locis aliquid eos respondisse existimet, in quibus omnino tacuerunt. non enim parua uel quasi contemnenda sunt, cum in his potius
 5 omnis causa consistat.

50. Nam testimonia scripturarum, quibus adseruimus ecclesiam cui communicamus ab Hierusalem coeptam toto terrarum orbe diffundi, tamquam omnino dicta non fuerint, praeterierunt magna mole diuinae auctoritatis oppressi. item quod in nostro
 10 mandato positum est de beato Cypriano, qui tolerandos potius in ecclesia malos quam propter eos ecclesiam deserendam et praecepto admonuit et suo confirmauit exemplo, attingere omnino non ausi sunt, credo intellegentes, quod, Cypriani auctoritatem si in aliquo scripto eius labefactare temptarent,
 15 faterentur etiam nos recte auctoritati eius non cedere in eo, quod de iterando baptismo solent eius placita uel decreta proferre. quamquam nec ipsam de baptismo Cypriani sententiam aperte commemorare uoluerunt, scientes etiam illic, si facerent, se offensuros esse naufragium, quoniam Cyprianus
 20 non reliquit unitatem et cum eis in illa permansit, qui de hac re diuersa senserunt. unde aut tunc ecclesia perisse dicenda est et non fuit iam, ex qua nasceretur Donatus illorum, aut si, quod uerum est, permansit ecclesia, non in ea contaminant mali bonos, sicut Cyprianus etiam iudicauit, qui cum diuersa
 25 sentientibus in eadem uniuersitate permansit. ac per hoc isti se detestando sacrilegio schismatis induerunt, qui propter nescio quorum crimina non probata, etiamsi uera essent, nullo

7 cf. Luc. 24, 47 10 cf. Cypr. epist. 54, 3

1 dixisis-e B dixississe (tert. s. s. l.) C 2 hiis b 3 existimet ut uid. Am1 exestimet Am2Cm1 4 praua Bm1 non sunt cm1 hiis b 7 orbe terrarum b 8 diffudit Bm1C fuerunt Bm1 10 tolerando ABC 12 ammonuit c 13 credo v cr.** A ceterum Am2BCbc 15 auctoritate Bm1C 17 quamquam scripsi quam codd. v cipriano Bm1 20 reliquit Bm1C 21 docenda Bm1 25 uniuersitate scripsi diuersi-(sa-Bm1)tate codd. v, cf. index s. u. uniuersitas

uariæ responsionis suæ non uenientem, sed posteaquam suscripsit, ad propria remeantem in itinere defecisse adseuerarent, deinde sub diuina testificatione interrogati, utrum eum constaret fuisse Carthagini, uehementius perturbati dicerent: 'quid, si alius se pro eodem opposuit?', atque ita uerbis suis falsitatem, quam nobis obiecerant, in suo mandato apparuisse et conuictam claruisse firmarent.

XXIII. 41. Quanti emere debuimus, ut, cum uellent de numerositate gloriari, etiam in hoc mendacia sua proderent? nam cum aliquanto amplior nostrorum numerus adfuisset dictumque a nobis esset alios centum ferme episcopos catholicos partim senectute, partim ualetudine, partim diuersis necessitatibus impeditos non uenisse Carthaginem, illi hoc audito multo plures suos non uenisse dixerunt; sicut etiam nunc plus quam quadringentos per totam Africam se esse iactantes obliiti sunt, quod in sua notoria posuerunt, usque adeo se omnes uenisse Carthaginem, ut eis solis exceptis, quos uel in propriis sedibus uel in itinere tenuit corporis aegritudo, nec grauissimos senes annositas et labor prolixi itineris potuerit impedire. et lectae sunt in mandato eorum suscriptiones, sicut facta supputatione respondit officium, ducentae septuaginta nouem, adnumeratis etiam his, in quibus falsitas deprehensa est et qui pro absentibus suscripserant, quod aegritudine detenti non potuerint uenire Carthaginem. quomodo ergo uerum est plures quadringentis eos esse, quando illos solos Carthaginem non uenisse dixerunt, quos ualetudo corporis impediuit, cum et pro ipsis quibusdam alii suscripserunt, ut non dicamus

10 *nam* et cet.] cf. Breuic. I 14

5 apposuit *v* (opposuit = substituit, cf. *index*) 6 mandato] mendacio *c* 8 cum] con *Bm1C* 10 numerus amplior nostrorum *b* affuisset *bc* 11 esset a nobis alios ferme centum *c* 12 ualitudine *BCbc* 15 affricam *BCc* 16 notaria *Cm2c* 17 adeo] ad eos *Bm1* se om. *Bb* uenissent *Bm1C* 21 supplicatione *b* 22 tres *ABCc*, cf. Breuic. l. c. et *Gesta collationis I* 213 hiis *b* iis *v* 25 plures quam *Bm2b* quadringentos *BCb* solos om. *b* 26 ualitudo (*i ex e Am1*) *codd.*

hoc pro omnibus aegrotantibus esse factum? an forte sic eos inuaserat pestilentia, ut eorum tertiam partem repente prosterneret? sic autem a primate suo per tractoriam fuerant euocati, quo praetermissis omnibus properarent conuenire Carthaginem, ut scirent se decepisse quod haberent optimum in causa, quicumque uenire noluissent. hoc erat uidelicet optimum in causa, ut ingens eorum numerus appareret, quasi tanto plus prosit ad aliquid facilius inueniendum, quanto maior fuerit quaerentium multitudo caecorum.

- 10 42. Quanti emere debuimus, ut in diem perendinum utrisque nostrum consentientibus cognitione dilata pridie per notariam peterent, ut sibi nostrum mandatum ab officio ederetur, quo instructi adesse possent, causantes quod conscribendis gestis tam angusto tempore occurrere non posset officium?
- 15 sic enim factum est, ut sequenti die cognitionis, quamuis iustam peterent (<et>) acciperent dilationem, qui considerata causa, quae mandato nostro tota continebatur, magnas patiebantur angustias, conuincerentur tamen contra suos uenire consensus. quid enim iustius quam petere dilationem tanta
- 20 ueritatis firmitate turbatos? quod eis utinam profuisset, ut considerato mandato nostro, cui respondere minime potuerunt, corrigere potius prauitatem quam in deterius augere maluissent. iuste itaque dilationem petebant, sed pridie non debuerunt in notoria sua dicere ideo sibi nostrum edi debere mandatum,
- 25 ut parati ad diem constitutum uenirent, quia exceptores occurrere cum gestorum conscriptione non possent, et ipso actionis die rursus de ipsis exceptoribus, quia non occurrerant, uelle

10 cf. Breuic. I 15. II

1 an] ante *Bm1C* 3 primatu *codd.* tratorium *Bm1C* 5 dece-
pisse (i *eras.*) *B* decepissent *Cm1* decerpisse *con. v* 11 cognitionem
cm1 notariam *Cm2c* 13 instructi (ructi *in ras. m2*) *B* scriben-
dis *BCb* 14 angusta *Cm1* 16 iustam *scripsi* iniustam (IN s. l. *Am1*)
ACm2bcv iniustam *BCm1* et *addidi* 18 cum conuincerentur *c*
19 iustus *Bm1* 24 notaria *c* 26 gestorum] caeterorum *c* cum-
scriptoone (*pr. o mutata in i*) *C* ipsum *Cm1*

uestris, si adhuc cognoscetur in area, aut si uitis aut malum aut ficus et malum granatum et ligna oleae quae non fecerunt fructum. a die hoc benedicam. ecce ipso die etiam benedici meruerunt. benedictio ergo haec puto quod non pertineat ad illos, ad quorum immun-⁵ ditiam prohibet accedi, sed ad illos bonos, qui prohibentur accedere. in uno ergo fuerunt et permixti et separati, permixti quidem corporali tactu, separati autem uoluntatis abscessu. sed more suo scriptura loquitur, quae sic arguit malos, tamquam omnes in eo populo mali sint, et sic consolatur bonos,¹⁰ tamquam omnes ibi tales sint. pro nobis ergo episcopi uestri etiam in eo, quod post conlationem uicti scripsisse dicuntur, Aggaei prophetiam posuerunt, unde nos commemorarent euidentius probare quod dicimus, quia et in uno populo, in uno templo, sub eisdem sacerdotibus, inter eadem sacramenta ho-¹⁵ minibus dissimili uoluntate uiuentibus et diuersis moribus discrepantibus nec causae causa nec personae potest praeiudicare persona.

XXI. 33. Illud etiam quod ex apostoli epistula scriptis suis etiam modo commemorant, ubi ait: nolite iugum ducere²⁰ cum infidelibus; quae enim participatio luci ad tenebras? et cetera, quae supra commemorauimus et quomodo recte intellegerentur ostendimus, quid aliud agunt, nisi ut nos commemorent, quibus hoc apostolus scripserit? in eodem quippe ipso populo Corinthiorum quod dicimus demonstramus,²⁵ ne forte arbitrentur prophetarum tantummodo moris fuisse et non ad noui testamenti, sed ad ueteris consuetudinem pertinere sic arguere reprehensibiles, quasi omnes in eo populo arguantur, et sic adloqui laudabiles, quasi omnes ibi laudentur. ecce

20 II Cor. 6, 14 22 cap. 6

2 *pr. et]* aut *v* 3 oleaequae *AC* oleaeque *v* 7 accenere *CmI*
8 abscesu *C* accessu *b* 10 consulatur *CmI* 14 et *om. c* 17 discre-
panti *BCb* et discrepantibus *v* nec causae—potest *om. BCb* 21 in-
fidelibus *AmI* 22 ceteras *CmI* 25 corionthiorum *BmI* 26 mori *BmI*
et non—pertinere in *mg. bm2*

et ad Corinthios sic apostolus loquitur: Paulus uocatus apostolus Christi Iesu per uoluntatem dei et Sosthenes frater ecclesiae dei quae est Corinthi, sanctificatis in Christo Iesu, uocatis sanctis, cum
 5 omnibus qui inuocant nomen domini nostri Iesu Christi in omni loco, ipsorum et nostro: gratia uobis et pax a deo patre nostro et domino Iesu Christo. gratias ago deo meo semper pro uobis in gratia dei quae data est uobis in Christo Iesu,
 10 quia in omnibus diuites facti estis in illo, in omni uerbo et in omni scientia, sicut testimonium Christi confirmatum est in uobis, ita ut nihil uobis desit in ulla gratia. quis haec audiens credat in ecclesia Corinthiorum esse aliquos reprobos, quandoquidem
 15 uerba ista sic sonant, uelut ad omnes directa sit ista laudatio? et tamen paulo post dicit: obsecro autem, fratres, ut id ipsum dicatis omnes, et non sint in uobis schismata. rursus tamquam in hoc horrendo uitio uelut omnes arguens atque increpans dicit: diuisus est Christus?
 20 numquid Paulus crucifixus est pro uobis, aut in nomine Pauli baptizati estis? puto autem eos, qui in eo populo dicebant: ego sum Christi, non duxisse iugum cum eis, qui dicebant: ego sum Pauli, ego autem Apollo, ego uero Cephae, et tamen omnes ad unum altare accedebant, et eadem sacramenta communicabant qui eadem uitia
 25 non communicabant. his enim Corinthiis etiam illud dictum est: qui manducat et bibit indigne iudicium sibi manducat et bibit. quid enim aliud apostolus nisi istos

1 I Cor. 1, 1—7 16 I Cor. 1, 10 19 I Cor. 1, 13 22. 23 I Cor. 1, 12 27 I Cor. 11, 29

1 uocatur *Bm1Cm1* 3 sostenes *codd.* 8 pro nobis *Cm1* 10 estis] es *A* 11 scientia *C* (*saepius*) 12 ita ut nihil uobis *s. l. A* 13 nulla (*n s. u*) *C* 15 uelut *Bm1*, *item lin. 18* 17 id *om. Bm1* 18 scismata *BCm2bc* russus *Bm1Cm1* 22 duxisse *C* 23 appollo *c* 26 hiis *b* corinthis *Bm1C*

uaniloquos cogitabat, ut ei non sufficeret dicere: iudicium manducat et bibit, nisi adderet 'sibi', ne hoc etiam ad illos pertineret qui pariter quidem, sed non iudicium manducabant?

34. In ipsis etiam Corinthiis ibi erant, qui non credebant resurrectionem mortuorum, quae singularis fides est christianorum, quod eis ita dicit apostolus: si autem Christus praedicatur quod resurrexit a mortuis, quomodo dicunt quidam in uobis quia resurrectio mortuorum non est? non dixit 'in hac terra' uel 'in hoc mundo', sed 'in uobis' inquit. neque enim posset de Christi resurrectione praescribere nisi iam utique christianis, quibus de ipsa resurrectione Christi dicit: sic praedicamus et sic credidistis. nunc attendamus uerba illa, quibus Corinthiorum ecclesiam in epistulae principio sic laudat, ut dicat: gratias ago deo meo semper pro uobis in gratia dei quae data est uobis in Christo Iesu, quia in omnibus diuites facti estis in illo, in omni uerbo et in omni scientia, sicut testimonium Christi confirmatum est in uobis, ita ut nihil uobis desit in ulla gratia. ecce sic erant ditati in Christo in omni uerbo et in omni scientia, ita eis nihil deerat in ulla gratia, ut in illis essent, qui resurrectionem mortuorum adhuc usque non crederent. puto autem quod isti, quibus nihil deerat in ulla gratia, non ducebant iugum cum eis, qui resurrecturos mortuos non credebant. ecce quomodo non ducunt iugum cum infidelibus <fideles>, quamuis eidem populo misceantur et sub eisdem sacerdotibus eisdem sacramentis inbuantur.

1 I Cor. 11, 29 7 I Cor. 15, 12 13 I Cor. 15, 11 15 I Cor. 1, 4—7

1 iudicium*** (fort. sibi eras.) A 2 ne ex nec Am1 5 corinthis Bm1C ubi BC, del. Bm2, om. b 11 inquit Bm1 12 iam s. l. b christi resurrectione c 15 epistolae sic claudat principio Bm1Cm1 epistola sic laudat in principio Bm2b; recte tr. Cm2, sed claudat non corr. 17 est om. c 20 et 24 nulla Cm2 22 eis] illis b illis] eis b 23 aduc Bm1 25 resurrecturus Bm1Cm1 27 fideles addidi

35. Denique ipse apostolus, ne huic infidelitati consentirent, quorum iam fides tenebat resurrectionem mortuorum, non eis praecepit corporalem separationem; multi quippe erant, non sicut ille unus qui uxorem patris sui habuit, quem liberiore
 5 correptione et excommunicatione iudicat dignum; longe aliter iste, aliter uitiosa curanda et sananda est multitudo, ne forte, si plebs a plebe separaretur, per schismatis nefas etiam triticum eradicetur. eos ergo, qui iam credebant resurrectionem mortuorum, ab his, qui eam in eodem populo non credebant, non
 10 corporaliter apostolus separat, sed tamen spiritualiter separare non cessat dicens: nolite seduci; corrumpunt mores bonos conloquia mala. non eorum congressum, sed consensum timet, ne malis conloquiis adcommodent fidem, quae corrumpunt mores bonos; moribus ergo eos, non altaribus
 15 admonet separari. postremo, antequam eis haec apostolus scriberet, in eadem ecclesia erant, qui resurrectionem mortuorum non credebant, in qua erant quibus nihil deerat in ulla gratia, et illi istos infidelitate sua non inquinabant, quia isti illis ad eandem infidelitatem non consentiebant. ecce quomodo illo non
 20 acceditur, ne quisquis accesserit inquinetur; ecce quomodo nulla participatio est lumini ad tenebras; ecce quomodo, quamuis intra eadem retia natent pisces utrique, nec causa causae praeiudicat nec persona personae.

36. Quod cum ita sit, quae tam cruda stultitia, quis tam
 25 ferreus cordis somnus non excutiat possitque aliquando sentire Caeciliani causam catholico orbi terrarum, cui non communicat pars Donati, praeiudicare non posse, si non praeiudicat parti Donati causa Maximiani uel potius causa Feliciani et

4 cf. I Cor. 5, 1—5 11 I Cor. 15, 33

1 infidelitate *Cm1* consentiret *codd.* 3 quippe] enim *BCb*
 4 patrisui *B* habuit sui *Cm1* 7 ples *Bm1* plebis a plebi *Cm1*
 separatur *Bm1* scismatis *BCm2bc* 9 hiis *b* 11 mores *om. A*
 18 illis istis *Bm1* illos isti *Bm2b* inquinabunt *Bm1C* illis isti *c*
 19 infidelitatem *om. BCb* 22 eadem intra *Bm1b* 27 possie (*i del. m1*) *A* praeiudicat] praeiudicare *Bm1C* praeiudicaret *Bm2b*

Primiani modo coniunctorum, paulo ante inuicem damnatorum? sufficit certe, ut secundum ipsos loquamur, quod pisces mali sub fluctibus latitantes ignaros non polluunt piscatores, quamuis non sit de piscatoribus quaestio, quos fortasse in illa similitudine dominus angelos intellegi uoluit. magis enim ad-
tendendum est intra ipsa retia pisces bonos a malis non posse maculari. neque enim et ipsi non uident inuicem simul natantes, sicut a piscatoribus intra aquam positi non uidentur. sed, ut dixi, sufficit causae nostrae, quod mali non polluunt, quorum mala facta nesciuntur.

XXII. 37. Fuerunt quidam tempore Caeciliani beati pacifici, qui eum, etiamsi innocens non esset, scientes pro catholica unitate tolerarent <et>, cum eum uiderent tot ignotis gentibus, per quas ipsa unitas dilatatur, sacramentorum participandorum communione cohaerere eisque talem non posse monstrari, qualem ipsi eum esse cognoscerent, ipsi se contra istas calumnias defenderent uerbis beati et pacifici Cypriani clamarentque fidenter et dicerent: 'ideo propter Caecilianum non deserimus unitatem, quia, etsi uidentur in ecclesia esse zizania, non tamen inpediri debet aut fides aut caritas nostra, ut quoniam zizania esse in ecclesia cernimus ipsi de ecclesia recedamus'. istorum pacificae patientiae conueniret praeclarissima laus illa, qua laudatur angelus ecclesiae quae est Ephesi, quem nemo recte intellegens dubitat ipsius ecclesiae gestare personam, cui dicit in Apocalypsi spiritus: scio opera tua et laborem et patientiam, et quia non potes sustinere malos, et tem-

4 cf. Matth. 13, 47 sqq. 19 Cypr. ep. 54, 3 26 Apoc. 2, 2—3

2 certe] ergo *b*, s. *scr. m2* uel certe 3 latitantes *BCm2* latitantem *Cm1* 9 dixit *Cm1* polluunt (*pr. u s. l. m1*) *A* 11 ficipaci *Cm1* 13 et *addidi* gentibus *Cm1* 14 dilatatur *Cm1* 15 coherere *ACc* 16 *alt.* ipsi] ipse *b* se contra se *ABCb* contra se *c* 17 cipriani *BC* 18 ac dicerent *c* 19 etsi] si *Bm1* ecclesiae *C* 22 de] ab *Bm2b*, *om. Bm1* istarum *C* 24 quem *Bm2bcv* cum *ABm1C* 25 apocalypsi *BCc* 27 malum *BCb*

ptasti eos qui se dicunt apostolos esse et non sunt, et inuenisti eos mendaces; et patientiam habes, et sustinuisti eos propter nomen meum, et non defecisti. sic illi laudentur, qui in ista uita Caeciliani
 5 tempore fuerunt, qui propter nomen domini, quod sicut unguentum effusum per innumerabiles gentes toto iam orbe fragrabat, non deficerent, patientissime sustinendo etiam quem malum nossent, si malus ille esset, qui eorum iudicio aliis demonstrari et ab eis auelli separarique non posset. nostra
 10 alia causa est; arrogare nobis laudem huius patientiae non debemus. non enim possumus dicere nos pro pace tolerasse, quod ad nostram cognitionem prorsus non potuit peruenire. nobis Caeciliani causa sub fluctibus fuit. uox nostra talis est, qualis christianarum gentium ceterarum, contra quas isti non
 15 inuenerunt omnino quod dicerent. uerumtamen ignotam Caeciliani causam recte credimus bonam, quem semel inimicorum factione damnatum, ipsis autem accusantibus tertio legimus absolutum. aut credant isti centum ferme episcopis partis Donati de criminibus Primiani, et tunc nos cogant credere
 20 septuaginta maioribus suis de criminibus Caeciliani. quod autem dicunt Caecilianum obiecta sibi in illo concilio crimina, cum absens fuerit, tacendo firmasse, firmauit ergo et Primianus crimina, quae a centum episcopis sibi obiecta nec postea saltem ostenditur diluisse.

25 38. Sed uidelicet nec causa causae praeiudicat nec persona personae, ne pars Donati minuatur, praeiudicat autem, ut Christi hereditas diuidatur. an uero Caeciliani causa non praeiudicat unitati catholicae, quam tenemus et cuius societate gaudemus, cum fuerit Caecilianus Carthaginensis episcopus,
 30 et praeiudicat ei causa Nouelli Tizicensis, Faustini Tuburbi-

30 cf. Breuic. III 14, 26 pag. 75, 26

5 unguentum *A* 7 fragrabat *Bm2bv* fraglabat *Ac* flagrabat *Bm1C*
 8 nossent malum *b* 9 possent *Am1* 14 christianorum *BC* 15 quid
Bm2bc 16 causae *Bm1* 18 aut cre aut credant (aut cre *del. m1*) *A*
 isti* *c* episcopus *Bm1Cm1* 23 accentum *Bm1C* sibi] *odd.* sunt *b*
 saltem (*i ex e m1*) *A*, *Bm1C* 30 Tyzicensis *v*

tani, quos nec accusandos postea sicut Caecilianum Felicemque putauerunt, quorum nomina, immo uero ipsarum in quibus fuerunt ciuitatum nomina nec uniuersae Africae nota sunt aut fortasse nec uniuersali proconsulari prouinciae? ecce quorum pisciculorum, etiamsi mali fuerunt, tam in profundo latentium 5 causam uolunt praeiudicare causae tantae piscationis, cuius plena retia toto orbe diffusa sunt, qui piscibus iuxta natantibus uix noti esse potuerunt. cur autem non credamus etiam istos innocentes fuisse, quando nec accusari ab eis, sicut dixi, postea meruerunt et ille purgari potuit, quem maiores eorum malo- 10 rum omnium fontem in concilii illius inimica conspiratione dixerunt?

XXIII. 39. Sed qualescumque isti fuerunt, ad nos quid pertinet? neque enim uere non nobis concedunt, ut istorum nescio 15 quorum causa atque persona non praeiudicet causae atque personae ecclesiae catholicae, si nec causa causae praeiudicat nec persona personae; et tamen obiciunt nobis, ut adhuc uos seducant, quod aurum iudici dederimus, ut pro nobis contra illos sententiam diceret. uos dicite, si potestis, quantum dare debuerimus electis defensoribus episcopis uestris, ut tanta 20 contra se pro nobis uel dicerent uel proferrent, ut sic agerent causam nostram, sic perimerent suam. quanti emere debuimus, ut post uerba Primiani, quibus dixerat: indignum est ut in unum conueniant filii martyrum et progenies traditorum, uenirent tamen et in unum nobiscum, quod 25 indignum esse dixerant, conuenirent? quanti emere debuimus, ut more forensium aduocatorum de temporibus et diebus, de personis etiam nobis praescribere conarentur et sic omnibus hominibus, etiam illis qui nostras disputationes intellegere non

10 cf. Breuic. III 14, 26 23 cf. Breuic. III 4, 4

1 accusando *ACm1* 2 ipsorum *Bm1* 4 uniuersae v 5 latentum *Bm1*
10 malorum est *Bm1* 11 illius est *Bm1* 13 quid ad nos pertinet
(sed tr. m1) A quid pertinet ad nos *BCbv*, cf. *Petil. I 17, 19* 14 non
del. *Bm2*, om. b 15 praeiudicat *Am1Bm1Cbm1* 16 causa] causae *Cm1*
21 proo *Cm1* 24 et om. B 29 non] nos *Bm1*

possent, satis aperte monstrarent quam malam causam haberent, quam proferre et agere sic timebant apud eum iudicem, cuius erga se benignitatem atque iustitiam tanto praeconio laudauerant et cuius motum aduersum se nullum adhuc senserant? quanti emere debuimus, ut ipsi deinde exigerent non secum agi debere forensibus formulis, sed diuinis potius testimoniis, et de scripturis sanctis similiter se responsuros esse promitterent et, cum mandatum concilii catholici, quod obtuleramus, recitatum esset atque in eo ipsis etiam confitentibus claruisset nos ecclesiae catholicae <causam> testimoniis sanctarum scripturarum agere uoluisse, rursus tamquam obliti, quid sibi placere dixissent, ad easdem forenses praescriptiones perplexis et odiosis contentionibus remearent?

40. Quanti emere debuimus, ut suscriptionum nostrarum, quae in eodem mandato demonstrabantur, numerositate commoti exigerent totius concilii nostri praesentiam, ex quo concilio non nisi decem et octo secundum edictum cognitoris aderamus, et quaestionem falsitatis inferrent, quod alii pro aliis subpositi suscribere potuerunt? sic enim peruentum est, ut eorum quoque numerus recenseretur et ipsi in ea falsitate deprehenderentur, cuius in nos suspicionem intendere uoluerunt, ita ut non solum quidam in eorum mandato legerentur suscripsisse pro absentibus qui nec Carthaginem uenerant, uerum etiam quendam recitatum et non respondentem, cum in itinere defecisse dixissent quaesitumque ab eis esset, quomodo apud Carthaginem suscribere potuerit qui in itinere iam defecerat, post magnas angustias perturbationis atque inconstantis et

3 cf. pag. 46, 8 22 cf. Breuic. I 14

1 aperte (te in ras. m2) B 4 adhuc bis Am1 6 testimoniis potius
bm1 8 cum] con Bm1C optuleramus Bm1C 9 eos Cm1 10 causam add. mg. v 11 rursus Bm1 14 scriptionum Bm1 15 nemo-
rositate Bm1C numerositate (sic) Bm2 19 subpositi (ositi in ras. m2) A
subtisi (del. m2) B subptisi C substituti c, om. bv, cf. Breuic. I 11
subscriberent Cm1 20 recenserentur Cm1 ipse Bm2b in ea om. Bb
21 deprehenderetur Bb 24 quemdam A in itinere (alt. i s. l. m2) B
25 essent Bm1Cm1

uariarum responsionis suae non uenientem, sed posteaquam subscripsit, ad propria remeantem in itinere defecisse adseuerarent, deinde sub diuina testificatione interrogati, utrum eum constaret fuisse Carthagini, uehementius perturbati dicerent: 'quid, si alius se pro eodem opposuit?', atque ita uerbis suis falsitatem, quam nobis obiecerant, in suo mandato apparuisse et conuictam claruisse firmarent.

XXIII. 41. Quanti emere debuimus, ut, cum uellent de numerositate gloriari, etiam in hoc mendacia sua proderent? nam cum aliquanto amplior nostrorum numerus adfuisset dictumque a nobis esset alios centum ferme episcopos catholicos partim senectute, partim ualitudine, partim diuersis necessitatibus impeditos non uenisse Carthaginem, illi hoc audito multo plures suos non uenisse dixerunt; sicut etiam nunc plus quam quadringentos per totam Africam se esse iactantes oblitus sunt, quod in sua notoria posuerunt, usque adeo se omnes uenisse Carthaginem, ut eis solis exceptis, quos uel in propriis sedibus uel in itinere tenuit corporis aegritudo, nec grauissimos senes annositas et labor prolixi itineris potuerit impedire. et lectae sunt in mandato eorum suscriptiones, sicut facta supputatione respondit officium, ducentae septuaginta nouem, adnumeratis etiam his, in quibus falsitas deprehensa est et qui pro absentibus suscripserant, quod aegritudine detenti non potuerint uenire Carthaginem. quomodo ergo uerum est plures quadringentis eos esse, quando illos solos Carthaginem non uenisse dixerunt, quos ualitudo corporis impediuit, cum et pro ipsis quibusdam alii suscripserunt, ut non dicamus

10 *nam* et cet.] cf. Breuic. I 14

5 apposuit *v* (opposuit = substituit, cf. *index*) 6 mandato] mendacio *c* 8 cum] con *Bm1C* 10 numerus amplior nostrorum *b* affuisset *bc* 11 esset a nobis alios ferme centum *c* 12 ualitudine *BCbc* 15 affricam *BCc* 16 notaria *Om2c* 17 adeo] ad eos *Bm1* se om. *Bb* uenissent *Bm1C* 21 supplicatione *b* 22 tres *ABCc*, cf. *Breuic. l. c.* et *Gesta collationis I 213* hiis *b* iis *v* 25 plures quam *Bm2b* quadringentos *BCb* solos om. *b* 26 ualitudo (i ex e *Am1*) *codd.*

- hoc pro omnibus aegrotantibus esse factum? an forte sic eos inuaserat pestilentia, ut eorum tertiam partem repente prosterneret? sic autem a primate suo per tractoriam fuerant euocati, quo praetermissis omnibus properarent conuenire Carthaginem, ut scirent se decepsisse quod haberent optimum in causa, quicumque uenire noluissent. hoc erat uidelicet optimum in causa, ut ingens eorum numerus appareret, quasi tanto plus prosit ad aliquid facilius inueniendum, quanto maior fuerit quaerentium multitudo caecorum.
- 10 42. Quanti emere debuimus, ut in diem perendinum utrisque nostrum consentientibus cognitione dilata pridie per notariam peterent, ut sibi nostrum mandatum ab officio ederetur, quo instructi adesse possent, causantes quod conscribendis gestis tam angusto tempore occurrere non posset officium?
- 15 sic enim factum est, ut sequenti die cognitionis, quamuis iustam peterent (et) acciperent dilationem, qui considerata causa, quae mandato nostro tota continebatur, magnas patiebantur angustias, conuincerentur tamen contra suos uenire consensus. quid enim iustius quam petere dilationem tanta
- 20 neritatis firmitate turbatos? quod eis utinam profuisset, ut considerato mandato nostro, cui respondere minime potuerunt, corrigere potius prauitatem quam in deterius augere maluissent. iuste itaque dilationem petebant, sed pridie non debuerunt in notoria sua dicere ideo sibi nostrum edi debere mandatum,
- 25 ut parati ad diem constitutum uenirent, quia exceptores occurrere cum gestorum conscriptione non possent, et ipso actionis die rursus de ipsis exceptoribus, quia non occurrerant, uelle

10 cf. Breuic. I 15. II

1 an] ante *Bm1C* 3 primatu *codd.* tractoriam *Bm1C* 5 decepsisse (i *eras.*) *B* decepsissent *Cm1* decerpississe *coni. v* 11 cognitionem *cm1* notariam *Cm2c* 13 instructi (*raeti in ras. m2*) *B* scribendis *BCb* 14 angusta *Cm1* 16 iustam *scripsi* iniustam (IN s. l. *Am1*) *ACm2bcv* iniustam *BCm1* et *addidi* 18 cum conuincerentur *c* 19 iustus *Bm1* 24 notaria *c* 26 gestorum] caeterorum *c* cum-scriptoone (*pr. o mutata in i*) *C* ipsum *Cm1*

causari. quid eos ad hoc compulit nisi uehemens perturbatio, cum uiderent sic a nobis esse actam causam in conscriptione mandati, ut responsionem inuenire non possent? nam illud quanti emendum fuit, ut ipsam peterent dilationem et acciperent sex dierum, ut nemo posset eos dicere angustia temporis 5 impeditos non potuisse nostro respondere mandato?

XXV. 43. Ipso uero tertio nostrae conlationis die quanti emendum fuit, quod inanissimis et superuacuis morarum interpositionibus se omni modo peruenire ad causam nolle monstrabant et, quam malam causam haberent, ipso suo timore 10 clamabant, quamquam eorum timor etiam in testimonium manifestissimae uocis erupit, quando dixerunt: 'sensim inducimur in causam' et alio loco: 'peruidet,' inquit, 'potestas tua sensim nos in causae interna deduci?' o uiolentia ueritatis quolibet eculeo, quibuslibet ungulis fortior 15 ad exprimendam confessionem! congregantur ex uniuerſa Africa tot episcopi, ingrediuntur Carthaginem cum tanta speciosi agminis pompa, ut tam magnae ciuitatis oculos in se intentionemque conuertant. qui loquantur pro omnibus eliguntur ab omnibus, locus etiam re tanta dignus in urbe media procuratur, utrique conueniunt, iudex praesto est, tabulae patent, suspensa omnium corda exitum tantae conlationis expectant. tunc a lectissimis et disertissimis uiris, quantis uiribus agi debuit aliquid, tantis agitur ut agatur nihil. quaerunt personas forensi more discutere, in qua quaestione annosa etiam tem- 25 pora litigatores conterere consueverunt. ista quippe actione catholicos mandatum suum diuinis potius testimoniis quam forensibus formulis conscripsisse confessi sunt et similiter se de

12 cf. Breuc. III 5, 6 extr.

7 nostrae tertio conlationis (tr. m1) A consolationis (collationis b) nostrae tertio BCB 8 quod Bm2bv ut ABm1Cc, cf. § 45 init. 28, 48 init. inanissimus Bm1 inanissimus Cm1 13 inquit ex inquit Am1 15 equuleo v 16 affrica Bm1bc 19 eligantur Bm1C 25 annos Bm1bc etiam et c temporum Bm2b 26 consueuerunt v 28 de scribituris repetit A post responsuros, sed del. m1

scripturis responsuros esse promiserunt. et quoniam mirifica opitulatione deus uoluit, ut, cum quaerunt personam petitoris ne ueniretur ad causam, ipsa inquisitio petitoris subito in medium mitteret causam, clamant praeclari uiri, qui ad agendum
 5 uidebantur electi ac se potius ad non agendum electos esse testantur, et inuidiose iudici conqueruntur sensim se in causae interna deduci, quasi aliquid aliud praetermissis omnibus agi debuerit quam illud, quod tanto post uel sero agi nolebant, quia numquam prorsus agi uolebant ubi uinci metuebant.
 10 huius timoris apertissimam uocem quis de illorum clauso pectore excuteret, [et] non dico si eos donis largissimis ditareremus, sed si eos poenis crudelissimis torqueremus?

44. Cum enim personam petitorum forensi tritura inquirerent et uolentes ostendere nos esse petitores, ut personas
 15 nostras permitterentur iure discutere et moras annosissimas inuenire, legerent libellum nostrum aliquando proconsuli datum, quo eos petiuimus conueniri, ut ipsa inter nos conlatio tunc fieret, quam modo ab imperatore ut fieret impetrauimus, et eo libello nos quasi petitores esse monstrarent, responsum est
 20 a nobis ideo nos semper uoluissse fieri conlationem, non ubi eis crimina obiceremus, sed ubi ea quae solent obicere purgaremus: propter hoc quippe haeretici et ab ecclesiae unitate separati, quia crimina obiciunt quae probare non possunt. deinde quia uidebatur cognitor secutus ordinem temporum, ut
 25 gestis quae protuleramus, ubi et ipsi apud praefectos conlationem petiuerant, ideo praeferret libellum nostrum ab ipsis prolatus, quia gesta illa praefectoria tempore praecedebat, facillime nos atque iustissime hac occasione oblata a cognitore impetrauimus, ut, si ea praeferret, quae tempore priora esse

2 cf. Breuic. III 6, 7 extr. 16 cf. Breuic. III 5, 6 22 *propter hoc*] cf. § 47 extr.

4 medicum *Bm1* 8 nolebant] debuerit *b* 9 quia—uolebant *om. BCl* 11 et *deleui* 13 inquirerent *scripsi* conquirerent *codd. v, cf. lin. 3. p. 58, 3. 146, 25* 16 legerent *scripsi* legerunt *codd. v* 18 imparatore *A* inperatore *Bm1* impetrauimus *A* et] ut *bv* 23 separati sunt *b* 24 cognitor *Bm1Cm1* 28 nos *om. c* oblata occasione *bm1*

constaret, illud iuberet potius recitari, ubi ipsi apud imperatorem Constantinum per Anullinum proconsulem accusarunt Caecilianum, cuius crimina nostrae communioni obiciunt, quae uolebamus illa conlatione purgare. proinde posteaquam legi coepit, quoniam illic apertissime in omnibus uincebantur, clamare coeperunt: 'sensim inducimur in causam', et iterum: 'peruidet potestas tua sensim nos in causae interna deduci.' o magna, sed non miranda confusio! quando enim daemon sic exorcistam timeret, quomodo timuerunt ne illa legerentur, ubi apparebat Caecilianus et ab eorum praecessoribus apud 10 imperatorem accusatus et tot iudiciis non solum episcopalibus, sed etiam imperialibus absolutus?

45. Quando uel quanto pretio emere possemus, quod ipso timore turbati redire ausi sunt etiam ad illius temporis praescriptionem, ubi dixerant lapsam esse iam causam et quatuor mensibus euolutis agi iam omnino non posse? quid est hoc? quis tam idoneus index inueniri potest animi eorum quam timor iste sic expressus, sic apertus, ut, cum timor soleat adimere libertatem, isti tam libere timuerint, ut indicium suum de mala sua causa nec silentio tegerent, sed uerbis 20 apertissimis proderent? o uehementem trepidationem ad extorquendam confessionem! tam fortis ex ore prosiliuit timor, ut eius impetu de fronte fugerit pudor. si non legerentur ea, quibus ostendebatur Caecilianus accusatus atque purgatus, petitores propter agendam causam inquirebantur, personae 25 discutiebantur et, quamuis morarum tendiculae, ne ad ipsam causam perueniretur, tergiuersatorie necterentur, tamen propter agendam causam etiam ista postulari ueluti iure uidebantur: postquam causa optima Caeciliani recitanda prolata est, reuocatur explosa et conuicta praescriptio, diem causae agendae 30 iam transisse clamatur.

6 cf. pag. 144, 12 15 cf. Breuic. I 8. III 5, 6

2 Anullinum v 4 purgari b 9 exorcistam A timeret exorcistam b
10 praedecessoribus c 15 lapsam ABm1C 17 index BCbcv 19 timuerunt b
iniudicium (iu del. Am1) ABCc iudicium bv 26 tendiculi
ni Bm1 27 tergiuersatoriae BCc 30 casae Bm1

XXVI. 46. Quid adhuc expectatis, quid pro nobis pronuntiauerit cognitor, cum uideatis, quid contra se ipsos episcoporum uestrorum pronuntiauerit timor? dederat certe ipse cognitor potestatem, ut alium cum illo quem uellent iudicem
 5 constituerent, quod illi recusauerunt, quoniam si aliquem delegissent, mentiri uobis non possent etiam a nobis ipsum fuisse corruptum. sed fecerunt quod recusauerunt: prorsus constituerunt cum illo alterum iudicem, non quemlibet extraneum, sed intimum suum. ecce ipse timor eorum alius iudex fuit. certe
 10 ipse a nobis nihil accepit et pro nobis libere iudicauit: non gratificatus est eorum personae quibus internus haerebat. de quorum secreto cubiculo procedebat, et antequam causa diceretur prior iudicauit, quia eam prior in ipsorum corde cognouit. denique processit ille ut causam nosset, processit iste qui
 15 nouerat; ille iudicauit stando audiendo loquendo, iste tantummodo in medium procedendo. puto quod melius dicebant ut iam causa non ageretur; quanto enim citius eam finiuit litigatorum timor quam cognitoris labor! ille quaerebat quid ex eorum chartulis legeretur, iste indicauit quid in eorum cordibus
 20 ageretur.

XXVII. 47. Quoniam autem ad hoc uenerant territi eis, quae prolata fuerant recitanda, ut dicerent iam lapsam esse causam temporibus et agi non posse, proposuerunt nobis quod
 iam fuerat ante transactum, ut, si de scripturis sanctis ageremus, illa minime legerentur, si autem illa recitanda eligeremus,
 25 habere se ualidam praescriptionem, ut lapsam temporibus causam omnino agi non sinerent, cum ipsi non seruauerint quod ante promiserant, se mandato nostro, ubi nos ecclesiae

23 cf. Breuic. III 5, 6

5 recusarunt *c* 8 alterum cum illo *b* iudicet *Bm1* 16 dicerent *v*
 17 causa iam non (*tr. m1*) *A*, et *cv* non iam causa (casa *Bm1*) *BCb*
 agerentur *BCb* 18 quaerebant *Cm1* 19 cartulis *ABm1Cm1* cartulis
Bm2Cm2bc iudicauit *B* 21 quoniam scripsi quomodo *codd. v*
 22 et 26 lapsam *ABm1C* 24 si *s. f. b* 25 recitandae (*sic*) *Am2*
 eligeremus *Am1c* legeremus *Am2BCbv*, cf. Breuic. III 5, 6 post med.

causam scripturarum testimoniis egisse confessi sunt, similiter [se] scripturarum testimoniis responsuros, qui petitorum discutiendas esse personas non more disputantium, sed more litigantium contendebant, respondimus ergo eis, ut, si nihil aliud agi mallent, nisi ut quaeretur quae uel ubi sit catholica ecclesia, causam eius nos non nisi diuinis quibus praenuntiata est testimoniis ageremus; si autem hominibus aliqua crimina obicerent, quoniam nec ipsi ea possent testimoniis diuinis, sed aliquibus aliis talibus documentis ostendere, etiam nos ea documentis talibus purgatu- sic illis adsidue sua inania 10 repetentibus haec a nobis perseuerantissime repetita sunt; sic eos ueritas uicit et ad illa quae protuleramus audienda confutatos superatosque constrinxit. uidebant enim, si nulla crimina Caeciliani obicerent communioni nostrae, nihil sibi remanere, unde suam ab unitate separationem aliquo modo excusarent, 15 si autem obicerent crimina Caeciliani, nec a se nisi talibus documentis posse asseri nec a nobis aliter posse defendi.

XXVIII. 48. Iam uero illud inter hos eorum contentiosissimos strepitus quanti emendum fuit, quod, cum diceremus hoc nos proponere, ut crimina, quae solent obicere nostrae communioni 20 quae per omnes gentes dilatatur, probarent si possent, ut hinc eorum separatio utrum iusta fuerit nosceretur, responderunt alienam causam nos agere uelle, hoc est transmarinarum ecclesiarum quibus haec non obicerent, quoniam inter Afros esset ista contentio, illas uero ecclesias potius expectare debere, ut 25 eos sibi copulent, qui in hac conlatione uicerint, et ipsi cum eis habeant catholicum nomen? quid ergo adhuc quaeritis quidue dubitatis, quam ecclesiam tenere debeatis? ecce habetis eam, contra quam uestri episcopi causam se non habere confessi sunt, cui communio nostra coniuncta est, unde ipsorum 30

19 cf. Breuic. III 3, 3

2 se *deleui* 4 respondemus *Bm2* 6 causa *Bm1Cc* 10 documenta
Cm1 purgatos *Bm1* 15 *aliquo* (quo *eras.*, ali *m2*) *A* quo
BCbc quoquo *v* 17 posse aliter *v* 20 communioni nostrae *c*

communio separata est. si enim modo eam expectare debere dixerunt, ut qui nostrum uicerint ipsi ei copulentur et cum illa teneant catholicum nomen, iam utique maiores nostri maiores eorum ante uicerunt; ideo illi ecclesiae copulati catholicum nomen in eius unitate tenuerunt. isti autem si a maioribus nostris iam in suis maioribus uicti sunt, quare nobiscum adhuc usque contendunt? si autem uicti non sunt, quare non communicant illi ecclesiae, quam negare catholicam non ualentes nullam causam contra eam se habere confessi sunt? ecce
 10 ecclesia catholica transmarina in tot gentibus dilatata, quam debere expectare dixerunt, ut eos sibi qui uicerint copulet, quomodo expectare debet eos sibi copulare qui uicerint, nisi ab eis criminibus, de quibus inter nos agitur, aliena sit? nam si ab eis aliena non est, etiam ipsa rea uicta cum uictis quo-
 15 modo sibi est copulatura uictores? porro si ab his criminibus, sicut fatentur, aliena est, alieni et nos sumus, qui eidem communione cohaeremus. nam si propter istam communionem nos contaminat crimen alienum, et ipsam cui communicamus crimen contaminat nostrum. sed ipsam confessi sunt non
 20 pollutam crimine Afrorum, quamuis ei sacramentorum communione sociantur. ibi ergo conuicti sunt nec nos pollui potuisse crimine illorum, quibus sacramentorum communione sociamur, quia nullo nexu consensionis inuoluimur. quamquam et ipsius Caeciliani uictrix causa eisdem uerbis istorum facillime
 25 demonstratur. si enim configentibus nobis expectare debet ecclesia transmarina ab istis criminibus aliena, ut eos qui uicerint sibi et catholico nomini adiungat, tunc expectabat, quando maiores istorum cum Caeciliano acriter confligebant. ille ergo tunc uicit, quem sibi post conflictum illa quae hoc
 30 expectauerat copulauit. aut si potuit et pollutum sibi in sacramentorum communione copulare et, sicut iam confessi sunt, ab his criminibus inpolluta persistere, multo magis uicimus,

1 eam modo c 6 iam s. l. b 15 est copulatum *Bm1* copulat *Bm2b*
 hiis b 23 nullos C nexus *Bm1C* 25 demonstratur *Bm2b*
 32 hiis b

hinc ostendentes proprium onus quemque portare et nec causam causae nec personam praeiudicare personae.

XXVIII. 49. Iam uero ut mandato nostro, ubi uniuersam causam complexi fueramus, nec repentinis uerbis, sed conscriptis litteris respondendum putarent, quanti emendum fuit? sic enim constitit eos respondere non potuisse his omnibus, quae in nostro mandato posita nec attingere omnino suis litteris uoluerunt. neque enim potest aliquis dicere prosecutionem nostram memoriter eos non potuisse retinere et propterea rebus necessariis non omnibus respondere uoluisse. editum est eis 10 mandatum nostrum per notoriam postulantibus et hoc ipsum allegantibus, ut instructi possent ad omnia respondere. et cum iam septem delecti essent a ceteris, qui omnia pro omnibus agerent, litteras tamen ipsas, quibus nostro mandato respondere conati sunt, totius concilii sui nomine protulerunt 15 tamquam epistulam ab omnibus illis ad cognitorem datam. quam si nollemus admittere, iure optimo faceremus. neque enim ordinis erat, ut post iniunctam septem hominibus causam iam quicquam nisi per illos qui delecti fuerant ageretur. sed ne litteris nostris litteras eorum timuisse uideremur, sine ulla haesitatione ut legerentur allegarentur admisimus. optandum enim et ut dixi emendum erat, ut post tot dierum dilationem, quam eis petentibus concesseramus, adferrent elucubratum laborem, in quo eos mandato nostro non respondisse satis utrasque litteras legentibus appareret et nos eisdem ipsis 25 litteris eorum sine ulla dilatione mox respondisse constaret. si enim homines tam tardo ingenio sunt, ut eos arbitrentur ali-

1 cf. Gal. 6, 5 4 cf. Breuic. III 8, 10

1 ne causam *B* 4 fuerimus *codd.* repentinis *bv* repentinis *A* repentinis *BC*
retentis *mg.* *B* 6 potuisset *Bm1C* hiis *b* 7 posita sunt nec *b*
litteris suis *c* 9 potuisset *Bm1* 11 notariam *c* ipsis *Bm2*
13 dilecti *Am2Bm1C* delecti essent septem *b* quia *Bm1* 17 nolli-
mus *Am2* nolimus *BCm2b* nolimus *Cm1* 19 delecti *Bm1C* 21 alle-
garent *c*, *om.* *v*; cf. *Cresc. IIII* 56, 66 quae gesta cum apud acta
Zenophili consularis recitarentur eisque insererentur 25 apparet
AC ipsis *om.* *c* 27 arbitrentur *Cm1*

quid dixisse, in quibus locis mandati nostri tacere noluerunt, neminem puto esse tam stolidum, qui etiam in his locis aliquid eos respondisse existimet, in quibus omnino tacuerunt. non enim parua uel quasi contemnenda sunt, cum in his potius
 5 omnis causa consistat.

50. Nam testimonia scripturarum, quibus adseruimus ecclesiam cui communicamus ab Hierusalem coeptam toto terrarum orbe diffundi, tamquam omnino dicta non fuerint, praeterierunt magna mole diuinae auctoritatis oppressi. item quod in nostro
 10 mandato positum est de beato Cypriano, qui tolerandos potius in ecclesia malos quam propter eos ecclesiam deserendam et praecepto admonuit et suo confirmauit exemplo, attingere omnino non ausi sunt, credo intellegentes, quod, Cypriani auctoritatem si in aliquo scripto eius labefactare temptarent,
 15 faterentur etiam nos recte auctoritati eius non cedere in eo, quod de iterando baptismo solent eius placita uel decreta proferre. quamquam nec ipsam de baptismo Cypriani sententiam aperte commemorare uoluerunt, scientes etiam illic, si facerent, se offensuros esse naufragium, quoniam Cyprianus
 20 non reliquit unitatem et cum eis in illa permansit, qui de hac re diuersa senserunt. unde aut tunc ecclesia perisse dicenda est et non fuit iam, ex qua nasceretur Donatus illorum, aut si, quod uerum est, permansit ecclesia, non in ea contaminant mali bonos, sicut Cyprianus etiam iudicauit, qui cum diuersa
 25 sentientibus in eadem uniuersitate permansit. ac per hoc isti se detestando sacrilegio schismatis induerunt, qui propter nescio quorum crimina non probata, etiamsi uera essent, nullo

7 cf. Luc. 24, 47 10 cf. Cypr. epist. 54, 3

1 dixisse-e B dixissse (tert. s s. l.) C 2 hiis b 3 existimet ut uid. Am1 exestimet Am2Cm1 4 praua Bm1 non sunt cm1 hiis b 7 orbe terrarum b 8 diffudit Bm1C fuerunt Bm1 10 tolerando ABC 12 ammonuit c 13 credo v cr.** A ceterum Am2BCbc 15 auctoritate Bm1C 17 quamquam scripsi quam codd. v cipriano Bm1 20 reliquit Bm1C 21 docenda Bm1 25 uniuersitate scripsi diuersi-(sa-Bm1)tate codd. v, cf. index s. u. uniuersitas

modo se ab unitate toto orbe diffusa separare debuerunt. hoc illi quantum intellegitur praevidentes ab illo testimonio Cypriani, quod in nostro mandato commemoratum est, toto silentio transierunt.

51. Illud etiam, quod in causa Maximianistarum ipsi quoque suo iudicio déclararunt, nec propter malos unitatem deserendam, qui Maximiani socios a Maximiano dixerunt non fuisse pollutos et eos inde quos damnauerunt in honore integro susceperunt et baptismum Christi licet foris ab ecclesia datum agnoscendum potius quam destruendum esse monstrarunt, cum a Feliciano in schismate baptizatos et cum illo postea receptos iterum baptizare non ausi sunt, etiam hoc ergo cum in nostro mandato legerent, tacendum potius et praetereundum quam ulla contradictione refricandum esse censuerunt. causam etiam Caeciliani a causa ecclesiae in nostro mandato distinctam et tamen etiam ipsam omni ex parte defensam respondendo prorsus non attigerunt. quis ergo eos illi mandato nostro respondisse arbitretur, quando contra haec omnia nullum uerbum facere nec saltem qualiscumque responsionis obumbratione conati sunt? quod autem uisi sunt respondere, legat qui uoluerit et iudicet eidem ipsi mandato nostro conferens litteras eorum praeter responsionem quam continuo reddidimus, quae omnia uanitatis eorum machinamenta subuersa sunt.

XXX. 52. Iam illud, si montes aureos daremus, quando emere possemus, quod obiecta sibi Maximiani causa, ut intellegerent eo modo non obfuisse Caeciliano concilium, quo in eum absentem septuaginta episcopi quod uoluerunt pronuntiauerunt, quomodo non obfuit Primiano, cum similiter absentem pro Maximiano centum ferme episcopi damnauerunt, uehementissime perturbati et in horrendas contrusi angustias respon-

5 maximianistarum B 6 nec c ne ABCb non v 12 ergo del. Bm2, om. b 14 refrenandum Bm2b, refragandum mg. Bm2 16 ex omni BCb 17 attingerunt Bm1 18 haec omnia contra bm1 nullam Bm1 19 saltem Am2Bm1C 25 possumus v 26 concilio Bm1 29 uehementissime b

derunt nec causam causae nec personam praeiudicare personae, his paucissimis uerbis totam nostram causam, de qua cum eis superius conflagabamus, omnino inuictam esse firmantes? quid enim aliud agebamus, tot testimoniis sanctorum eloquiorum, tanta auctoritate prophetarum apostolorum episcoporum ipsorumque aduersariorum demonstrantes bonos a malis sacramentorum communione non pollui, si corde uoluntate moribus operibus diuersas habeant causas gerantque personas? quid enim aliud laborabamus, nisi ut appareret nec causam causae nec personam praeiudicare personae? hoc ipsi breuiter compulsi summa necessitate dixerunt, quia, cum a nobis diu diceretur, ueritati cedere noluerunt.

XXXI. 53. Illud etiam quibus thesauris, quibus opibus, quibus pretiosorum lapidum aggeribus emendum fuit, quod maiores suos apud imperatorem Constantinum persecutos Caecilianum non confiteri tantum, uerum etiam profiteri atque gloriari minime dubitarunt eumque ab imperatore damnatum etiam mentiendo adseuerare conati sunt? ubi est illa uox, qua uos decipere consuerunt nobis inuidiam concitantes, quod apud imperatorem causam agamus ecclesiae? ubi sunt uerba Primiani apud acta magistratus Carthaginensis expressa: 'illi portant multorum imperatorum sacras, nos sola offerimus euangelia'? ubi est illa praeclara laudatio, qua extollunt separationem suam, dicentes eam esse ecclesiam ueritatis quae persecutionem patitur, non quae facit? nempe elisa est, nempe prostrata. leguntur prosecutiones eorum; negare non possunt, quia leguntur etiam suscriptiones eorum. tenemus eos confitentes profitentes gloriantes maiores suos Caecilianum apud imperatorem grauiter persecutos, tenemus etiam Caecilianum perse-

24 cf. cap. 16, 20 extr.

2 hiis *b* 6 malos a bonis *codd.* 9 laboramus *BCb* 10 personam personae praeiudicare *BCb* 11 summa *C* qui *coni. v* 19 consueuerunt *v* 21 carthaginensis *Bb* 22 sacra *codd.* soli *AmI* 26 persecutiones *Bbv* 29 prosequentibus *Bm2b*

quentibus eis ab imperatore damnatum, non ergo iam clament segregationem suam ideo esse ecclesiam ueritatis, quia persecutionem non facit sed patitur, aut fateantur non eam fuisse ecclesiam ueritatis, quando a maioribus eorum Caecilianus patiebatur. si enim continuo boni sunt qui persecutionem patiuntur, bonus 5 erat Caecilianus quando patiebatur; si autem potest quidem fieri, ut et mali persecutionem patiantur, sed boni non possunt esse qui faciunt, non erant boni maiores eorum quando Caecilianum persequiebantur. porro si fieri potest, ut et boni faciant et mali patiantur, non ideo nos culpandi sumus nec ideo isti 10 laudandi, quia tale aliquid patiuntur, quale Caecilianum maioribus suis facientibus passum esse gloriantur. et tamen Caecilianum ab imperatore damnatum omnino non constitit, sed in eius absolutione atque purgatione, quae iudicii episcopalis et imperialis recitatione constiterat, nihil postea probari potuit inmutatum. 15 ita factum est, ut remota Caeciliani damnatione, de qua ipsi mentiti sunt, remanserit persecutio, quam maiores suos fecisse confessi sunt.

54. Parum fuit, ut Caecilianum ab imperatore damnatum et mentiendo gloriari auderent et asserendo probare non pos- 20 sent. insuper etiam probauerunt et nostra in eam rem documenta fortius adiuerunt, Caeciliani absolutionem mansisse firmissimam, non, sicut mentiti fuerant, imperatoris posteriore iudicio in contrarium commutato. nam primo Mileuitanae ecclesiae catholicum episcopum Optatum recitandum petiue- 25 runt, pollicentes inde se probaturos Caecilianum ab imperatore damnatum. quae lectio cum magis contra eos recitaretur, nemo risum potuit continere. qui tamen risus non utique conscriptioni gestorum potuisset adiungi et omnino latuisset, nisi et

25 cf. Breuic. III 20, 38

1 eis s. l. *Bm1*, et *b*, om. *ACc* eis persequentibus v 2 se congregationem *BCb* 11 patiantur *BCb* 13 imperatorem *cm1* 15 nil v 20 alt. et] ea et *Bm1Cm2* ea *Cm1* 24 miliuitanae *BCm2b* 25 obtatum *BC* petiuerunt *scripsi* putauerunt *codd.* v, cf. p. 87, 4 27 quae lectio (i. *eras.*) *A* quae electio ex qua electio *Cm2*, et *c*

ipsum latere non sinerent dicentes: 'audiant qui riserunt.' hoc sane scriptum est et suscriptum. quod enim pro se legi uoluerunt, ambiguum fuit. unde cum rectissime cognitor iussisset paulo superius recitari, ut inde si possent uerba illa clarescerent, hoc recitatum est quod nolebant, id est Caecilianum fuisse purgatum, quem prius legendum dederant non sicut iactabant damnatum, sed Brixae bono pacis retentum. hic cum dixissent illis uerbis Optatum damnationem Caeciliani extenuare uoluisse, dictum est eis, ut euidentem Caeciliani damnationem aliunde recitarent, ut ab Optato eam extenuatam posset ostendi, qui apertissime scripserat Caecilianum fuisse purgatum. hoc cum facere omnino non possent, interiectis atque consummatis omnium morarum superfluis ambagibus apertissime nos adiuuare coeperunt. tamquam enim a nobis essent instructi uel tamquam nobiscum ad innocentiam Caeciliani defendendam declarandamque delecti, cum quaereretur ab eis, ut, si possent, ostenderent quod dicebant, posteriore iudicio Caecilianum ab imperatore damnatum, cuius imperatoris litteras legeramus quae illum ostenderant absolutum, protulerunt libellum maiorum suorum ad eundem Constantinum imperatorem datum, quo apertissime demonstrarant illius iudicio se potius fuisse damnatos. contigit enim eis apud imperatoriam potestatem quod inimicis sancti Danielis, qui hoc ab eisdem leonibus passi sunt quod pati uoluerant innocentem. hic cum breuiter admonissemus illum libellum pro nobis contra se potius recitasse, aliud addiderunt, proferentes eiusdem imperatoris litteras ad Uerinum uicarium datas, ubi eos grauiter detestatus et domini

19 cf. Breuic. III 21, 39 23 cf. Dan. 6, 24 26 cf. Breuic. III 22, 40

6 legendo didicerant *mg.B mg.b* 7 brixie *Cm1 brixiae cet. (v)* dixisset *BCb* 8 uoluisset *B* 11 quia *Bb* apertissime *om. Bb*
scribserat *AC* 12 interiectis *Cm1* consummatis *BC* 18 legeremus *Bm1* 19 libello *Cm1* 21 demonstrabant *Bm2b* demonstrarent *cv*
22 imperatorem *am Cm1* 23 danielis *BCb(v)* 24 ammonissemus *c*
26 proferentes (*profe in ras. m2*) *A*, et *cv* parentes *Bm1C* pariter *Bm2b*
27 ueninum *Cm1* detestatur *Av*

iudicio, qui iam in eos coeperat uindicare, dimittens ignominiosissima indulgentia de exilio relaxauit. ita manifestissime constitit non solum nullam Caeciliani damnationem fuisse postea consecutam, uerum etiam eius absolutionem atque purgationem et poena illorum et detestabili indulgentia fuisse firmatam. 5 haec tam excellentia documenta, quod fatendum est, non habemus in manibus, sed forsitan, si alicubi esse audiremus, unde nobis gratis dari non possent, quolibet praemio perueniremus ut nobis describenda permitterentur. quantum autem daremus, si uenale proponeretur, ut pro nobis etiam ab ipsis 10 aduersariis legerentur?

XXXII. 55. Quid uidetur addi iam posse, ut nos cumulatius adiuuarent? et tamen addiderunt. commemorauerunt enim causam Felicis Aptugensis, a quo Caecilianus fuerat ordinatus, cui Felici traditionis crimen intenderant. absoluto autem Caeciliano cum perficiendae instaretur unitati, quaestionem de isto Felice commouerant, eo modo posse arbitrantes Caecilianum iam purgatum alienis criminibus inretiri. etiam haec ergo causa Felicis discussa est proconsulari iudicio, ubi liquidissime innocentia Felicis apparuit. sed quoniam quidam Ingentius, qui eodem iudicio aduersum Felicem falsum se fecisse confessus est, nec puniri facile debuit, ubi causa episcopi uertebatur, nec facile a proconsule dimitti potuit tanti criminis reus nisi imperatore consulto, quo instante illa omnia gerebantur, rettulit inde pro consule et rescripsit imperator, 25 ut ad eius comitatum idem Ingentius mitteretur, uolens maiores istorum, a quibus cotidie interpellabatur, in praesentia confutari, nihil tamen dubitans de purgatione, immo eam uerbo-

14 cf. Breuic. III 23, 41 sqq. Optat. I 27

5 poena *scripsi* poenam *codd.* v *alt.* et *om.* cv detestabilem *Bm2b* indulgentiam *Bb* 9 describenda *scripsi* scribenda *codd.* v 12 qui *C* 14 Aptugnensis v 15 intenderat *ACc* 16 instauraretur *Bm1Cm1* instauraretur *Bm2b* 18 iam] ut *Bm1C*, *del.* *Bm2*, *om.* b 20 quidem *BCb* 21 eodem *scripsi* eidem *codd.* v 25 rettulit *BCbcv* proconsul *Bbcv* 26 cominitatum *Bm1* 27 confutare *Bm1*

rum quoque suorum manifestatione confirmans, sicut rescriptum eius ostendit. haec nos omnia documenta causae Felicis in manibus habebamus et disposueramus tradere recitanda. in quo ipsi nos praeuenerunt et easdem imperatoris litteras
 5 de Ingentio ad se mittendo priores protulerunt et recitauerunt, iam fortasse nobis ea non recitaturis, quia sufficere putabamus etiam causam Caeciliani ita peractam esse, ut nihil amplius exigi uideretur. sed aduersariis nostris id agentibus, ut persecutio, quam maiores eorum apud imperatores nostris maioribus
 10 fecerunt, et eorum calumniae superatae cumulatius apparerent, quid faceremus nisi oblata libenter accipere et gratias domino in omnibus agere? Constantini ergo litteras ipsi protulerunt, ipsi recitauerunt. incredibile uidetur esse quod dico, sed gesta testantur: conscriptae sunt eorum prosecutiones, tenentur suscriptiones. ipsi, inquam, recitauerunt Constantinum suscripsisse,
 15 quod Aelianus pro consule in causa Felicis (audientiam) prae-buerit competentem et quod a crimine traditionis innocentem Felicem fuisse constiterit, sed Ingentium ad comitatum suum propterea mitti uoluisse, ut his, inquit, qui in praesentiarum agunt et diurnis diebus interpellare non
 20 desinunt, praesentibus et coram adsistentibus apparere et intimari posset frustra eos Caeciliano inuidiam comparasse et aduersus eum uiolenter insurgere uoluisse. ipsi recitauerunt. quis nostrum hoc au-
 25 deret optare, ut, quos iniquitas fecerat nostros accusatores, eos ueritas nostros faceret defensores? sic et illum Balaam, quem temporibus antiquis ad maledicendum dei populum conduxit iniquitas, benedicere compulit ueritas.

15 Rescriptum Constantini ad Probianum; cf. Breuic. III 23, 41. Cresc. III 70, 81 27 cf. Num. 23

1 quoque *om. c* 2 causa *codd.* 6 nos *b* recitaturus *Bm1C* recitaturi *b* 10 fecerunt *Bbv* fecerant *s. l. Am2, om. Cc* 15 scripsisse *v* 16 elianus *ACc* alienus *Bb* proconsul *Bm2bcv* audientiam *om. codd.* 19 hiis *b* 20 diurnis *scripsi* diuturnis *codd. v* 21 apparere] apponere *Bm1C* apponi *Bm2b* 22 possit *v* 23 comparare *Augustinus ll. cc.* aduersos *A* 25 faceret *Bb*

XXXIII. 56. Sicut autem ordo consulum ostendit, quem tunc considerare temporis angustia non sinebat — neque enim praesto erant libelli, qui consulares uocantur, aut quisquam eos rem tam inanem crederet obiecturos, ut respondere nos uellent, quid misso Ingentio gestum fuerit uel utrum omnino sit missus Ingentius, cum et innocentiam Felicis proconsularis sententia declarauerit et eandem sententiam responsio imperatoris ab ipsis prolata et recitata firmauerit, et magis utique ipsi protulissent, si quid misso Ingentio pro se gestum fuisse confiderent —, sicut ergo consulum ordo declarat, primo Caecilianus episcopali iudicio Miltiadis est absolutus, deinde non post longum tempus Felicem proconsulari iudicio constitit innocentem, ac sic postea Caecilianus etiam ab imperatore inter partes cognoscente purgatus est, deinde post aliquot annos aduersarii eius ignominiosa illa indulgentia relaxati sunt. nam Miltiades iudicauit Constantino ter et Licinio iterum consulibus VI Nonas Octobres. Aelianus pro consule causam Felicis audiuit Uolusiano et Anniano consulibus XV Kal. Martias, id est post menses ferme quattuor. Constantinus ad Eumalium uicarium de purgatione Caeciliani scripsit Sabino et Rufino consulibus IIII Idus Nouembres, id est post biennium et menses prope octo. et idem imperator ad Ualerium uicarium de illorum exilio soluto et eorum furore deo uindicti dimittendo litteras dedit Crispo et Constantino iterum consulibus III Nonas Maias, id est post quartum annum et mensem

16 anno 313 18 anno 314 20 anno 316; cf. Cresc. III 71, 82
24 anno 321

2 temporibus BC 7 declauerit c 12 longam Bm1 13 si C 14 cognoscente B aliquot (ali s. l. ml) B quot ACc quatuor v annos aliquot b; cf. p. 91, 9 16 militiades Bm1 milciades b iterum] immo ter 17 sexto bv octobris Bm2b elianus codd. proconsul Am2Bm2bcv 18 aniano quintodecimo K1as (om. consulibus) b quinto decimo calendas v martii c 20 eum alium Bbc uincarium Bm1 21 Ruffino v quarto bv nouembris Bbc nouembris C 22 ualerianum BCb (immo Uerinum, nisi Ualerius alterum nomen est; cf. 31, 54. Breuic. III 22, 40. 24, 42) 23 soluti ABm1C furori ABm1C 24 dederit ABm1C dederat c 25 tertio bv maii c annum quartum b

ferme sextum. unde sine ullis ambagibus liquidissime constat siue misso ad comitatum Ingentio siue non misso nihil postea contra Caecilianum fuisse iudicatum, immo eum iudiciis quoque imperialibus uictorem aduersariorum et persecutorum suorum postea declaratum.

XXXIII. 57. Eat nunc pars Donati totiens inprobata, totiens calumniosa, totiens mendax, totiens confutata, totiens modis omnibus superata atque confusa: adhuc iactet iudicem a nobis fuisse corruptum. quasi uox alia uictis esse consueuit! prorsus iudex corrumpendus fuit, ut quod ipsi bene egerant illius infirmaret auctoritas. sed nec male illos egisse dixerim; immo uero optime egerunt, qui contra suos errores pro ueritate tanta dixerunt. nam si causa eorum consideretur, re uera contra ipsos, si autem prosecutiones eorum legantur, magis secundum ipsos iudicauit. an uero in ea causa ille qui medius erat aduersaretur nobis, in qua illi qui ex aduerso stabant dixerunt protulerunt recitauerunt tanta pro nobis? quid emere a iudice deberemus, quando ab aduersariis illa non emimus quae iudicem cogerent, etiamsi ab ipsis accepisset pecuniam, pro nobis ferre sententiam? quamquam si non eum nossemus deum timentem et iustitiae dilectorem et ab omnibus huiusmodi sordibus alienum, nos in illum talem suspicionem dirigere deberemus, qui [nimia patientia] cum eos uideret premi ueritate nec eis uideri uellet aduersus, nimium patienter pertulit homines per inania uagantes et tam multa superflua dicentes et ad eadem totiens conuicta redeuntes, ut gesta tantis uoluminibus onerata paene omnes pigeret euoluere et quemadmodum acta causa sit legendo cognoscere. quod illi utrum magis inopia ueritatis an industria calliditatis egerint nescio. hinc tamen solum causam tam pessimam utcumque adiuuare potue-

2 commitatum *Bm1C* 4 imperialibus *Bm1* uictorum *c* 6 eat]
Et *B* et *Cm1b* 8 separata *Cm1* 9 consueuerit *cv* 11 illos male *c*
illo *C* 17 pro nobis tanta *b* 21 *pr.* et *v* ut *ABm1Cc* aut
Bm2b delictorem *Am2* 23 nimia patientia *deleui* 30 pessimum *Bm1*

runt, quam potius deserere debuerunt. denique si in illos qui egerunt intendant ceteri accusationem eosque potius asserant a nobis fuisse corruptos, ut tot prosecutionibus uel a se prolati lectionibus sic adiuuarent causam nostram, sic perimerent suam, nescio quemadmodum se possint defendere et ab ista suspicione purgare, nisi forte dicant: 'si corrupti essemus, causam tam malam et per nos et per illos conuictam cito etiam finiremus. nunc uero uel inde credite nos ex animo adfuisse et aliquid prodesse uoluisset, quod multum loquendo egimus, ne quod actum est facile legeretur et nos esse uictos cito cognosceretur'. si hoc ab eis non fieret, nec ipsis nec nobis iurantibus forsitan crederetur illa, quae pro nobis contra se et tam multa dixerunt et tam multa legerunt, gratis eos nobis omnia praestitisse. nec tamen ipsis, sed deo potius hinc agimus gratias. ut enim illa omnia uel loquendo uel legendo pro causa nostra promerent atque propalarent, ueritas eos torsit, non caritas inuitauit.

XXXV. 58. Quapropter, fratres, si tamen non irascimini quia fratres uocamus — illi enim, cum hoc a nobis audirent, iniuriam sibi fieri apud acta dixerunt nec mandato nostro ammoniti, ubi hoc ex propheta testimonium positum est, recolere potuerunt deum praecepisse: dicite 'fratres nostri estis' (his) qui uos oderunt et qui uos detestantur, ut nomen domini honorificetur et appareat illis in iucunditate, ipsi autem erubescant —, ergo iam, fratres, appareat uobis nomen domini in iucunditate, quod super nos inuocatum est et cuius utrique sacramenta portantes non inmerito dicimur fratres. iam pacem amate, consuetudinem

22 Esai. 66, 5; cf. Caes. 2

2 asserunt *Cm1* 7 et per illos et per nos (*tr. m1*) *B* 8 finiremus
Cm1 9 adfuisse *bc* 10 laberetur *mg. B*, et *b* 11 fieret] si erit *cm1*
 12 contra se pro nobis *b* 21 admoniti *Bm2b* 22 dominum *b*
 nostra *Bm1* 23 his *v. om. codd.* 25 iocunditate *Am2BCbc* 26 iocun-
 ditate *BCbc* 28 dicimus *C*

litigiosam et calumniosam iam saltem conuictam confusamque
 relinquit nec ipsos odieritis, quando ad nos correcti transeunt,
 sed quando in errore nefario permanentes uos adhuc usque
 seducunt. nec sibi ipsi magni uideantur, quod eis honorem in
 5 unitate deferimus quem possideant liberandi; hunc enim ha-
 bentes extra unitatem magis sunt inde damnandi. signa quippe
 militaria perniciosius ab usurpatoribus habentur quam si omnino
 non haberentur, nec tamen eis correctis et in castra imperatoris
 redactis illa franguntur aut abolentur, sed eos, quos antea
 10 prodebant atque puniebant, iam ornare incipiunt et munire.
 quid adhuc adtenditis ad eorum insanas querellas et uana
 mendacia? nocte causa finita est, sed ut nox finiretur erroris;
 nocte dicta sententia est, sed fulgens lumine ueritatis. inclusos
 se tamquam in carcere fuisse conquesti sunt; ibi et nos era-
 15 mus: aut utrisque facta est iniuria aut utrisque adhibita dili-
 gentia. sed quomodo dicamus iniuriam, quando in tam spatio-
 so et lucido et refrigeranti loco nos fuisse recolimus? aut
 quomodo erat carcer, ubi erat et iudex? postremo clausum
 fuisse nos nesciebamus, qui simul intus eramus. ipsi unde
 20 sciunt, nisi quia fugere fortasse uoluerunt? sed quis non
 uideat, quod ista inania et ridenda potius quam refellenda de
 tali cognitore non dicerent, si pro sua causa possent ualidum
 aliquid inuenire quod dicerent? scimus quam multi uestrum
 et forte omnes aut paene omnes dicere soleatis: 'o si in unum
 25 locum conuenirent, o si aliquando conferrent atque illis dispu-
 tantibus ueritas appareret!' ecce factum est, ecce conuicta
 est falsitas, ecce apparuit ueritas. quid adhuc fugitur unitas,
 quid adhuc contemnitur caritas? quid nobis <opus> est per
 nomina hominum diuidi? qui nos creauit unus est deus, qui

1 calumniosam et litigiosam (*tr. mI*) *A, v* et litigiosam calumniosam
 (calumniam *Bm2b*) *BCb* 2 oderitis *Bm2bcv*; cf. *Roensch, It.* 2 p. 282
 8 castra (*alt. a s. ras.*) *B* 10 et] atque *c* 11 quaerellas *ACmI*
 quaerelas *Cm2* querelas *cet. v* 12 nox] nos *ABmIC* 14 fuissent *Bm2b*
 15 diligencia *C* 18 clausum (*scil. locum*) *ABmICmI* clausos *cet. v*
 22 non *s. l. b* 28 opus *addidi*; cf. *Cresc. III* 35, 39 *extr.*: non mihi
 opus est inde separari 29 hominum nomina *v*

nos redemit unus est Christus, qui nos consociare debet unus
 est spiritus. iam nomen domini honoretur et appareat uobis
 in iucunditate, ut agnoscatis fratres uestros in ipsius unitate.
 iam in prosecutionibus episcoporum uestrorum qui nos sepa-
 rabat error est uictus: aliquando in cordibus uestris uincatur 5
 et diabolus et gregi suo collecto atque pacato sit propitius
 qui hoc praecepit Christus.

7 cf. Eph. 2, 14

2 uobis appareat *b* 3 iucunditate *BCbc* 4 separabit *BC* 5 error
 est] errores *BmICm1* errore *Cm2* uestros *BmICm1* uincantur *Bm1*
 7 praecipit *bv* EXPL. LIB. BEATI AUG. (ANGVST. C) CONTRA
 PARTEM DONATI POST (POS B) GESTA *ABC DŌ* GRATIAS SEMPER
A DŌ GRĀS AMEN BC EXPL LIB. BĪ. A. EPI CŢ PARTĒ DO-
 NATI P' GESTA *b* in *c* nihil subscriptum

AVGVSTINI RETRACTATIONVM LIB. II CAP. LXVI (XL)

(PAG. 178, 5 ED. KNOELL).

POST CONLATIONEM CONTRA DONATISTAS LIBER UNUS.

- 5 1. Librum etiam scripsi grandem satis, quantum existimo,
diligenter ad ipsos Donatistas post conlationem, quam cum
episcopis eorum habuimus, ne ab eis seducerentur ulterius.
ubi respondi etiam quibusdam uanitatibus eorum, quae ad nos
peruenire potuerunt, quas uicti, ubi poterant et quomodo
10 poterant, iactabant, praeter illa, quae dixi de gestis conlationis,
unde, quid actum sit, breuiter nosceretur. multo autem bre-
uius id egi in quadam ad eosdem rursus epistula, sed quia
in concilio Numidiaie omnibus, qui ibi eramus, hoc fieri placuit,
non est in epistulis meis. sic quippe incipit: *Siluanus senex,*
15 *Valentinus, Innocentius, Maximinus, Optatus, Augustinus,*
Donatus et ceteri episcopi e concilio Zertensi ad Donatistas.
2. Hic liber sic incipit: *Quid adhuc, Donatistae, seducimini?*

14 epist. 141

X.

SERMO

AD CAESARIENSIS ECCLESIAE PLEBEM.

Γ = cod. Gratianopolitanus 152 saec. XIII
f = editio Frobeniana, Basileae 1569
v = editio Migniana

1. Alacritatem caritatis uestrae quanto gaudio suscipiamus agnoscitis. exultamus enim in domino deo nostro de quo apostolus ait: ipse est enim pax nostra, qui fecit utraque unum. agimus ergo eidem domino et saluatori nostro Iesu
 5 Christo gratias, qui praestitit nobis, ut, antequam habeamus fratris nostri Emeriti uoluntatem, iam cognouerimus quantum diligit unitatem. quae tamen principia deus uoluerit ut de ore ipsius audiremus accipite. mox ut ingressus est istam ecclesiam, illo loco stans ubi primum coepimus cum eo colloquium,
 10 inspirante domino, qui et cor instruit et linguam regit, ait nobis: non possum nolle quod uultis, sed possum uelle quod uolo. uidete quid promiserit qui se dixit non posse nolle quod uolumus. si enim non potest nolle quod uolumus, scit quid uelimus; hoc enim uolumus quod et uos
 15 uultis, hoc omnes uolumus quod uult deus. quid autem uelit dominus occultum non est. legitur enim testamentum eius qui nos sibi fecit coheredes; in eo recitatur: pacem meam do uobis, pacem meam relinquo uobis. siue ergo cito siue sero, non potest nolle quod uolumus. moras
 20 autem aliquas nobis facit secunda sententia: possum uelle quod uolo. sic enim dixit: non possum nolle quod uultis, sed possum uelle quod uolo. potest uelle quod uult, sed non potest nolle quod uolumus. illud enim quod se dicit posse uidemus. nam uult modo quod uult, ipsum autem quod
 25 modo uult non uult deus. quid enim modo uult? esse in dissensione a catholica ecclesia, esse adhuc in communionem partis

3 Eph. 2, 14 17 cf. Rom. 8, 17 Ioh. 14, 27

Incipit sermo Super eadem gesta *I'* Super gestis cum Emerito,
 Sermo *f* 1 uestrae charitatis *fv* 5 qui] hic *fv* 6 cognouimus *I'*
 15 deus] dominus *fv* 25 *pr.* modo] non *f*, *om.* *v*

Donati, esse adhuc in schismate, esse adhuc inter illos qui dicunt: ego sum Pauli, ego uero Apollo, ego uero Cephae. sed hoc non uult deus, dum increpat apostolus: diuisus est Christus? potest ergo uelle quod uult, sed ad tempus, sed ad horam uerecundiae, non ad rationem sapientiae potest uelle quod uult. nam modo hoc est quod uult et potest uelle quod uult. sed quia non potest nolle quod uolumus, nolit ocius quod uult et faciat quod uolumus. non uos ergo permoueat, fratres, aliqua morula, dum quod uult uult, sed orate ut faciat quod promisit, ut non possit nolle quod uolumus. — et ab omnibus acclamatum est: aut hic aut nusquam. — qui corda uestra declarastis uocibus, adiuuate nos et orationibus. potens est dominus, qui praecipit unitatem, mutare in melius uoluntatem. quod autem acclamauit caritas uestra: aut hic aut nusquam, uocem in illum uestrae caritatis agnouimus et amamus. hoc etiam nos non nunc primum, sed semper cogitamus, semper optamus. idem est et animus, quod praecipue necessarium est, fratris et coepiscopi nostri, episcopi uestri Deuterii. olim nobis notus est animus eius. nobiscum preces de hac re domino fudit cum concilio, ubi hoc illis qui foris sunt promissimus et obtulimus. iam de hac re subscriptiones nostrae retinentur. numquam enim nos ita honorem nostrum fouemus, ut unitati inuideamus. minores simus honore, cum simus maiores dilectione. nouimus quemadmodum inuitanda sit infirmitas, ut perficiatur unitas.

2. Nec ideo dicimus haec, fratres, quasi illi, qui sub schismate remanserint, aliquam spem habeant ad dominum. multi enim disputant parum intellegentes quid loquantur et dicunt:

2 I Cor. 1, 12 4 I Cor. 1, 13 21 cf. Breuic. I 5. Em. 5 sqq. (ep. 128)

1 scismate *I* (*passim*) 3 cephae *I* 5 uerecundiae] sed ad uerecundiae *fv* 8 ocius *scripsi*, cf. *Petil. II 14, 33*: quid ocius dici potest? deus *I fv*, demum *coni. v* 11 clamatum *I* 19 uobis *I* 21 consilio *f* 24 minores simus *coni. v*, cf. *Em. 7 m.* sumus *I fv*

‘si schismatici sunt, si haeretici sunt, quare sic illos suscipiunt?’
audite, fratres mei. si <sic> eos susciperemus, iam istum susci-
peremus fratrem nostrum Emeritum, siue bonum siue malum,
tamen fratrem. quod ideo dico, quia et ipse nouit per prophe-
5 tam nobis dictum esse quod illis etiam in collatione diximus:
dicite ‘fratres nostri estis’ his qui uos oderunt.
oderunt nos, credimus finiendum esse quod odiunt: tamen
quamdiu odit ‘frater’ audit. donec finiatur odium, erit nomen
in testimonium. non ergo sic illos suscipimus ut sunt — absit
10 a nobis; nam haeretici sunt —, suscipimus autem catholicos:
mutantur, suscipiuntur. sed propter malum quod habent non
in eis possumus persequi bona quae agnoscimus. malum enim
dissensionis, schismatis, haeresis malum suum habent, bona
uero quae in illis agnoscimus non sunt sua. domini nostri
15 habent bona, ecclesiae habent bona. baptismus non est ipsorum,
sed Christi. inuocatio nominis dei super caput ipsorum, quando
ordinantur episcopi, inuocatio illa dei est, non Donati. non
eum suscipio episcopum, si, quando est ordinatus, super
caput eius Donatus est inuocatus. in errante et deserente
20 milite crimen est desertoris, character autem non est desertoris,
sed imperatoris. sed frater noster non deseruit, ubi adhuc
numquam fuit, siquidem in illo desertoris error est natus,
quando est a desertore signatus. qui primo schisma fecit, qui
se ab ecclesia catholica separauit, cum his quos secum traxit
25 desertor fuit. ceteri a desertoribus signati sunt, non tamen
signo desertoris, sed signo imperatoris; non enim desertor
characterem suum fixit. quid est quod dico: desertor charac-
terem suum non fixit? Donatus non baptizauit in nomine
Donati. nam si Donatus, quando schisma fecit, in nomine
30 Donati baptizaret, desertoris characterem infigeret. ego quando
uocarem ad unitatem, si inuenirem desertoris characterem,
exterminarem delerem abolerem abicerem non approbarem respu-

6 Esai. 66, 5; cf. Post gesta 35, 58 et mandatum catholicorum 3 sub
fin. apud Mansi, Conciliorum collectio tom. IV, pag. 74

2 sic *addidi* 7 tamen et *fv* 20 *caracter* *Γ* (*passim*)

erem anathemarem damnarem. nunc uero ipse desertor characterem fixit imperatoris sui. deus et dominus noster Iesus Christus quaerit desertorem, delet erroris crimen, sed non exterminat suum characterem. ego quando uenio ad fratrem meum et colligo errantem fratrem meum, attendo fidem in nomine patris et filii et spiritus sancti. iste est character imperatoris mei. de isto caractere militibus suis uel potius comitibus suis, ut hunc inprimerent eis, quos congregabant castris eius, praecepit dicens: ite, baptizate omnes gentes in nomine patris et filii et spiritus sancti. istum characterem a domino dictum omnibus credentibus inprimendum quia nouerat Paulus, expauescit ad eos qui uolebant esse Pauli et dicit eis: 'numquid Paulus pro uobis crucifixus est? quid uultis esse mei et non magis domini mei? quid uultis esse mei et non potius cuius ego sum? agnoscite, aduertite characterem uestrum: numquid in nomine Pauli baptizati estis?' sic ergo eos colligimus, ut non sibi blandiantur illi quos non colligimus. et ipsi colligantur, non inflentur; ueniant, suscipientur. non in eis odimus quod dei est, non odimus et ipsos, quia dei sunt et quod habent dei est. dei sunt, quia homines sunt et omnis homo creatura dei est; dei est quod habent nomen patris et filii et spiritus sancti: baptismus trinitatis dei est, dei est euangelium quod habent, dei est fides quam habent.

3. Et quid non habent, ait mihi aliquis, qui haec habent? tu dicis: habent baptismum Christi? dico. tu dicis: habent fidem Christi? dico. si ergo haec habent, quid non habent? quid est baptismus? sacramentum. audi apostolum: si sciero omnia sacramenta. multum est scire omnia dei sacramenta; quantacumque sciamus sacramenta, quis nouit dei omnia sacramenta? quid ait apostolus? si sciero omnia sacramenta,

9 Matth. 28, 19 13 I Cor. 1, 13 17 ibid. 28. 31 I Cor. 13, 2

1 anathematizarem *fv* 9 omnes *om. fv* (πάντα τὰ ἔθνη) 19 suscipiantur *fv* 21 dei est. et dei sunt *v* 28 baptismum *f*

si habeam omnem prophetiam, adde adhuc: et omnem scientiam. 'sed de fide dixeris'. audi adhuc: si habeam omnem fidem. difficile est habere omnem fidem, quomodo difficile est noscere omnia sacramenta. et quid est quod dicit:
 5 'omnem' ita ut montes transferam, caritatem autem non habeam, nihil sum? intendite, fratres, intendite, obsecro uos, apostoli uocem et uidete, quare cum tantis laboribus et periculis fratres nostros quaeramus. caritas eos quaerit de cordibus nostris. propter fratres meos et propinquos
 10 meos, dicit psalmus, loquebar pacem de te, ad sanctam Hierusalem loquens. uidete ergo, fratres mei, quid dixit apostolus: si habuero omnia sacramenta, omnem scientiam, prophetiam, fidem — qualem fidem? — ita ut montes transferam, caritatem autem non habeam,
 15 nihil sum. non dixit: 'illa omnia nihil sunt,' sed: si caritatem non habeam, nihil sum. quis enim demens diceret: nihil sunt dei sacramenta? quis demens diceret: nihil est prophetia, nihil scientia, nihil fides? non illa nihil sunt, sed cum illa magna sint, ego magna habens si caritatem non habeam,
 20 nihil sum. magna illa sunt et magna habeo et nihil sum, si caritatem non habeo, per quam mihi prosunt quae magna sunt. si enim non habeo caritatem, illa inesse possunt, prodesse non possunt.

4. Attende ergo, frater, attende, obsecro te. dicis mihi:
 25 quid me quaeris? respondeo: quia frater meus es. respondes mihi et dicis: si perii, quid me quaeris? et ego respondeo: si non perisses, non quaererem. quid me quaeris? dicis mihi: si perii, quid me quaeris? cum ego respondeam: quaero quia peristi. et quare quaero, quo fructu quaero? ut aliquando
 30 dicatur mihi: frater tuus mortuus erat et reuixit, perierat et inuentus est. respondes et dicis mihi: sed habeo sacramentum. habes, agnosco; propter hoc te quaero.

1. 2. 5. 12. 15 I Cor. 13, 2 9 Ps. 121, 8 30 Luc. 15, 32

magnam causam addidisti, quare diligentius te quaeram. quis
 es enim de grege domini mei, cum signo errasti; ideo quaero
 magis, quia ipsum signum habes. quare unam ecclesiam non
 possidemus? unum signum habemus; quare in uno ouili non
 sumus? ideo te quaero, ut hoc sacramentum sit tibi in salutis
 adiutorium, non in damnationis testimonium. nescis quia deser-
 tor de charactere damnatur, de quo militans honoratur? ideo
 te quaero, ut non pereas cum signo. salutis enim signum est,
 si habeas salutem, si habeas caritatem. hoc enim signum salu-
 tis extra tibi inesse potest, prodesse non potest. ueni, ut prosit
 tibi quod habebas, non ut accipias quod habebas, sed ut pro-
 desse tibi incipiat quod habebas et accipias quod non habebas.
 habebas enim signum pacis, ipsam pacem non habebas. in
 domo illa, id est in te, discordia habitabat et in limine titulos
 pacis figebat. agnosco titulos, sed quaero habitantem. lego
 titulum pacis: baptismus in nomine patris et filii et spiritus
 sancti. titulus pacis est, lego; quis habitet, quaero. fratrem
 meum attendo, titulum pacis agnosco. ipsum et ego habeo,
 intrare uolo. quid est 'intrare uolo'? fratrem me accipe, ut
 simul oremus patrem. 'non tecum oro'. tituli pacis sunt, et
 mihi discordia contradicit? plane laborabo adiuuante domino
 eicere discordiam male possidentem et introducere pacem tam-
 quam legitimum possessorem. cum ergo discordiam excludo,
 pacem introduco, titulos pacis quare depono? dico plane domino
 meo: 'o Christe, qui es pax nostra, qui fecisti utraque unum.
 fac nos unum, ut recte cantemus: ecce quam bonum et
 quam iucundum habitare fratres in unum. introduce
 concordiam, pelle discordiam; introduce te ipsum in titulos tuos.
 tu mane, non alter possideat et de titulis tuis fallat. tu muta
 istum contradictorem, qui una hora in cruce mutasti latronem.'

23 *cum ergo* cet.] cf. Cresc. II 10, 12 sub fin. 25 cf. Eph. 2, 14
 26 Ps. 132, 1 30 cf. Luc. 23, 40—43

1 *te diligentius* fv 2 *es* est v 11 *habeas sic sexies deinceps* I
pr. ut om. I' accipias quod non habeas *I'ml* 16 *baptismum* fv
 17 *habitat* fv 27 *iocundum* I' 29 *tuis titulis* fv

5. Et certe uideamus quid habes. 'habeo,' inquis, 'sacramentum, habeo baptismum'. si dicam tibi 'proba', ostendis mihi quid acceperis, dicis quid confessus fueris, dicis quid teneas. agnosco, non muto, non exsufflo; absit ut, cum quaero salutem
 5 desertoris, faciam iniuriam imperatori. ergo probasti mihi quod habeas sacramentum; exponendo sacramentum probasti mihi te habere fidem. proba mihi quod habeas caritatem: tene unitatem. nolo mihi dicas 'habeo caritatem': proba. unum patrem habemus: simul oremus. quid tu dicis, quando oras, rogo te? 'pater
 10 noster qui es in caelis.' deo gratias. secundum magisterium domini nostri addidisti: qui es in caelis. singulos enim patres habebamus in terris, unum inuenimus simul in caelis. pater noster qui es in caelis: ipsum inuocas patrem. pater noster unam coniugem habere uoluit. qui ergo adoramus
 15 unum patrem, quare non agnoscimus unam matrem? si natum te dicis de alia, et de sinu alieno ipsa te peperit. quod dixi, non omnes intellegere potuistis. nouimus per legitimas coniuges factum esse, ut etiam, qui non de legitimis coniugibus nascerentur, in eadem hereditate sociarentur. hoc uoluntas con-
 20 iugis fecit. nam Ismahel exheredatus est. ipsum Sara pepererat, etsi de utero alieno. Sara pepererat utero alieno, uoto suo. ipsa enim dixit: uolo enim de ista mihi filios facias, et ideo fecit Abraham. uxor enim non habet potestatem corporis sui, sed uir; similiter uir non habet potesta-
 25 tem corporis sui, sed mulier. nam filius esset, si non superbisset; superbus est exheredatus Ismahel. erexit enim ancilla ceruicem, ut diceretur: eice ancillam et filium eius; non enim heres erit filius ancillae cum filio meo Isaac. nam uis nosse quid ualeat pax, quid ualeat concordia, quid
 30 ualeat humilitas, et quid impediatur superbia? Ismahelem exhe-

9. 11. 13 Matth. 6, 9 16 *de sinu alieno*] cf. De bapt. I 15, 23
 22 Gen. 16, 2 23 I Cor. 7, 4 27 Gen. 21, 10

1 inquis *scripsi* inquit *I'v* 4 exufflo *f* 6 exponendo] ego non do
coni. v 10 coelis *I'v* 14 uoluit habere *fv* 20 ismahel *I'v*
 26 Ismahel *f* 27 diceret *fv* 28 ysaac *I'* 30 Ismahelem *f*

redauit, filios autem ancillarum de Iacob, quia et illi ut nascerentur coniugia iusta uoluerunt, filios ergo ancillarum de Iacob nouimus in unam hereditatem aduocatos. simul numerati sunt omnes patriarchae duodecim; nullum ab altero uteri diuersitas separauit, quia omnes caritas sociauit. quid interest ergo ubi baptismum acceperis? baptismus meus est, dicit tibi Sara, baptismus meus est, dicit tibi Rachel. noli superbire, ueni ad hereditatem, maxime quia ipsa hereditas non est illa terra quae data est filiis Iacob. filiis Israel data est terra; quanto a pluribus possidebatur, tanto plus angustabatur. hereditas nostra pax uocatur; testamentum lego: pacem meam do uobis, pacem meam relinquo uobis. simul teneamus quod diuidi non potest. non eam angustat numerosus possessor, quantumque uenerint, sicut promissum est: sic erit semen tuum tamquam stellae caeli et sicut arena quae est ad labium maris. in semine tuo benedicentur omnes gentes. et uidi, inquit in Apocalypsi, multos in stolis albis et habentes palmas, quos numerare nemo potest, uenientes ex omnibus gentibus. ueniant, pacem teneant. angusta non fit nostra possessio; angustias non facit nisi sola dissensio. ecce, fratres mei, ut angustias adhuc patiamur, dissensio facit fratris nostri: consentiat in pace, et facta est latitudo.

6. Sed quid faciamus, nisi fraternam infirmitatem feramus et non deficiamus? sudor iste meus credimus quod erit fructuosus. dominus deus noster, qui uoluit ut ueniremus ad uos, qui iussit ut eum quaereremus, qui fecit ut eum interim facie tenus inueniremus, adiutos orationibus uestris faciet nos inuenire cor eius, laetari de concordia eius, gratias agere deo de salute eius, quam non potest habere nisi in ecclesia catholica. extra catholicam ecclesiam totum potest praeter salutem: potest habere honorem, potest habere sacramenta, potest cantare alle-

11 Ioh. 14, 27 14 Gen. 22, 17—18 17 Apoc. 7, 9

17 apochalisi (h del.) I' 20 fit coni. v sit I'v, cf. Em. 5 (epist. 128)
27 quis fecit f 31 ecclesiam catholicam fv 32 sacramentum fv

luia, potest respondere 'amen', potest euangelium tenere, potest in nomine patris et filii et spiritus sancti fidem habere et praedicare, sed nusquam nisi in ecclesia catholica salutem poterit inuenire. transeunt enim omnia ista, fratres mei. modo putat quia
 5 magnus erit apud suos, si non consenserit et dictus fuerit martyr partis Donati. absit! tollatur in nomine domini de corde eius iste typhus. nouit et ipse, legit et ipse: si tradidero corpus meum ut ardeam, caritatem autem non habeam, nihil mihi prodest. ego non dico: si aliquas iniurias
 10 quasi iactet se passum esse pro parte Donati aut aliqua damna terrena, nihil ei prodest. ego plus dico: si patiatur foris inimicum Christi, non catholicum fratrem suum quaerentem salutem eius, sed inimicum Christi si foras patiatur et dicat ei foras ab ecclesia Christi inimicus Christi: 'pone thus idolis,
 15 adora deos meos', et non adorans occidatur ab inimico Christi, sanguinem fundere potest, coronam accipere non potest.

7. Ipsi nouerunt, quando in collatione nostra fuerunt quam Carthagine habuimus, quomodo confessi sunt, quia parentes eorum fecerunt persecutionem Caeciliano episcopo. tunc a
 20 catholica discordantes schisma fecerunt. persecuti sunt illum parentes ipsorum, id est primi qui fecerunt partem Donati persecuti sunt Caecilianum. perduxerunt illum persequendo usque ad iudicium imperatoris, miserunt crimina ipsius imperatori, quae uera non existebant. iussit audiri causam imperator.
 25 audita est apud episcopos, falsa illa crimina inuenta sunt, absolutus est Caecilianus. nec illi a persequendo destiterunt, sed imperatorem saepe interpellauerunt, ubi postea iudicem causae constituerunt et ipse inter partes audiuit et cognouit. cognouit imperator, innocentem Caecilianum iudicauit. et cum hoc ob-
 30 ceremus, contenderunt nobiscum et dixerunt, quia Caecilianum damnarit imperator in exilium. quod falsum est. sed tamen uidete quid dixerunt, quia persequentibus maioribus suis ad-

7 I Cor. 13, 3

2 et habere et *fv* 7 typus *I'* 13 foras] foris *fv*, at *cf. De bapt. I 17, 26* 20 catholico *I'* 27 interpellarunt *fv*

ductus est ad imperatorem Caecilianus et missus in exilium. gesta legimus, prosecutiones ipsius sunt, manus ipsius tenentur subscriptis uerbis suis. intendite, obsecro uos, diiudicate modo causam nostram. certe persecuti sunt maiores sui Caecilianum, certe ad imperatorem perduxerunt, certe ut damna- 5 retur fecerunt. nolo dicere quia non est damnatus, nolo dicere quia innocens est pronuntiatus, sed hoc sit quod dicunt. quando eum persequabantur, quando damnari fecerunt, tunc quid erat Caecilianus? quando persecutionem patiebatur a maioribus istorum, quid erat? dicatur mihi: quid erat? christianus erat? 10 catholicus erat? aut quid erat? non dicunt 'non erat catholicus', sed 'criminosus'. possunt ergo pati persecutionem a sanctis homines criminosi. prorsus hoc accipiamus: criminosus erat Caecilianus qui persecutionem patiebatur. sic enim non dico 'mentiebantur', sed 'fallebantur', ut et nos illis consentiamus: 15 'criminosus erat'. qui faciebant quid erant? quod uis elige. si iniqui erant, desere iniquos, ueni ad nos; si autem sancti erant, potest ergo fieri ut sancti persequantur iniustum. noli nobis irasci, si persequimur, noli dicere: iniusti estis qui persequimini. iam enim ostendistis, quia fieri potest ut et iusti 20 persequantur iniustum. fieri potest aut non potest? unum de duobus dicatur mihi. si fieri non potest, quare uestri persecuti sunt Caecilianum? si autem fieri potest, quid miraris? quid laudas poenam et non ostendis causam? beati, ait dominus, qui persecutionem patiuntur. adde: propter iusti- 25 tiam, et separasti latrones, separasti maleficos, separasti adulteros, separasti impios, separasti sacrilegos, separasti haereticos. tales persecutionem patiuntur, sed non propter iustitiam.

8. Et tamen qualem persecutionem patitur frater noster, qui 30 adductus est ad nos? ipsa est persecutio gloriosior; de illa prorsus profiteor. reprehendat qui uult: talem persecutionem

24 Matth. 5, 10

2 tenentur *I*f tenetur *v* 7 dicant *v* (*non f*) 11 erat *ante* aut
om. *f* 16 qui] quid *f*

profiteor. psalmum lego: detrahentem proximo suo occulte, hunc persequabar. si recte persequor occulte proximo detrahentem, non rectius persequor dei ecclesiam publice blasphemantem, quando dicit 'non est ipsa', quando dicit
 5 'nostra est quae in parte est', quando dicit 'illa meretrix est'? ergo blasphemantem ecclesiam non persequar? persequar plane, quia membrum sum ecclesiae, persequar plane, quia filius sum ecclesiae. ipsius uoce ecclesiae utor, ipsa ecclesia per me dicit in psalmo: persequar inimicos meos et comprehendam
 10 illos, et non conuertar donec deficient. deficient in malo, proficiant in bonum. fratres, ne putetis aliquid nouum factum esse fratri nostro. pars Donati quando praeualebat Constantinae, laicum nostrum catechumenum natum de parentibus catholicis Petilius tenuit, uim fecit nolenti, scrutatus
 15 est fugientem, inuenit latentem, extraxit pauentem, baptizauit trementem, ordinauit nolentem. ecce qualem uiolentiam fecit in nostro! rapuit ille ad mortem: nos non trahimus ad salutem?

9. Haec locutus sum caritati uestrae propter illud quod dixistis: aut hic aut nusquam. hoc enim et nos uolumus,
 20 ut 'hic hic' sed in pace, 'hic hic' sed in unitate, 'hic hic' sed in caritatis societate. tunc bene 'hic'. nam (si non sic), melius 'nusquam' quam 'hic'. sed praestet dominus, ut 'hic' potius quam 'nusquam'. si non 'hic', absit ut non alibi, absit. hic aut alibi. audistis, audiuit. quid in eius animo deus egerit,
 25 ipse nouit. nos enim aurem forinsecus percutimus, ille nouit intus loqui, ille intus praedicat pacem nec cessat praedicare, si audiatur. aderit misericordia eius adiuuantibus orationibus uestris, ut sit fructuosus labor noster. tamen si hodie communicare noluerit, quamuis fatigari non debeamus, sed instare

1 Ps. 100, 5 9 Ps. 17, 38 19 pag. 168, 11

13 catechumenum *I'* 14 Petilius] Petilianus *f* Petilianum *v coll. Petil. II 104, 239 sub fin.* (*sed scrutatus non correxit!*) 16 uiolentiam *I'* 17 illa *v* num trahemus? 20 ut hic, hic; sed in unitate, in pace: hic, hic; sed in charitatis societate *sic fv* 21 si non sic *addidi* 22 numquam (*post melius*) *f* 25 forinsecus *I'*

quantum possumus debeamus, nec sic tamen fatigari debemus. differre possumus, auferre instantiam nostram nec possumus nec debemus. aderit ille qui huc illum ad nos perduxit, ut nos faciat cum illo in unitate uobiscum et in sua pace gaudere.

5

2 differri *fv*, *cf. Gaud. I 14, 15* (Emeritus) dilatus perseueravit 4 gaudere] *add. Explicit Sermo. Incipiunt gesta. I'*

XI.

GESTA CVM EMERITO
DONATISTARVM EPISCOPO

I = cod. Gratianopolitanus 152 saec. XIII
f = editio Frobeniana, Basileae 1569
v = editio Migniana

1. Gloriosissimis imperatoribus Honorio duodecimo et Theodosio octauo consulibus duodecimo Kalendas Octobres Caesareae in ecclesia maiore cum Deuterius episcopus metropolitanus Caesariensis una cum Alypio Tagastensi, Augustino Hipponiensi, Possidio Calamensi, Rustico Cartenitano, Palladio Tigabitano et ceteris episcopis in exedram processissent praesentibus presbyteris et diaconibus et uniuerso clero ac frequentissima plebe, adesset etiam Emeritus partis Donati episcopus, Augustinus episcopus ecclesiae catholicae dixit: Fratres carissimi, qui ab initio catholici fuistis et quicumque ad catholicam ex Donatistarum errore uenistis et pacem huius sanctae ecclesiae catholicae cognouistis et ueraci corde tenuistis et qui adhuc forte de catholicae unitatis ueritate dubitatis, audite nos sollicitos pura dilectione pro uobis. quando uenit ad hanc ciuitatem die nudiustertiana frater noster Emeritus Donatistarum adhuc episcopus, perlatum est ad nos subito eum esse praesentem. et quoniam caritate quam deus uidet desiderabamus eius praesentiam, ad eum uidendum continuo conuoluimus. inuenimus eum stantem in platea; facta inuicem salutatione admonuimus, quod durum esset ac turpe eum in platea remanere, ut ad ecclesiam nobiscum ueniret. at ille nobis sine ulla recusatione consensit; ubi nos putauimus eum ita communionem catholicam non recusaturum, quemadmodum uel spontaneum obtulit aduentum uel ad ecclesiam uenire minime dubitauit. illo autem in peruersitate haeretica quamuis intra ecclesiam catholicam

1 anno 418

De praescriptione codicis I cf. *Praefatio* De Gestis cum Emerito Donatistarum episcopo, Liber unus *f* 1 duodecimum *fv* teodosio *I* 2 octauum *fv* Octobres *scripsi* -bris *I* *fv* Caesariae *f* 3 maiori *I* *fv* (at maiore *I* in *Retract. capitulo*) 4 Caesarensis *v* Alipio *I* *f* Thagastensi *v* ipponiensi *I* Hipponensi *fv* 6 presbyteris *I* 7 diaconis *f* 9 kñi *I*

diutius remorante allocutus sum dilectionem uestram, sicut meminisse dignamini. multa dixi, quae audistis et quae sine dubio quantum potestis etiam meministis, multa de pace, multa de caritate, multa de sanctae ecclesiae catholicae quam deus promisit et praestitit unitate. in quo meo sermone et uos alloquebar et illum exhortabar et, quantum in me poterant uiscera caritatis, omnes in periculo animae suae constitutos in illo meo sermone parturiebam et parere domino cupiebam. hoc enim et beatus Paulus apostolus dixit quibusdam: filioli mei, quos iterum parturio, donec Christus formetur 10 in uobis. sed etiam post sermonem nostrum cum adhuc in illa sua perduraret pertinacia, nec sic desperandum putauimus; sed nec de quoquam, quamdiu uiuit in hoc corpore, homine desperandum putamus. neque enim sic dixi nudiustertius me non desperasse, ut hodie audeam desperare. 15

2. Sed ad hunc articulum causa perducta est, ut, quoniam uenit et quantum cognouimus sponte uenit, non sit huic ecclesiae infructuosus eius aduentus. aut enim, quod magis optamus et cupimus, etiam de illius salute uobiscum in catholica pace gaudebimus, aut si, quod abominamur et detestamur, ipse in illa pertinacia perdurauerit, debetis uos eius praesentia melius nosse, quid intersit inter catholicam pacem et haeticam dissensionem. partis enim Donati episcopus est, sed Donatistis huius ciuitatis ordinatus; quos Donatistas in nomine Christi in gremium catholicum iam magna ex parte 25 suscepimus, ita ut paene omnes communioni catholicae sociatos esse gaudeamus. sed quoniam et qui iam communicarunt non quidem uniuersi, sed quidam uidentur de ipsa, ut paulo ante dixi, catholica ueritate dubitare, quidam uero non saltem dubitant, sed adhuc corde positi in parte Donati praesentiam 30 nobis exhibent corporalem, siue uiri siue feminae carne intus, spiritu foris, bonum esse aestimamus episcopum ipsorum interrogare, ut, si habet aliquid quod pro ipsa parte adhuc

9 Gal. 4, 19

24 sed] et *coni.* v a Donatistis f 27 communicauerunt *fv*

dicat, post factam apud Carthaginem omnibus notam collationem si habet aliquid quod adhuc dicat, dicat sine praeiudicio partis Donati, quod tamen prodesse existimet uobis, in quorum ciuitate pro uestra in Christo salute se existimat ordinatum, et nos respondebimus sine praeiudicio catholicae, quoniam modo nullas partes defensionis imposuit, quod tamen, sicut existimamus et uolumus, prodesse uobis possit praesentibus contra praesentem, ut, si seductus est, non seducat, si autem nos seducebamus, ipso praesente, qui foris fortasse multa iactat, arguamur refellamur conuincamur doceamur. hoc propterea dixi, ne ideo loqui nolit, quia potest dicere: 'nullas mihi modo pars mea partes defensionis imposuit.' non enim post ipsam collationem non loquebatur aut post illam collationem non ad istam ciuitatem uenit aut de ista prouincia aliquando discessit aut credimus eum omnino post illam collationem nulli homini uerbum pro parte Donati fecisse. noui quae uobis dicebantur — uos alloquor qui ex ipsa uenistis —, noui quid dicebatur uobis, nos cognitoris emissee sententiam. noui dictum esse uobis, quod ille fuerit communionis nostrae et propterea istos loqui omnia quae uellent minime permisit et eos potestate potius oppressit quam probitate quod loquebantur non accepit. ista omnia iactata sunt post collationem siue ab ipso siue ab hominibus communionis illius. quid interest a quo uos perturbemini, quos uolumus in catholica pace esse tranquillos? si absens esset, dicerem de illo uobis: qui autem conturbat uos, portabit iudicium, quicumque est ille. haec enim quae dixi beati Pauli uerba sunt aduersus absentes, a quibus simplices turbabantur. nunc autem praesens est: modo nobis dignetur dicere quare uenerit.

3. Frater Emerite, praesens es. collationi <no>biscum inter-

25 Gal. 5, 10

6 nullas *scripsi*, cf. *lin. 11* nullus *Ifv* 7 aestimamus *v* (*non f*)
 17 uos] eos *If* ipsa parte *fv* 21 probitate *If* ueritate *v* 29 ad-
 uenerit *fv* 30 collationi nobiscum *coni. v* collationibus cum *I'* colla-
 tionibus *fv*

fuisti. si uictus es, quare uenisti? si autem te uictum esse non putas, loquere unde tibi uictor esse uidearis. tunc enim uictus es, si ueritate uictus es. si autem uideris uictus potestate et uicisti ueritate, non est hic potestas qua uictus uideris; audiant ciues tui unde te uictorem praesumis esse. at si nosti aduersus te uictricem fuisse ueritatem, quid adhuc respuis unitatem? Emeritus episcopus partis Donati dixit: Gesta indicant si uictus sum aut uici, si ueritate uictus sum aut potestate oppressus sum. Augustinus episcopus ecclesiae catholicae dixit: Quare ergo uenisti? Emeritus episcopus partis Donati dixit: Ut hoc dicerem quod requiris. Augustinus episcopus ecclesiae catholicae dixit: Requiro quare ueneris. hoc non quaererem, si non uenisses. Emeritus episcopus partis Donati dixit notario qui excipiebat: Fac.

4. Cumque reticeret, Augustinus episcopus ecclesiae catholicae dixit: Si ergo sub ueritate tacuisti, non sine causa uenisti, nisi quia istos decipere uoluisti. cumque diu reticeret, Augustinus episcopus ecclesiae catholicae dixit: Uidetis, fratres, diu tacentem; moneo ut optetis resipiscentem, obsecro ne sequamini pereuntem. uerumtamen quoniam gesta collationis nostrae commemorauit, ubi apparere posse dixit, utrum ueritate sit uictus an potestate oppressus, multa sunt quidem ubi superfluis et moratoriis proseeutionibus gesta cumularunt, nihil aliud magnis uiribus agentes, nisi ut nihil ageretur; sed domino praesidente et causam suam agente uentum est quo noluerunt. dicta causa atque definita est. sed si omnia gesta uobis legere uelimus, quamquam praesentibus uobis fratrem et coepiscopum meum Deuterium obstringo, ut, quemadmodum fit apud Carthaginem, apud Tagastem, apud Constantinam, apud Hipponem, apud omnes diligentes ecclesias, sic etiam deinceps facere non pigrescat, ut annis omnibus per ieiuniorum dies, id est quadragesima ante pascha, quando uobis maxime ieiunantibus plus uacat audire, eadem gesta collationis per

20 collationis *v* communionis *I*f 21 commemorauerit *f* 29 Tagastem *v* 30 hypponem *I*

annos singulos uniuersa a capite in finem recitentur ex ordine, tamen, ut dicere coeperam, quia non omnia uobis modo legere possumus, dignamini prius audire ante collationem quas litteras dederimus ad cognitorem, ubi promisimus uel quemadmodum
 5 dum suscipi uellemus si uicti fuissetus, uel quemadmodum eos susciperemus si uinceremus, ut uideretur non in contentione, sed in humilitate esse uictoria.

5. Alypius episcopus ecclesiae catholicae epistulam recitauit: Honorabili ac dilectissimo filio, uiro clarissimo
 10 et spectabili, tribuno et notario Marcellino Aurelius, Siluanus et uniuersi episcopi catholici. Edicto spectabilitatis tuae, quo nostrae collationis tranquillitati quietique seruandae et ueritati manifestandae ac muniendae consultum est, in omnibus
 15 nos consentire, sicut admonere dignatus es, per has litteras intimamus. illo etiam ueritate confisi nos uinculo condicionis obstringimus, ut, si nobis hic cum quibus agimus demonstrare potuerint, cum secundum dei promissa populi christiani usque
 20 quaque crescendo iam magnam partem orbis implerent et in ceteram dilatarentur implendam, subito ecclesiam Christi nescio quorum quos isti accusant peccatorum perisse contagione et in sola parte Donati remansisse, si hoc, ut dictum est,
 25 demonstrare potuerint, nullos apud eos honores episcopatus requiremus, sed eorum sequemur pro sola salute consilium, quibus tanti gratiam beneficii pro cognita ueritate debebimus. si autem

9 August. epist. 128, 1—3 (ed. Goldbacher), signaui γ; cf. Breuic. I 5

1 ex ordine recitentur *fo* 2 tamen *post capite exhibet I* 8 Alipius *I* *f* epistolam *I* *fv* 11 Dicto *f* 14 ac muniendae] muniendaeque γ 16 litteras *om. f* illa *I* *f* 18 hi] hoc *I* *f* 20 impleuissent *fv* implerent γ 21 cetera—implenda γ 23 contagio γ 24 remansisse parte Donati *fv* γ 26 episcopatus] episcopalis muneris γ 27 sola aeterna salute *vy*

nos potius ualuerimus ostendere ecclesiam Christi omnium non solum Africanarum, sed etiam transmarinarum prouinciarum, multarum gentium spatia feracissima populorum copia iam tenentem et sicut scriptum est toto mundo fructificantem atque 5 crescentem, nullorum hominum sibi commixtorum peccatis perire potuisse, si denique ipsorum, quos tunc accusare uoluerunt potius quam conuincere ualuerunt, quaestionem definitam, quamuis non in eis ecclesia consistat, et Caecilianum innocentem, illos autem uiolentos et calumniosos esse iudicatos ab eo imperatore, ad cuius examen criminationes suas ultro accusando miserunt, postremo si, quidquid de peccatis quorumlibet hominum dixerint, uel humanis documentis uel diuinis probauerimus aut eorum innocentiam falsis criminibus appetitam aut Christi ecclesiam, cuius communioni cohaeremus, nullis eorum delictis esse destructam, sic eius nobiscum teneant unitatem, ut non solum uiam salutis inueniant, sed nec honorem episcopatus amittant. neque enim in eis diuinae sacramenta ueritatis, sed commenta humani detestamur erroris, quibus sublatis fraternum pectus complectemur christiana nobis caritate coniunctum, quod nunc dolemus dissensione 25 diabolica separatum. poterit quippe unusquisque nostrum honoris sibi socio copulato uicissim sedere eminentius, sicut peregrino episcopo iuxta considerente collega. hoc cum alternis basilicis

5 cf. Col. 1, 6

2 africanarum *I* sed] uerum *fvγ* 3 multarumque *vγ* 9 quaestionem demonstraerimus esse finitam *γ* 10 ecclesia] ecclesiae causa *vγ*
 11 autem *om. I* 14 quidquid] quid *If* 24 amplectimur *γ* 29 considerentem collegam *If*

utrimque conceditur utroque alterum cum honore
 mutuo praeueniente, quia, ubi praeceptio caritatis
 dilatauerit corda, possessio pacis non fit angusta,
 ut uno eorum defuncto deinceps iam singulis
 5 singuli pristino more succedant. nec nouum ali-
 quid fiet; nam hoc ex ipsius separationis exordio
 in eis, qui damnato nefariae dissensionis errore
 unitatis dulcedinem uel sero sapuerunt, catholica
 dilectio custodiuit. aut si forte populi christiani
 10 singulis delectantur episcopis et duorum consor-
 tium inusitata rerum facie tolerare non possunt,
 utrique de medio discedamus et ecclesiis singulis
 damnata schismatis causa in unitate pacifica con-
 stitutis ab episcopis singulis in ecclesiis singulis
 15 annuentibus unitati factae per loca necessaria
 singuli constituentur episcopi.

6. Et cum legeret, Augustinus episcopus dixit: Dicam cari-
 tati uestrae et commemorem rem dulcissimam et suauissimam,
 quam domino adiuvante sumus experti. cum ante ipsam colla-
 20 tionem inter nos aliqui fratres de hac re colloqueremur, quia
 pro pace Christi episcopi debent esse aut debent non esse,
 quod uobis fatendum est, circumspicientes omnes fratres et
 coepiscopos nostros, non facile nobis occurrebant, qui hoc
 uellent suscipere et de hac humilitate domino sacrificare.
 25 dicebamus, ut fieri solet, 'ille potest, ille non potest, ille
 consentit hoc, ille non tolerat', loquentes pro suspicionibus
 nostris magis, qui corda illorum uidere minime poteramus.
 quando autem uentum est ut hoc palam fieret, in concilio

1 utrimque] utrumque If utroque—praeueniente] uterque ab alter-
 utro honore mutuo praeuenitur γ 2 perceptio γ, cf. *Caes.* 5 sub *finem*
 6 ex] ab γ 7 discissionis fvy 9 christiani populi γ 12 secedamus γ
 in singulis γ 14 episcopis (epif) scripsi his If, cf. *Breui.* I 5: utris-
 que de medio recedentibus singuli constituerentur episcopi ab eis episcopis
 ordinandi, qui in suis plebibus singuli inuenirentur ab—annuentibus]
 ab his, qui singuli in ecclesiis singulis inuenientur vγ 15 unitate
 facta v 27 magis ante pro exhibent fv

uniuersorum tam frequenti paene trecentorum episcoporum sic placuit omnibus, sic exarserunt omnes, ut parati essent episcopatum pro Christi unitate deponere et non perdere, sed deo tutius commendare. duo ibi uix inuenti sunt quibus displiceret, unus annosus senex, qui hoc etiam dicere liberior ausus est; alter uoluntatem suam tacito uultu significauit. sed posteaquam illum senem liberior hoc dicentem obruit omnium fraterna correptio, illo mutante sententiam uultum etiam ille mutauit. audite ergo, quibus modis etiam ipsa exhortatio facta est propter illum qui ait: qui se humiliat exaltabitur.

7. Item legit: Quid enim dubitemus redemptori nostro sacrificium istius humilitatis offerre? an uero ille de caelis in membra descendit humana, ut membra eius essemus, et nos, ne ipsa eius membra crudeli diuisione lanientur, de cathedris descendere formidamus? propter nos nihil sufficientius quam christiani fideles et oboedientes sumus; hoc ergo semper simus. episcopi autem propter christianos populos ordinamur; quod ergo christianis populis ad christianam pacem prodest, hoc de nostro episcopatu faciamus. Augustinus episcopus dixit: Propter nos hoc debemus esse quod uos. quid debes esse tu cuicumque loquor uestrum? christianus fidelis oboediens. hoc tu propter te, hoc et ego propter me. ergo, quod tu propter te et ego propter me, semper esse debemus, quod autem sum propter te, sim si tibi prodest, non sim si tibi obest. ecce quod dictum est attendite. item legit: Si serui utiles sumus, cur domini aeternis lucris pro nostris temporalibus sublimitatibus inuidemus? episcopalis dignitas fructuosior nobis erit, si gregem

10 Luc. 18, 14 12. 28 August. epist. 128, 3

6 alter *f* aliter *fv* 14 humana membra descendit *fv* membra humana descendit *γ* 18 oboedientes simus *f* 19 semper sumus *fv*

Christi deposita magis collegerit quam retenta
 disperserit. cumque recitaret, Augustinus episcopus dixit:
 Fratres mei, si dominum cogitamus, locus iste altior specula
 unitoris est, non fastigium superbientis. si, cum uolo retinere
 5 episcopatum meum, dispergo gregem Christi, quomodo est
 damnum gregis honor pastoris? item legit: Nam qua fronte
 in futuro saeculo promissum a Christo sperabimus
 honorem, si christianam in hoc saeculo noster
 honor impedit unitatem? haec propterea prae-
 10 stantiae tuae scribenda curauimus et ut per te
 innotescant omnibus postulamus, ut in adiutorio
 domini dei nostri, quo admonente ista promittimus
 et quo adiuuante nos implere posse confidimus,
 etiam ante collationem, si fieri potest, corda
 15 hominum uel infirma uel dura pia caritas autsanet
 aut edomet ac sic iam pacificis mentibus non
 resistamus manifestissimae ueritati et disputatio-
 nem uel praecedamus concordia uel sequamur.
 neque enim desperare debemus, si recolunt esse
 20 pacificos beatos, quoniam ipsi filii dei uocabun-
 tur, multo dignius et facilius eos uelle, ut pars
 Donati uniuerso orbi christiano reconcilietur quam
 uniuersus orbis christianus a parte Donati reba-
 ptizetur, cum praesertim de Maximiani sacrilego
 25 et damnato schismate uenientes, quos etiam terre-
 narum potestatum iussionibus insectando emen-
 dare curarunt, tanta diligentia quaesierunt, ut
 nec baptismum ab eis datum rescindere auderent
 et quosdam eorum damnatos sine ulla honoris
 30 diminutione susciperent, quosdam uero in illius

6 August. epist. 128, 3—4 20 cf. Matth. 5, 9

1 magis deposita γ 10 et ut] ut et γ, *puncto post omnibus posito*
 17 disputationem nostram *fv* 19 beatos esse pacificos γ 27 dilectione
 (cf. 12 *init.*) quaesierint γ 29 honoris eorum deminutione γ

discissionis societate impollutos esse censerent. quorum inter se concordiae non inuidemus, sed eos oportet aduertere, quam pie ramum a se fractum tanto studio radix catholica inquirat, si ramus ipse similiter a se paruum fragmen incisum sic colligere laborauit. et alia manu: optamus te, fili, in domino bene ualere.

8. Quo recitato Augustinus episcopus dixit: Audite qui nescitis, audite, obsecro uos. deo gratias, quia ipso praesente loquor. causam istam Maximianistarum, quam uolo modo uobis exponere, ubi omnium calumniarum suarum tamquam malarum mercium nauem fregerunt, causam ergo istam Maximianistarum cum totiens obiecissemus in nostra collatione, nihil aduersus eam dicere potuerunt, id est aduersus obiectionem nostram totiens insertam, totiens repetitam, totiens eorum frontibus illisam nihil omnino respondere potuerunt, quia quod responderent non inuenerunt. audite ergo illam diligenter. ecce hic est, audit me. si mentior, redarguat, probare me compellat. gesta quidem ipsa hic non sunt, sed ibi sit causa. feramus quaslibet dilationes, ut ad documenta necessaria ueniamus, si probauero quod dico. si tamen inde dubitat aut, quod absit, dubitare se fingit, quod pace eius dixerim, non communicet, si non probauero. si autem scit iam me uerum dicere et nouit propterea respondere noluisse, quia quod responderet non potuit inuenire, rogo uos, ut ipsi iudicetis quid sit tolerabilius, in honore suo suscipere a se damnatum an fratrem agnoscere non aliquando a se conuictum. intendite, obsecro, audite narrationem.

9. Maximianus quidam diaconus fuit Carthaginiensis in parte Donati. siue merito superbiae suae siue, ut ipsi putant, merito iustitiae suae offendit episcopum suum, id est Primianum Carthaginensem, siue inique, si superbus meliorem, siue iuste, si probus improbiorem. excommunicatus est a Primiano.

1 esse] fuisse γ 3 tanto studio ramum a se fractum γ 6 laborauerit Im1 29 Carthaginensis et 32 Carthaginensem Ifv

perrexit ad episcopos uicinos, concitauit inuidiam Primiano, accusauit eum apud illos. uentum est ad Carthaginem. uoluerunt qui uenerunt multi episcopi Donatistae ad se uenire Primianum, sicut uoluerunt maiores istorum ad se uenire
 5 Caecilianum. factione cognita noluit ad istos uenire Primianus, sicut ad illos noluit uenire Caecilianus. damnatus est ab istis absens Primianus, sicut ab illis damnatus est absens Caecilianus. qualem imaginem rerum uoluit deus ante oculos nostros recenti tempore ponere, quoniam nimis antiqua iam debebat
 10 obliuio! damnatus est absens. ab aliis episcopis partis Donati Primianus communioni est restitutus, immo quia eum non deposuerunt, in sua sede firmatus est. damnati sunt Maximianistae, sicut a peregrinis episcopis et transmarinis absoluto Caeciliano meruit damnari Donatus. damnatus est Maximianus
 15 cum duodecim ordinatoribus suis. factio quidem ipsa plurimos continebat; centum erant fortassis episcopi. sed ne maior praecisio fieret, isti noluerunt paucis deiectis multis imponere disciplinam. damnarunt solos qui affuerunt ordinationi Maximiani, quando contra episcopum suum illicite est leuatus
 20 episcopus; ceteri in ipsa factione constituti, si redire ad ecclesiam uellent, in suis permitterentur honoribus. uerbis quidem suis ostendebant eos foris esse ab ecclesia; quem enim hortaris ut intret, foris est. constituto ergo die, intra quem diem si redirent nihil eis obesset quae aduersus Primianum dice-
 25 bantur, decreto Bagaiensi firmauerunt, damnatus est Maximianus cum duodecim. coepit agi, ut damnati de basilicis pellerentur. interpellantur iudices, interpellantur proconsules, in iudicium allegatur episcopale Bagaiense concilium. dicuntur haeretici, demonstrantur damnati, impetrantur iussiones, auxilia congregantur, uenitur ad eiciendos de basilicis homines
 30 damnatos et in sua pertinacia constitutos. illis condemnatis populi qui fauebant restiterunt, ubi non potuerunt uicti sunt, in locum eorum qui uicti sunt et expulsi alii ordinati sunt.

17 uoluerunt *v* 19 eleuatus *fv* 24 eis nihil *fv* 25 bagalensi *I'*
 firmarunt *fv* 28 bagalense *I'*

ex quibus duos nouimus, ut de ceteris taceamus, unum Felicianum (Mustitanum), alterum Praetextatum Assuritanum, quos post annos duos aut tres per Optatum Gildonianum post multas illis illatas persecutiones iudicialis prosecutionibus et tota acrimonia potestatum in suis honoribus susceperunt. post 5 damnationem suam, post eiectionem, post persecutiones susceperunt illos in honoribus suis, adiunxerunt sibi socios atque collegas. nam in loco unius ipsorum Praetextati Assuritani alium iam ordinauerant nomine Rogatum, qui modo catholicus est, cui exercitus istorum, id est agmen circumcellionum, 10 linguam et manum praecidit. illi autem, qui per ipsum tempus, quo illi damnati foris erant, ferme per triennium baptizati sunt a damnatis, baptizati sunt foris ab ecclesia istorum, sic sunt suscepti. nemo dixit 'non habes baptismum, quia foris es baptizatus': et rebaptizatur qui uenit de Epheso de 15 Smyrna de Thessalonica de ceteris ecclesiis, quas suo labore apostoli plantauerunt et ad quas legimus missas apostolorum epistulas, quas audimus in ecclesia recitari.

10. Sententia tenetur, et quantum audiuius ab ipso fratre nostro, quem deus faciat pacatum fratrem nostrum, ab isto 20 Emerito est dicta sententia ubi illi damnati sunt. legatur ipsa sententia ubi illi damnati sunt, et legatur sententia ubi Caecilianum damnauerunt maiores istorum, et uideamus qui rei peiores facti sunt, qui grauiore sententia puniti, qui strepitu maiore damnati. ibi dixit: licet enim uiperei seminis 25 noxios partus uenenati uteri alueus diu texerit et concepti sceleris uda coagula in aspidum membra tardo se calore uaporauerint, tamen conceptum

25 Sententia concilii Bagaiensis

2 Mustitanum *suppleui* praetextatum *Γ* 4 persecutionibus *f*
 8 praetextati *Γ* 9 ordinauerunt *fv* 16 smirna *Γ* 18 epistolas *I fv*
 21 dictata *fv*, *cf. Cresc. III 19, 22* dictator uel dictator illius sententiae
 25 *Aug. sententiam concilii Bagaitani ex memoria recitat; cf. infra*
 11 nomina omnium mihi non occurrunt 27 uda] unda *Γ* 28 tardiose
 calor euaporauit *Γ*

virus euanescente umbraculo occultari non potuit. nam etsi sero publicum tamen parricidium et facinus suum feta scelerum uota pepererunt, quod ante praedictum est: 'parturiit iniustitiam, concepit dolorem et peperit iniquitatem.' sed quoniam serenum iam fulget e nubilo nec est confusa criminum silua, cum ad poenam designata sunt nomina — indulgentia enim antehac fuerat —, dum clementiae dimittimus lineam, inuenit causa quos puniat. et inter cetera: loquamur, carissimi fratres, schismatis causas, quia iam non possumus tacere personas. Maximianum fidei aemulum, ueritatis adulterum, ecclesiae matris inimicum, Dathae, Chorae et Abiron ministrum. haec uerba sunt partis Donati in Maximianistas isto ut audiuius dictante prolata. scitis autem qui sunt Dathan, Chore et Abiron. ipsi primo schisma fecerunt, quibus poena usitata non suffecit: uiuos aperta terra deuorauit. Dathae, Chorae et Abiron ministrum; uerba ipsius sunt, de pacis gremio sententiae fulmen excussit. audite adhuc: et quod adhuc eum, inquit, dehiscens terra non absorbuit, ad maius iudicium superis reseruauit. raptus enim poenam sui compendio lucrauerat funeris; usuras nunc grauioris colligit faenoris, cum mortuus interest uiuis. uerba sunt ipsius Maximianum damnantis uel potius, ut ipse dicit, 'ore ueridico' fulminantis. et tamen collecti sunt aspides uiperæ parricidae nec exsufflatur baptismus, quem dedit aspis uipera parricida. audistis, quantus ignis exarserit eloquentiae, quando inuenit faenum quod posset incendere.

4 Ps. 7, 15 10. 18. 20 Sententia concilii Bagaiensis 17 cf.
Num. 16, 32 26 cf. pag. 195, 3

1 unbraculo *I'* 2 facinus et parricidium *v et Aug. alias* 8 indulgentia *scripsi* indulgentiae *I'v, cf. Cresc. IIII 31, 38* 10 kahi *I'*
13 et 18 Dathan *f* 16 sint *fv* 21 sorbuit *alias* 22 iudicium] sup-
plicium *alias* poenam *om. I'* 23 sui] suam *alias* 27 exsufflatur *I'*

frater Emerite, amplexus es fratrem tuum Felicianum tui oris fulmine condemnatum: agnosce fratrem tuum Deuterium tibi etiam genere sociatum.

11. Quotiescumque, fratres mei, causam istam Maximianistarum, quam sicut potui vobis exposui, eis cum in collatione 5 ageremus obiecimus, plus inde tacuit quam modo in omnibus tacet. non se occultent tergiuersatoria non defensione sed fuga. dicunt enim, quod dilationem illis dederint et intra dilationem illos susceperint. hoc falsum est; duodecim cum Maximiano damnati sunt, ceteri autem non aderant ordinationi eius, quando 10 ei manus imposita est. illis dilationem dederunt; nam uerba ipsius ista sunt: nec solum hunc, inquit, sceleris sui mors iusta condemnat; trahit etiam ad consortium criminis plurimos catena sacrilegii, de quibus scriptum est: 'uenenum aspidum sub labiis eorum 15 quorum os maledictione et amaritudine plenum est. ueloces pedes eorum ad effundendum sanguinem. contritio et infelicitas in uis eorum, et uiam pacis non cognouerunt. non est timor dei ante oculos eorum'. nollemus quidem tamquam proprii 20 corporis secare iuncturam. sed quoniam tabescentis uulneris putredo pestifera plus habet in abscissione solaminis quam in remissione medicaminis, inuenta est causa salubrior, ne per cuncta membra pestilens irreperet uirus, ut compendioso dolore natum 25 decidat uulnus. famosi ergo criminis reos esse nominat duodecim, inter quos et Felicianum et Praetextatum, sed nomina omnium mihi non occurrunt; et sic infert: qui funesto opere perditionis uas sordidum collecta faeculentia sordidarunt, sed et clericos aliquando 30

12. 28 Sententia concilii Bagaiensis 15 Ps. 13, 3

2 fratrem tuum *om.* *Γ* 9 illos suos *v* enim cum *fv* 20 e proprii
alias 21 secare iuncturam] iunctura praecidi *alias* 24 salubris *f*
 25 inrepat *alias* 26 esse] ecce *v* 27 praetextatum *Γ* 28 infert
 sic *fv* 30 sordidarunt *Γf* glutinarunt *v et Aug. alias*

ecclesiae Carthagini, qui, dum facinori intersunt, illicito incestui prae-buerunt lenocinium, dei praesidentis arbitrio uniuersalis concilii ore ueridico damnatos esse cognoscite. eos autem, quos sacrilegi surculi non polluere plantaria, hoc est qui a Maximiani capite proprias manus uerecundo fidei pudore retraxerunt, ad matrem ecclesiam redire permisimus. uolebant pumicare faciem suam, quia sacrilegis ignoscebant et aperte schismaticis uiam redeundi concedebant.

10 quid est hoc, rogo. modo mihi dignetur exponere, quomodo eos sacrilegi surculi non polluere plantaria. quare illis dila-
tionem das, si nullam partem in Maximiani schismate habere potuerunt? si autem socii sunt factionis, quamuis non fuerint praesentes ordinationi, quomodo illos non inquinat Maximianus,

15 et totum orbem terrarum semel absens damnatus, tertio praesens absolutus inquinat Caecilianus? non inquinat Afer Afros, uiuus uiuos, notus notos, particeps socios, et Caecilianus inquinat transmarinos, inquinat longe positos, (inquinat igno-
tos,) inquinat nondum natos? tecum sedit a te damnatus, et

20 non te inquinauit Felicianus? ego illum non uidi, tu illum nosti; ego illum innocentem credo, tu istum nocentem dam-
nasti. aut si fateris innocentis te fuisse receptorem, fateris te innocentis fuisse damnatorem.

12. Et tamen, fratres mei, non inuidemus concordiae eorum.

25 inter se suscitata odia diabolica finierunt, quomodo putant, in pacem redierunt. sed hoc dico: si ramus fractus quaesiuit paruum a se fractum, qua diligentia debet arbor ipsa quae-
rere ramum ex se fractum? ideo sudamus, ideo laboramus, ideo inter eorum arma et cruentas furias circumcellionum

16 cf. Gaud. I 39, 54 post init.

2 lenocinium prae-buerunt *alias* 10 dignentur *f* 15 tertium *v*
18 inquinat ignotos *ex Gaud. l. c. inserui* 19 nondum natos *ex Gaud.*
l. c. recepi non damnatos *I f v* 20 inquinauit] inquinat *f v* tu istum
nosti *f v*, cf. *Post gesta cap. 6 p. 106, 1* 24 eorum] ipsorum *f v* 27 par-
uum] uirgultum *f v*, cf. § 7 *extr.*

periclitati sumus et adhuc reliquias eorum qualicumque donata a deo patientia toleramus, dum arbor quaerit ramum, dum grex ex ouili Christi ouem perditam quaerit. si pastoralibus uisceribus praediti sumus, per saepes et spinas nos coartare debemus. membris laceratis ouem quaeramus et pastori principique omnium cum laetitia reportemus. multa diximus etiam fatigati, et tamen frater noster, propter quem ista dicimus nobis et cui pariter dicimus et pro quo tanta agimus, adhuc pertinax sistit. constantem se putat fortitudo crudelis. non adhuc de uana et falsa fortitudine gloriatur. audiat apostolum dicentem: uirtus in infirmitate perficitur. oremus pro illo. unde scimus quid uelit deus? multae cogitationes, sicut scriptum est, in corde uiri; consilium autem domini manet in aeternum.

5 cf. Luc. 15, 4—6 11 II Cor. 12, 9 12 Prou. 19, 21

9 consistit *fo* 14 aeternum. (*minio*) Expliciunt gesta beati augustini
epi cū emerito donatistarum epo *I'*

AVGVSTINI RETRACTATIONVM LIB. II CAP. LXXVII (LI)

(PAG. 187, 16 ED. KNOELL).

GESTA CUM EMERITO DONATISTA, LIBER VNVS.

1. Aliquanto post conlationem, quam cum hereticis Donatistis habuimus, orta est nobis necessitas pergendi in Mauritaniam Caesariensem. ibi apud ipsam Caesaream Emeritum, Donatistarum episcopum, uidimus, unum scilicet eorum septem, quos pro suae causae defensione delegerant, et qui in eadem causa maxime laborauerat. quae cum illo egerimus
10 praesentibus episcopis eiusdem prouinciae et plebe Caesariensis ecclesiae, in qua ciuitate et ciuis et memoratorum hereticorum episcopus fuit, ecclesiastica gesta testantur, quae in meis habentur opusculis. ubi non inueniens, quid responderet, totum sermonem meum, quem de solis Maximianistis in auribus eius
15 et omnium, qui aderant, explicaui, tamquam mutus audiuit.

2. Hic liber uel haec gesta sic incipiunt: *Gloriosissimo Honorio Augusto XII et Constantio iterum VV. CC. consulibus XI Kalendas Octobris Caesarea in ecclesia maiore.*

Lectiones cod. Gratianopolitani 152 saec. XIII:

3 Incipit retractatio beati augustini epi in libro de gestis cum emerito donatistarum epo 6 cesariam 16 Gloriosissimo] Gloriosissimis imperatoribus 17 Augusto om. Constantio—CC.] theodosio VIII. 18 XI] XII. Kt cesaree

uniuersorum tam frequenti paene trecentorum episcoporum sic placuit omnibus, sic exarserunt omnes, ut parati essent episcopatum pro Christi unitate deponere et non perdere, sed deo tutius commendare. duo ibi uix inuenti sunt quibus displiceret, unus annosus senex, qui hoc etiam dicere liberius ausus est; alter uoluntatem suam tacito uultu significauit. sed posteaquam illum senem liberius hoc dicentem obruit omnium fraterna correptio, illo mutante sententiam uultum etiam ille mutauit. audite ergo, quibus modis etiam ipsa exhortatio facta est propter illum qui ait: qui se humiliat exaltabitur. 5 10

7. Item legit: Quid enim dubitemus redemptori nostro sacrificium istius humilitatis offerre? an uero ille de caelis in membra descendit humana, ut membra eius essemus, et nos, ne ipsa eius membra crudeli diuisione lanientur, de cathedris descendere formidamus? propter nos nihil sufficientius quam christiani fideles et oboedientes sumus; hoc ergo semper simus. episcopi autem propter christianos populos ordinamur; quod ergo christianis populis ad christianam pacem prodest, hoc de nostro episcopatu faciamus. Augustinus episcopus dixit: Propter nos hoc debemus esse quod uos. quid debes esse tu cuicumque loquor uestrum? christianus fidelis oboediens. hoc tu propter te, hoc et ego propter me. ergo, quod tu propter te et ego propter me, semper esse debemus, quod autem sum propter te, sim si tibi prodest, non sim si tibi obest. ecce quod dictum est attendite. item legit: Si serui utiles sumus, cur domini aeternis lucris pro nostris temporalibus sublimitatibus inuidemus? episcopalis dignitas fructuosior nobis erit, si gregem 15 20 25 30

10 Luc. 18, 14 12. 28 August. epist. 128, 3

6 alter *f* aliter *Iv* 14 humana membra descendit *fv* membra humana descendit *γ* 18 oboedientes simus *f* 19 semper sumus *If*

Christi deposita magis collegerit quam retenta
disperserit. cumque recitaret, Augustinus episcopus dixit:
Fratres mei, si dominum cogitamus, locus iste altior specula
unitoris est, non fastigium superbientis. si, cum uolo retinere
5 episcopatum meum, dispergo gregem Christi, quomodo est
damnum gregis honor pastoris? item legit: Nam qua fronte
in futuro saeculo promissum a Christo sperabimus
honorem, si christianam in hoc saeculo noster
honor impedit unitatem? haec propterea prae-
10 stantiae tuae scribenda curauimus et ut per te
innotescant omnibus postulamus, ut in adiutorio
domini dei nostri, quo admonente ista promittimus
et quo adiuuante nos implere posse confidimus,
etiam ante collationem, si fieri potest, corda
15 hominum uel infirma uel dura pia caritas aut sanat
aut edomet ac sic iam pacificis mentibus non
resistamus manifestissimae ueritati et disputatio-
nem uel praecedamus concordia uel sequamur.
neque enim desperare debemus, si recolunt esse
20 pacificos beatos, quoniam ipsi filii dei uocabun-
tur, multo dignius et facilius eos uelle, ut pars
Donati uniuerso orbi christiano reconcilietur quam
uniuersus orbis christianus a parte Donati rebap-
tizetur, cum praesertim de Maximiani sacrilego
25 et damnato schismate uenientes, quos etiam terre-
narum potestatum iussionibus insectando emen-
dare curarunt, tanta diligentia quaesierunt, ut
nec baptismum ab eis datum rescindere auderent
et quosdam eorum damnatos sine ulla honoris
30 diminutione susciperent, quosdam uero in illius

6 August. epist. 128, 3—4 20 cf. Matth. 5, 9

1 magis deposita γ 10 et ut] ut et γ, puncto post omnibus posito
17 disputationem nostram fvy 19 beatos esse pacificos γ 27 dilectione
(cf. 12 init.) quaesierint γ 29 honoris eorum deminutione γ

discissionis societate impollutos esse censerent. quorum inter se concordiae non inuidemus, sed eos oportet aduertere, quam pie ramum a se fractum tanto studio radix catholica inquit, si ramus ipse similiter a se paruum fragmen incisum sic colligere laborauit. et alia manu: optamuste, fili, in domino bene ualere.

8. Quo recitato Augustinus episcopus dixit: Audite qui nescitis, audite, obsecro uos. deo gratias, quia ipso praesente loquor. causam istam Maximianistarum, quam uolo modo uobis exponere, ubi omnium calumniarum suarum tamquam malarum mercium nauem fregerunt, causam ergo istam Maximianistarum cum totiens obiecissemus in nostra collatione, nihil aduersus eam dicere potuerunt, id est aduersus obiectionem nostram totiens insertam, totiens repetitam, totiens eorum frontibus illisam nihil omnino respondere potuerunt, quia quod responderent non inuenerunt. audite ergo illam diligenter. ecce hic est, audit me. si mentior, redarguat, probare me compellat. gesta quidem ipsa hic non sunt, sed ibi sit causa. feramus quaslibet dilationes, ut ad documenta necessaria ueniamus, si probauero quod dico. si tamen inde dubitat aut, quod absit, dubitare se fingit, quod pace eius dixerim, non communicet, si non probauero. si autem scit iam me uerum dicere et nouit propterea respondere noluisse, quia quod responderet non potuit inuenire, rogo uos, ut ipsi iudicetis quid sit tolerabilius, in honore suo suscipere a se damnatum an fratrem agnoscere non aliquando a se conuictum. intendite, obsecro, audite narrationem.

9. Maximianus quidam diaconus fuit Carthaginiensis in parte Donati. siue merito superbiae suae siue, ut ipsi putant, merito iustitiae suae offendit episcopum suum, id est Primianum Carthaginensem, siue inique, si superbus meliorem, siue iuste, si probus inprobiorum. excommunicatus est a Primiano.

1 esse] fuisse γ 3 tanto studio ramum a se fractum γ 6 laborauerit Γm1 29 Carthaginensis et 32 Carthaginensem Γfv

perrexit ad episcopos uicinos, concitauit inuidiam Primiano, accusauit eum apud illos. uentum est ad Carthaginem. uoluerunt qui uenerunt multi episcopi Donatistae ad se uenire Primianum, sicut uoluerunt maiores istorum ad se uenire
 5 Caecilianum. factione cognita noluit ad istos uenire Primianus, sicut ad illos noluit uenire Caecilianus. damnatus est ab istis absens Primianus, sicut ab illis damnatus est absens Caecilianus. qualem imaginem rerum uoluit deus ante oculos nostros recenti tempore ponere, quoniam nimis antiqua iam debebat
 10 obliuio! damnatus est absens. ab aliis episcopis partis Donati Primianus communioni est restitutus, immo quia eum non deposuerunt, in sua sede firmatus est. damnati sunt Maximianistae, sicut a peregrinis episcopis et transmarinis absoluto Caeciliano meruit damnari Donatus. damnatus est Maximianus
 15 cum duodecim ordinatoribus suis. factio quidem ipsa plurimos continebat; centum erant fortassis episcopi. sed ne maior praecisio fieret, isti noluerunt paucis deiectis multis imponere disciplinam. damnarunt solos qui affuerunt ordinationi Maximiani, quando contra episcopum suum illicite est leuatus
 20 episcopus; ceteri in ipsa factione constituti, si redire ad ecclesiam uellent, in suis permitterentur honoribus. uerbis quidem suis ostendebant eos foris esse ab ecclesia; quem enim hortaris ut intret, foris est. constituto ergo die, intra quem diem si redirent nihil eis obessent quae aduersus Primianum dice-
 25 bantur, decreto Bagaiensi firmauerunt, damnatus est Maximianus cum duodecim. coepit agi, ut damnati de basilicis pellerentur. interpellantur iudices, interpellantur proconsules, in iudicium allegatur episcopale Bagaiense concilium. dicuntur haeretici, demonstrantur damnati, impetrantur iussiones, auxilia congregantur, uenitur ad eiciendos de basilicis homines
 30 damnatos et in sua pertinacia constitutos. illis condemnatis populi qui fauebant restiterunt, ubi non potuerunt uicti sunt, in locum eorum qui uicti sunt et expulsi alii ordinati sunt.

17 uoluerunt v 19 eleuatus fv 24 eis nihil fv 25 bagalensi I'
 18 firmarunt fv 28 bagalense I'

ex quibus duos nouimus, ut de ceteris taceamus, unum Felicianum (Mustitanum), alterum Praetextatum Assuritanum, quos post annos duos aut tres per Optatum Gildonianum post multas illis illatas persecutiones iudicialiis prosecutionibus et tota acrimonia potestatum in suis honoribus susceperunt. post damnationem suam, post eiectionem, post persecutiones susceperunt illos in honoribus suis, adiunxerunt sibi socios atque collegas. nam in loco unius ipsorum Praetextati Assuritani alium iam ordinauerant nomine Rogatum, qui modo catholicus est, cui exercitus istorum, id est agmen circumcellionum, linguam et manum praecidit. illi autem, qui per ipsum tempus, quo illi damnati foris erant, ferme per triennium baptizati sunt a damnatis, baptizati sunt foris ab ecclesia istorum, sic sunt suscepti. nemo dixit 'non habes baptismum, quia foris es baptizatus': et rebaptizatur qui uenit de Epheso de Smyrna de Thessalonica de ceteris ecclesiis, quas suo labore apostoli plantauerunt et ad quas legimus missas apostolorum epistulas, quas audimus in ecclesia recitari.

10. Sententia tenetur, et quantum audiuius ab ipso fratre nostro, quem deus faciat pacatum fratrem nostrum, ab isto Emerito est dicta sententia ubi illi damnati sunt. legatur ipsa sententia ubi illi damnati sunt, et legatur sententia ubi Caecilianum damnauerunt maiores istorum, et uideamus qui rei peiores facti sunt, qui grauiore sententia puniti, qui strepitu maiore damnati. ibi dixit: licet enim uiperei seminis noxios partus uenenati uteri alueus diu texerit et concepti sceleris uda coagula in aspidum membra tardo se calore uaporauerint, tamen conceptum

25 Sententia concilii Bagaiensis

2 Mustitanum *suppleui* praetextatum *Γ* 4 persecutionibus *f*
 8 praetextati *Γ* 9 ordinauerunt *fv* 16 smirna *Γ* 18 epistolas *Γfv*
 21 dictata *fv*, *cf. Cresc. III 19, 22* dictator uel dictor illius sententiae
 25 *Aug. sententiam concilii Bagaitani ex memoria recitat; cf. infra*
 11 nomina omnium mihi non occurrunt 27 uad] unda *Γ* 28 tardiose
 calor euaporauerit *Γ*

uirus euanescente umbraculo occultari non potuit.
 nam etsi sero publicum tamen parricidium et fa-
 cinus suum feta scelerum uota pepererunt, quod
 ante praedictum est: 'parturiit iniustitiam, con-
 cepit dolorem et peperit iniquitatem.' sed quoniam
 serenum iam fulget e nubilo nec est confusa cri-
 minum silua, cum ad poenam designata sunt no-
 mina — indulgentia enim antehac fuerat —, dum
 clementiae dimittimus lineam, inuenit causa quos
 10 puniat. et inter cetera: loquamur, carissimi fratres,
 schismatis causas, quia iam non possumus tacere
 personas. Maximianum fidei aemulum, ueritatis
 adulterum, ecclesiae matris inimicum, Dathae,
 Chorae et Abiron ministrum. haec uerba sunt partis
 15 Donati in Maximianistas isto ut audiuius dictante prolata.
 scitis autem qui sunt Dathan, Chore et Abiron. ipsi primo
 schisma fecerunt, quibus poena usitata non sufficit: uiuos
 aperta terra deuorauit. Dathae, Chorae et Abiron mini-
 strum; uerba ipsius sunt, de pacis gremio sententiae
 20 fulmen excussit. audite adhuc: et quod adhuc eum,
 inquit, dehiscens terra non absorbuit, ad maius
 iudicium superis reseruauit. raptus enim poenam
 sui compendio lucrauerat funeris; usuras nunc
 grauioris colligit faenoris, cum mortuus interest
 25 uiuis. uerba sunt ipsius Maximianum damnantis uel potius,
 ut ipse dicit, 'ore ueridico' fulminantis. et tamen collecti sunt
 aspides uiperæ parricidae nec exsufflatur baptismus, quem
 dedit aspis uipera parricida. audistis, quantus ignis exarserit
 eloquentiae, quando inuenit faenum quod posset incendere.

4 Ps. 7, 15 10. 18. 20 Sententia concilii Bagaiensis 17 cf.
 Num. 16, 32 26 cf. pag. 195, 3

1 unbraculo *f* 2 facinus et parricidium *v et Aug. alias* 8 indul-
 gentia *scripsi* indulgentiae *Ifo, cf. Cresc. IIII 31, 38* 10 kami *f*
 13 et 18 Dathan *f* 16 sint *fo* 21 sorbuit *alias* 22 iudicium] sup-
 plicium *alias* poenam *om; f* 23 sui] suam *alias* 27 exsufflatur *f*

frater Emerite, amplexus es fratrem tuum Felicianum tui oris fulmine condemnatum: agnosce fratrem tuum Deuterium tibi etiam genere sociatum.

11. Quotienscumque, fratres mei, causam istam Maximianistarum, quam sicut potui vobis exposui, eis cum in collatione 5 ageremus obiecimus, plus inde tacuit quam modo in omnibus tacet. non se occultent tergiversatoria non defensione sed fuga. dicunt enim, quod dilationem illis dederint et intra dilationem illos susceperint. hoc falsum est; duodecim cum Maximiano damnati sunt, ceteri autem non aderant ordinationi eius, quando 10 ei manus imposita est. illis dilationem dederunt; nam verba ipsius ista sunt: nec solum hunc, inquit, sceleris sui mors iusta condemnat; trahit etiam ad consortium criminis plurimos catena sacrilegii, de quibus scriptum est: 'uenenum aspidum sub labiis eorum 15 quorum os maledictione et amaritudine plenum est. ueloces pedes eorum ad effundendum sanguinem. contritio et infelicitas in uis eorum, et uiam pacis non cognouerunt. non est timor dei ante oculos eorum'. nollemus quidem tamquam proprii 20 corporis secare iuncturam. sed quoniam tabescentis ulneris putredo pestifera plus habet in abscissione solaminis quam in remissione medicaminis, inuenta est causa salubrior, ne per cuncta membra pestilens irreperet uirus, ut compendioso dolore natum 25 decidat uulnus. famosi ergo criminis reos esse nominat duodecim, inter quos et Felicianum et Praetextatum, sed nomina omnium mihi non occurrunt; et sic infert: qui funesto opere perditionis uas sordidum collecta faeculentia sordidarunt, sed et clericos aliquando 30

12. 28 Sententia concilii Bagaiensis 15 Ps. 13, 3

2 fratrem tuum *om.* *Γ* 9 illos suos *v* enim cum *fv* 20 e proprii
alias 21 secare iuncturam] iunctura praecidi *alias* 24 salubris *f*
 25 inrepat *alias* 26 esse] ecce *v* 27 praetextatum *Γ* 28 infert
 sic *fv* 30 sordidarunt *f* glutinarunt *v et Aug. alias*

ecclesiae Carthaginis, qui, dum facinori intersunt, illicito incestui prae-buerunt lenocinium, dei praesidentis arbitrio uniuersalis concilii ore ueridico damnatos esse cognoscite. eos autem, quos sacrilegi surculi non polluere plantaria, hoc est qui a Maximiani capite proprias manus uerecundo fidei pudore retraxerunt, ad matrem ecclesiam redire permisimus. uolebant pumicare faciem suam, quia sacrilegis ignoscebant et aperte schismaticis uiam redeundi concedebant.

10 quid est hoc, rogo. modo mihi dignetur exponere, quomodo eos sacrilegi surculi non polluere plantaria. quare illis dilationem das, si nullam partem in Maximiani schismate habere potuerunt? si autem socii sunt factionis, quamuis non fuerint praesentes ordinationi, quomodo illos non inquinat Maximianus,

15 et totum orbem terrarum semel absens damnatus, tertio praesens absolutus inquinat Caecilianus? non inquinat Afer Afros, uiuus uiuos, notus notos, particeps socios, et Caecilianus inquinat transmarinos, inquinat longe positos, (inquinat ignotos,) inquinat nondum natos? tecum sedit a te damnatus, et

20 non te inquinauit Felicianus? ego illum non uidi, tu illum nosti; ego illum innocentem credo, tu istum nocentem damnasti. aut si fateris innocentis te fuisse receptorem, fateris te innocentis fuisse damnatorem.

12. Et tamen, fratres mei, non inuidemus concordiae eorum.

25 inter se suscitata odia diabolica finierunt, quomodo putant, in pacem redierunt. sed hoc dico: si ramus fractus quae-siuit paruum a se fractum, qua diligentia debet arbor ipsa quae-rere ramum ex se fractum? ideo sudamus, ideo laboramus, ideo inter eorum arma et cruentas furias circumcellionum

16 cf. Gaud. I 39, 54 post init.

2 lenocinium prae-buerunt *alias* 10 dignentur *f* 15 tertium *v*
 18 inquinat ignotos *ex Gaud. l. c. inserui* 19 nondum natos *ex Gaud.*
l. c. recepi non damnatos *I fv* 20 inquinat] inquinat *fv* tu istum
 nosti *fv*, cf. *Post gesta cap. 6 p. 106, 1* 24 eorum] ipsorum *fv* 27 par-
 uum] uirgultum *fv*, cf. § 7 *extr.*

periclitati sumus et adhuc reliquias eorum qualicumque donata
a deo patientia toleramus, dum arbor quaerit ramum, dum
grex ex ouili Christi ouem perditam quaerit. si pastoralibus
uisceribus praediti sumus, per saepes et spinas nos coartare
debemus. membris laceratis ouem quaeramus et pastori prin- 5
cipique omnium cum laetitia reportemus. multa diximus etiam
fatigati, et tamen frater noster, propter quem ista dicimus
uobis et cui pariter dicimus et pro quo tanta agimus, adhuc
pertinax sistit. constantem se putat fortitudo crudelis. non
adhuc de uana et falsa fortitudine gloriatur. audiat apostolum 10
dicentem: uirtus in infirmitate perficitur. oremus pro
illo. unde scimus quid uelit deus? multae cogitationes,
sicut scriptum est, in corde uiri; consilium autem
domini manet in aeternum.

5 cf. Luc. 15, 4—6 11 II Cor. 12, 9 12 Prou. 19, 21

9 consistit *fv* 14 aeternum. (*minio*) Expliciunt gesta beati augustini
epi cū emerito donatistarum epō *I'*

AVGVSTINI RETRACTATIONVM LIB. II CAP. LXXVII (LI)

(PAG. 187, 16 ED. KNOELL).

GESTA CUM EMERITO DONATISTA, LIBER VNVS.

1. Aliquanto post conlationem, quam cum hereticis Donatistis habuimus, orta est nobis necessitas pergendi in Mauritaniam Caesariensem. ibi apud ipsam Caesaream Emeritum, Donatistarum episcopum, uidimus, unum scilicet eorum septem, quos pro suae causae defensione delegerant, et qui in eadem causa maxime laborauerat. quae cum illo egerimus
10 praesentibus episcopis eiusdem prouinciae et plebe Caesariensis ecclesiae, in qua ciuitate et ciuis et memoratorum hereticorum episcopus fuit, ecclesiastica gesta testantur, quae in meis habentur opusculis. ubi non inueniens, quid responderet, totum sermonem meum, quem de solis Maximianistis in auribus eius
15 et omnium, qui aderant, explicaui, tamquam mutus audiuit.

2. Hic liber uel haec gesta sic incipiunt: *Gloriosissimo Honorio Augusto XII et Constantio iterum VV. CC. consulibus XI Kalendas Octobris Caesarea in ecclesia maiore.*

Lectiones cod. Gratianopolitani 152 saec. XIII:

3 Incipit retractatio beati augustini epi in libro de gestis cum emerito donatistarum epo 6 cesariam 16 Gloriosissimo] Gloriosissimis imperatoribus 17 Augusto om. Constantio—CC.] theodosio VIII. 18 XI] XII. Kt cesaree

XII.

CONTRA GAUDENTIVM DONATI-
STARVM EPISCOPVM

LIBRI II

z = cod. musei Britannici add. 17291 saec. XII, quondam Parcensis
f = editio Frobeniana, Basileae 1569
v = editio Migniana

LIBER PRIMUS.

I. 1. Gaudentius Donatistarum Tamugadensis episcopus cum se ipsum in ecclesia quibusdam sibi adiunctis perditis incendere minaretur, uiro spectabili tribuno et notario Dulcitio, cui piissimus imperator leges suas exsequendas cura perficiendae unitatis iniunxit, agenti, ut oportebat, cum furentibus mansuete et prius ad eundem Gaudentium litteras pacificas danti duas rescripsit epistulas, unam breuiorem et perlatoribus, sicut indicat, festinantibus festinatam, alteram uerò prolixior¹⁰ rem, in qua secundum scripturas se respondisse diligentius arbitratur. ita ergo scripta eius opitulante domino institui refutare, ut etiam qui sunt ingenio tardiores ad omnia me respondisse non dubitent. nam prius uerba eius ponam, deinde nostra subiungam non sic, quemadmodum feci, cum Petiliani¹⁵ litteris responderem. ibi enim per loca singula, quando uerba ipsius inseruntur, positum est Petilianus dixit, quando autem mea uerba redduntur, Augustinus respondit. unde mihi, tamquam mentitus fuero, calumniatus est, dicens quod numquam mecum comminus disputauerit; quasi pro²⁰pterea non dixerit quod scripsit, quia hoc non in uerbis eius audiui sed in litteris legi, aut ego ideo non responderim, quia non eo praesente locutus sum, sed scriptis eius uicissim scribendò respondi. quid faciamus hominibus, qui tale cor habent aut eos, quibus sua scripta innotescere cupiunt, tale

Augustini contra Gaudentium donatistarum ep̃m lib. 1'. *Δ* 2 Tamugadensis *v*, ut *Parm. II 4, 8*; at *cf. Retract. II 85 (59)*, Tamogadiensi *Cresc. III 29, 33*, Tamugadensis *epist. 108, 5*, Tamugadi *It. Ant. p. 34*, Tamogaziensis *Not. prou. Num. 77* 3 quibusdam—4 spectabili *om. Δ* 9 altera *Δ* uero *om. fv* 17 autem et uerba *om. fv* 19 cominus *Δfv* 20 alt. non *om. Δ* 21 audiui. *Δ* 24 sua *om. f* scripta sua *v*

cor habere opinantur? sed etiam talibus hic satisfaciamus et, quando ponimus uerba Gaudentii, non dicamus 'Gaudentius dixit', sed 'uerba epistolae', et quando respondemus, non dicamus 'Augustinus respondit', sed 'ad haec responsio'. sic ergo incipiamus refellere Gaudentii epistolam priorem atque breuiorem.

2. Uerba epistolae: *Honorabili ac nimium nobis, si sic uolueris, desiderando Dulcitio tribuno et notario Gaudentius episcopus.* ad haec responsio: Non debemus etiam ista discutere, ne propemodum in superfluis immoremur, cum sint loca necessaria, quae nos aliquanto diutius loqui cogant.

II. 3. Uerba epistolae: *Religionis tuae scripta percepi per eos, quos et moribus et instituto suo cunctis caros esse manifestum est.* ad haec responsio: Neque hoc discutiam, quomodo dixeris 'religionis tuae' homini, quem potius inreligiosum putas. reddidisti quippe honorificentiam, sicut reddendam existimasti, quia ille te honorificentius tractauit in litteris, quas ad te dedit, quam catholicus haereticum debuit, putans tuam mentem tali fieri sermocinatione sanabilem.

III. 4. Uerba epistolae: *In quibus tam multa, inquit, a tua dignatione dicta sunt, quae nunc interim conticesco. sed quoniam ingenii tui acumen minus aduertit, quod nos in eodem scripto nec innocentes plenos nec reos asserere potuisti.* ad haec responsio: Quomodo non asseruit reos, quos dixerit male congregatos? quomodo non asseruit reum, quod dixerit, quod te duce miserorum animae nefando exitu periturae sint, adiciens te intellegere debere, quae te et in hoc mundo inuidia et in illo ultimo desperando iudicio poena poterit manere? quomodo non asseruit reum, quem sicut potuit exhortatus est, ut imitandum aliorum secutus exemplum dimisso errore prioris

1 hic] sic fv 5 ac fv 8 triburio Δ 16 reddisti Δ 20 inquit Δ
23 plene fv 24 aseruit Δ dixit fv 25 quod] quum f cum v
26 nefande Δm1 27 pr. te] te in te Δf quae] quanta fv 28 desperando—poena] iudicio desperatio fv poterint permanere Δ 29 exortatus Δ

haereseos te ad unam et ueram dei conferas fidem? uerum-
tamen nos non tribuni uerba defendere, sed haeretici refutare
suscepimus. si quid ergo iste noster tamquam laicus militaris
dixit incautius, quis ei non ignoscat? quis ecclesiae catholicae
5 de uerbis eius praeiudicandum esse contendat? tu perpensius
considera quid loquaris, quem pars Donati in nostra conlatione,
quae apud Carthaginem facta est, sex aliis adiunctum etiam
defensorem suae diuisionis edidit.

III. 5. Uerba epistulae: *Quodsi criminosos, inquit, existimas,*
10 *fugienda est uobis damnanda societas.* ad haec responsio:
Plane fugienda est societas criminorum, sed non respuenda
est correctorum. illud ergo ita salubriter deuitamus, ut hoc
misericorditer uelimus optemus instemus.

V. 6. Uerba epistulae: *Si uero innocentes putas, inquit.*
15 *quod etiam ipse dixisti, persecutores nos in fide Christi*
constituti sustinere gaudemus. ad haec responsio: Consideraui
litteras tribuni ad te datas et nusquam in eis legi, quod te
dixerit innocentem, sed ab aliis audisse uel cognouisse pru-
dentem. sic autem in scripturis sanctis non solum boni, uerum
20 etiam mali uocari solent. nam hoc ibi nomen etiam serpens
hominis deceptor accepit. quod enim quidam interpretati sunt
'sapientissimum omnium bestiarum', 'prudētissimum' potius
Graeci codices habent, unde in Latinam linguam scriptura
illa translata est. sed si eos putandum est innocentes a tri-
25 buno esse dictos, quos a te ad exitium teneri dixit inuitos,
quid mirum, si et illic fieri credidit, quod in aliis locis factum
esse cognouit? non est ergo unde gaudeas te pati persecu-
tionem, cum inuenire non possis quomodo te asseras innocen-
tem. absit autem ut ista persecutio dicenda sit hominum, cum
30 sit potius pro hominibus liberandis persecutio uitiorum, qua-

6 cf. Breuic. I 4 22 cf. Gen. 3, 1

2 nos om. fv 5 praedicandum A 7 cartaginem A 8 elidit A; an
elegit? cf. delegissent Breuic. l. c. 9 quo si criminosus inquit A
10 est om. f 11 est respuenda fv 12 salubriter ita fv 14 nos
putas fv 15 nos om. fv 27 persecutioiem A

frater Emerite, amplexus es fratrem tuum Felicianum tui oris fulmine condemnatum: agnosce fratrem tuum Deuterium tibi etiam genere sociatum.

11. Quotienscumque, fratres mei, causam istam Maximianistarum, quam sicut potui uobis exposui, eis cum in collatione 5 ageremus obiecimus, plus inde tacuit quam modo in omnibus tacet. non se occultent tergiuersatoria non defensione sed fuga. dicunt enim, quod dilationem illis dederint et intra dilationem illos susceperint. hoc falsum est; duodecim cum Maximiano damnati sunt, ceteri autem non aderant ordinationi eius, quando 10 ei manus imposita est. illis dilationem dederunt; nam uerba ipsius ista sunt: nec solum hunc, inquit, sceleris sui mors iusta condemnat; trahit etiam ad consortium criminis plurimos catena sacrilegii, de quibus scriptum est: 'uenenum aspidum sub labiis eorum 15 quorum os maledictione et amaritudine plenum est. ueloces pedes eorum ad effundendum sanguinem. contritio et infelicitas in uis eorum, et uiam pacis non cognouerunt. non est timor dei ante oculos eorum'. nollemus quidem tamquam proprii 20 corporis secare iuncturam. sed quoniam tabescentis uulneris putredo pestifera plus habet in abscissione solaminis quam in remissione medicaminis, inuenta est causa salubrior, ne per cuncta membra pestilens irreperet uirus, ut compendioso dolore natum 25 decidat uulnus. famosi ergo criminis reos esse nominat duodecim, inter quos et Felicianum et Praetextatum, sed nomina omnium mihi non occurrunt; et sic infert: qui funesto opere perditionis uas sordidum collecta faeculentia sordidarunt, sed et clericos aliquando 30

12. 28 Sententia concilii Bagaiensis 15 Ps. 13, 3

2 fratrem tuum *om.* *Γ* 9 illos suos *v* enim cum *fv* 20 e proprii
alias 21 secare iuncturam] iunctura praecidi *alias* 24 salubris *f*
 25 inrepat *alias* 26 esse] ecce *v* 27 praetestatam *Γ* 28 infert
 sic *fv* 30 sordidarunt *Γf* glutinarunt *v et Aug. alias*

ecclesiae Carthaginis, qui, dum facinori intersunt, illicito incestui praebuerunt lenocinium, dei praesidentis arbitrio uniuersalis concilii ore ueridico damnatos esse cognoscite. eos autem, quos sacrilegi surculi non polluere plantaria, hoc est qui a Maximiani capite proprias manus uerecundo fidei pudore retraxerunt, ad matrem ecclesiam redire permisimus. uolebant pumicare faciem suam, quia sacrilegis ignoscebant et aperte schismaticis uiam redeundi concedebant.

10 quid est hoc, rogo. modo mihi dignetur exponere, quomodo eos sacrilegi surculi non polluere plantaria. quare illis dilationem das, si nullam partem in Maximiani schismate habere potuerunt? si autem socii sunt factionis, quamuis non fuerint praesentes ordinationi, quomodo illos non inquinat Maximianus,

15 et totum orbem terrarum semel absens damnatus, tertio praesens absolutus inquinat Caecilianus? non inquinat Afer Afros, uiuus uiuos, notus notos, particeps socios, et Caecilianus inquinat transmarinos, inquinat longe positos, (inquinat ignotos,) inquinat nondum natos? tecum sedit a te damnatus, et

20 non te inquinauit Felicianus? ego illum non uidi, tu illum nosti; ego illum innocentem credo, tu istum nocentem damnasti. aut si fateris innocentis te fuisse receptorem, fateris te innocentis fuisse damnatorem.

12. Et tamen, fratres mei, non inuidemus concordiae eorum.

25 inter se suscitata odia diabolica finierunt, quomodo putant, in pacem redierunt. sed hoc dico: si ramus fractus quaesiuit paruum a se fractum, qua diligentia debet arbor ipsa quaerere ramum ex se fractum? ideo sudamus, ideo laboramus, ideo inter eorum arma et cruentas furias circumcellionum

16 cf. Gaud. I 39, 54 post init.

2 lenocinium praebuerunt *alias* 10 dignentur *f* 15 tertium *v*
 18 inquinat ignotos *ex Gaud. l. c. inserui* 19 nondum natos *ex Gaud.*
l. c. recepi non damnatos *I fv* 20 inquinat] inquinat *fv* tu istum
 nosti *fv*, cf. *Post gesta cap. 6 p. 106, 1* 24 eorum] ipsorum *fv* 27 par-
 uum] uirgultum *fv*, cf. § 7 *extr.*

periclitati sumus et adhuc reliquias eorum qualicumque donata a deo patientia toleramus, dum arbor quaerit ramum, dum grex ex ouili Christi ouem perditam quaerit. si pastoralibus uisceribus praediti sumus, per saepes et spinas nos coartare debemus. membris laceratis ouem quaeramus et pastori principique omnium cum laetitia reportemus. multa diximus etiam fatigati, et tamen frater noster, propter quem ista dicimus nobis et cui pariter dicimus et pro quo tanta agimus, adhuc pertinax sistit. constantem se putat fortitudo crudelis. non adhuc de uana et falsa fortitudine gloriatur. audiat apostolum ⁵ dicentem: uirtus in infirmitate perficitur. oremus pro illo. unde scimus quid uelit deus? multae cogitationes, sicut scriptum est, in corde uiri; consilium autem domini manet in aeternum. ¹⁰

5 cf. Luc. 15, 4—6 11 II Cor. 12, 9 12 Prou. 19, 21

9 consistit *fv* 14 aeternum. (*minio*) Expliciunt gesta beati augustini
epi cū emerito donatistarum epō I'

AVGVSTINI RETRACTATIONVM LIB. II CAP. LXXVII (LI)

(PAG. 187, 16 ED. KNOELL).

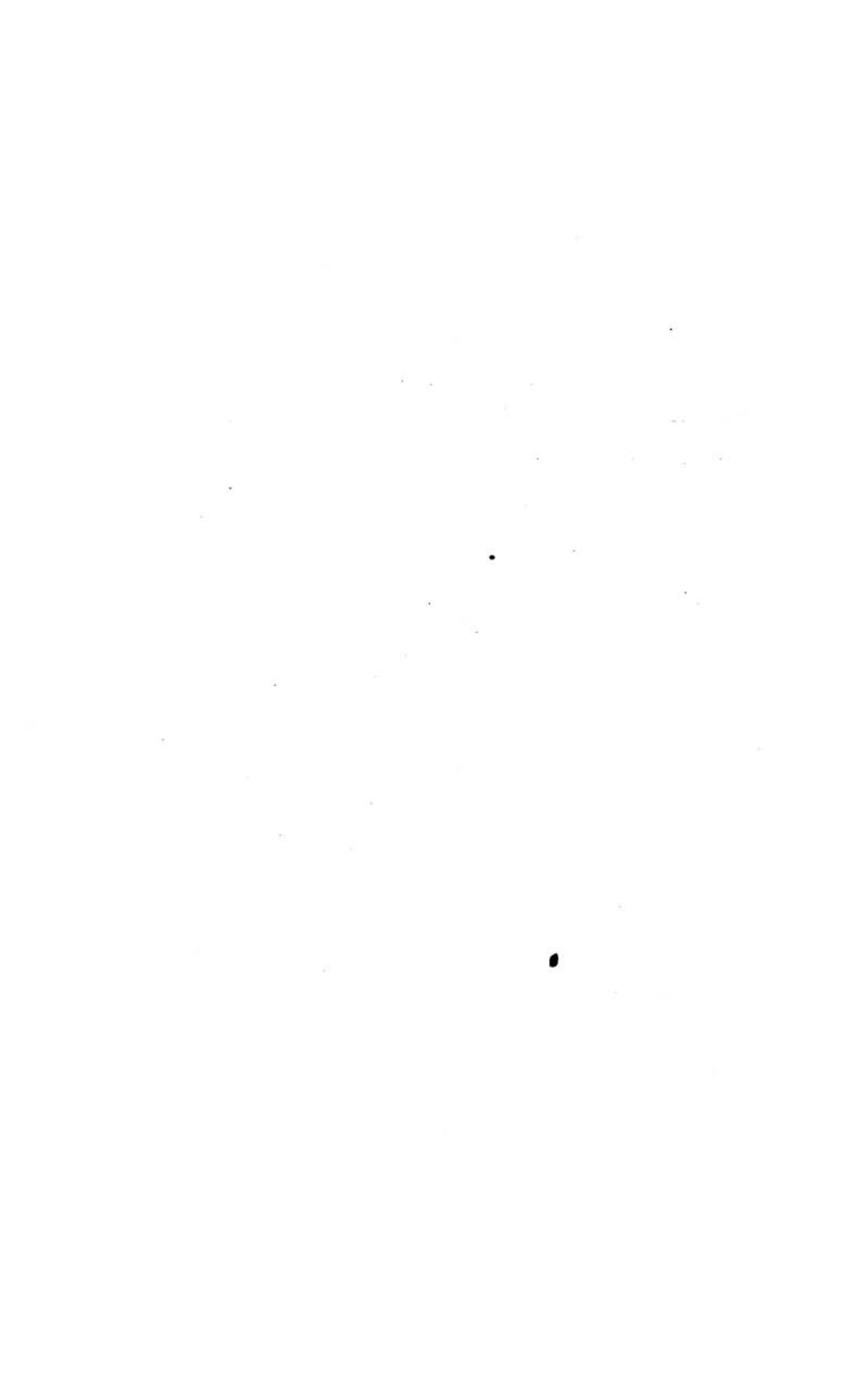
GESTA CUM EMERITO DONATISTA, LIBER VNVS.

1. Aliquanto post conlationem, quam cum hereticis Donatistis habuimus, orta est nobis necessitas pergendi in Mauritaniam Caesariensem. ibi apud ipsam Caesaream Emeritum, Donatistarum episcopum, uidimus, unum scilicet eorum septem, quos pro suae causae defensione delegerant, et qui in eadem causa maxime laborauerat. quae cum illo egerimus
10 praesentibus episcopis eiusdem prouinciae et plebe Caesariensis ecclesiae, in qua ciuitate et ciuis et memoratorum hereticorum episcopus fuit, ecclesiastica gesta testantur, quae in meis habentur opusculis. ubi non inueniens, quid responderet, totum sermonem meum, quem de solis Maximianistis in auribus eius
15 et omnium, qui aderant, explicaui, tamquam mutus audiuit.

2. Hic liber uel haec gesta sic incipiunt: *Gloriosissimo Honorio Augusto XII et Constantio iterum VV. CC. consulibus XI Kalendas Octobris Caesarea in ecclesia maiore.*

Lectiones cod. Gratianopolitani 152 saec. XIII:

3 Incipit retractatio beati augustini epi in libro de gestis cum emerito donatistarum epo 6 caesariam 16 Gloriosissimo] Gloriosissimis imperatoribus 17 Augusto om. Constantio—CC.] theodosio VIII. 18 XI] XII. Kf caesaree

XII.

CONTRA GAUDENTIVM DONATI-
STARVM EPISCOPVM

LIBRI II

A = cod. musei Britannici add. 17291 saec. XII, quondam Parcensis
f = editio Frobeniana, Basileae 1569
v = editio Migniana

LIBER PRIMUS.

I. 1. Gaudentius Donatistarum Tamugadensis episcopus cum se ipsum in ecclesia quibusdam sibi adiunctis perditis incendere minaretur, uiro spectabili tribuno et notario Dulcitio, 5 cui piissimus imperator leges suas exsequendas cura perficiendae unitatis iniunxit, agenti, ut oportebat, cum furentibus mansuete et prius ad eundem Gaudentium litteras pacificas danti duas rescripsit epistulas, unam breuiorem et perlatoribus, sicut indicat, festinantibus festinatam, alteram uerò prolixio- 10 rem, in qua secundum scripturas se respondisse diligentius arbitratur. ita ergo scripta eius opitulante domino institui refutare, ut etiam qui sunt ingenio tardiores ad omnia me respondisse non dubitent. nam prius uerba eius ponam, deinde nostra subiungam non sic, quemadmodum feci, cum Petiliani 15 litteris responderem. ibi enim per loca singula, quando uerba ipsius inseruntur, positum est Petilianus dixit, quando autem mea uerba redduntur, Augustinus respondit. unde mihi, tamquam mentitus fuero, calumniatus est, dicens quod numquam mecum cominus disputauerit; quasi pro- 20 pterea non dixerit quod scripsit, quia hoc non in uerbis eius audiui sed in litteris legi, aut ego ideo non responderim, quia non eo praesente locutus sum, sed scriptis eius uicissim scribendo respondi. quid faciamus hominibus, qui tale cor habent aut eos, quibus sua scripta innotescere cupiunt, tale

Augustini contra Gaudentium donatistarum ep̃m lib. 1'. *Δ* 2 Tamugadensis *v*, ut *Parm. II* 4, 8; at *cf. Retract. II* 85 (59), Tamugadiensi *Cresc. III* 29, 33, Tamugadensis *epist. 108*, 5, Tamugadi *It. Ant. p. 34*, Tamogaziensis *Not. prou. Num. 77* 3 quibusdam—4 spectabili *om. Δ* 9 altera *Δ* uero *om. fv* 17 autem et uerba *om. fv* 19 cominus *Δfv* 20 alt. non *om. Δ* 21 audiui. *Δ* 24 sua *om. f* scripta sua *v*

cor habere opinantur? sed etiam talibus hic satisfaciamus et, quando ponimus uerba Gaudentii, non dicamus 'Gaudentius dixit', sed 'uerba epistolae', et quando respondemus, non dicamus 'Augustinus respondit', sed 'ad haec responsio'. sic ergo incipiamus refellere Gaudentii epistolam priorem atque breuiorem.

2. Uerba epistolae: *Honorabili ac nimium nobis, si sic uolueris, desiderando Dulcitio tribuno et notario Gaudentius episcopus.* ad haec responsio: Non debemus etiam ista discutere, ne propemodum in superfluis immoremur, cum sint loca necessaria, quae nos aliquanto diutius loqui cogant.

II. 3. Uerba epistolae: *Religionis tuae scripta percepi per eos, quos et moribus et instituto suo cunctis caros esse manifestum est.* ad haec responsio: Neque hoc discutiam, quomodo dixeris 'religionis tuae' homini, quem potius inreligiosum putas. reddidisti quippe honorificentiam, sicut reddendam existimasti, quia ille te honorificentius tractauit in litteris, quas ad te dedit, quam catholicus haereticum debuit, putans tuam mentem tali fieri sermocinatione sanabilem.

III. 4. Uerba epistolae: *In quibus tam multa, inquit, a tua dignatione dicta sunt, quae nunc interim conticesco. sed quoniam ingenii tui acumen minus aduertit, quod nos in eodem scripto nec innocentes plenos nec reos asserere potuisti.* ad haec responsio: Quomodo non asseruit reos, quos dixerit male congregatos? quomodo non asseruit reum, quod dixerit, quod te duce miserorum animae nefando exitu periturae sint, adiciens te intellegere debere, quae te et in hoc mundo inuidia et in illo ultimo desperando iudicio poena poterit manere? quomodo non asseruit reum, quem sicut potuit exhortatus est, ut imitandum aliorum secutus exemplum dimisso errore prioris

1 hic] sic fv 5 ac fv 8 triburio Δ 16 reddidisti Δ 20 inquit Δ
23 plene fv 24 aseruit Δ dixit fv 25 quod] quum f cum v
26 nefande Δm1 27 pr. te] te in te Δf quae] quanta fv 28 desperando—poena] iudicio desperatio fv poterint permanere Δ 29 exortatus Δ

haereseos te ad unam et ueram dei conferas fidem? uerum-
tamen nos non tribuni uerba defendere, sed haeretici refutare
suscepimus. si quid ergo iste noster tamquam laicus militaris
dixit incautius, quis ei non ignoscat? quis ecclesiae catholicae
de uerbis eius praeiudicandum esse contendat? tu perpensius
considera quid loquaris, quem pars Donati in nostra conlatione,
quae apud Carthaginem facta est, sex aliis adiunctum etiam
defensorem suae diuisionis edidit.

III. 5. Uerba epistolae: *Quodsi criminosos, inquit, existimas,*
10 *fugienda est uobis damnanda societas.* ad haec responsio:
Plane fugienda est societas criminorum, sed non respuenda
est correctorum. illud ergo ita salubriter deuitamus, ut hoc
misericorditer uelimus optemus instemus.

V. 6. Uerba epistolae: *Si uero innocentes putas, inquit.*
15 *quod etiam ipse dixisti, persecutores nos in fide Christi*
constituti sustinere gaudemus. ad haec responsio: Consideraui
litteras tribuni ad te datas et nusquam in eis legi, quod te
dixerit innocentem, sed ab aliis audisse uel cognouisse pru-
dentem. sic autem in scripturis sanctis non solum boni, uerum
20 etiam mali uocari solent. nam hoc ibi nomen etiam serpens
hominis deceptor accepit. quod enim quidam interpretati sunt
'sapientissimum omnium bestiarum', 'prudentissimum' potius
Graeci codices habent, unde in Latinam linguam scriptura
illa translata est. sed si eos putandum est innocentes a tri-
25 buno esse dictos, quos a te ad exitium teneri dixit inuitos,
quid mirum, si et illic fieri credidit, quod in aliis locis factum
esse cognouit? non est ergo unde gaudeas te pati persecu-
tionem, cum inuenire non possis quomodo te asseras innocen-
tem. absit autem ut ista persecutio dicenda sit hominum, cum
30 sit potius pro hominibus liberandis persecutio uitiorum, qua-

6 cf. Breuic. I 4 22 cf. Gen. 3, 1

2 nos om. fv 5 praedicandum A 7 cartaginem A 8 elidit A; an
elegit? cf. delegissent Breuic. l. c. 9 quo si criminosus inquit A
10 est om. f 11 est respuenda fv 12 salubriter ita fv 14 nos
putas fv 15 nos om. fv 27 persecutioiem A

lēm facit aegris etiam diligentia medicorum. quamuis etsi essetis innocentes, hinc efficeremini nocentes, quia occidere cupitis innocentes. qui enim se innocentes conantur asserere et tamen uitae suae nolunt parcere, quid aliud quam innocentes conuincuntur occidere?

VI. 7. Uerba epistolae: *In hac autem ecclesia*, inquit, *in qua dei nomen et Christi eius, ut etiam ipse dixisti, in ueritate semper est frequentatum, nos aut uiui, quamdiu deo placuerit, permanemus aut, ut dignum est dei familia, intra dominica castra uitae exitum terminamus, sub ea scilicet condicione, quia, si uis fuerit operata, tunc id poterit cuenire. nemo enim tam demens est, ut nullo impellente festinet ad mortem.* ad haec responsio: Neque hoc in tribuni litteris legitur a te in ueritate inuocatum nomen dei, quamuis dixerit inuocatum. quamquam etiamsi dixisset, posset hoc intellegi non ad uestram gloriam, sed ad poenam. nam et de gentibus impiis apostolus dixit: qui ueritatem in iniquitate detinent, ut et nos facitis, qui ueritatem baptismi diuini in iniquitate detinetis erroris humani. unde nos cum uestram corrigimus iniquitatem, non utique debemus illius sacramenti rescindere ueritatem. profiteris sane, innocens homo, aliis quidem uerbis, cum ecclesia te ac tuos interituros. cum enim dicis 'in ecclesia', quid aliud uis intellegi nisi cum ecclesia, quandoquidem id agere ignibus praeparas? haec est innocentia partis Donati, ut hoc faciatis adiunctis mortibus uestris, quod etiam apud Carthaginem in inuidiam nostram de basilicis, quae uestrae fuerunt, sicut potuistis et cum quibus potuistis, fecisse asseueramini sine mortibus uestris. quis enim uos non credat zelando fecisse, quod facere etiam moriendo disponitis? si autem illud non uos fecistis, hoc certe

17 Rom. 1, 18

2 nocentes] innocentes *A* 6 inquit *A* 7 nomen dei *fv* 8 semper *om. f* uiui] ueri *f* 10 terminabimus *f* 14 inuocatum in ueritate *fv* 15 si *om. A* 16 nestram *Am1* 17 qui *ex que A* 18 et *om. f* nos *Am1* 19 in *om. Af* 24 paras *f* 25 moribus *f* 29 zelando] uolendo *f* 30 uos non *fv*

furiosius est quod uos facere praeparatis. sed dixisti: *si uis fuerit operata et adiunxisti: nemo est enim tam demens, qui nullo impellente festinet ad mortem: quanto est ergo dementior, qui, cum impellatur ad uitam, festinat ad mortem!*

- 5 VII. 8. Uerba epistulae: *Eos autem qui nobiscum sunt, inquit, testem deum facio eiusque omnia sacramenta, quod exhortatus sum et impensissime persuasi, ut, qui haberet uoluntatem egredi, securus publice fateretur. nec nos enim inuitos retinere possumus, qui didicimus ad dei fidem nul-*
 10 *lum esse cogendum.* ad haec responsio: Cur autem non te etiamsi non inuitorum retentorem, tamen ad bonum opus exhortatorem apertissime profiteris, si quod factururus es bonum est? an forte quam malum sit et ipse intellegis atque id te facturum magis ut terreas quam ut impleas comminaris, aut
 15 mentiendo infidelis aut uerum dicendo crudelis?

VIII. 9. Uerba epistulae: *(et alia manu:) Opto te incolumem in rei publicae actibus florentem et a christianorum iniquitudine recedentem.* ad haec responsio: Possumus eum et nos optare et incolumem et in rei publicae actibus florentem, sed
 20 non ab haereticorum correctione quiescentem.

VIII. 10. Uerba posterioris epistulae: *Honorabili et omni affectu desiderando Dulcitio Gaudentius episcopus.* ad haec responsio: Si omni affectu desideras hominem, quare cum illo tenere Christi respicis unitatem? an reddendo malum quasi
 25 pro malo, quem tuum persecutorem putas, rebaptizare desideras?

X. 11. Uerba epistulae: *Solent sibi, inquit, sola fama notici cupere aut inserto inuicem aspectu uerba miscere aut incogniti saltem non horrere praesentiam. tua uero censura, quod*

1. 2 pag. 204, 11—12

1 paratis f sed] Et Δ 2 enim om. f 3 festinent Δ quando
 per comp. Δ clementior Δ 4 festinet fv 7 exortatus Δ 8 enim]
 non, sed del. Δ 9 fidem Δ 12 fateris f 13 facturum te fv 19 pr.
 et om. fv incolumen f 20 quiescentem. Incipiunt uerba posterioris
 eple eiusdem donatistarum episcopi ad eundem Δ Libri primi finis f
 21 Verba epistolae secundae v 27 sibi] igitur f 28 incerto v

absentem me inueneris gratulatum te, quod autem redierim contristatum, litteris intimasti. ad haec responsio: Non omnes, qui sibi sola fama noti sunt, uidere inuicem uolunt, sed quos bene ipsa fama commendat. mirum est autem re uera quod tibi accidit, ut tu eum desiderandum dicas, a quo te persecutionem perpeti quereris, ille autem, qui te persequitur, absentem te malit esse et nolit eum, quem persequitur, inuenire. sed hoc unde, nisi quia te potius eorum persecutorem uoluit intellegi, quorum in Christo salutem tua praesentia credit impediri? 10

XI. 12. Uerba epistulae: *Sed quoniam praeterita die, inquit, ne epistulari responso siluisssem, propter moram portantium certa quaeque strictim ac breuiter intimaui, nunc mihi dignationis tuae scriptis sacrosanctae legis diuinae uerbis est respondendum. dominus dicit: innocentem et iustum non occides et purgatione non purgabis reum. certum est igitur in dei iudicio pari crimine parique reatu esse deuinctos, qui reum absoluerit et qui occiderit innocentem. si ante communionem rei erant a te nominatus Gabinius uel ceteri fideifragi in malo illi lapsu consortes, secundum dei uoces absolui minime debuerunt. si autem tamquam innocentes uel sancti recepti sunt, quare in ea fide permanentes, unde uelut sanctos accipitis, occiditis innocentes?* ad haec responsio: Inuidiose et mendaciter loqueris. ille quippe, ad quem loqueris, non tale praeceptum accepit ut occidamini, sed ut corrigamini; quod si nolueritis, ne correctionem impediatis aliorum, in exilium mittemini. quod si a iustis fieri non debet iniustis, cur etiam falso uoluistis de Caeciliani exilio in nostra 20

15 Ex. 23, 7 28 cf. Breuic. III 20, 38 sqq.

1 te om. f 2 insinuasti f 3 nolant Δ 7 et om. f 11 dies inquit Δ 12 ne in fv 13 atque fv insinuauit f 15 dixit fv
16 et om. fv 17 par] pan Δ deuinctum f 19 erat f a te] ante Δ Gabinius scripsi gabinius Δ Gabinius fv caeteri. Δ 20 fideifragi fv lapsui Δ 23 uelud Δ 24 et om. f 28 iniustis om. f
falsa f uostra Δ uestra f

conlatione gloriari, quo eum missum uestris maioribus instantibus a Constantino imperatore dixistis? iste autem tribunus ad quem scribis, cui legum pro unitate latarum cura mandata est, usque adeo uult ut uiuas, ut timeat ne ipse te occidas.
 5 ecce constitue tibi ante oculos ipsum et te ipsum! ipse te in Christi pace uult uiuere, tu in parte Donati te quaeris occidere: quis uestrum sit tuus persecutor agnosce.

XII. 13. Gabinius autem iam noster, qui fuit aliquando uester, et alii quam plurimi, qui ex uobis ad nos considerata
 10 catholica ueritate transierunt, non ideo tibi uideantur a uestra contagione non fuisse purgati, quia non sunt a nobis rebaptizati. hi enim, qui nondum baptizati sunt, a peccatis omnibus in catholica ecclesia lauacro regenerationis abluuntur, in eis autem, qui hoc sacramentum non ad auxilium, sed ad
 15 iudicium foris accipiunt, quia nec in desertore uiolamus characterem regium, fit illud sicut scriptum est: caritas cooperit multitudinem peccatorum. ecce quemadmodum possunt, quos non oportet baptizari, ipsa catholicae unitatis caritate mundari, ut non incipiat eis inesse intus quod et foris
 20 inerat, sed incipiat eis prodesse intus quod foris oberat. non itaque a uobis accipimus uelut sanctos — ad nos enim transiendo sanctificantur, qui manendo apud uos sancti esse omnino non possunt — nec uos innocentes occidimus, quos etiam reos uiuere uolumus.

25 XIII. 14. Sed tu, qui testimonium diuinae uocis bene recolis et nobis obicis deum dixisse: *innocentem et iustum non occides*, si innocens et iustus es, quare te occidis? nos te innocentem et iustum non dicimus et tamen nolumus occidaris: tu te innocentem et iustum arbitraris et innocenti iustoque

16 I Petr. 4, 8 26 pag. 206, 15 (Ex. 23, 7)

3 pro unitate latarum] promulgatarum f 5 constitui fv 8 Gabinius fv
 noster om. A 9 uester] noster uŕ uŕ (sic) A 10 ibi A 11 uobis A
 12 hii A 13 abluntur A 15 indertore A 16 characterem A sicut]
 quod fv 19 intus inesse fv 21 uelud A 27 es et iustus fv est
 Am1 occidisti A nos] non Am1f 28 non om. f nolumus] add.
 ut fv 29 arbitrararis A iustoque] et iusto fv

non parcis. certe ipse dixisti: *in dei iudicio pari crimine parique reatu esse deuinctos, qui reum absoluerit et qui occiderit innocentem*. quare ergo absoluisti Felicianum Maximianistam reum? quare innocentem occidis et te ipsum? nos autem nec reum absoluimus, sed ut mereatur absolui prius 5 corrigi cupimus, nec te innocentem, siue tibi parcas siue te occidas, si in parte Donati remanseris, iudicamus. nam de quantalibet innocentia glorieris, te ipsum innocentem occidendo innocens esse non poteris, nisi forte mihi respondeas et dicas: 'cum me occido, non innocentem utique occido, quia ipsa 10 uoluntate, qua me occidere statuo, reus efficior animo, priusquam corpus occidero'. hoc si dicis, uerum dicis et te miris modis accusando defendis. cum enim te ostendis in te occidendo prius ipso proposito tuo fieri nocentem, procul dubio facinore perpetrato nemo te conuincet, quod occideris innocen- 15 tem. hac itaque ratione colligitur, quod, cum multi innocentes ab aliis occidantur, a se ipso innocens nullus occiditur. ea quippe cogitatione, qua occidere se ipse molitur, innocentia prius exspoliatur, ut, cum se occidit, non innocens moriatur. hoc tibi contingeret, si, antequam te occidere praeparares, 20 innocens esses. nunc uero quia et antea iam haereticus innocens non eras, non erit, si te occideris, tuae iniquitatis initium, sed augmentum.

XIII. 15. Uerba epistolae: *Nam de sancto Emerito, inquit, Caesariensi falsa ad nos pro merito fama peruenit. quod si 25 <sic> esset, audi apostolum dicentem: si exciderunt a fide quidam illorum, numquid infidelitas illorum fidem*.

1 pag. 206, 17 26 Rom. 3, 3—4

1 certe] certum est igitur ut (om. v) fv 2 deuinctum f 3 innocentem (iustum f) occiderit fv, cf. p. 206, 18 10 pr. occidendo Am1
12 te post modis tr. fv 14 tuo scripsi suo Δ, om. fv innocentem Am2
15 memo Am1 conuincit Δ 17 nullus innocens occidatur fv 18 se om. Δ
ipsum f 19 spoliatur f non om. Δ 20 te] tibi per comp. Δ
occideres, praeparares ut f 25 Caesareensi Δv, item infra nos scripsi uos Δfv pro certo fv 26 sic addidi audi con. v
ad Δ apud fv 27 nunquid Δ

dei euacuauit? absit. ad haec responsio: Dicendum est de Emerito Caesariensi quod tu dicere timuisti. falsa quidem de illo fama iactata est, quod catholicus factus sit, sed quemadmodum hoc audistis, ita totum quod factum est nosse potuistis. cur ergo laudes coepiscopi tui, cuius tibi pro exemplo nomen obiectum est, tacere uoluisti? profecto si fecit aliquid laude dignum in tanto articulo, non abs te fuit utique reticendum. sed quia laudibus eius non uis ut te inuidere potuisset credamus, quare ergo tacuisti, nisi quia de illo erubescere timuisti? uenit ergo Emeritus Caesaream illic positus et praesentibus nobis. uenit autem non apprehensus cuiusquam sagacitate, non adductus alterius potestate, sed excitatus propria uoluntate uidere nos uoluit. uidimus eum, ad ecclesiam catholicam pariter uenimus, adfuit maxima multitudo: nihil pro sua seu uestra defensione dicere potuit, communicare noluit, dilatus perseuerauit, conuictus obmutuit, inlaesus abcessit. quid fieri potuit pro nostra mansuetudine lenius, quid pro ueritate catholicae inuictius, quid pro uestra, si sapiatis, correctione salubrius? cum enim sponte ad nos nisi pro uobis contra nos dicturus aliquid non uenisset, profecto dixisset, si quod diceret inuenisset. quaecumque enim cur ueniret praeparauerat dicere, adiuuante misericordia domini ante sunt nostra praeuentione refutata quam illius circumuentione prolata. et certe si putas eum potuisse, sed noluisse respondere, lege quod cum illo actum est et ipse responde. si in pacem catholicam transisset Emeritus, diceretis eum non diuina miseratione consensisse lumini ueritatis, sed ponderi persecutionis humana infirmitate cessisse. si denique captus adduceretur inuitus, non inopia respondendi, sed euadendi

1 euacuabitur *A*, cf. p. 210, 21 2 merito *A* dicere tu *fv* 5 coe epi *A*
 6 si... *A* 8 eius laudibus *fv* 15 seu] *add.* pro *f* 16 uoluit *A*
 17 potuit *om.* *f* 18 catholica *fv* *alt.* pro *om.* *A*, sed in *ras.* p. cernitur
 19 sapitis *fv* potuit salubrius *f* 20 contra uos *f* non uenisset]
 conuenisse *A* 21 cur scripsi ut *Afv* 22 inueniret *Am1* 24 uoluisse *A*
 25 ipse *om.* *f* 27 non *ex* in *Am1* 28 cessisse *A*

consilio tacuisse pro uestro arbitrio iactaretis. nunc uero quando quidem ultro uenit, profecto quod tacuit non lingua, sed causa defecit, quod autem transire in unitatem catholicam noluit, animam superbam confusio pertinacissimam fecit. sed hoc quantum ad ipsius exitium atque supplicium, tantum ad aliorum confirmationem salutemque profecit. si enim uiderent Emeritum nobis communicantem, suspicarentur hominem formidantem; cum autem uiderunt et in parte Donati permanentem et tamen aduersus fidem catholicam reticentem, magis illis apparuit contra suos pro nobis silendo clamare. an uero cum uoce atque ore sano et libero staret, non erat pro causa nostra contra uos testis idoneus Emeritus ille, ille, inquam, Emeritus et inimicus et mutus?

XV. 16. Sed bene tibi uisus es uestros auctoritate uidelicet apostolica consolari. non propter Emeritum, qui non potuit plus facere pro uobis, quam quod non inueniens, quid loqueretur pro uobis, non tamen discessit a uobis, sed propter alios, qui uestro errore derelicto in societatem catholicam inmutati in melius aggregantur, commemorasti propterea dixisse apostolum: *si quidam illorum exciderunt a fide, numquid infidelitas illorum fidem dei euacuauit? absit.* re uera hoc restat, ut excidisse dicantur a fide qui deo crediderunt, fidem tenere qui hominibus credunt. in semine tuo benedicentur omnes gentes dominus dixit: ecce cui credunt, qui ex uobis ad nos transeunt. Caeciliani peccato perisse transmarinas gentes homines dixerunt: ecce quibus credunt, qui in uestra societate persistunt. et dicis eos excidisse a fide, qui fidem dei secuti sunt, et eos fidem dei habere, qui in uerbis hominum remanserint. ubi est ergo, quod

20 Rom. 3, 3—4; cf. pag. 208, 26 23 Gen. 22, 18

8 uiderent *f* 9 fidem *om. fv* 10 pro nobis *om. fv* damnare *f*
 11 erūt (— *cras.*) *Δ* 12 nostra *scripsi* nestra *Δ* uestra causa *fv* uos
scripsi nos *Δfv* Emeritus, inquam *fv* 14 est *f* 17 abscessit *fv*
 19 inmutati *scripsi* inuuitati *Δ* mutati *fv* 23 et fidem *fv* 24 dixit
 deus *fv* 28 a fide *Am1* habere dei *fv* 29 remanserunt *fv*

huic sententiae abs te commemoratae continuo subiecit apostolus: est autem deus uerax, omnis autem homo mendax, si a fide exciderunt, qui credunt quod dixit deus dominus uerax, et in fide persistunt, qui credunt quod dixit
 5 homo mendax?

XVI. 17. Uerba epistolae: *Fugam mihi, inquit, quasi ex lege persuades, sed factor legis tantum debet audiri, quia Paulus apostolus dicit: non auditores legis iusti sunt apud deum, sed factores legis iustificabuntur. nam*
 10 *audi et dominum dicentem, quia pastor bonus animam suam ponit pro ouibus suis, mercenarius autem et cuius non sunt oues propriae, uidet lupum uenientem et fugit et lupus rapit eas et dispergit.* ad haec responsio: Ecce quomodo intellegit euangelium pars Donati! itane apo-
 15 stolus non pastor, sed 'mercenarius erat, quando per murum in sporta submissus fugit manus eius, qui eum comprehendere cupiebat, et tu es pastor, qui eas quas domini dicas oues, ut errore in animo pereant, furore corpus interimant, etiam tecum uis perdere, tecum quaeris occidere, nec audis pasto-
 20 rem pastorumque principem dicentem: fur non uenit nisi ut occidat et perdat? ad hoc uenisti qui abscesseras, ad hoc redisti qui fugeras? hoc opus furis est et latronis, non pastoris atque custodis. uerumtamen etiam nobis non te cogentibus uide, quia omnes collegas tuos qui fugerunt non
 25 pastores, sed mercenarios intellegi uoluisti. sed si essent apud te dominicae oues, aut tecum uenirent, ut etiam te correctum possent habere pastorem, aut te dimisso fugerent ad pastorem. mercennarius autem, quem significat dominus, uiso lupo non

2 Rom. 3, 4 8 Rom. 2, 13 10 Ioh. 10, 11—12 15 cf. Act. 9, 25 20 Ioh. 10, 10

1 commemorata ē *Δ* subiungit *fv* 2 *alt.* autem *om.* *Δ* 3 deus dominus *om.* *f* 4 dominus *om.* *v* 8 sunt *s. l.* *Am1* 10 bonus pastor *fv* 11 mercenarius *sic Δ praeter lin. 28* et *om.* *fv* 13 dispergunt *Δ* 16 sportam summissus *f* 17 eos quos *f* domini dicas *scripsi dominicas Δfv* 18 intimant *Δ* 20 que principem *om.* *f* 26 ut] aut *Δf*

corpore, sed animo fugit, quando deserit timore iustitiam, sicut fugit Secundus uester Tigisitanus, quando Purpurium Liniatensem de homicidio confessum magisque terribilem, ne primatum uel episcopatum perderet, timuit. corpore autem etiam boni illi pastores apostoli in persecutione fugerunt nec ideo tamen oues Christi cura et animo reliquerunt. si ergo et tu pastor esses, prius in lupi parte non esses, deinde imperium domini tui, qui seruos suos fugere in persecutionibus iussit, per os cuiuslibet etiam peccatoris oboedienter audisses nec contra dominum tuum argumentareris et diceres: *factor legis tantum debet audiri, quia Paulus apostolus dicit: non auditores legis iusti sunt apud deum, sed factores legis iustificabuntur.* 5 10

XVII. 18. Quid in aliam sententiam uerba manifesta conuertitis? auditores legis et non factores apud deum iustos negauit: ab hominibus, quando uerum dicunt, audiri non prohibuit, ne, sicut tu, loqueretur contra dominum suum dicentem de quibusdam: quae dicunt facite, quae autem faciunt facere nolite. dicunt enim et non faciunt. uides quemadmodum Christus etiam per homines auditores ac praedicatores legis et non factores alios eam tamen audire praecepit et eius esse factores; et tu dicis: *factor legis tantum debet audiri*, et uolens redarguere quasi persecutorem tuum loqueris aduersus creatorem tuum. peccatori quidem dicit dominus: ut quid tu enarras iustificationes meas et assumis testamentum meum per os tuum?, sed ideo, quia illi nihil prodest, qui dicit et quod dicit non facit; prodest autem illi, qui etiam per malum bonum audit et 25

2 cf. Optat. I 14. Cresc. III 27, 30. Breuic. III 15, 27 11 Rom. 2, 13 18 Matth. 23, 3 25 Ps. 49, 16

2 purpuraum *A* 3 Limatensem *fv* 4 perderet uel episcopatum *fv*
6 relinquerunt *Am1* 7 tu *om. f* prior *f* imperium *A* 16 non
om. A 17 tu *om. A* 19 nolite facere *fv* 20 etiam] et *fv* 21 ac]
et *fv* eam *ex eas A* 22 eius *om. f* 25 deus *fv* iustitias *fv*
26 assummis testamtu[m] *A* 27 quia *om. f* ille *A* 28 etiam *om. f*

quod audit facit. non est quidem speciosa laus in ore peccatoris, sed speciosa est in uita moribusque factoris, etiamsi hanc ex ore audierit peccatoris. quantumlibet ergo existima tribunal esse peccatorem et legis non esse factorem, obedienter tamen audi non istum, sed illum etiam per istum qui dicit: si uos persecuti fuerint in una ciuitate, fugite in aliam. quid statis? audite et fugite; Christus hoc imperat, non tribunus. nisi forte respondes et dicis: 'ait quidem Christus: si uos persecuti fuerint in ista
 10 ciuitate, fugite in aliam; sed quare de ista ciuitate discedam, quando nec iste meus persecutor est nec ego Christi sum auditor?' ac per hoc si manseris, lupus es saeuens, et si fugeris, lupus es timens. et quoniam sponsus dicit: nisi cognoueris temet ipsam, o pulchra in
 15 mulieribus, exi tu in uestigiis gregum et pasce haedos tuos in tabernaculis pastorum, etiamsi te pastorem esse gloriaris, tamen, quia de ouili dominico existi, haedos tuos pascis, non oues Christi.

XVIII. 19. Uerba epistolae: *Deinde, inquit, quae loca erunt, quae in hac persecutionis procella undique perturbatos tranquillitati seruandos tamquam in portum recipiant sacerdotes, quando dominus dixerit: cum uos persequi coeperint in hac ciuitate, fugite in aliam [ciuitatem]. tute tunc fugiebant apostoli, quia neminem pro eis proscribi iusserat
 20 imperator. nunc uero christianorum receptores proscriptionibus territi pericula formidantes non solum non recipiunt, uerum etiam uidere timent quos tacite uenerantur. ad haec responsio: Hoc plane laudo quod agnoscitis uos, sed quod uos non*

1 cf. Eccli. 15, 9 6. 9 Matth. 10, 23 14 Cant. 1, 7 22 Matth. 10, 23

1 laus] salus *Δ* 2 est *om. f* 3 audierit ex ore *fv* 11 descendam *Δ* est persecutor *fv*, ut p. 214, 6 12 adiutor *Δ* 13 pr. et *om. fv* 15 gregum tuorum *fv* 18 aedes *Δ* 20 perturbata tranquillitate *fv* 22 quando] qu (sic) *Δ* 23 ciuitatem *seclusi*, *om. fv* 24 apostolum *Δ* 25 proscriptionibus *f* 26 recipiunt *Δ* 28 alt. uos *om. f* non uos *v*

corrigitis doleo. quid enim hac tua professione manifestius, qua satis declaras non uos ad eorum pertinere consortium, quibus dominus ait: si uos persecuti fuerint in una ciuitate, fugite in aliam? nempe hoc est quod paulo ante dixi posse te mihi uerissime respondere, si dicas: 'nec iste meus est persecutor nec ego Christi sum auditor.' ecce apertissime hoc dicis. quomodo enim es auditor Christi, cum ille suis auditoribus, hoc est sectatoribus, promittat usque in finem saeculi, quandocumque persecutionem passi fuerint, non defuturas ad quas confugiant ciuitates, dicens: cum autem persequantur uos in ciuitate ista, fugite in aliam. amen enim dico uobis, non consummabitis ciuitates Israel, donec ueniat filius hominis? tu autem in hac persecutione, quam uos querimini perpeti, iam deesse uobis dicis loca, quo fugere et ubi tamquam in portu possitis ab hac tempestate requiescere, loquens contra promissionem Christi, qui dicit non defuturas ciuitates, quo fugiant sui qui persecutionem patiuntur, donec ueniat, id est usque ad consummationem saeculi. quia ergo ille hoc promisit suis quod uos non inuenitis, profecto ille mentitur, si uos eius estis; sed quia ipse non mentitur, uos eius non estis. ac per hoc nec tribunus cui rescribis persecutor est uester, sed persecutor est persecutoris uestri, hoc est erroris uestri, quo compulsi talia facitis, ut de illorum genere sitis, de quibus scriptum est, quod persecutionem sunt passi ab ipsis factis suis. proinde si intellegatis, quid in uobis qui uos diligunt persequantur, ipsa sine dubio a quibus persecutionem patimini facta mala uestra fugietis et coniungimini eis, qui ut uos liberent

3. 10 Matth. 10, 23. 5 pag. 213, 11 25 cf. Sap. 11, 21

2 declaras satis *fo* 4 alia *Δ* 5 dixi *Δ* 6 auditor sum Christi *fo*
 7 hoc apertissime *fv* 9 non—ciuitates ante quandocumque—fuerint *tr. fv*
 10 quascunque *f* 12 enim *om. fv* consummabitis *Δ* 20 inuenietis *Δ*
 21 ille *fv* 23 *pr. est om. fv* 25 passi sint *fv* 26 persequantur *f*
 28 ut *bis Δ* uos *om. f*

persequuntur uestros persecutores; non enim nisi uestros persequuntur errores.

XVIII. 20. Uerba epistolae: *Per opificem, inquit, rerum omnium dominum Christum omnipotens deus fabricatum hominem ut deo similem libero dimisit arbitrio. scriptum est enim: fecit deus hominem et dimisit eum in manu arbitrii sui. quid mihi nunc humano imperio eripitur, quod largitus est deus? aduerte, uir summe, quanta in deum sacrilegia perpetrentur, ut quod ille tribuit auferat humana praesumptio et pro deo se id facere inaniter iactet. magna dei iniuria, si ab hominibus defendatur. quid de deo aestimat qui eum uolentia uult defendere, nisi quia non ualet suas ipse iniurias uindicare?* ad haec responsio: Secundum istas uestras falsissimas uanissimasque rationes habenis laxatis atque dimissis humanae licentiae impunita peccata omnia relinquuntur, nullis oppositis repagulis legum nocendi audacia et lasciuendi libido bacchetur, non rex suum regnum, non dux militem, non prouincialem iudex, non dominus seruum, non maritus uxorem, non pater filium a libertate et suauitate peccandi minis ullis poenissue compescat. auferte quod sana doctrina pro sanitate orbis terrarum sapienter per apostolum dicit et, ut confirmetis in arbitrio tanto peiore quanto liberiori filios perditionis, delete quod ait uas electionis: omnis anima potestatibus sublimioribus subdita sit. non est enim potestas nisi a deo, quae autem sunt, a deo ordinatae sunt. quapropter qui resistit potestati dei ordinationi resistit; qui autem resistunt ipsi sibi iudicium adquirunt. principes enim non sunt timori bono operi, sed malo. uis autem non

6 Eccli. 15, 14 23 Rom. 13, 1—4

7 arbitri *A* mihi *ex me A* 10 id facere *om. f* iac̃* (e s. c add.) *A* 14 fallacissimas *fv* 16 nul (*del.*) nullis *A* 17 lasciuendi *A* bacchetur *A* 19 non] nec *fv* 20 nimis *A* 22 ut et *A* 25 sunt, a deo] a deo sunt *fv* 26 ordinata *Afv, correxi* potestati] uoluntati *A* 29 boni operis, sed mali *fv*

timere potestatem? bonum fac, et habebis laudem ex illa; dei enim minister est uindex in ira ei qui male agit. delete ista, si potestis, aut ista, sicut facitis, si non potestis delere, contemnite. habete de his omnibus pessimum arbitrium, ne perdatis liberum arbitrium, aut certe, quia sicut homines hominibus erubescitis, clamate, si audetis: 'puniantur homicidia, puniantur adulteria, puniantur cetera quantalibet sceleris siue libidinis facinora seu flagitia: sola sacrilegia uolumus a regnantium legibus impunita.' an uero aliud dicitis, cum dicitis: *magna dei iniuria, si ab hominibus defendatur. quid de deo aestimat qui eum uolentia uult defendere, nisi quia non ualet suas ipse iniurias uindicare?* haec dicentes quid aliud dicitis nisi: 'nulla potestas hominis contradicat atque obstrepat nostro libero arbitrio, quando iniuriam facimus deo?' o dolor! fraudata sunt tali magisterio tempora antiqua, quoniam nondum eras natus, quando sanctus Moyses iniurias suas lenissime pertulit, dei uero seuerissime uindicauit. tu nunc autem doctior haeretica praesumptione inuidiosissime clamas: *fecit deus hominem et dimisit eum in manu arbitrii sui. quid mihi nunc humano imperio eripitur, quod largitus est deus?* hoc uidelicet flagitans, ut ad faciendas iniurias deo, qui cum libero arbitrio fecit hominem, liberum tibi arbitrium relinquatur ab homine. sed illi etiam, qui decreto Nabuchodonosor regis proposita poena interitus sui et dispersionis domorum suarum a blasphemando deo Sidrac Misac Abdenago terribiliter prohibebantur et acriter si contemnerent plecterentur, dicere potuerunt quod ipse dixisti: *magna dei iniuria, si ab hominibus defendatur.*

10. 28 pag. 215, 10 19 Eccli. 15, 14 et pag. 215, 6 26 cf. Dan. 3, 29 (96)

2 iram *fv*, cf. *Parm. I 8, 13* 3 au aut *AmI* sicut ista *A* 6 auditis *A* 7 puniantur homicidia *om. A* 9 uere *f* 11 existimat *A* 12 iudicare *A* 13 hominis potestas *fv* 17 leuissime *f* 18 tu nunc scripsi tunc *A* tu *fv* doctor *fv* 19 inuidiosissime *A* 23 arbitrium tibi *fv* 24 nabugodonosor *A* 26 misaac *A* et Abdenago *fv*, cf. *Petil. II 92, 211. Ep. c. Don. 20, 54* 28 defensatur *f*

quid de deo aestimat qui eum uolentia uult defendere, nisi quia non ualet suas ipse iniurias uindicare? haec uerba tua prorsus etiam illi dicere potuerunt et fortasse dixerunt, etsi non eadem libertate, non dissimili uanitate.

- 5 21. Datum est igitur homini, quando creatus est, liberum arbitrium, sed ut, si esset male faciens, fieret patiens. denique illi primi homines, cum peccassent, morte damnati sunt, et priusquam mors eis extrema etiam corporis suppleretur, in exilium de paradiso missi sunt. mitiora in uos constituit
 10 imperator propter mansuetudinem christianam: exilium uobis uoluit inferre, non mortem. sed uos homines docti, considerantes quid debeatur merito et quid minus sit in supplicio, non de iudicio illius, sed de uestro additis mortem. nolite perire in aeternum, dum uobis hoc tempore ad offendendum
 15 deum concedi ab hominibus uultis liberum arbitrium. audi apostolum et habebis magnum compendium, quo tibi regia potestas nocere non possit: bonum fac, et habebis laudem ex illa. ex illa et ante nos iusti habuerunt laudem, non solum qui regibus religiosis fideliter paruerunt, uerum etiam qui
 20 reges impios pro dei ueritate aduersarios pertulerunt: illi laudem obauditionis, (isti laudem passionis), utrique tamen ex illa, sed bonum faciendo, non potestatibus resistendo. quod autem uos facitis, non solum bonum non est, sed grande malum est, unitatem Christi pacemque conscindere, contra
 25 promissa euangelica rebellare et aduersus eum de quo dictum est: dominabitur a mari usque ad mare et a flumine usque ad terminos orbis terrae, hoc est aduersus uerum et summum regem christianorum, tamquam ciuili bello christiana signa portare. sufficiat ergo uobis ad occasionem
 30 correctionis, quod pro tam magnis malis uestris longe mitiora et minora recipitis, si non uobis ultro quod imperator non

17 Rom. 13, 3 26 Ps. 71, 8

5 ergo *fv* 11 considantes *Δ* 13 aditis *f* 15 uult *Δ* 21 isti laudem passionis *add. mg. v. om. Δfv* 31 recipitis *scripsi* recipis *Δ* recipitis *fv* *pr. non*] nobis *Δ* ultio *Δ* non imperator *fv* c (*del.*) n *Δ*

constituit ingeratis, et nolite ad impunitatem licentiosam liberum arbitrium uobis ab hominibus uelle concedi, ne in ipsius dei manus infelicius incidatis. nam et maiores uestri iudicauerunt in huiusmodi iniuriis dei liberum hominis arbitrium non relinquendum a regibus impunitum, quia, licet haberent causam 5 malam, Caecilianum tamen episcopum persequendo usque ad imperatoris Constantini iudicium perduxerunt.

XX. 22. Uerba epistolae: *Nostram uero fidem, inquit, quam dominus Christus apostolis dereliquit, solae nobis istae persecutiones gratissimam reddunt. felices, inquit, eritis, cum 10 uos persecuti fuerint homines et maledixerint et dixerint aduersus uos omne nequam propter filium hominis. gaudete et exultate, quia merces uestra multa est in caelis; sic enim persecuti sunt et prophetas qui ante uos fuerunt patres eorum. si tantum 15 solis apostolis dictum est, usque ad ipsos fides habuit praemia, et quid proderat postea credituris? unde constat omnibus dictum. deinde dicit apostolus Paulus: qui uolunt in Christo sancte uiuere, persecutionem patiantur necesse est. hoc autem in euangelio dominus dixit: ueniet 20 hora, ut omnis qui interficit uos putet se uictimam dare deo. sed haec facient, quia non cognouerunt patrem neque me. ad haec responsio: Recte ista dicerentur a uobis quaerentibus martyrum gloriam, si haberetis martyrum causam. non enim felices ait dominus qui mala ista patiuntur, 25 sed qui propter filium hominis patiuntur, qui est Christus Iesus. uos autem non propter ipsum patimini, sed contra ipsum; patimini quippe ideo, quia non ei creditis, et toleratis ideo, ne credatis. quomodo ergo uos eam fidem tenere iactatis, quam dominus Christus apostolis dereliquit? an usque adeo 30*

10 Matth. 5, 11—12 18 II Tim. 3, 12 20 Ioh. 16, 2—3

2 uobis om. f in om. A 4 huius mundi A 6 •rñ A perse-
def. A quendum f 7 constantini A 8 uerba inquit quam dominus usque ad
cap. 36, 46 non dixit stabunt desunt in A 10 gratissimam scripsi
grauissimam fv 17 et om. f

caecos et surdos uultis esse homines, ut non legant, non audiant euangelium, ubi nouerint, quam fidem de sua ecclesia dominus Christus apostolis dereliquit? ex qua diuisi atque separati nihil aliud facitis quam contra uerba capitis et corporis rebellatis, et tamen propter filium hominis ac fidem quam reliquit apostolis uos persecutionem sustinere iactatis. omittamus alia et nouissima uerba eius in terris audiamus, ubi uideamus, quam fidem de ecclesia reliquit apostolis, quale testamentum quodammodo fecerit non uitam finiturus, sed sine fine uiuiturus, non mittendus in sepulchrum, sed ascensurus in caelum. surgens enim a mortuis posteaquam apparuit discipulis suis intuendus oculis manibusque tractandus: oportebat, inquit, impleri quae scripta sunt in lege et prophetis et psalmis de me. tunc aperuit illis sensum, ut intellegerent scripturas, et dixit eis: quoniam sic scriptum est et sic oportebat pati Christum et resurgere tertia die, et praedicari in nomine eius paenitentiam et remissionem peccatorum per omnes gentes, incipientibus ab Hierusalem. itemque in monte Oliueti, postquam nihil ulterius in terris positus dixit, sed quod maxime fuerat necessarium hoc commendauit extremum. multi quippe erant futuri per uniuersas partes terrae uindicaturi sibi nomen ecclesiae et contra uniuersam domum, quae per uniuersam terram cantat canticum nouum, de quo scriptum est: cantate domino canticum nouum, cantate domino omnis terra, de suarum quisque ruinarum angulis latraturi. aliud namque apostoli audire cupiebant et quod illis maxime fuerat necessarium non quaerebant: dic nobis, inquiunt, si in tempore hoc praesentabis [et quando] regnum Israel? at ille: non est, inquit, uestrum nosse tempora [uel momenta]

12 Luc. 24, 44—47 25 Ps. 95, 1 29 Act. 1, 6—9

def. A 10 sepulcrum v 17 tertia August. passim tertio fv 20 itemque etc.
 ἀνακόλουθον 30 praesentabis (ἀποκαθιστάνεις) scripsi praesentaberis fv
 et quando deleui 31 uel momenta deleui coll. Petil. II 38, 91. Ep.
 c. Don. 11, 27

quae pater posuit in sua potestate, sed accipietis uirtutem superuenientis spiritus sancti in uos, et eritis mihi testes in Hierusalem et in totam Iudaeam et Samariam et usque ad terminos terrae. his dictis nubes suscepit eum. nihil ulterius <his> 5 uerbis addidit: hoc tanto tenacius quanto posterius audientium mentibus fixit. hanc sponsam suis amicis sponsus abiens commendauit. hanc ergo <fidem> de sancta ecclesia discipulis dereliquit. huic fidei, Donatistae, resistitis et pro fide, quam dominus Christus reliquit apostolis, uos persecutionem ferre 10 contenditis. huic hominis filio, qui ecclesiam suam incipientem ab Hierusalem et per omnes gentes fructificantem atque crescentem tanta diligentia commendauit, mira caecitatis impudentia contradicitis et propter filium hominis uos mala sustinere clamatis. an hoc fortassis ideo dicitis, quia uobis 15 alium filium hominis inuenistis, cuius nomine uocitemini, de cuius parte dicamini? erratis, non est ipse. quando propter filium hominis pati persecutionem felicitatis esse dicebat, se ipsum ille sponsus, non adulterum praedicabat.

23. Et nos confitemur, ut dicitis, non solis apostolis esse 20 dictum: beati eritis, cum uos persecuti fuerint homines. ad omnes enim hoc pertinet, non qui post illos quamlibet persecutionem passi sunt siue patiuntur siue qui passuri sunt, sed qui propter iustitiam, sicut et ipsi. nam hoc paulo superius dixerat: beati qui persecutionem 25 patiuntur propter iustitiam, quia ipsorum est regnum caelorum; deinde ista subiunxit, quae commemorare et frustra uobis usurpare uoluistis. frustra enim beatitudinem istam pertinere ad uos putatis, quando in uobis iustitiam, cui praemium debeatur, non demonstratis. quin immo e con- 30 trario etiam pro iniquitate patimini, minus ab aliis, plus a

21 Matth. 5, 11 25 Matth. 5, 10

def. A 5 his addidi 7 hanc—commendauit delenda censeo 8 fidem addendum esse cens. v, om. fv 30 primi debeatis f

vobis, ut ante dei iudicium quod futurum est etiam ipsi vobis quod meremini ex aliqua parte reddatis. unde quia tu ipse dixisti non hoc solis apostolis, sed omnibus dictum, ne usque ad illos fides praemia habuisse uideretur: sicut hoc
 5 ergo non solis apostolis, sed omnibus dictum est, qui etiam post illos propter iustitiam fuerant mala quaecumque passuri, sic etiam omnibus illud dictum est: si uos persecuti fuerint in ista ciuitate, fugite in aliam. quare hoc non facitis, si ad eorum societatem, quibus haec dicta sunt,
 10 pertinetis? quod quidem etsi feceritis, non ideo pertinebitis, quia et latrones hoc facere possunt, quos inquiri leges publicae iusserunt. uerumtamen quia hoc facere non uultis, de compendio uos ad istos, quibus haec dicta sunt, non pertinere monstratis. et ut uos multo manifestius ipsa excusatio uestra
 15 ab illo numero uerorum christianorum ostendat alienos, loca quo confugiatis, quae ille usque in finem saeculi non defutura promisit, uobis deesse iam dicitis, nullo modo illum quod falsa promiserit conuincentes, sed uos ad eorum consortium quibus hoc promisit non pertinere monstrantes et ideo non
 20 ueraces martyres, sed haereticos uos esse fallaces. quid uobis ulterius dicamus, quando lingua uestra uos uincit?

XXI. 24. Nam et illud quod addidisti dixisse apostolum: *omnes, qui in Christo pie uiuere uolunt, persecutionem patientur necesse est*, non quidem ille dixit: 'necesse
 25 est', sed: omnes, ait, qui uolunt in Christo pie uiuere persecutionem patientur. sed uos ad istos non pertinere quis dubitat? si enim et uos estis, de quibus hoc dixit apostolus, quare non facitis, quod ipse fecit apostolus? nam si portae aduersus uos clauderentur, per murum submitti
 30 debuistis, ut manus persequentium fugeretis. patent portae et exire non uultis. quam persecutionem patimini nisi a uobis? diligit uos persecutor uester et persequitur uos furor uester:

7 Matth. 10, 23 23 pag. 218, 18 25 II Tim. 3, 12

def. A 23 persecutionem *scripsi* persecutiones *fv*

ille ut fugiatis cupit, iste ut pereatis impellit. sic autem intellegitis quod ait apostolus: omnes qui uolunt in Christo pie uiuere persecutionem patientur, ut maiores uestros sub apostata imperatore Iuliano non pie uixisse uobis necesse sit confiteri. nam quisquis illo tempore 5 Donatista factus est, donec aduersus uestrum rursus errorem pia christianorum imperatorum cura consurgeret, si ante defunctus est, non pie uixit, quia non est passus persecutionem. si autem hoc propterea dixit apostolus, quia, sicut alibi scriptum est, temptatio est uita hominis super ter- 10 ram nec cessat pios uerosque christianos non solum aduersitatis infestatione, uerum etiam prosperitatis seductione temptare, ut animus humanus aut afflictione succumbat aut elatione uanescat, profecto, quamdiu hic uiuitur, omnes qui uolunt in Christo pie uiuere persecutionem patientur, ut 15 aut uicti comprehendantur a diabolo aut probati diabolum uincant. quos autem comprehensos captiuosque iam possidet, non ut obtineat persequitur, sed quia obtinet utitur.

25. Porro si persequi tantummodo ille dicendus est, qui dolore aliquo excruciat seu uult tenere ut excruciet, non tibi 20 uideatur excruciator cordis leuior esse quam corporis, et considera, qualem persecutionem patiebatur qui dicebat in psalmo: uidi insensatos et tabescebam. hanc persecutionem Loth iustus patiebatur in Sodomis etiam priusquam in domo 25 eius angeli hospites eius, cum homines putarentur, a Sodomitis appeterentur ad stuprum. iustus enim eos tam publice turpes et ante suae domus iniuriam sine magno cordis cruciatu uidere non poterat.

XXII. Unde inter suas persecutiones etiam talia commemorat apostolus Paulus, dicens: quis infirmatur et ego non 30 infirmor? quis scandalizatur et ego non uror? pro-

2. 14 II Tim. 3, 12 10 Hiob 7, 1 23 Ps. 118, 158 24 cf. Gen. 19
30 II Cor. 11, 29

def. A 20 seu] qui se f 24 Lot v 27 iniuriam] ianuam non bene consi. v

inde quanto maior est in nobis caritas Christi, tanto maiore cum dolore animi uos uidemus habere sacramenta Christi et separari a membris Christi et rebellare contra pacem Christi. sed quamdiu in hoc corpore uiuitis, spes nobis aliqua de
5 uobis datur; cum uero iam in illa dissensione morimini, multo amarius uos dolemus. iam porro quando uos ipsos necatis uel irruendo armis alienis uel praecipitiis et submersionibus et ignibus uestris, satis dici non potest quanto nos maerore crucietis. plus quippe impius Absalon patrem sanctum Dauid
10 extinctus quam rebellis afflixit. uiuum namque eum comprehendere cupiebat, ut qui malitia grassabatur paenitentia sanaretur. erat ergo ille persecutor patris non solum populum dei diuidendo nec solum contra dei legem et contra legitimum patris regnum arma portando atque bellando, sed multo amplius
15 persecutus est cor paternum in illa impietate moriendo. denique illum pater optimus pessimum filium, quem non desperando non defleuerat uiuum, spe finita fleuit occisum. discite ergo, quid sit quod apostolus ait: omnes qui uolunt in Christo pie uiuere persecutionem patientur. si catholicorum
20 domus Donatistae non diripuissent, si catholicas ecclesias non incendissent, si catholicorum codices sanctos in ipsa incendia non misissent, si catholicorum corpora non immanissimis caedibus afflississent, si catholicorum membra non praecidissent, si oculos non extinxissent, si denique catholicos non
25 crudeliter occidissent, hanc solam nos a uobis grauissimam persecutionem perpeti uerissime diceremus, quia uidemus uos insensatos et tabescimus, quia infirmatos et infirmamur, quia scandalizatos et urimur, quia perditos et lugemus. haec mala uestra, quae uos in aeternum interitum mittunt, amarius
30 nos persequuntur quam illa, quae a uobis nostris corporibus uel rebus uel domibus aut basilicis inferuntur. minus persequimini, cum in nos saeuitis, quam cum uos peritis. denique in illa persecutione, qua in nos saeuitis, cum laude gaudemus, in hac autem, qua uos peritis, si gauisi fuerimus, uobiscum

corrigitis doleo. quid enim hac tua professione manifestius, qua satis declaras non uos ad eorum pertinere consortium, quibus dominus ait: si uos persecuti fuerint in una ciuitate, fugite in aliam? nempe hoc est quod paulo ante dixi posse te mihi uerissime respondere, si dicas: 'nec iste meus est persecutor nec ego Christi sum auditor.' ecce apertissime hoc dicis. quomodo enim es auditor Christi, cum ille suis auditoribus, hoc est sectatoribus, promittat usque in finem saeculi, quandocumque persecutionem passi fuerint, non defuturas ad quas confugiant ciuitates, dicens: cum autem persequantur uos in ciuitate ista, fugite in aliam. amen enim dico uobis, non consummabitis ciuitates Israel, donec ueniat filius hominis? tu autem in hac persecutione, quam uos querimini perpeti, iam deesse uobis dicis loca, quo fugere et ubi tamquam in portu possitis ab hac tempestate requiescere, loquens contra promissionem Christi, qui dicit non defuturas ciuitates, quo fugiant sui qui persecutionem patiuntur, donec ueniat, id est usque ad consummationem saeculi. quia ergo ille hoc promisit suis quod uos non inuenitis, profecto ille mentitur, si uos eius estis; sed quia ipse non mentitur, uos eius non estis. ac per hoc nec tribunus cui rescribis persecutor est uester, sed persecutor est persecutoris uestri, hoc est erroris uestri, quo compulsi talia facitis, ut de illorum genere sitis, de quibus scriptum est, quod persecutionem sunt passi ab ipsis factis suis. proinde si intellegatis, quid in uobis qui uos diligunt persequantur, ipsa sine dubio a quibus persecutionem patimini facta mala uestra fugietis et coniungemini eis, qui ut uos liberent

3. 10 Matth. 10, 23. 5 pag. 213, 11 25 cf. Sap. 11, 21

2 declaras satis *fo* 4 alia *Δ* 5 dixi. *Δ* 6 auditor sum Christi *fo*
 7 hoc apertissime *fv* 9 non—ciuitates ante quandocumque—fuerint *tr. fv*
 10 quascunque *f* 12 enim *om. fv* consummabitis *Δ* 20 inuenietis *Δ*
 21 ille *fv* 23 *pr.* est *om. fv* 25 passi sint *fv* 26 persequantur *f*
 28 ut *bis Δ* uos *om. f*

persequuntur uestros persecutores; non enim nisi uestros persequuntur errores.

XVIII. 20. Uerba epistolae: *Per opificem, inquit, rerum omnium dominum Christum omnipotens deus fabricatum hominem ut deo similem libero dimisit arbitrio. scriptum est enim: fecit deus hominem et dimisit eum in manu arbitrii sui. quid mihi nunc humano imperio eripitur, quod largitus est deus? aduerte, uir summe, quanta in deum sacrilegia perpetrentur, ut quod ille tribuit auferat humana praesumptio et pro deo se id facere inaniter iactet. magna dei iniuria, si ab hominibus defendatur. quid de deo aestimat qui eum uolentia uult defendere, nisi quia non ualet suas ipse iniurias uindicare?* ad haec responsio: Secundum istas uestras falsissimas uanissimasque rationes habenis laxatis atque dimissis humanae licentiae inpunita peccata omnia relinquuntur, nullis oppositis repagulis legum nocendi audacia et lasciuendi libido bacchetur, non rex suum regnum, non dux militem, non prouincialem iudex, non dominus seruum, non maritus uxorem, non pater filium a libertate et suauitate peccandi minis ullis poenissae compescat. auferte quod sana doctrina pro sanitate orbis terrarum sapienter per apostolum dicit et, ut confirmetis in arbitrio tanto peiore quanto liberiori filios perditionis, delete quod ait uas electionis: omnis anima potestatibus sublimioribus subdita sit. non est enim potestas nisi a deo, quae autem sunt, a deo ordinatae sunt. quapropter qui resistit potestati dei ordinationi resistit; qui autem resistunt ipsi sibi iudicium adquirunt. principes enim non sunt timori bono operi, sed malo. uis autem non

6 Eccli. 15, 14 23 Rom. 13, 1—4

7 arbitri *A* mihi *ex me A* 10 id facere *om. f* iac̃. (e s. c
add.) *A* 14 fallacissimas *fv* 16 nul (*del.*) nullis *A* 17 lasciuendi *A*
bachetur *A* 19 non] nec *fv* 20 nimis *A* 22 ut et *A* 25 sunt, a
deo] a deo sunt *fv* 26 ordinata *Afv, correxi* potestati] uoluntati *A*
29 boni operis, sed mali *fv*

timere potestatem? bonum fac, et habebis laudem ex illa; dei enim minister est uindex in ira ei qui male agit. delete ista, si potestis, aut ista, sicut facitis, si non potestis delere, contemnite. habete de his omnibus pessimum arbitrium, ne perdatis liberum arbitrium, aut certe, quia sicut homines hominibus erubescitis, clamate, si audetis: 'puniantur homicidia, puniantur adulteria, puniantur cetera quantalibet sceleris siue libidinis facinora seu flagitia: sola sacrilegia uolumus a regnantium legibus impunita.' an uero aliud dicitis, cum dicitis: *magna dei iniuria, si ab hominibus defendatur. quid de deo aestimat qui eum uolentia uult defendere, nisi quia non ualet suas ipse iniurias uindicare?* haec dicentes quid aliud dicitis nisi: 'nulla potestas hominis contradicat atque obstrepat nostro libero arbitrio, quando iniuriam facimus deo?' o dolor! fraudata sunt tali magisterio tempora antiqua, quoniam nondum eras natus, quando sanctus Moyses iniurias suas lenissime pertulit, dei uero seuerissime uindicauit. tu nunc autem doctior haeretica praesumptione inuidiosissime clamas: *fecit deus hominem et dimisit eum in manu arbitrii sui. quid mihi nunc humano imperio eripitur, quod largitus est deus?* hoc uidelicet flagitans, ut ad faciendas iniurias deo, qui cum libero arbitrio fecit hominem, liberum tibi arbitrium relinquatur ab homine. sed illi etiam, qui decreto Nabuchodonosor regis proposita poena interitus sui et dispersionis domorum suarum a blasphemando deo Sidrac Misac Abdenago terribiliter prohibebantur et acriter si contemnerent plecterentur, dicere potuerunt quod ipse dixisti: *magna dei iniuria, si ab hominibus defendatur.*

10. 28 pag. 215, 10 19 Eccli. 15, 14 et pag. 215, 6 26 cf. Dan. 3, 29 (96)

2 iram *fv*, cf. *Parm. I* 8, 13 3 au aut *Am1* sicut ista *A* 6 auditis *A* 7 puniantur homicidia *om. A* 9 uere *f* 11 existimat *A* 12 iudicare *A* 13 hominis potestas *fv* 17 leuissime *f* 18 tu nunc scripsi tunc *A* tu *fv* doctor *fv* 19 inuidiosissime *A* 23 arbitrium tibi *fv* 24 nabugodonosor *A* 26 misaac *A* et Abdenago *fv*, cf. *Petil. II* 92, 211. *Ep. c. Don.* 20, 54 28 defensatur *f*

quid de deo aestimat qui eum uolentia uult defendere, nisi quia non ualet suas ipse iniurias uindicare? haec uerba tua prorsus etiam illi dicere potuerunt et fortasse dixerunt, etsi non eadem libertate, non dissimili uanitate.

- 5 21. Datum est igitur homini, quando creatus est, liberum arbitrium, sed ut, si esset male faciens, fieret patiens. denique illi primi homines, cum peccassent, morte damnati sunt, et priusquam mors eis extrema etiam corporis suppleretur, in exilium de paradiso missi sunt. mitiora in uos constituit
 10 imperator propter mansuetudinem christianam: exilium uobis uoluit inferre, non mortem. sed uos homines docti, considerantes quid debeat merito et quid minus sit in supplicio, non de iudicio illius, sed de uestro additis mortem. nolite perire in aeternum, dum uobis hoc tempore ad offendendum
 15 deum concedi ab hominibus uultis liberum arbitrium. audi apostolum et habebis magnum compendium, quo tibi regia potestas nocere non possit: bonum fac, et habebis laudem ex illa. ex illa et ante nos iusti habuerunt laudem, non solum qui regibus religiosis fideliter paruerunt, uerum etiam qui
 20 reges impios pro dei ueritate aduersarios pertulerunt: illi laudem obauditionis, (isti laudem passionis), utrique tamen ex illa, sed bonum faciendo, non potestatibus resistendo. quod autem uos facitis, non solum bonum non est, sed grande malum est, unitatem Christi pacemque conscindere, contra
 25 promissa euangelica rebellare et aduersus eum de quo dictum est: dominabitur a mari usque ad mare et a flumine usque ad terminos orbis terrae, hoc est aduersus uerum et summum regem christianorum, tamquam ciuili bello christiana signa portare. sufficiat ergo uobis ad occasionem
 30 correctionis, quod pro tam magnis malis uestris longe mitiora et minora recipitis, si non uobis ultro quod imperator non

17 Rom. 13, 3 26 Ps. 71, 8

5 ergo *fv* 11 considantes *Δ* 13 aditis *f* 15 uult *Δ* 21 isti laudem passionis *add. mg. v, om. Δfv* 31 recipitis *scripsi* recipis *Δ* recipitis *fv* *pr. non*] nobis *Δ* ultio *Δ* non imperator *fv* c (*del.*) *n̄ Δ*

constituit ingeratis, et nolite ad impunitatem licentiosam liberum arbitrium uobis ab hominibus uelle concedi, ne in ipsius dei manus infelicius incidatis. nam et maiores uestri iudicauerunt in huiusmodi iniuriis dei liberum hominis arbitrium non relinquendum a regibus impunitum, quia, licet haberent causam 5 malam, Caecilianum tamen episcopum persequendo usque ad imperatoris Constantini iudicium perduxerunt.

XX. 22. Uerba epistolae: *Nostram uero fidem, inquit, quam dominus Christus apostolis dereliquit, solae nobis istae persecutiones gratissimam reddunt. felices, inquit, eritis, cum 10 uos persecuti fuerint homines et maledixerint et dixerint aduersus uos omne nequam propter filium hominis. gaudete et exultate, quia merces uestra multa est in caelis; sic enim persecuti sunt et prophetas qui ante uos fuerunt patres eorum. si tantum 15 solis apostolis dictum est, usque ad ipsos fides habuit praemia, et quid proderat postea credituris? unde constat omnibus dictum. deinde dicit apostolus Paulus: qui uolunt in Christo sancte uiuere, persecutionem patiantur necesse est. hoc autem in euangelio dominus dixit: ueniet 20 hora, ut omnis qui interficit uos putet se uictimam dare deo. sed haec facient, quia non cognouerunt patrem neque me. ad haec responsio: Recte ista dicerentur a uobis quaerentibus martyrum gloriam, si haberetis martyrum causam. non enim felices ait dominus qui mala ista patiuntur, 25 sed qui propter filium hominis patiuntur, qui est Christus Iesus. uos autem non propter ipsum patimini, sed contra ipsum; patimini quippe ideo, quia non ei creditis, et toleratis ideo, ne credatis. quomodo ergo uos eam fidem tenere iactatis, quam dominus Christus apostolis dereliquit? an usque adeo 30*

10 Matth. 5, 11—12 18 II Tim. 3, 12 20 Ioh. 16, 2—3

2 uobis om. f in om. A 4 huius mundi A 6 *cñ A perse-
def. A quendum f 7 constantini A 8 uerba inquit quam dominus usque ad
cap. 36, 46 non dixit stabunt desunt in A 10 gratissimam scripsi
grauissimam fv 17 et om. f

caecos et surdos uultis esse homines, ut non legant, non audiant euangelium, ubi nouerint, quam fidem de sua ecclesia dominus Christus apostolis dereliquit? ex qua diuisi atque separati nihil aliud facitis quam contra uerba capitis et corporis rebellatis, et tamen propter filium hominis ac fidem quam reliquit apostolis uos persecutionem sustinere iactatis. omittamus alia et nouissima uerba eius in terris audiamus, ubi uideamus, quam fidem de ecclesia reliquit apostolis, quale testamentum quodammodo fecerit non uitam finiturus, sed sine fine uiicturus, non mittendus in sepulchrum, sed ascensurus in caelum. surgens enim a mortuis posteaquam apparuit discipulis suis intuendus oculis manibusque tractandus: oportebat, inquit, impleri quae scripta sunt in lege et prophetis et psalmis de me. tunc aperuit illis sensum, ut intellexerent scripturas, et dixit eis: quoniam sic scriptum est et sic oportebat pati Christum et resurgere tertia die, et praedicari in nomine eius paenitentiam et remissionem peccatorum per omnes gentes, incipientibus ab Hierusalem. itemque in monte Oliueti, postquam nihil ulterius in terris positus dixit, sed quod maxime fuerat necessarium hoc commendauit extremum. multi quippe erant futuri per uniuersas partes terrae uindicaturi sibi nomen ecclesiae et contra uniuersam domum, quae per uniuersam terram cantat canticum nouum, de quo scriptum est: cantate domino canticum nouum, cantate domino omnis terra, de suarum quisque ruinarum angulis latraturi. aliud namque apostoli audire cupiebant et quod illis maxime fuerat necessarium non quaerebant: dic nobis, inquiunt, si in tempore hoc praesentabis [et quando] regnum Israel? at ille: non est, inquit, uestrum nosse tempora [uel momenta]

12 Luc. 24, 44—47 25 Ps. 95, 1 29 Act. 1, 6—9

def. A 10 sepulcrum v 17 tertia August. passim tertio fv 20 itemque etc.
 ἀνακόλουθον 30 praesentabis (ἀποκαθιστάνεις) scripsi praesentaberis fv
 et quando deleui 31 uel momenta deleui coll. Petil. II 38, 91. Ep.
 c. Don. 11, 27

quae pater posuit in sua potestate, sed accipietis uirtutem superuenientis spiritus sancti in uos, et eritis mihi testes in Hierusalem et in totam Iudaeam et Samariam et usque ad terminos terrae. his dictis nubes suscepit eum. nihil ulterius <his> 5 uerbis addidit: hoc tanto tenacius quanto posterius audientium mentibus fixit. hanc sponsam suis amicis sponsus abiens commendauit. hanc ergo <fidem> de sancta ecclesia discipulis dereliquit. huic fidei, Donatistae, resistitis et pro fide, quam dominus Christus reliquit apostolis, uos persecutionem ferre 10 contenditis. huic hominis filio, qui ecclesiam suam incipientem ab Hierusalem et per omnes gentes fructificantem atque crescentem tanta diligentia commendauit, mira caecitatis impudentia contradicitis et propter filium hominis uos mala sustinere clamatis. an hoc fortassis ideo dicitis, quia uobis 15 alium filium hominis inuenistis, cuius nomine uocitemini, de cuius parte dicamini? erratis, non est ipse. quando propter filium hominis pati persecutionem felicitatis esse dicebat, se ipsum ille sponsus, non adulterum praedicabat.

23. Et nos confitemur, ut dicitis, non solis apostolis esse 20 dictum: beati eritis, cum uos persecuti fuerint homines. ad omnes enim hoc pertinet, non qui post illos quamlibet persecutionem passi sunt siue patiuntur siue qui passuri sunt, sed qui propter iustitiam, sicut et ipsi. nam hoc paulo superius dixerat: beati qui persecutionem 25 patiuntur propter iustitiam, quia ipsorum est regnum caelorum; deinde ista subiunxit, quae commemorare et frustra uobis usurpare uoluistis. frustra enim beatitudinem istam pertinere ad uos putatis, quando in uobis iustitiam, cui praemium debeatur, non demonstratis. quin immo e con- 30 trario etiam pro iniquitate patimini, minus ab aliis, plus a

21 Matth. 5, 11 25 Matth. 5, 10

def. A 5 his addidi 7 hanc—commendauit *delenda censeo* 8 fidem addendum esse cens. v, om. fv 30 primi debeatis f

nobis, ut ante dei iudicium quod futurum est etiam ipsi
 uobis quod meremini ex aliqua parte reddatis. unde quia tu
 ipse dixisti non hoc solis apostolis, sed omnibus dictum, ne
 usque ad illos fides praemia habuisse uideretur: sicut hoc
 5 ergo non solis apostolis, sed omnibus dictum est, qui etiam
 post illos propter iustitiam fuerant mala quaecumque passuri,
 sic etiam omnibus illud dictum est: si uos persecuti
 fuerint in ista ciuitate, fugite in aliam. quare hoc
 non facitis, si ad eorum societatem, quibus haec dicta sunt,
 10 pertinetis? quod quidem etsi feceritis, non ideo pertinebitis,
 quia et latrones hoc facere possunt, quos inquiri leges publicae
 iusserunt. uerumtamen quia hoc facere non uultis, de com-
 pendio uos ad istos, quibus haec dicta sunt, non pertinere
 monstratis. et ut uos multo manifestius ipsa excusatio uestra
 15 ab illo numero uerorum christianorum ostendat alienos, loca
 quo confugiatis, quae ille usque in finem saeculi non defutura
 promisit, uobis deesse iam dicitis, nullo modo illum quod
 falsa promiserit conuincentes, sed uos ad eorum consortium
 quibus hoc promisit non pertinere monstrantes et ideo non
 20 ueraces martyres, sed haereticos uos esse fallaces. quid uobis
 ulterius dicamus, quando lingua uestra uos uincit?

XXI. 24. Nam et illud quod addidisti dixisse apostolum:
omnes, qui in Christo pie uiuere uolunt, persecutionem
patiantur necesse est, non quidem ille dixit: 'necesse
 25 est', sed: omnes, ait, qui uolunt in Christo pie uiuere
 persecutionem patientur. sed uos ad istos non pertinere
 quis dubitat? si enim et uos estis, de quibus hoc dixit
 apostolus, quare non facitis, quod ipse fecit apostolus? nam
 si portae aduersus uos clauderentur, per murum submitti
 30 debuistis, ut manus persequentium fugeretis. patent portae
 et exire non uultis. quam persecutionem patimini nisi a uobis?
 diligit uos persecutor uester et persequitur uos furor uester:

7 Matth. 10, 23 23 pag. 218, 18 25 II Tim. 3, 12

def. 1 23 persecutionem *scripsi* persecutiones *fu*

ille ut fugiatis cupit, iste ut pereatis impellit. sic autem intellegitis quod ait apostolus: omnes qui uolunt in Christo pie uiuere persecutionem patientur, ut maiores uestros sub apostata imperatore Iuliano non pie uixisse uobis necesse sit confiteri. nam quisquis illo tempore 5 Donatista factus est, donec aduersus uestrum rursus errorem pia christianorum imperatorum cura consurgeret, si ante defunctus est, non pie uixit, quia non est passus persecutionem. si autem hoc propterea dixit apostolus, quia, sicut alibi scriptum est, temptatio est uita hominis super ter- 10 ram nec cessat pios uerosque christianos non solum aduersitatis infestatione, uerum etiam prosperitatis seductione temptare, ut animus humanus aut afflictione succumbat aut elatione uanescat, profecto, quamdiu hic uiuitur, omnes qui uolunt in Christo pie uiuere persecutionem patientur, ut 15 aut uicti comprehendantur a diabolo aut probati diabolum uincant. quos autem comprehensos captiuosque iam possidet, non ut obtineat persequitur, sed quia obtinet utitur.

25. Porro si persequi tantummodo ille dicendus est, qui dolore aliquo excruciat seu uult tenere ut excruciet, non tibi 20 uideatur excruciator cordis leuior esse quam corporis, et considera, qualem persecutionem patiebatur qui dicebat in psalmo: uidi insensatos et tabescebam. hanc persecutionem Loth iustus patiebatur in Sodomis etiam priusquam in domo eius angeli hospites eius, cum homines putarentur, a Sodo- 25 mitis appeterentur ad stuprum. iustus enim eos tam publice turpes et ante suae domus iniuriam sine magno cordis cruciatu uidere non poterat.

XXII. Unde inter suas persecutiones etiam talia commemorat apostolus Paulus, dicens: quis infirmatur et ego non 30 infirmor? quis scandalizatur et ego non uror? pro-

2. 14 II Tim. 3, 12 10 Hiob 7, 1 23 Ps. 118, 158 24 cf. Gen. 19
30 II Cor. 11, 29

def. A 20 seu] qui se f 24 Lot v 27 iniuriam] ianuam non bene con. v

inde quanto maior est in nobis caritas Christi, tanto maiore cum dolore animi uos uidemus habere sacramenta Christi et separari a membris Christi et rebellare contra pacem Christi. sed quamdiu in hoc corpore uiuitis, spes nobis aliqua de
 5 uobis datur; cum uero iam in illa dissensione morimini, multo amarius uos dolemus. iam porro quando uos ipsos necatis uel irruendo armis alienis uel praecipitiis et submersionibus et ignibus uestris, satis dici non potest quanto nos maerore crucietis. plus quippe impius Absalon patrem sanctum David
 10 extinctus quam rebellis afflixit. uiuum namque eum comprehendere cupiebat, ut qui malitia grassabatur paenitentia sanaretur. erat ergo ille persecutor patris non solum populum dei diuidendo nec solum contra dei legem et contra legitimum patris regnum arma portando atque bellando, sed multo amplius
 15 persecutus est cor paternum in illa impietate moriendo. denique illum pater optimus pessimum filium, quem non desperando non defleuerat uiuum, spe finita fleuit occisum. discite ergo, quid sit quod apostolus ait: omnes qui uolunt in Christo pie uiuere persecutionem patientur. si catholicorum
 20 domus Donatistae non diripuissent, si catholicas ecclesias non incendissent, si catholicorum codices sanctos in ipsa incendia non misissent, si catholicorum corpora non immanissimis caedibus afflixissent, si catholicorum membra non praecidissent, si oculos non extinxissent, si denique catholicos non
 25 crudeliter occidissent, hanc solam nos a uobis grauissimam persecutionem perpeti uerissime diceremus, quia uidemus uos insensatos et tabescimus, quia infirmatos et infirmamur, quia scandalizatos et urimur, quia perditos et lugemus. haec mala uestra, quae uos in aeternum interitum mittunt, amarius
 30 nos persequuntur quam illa, quae a uobis nostris corporibus uel rebus uel domibus aut basilicis inferuntur. minus persequimini, cum in nos saeuitis, quam cum uos peritis. denique in illa persecutione, qua in nos saeuitis, cum laude gaudemus, in hac autem, qua uos peritis, si gauisi fuerimus, uobiscum

perimus. sed quamdiu in hac carne uiuitis, de uobis desperare non possumus; cum uero in hac impietate morimini, maxime cum uos ipsos horrenda caecitate furoris occiditis, amarissimam tristitiam nostram illud tantummodo consolatur, quod consolatum est sanctum David, in unitate scilicet dei populus 5 congregatus, qui fuit scelerati filii tyrannide diuisus. tolerabilius enim longe pauciores pertinacissimi uestri suis praecipitiis uel submersionibus uel ignibus pereunt, quam innumerabiles populi illis eorum salutem impredientibus incendio cum illis aeterni ignis ardebunt. numquam igitur ecclesiae Christi defuit 10 aut deerit, unde secundum apostolum qui uolunt in Christo pie uiuere persecutionem patiantur, aut impiorum malitiam sustinendo cum in noxia uiuant, aut eos dolendo cum pereunt.

XXIII. 26. Nolite itaque falli, quod uobis dictum sit: ueniet hora, quando qui uos occiderint putent 15 se officium facere deo aut, sicut tu hoc testimonium posuisti: *putent se uictimam dare deo*. non quidem hoc esse dictum de persecutionibus, quas gentes ecclesiae fecerunt, manifestum est. diis enim suis plurimis, qui utique non sunt, deputauerunt se gentiles officium facere, cum hoc facerent 20 uni deo. unde hoc idem, quod dominus praedixit suis, aut per Iudaeos impletum est, qui sanctum Stephanum et multos alios occiderunt, dum putabant se officium deo facere, quoniam unum uerum deum colere uidebantur, aut etiam nobis, id est catholicis, dictum est de diuersis haereticis usque qua- 25 que furentibus, qui ubi possunt et quando possunt et quomodo possunt occidendo catholicos putant se officium deo facere, maximeque de uobis, qui praecipuum uobis nomen fecistis in Africa de talibus uictimis. nam si uobis dictum esset, non utique uos ipsi occideretis, sed expectaretis a nobis potius 30 occidi, qui putamus nos, ut dicitis, cum id facimus, officium deo facere. nunc uero cum festinatis ad mortem, ne a nostris

15 Ioh. 16, 2; cf. pag. 218, 20

def. A 10 ecclesia f 13 in noxia scripsi innoxie fo 14 sit] est f 16 hoc scripsi hic fo 31 facimus] facitis v

teneamini, uiuere metuitis, non occidi, quia erubescitis corrigi aut de uestro <errore> conuinci. an forte uos estis ad quos utrumque pertineat, quia, cum occidimini et uos a uobis, putatis uos officium deo facere et has ei uictimas de uobis dare? ad nos ergo pertinet, quod sequitur atque abs te commemoratum est. mox enim dominus adiunxit et ait: sed haec facient uobis, quia non cognouerunt patrem neque me. cum itaque uos ipsos occiditis, putantes uos officium deo facere, nec patrem cognouistis, <quem non audistis dicentem: non occides, nec filium cognouistis>, quem non audistis dicentem: fugite.

XXIII. 27. Uerba epistolae: *Sed belliferae, inquit, pacis cruentaeque unitatis se incolae iactant. audiant dominum dicentem: pacem meam do uobis, pacem relinquo uobis; non sicut saeculum dat ego do uobis. saeculi enim pax inter animos gentium dissidentes armis et belli exitu foederatur; domini Christi pax salubri lenitate tranquilla uolentes inuitat, non cogit inuitos.* ad haec responsio: Uos quidem belliferam pacem et cruentam unitatem facere cupitis aut uiolentis mortibus nostris aut uoluntariis mortibus uestris, non imputantes uobis quod facitis nobis et imputantes nobis quod facitis uobis. sed nos et quod facitis nobis cogimur sustinere et quod uobis facitis nihil possumus quam dolere, dum tamen fiat pax et unitas Christi propter salutem multorum, sicut fit in plurimis, etiamsi propter furorem paucorum non fit in omnibus. nam si non inuido, sed fideli oculo uelletis attendere, uideretis, quam uera pace atque unitate Christi gaudeant qui ex uobis ad nos uenerunt, tot tantorumque populorum agmina, in quibus etiamsi adhuc sunt nonnulli ipsa nouitate turbati, et ipsi paulatim ab hac infirmitate

6 Ioh. 16, 3; cf. pag. 218, 22 10 Ex. 20, 13 11 Matth. 10, 23
14 Ioh. 14, 27

def. A 1 metuitis] metuimus v 2 uestro] uitio f errore addidi 3 occidimur et nos f 4 nobis f 9 quem—10 cognouistis suppl. mg. v, sed scr. prohibentem; ego dicentem praetuli coll. Petil. II 16, 36 extr.; om. fv 27 uidetis f

sanantur. et si ficti aliqui perseuerant, non utique propter ipsos non fuerant colligendi quos uidemus ueraces, quorum quidam in regionibus uestris etiam quibusdam nostris maiores apparuerunt, quando uobis illa perditionis libertate concessa ad uos redire noluerunt. debebamus ergo, ne perderemus istos, 5 colligere et fictos, quia in euangelio legitur seruos ad nuptias domini sui congregasse conuiuas bonos et malos, maxime quia uos de area dominica superbiae spiritus tamquam improbus uentus ante tempus uentilationis excussit, unde uos ad illam, quantum opitulante deo possumus, reuocare conamur. et utique 10 nostis, quemadmodum scopis diligentiae frumentum simul etiam cum terra trahitur, quando in aream reuocatur.

XXV. 28. Quod autem uobis uidetur inuitos ad ueritatem non esse cogendos, erratis nescientes scripturas neque uirtutem dei, qui eos uolentes facit, dum coguntur inuiti. numquid 15 enim paenitentiam Niniuitae inuiti egerunt, quia hoc rege suo compellente fecerunt? iam enim propheta iram dei uniuersae ciuitati eam triduo perambulans praenuntiauerat: quid igitur opus erat regis imperio, ut humiliter supplicaretur deo, qui non intuetur ora sed corda, nisi quia erant in eis quidam, 20 qui nec curarent nec crederent praedicta diuina nisi terribi potestate terrena? ista igitur iussione regiae potestatis, contra quam uoluntarius fit uester occasus, multis ad salutem quae <est> in Christo praestatur occasio, qui etsi uiolenter adducuntur ad cenam tanti patris familias et compelluntur intrare, 25 intus tamen inueniunt unde se laetentur intrasse. utrumque enim futurum dominus ipse praedixit et utrumque compleuit. nam reprobatis quibusdam, qui utique intelleguntur Iudaei, quia ipsi per prophetas antea fuerant inuitati et ad horam excusare maluerunt, ait dominus seruo suo: exi in pla- 30 teas et uicos ciuitatis, et pauperes ac debiles et caecos et claudos introduce huc. et ait seruus:

6 cf. Matth. 22, 10 17 cf. Ion. 3 30 Luc. 14, 21—23

def. A 3 uestris] nostris f nostris] uestris nostri f 11 nostris f 24 est addidi

domine, factum est ut imperasti, et adhuc locus est. et ait dominus seruo: exi in uias et saepes, et compelle intrare, ut impleatur domus mea. intellegimus 'uias' haereses, schismata 'saepes'; uiae quippe hoc loco significant diuersas opiniones, saepes autem peruersas opiniones. quid ergo miramini, si non corporalis cibi sed spiritalis fame moritur, quisquis ad istam cenam nec libenter introductus nec uiolenter impulsus ingreditur?

XXVI. 29. Uerba epistolae: *Odio, inquit, saeculi gaudemus. in eius pressuris non succumbimus, sed laetamur. mundus hic non potest seruos Christi diligere, qui Christum cognoscitur non amasse, domino ipso dicente: si saeculum uos odit, scitote quia me primum odio habuit quam uos. si me persecuti sunt, et uos persequentur.* ad haec responsio: Quomodo gaudentes odio saeculi pressuris eius non succumbitis, sed laetamini, cum uos ipsos uelit occidere, ne molestias qualescumque patiamini, et mori eligitis non ab aliis occisi pro ueritate Christi, sed a uobis ipsis pro parte Donati? ista circumcellionum est insania, non martyrum gloria. cum itaque appareant facta uestra, quid uobis uerba usurpatis aliena? *mundus iste, inquit, non potest seruos Christi diligere, qui Christum cognoscitur non amasse.* non ergo ad mundum istum pertinemus nos, quia diligimus uos; sed serui Christi uos non estis, qui malum pro bono retribuentes et malitiam uestram, quando in nos exercere non potestis, in uos retorquentes nec nos diligitis et uos occiditis. dominus autem quando dixit: si saeculum uos odit, scitote quia me priorem uobis odio habuit. si me persecuti sunt, et uos persequentur, non uobis, sed illis dixit, quibus praecepit, ut, si eos persequerentur in ista ciuitate, fugerent in aliam, quod uos non facitis. illis dixit, ad quas ciuitates confugerent usque in finem saeculi non defuturas, quas uos

12. 27 Ioh. 15, 18. 20 29 cf. Matth. 10, 23

def. 1 1 domine (κύρις) scripsi domino f^v 10 eis f¹ 15 quomodo] quo v
15*

querimini uobis iam deesse nec uultis fateri eos, quibus haec dicta sunt, uos non esse.

XXVII. 30. Uerba epistulae: *Sed etsi persecutio conquiescat, inquit, unde martyrum numerus adimpletur, Iohanne dicente: uidi, inquit, animas occisorum sub ara dei exclamantium et dicentium: quamdiu, domine, non iudicas et uindicas sanguinem nostrum de iis qui habitant super terram? et acceperunt singuli stolas albas, et dictum est eis, ut requiescerent adhuc paucum tempus, donec impleatur numerus fratrum ipsorum qui incipient interfici sicut et ipsi?* ad haec responsio: Si sub ara Christi martyres esse uelletis, non uos ipsos incendiando sacrificium diabolo faceretis. quis enim gaudet de isto furore uestro nisi diabolus, qui eum uobis inspirat, et qui sunt ex parte illius? ipse est, qui illum puerum, de quo in 15 euangelio legimus, mittebat aliquando in aquam, aliquando in ignem, ipse et illum gregem porcorum praecipitem fluctibus mersit, ipse, ut se de pinna templi praecipitaret, etiam ipsi domino audacissima temptatione suggessit. ad diabolum sine dubio pertinetis, cum tria genera mortis, aquam ignem praecipitium, in uestris mortibus frequentatis. si enim mentes non 20 dementia perderetis, ista ipsa uerba, quae de sancto libro posuisti, ab isto interitu quem uobis ingeritis uos reuocare deberent. quid enim animae martyrum sub ara dei dicunt? quamdiu, domine, non iudicas et uindicas sanguinem nostrum de iis qui habitant super terram? uindicari poscunt sanguinem suum, in eis utique a quibus 25 fusus est: numquid in aliis? ac per hoc uindicabitur uester in uobis.

31. Quid est autem stultius quam quod putatis prophetiam 30 istam de martyribus, qui futuri praedicti sunt, non nisi in

5 Apoc. 6, 9—11 15 cf. Matth. 17, 15 17 cf. Matth. 8, 32
18 cf. Matth. 4, 5—6 25 Apoc. 6, 10

def. A 10 ipsorum ed. Lugdunensis uestrorum fv, cf. pag. 229, 12 17 et ipse et f

Donatistis esse completam, quasi, posteaquam hoc scripsit
 beatus Iohannes, nulli martyres sint occisi, quo usque exsur-
 geret pars Donati, qui si quando alios non possunt se ipsos
 occidunt, qui faciunt opera latronum et daemonum et gloriam
 5 sibi uindicant martyrum? quodsi tanto temporis interuallo,
 id est a Iohanne usque ad istos, nulli occisi essent martyres
 ueri, ut nihil aliud, uel temporibus antichristi diceremus
 futuros, in quibus ille martyrum numerus compleretur, nec
 tamen istos uel alieni uel sui sanguinis reos accrescere numero
 10 uerorum martyrum crederemus, quibus dictum est ut requie-
 scerent paruum tempus, donec impleretur numerus fratrum
 ipsorum, qui inciperent interfici sicut et ipsi, ab aliis utique,
 non a se ipsis sicut isti, et ideo isti non sicut ipsi. possumus
 etiam uerissime dicere ipsos quoque Donatistarum temporibus
 15 catholicos quos occidunt ad supplementum illius numeri per-
 tinere. sed cum post apostolum Iohannem, qui futura illa
 conscripsit, tanta strages martyrum interficientibus impiis
 usque quaque in tam multis gentibus facta sit, quid sibi
 uolunt isti suarum animarum extortores et alienarum tortores,
 20 ut, quod de martyribus sanctis legunt esse praedictum, de
 se iactent esse completum? praeparate nos potius, ut uester
 sanguis non in eis, qui uos uel comprehendere uel fugere
 cupiunt ut uiuatis, sed in uobis potius uindicetur. an forte,
 ne hoc fiat, ideo non eum funditis, sed aut praecipitio colli-
 25 ditis aut unda suffocatis aut in cinerem conuertitis? sed erratis.
 uindicabitur in uobis, quocumque modo perimatur a uobis; in
 uobis enim <etiam> uindicaretur, si non in ecclesia Christi, sed
 in parte Donati ab aliis funderetur. itane uos clamabitis ad
 deum, ut uindicet sanguinem uestrum, et exaudiet uos nisi
 30 damnauerit uos? quomodo enim uindicetur, nisi qui eum
 ausus est trucidare damnetur? in hac ergo uoce non estis
 nisi accusatores uestri, quia uos estis rei sanguinis uestri,
 nec deus nisi uos damnabit, quando a uobis uel collisum uel

def. 1 2 exurgeret f 5 uendicant f 23 sed] sed ut f 27 etiam
 addidi

suffocatum uel exustum uel quocumque pacto trucidatum uel, si hoc elegeritis, effusum sanguinem uestrum uindicabit.

XXVIII. 32. Uerba epistolae: *An non ista, inquit, persecutio est, quae tot milia innocentum martyrum artauit ad mortem? christiani enim secundum euangelium spiritu prompti, sed 5 carne infirmi a sacrilega contaminatione caminorum reperto compendio suas animas rapuerunt, imitati presbyteri Raziae in Macchabaeorum libris exemplum, nec frustra timentes. quisquis enim in eorum manus inciderit, non euasit. sed quantum uelint faciant: quod certum est, dei esse non pos-* 10 *sunt qui faciunt contra deum.* ad haec responsio: Apertissime omnino quam persecutionem patiamini et uerissime confiteris; ipsa est enim de qua iam dixi, quae in sanctis scripturis de quibusdam impiis satis euidenter expressa est, de quibus dictum est quia persecutionem patiuntur ab ipsis factis suis. 15 quod quidem dici de uobis conuenientissime potest, etiamsi uos aliorum manus propter uestra sacrilegia trucidarent. nam et latrones et quilibet homines rei criminum capitalium, cum iustis legibus puniuntur, non dicendi sunt persecutionem pati nisi ab ipsis factis suis. sed nunc plane cum parcente uobis 20 mansuetudine christiana ita in uos saeuit uestra dementia, ut, quemadmodum dicis, *caminorum reperto compendio* uestras animas rapiatis, omni modo uos a uobis ipsis pati persecutionem nimia est impudentia si negatis, quando uos utrumque completis, et unde iuste pereatis et quod peritis. sic autem 25 dicis tot hominum milia esse qui hoc faciunt, quasi non etiam ista sit non parua causa, cur ab huiusmodi magisterio uestro Africa liberetur. eorum est enim hominum genus, cui hoc malum persuadere potuistis, qui sole(ba)nt haec et antea facere, maxime cum idololatriae licentia usque quaque ferueret, 30 quando isti paganorum armis festa sua frequentantium irrue-

5 cf. Matth. 26, 41 7 cf. II Mach. 14, 41 sqq. 15 cf. Sap. 11, 21 et pag. 214, 25

def. A 3 non om. f 8 Machabaeorum v 9 in om. f 27 sint f 29 solebant scripsi solent f v 31 frequentantium scripsi frequentantibus f v

bant. uouebant autem pagani iuuenes idolis suis quis quot occideret. at isti gregatim hinc atque inde confluentes tamquam in amphitheatro a uenatoribus more immanium bestiarum uenabulis se oppositis ingerebant, furentes moriebantur, putrescentes sepeliebantur, decipientes colebantur. praeter haec sunt saxa immania et montium horrida praerupta uoluntariorum creberrimis mortibus nobilitata uestrorum. aquis et ignibus rarius id agebant, praecipitiis greges consumebantur ingentes. aetatis nostrae hominibus res notissimas loquor. quis enim nescit hoc genus hominum in horrendis facinoribus inquietum, ab utilibus operibus otiosum, crudelissimum in mortibus alienis, uilissimum in suis, maxime in agris territans, ab agris uacans et uictus sui causa cellas circumiens rusticanas, unde et circumcellionum nomen accepit, uniuerso mundo paene famosissimum Africani erroris opprobrium?

XXVIII. 33. Ex hoc igitur genere quis ignorat quam multi antea per diuersas mortes ibant et peribant, et nunc in illorum comparatione quam pauci suis ignibus ardeant? sed si putas moueri nos oportere, quia isto modo tot milia moriuntur, quantum existimas nos habere consolationis, quod a tanta dementia partis Donati, ubi non solum nefariae diuisionis error, uerum etiam furor iste lex facta est, longe atque incomparabiliter plura milia liberantur? neque enim isti, qui pereunt, illorum saltem numero aequantur, qui ex ipso genere nunc iam tenentur ordine disciplinae colendisque agris amisso circumcellionum et opere et nomine inseruiunt, seruant castitatem, tenent unitatem: quanto minus coaequantur isti perditum numero utriusque sexus non solum puerorum et puellarum, iuuenum et uirginum, uerum etiam coniugatorum et senum, quorum innumerabiles ex Donatistarum nefaria dissensione in pacem Christi ueram et catholicam transeunt! isti quippe, qui se incendunt, nec tot homines sunt quot loca sunt populis plena, qui ab exitiali peste erroris illius et furoris

def. d 4 uenabulis se oppositis *ante* more (*lin. 3*) *transponenda uidentur* in-
serebant *f* 12 ab aquis *f* 24 saltem] saluti *f* 33 qui *scripsi* quae *fv*

per hanc instantiam perficiendae unitatis eruuntur. numquidnam, obsecro, sanum misericordiae potest esse consilium, ut simul cum illis isti omnes aeternis gehennarum suppliciis seruentur, ne illi in istorum comparatione perpauci suorum caminorum ignibus exurantur? ut enim omnes cum Christo uiuant, magnis conatibus et uotis agendum est; sed si hoc per quorundam furorem fieri non potest, saltem ut non omnes cum diabolo pereant laborandum est.

XXX. 34. Sane de scripturis sanctis sagacissime inquirens, si quid proferre posses pro ista spontaneae mortis sententia insana, inuenisse te aliquid putas, quia scriptum est in euangelio: spiritus quidem promptus est, caro autem infirma, tamquam ideo se quisque occidere debeat, quia infirmus est ad passiones inter manus persequentium sustinendas. non potuisti citius dicere falsos martyres uestros ex illorum esse numero, de quibus scriptum est: uae his qui perdiderunt sustentiam, et ad illos prorsus non pertinere, quibus dominus dicit: in uestra patientia possidebitis animas uestras. de quibus autem legitur: spiritus promptus est, caro autem infirma, somno non uoluntario premebantur, non interitu uoluntario necabantur. diligenter lege et quid loquaris attende. ubi est quod apostolus ait: fidelis deus, qui non permittet uos temptari super id quod potestis, sed faciet cum temptatione etiam exitum, ut possitis sustinere? itane credendum non est huic apostolicae ueritati et inimicos debemus nos ipsos habere, quia inimicos non possumus alios sustinere? absit hoc a cordibus christianis. plane fidei apostolo, immo ipsi fidei deo, qui non sinit suos temptari supra quam ferre possunt, sed facit cum temptatione etiam exitum, ut possint sustinere, credant catholici, non credant Donatistae, et ne

12. 19 Matth. 26, 41; cf. pag. 230, 5 16 Eccli. 2, 16 18 Luc.
21, 19 23 I Cor. 10, 13

def. .1 1 nunquid non *f* 3 seruentur] eruantur *f* 14 punctum post est
habent *fv*, correxi 16 his *scripsi* iis *fv*

semper ista non credant, non sint Donatistae. quando enim desperatur in quibusque passionibus a domino impetranda patientia et ideo quaeritur compendium caminorum, ubi se isti non quidem feris, ut ait beatissimus Cyprianus, sed tamen
 5 flammis obiciunt, quos nemo damnauit, non est hoc consilium sed furor, non est sapientia sed amentia. habeant isti incendia sua, qui non dicunt de adiutorio domini: quoniam ab ipso patientia mea.

35. Certe sanctus Iob, quando a capite usque ad pedes
 10 intolerabili uulnere putrescebat et doloribus excruciabatur immanibus, hoc uestrum compendium habebat in promptu, quo se ab huiusmodi uita horrendis calamitatibus plena, in qua procul dubio manebat, nolebat eripere. potestas utique aderat, sed iustitia non sinebat. secundum hoc enim dicit:
 15 atque utinam possem me occidere aut rogare alium ut faceret mihi hoc. negauit se posse iustus, quod per iustitiam fieri non poterat. eo loquendi modo et apostolus ad Galatas dicit: testimonium uobis perhibeo, quia, si fieri posset, oculos eruissetis et dedissetis mihi.
 20 cur enim et hoc fieri non posset, nisi quia iuste fieri nullo modo posset? sic et dominus, cum per angelos suos iustum Loth de Sodomis exeuntem urgeret, ut properaret in Segor: non enim, inquit, potero facere rem, donec tu illo introeas. non posse se dixit, quod sine dubio poterat per
 25 potentiam, sed non poterat per iustitiam. posset enim patientissimus Iob, ut nihil aliud, uel cibum uel potum non sumere atque ita illam uitam aerumnosam horrendamque consumere; sed hoc iuste facere non posset, quoniam nulli fas est se ipsum occidere, maxime cum, ut possit uiuere, possit fugere.
 30 an hoc aliquis dubitauerit, quod ille uir sanctus, qui tam multa in suis doloribus loquebatur, rogare ut hoc sibi fieret

4 cf. Ps.-Cypr. De laude martyrii c. 21 7 Ps. 61, 6 15 Hiob 30, 24
 18 Gal. 4, 15 23 Gen. 19, 22

def. J 3 patientia scripsi sapientia fv 14 sinebat] desinebat Amerb. de-
 serebat f 22 Lot v

aliquem posset? neque enim, ut dolenti et putrescenti manus defuit ad perimendum, et lingua defuit ad rogandum. certe uel ipsam coniugem suam poterat hoc rogare. quæ tamen ut hoc fieret nec ipsa suggessit, quæ illum mori per eius blasphemiam deo irascente cupiebat, ideoque aliquid in deum consilio nefando <dicens> tamen ut ipse se occideret ei dicere non audebat. plus iuris in uos diabolus habet, qui uobis tam facile persuadet, quod insipienti mulieri persuadere non potuerat, quam sibi ministram ad decipiendum uirum suis illi ablatis omnibus reseruauit. dixit itaque se iustus ille non 10 posse aliquem rogare ut eum interficeret, etiam id ostendens utique non licere. quod enim non potest iuste, non potest iustus, quoniam hoc decernendo prius amittit iustitiam, ut, quod non potest iustus, possit iniustus. sic ergo dixit: atque utinam possem me ipsum interficere, tamquam diceret 15 'atque utinam iustum esset'; tunc enim a iusto fieri posset. neque enim, ut hoc posset quod non potest nisi iniustus, iniustitiam sibi optaret, sed si fieri posset, hanc uellet esse iustitiam. quod fieri quia non potuit, ut haec esset iustitia, non potuit instus quod sola faceret iniustitia. ac per hoc non 20 est iniustum homini iusto optare mortem, quando amarissima est uita, sed si deus optatam non dederit, non erit iustum nisi tolerare eam amarissimam uitam. sicut a iusto nec illud alienum est, ut optet uitam, quando amara mors imminet, sed cum se uidet eam impetrare non posse, dicit quod nos 25 in se transfigurans dominus ait: uerum non quod ego uolo, sed quod tu uis, pater. haec autem illis dicenda sunt, quos ad mala gerenda quaerunt qui persequuntur, non quos ad bona participanda qui diligunt; eis, inquam, dicenda sunt ista, qui persecutionem patiuntur propter iustitiam, non 30 qui eam sibi faciunt propter iniustitiam.

4 cf. Hiob 2, 9 14 Hiob 30, 24 26 Matth. 26, 39 30 cf. Matth. 5, 10

def. A 1 ut scripsi non fo 4 suggessisset v 6 dicens addidi

XXXI. 36. Proinde etiam senior ille Razias, quem sibi isti exemplis sui sceleris destituti de Machabaeorum libris tamquam imitandum se inuenisse gloriantur, hoc facere debuit, quod in eisdem litteris leguntur septem illi fratres etiam
 5 exhortante matre fecisse, ut comprehensus et a lege domini sui non auersus omne, quod ei applicitum esset, acciperet et in dolore sustineret et in humilitate sua patientiam haberet. quocirca humilitatem inter manus inimicorum non ualens ferre non plane sapientiae, sed insipientiae dedit exemplum
 10 non Christi martyribus, sed Donati circumcellionibus imitandum. uerumtamen si diligentius consideremus, et ab isto apparetis alieni. iste quippe, cum iam comprehenderetur ab hostibus, non habuit liberam fugam. ideo se gladio percussit et, cum perimere non potuisset, de muro se praecipitauit,
 15 deinde abruptam petram, cum iam uiuere non posset, adhuc tamen spirans et corpus impetu mouens, currendo licet exsanguis obtinuit, ubi utraque manu producta sua intestina discepsit dispersit occubuit, turba ita circumdatus, ut euadere non posset, etsi uiuere posset. uos igitur, qui nec dominum
 20 auditis dicentem: fugite nec imitamini Razian, qui uoluit nec potuit fugere, profecto, quia non habetis illum in praecepto, nec habetis istum in exemplo. quid quod iste Razias secundum uestram rationem sine dubitatione culpandus est? dixisti enim propter euangelicam sententiam, ubi dominus ait: spi-
 25 ritus quidem promptus est, caro autem infirma, uos ad caminorum fugisse compendium, quia uidelicet infirmi estis perferre manus inimicorum, si ab eis comprehensi fueritis. ergo illius, qui se gladio grauiter uulnerauit, qui uulneratus murum petiit, qui se inde in ceruicem praecipitem
 30 dedit, qui et postea potuit ad petram currere, in petra stare, intestina educere carpere spargere, numquid dici potest spiritus promptus, caro autem infirma? cuius non solum spiritus

2 cf. II Mach. 14, 41 sqq. 4 cf. II Mach. 7, 1 sqq. 10 cf. epist. 204, 6—7 20 Matth. 10, 23 24 Matth. 26, 41; cf. pag. 230, 5

lef. 4 18 itaque f 19 uiuere non f deum f 20 Raziam v

tam promptus apparuit, sed etiam caro tam firma, ut uix credibile sit eum facere uoluisse ac ualuisse quae fecit. itaque uobis oportet iste displiceat, qui rationem uestrae infirmitatis sua firmitate perturbat. porro si fugere ualens nec uolens in domum suam ligna conguessisset atque irruentibus inimicis, 5 ut eum comprehenderent, ignem supposuisset seque cum suis aedibus concremasset, uobis quidem praeuisset exemplum, sed sibi adquisisset grande tormentum. nunc autem, quoniam fugere non ualuit, aliquanto minus est fortasse sui sanguinis reus, quod sibi intulit mortem, quam comprehenso inimicus 10 iam fuerat illaturus.

37. 'At enim sanctarum scripturarum auctoritate laudatus est Razias'. quomodo laudatus? quia fuit amator ciuitatis: hoc potuit et carnaliter, ciuitatis uidelicet illius terrenae Hierusalem quae seruit cum filiis suis, non autem illius quae sursum, 15 liberae matris nostrae. laudatus est, quia continentiam seruauit in Iudaismo: at haec sibi in comparatione iustitiae christianae damna et stercora fuisse dicit apostolus. laudatus est, quia pater Iudaeorum appellabatur: hoc magis est unde et illi tamquam homini subrepsit humilitatis impatientia, ut prius 20 mori uellet quam hostibus subici. dictum est, quod elegerit nobiliter mori: melius uellet humiliter, sic enim utiliter. illis autem uerbis historia gentium laudare consueuit, sed uiros fortes huius saeculi, non martyres Christi. dictum est, quod se uiriliter de muro praecipitauit in turbas: nec nos dicimus 25 eum hoc fecisse muliebriter. quamquam uos, qui multum exemplo isto profecistis, etiam feminas uestras hoc facere docuistis: sed fatemur hoc etiam ipsas non facere muliebriter, sed uiriliter, non tamen salubriter, quia non fideliter. ad extremum quod inuocasse dictus est dominatorem uitae ac 30 spiritus, ut haec illi iterum redderet, id est uitam et spiritum, nec tunc aliquid poposcit, quo boni discernuntur a malis.

13 cf. II Mach. 14, 37 14 cf. Gal. 4, 25 16 cf. II Mach. 14, 38
17 cf. Phil. 3, 8 19 cf. II Mach. 14, 37

def. 1 8 autem *scripsi* enim *fv* 17 at *scripsi* et *fv*

reddet enim haec deus et his qui male egerunt non in resurrectione uitae aeternae, sed in resurrectione iudicii aeterni. laudatus est itaque iste Razias amator ciuitatis ut ualde bene audiens, id est bonae famae, quia pater Iudaeorum appellatus
 5 est et quod continentiam tenuerit in Iudaismo. istam uero eius mortem mirabiliorem quam prudentiorem narrauit quemadmodum facta est, non tamquam facienda esset scriptura laudauit. nostrum est autem, sicut apostolus admonet, omnia probare, quae bona sunt tenere, ab omni specie mala nos
 10 abstinere.

38. Et hanc quidem scripturam, quae appellatur Macchabaeorum, non habent Iudaei sicut legem et prophetas et psalmos, quibus dominus testimonium perhibet tamquam testibus suis, dicens: oportebat impleri omnia quae scripta sunt
 15 in lege et prophetis et [in] psalmis de me, sed recepta est ab ecclesia non inutiliter, si sobrie legatur uel audiatur, maxime propter illos Macchabaeos, qui pro dei lege sicut ueri martyres a persecutoribus tam indigna atque horrenda perpessi sunt, ut etiam hinc populus christianus aduerteret, quoniam
 20 non sunt condignae passionibus huius temporis ad futuram gloriam quae reuelabitur in nobis, pro quibus passus est Christus, si tanta patientissime pertulerunt pro lege quam dedit deus per famulum hominibus illis, pro quibus nondum tradiderat filium: quamquam et iste Razias habeat quod
 25 legentibus prosit, non solum ut mens exerceatur recte iudicando quod legit, uerum etiam ut animus humanus, immo animus christianus aduerteret, quanta ferenda sint ab inimicis ardore caritatis, cum a se ipso iste timore humilitatis tanta pertulerit. sed ardor caritatis de sublimitate descendit gratiae diuinae,
 30 timor autem humilitatis ex amore accidit laudis humanae, et ideo ille certat per patientiam, hic autem peccat per impa-

8 cf. I Thess. 5, 21—22 14 Luc. 24, 44 19 cf. De ciu. dei 18, 36. De doctr. christ. 2, 5. De cura pro mortuis gerenda c. 1 Rom. 8, 18

ief. A 7 est *scripsi* esset *fv* 11 Machabaeorum *v* 15 *alt.* in *aliis* *deest*; *deleui* 17 Machabaeos *v*

tientiam. non itaque debemus, quidquid in scripturis etiam dei testimonio laudatos homines fecisse legerimus, consentiendo approbare, sed considerando discernere, adhibentes iudicium non sane nostrae auctoritatis, sed scripturarum diuinarum atque sanctarum, quae nos nec illorum hominum, quibus 5 illic bonum atque praeclarum testimonium perhibetur, omnia uel imitari uel laudare facta permittit, si quae non recte ab eis facta sunt uel huic iam tempori non conueniunt. sed de iis, quae tunc fuerant recta, nunc non sunt, quid opus est aliquid in hac quaestione discutere, cum hoc, unde agitur, ut 10 sibi quis inferat mortem, maxime cui conceditur uel potius qui compellitur uiuere, in eis sit factis, quae nec poterunt umquam recta esse nec potuerunt, sicut satis iam demonstraui-

39. Proinde quomodolibet accipiat a uobis huius Raziae 15 uita laudata, non habet mors eius laudatricem sapientiam, quia non habet dignam dei famulis patientiam, potiusque huic uox illa sapientiae, quae non laudis, sed detestationis est, competit: uae his qui perdiderunt sustinentiam. nam si laudatorum facta omnia creditis imitanda, numquid melior est 20 iste Razias quam Dauid? cur ergo eius factum de aliena uxore appetenda eiusque occidendo marito nullus bonus sibi proponit (imitandum), sed potius cauendum atque uitandum? numquid melior est Razias quam Salomon? placetne ergo uobis, ut eius erga mulieres lasciuiae, quarum seductionibus usque ad templa 25 idolis fabricanda perductus est, imitandum proponamus exemplum? numquid melior Razias quam Petrus apostolus, qui ubi dixit: tu es Christus filius dei uiui, tam beatus a domino appellatus est, ut clauis regni caelorum accipere mereretur, nec tamen in eo creditur imitandus, ubi mox eodem momento 30 reprehensus audiuit: uade post me, satanas; non enim

19 Eccli. 2, 16 21 cf. II Reg. 11 25 cf. III Reg. 11 28 Matth. 16, 16 31 Matth. 16, 23

def. J 12 poterunt *coni. v.* poterant *in textu, item f* 19 iis *fv* 23 imitandum *addidi* 30 in eo *coni. v* ideo *fv*

sapis quae dei sunt, sed quae hominum? atque ut haec taceam, quae uoce apertissima sancta ecclesiae scriptura culpauit, et ea dicam, quae tantummodo ibi narrata atque conscripta sunt nec de his est in alter<utr>am partem laudis aut
 5 reprehensionis lata sententia, sed quae nobis iudicanda permissa sunt, numquid melior Razias quam Noe? quis autem illum uirum, quod iacuit ebrius, laudauerit sobrius? numquid melior est Razias quam Iudas patriarcha? quis tamen eum approbet, cui placeat, quem non rectissime offendat in illa fornicatione,
 10 quandoquidem non ad suam nurum, quia hoc ignorauit, uerumtamen ad eam quam meretricem putauit ingressus est? numquid melior est Razias quam Samson? audete itaque dicere, si potestis, illud quod in crinibus habuit uirtutis magnum diuinumque secretum blandienti mulierculae fuisse prodendum.
 15 nam illud quod cum inimicis occidit et se ipsum, quando super se atque illos deiecit domum, mortem quam mox ab eis fuerat perpersurus communem uoluit cum illis habere; quia non posset euadere. quod quidem non sua sponte fecit, sed hoc spiritui dei tribuendum est, qui usus est eo, ut faceret
 20 quando illi adfuit, quod facere non poterat quando idem spiritus defuit. sicut Abrahae factum, quando filium uoluit immolare, quod deo iubente fuit oboedientia, deo non iubente quid fuisset nisi dementia?

40. His sacris litteris eruditus beatus Cyprianus in confessione sua dixit disciplinam prohibere ne quis se offerat. uidete,
 25 quantum mali faciatis, cum uos uultis occidere, qui essetis indisciplinati, etiam si uos aliis hoc uobis facere cupientibus uelletis offerre. fugam praecipit quem uocatis saluatorem, fugam permittit persecutor: quid ergo sequimini, ut uestris ignibus
 30 pereatis, nisi uestrum furorem? et tamen dicis: *an non est ista persecutio, quae tot milia innocentum artauit ad mortem?*

7 cf. Gen. 9, 21 10 cf. Gen. 38 14 cf. Iud. 16 21 cf. Gen. 22 25 cf. Act. procons. c. 1 30 pag. 230, 3

def. A 4 alterutram scripsi alteram fo 12 Sampson f 23 fuisset scripsi fuit fo 26 essetis scripsi estis fo 30 est om. f 31 innocentium f

ostendite, quomodo sitis innocentes, qui Christum diuiditis et uos occiditis. ostendite, quomodo artemini ad mortem, quibus fuga et diuinitus iubetur et humanitus relaxatur. ostendite, quemadmodum caminorum compendio animas uestras a contaminatione rapiatis, quas potius caminorum sacrilegio tamquam 5 diabolico sacrificio contaminatissimas facitis. interrogate Christum: iubet uos fugere; interrogate tribunum: permittit uos fugere; si et ipsum Razian interrogare possetis, responderet uobis: 'ego non potui fugere.' uos ergo nec Christum saluatorem nec tribunum persecutorem nec Razian auctorem habetis. 10

XXXII. 41. Quod autem dixisti, ut se ipsos uestri occiderent, non eos frustra timuisse, quoniam quisquis in nostras uel nostrorum manus incidit non euasit, quid <non> euaserit quaero. si mortem, cur eam uobis infertis manibus uestris, si hanc timetis a nostris? sed manifestum est non de morte 15 uos dicere. nam quantum cupiamus uos uiuere, etiam ipsi scitis; ideo nos de uestra morte terretis. proinde si communionem nostram dicis neminem uestrum qui in manus nostras incidit euasisse, utinam uerum diceres! ualde quippe feliciter non euaderent communionem quae offertur a catholicis, ut 20 euaderent damnationem quae paratur haereticis. sed falsum esse quod dicis uel ex uestro Emerito cogitare potuisti, qui, cum uenisset ad nos, facilius est ueritate conuictus quam communicare compulsus. sunt et alii fama quidem minores, sed stultitia pares. quisquis enim fuit similis uanitatis, ut 25 contra manifestissimam ueritatem peruersissima uerecundia fieret pertinax, cum putari erubescit inconstans, expers a nobis catholicae communionis abscessit. sed ideo dixisti: *quisquis in eorum manus incidit non euasit*, quoniam paucissimos apertissimae ueritati perseueranter resistentes et discedentes 30 latere arbitratus es. sed Emerito fecisti secundum uos grauiss-

1 cf. I Cor. 1, 13 11 cf. 28, 32 init. 28 pag. 230, 9

def. 1 8 et 10 Raziam v 12 in om. f 13 non addidi 18 in om. f
25 quiquis f 27 dum Engelbrecht

simam iniuriam, qui perdidit apud te duritiae suae laudem, tamquam frustra esse uoluerit inter paucos ueritati non consentientes, quia deputari (non) meruit inter latentes. quis nostrum non te credat inuidere collegae? aut si non inuides, imitare.
 5 ueni ad nos et tu sicut ipse, audi quod dicimus sicut ipse, responde, si potes, quod non potuit ipse; si autem nec respondere nec communicare uolueris, discede sicut ipse. ecce ille de nostris manibus illaesus abscessit; tu quare dicis: *quisquis in eorum manus incidit non euasit?* ecce ille non sibi cre-
 10 didit loca defutura ubi posset latere; tu quare disponis ardere? itane nondum uides uos esse potius, qui non pertinetis ad deum et qui facitis contra deum non solum peste communi, qua Christi unitati resistitis, sed etiam uos praecipue, qui huic tanto sceleri uestro etiam mortes addere festinatis?

15 XXXIII. 42. Uerba epistolae: *Sed quoniam prudentiam tuam, inquit, executoris officium non decebat, quaeso paucis aduerte. alia est ut reor solida ueritas, alia effigies ueritatis. quoniam ueritas robore suo firmata constat, idolum siue simulacrum est quod in iniuriam ueri simile fecerit humana*
 20 *praesumptio; numquam tamen potest praeiudicare ueritati fallacia. simulacrorum cultores dico, qui non tenent ueritatem; sub alieno uocabulo gentilem existimo, qui facit sibi quod colat. unde publicum apertumque est, quod minis siue terrore et persecutionibus crebris Gabinium similesque de naturae*
 25 *libertate sublato ipsi sibi quos uenerarentur perfidos fabricasse noscuntur, ad quorum cultum coguntur inuili.* ad haec responsio: Adhuc addis furori uestro uerba blasphemiae et audes dicere ecclesiam catholicam humanum esse figmentum, cui dicit deus: ego enim sum dominus qui facio te,
 30 dominus nomen ei. et ut sciamus ipsam eam catholicam uniuerso terrarum orbe diffusam, sequitur et adiungit: et qui

11 cf. pag. 230, 10 21 cf. pag. 206, 21 sqq. 29 Esai. 54, 5
 31 ibid.

lef. J 3 non addidi 9 in om. f 18 constit (sic) f 19 simulachrum f
 21 simulachrorum f 24 Gabinium scripsi Gabinum fv

eruit te ipse deus Israel uniuersae terrae uocabitur. hoc euidentissimum dei opus humanum dicitis esse figmentum nec uos respicitis, quod ab ista ecclesia, quam se promisit deus in uniuersa terra esse facturum, nullo modo separaremini, nisi hominem sequeremini. nos eum sequimur, qui dixit Abrahæ: 5 in semine tuo benedicentur omnes gentes. eum sequimur, qui dixit ipsi ecclesiae suae quod modo commemorauit: ego sum dominus qui facio te, dominus nomen ei, et qui eruit te ipse deus Israel uniuersae terrae uocabitur. propterea tenentes ecclesiam, quae dilatatur et 10 crescit per omnes gentes et per uniuersam terram, non utique figmentum sequimur humanum, sed promissum factumque diuinum. uos quid sequimini, ut ab huius diuinae promissionis et diuini operis communione diuisi uelitis esse de parte Donati? peccato Caeciliani perisse de orbe terrarum promissiones dei 15 et remansisse in parte Donati homo uobis dixit an deus? si deus, legite hoc nobis ex lege prophetis psalmis, apostolicis et euangelicis litteris. legite, si potestis, quod in collatione nostra minime potuistis. si autem homines ista dixerunt, de quibus dictum est: firmauerunt sibi sermonem mali- 20 gnum, ecce humanum figmentum, ecce quod colitis, ecce cui seruitis, ecce propter quod rebellatis insanitis ardetis.

43. Gabinius uero et ceteri, qui hanc ecclesiam cognouerunt elegerunt tenuerunt, non humanum figmentum, sed diuinum promissum praedictum et impletum cum fidelibus habere 25 cupientes, ulterius pro humano figmento ipsas humanas molestias perpeti noluerunt. qui enim pro ueritate et unitate Christi non dico res suas, sed istam etiam uitam suam aliis dumtaxat auferentibus atque interficientibus amiserit, uere fidem habet, uere spem habet, uere caritatem habet, uere deum habet; 30 quisquis autem pro parte Donati uel fimbriam uestimenti perdiderit, cor non habet. quid ergo mirum, si homines sapientes,

6 Gen. 22, 18 8 Esai. 54, 5 20 Ps. 63, 6

def. A 1 erui *f* 19 uestra *f* 23 Gabinius *scripsi* Gabinus *fo*

cum uiderunt contra obduratae consuetudinis pertinacissimam uetustatem proposita sibi esse damna et exilia, considerauerunt, utrum pro parte Donati contra ecclesiā catholicam, hoc est pro figmento humano contra opus diuinum, perpeti ista deberent, et se utique non debere uiderunt atque istam quam uocatis persecutionem cognouerunt sibi esse correctionis occasionem et fecerunt quod scriptum est: da sapienti occasionem et sapientior erit. uides itaque, quam inaniter dixeris homini, qui ex praecepto piissimi imperatoris sui uestram
 10 correctionem requirit, quod huius prudentiam exsecutoris officium non decebat. quid enim magis religiosum militantem decet quam ut in ea causa, in qua perpendit quibusnam uos uultis esse deceptio, multis ipse fiat corrigendis saluatio?

XXXIII. 44. Uerba epistolae: *Ad docendum*, inquit, *popu-*
 15 *lum Israel omnipotens deus prophetis praeconium dedit, non regibus imperauit. saluator animarum dominus Christus ad insinuandam fidem piscatores, non milites misit.* ad haec responsio: Audite ergo prophetas sanctos et sanctos piscatores, et molestos non patiemini religiosissimos reges. iam enim et
 20 superius ostendi ad curam pertinuisse regis, ut Niniuitae deum placarent, cuius iram propheta annuntiauerat. quamdiu ergo uos non tenetis ecclesiam quam <prophetae> praenuntiauerunt, piscatores apostoli plantauerunt, tamdiu reges, qui eam tenent, rectissime ad suam curam iudicant pertinere, ne uos aduersus
 25 eam rebelletis impune. nam deus et reges habuit inter prophetas; Daud quippe sanctus, quod non potestis ignorare, rex fuit. audite itaque prophetantem regem, et nullum religiosum regem formidabitis irascentem. audite, inquam, prophetam regem dicentem de Christo: dominabitur a mari usque ad
 30 mare et a flumine usque ad terminos orbis terrae, et non timebitis christianum regem succensentem uobis hanc ecclesiam blasphemantibus, quae, sicut a rege prophetata est,

7 Prou. 9, 9 10 pag. 241, 15 20 cap. 25, 28 29 Ps. 71, 8

def. A 13 deceptio] exitio male con. v 22 prophetae add. mg. v, om. fv

exhibetur usque ad terminos orbis terrae, quia et rex Nabuchodonosor, quamvis propheta non fuerit, eos tamen, qui blasphemarent deum Sidrac Misac [et] Abdenago, religiosa seueritate coercuit.

XXXV. 45. Uerba epistulae: *Mundanae*, inquit, *militiae* 5
numquam deus expectauit auxilium, qui solus potest de uiuis
et mortuis iudicare. ad haec reponsio: Non mundanae militiae
 deus expectat auxilium, quando regibus largitur potius bene-
 ficium, qui eis inspirat, ut in regno suo curent fieri domini
 sui praeceptum. quibus enim dictum est: et nunc, reges, 10
 intellegite, erudimini qui iudicatis terram, seruite
 domino in timore, sentiunt suam potestatem ita domino
 seruire debere, ut ea potestate plectantur, qui nolunt eius
 uoluntati seruire. quod autem de militibus facis inuidiam, si
 utique ista cura, sicut iam docuimus, in scripturis sanctis 15
 pertinere demonstratur ad reges, per quos id acturi sunt aduersus
 rebelles circumcelliones et insanos eorum siue participes siue
 principes nisi per subditos milites?

XXXVI. 46. Uerba epistulae: *Sed hoc non sciunt*, inquit,
alienarum rerum incubatores, qui nec deum audiunt dicentem: 20
non concupiscas rem proximi tui nec per Salomonem
spiritum sanctum dicentem: tunc stabunt iusti in magna
constantia aduersus eos, qui se angustiauerunt et qui
abstulerunt labores eorum. uidentes turbabuntur ti- 25
more horribili et mirabuntur in subitatione inspera-
tae salutis, dicentes inter se paenitentiam habentes et
per angustiam spiritus gementes: hi sunt quos ali-
quando habuimus in derisum et in similitudinem
improperii. nos insensati uitam illorum existimaba-
mus insaniam et finem illorum sine honore. quomodo 30

3 cf. Dan. 3, 29 (96) 10 Ps. 2, 10—11 21 Ex. 20, 17 22 Sap.
 5, 1—9

def. Δ 3 Sidrach *fo* Misach *v* et *seclusi*, cf. 19, 20. *Petil. II* 92, 211. *Ep.*
c. Don. 20, 54 11 *iudicetis f* 16 *ad reges om. f* sunt] *add.*
reges f 22 *in om. f*

computati sunt inter filios dei et inter sanctos sors illorum est? ergo errauimus a uia ueritatis et iustitiae lumen non illuxit nobis. lassati sumus in iniquitatis et perditionis uia et ambulauimus solitudines difficiles, uiam autem domini ignorauimus. quid nobis profuit superbia, aut quid diuitiarum iactantia contulit nobis? transierunt omnia tamquam umbra. haec igitur fides nos hortatur, ut libenter pro deo in ista persecutione moriamur. ad haec responsio: Agnoscite scelus uestrum
 10 et nolite uobis usurpare nomen alienum. scriptura dixit: tunc stabunt iusti in magna constantia aduersus eos, qui se angustiauerunt et qui abstulerunt labores eorum. non dixit: 'stabunt omnes qui mala passi sunt', sed: stabunt iusti, sicut et dominus cum dixisset: beati qui
 15 persecutionem patiuntur, nisi addidisset: propter iustitiam, non solos significaret, qui pro sua in domino patientia coronantur, sed etiam illos, qui iustis legibus puniuntur. quapropter si ad uos putatis haec iustorum uerba quae scripta sunt pertinere, prius an iusti sitis ostendite. habetis enim res
 20 magnas, quas inter uestras iustitias uentiletis, diuisionem Christi, rescissionem sacramentorum Christi, desertionem pacis Christi, bellum contra membra Christi, criminationes in coniugem Christi, negationem promissorum Christi. hae sunt iustitiae uestrae, propter quas uidelicet stabitis in magna constantia
 25 aduersus eos, qui uos angustiauerunt et abstulerunt labores uestros. iam uero cum inter iustitias uestras iactare coeperitis quod uos ipsos necatis, quis uobis iustus aequabitur? tunc enim maxime apparebitis uindicandi, sed uidete de quibus: de his utique qui uos occiderunt. ergo ut uindicemini, puniemi
 30 et sic stabitis aduersus uos ipsos. maxime stabitis, qui caminis clausis uos in crudeles angustias coartatis, ut et qui uoluerit

10 Sap. 5, 1 14 Matth. 5, 10

7 omnia illa p. 252, 4 13 omnes qui] hinc pergit A 15 per-
 secutione A 16 patientiam Am1 18 scriptam Am1 27 quisquis Am1
 30 sic scripsi si A, om. fv 31 credeles Am1

subuenire non possit intrare et qui uoluerit euadere non possit exire. absit, absit ut stent cum magna constantia, cum stabunt cum tam mala conscientia. nisi forte arbitramini propterea uobis deum tunc posse parcere pro sceleribus uestris, quia ipsi uobis modo non parcatis. unde etiam quaedam sanctimo-⁵ niales uestrae grauidae per saxa se miserunt et dissilientibus uteris homicidiorum scelere etiam stuprorum scelera prodiderunt, existimantes, si hoc modo in se uindicassent, nullo iam modo uindicaturum deum. sicut et uos putatis, quae sacrilegio schismatis et haeresis uel depraedando detruncando excaecando¹⁰ occidendo, postremo etiam rebaptizando catholicos et quaelibet alia potuerunt a uobis nefanda committi, isto modo posse quo uos occiditis expiari. sed erratis; hoc putauit et Iudas. an hoc etiam uultis addere documentum, quo certius nouerimus maiores uestros potius fuisse traditores, quia mortem imita-¹⁵ mini traditoris?

XXXVII. 47. Ergo, quod in collatione contentiose negare uoluistis, etiam hinc uera esse gesta firmatis, in quibus confessis traditoribus qui tunc primae sedis episcopus in Numidia fuit Secundus Tigisitanus ignouit et, quibus crimina traditionis²⁰ manifesta atque confessa apud Cirtam praesentibus relaxauit, cum his apud Karthaginem tamquam traditores non conuictos absentesque puniuit. a quo crimine etiam Secundus ipse obiciente Purpurio Liniatensi se purgare non potuit, quando ei dixit idem Purpurius: tu quid egisti, qui tentus es a²⁵ curatore et ordine, ut scripturas dares? quomodo te liberasti ab ipsis, nisi quia dedisti aut iussisti dari quodcumque? nam non te dimittebant passim. hoc autem Secundus etiam in litteris suis ad Mensurium datis,

17 cf. Breuic. III 17, 31 25 Gesta concilii Cirtensis; cf. Cresc. III 27, 30

1 subuenire—uoluerit *om.* Δ 3 ni Δ 5 unde se *f* 6 grauidae *om. f* se miserunt] demiserunt *f* 7 etiam] et *fv* 9 deum uindicaturum *fv* 11 et *om. f* 12 quo] quia *fv* 15 immittamini Δ 20 tigusitanus Δ 22 kartaginem Δ 24 purpurio (rio *eras.*) Δ Limatensi *fv* 25 purpurius Δ qui] quando *fv*, cf. Cresc. l. c.

5 quas uos ipsi protulistis atque recitastis, sine ambiguitate
 confessus est quod non tradidit, sed quod ad eum peruenerint
 a curatore et ordine missi persecutores quos ei Purpurius
 Liniatensis obiecit, ut scripturas traderet. quas cum ab illo
 10 peterent, se respondisse: 'christianus sum et episcopus,
 non traditor,' eisque nihil omnino tradere uoluisse. quod
 ei uultis ut credamus, cum et uos ipsi quam sit incredibile
 uideatis feruente illa persecutione detentum episcopum siue
 conuentum, ut scripturas dominicas traderet, nullis traditis
 15 fuisse dimissum. nempe contendebatis non potuisse episcopos
 ad ordinandum episcopum ad ciuitatem Cirtensem persecutionis
 tempore conuenire. quomodo ergo persecutio illa feruebat, si
 potuit episcopus propter scripturas tradendas teneri nullisque
 traditis inpune dimitti? et tamen clamabatis, inmanitatem
 20 persecutionis illius temporis describentes, nec duodecim epi-
 scopos ad ordinandum episcopum potuisse in concilium con-
 gregari qui gesta illa conficerent, ubi crimina traditionis inui-
 cem donauerunt et pro pace ecclesiae iudicanda domino
 reliquerunt, cum uos hoc tempore talem persecutionem uos
 25 perpeti dicentes, qualis numquam fuit, id est ut loca uobis
 desint, quo confugere atque ubi latere possitis, tamen concilia
 faciatis, episcopos ordinetis, etiam in eorum locum, qui suis
 ignibus perierunt, iterum tales, qui suis ignibus perire parati
 sunt. in concilium autem tantae, ut putatis atque iactatis,
 30 persecutionis tempore amplius etiam quam XXX conuenire
 potuistis, ubi et Petilianus fuit, qui persecutionis tempore
 nec duodecim conuenire potuisse clamabat.

48. Porro in ipso concilio statuistis, ut, qui nobis inuiti
 communicauerunt uel episcoporum uel presbyterorum, tantum

1 cf. Breuic. III 13, 25 14. 26 cf. Breuic. III 17, 32—33 24. 28
 circiter annos 418—419

2 tradiderit *fv*, cf. *e. gr. p. 210, 28* qui—secuti sunt et qui—remanserint
 4 Limatensis *fv* ab *om. A* 5 et *om. f* 6 eisque *coni. v* eique *Δfv* 8 reten-
 tum *f* 9 nullisque *f* 14 clamabitis *Δm1* 17 ubi] nisi *f* 18 et pro] pro-
 que *fv* 19 relinquerunt *A* 20 dicentes *scripsi* dicitis *A* dixistis *fv* 21 tamen]
 cum *fv* 29 *pr.* uel *om. v* episcopi uel presbyteri *f* prespiterorum *A*

si sacrificium non obtulerint aut in populo non tractauerint, ad ueniam pertineant et in suis recipiantur honoribus, ac sic totas calumniarum uestrarum uires etiam ipsi hoc decreto uestro penitus amputastis. ubi est enim, quod uestro uaniloquio etiam eos, qui non fuerunt, dicitis per communionem nostram 5 fieri traditores, quia scilicet, sicut calumniamini, illi nos iniquauerunt, qui urgentibus tunc impiis potestatibus libros ecclesiasticos tradiderunt? cur ergo nunc a crimine absolutis, quos nobis communicasse cognoueritis inuitos, si sacrificium non obtulerint neque sermonem in populo fecerint? quasi illi tunc 10 primi traditores sub terrore et horrore immanium suppliciorum, qualia modo uobis omnino nullus ingessit, codices sanctos non inuiti tradiderint aut sacrificium illic obtulerint aut in populo sermonem fecerint. uidetis ergo quod, sicut uos istis, quos uanissime criminamini communione nostra fieri traditores, si 15 quid inuiti fecerint, potuistis ignoscere, ita etiam maiores uestri in necessitate multo artiore tradentibus ueris traditoribus eadem regula ignoscere potuerunt. sed ut damnarent alios absentes et inauditos, inimicorum Caeciliani factione compulsi sunt, facientes quod de talibus apostolus dicit: in quo enim alium iudic- 20 cas, temet ipsum condemnas; eadem enim agis qui iudicas.

49. Quapropter quoniam Donatistae se ipsos occidere semper amauerunt et ipsi ab initio traditores fuerunt, quid mirum, si traditoris mortem etiam suos posteros amare docuerunt? sed 25 uitandae huius similitudinis causa uel numquam uel difficillime se laqueo necauerunt, frustra omnino. nam ille Iudam traditorem id facere compulit, qui et illum puerum, quem sanauit domi-

20 Rom. 2, 1 23 cf. Matth. 17, 14

2 et om. f honoribus recipiantur fv sic scripsi si Δfv 4 an-
putastis Δ 6 impugnaverunt f 10 obtulerunt Δ 13 post inuiti del.
est fecerint in Δ obtulerunt Δ 14 estis Δf 17 traditoribus
(traditoriis f) ueris fv in eadem fv 19 facientibus f 21 -met
om. fv qui scripsi (Gr. ὁ πρίων) que Δ quae fv 23 semet fv
24 initio Δ 25 traditores Δ

nus, in aquam et ignem saepe deiecit et gregem porcorum in mare praecipitavit et ipsi domino praecipitium de pinna templi audaci praesumptione suggessit. quamvis itaque diuersis modis uoluntariam uos praecipitetis in mortem, tamen eiusdem
 5 diaboli instinctu uos ipsos necando imitamini traditorem. quod etsi uos non estis, eorum tamen qui fuerunt et schisma fecerunt, in quo libenter estis, etiam hoc in uobis facere, quod in se traditor fecit, nefando magisterio didicistis. ecce iam qua iustitia stabitis aduersus eos, qui uos angustiauerunt, ut, si
 10 uestrae mortes uindicabuntur, non nisi in uobis ipsis iustissime uindicentur.

50. Qui sunt autem labores uestri, quos a uobis iactatis auferri? an iniustum est, ut ecclesiae quae fuerunt uestrae, cum in pacem catholicam transeunt, cum suis rebus transeant?
 15 illis enim ad nos transeuntibus si res earum uultis tenere, uos procul dubio res alienas uultis auferre. mater autem catholica uobis dicit, quod quibusdam beatus apostolus dixit: non enim quaero quae uestra sunt, sed uos. uerumtamen quomodo uobis non estis ipsi contrarii, quando utrumque nobis
 20 obicitis, et quod res uestras possidere cupiamus et quod uolenter uos nobiscum esse cogamus? haec duo quam sint inter se contraria non uidetis. si enim ad communionem nostram uos inuitos quaerimus et tenemus, quomodo res uestras desideramus, quas utique uobis communicantibus habere non possumus?
 25 si autem illas cupimus optinere, quomodo uos quaerimus, ut eas uobis communicantibus amittamus? sed confitemur uobis: cupiditas nostra caritas uocatur. haec uos quaerit in nobis, haec uos inuenire, corrigere atque in unitate Christi consociare desiderat; ut uestris caminis uos ardere timeamus, huius igne
 30 feruamus; haec nos accendit, ut non solum non concupiscamus

1 cf. Matth. 8, 32 2 cf. Matth. 4, 5—6 17 II Cor. 12, 14

8 magistro *Am1* didicistis *om. A* iam] cum *fv* 10 iudicabuntur *A* ipsis *om. f* 13 anne *fv* 15 illis] his *f* eorum *f* 20 *alt.* quod *s. l. A* 21 nobiscum *A* 22 communionem *A* 23 unitatem *fv* consociare *fv* 29 ut] ne *et post* timeamus *punctum fv* nestris *Am1*

res uestras, sed nobiscum optemus possideatis et nostras. agnoscite et uenite et perire nolite. aut si ultro uenire erubescitis, seruimus infirmitati, ne quid pereat caritati. ecce uolumus uos tenere: quid festinatis ardere? ad uitam tenemus, ad salutem tenemus, ad Christi unitatem ueritatem suauitatem tenemus et ad cenam tanti patris familias, si sponte non uultis intrare, compellimus.

XXXVIII. 51. De iustitia certamen est, non de pecunia. cauete itaque, ne forte, dum putatis ad uos pertinere quod scriptum est: tunc stabunt iusti in magna constantia 10 aduersus eos, qui se angustiauerunt et abstulerunt labores eorum, non hoc uobis contingat de laboribus uestris, sed potius quod alio loco scriptum est: labores impiorum iusti edent. neque enim stabunt contra uos Maximianistae, quorum quando potuistis basilicas abstulistis, aut stabunt 15 contra uos pagani, quorum certe ubi potuistis templa euertistis et basilicas destruxistis, quod et nos fecimus, aut stabunt aduersum uos symphoniaci daemoniorum, quorum tibias et scabella fregistis, quod et nos fecimus. sic nec uos stabitis aduersum nos. in talibus quippe omnibus factis non rapina 20 concupiscitur, sed error euertitur. sicut ergo non stabunt Chananaei aduersum Israelitas, quamuis Israelitae abstulerunt labores eorum, sed stabit Nabuthaeus aduersus Achab, quia delictum factum est, non praeceptum, ut labores iusti auferret iniustus, sic haeretici non stabunt aduersus catholicos, cum 25 in rebus haeticorum christiani imperii iussa complentur nec res eorum a catholicis auferuntur, sed potius inquiruntur eisque multa, quantum fieri potest, correctis reddenda seruantur,

10 Sap. 5, 1 13 Sap. 10, 19 23 cf. III Reg. 21

1 uobiscum *Δ* et] ut *Δ* 4 arderere *Δ* 6 et om. *f* 8 pecunia] poenitentia *f* 9 itaque] ergo *fv* 10 magna (n. *eras*.) *Δ* 13 sed] et *f* illud quod *fv* alio loco] alibi *fv* 14 maxianiste (ni s. l.) *Δ* 17 construxistis *fv* post stabunt *eras. uid.* adstabunt in *Δ* 18 aduersus *fv* nos symphoniaci *Δ* 19 scabellas *Δm1* 20 et 22 aduersus *fv* 23 Nabuthaeus (*Ναβουθαί*) scripsi nabutheus *Δ* Naboth *fv* nacab *Δ* 24 auferet *Δ*

sed stabunt catholici non solum aduersus gentiles, a quibus ueri martyres exspoliati sunt, uerum etiam aduersus circumcelliones Donatistarum, quia et ipsi abstulerunt labores eorum. uerum de his pecuniariis laboribus facilius causa est, cum
 5 etiam illi, quorum erant, ad pacem catholicam transeunt. ecce cotidie, si quis ad nos transitum fecerit, reddimus pecuniam uestem fructus uasa rura tecta uestrorum: uos quomodo nobis reddituri estis membra nostrorum?

52. Nempe aliquando expergiscimini et cernitis nec uos
 10 esse de quibus dicatur nec nos a quibus dicatur: hi sunt quos aliquando habuimus in risum, cum potius uos habeamus in fletum; nec uos computabimini inter filios dei, nisi recedentes a parte Donati hanc tenueritis ecclesiam, quam sicut praedixit exhibet filius dei; nec inter sanctos est sors
 15 uestra, sed inter haereticos. nam quod alios de uobis dicturos putatis: nos insensati uitam illorum aestimabamus insaniam, miror quod tam insensati estis, ut ipsi uobis modo talia non dicatis. sanctis quidem ueris ac fidelibus inmundi et infideles tunc ista dicturi sunt, eis utique, quos nunc
 20 existimant insanire, quia luxuriis quas uident frui nolunt, dum quod non uident credunt. sed uos si non uitam uestram, certe istam quam uobis uultis facere mortem uestram si non existimatis insaniam, desperatius insanitis. uerba uero illa: ergo errauimus a uia ueritatis et cetera non erunt quidem
 25 tantum uestra, sed maxime et uestra. erratis enim, quod manifestum est, a uia ueritatis et iustitiae lumen non lucet uobis, lassamini a uia iniquitatis et perditionis et ambulatis

10 Sap. 5, 3 16 Sap. 5, 4 23 Sap. 5, 6

2 martyres ueri *fo* exspoliatio *Δ* etiam *bis Δ* 3 donatistarum *Δm1* 4 pecuniariis *scripsi* peninariis *Δ* pecuniariis *fo* 5 uerba ecce cotidie—fecerit *in Δfo ante* cum etiam—transeunt *posita huc translulit mg. v* 6 facit *fo* 9 expurgiscimini *Δ* cernite *fo, cf. II 4, 4 init.* 10 hii *Δ* 11 derisum *fo, ut p. 244, 28* 12 computamini *fo* 13 ut hanc *Δ* 14 est *om. f* 15 dicturus *Δm1* 16 putabis *f* existimabamus *fo, ut p. 244, 29* 18 modo *om. f* 25 pr. nostra *f* et *om. f* 27 a] in *fo, ut p. 245, 3* iniquitatis uia *fo*

eruit te ipse deus Israel uniuersae terrae uocabitur. hoc euidentissimum dei opus humanum dicitis esse figmentum nec uos respicitis, quod ab ista ecclesia, quam se promisit deus in uniuersa terra esse facturum, nullo modo separaremini, nisi hominem sequeremini. nos eum sequimur, qui dixit Abrahae: 5 in semine tuo benedicentur omnes gentes. eum sequimur, qui dixit ipsi ecclesiae suae quod modo commemorauit: ego sum dominus qui facio te, dominus nomen ei, et qui eruit te ipse deus Israel uniuersae terrae uocabitur. propterea tenentes ecclesiam, quae dilatatur et 10 crescit per omnes gentes et per uniuersam terram, non utique figmentum sequimur humanum, sed promissum factumque diuinum. uos quid sequimini, ut ab huius diuinae promissionis et diuini operis communione diuisi uelitis esse de parte Donati? peccato Caeciliani perisse de orbe terrarum promissiones dei 15 et remansisse in parte Donati homo uobis dixit an deus? si deus, legite hoc nobis ex lege prophetis psalmis, apostolicis et euangelicis litteris. legite, si potestis, quod in collatione nostra minime potuistis. si autem homines ista dixerunt, de quibus dictum est: firmauerunt sibi sermonem mali- 20 gnum, ecce humanum figmentum, ecce quod colitis, ecce cui seruitis, ecce propter quod rebellatis insanitis ardetis.

43. Gabinius uero et ceteri, qui hanc ecclesiam cognouerunt elegerunt tenuerunt, non humanum figmentum, sed diuinum promissum praedictum et impletum cum fidelibus habere 25 cupientes, ulterius pro humano figmento ipsas humanas molestias perpeti noluerunt. qui enim pro ueritate et unitate Christi non dico res suas, sed istam etiam uitam suam aliis dumtaxat auferentibus atque interficientibus amiserit, uere fidem habet, uere spem habet, uere caritatem habet, uere deum habet; 30 quisquis autem pro parte Donati uel fimbriam uestimenti perdiderit, cor non habet. quid ergo mirum, si homines sapientes,

6 Gen. 22, 18 8 Esai. 54, 5 20 Ps. 63, 6

def. A 1 erui *f* 19 uestra *f* 23 Gabinius *scripsi* Gabinus *fo*

cum uiderunt contra obduratae consuetudinis pertinacissimam uetustatem proposita sibi esse damna et exilia, considerauerunt, utrum pro parte Donati contra ecclesiā catholicam, hoc est pro figmento humano contra opus diuinum, perpeti ista deberent, et se utique non debere uiderunt atque istam quam uocatis persecutionem cognouerunt sibi esse correctionis occasionem et fecerunt quod scriptum est: da sapienti occasionem et sapientior erit. uides itaque, quam inaniter dixeris homini, qui ex praecepto piissimi imperatoris sui uestram
 10 correctionem requirit, quod huius prudentiam exsecutoris officium non decebat. quid enim magis religiosum militantem decet quam ut in ea causa, in qua perpendit quibusnam uos uultis esse deceptio, multis ipse fiat corrigendis saluatio?

XXXIII. 44. Uerba epistolae: *Ad docendum*, inquit, *popu-*
 15 *lum Israel omnipotens deus prophetis praeconium dedit, non regibus imperauit. saluator animarum dominus Christus ad insinuandam fidem piscatores, non milites misit.* ad haec responsio: Audite ergo prophetas sanctos et sanctos piscatores, et molestos non patiemini religiosissimos reges. iam enim et
 20 superius ostendi ad curam pertinuisse regis, ut Niniuitae deum placarent, cuius iram propheta annuntiauerat. quamdiu ergo uos non tenetis ecclesiam quam <prophetae> praenuntiauerunt, piscatores apostoli plantauerunt, tamdiu reges, qui eam tenent, rectissime ad suam curam iudicant pertinere, ne uos aduersus
 25 eam rebelletis impune. nam deus et reges habuit inter prophetas; Daud quippe sanctus, quod non potestis ignorare, rex fuit. audite itaque prophetantem regem, et nullum religiosum regem formidabitis irascentem. audite, inquam, prophetam regem dicentem de Christo: dominabitur a mari usque ad
 30 mare et a flumine usque ad terminos orbis terrae, et non timebitis christianum regem succensentem uobis hanc ecclesiam blasphemantibus, quae, sicut a rege prophetata est,

7 Prou. 9, 9 10 pag. 241, 15 20 cap. 25, 28 29 Ps. 71, 8

def. A 13 deceptio] exitio male con. v 22 prophetae add. mg. v, om. fv

exhibetur usque ad terminos orbis terrae, quia et rex Nabuchodonosor, quamvis propheta non fuerit, eos tamen, qui blasphemarent deum Sidrac Misac [et] Abdenago, religiosa seueritate coercuit.

XXXV. 45. Uerba epistolae: *Mundanae*, inquit, *militiae* 5
numquam deus expectauit auxilium, qui solus potest de uiuis
et mortuis iudicare. ad haec reponsio: Non mundanae militiae
 deus expectat auxilium, quando regibus largitur potius bene-
 ficium, qui eis inspirat, ut in regno suo curent fieri domini
 sui praeceptum. quibus enim dictum est: et nunc, reges, 10
 intellegite, erudimini qui iudicatis terram, seruite
 domino in timore, sentiunt suam potestatem ita domino
 seruire debere, ut ea potestate plectantur, qui nolunt eius
 uoluntati seruire. quod autem de militibus facis inuidiam, si
 utique ista cura, sicut iam docuimus, in scripturis sanctis 15
 pertinere demonstratur ad reges, per quos id acturi sunt aduersus
 rebelles circumcelliones et insanos eorum siue participes siue
 principes nisi per subditos milites?

XXXVI. 46. Uerba epistolae: *Sed hoc non sciunt*, inquit,
alienarum rerum incubatores, qui nec deum audiunt dicentem: 20
non concupiscas rem proximi tui nec per Salomonem
spiritum sanctum dicentem: tunc stabunt iusti in magna
constantia aduersus eos, qui se angustiauerunt et qui
abstulerunt labores eorum. uidentes turbabuntur ti-
more horribili et mirabuntur in subitatione inspera- 25
tae salutis, dicentes inter se paenitentiam habentes et
per angustiam spiritus gementes: hi sunt quos ali-
quando habuimus in derisum et in similitudinem
improperii. nos insensati uitam illorum existimaba-
mus insaniam et finem illorum sine honore. quomodo 30

3 cf. Dan. 3, 29 (96) 10 Ps. 2, 10—11 21 Ex. 20, 17 22 Sap.
 5, 1—9

def. J 3 Sidrach *fv* Misach *v* et *seclusi*, cf. 19, 20. Petil. II 92, 211. Ep.
 c. Don. 20, 54 11 iudicetis *f* 16 ad reges *om. f* sunt] *add.*
 reges *f* 22 in *om. f*

computati sunt inter filios dei et inter sanctos sors illorum est? ergo errauimus a uia ueritatis et iustitiae lumen non illuxit nobis. lassati sumus in iniquitatis et perditionis uia et ambulauimus solitudines difficiles, uiam autem domini ignorauimus. quid nobis profuit superbia, aut quid diuitiarum iactantia contulit nobis? transierunt omnia tamquam umbra. haec igitur fides nos hortatur, ut libenter pro deo in ista persecutione moriamur. ad haec responsio: Agnoscite scelus uestrum
 10 et nolite uobis usurpare nomen alienum. scriptura dixit: tunc stabunt iusti in magna constantia aduersus eos, qui se angustiauerunt et qui abstulerunt labores eorum. non dixit: 'stabunt omnes qui mala passi sunt', sed: stabunt iusti, sicut et dominus cum dixisset: beati qui
 15 persecutionem patiuntur, nisi addidisset: propter iustitiam, non solos significaret, qui pro sua in domino patientia coronantur, sed etiam illos, qui iustis legibus puniuntur. quapropter si ad uos putatis haec iustorum uerba quae scripta sunt pertinere, prius an iusti sitis ostendite. habetis enim res
 20 magnas, quas inter uestras iustitias uentiletis, diuisionem Christi, rescissionem sacramentorum Christi, desertionem pacis Christi, bellum contra membra Christi, criminationes in coniugem Christi, negationem promissorum Christi. hae sunt iustitiae uestrae, propter quas uidelicet stabitis in magna constantia
 25 aduersus eos, qui uos angustiauerunt et abstulerunt labores uestros. iam uero cum inter iustitias uestras iactare coeperitis quod uos ipsos necatis, quis uobis iustus aequabitur? tunc enim maxime apparebitis uindicandi, sed uidete de quibus: de his utique qui uos occiderunt. ergo ut uindicemini, puniemini
 30 et sic stabitis aduersus uos ipsos. maxime stabitis, qui caminis clausis uos in crudeles angustias coartatis, ut et qui uoluerit

10 Sap. 5, 1 14 Matth. 5, 10

7 omnia illa p. 252, 4 18 omnes qui] *hinc pergit A* 15 per-
 secutione *A* 16 patientiam *Am1* 18 scriptam *Am1* 27 quisquis *Am1*
 30 sic *scripsi* si *A*, om. *fv* 31 credeles *Am1*

subuenire non possit intrare et qui uoluerit euadere non possit exire. absit, absit ut stent cum magna constantia, cum stabunt cum tam mala conscientia. nisi forte arbitramini propterea uobis deum tunc posse parcere pro sceleribus uestris, quia ipsi uobis modo non parcitis. unde etiam quaedam sanctimo-
 niales uestrae grauidae per saxa se miserunt et dissilientibus uteris homicidiorum scelere etiam stuprorum scelera prodiderunt, existimantes, si hoc modo in se uindicassent, nullo iam modo uindicaturum deum. sicut et uos putatis, quae sacrilegio schismatis et haeresis uel depraedando detruncando excaecando
 occidendo, postremo etiam rebaptizando catholicos et quaelibet alia potuerunt a uobis nefanda committi, isto modo posse quo uos occiditis expiari. sed erratis; hoc putauit et Iudas. an hoc etiam uultis addere documentum, quo certius nouerimus maiores uestros potius fuisse traditores, quia mortem imita-
 mini traditoris?

XXXVII. 47. Ergo, quod in collatione contentiose negare uoluistis, etiam hinc uera esse gesta firmatis, in quibus confessis traditoribus qui tunc primae sedis episcopus in Numidia fuit Secundus Tigisitanus ignouit et, quibus crimina traditionis
 manifesta atque confessa apud Cirtam praesentibus relaxauit, cum his apud Karthaginem tamquam traditores non conuictos absentesque puniuit. a quo crimine etiam Secundus ipse obiciente Purpurio Liniatensi se purgare non potuit, quando ei dixit idem Purpurius: tu quid egisti, qui tentus es a
 curatore et ordine, ut scripturas dares? quomodo te liberasti ab ipsis, nisi quia dedisti aut iussisti dari quodcumque? nam non te dimittebant passim. hoc autem Secundus etiam in litteris suis ad Mensurium datis,

17 cf. Breuic. III 17, 31 25 Gesta concilii Cirtensis; cf. Cresc. III 27, 30

1 subuenire—uoluerit *om.* *Δ* 3 ni *Δ* 5 unde se *f* 6 grauidae *om.* *f* se miserunt] demiserunt *f* 7 etiam] et *fv* 9 deum uindicaturum *fv* 11 et *om.* *f* 12 quo] quia *fv* 15 immittamini *Δ* 20 tigusitanus *Δ* 22 kartaginem *Δ* 24 purpurio (rio *eras.*) *Δ* Liniatensi *fv* 25 purpurius *Δ* qui] quando *fv*, cf. Cresc. l. c.

quas uos ipsi protulistis atque recitastis, sine ambiguitate
 confessus est quod non tradidit, sed quod ad eum peruenerint
 a curatore et ordine missi persecutores quos ei Purpurius
 Liniatensis obiecit, ut scripturas traderet. quas cum ab illo
 5 peterent, se respondisse: 'christianus sum et episcopus,
 non traditor,' eisque nihil omnino tradere uoluisset. quod
 ei uultis ut credamus, cum et uos ipsi quam sit incredibile
 uideatis feruente illa persecutione detentum episcopum siue
 conuentum, ut scripturas dominicas traderet, nullis traditis
 10 fuisse dimissum. nempe contendebatis non potuisse episcopos
 ad ordinandum episcopum ad ciuitatem Cirtensem persecutionis
 tempore conuenire. quomodo ergo persecutio illa feruebat, si
 potuit episcopus propter scripturas tradendas teneri nullisque
 traditis inpune dimitti? et tamen clamabatis, inmanitatem
 15 persecutionis illius temporis describentes, nec duodecim epi-
 scopos ad ordinandum episcopum potuisse in concilium con-
 gregari qui gesta illa conficerent, ubi crimina traditionis inui-
 cem donauerunt et pro pace ecclesiae iudicanda domino
 reliquerunt, cum uos hoc tempore talem persecutionem uos
 20 perpeti dicentes, qualis numquam fuit, id est ut loca uobis
 desint, quo confugere atque ubi latere possitis, tamen concilia
 faciatis, episcopos ordinetis, etiam in eorum locum, qui suis
 ignibus perierunt, iterum tales, qui suis ignibus perire parati
 sunt. in concilium autem tantae, ut putatis atque iactatis,
 25 persecutionis tempore amplius etiam quam XXX conuenire
 potuistis, ubi et Petilianus fuit, qui persecutionis tempore
 nec duodecim conuenire potuisse clamabat.

48. Porro in ipso concilio statuistis, ut, qui nobis inuiti
 communicauerunt uel episcoporum uel presbyterorum, tantum

1 cf. Breuic. III 13, 25 14. 26 cf. Breuic. III 17, 32—33 24. 28
 circiter annos 418—419

2 tradiderit *fv*, cf. *e. gr. p.* 210, 28 qui—secuti sunt et qui—remanserint
 4 Limatensis *fv* ab *om.* *Δ* 5 et *om.* *f* 6 eisque *coni. v* eique *Δfv* 8 reten-
 tum *f* 9 nullisque *f* 14 clamabitis *Am1* 17 ubi] nisi *f* 18 et pro] pro-
 que *fv* 19 relinquerunt *Δ* 20 dicentes *scripsi* dicitis *Δ* dixistis *fv* 21 tamen]
 cum *fv* 29 *pr.* uel *om.* *v* episcopi uel presbyteri *f* prespiterorum *Δ*

si sacrificium non obtulerint aut in populo non tractauerint, ad ueniam pertineant et in suis recipiantur honoribus, ac sic totas calumniarum uestrarum uires etiam ipsi hoc decreto uestro penitus amputastis. ubi est enim, quod uestro uaniloquio etiam eos, qui non fuerunt, dicitis per communionem nostram fieri traditores, quia scilicet, sicut calumniamini, illi nos inquinauerunt, qui urgentibus tunc impiis potestatibus libros ecclesiasticos tradiderunt? cur ergo nunc a crimine absoluitis, quos nobis communicasse cognoueritis inuitos, si sacrificium non obtulerint neque sermonem in populo fecerint? quasi illi tunc primi traditores sub terrore et horrore immanium suppliciorum, qualia modo uobis omnino nullus ingessit, codices sanctos non inuiti tradiderint aut sacrificium illic obtulerint aut in populo sermonem fecerint. uidetis ergo quod, sicut uos istis, quos uanissime criminamini communionem nostra fieri traditores, si quid inuiti fecerint, potuistis ignoscere, ita etiam maiores uestri in necessitate multo artiore tradentibus ueris traditoribus eadem regula ignoscere potuerunt. sed ut damnarent alios absentes et inauditos, inimicorum Caeciliani factione compulsi sunt, facientes quod de talibus apostolus dicit: in quo enim alium iudicas, temet ipsum condemnas; eadem enim agis qui iudicas.

49. Quapropter quoniam Donatistae se ipsos occidere semper amauerunt et ipsi ab initio traditores fuerunt, quid mirum, si traditoris mortem etiam suos posteros amare docuerunt? sed uitandae huius similitudinis causa uel numquam uel difficillime se laqueo necauerunt, frustra omnino. nam ille Iudam traditorem id facere compulit, qui et illum puerum, quem sanauit domi-

20 Rom. 2, 1 28 cf. Matth. 17, 14

2 et om. *f* honoribus recipiantur *fv* sic *scripsi* si *Δfv* 4 an-
putastis *Δ* 6 impugnaverunt *f* 10 obtulerunt *Δ* 13 post inuiti *del.*
est fecerint *in Δ* obtulerunt *Δ* 14 estis *Δf* 17 traditoribus
(traditoriis *f*) ueris *fv* in eadem *fv* 19 facientibus *f* 21 -met
om. fv qui *scripsi* (*Gr. ὁ κρίνων*) que *Δ* quae *fv* 23 semet *fv*
24 initio *Δ* 25 traditores *Δ*

nus, in aquam et ignem saepe deiecit et gregem porcorum in mare praecipitavit et ipsi domino praecipitium de pinna templi audaci praesumptione suggessit. quamvis itaque diuersis modis uoluntariam uos praecipitetis in mortem, tamen eiusdem
 5 diaboli instinctu uos ipsos necando imitamini traditorem. quod etsi uos non estis, eorum tamen qui fuerunt et schisma fecerunt, in quo libenter estis, etiam hoc in uobis facere, quod in se traditor fecit, nefando magisterio didicistis. ecce iam qua iustitia stabitis aduersus eos, qui uos angustiauerunt, ut, si
 10 uestrae mortes uindicabuntur, non nisi in uobis ipsis iustissime uindicerentur.

50. Qui sunt autem labores uestri, quos a uobis iactatis auferri? an iniustum est, ut ecclesiae quae fuerunt uestrae, cum in pacem catholicam transeunt, cum suis rebus transeant?
 15 illis enim ad nos transeuntibus si res earum uultis tenere, uos procul dubio res alienas uultis auferre. mater autem catholica uobis dicit, quod quibusdam beatus apostolus dixit: non enim quaero quae uestra sunt, sed uos. uerumtamen
 quomodo uobis non estis ipsi contrarii, quando utrumque nobis
 20 obicitis, et quod res uestras possidere cupiamus et quod uolenter uos nobiscum esse cogamus? haec duo quam sint inter se contraria non uidetis. si enim ad communionem nostram uos inuitos quaerimus et tenemus, quomodo res uestras desideramus, quas utique uobis communicantibus habere non possumus?
 25 si autem illas cupimus optinere, quomodo uos quaerimus, ut eas uobis communicantibus amittamus? sed confitemur uobis: cupiditas nostra caritas uocatur. haec uos quaerit in nobis, haec uos inuenire, corrigere atque in unitate Christi consociare desiderat; ut uestris caminis uos ardere timeamus, huius igne
 30 feruamus; haec nos accendit, ut non solum non concupiscamus

1 cf. Matth. 8, 32 2 cf. Matth. 4, 5—6 17 II Cor. 12, 14

8 magistro *Am1* didicistis *om. A* iam] cum *fv* 10 iudicabuntur *A* ipsis *om. f* 13 anne *fv* 15 illis] his *f* eorum *f* 20 *alt.* quod *s. l. A* 21 uobiscum *A* 22 communionem *A* 28 unitatem *fv* consociare *fv* 29 ut] ne et post timeamus *punctum fv* nestris *Am1*

res uestras, sed nobiscum optemus possideatis et nostras. agnoscite et uenite et perire nolite. aut si ultro uenire erubescitis, seruimus infirmitati, ne quid pereat caritati. ecce uolumus uos tenere: quid festinatis ardere? ad uitam tenemus, ad salutem tenemus, ad Christi unitatem ueritatem suauitatem tenemus et ad cenam tanti patris familias, si sponte non uultis intrare, compellimus.

XXXVIII. 51. De iustitia certamen est, non de pecunia. cauete itaque, ne forte, dum putatis ad uos pertinere quod scriptum est: tunc stabunt iusti in magna constantia aduersus eos, qui se angustiauerunt et abstulerunt labores eorum, non hoc uobis contingat de laboribus uestris, sed potius quod alio loco scriptum est: labores impiorum iusti edent. neque enim stabunt contra uos Maximianistae, quorum quando potuistis basilicas abstulistis, aut stabunt contra uos pagani, quorum certe ubi potuistis templa euertistis et basilicas destruxistis, quod et nos fecimus, aut stabunt aduersum uos symphoniaci daemoniorum, quorum tibias et scabella fregistis, quod et nos fecimus. sic nec uos stabitis aduersum nos. in talibus quippe omnibus factis non rapina concupiscitur, sed error euertitur. sicut ergo non stabunt Chananai aduersum Israelitas, quamuis Israelitae abstulerunt labores eorum, sed stabit Nabuthaeus aduersus Achab, quia delictum factum est, non praeceptum, ut labores iusti auferret iniustus, sic haeretici non stabunt aduersus catholicos, cum in rebus haeticorum christiani imperii iussa complentur nec res eorum a catholicis auferuntur, sed potius inquiruntur eisque multa, quantum fieri potest, correctis reddenda seruantur,

10 Sap. 5, 1 13 Sap. 10, 19 23 cf. III Reg. 21

1 uobiscum *Δ* et] ut *Δ* 4 arderere *Δ* 6 et om. *f* 8 pecunia] poenitentia *f* 9 itaque] ergo *fv* 10 magna (n. *eras.*) *Δ* 13 sed] et *f* illud quod *fv* alio loco] alibi *fv* 14 maxianiste (ni s. l.) *Δ* 17 construxistis *fv* post stabunt *eras. uid.* adstabunt in *Δ* 18 aduersus *fv* nos symphoniaci *Δ* 19 scabellas *Δm1* 20 et 22 aduersus *fv* 23 Nabuthaeus (*Ναβουθαί*) scripsi nabutheus *Δ* Naboth *fv* nacab *Δ* 24 auferet *Δ*

sed stabunt catholici non solum aduersus gentiles, a quibus ueri martyres exspoliati sunt, uerum etiam aduersus circumcelliones Donatistarum, quia et ipsi abstulerunt labores eorum. uerum de his pecuniariis laboribus facilius causa est, cum etiam illi, quorum erant, ad pacem catholicam transeunt. ecce cotidie, si quis ad nos transitum fecerit, reddimus pecuniam uestem fructus uasa rura tecta uestrorum: uos quomodo nobis reddituri estis membra nostrorum?

52. Nempe aliquando expergiscimini et cernitis nec uos esse de quibus dicatur nec nos a quibus dicatur: hi sunt quos aliquando habuimus in risum, cum potius uos habeamus in fletum; nec uos computabimini inter filios dei, nisi recedentes a parte Donati hanc tenueritis ecclesiam, quam sicut praedixit exhibet filius dei; nec inter sanctos est sors uestra, sed inter haereticos. nam quod alios de uobis dicturos putatis: nos insensati uitam illorum aestimabamus insaniam, miror quod tam insensati estis, ut ipsi uobis modo talia non dicatis. sanctis quidem ueris ac fidelibus inmundi et infideles tunc ista dicturi sunt, eis utique, quos nunc existimant insanire, quia luxuriis quas uident frui nolunt, dum quod non uident credunt. sed uos si non uitam uestram, certe istam quam uobis uultis facere mortem uestram si non existimatis insaniam, desperatius insanitis. uerba uero illa: ergo errauimus a uia ueritatis et cetera non erunt quidem tantum uestra, sed maxime et uestra. erratis enim, quod manifestum est, a uia ueritatis et iustitiae lumen non lucet uobis, lassamini a uia iniquitatis et perditionis et ambulatis

10 Sap. 5, 3 16 Sap. 5, 4 23 Sap. 5, 6

2 martyres ueri *fo* exspoliatione *Δ* etiam *bis Δ* 3 donatistarum *Δm1* 4 pecuniariis *scripsi* peninariibus *Δ* pecuniariis *fo* 5 uerba ecce cotidie—fecerit *in Δfo* ante cum etiam—transeunt *posita huc translulit mg. v* 6 facit *fo* 9 expergiscimini *Δ* cernite *fo*, *cf. II 4, 4 init.* 10 hii *Δ* 11 derisum *fo*, *ut p. 244, 28* 12 computamini *fo* 13 ut hanc *Δ* 14 est *om. f* 15 dicturus *Δm1* 16 putabis *f* existimabamus *fo*, *ut p. 244, 29* 18 modo *om. f* 25 pr. nostra *f* et *om. f* 27 a] *in fo*, *ut p. 245, 3* iniquitatis uia *fo*

solitudines difficiles, uiam uero domini ignoratis. quae autem sequuntur: quid nobis profuit superbia aut quid diuitiarum iactantia contulit nobis? transierunt omnia illa tamquam umbra nescio utrum quisquam inter ceteros dicere poterit aptius et conuenientius quam tuus 5 decessor Optatus. nolite ergo uos putare quales non estis et perire quales estis, quoniam non uos haec fides, sed uester malus error hortatur, non ut libenter pro deo, sicut dicis, in ista persecutione moriamini, sed ut nequiter pro Donato factis persecutionem patiamini. 10

XXXVIII. 53. Uerba epistolae: (*et alia manu:*) *Opto te, inquit, incolumem ueritate perspecta animum lenire et ab innocentium exitibus temperare.* ad haec responsio: Uos potius ueritate perspecta lenite animum uestrum, ne sic saeuat, ut nec uobis parcat. nam quid isto cui haec scripsisti facile potest 15 lenius inueniri, qui uos et inuitauit ad uitam et, si eam nobiscum agere nolletis, relaxauit ad fugam? uos in uos estis asperi, uos inmites, uos sine ulla humanitatis consideratione crudeles, qui hoc in uobis facitis, quod in suis inimicis facere consueverunt errorum dilectores et hominum persecutores, ut 20 sit quod amarissime doleant errorum persecutores et hominum dilectores. quid autem optas, ut ab innocentium exitibus temperetur? uos quidem innocentes non estis; tamen ille uobis dedit exitum, sed ipsi uobis dare uultis exitium. puto enim quod uerbi ignorantia te fefellit, ut uolens intellegi exitia 25 exitus diceres. cum igitur hortaris optando, ut se ab innocentium exitiis imperialium legum temperaret exsecutor, id agis, ut deceptoribus parcat et innocentes decipi inpune permittat:

2 Sap. 5, 8—9 8 pag. 245, 8

5 dicere poterit] diceret *fv*, euenientius *Δ* 6 decessor (is *del.*) *Δ*
 putare uos *v* putare uos esse *f* 8 ut non *v* 9 ut *om.* *v* factis
 uestris *fv* 10 persecutione *Δ* 13 innocentum *fv* 15 haec] quidem *f*
 16 nos *f* 17 agere *om.* *f* 18 nos mites *f* immanitatis *Δ* 20 con-
 sueuerunt *fv* et hominum—22 dilectores *om.* *f* 22 innocentum *fv*
 25 exuia *Δ* 26 igitur] ergo *fv* 27 imperialium *Δ*

quid ergo aliud, nisi ut ille, cui te bene arbitraris optare, nec deo nec imperatori suo seruet fidem, quia scilicet per iustitiam non ueram sed uestram ad imperatorum curam pertinere causae huiusmodi non deberent, ut calumniosa diuisio sanaretur, 5 deberent autem, ut quando facta est firmaretur. si doctrina ista, quam non de scripturis sanctis, sed nescio unde didicistis, iusta uobis uidetur, ut haec ad imperialem non pertineant potestatem, tunc maioribus uestris uenisset in mentem, quando Caeciliani causam ad imperatoris iudicium Constantini accusando miserunt. nunc uero quia leones Daniele propter 10 innocentiam non laeserunt, uultis ut illis parcant, qui eum calumniando leonibus obiecerunt. sed non ut homo iudicat deus, in cuius manu cor regis est et quo uoluerit inclinat illud. cor autem regis cum est infidele, aut exercentur aut 15 probantur boni, cum uero est fidele, aut corriguntur aut pleuntur mali. horum duorum quid in uestra causa sit iam satis diximus satisque litteris tuis nullius loci praetermissione respondimus, quod — utinam et tibi! — tamen aliquibus ex uobis esse profuturum domino miserante confidimus.

20 54. Ad haec autem si respondere aliquid praeparas, lege etiam illa, quae cum Emerito acta sunt, quibus ipse respondere non potuit, ne forte tu possis, sicut iam superius ut experireris ammonui. de causa etiam Maximianistarum cum illo egimus, de qua a nobis in collatione totiens uobis obiecta 25 nihil respondistis, quoniam de re manifestissima et recentissima nihil quod responderetis inuenire potuistis, quomodo Maximianus, quem multo grauiore quam Caecilianum sententia percussistis, ita ut diceretis eum Dathae, Chorae et Abiron

10 cf. Dan. 6, 22 13 cf. Prou. 21, 1 22 pag. 241, 6 23 cf. Em. 9

1 bene *om.* Δ 2 seruet fidem *om.* Δ 3 imperatorem *f* causam huiusmodi (us s. l.) Δ 4 ut *om.* Δ 7 imperialem Δ pertineant *scripsi* pertineat *Afv* 10 uero** Δ 11 parcat *fv* 16 deorum *Am1* satis iam *fv* 19 profuturum esse deo *fv* 21 ipse] ille *fv* 23 experieris Δ 24 a *om.* *Am1* 26 responderitis *v* 28 percussisti Δ date Δ Dathan *f* chore *Afv*

ministrum, quos pro scelere schismatis uiuos terra deglutiuit, non polluerit consortes schismatis sui, quibus ut ad uestram communionem redirent dilationem dedistis, non polluerit Afer Afros, uiuus uiuos, notus notos, particeps socios, et Caecilianus polluerit transmarinos, polluerit longe positos, polluerit 5 ignotos, polluerit nondum natos. inueni, si potes, quid dicas, quomodo susceperitis honorem Feliciani Mustitani et Praetextati Assuritani, quos cum Maximiano et aliis decem sine ulla dilatione damnastis, contra quos, ut eos de basilicis pelleretis, apud duos uel nisi fallor apud tres proconsules litigastis et, 10 cum iam in locum Praetextati alium ordinassetis, post tam longum tempus eos in suis honoribus recepistis. qua iustitia, qua ratione, qua fronte in honore suo suscipitur Maximianista damnatus et damnatur orbis terrarum catholicus inauditus? qua iustitia, qua ratione, qua fronte cauendum esse dicitis, 15 ne uos inquinet Caecilianus olim defunctus uobisque prorsus incognitus, uestris maioribus iudicantibus semel damnatus, uestris maioribus accusantibus ter absolutus, et cauendum non putastis, ne uos inquinaret Felicianus uniuersalis concilii uestri ore damnatus et ab uniuersis uobis praecipue tui prae- 20 decessoris fauore susceptus? qua iustitia, qua ratione, qua fronte rescinditis baptismum, quem dant ecclesiae quas laboribus suis apostoli plantauerunt, cum susceperitis baptismum, quem Felicianus et Praetextatus per tam longum tempus, quando contra eos damnatos litigabatis, foris a uestra ecclesia 25 tradiderunt? si enim, ut soletis male intellegere et nobis obicere, sic intellegendum est quod scriptum est: qui baptizatur a mortuo quid proficit in lauacro suo?, inter

3 cf. Em. 11 extr. 27 Eccli. 34, 30

1 quos] quo Δ	4 notus om. Δ	7 murtiani Δ	8 assuritani Δ
quos] quod Δ	9 dampnatis Δ	10 littigastis Δ	13 suo om. f
14 dampnator Δ	16 nobisque Δ	18 accusantibus om. f	iter ΔmI
19 non om. Δ	20 dapnatus Δ	uobis om. Δ	24 praetexatus Δ
longum om. Δ	25 dapnatos Δ	27 est intelligendum fo	28 in om. v

illos isti iacebant quando baptizabant, de quibus uestra Bagaitana sententia tanto strepitu insonuit: Aegyptiorum admodum exemplo pereuntium funeribus plena sunt litora, quibus in ipsa morte maior est poena, quod
 5 post extortam aquis ultricibus animam nec ipsam inueniunt sepulturam. quid ad haec dicturi estis? ecce mortui baptizant eos quos suscipitis nec morimini, et nobis tamquam mortuis calumniamini, ut catholicae unitati communicare nolentes uestris ignibus uere moriamini. responde ad
 10 ista, uacat tibi cogitare quid dicas. saltem in hoc aliquod tibi beneficium conferamus, ut, dum cogitas quod respondeas, minus cogites quomodo ardeas. sed nolumus, ut inopia respondendi lassum illud et quassum, quod dicere consuestis, adhuc tibi existimes esse dicendum: 'si tales sumus, quare nos quaeritis?' respondemus enim: magis uos ecclesia catholica debet
 15 quaerere, quia peristis, si uos Maximianistas perditos perditos inquisistis. de corde uestro enim nobis dicitis: 'quare quaeritis tot tantorumque reos criminum?' sed de libro dei uobis respondemus: quia caritas cooperit multitudinem peccatorum.
 20 torum.

LIBER SECUNDUS.

I. 1. Accepi, Gaudenti, responsionem tuam, si tamen responsio ista dicenda est, quam mihi propterea referre uoluisti, ne, si tacuisses, diceremus te esse conuictum. sed non hoc est
 25 respondere quod est non tacere. nam si hoc est, respondisti plane, sed ideo, ut etiam hi, qui de te aliquid possent spe-

2 Sententia concilii Bagaiensis 14 et 17] cf. c. 4, 5 init. 19 I Petr. 4, 8

1 Bagaitana] Bagaiensis *f*, *om.* *A*, *cf.* II 7, 7 *init.* 2 egyptiorum *A* admodum *om.* *A* 5 extortam u *Am*1 ulceribus *A* 7 morrimini *A* 11 quod] quomodo *fv* 12 minime *fv* 13 consueuistis *fv* 14 esse *om.* *f* 17 enim uestro *fv* 19 quia] qui *A* peccatorum. Exp[er] lib. 1'. Incipit lib. scd's aug'tini contra gaudentiū ep[iscopu]m. *A* 22 gaudentii *A* 26 hii *A*

rare, nouerint te non inuenisse, quid respondere deberes, et tamen respondisse, ne taceres. itaque cum caueres, ne uictus dicereris, fecisti ut ostendereris. ad quod ostendendum tua ipsa scripta sufficiunt, si ab intellegendis legantur et meis diligenti examine comparentur. ut autem scriptis aliis hoc 5 doceam, quo etiam ingeniis tardioribus satisfiat, aliquanto prolixior disputatio necessaria est, quam quidem aggrediar, si opus fuerit dominusque uoluerit.

II. 2. Nunc interim, quoniam uos potius esse catholicos testimonio beati Cypriani affirmare conatus es, attende paululum, quam ecclesiam dixerit ille catholicam, cum eius defenderet unitatem. ecclesia, inquit, domini luce perfusa per orbem totum radios suos porrigit: unum tamen lumen est quod ubique diffunditur, nec unitas corporis separatur. ramos suos in uniuersam terram copia ubertatis extendit, profluentes largiter riuos latius expandit: unum tamen caput est et origo una et una mater fecunditatis successibus copiosa. quid igitur et uos ipsos fallitis et alios fallere mendaciis inpudentibus uultis? si huius martyris testimonio 20 uestra est ecclesia catholica, ostendite illam per orbem totum radios suos porrigere, ostendite illam per uniuersam terram ramos suos copia ubertatis extendere. hinc enim et Graeco uocabulo catholica nominatur; quod enim Graece $\zeta\lambda\omicron\nu$ dicitur, Latine 'totum' uel 'uniuersum' interpretatur. 'per totum' ergo 25 siue 'secundum totum' est $\kappa\alpha\theta'$ $\zeta\lambda\omicron\nu$, unde catholica nuncupatur. si hoc nosti, quare te nosse dissimulas? si autem ignoras, quare non prius quam loqueris, quod nescis, eos qui norunt interrogas? quod si displicet tibi, non Graecam, sed aliquam linguam inueni, qua doceas $\kappa\alpha\theta'$ $\zeta\lambda\omicron\nu$ non 'per totum' siue 30

12 Cypr. De cath. eccl. unitate c. 5

5 comparantur *A* 7 ingrediar *f* 9 uos *om.* *Af* 13 totum orbem *fo*
17 latius] largius *Af* pandit *Cypr. codd. WGM2Mm1 et Hartel* ca-
pud *A* 24 holon *Af* 26 et 30 catholon *Af* 27 disimulas *A*
28 quoqueris *Am1*

'secundum totum' uel 'secundum uniuersum' significari, et recede a testimonio Cypriani. ille namque contra te loquitur, qui uides quid dicat. per orbem totum dicit et per uniuersam terram porrigi extendique catholicam, Graeco eius nomini ac definitioni consentiens. tu aliud tenere sentire dicere reperiris et, dum Cypriano teste inniteris, Cypriano teste mentiris.

III. 3. Ab hac ergo uera germanaque catholica, quae domini luce perfusa per orbem totum radios suos porrigit, ramos suos per uniuersam terram copia ubertatis extendit, quae
 10 causa uobis fuerit exeundi cum interrogamini, nihil iustum inuenitis, prorsus ab hac ecclesia exitum uestrum nulla purgatione probabilis excusationis abluitis. quid enim dicitis nisi: 'necessitas compulit, ut iusti relinqueremus iniustos'? respondet uobis scriptura diuina: filius malus ipse se iustum
 15 dicit, exitum uero suum non abluit. 'exitum,' inquit, 'suum' — utique illum, de quo dicit apostolus Iohannes: ex nobis exierunt — omnino non abluit, non defendit, non excusat, non purgat. ad iustos enim non pertinet in ecclesia catholica nisi malos, quos corrigere uel damnare non possunt,
 20 patientissime tolerare, nec propter zizania de dominico agro nec propter paleam de dominica area nec propter uasa inhonorata de dominica domo nec propter pisces malos de dominicis retibus ante tempus exire, ne frustra exitum suum conentur abluere. has euangelicas sententias si uolueris in
 25 alium sensum qualibet argumentatione conuertere, eidem beato Cypriano, cuius testimonia adhibes, contradicis, sicut in nostra conlatione fecistis. nam haec de ista quaestione supradicti martyris uerba sunt in epistula, quam scripsit ad Maximum et socios confessionis eius: etsi uidentur, in eccle-

14 Prou. 24, 35 (30, 12) 16 I Ioh. 2, 19 20 cf. Matth. 13, 38 sqq. 21 cf. Matth. 3, 12 et II Tim. 2, 20 22 cf. Matth. 13, 47 sqq. 27 cf. Breuic. III 8, 11 29 Cypr. epist. 54, 3

1 significare *fv*, cf. *Farm. II 4, 8 post init.* 5 diffinitioni *af* aliut *Δ* repereris *af* 8 luce *Δ* 12 probababilis *Δm1* 19 dampnare *Δ* 20 tollerare *Δ* 21 a. area *Δ* 24 abluere *Δ* sententias *om.* *Δ* 26 testimonium *fv* 28 maximianum *Δ*

sia esse zizania, non tamen impediri debet aut fides aut caritas nostra, ut quoniam zizania esse in ecclesia cernimus ipsi de ecclesia recedamus. nobis tantummodo laborandum est ut frumentum esse possimus, ut cum coeperit frumentum domi-
nicis horreis condi, fructum pro opere nostro et labore capiamus. apostolus in epistula sua dicit: 'in domo autem magna non solum uasa sunt aurea et argentea, sed et lignea et fictilia. et quaedam quidem honorata, quaedam inhonorata.' nos operam
demus et quantum possumus laboremus, ut uas aureum uel argenteum simus. ceterum fictilia uasa confringere domino soli concessum est cui et uirga ferrea data est. esse non potest maior domino suo seruus nec quisquam sibi quod soli filio pater
tribuit uindicarit, ut se putet aut ad aream uentilandam et purgandam palam uel uentilabrum iam ferre posse aut a frumento uniuersa zizania humano iudicio separare. superba est ista obstinatio et sacrilega praesumptio quam sibi furor prauus
adsumit. et dum sibi semper quidam plus quam mitis iustitia deposcit adsumunt, de ecclesia per-eunt, et dum se insolenter extollunt, ipso suo tumore caecati ueritatis lumen amittunt.

III. 4. Nempe nunc saltem uides aduersus sanctum Cyprianum uos in nostra collatione clamasse eique contentionibus restitisse, quibus asserebatis agrum Christi, de quo ait: ager est mundus, non esse ecclesiam, sed mundum praeter eccle-

8 II Tim. 2, 20 13 cf. Ps. 2, 9 14 cf. Ioh. 13, 16 27 Matth. 13, 38. cf. Breuic. III 8, 10. 9, 15

2 ut om. *A* quoniam cur (cur s. l.) *A* esse om. *f* 5 cum om. *A* 6 orreis *A* frumentum *A* 8 magna autem *A* 10 quaedam inhonorata om. *A* quaedam uero inhonorata *fv* 13 soli domino *fv* 16 uindicarit *Af*, cf. 13, 14 17 paleam *Af* uel uentilabrum om. *v* *Cypr.* iam ferre iam *A* ferre iam *v* 20 prauus* (is *eras.*) *A* 21 quidam plus] aliquid amplius *Af* 26 temptationibus *A* 28 hic mundus *v*, cf. *Ep. c. Don. 14, 35*

siam, ut ea quae cernerentur posset habere zizania. nam in ecclesia dicebatis manifesta zizania esse non posse, quotiens hoc testimonium Cypriani posuimus, et nec aperte illi resistere ausi estis nec tamen consentire uoluistis. nempe nunc
 5 saltem expergisceris audis aduertis, quia, etsi uidentur in ecclesia esse zizania, non tamen impediri debet aut fides aut caritas nostra, ut quoniam zizania esse in ecclesia cernimus ipsi de ecclesia recedamus. quare uos ergo ab unitate huius ecclesiae nefario schis-
 10 mate disceditis et haeretica praesumptione in eadem discissione persistitis? ecce tibi est Cyprianus: consenti illi aut responde illi. uides quemadmodum his uerbis, quibus dicit esse in ecclesia cernique zizania nec tamen ab illa propterea debere discedi, delet omnes tuorum scriptorum calumnias,
 15 quibus etiam in tanta abrupta progressus es et te more nostro praecipitasti, ut diceres etiam nescientes qui peccauerunt de uniuerso mundo peccatis alienis perire potuisse christianos, quia scilicet legitur in sanctis scripturis unum de anathemate fuisse furatum et pro isto peccato alienum populum nescien-
 20 tem fuisse punitum, ignorans illas mortalium corporum poenas, hoc est moriturorum mortes, ad utilem terrorem populo ualuisse, non tamen eisdem mortuis ad aliquod detrimentum futurae uitae aliena peccata, praesertim quae nescierunt, aliquid obfuisse. itane hoc diceres? itane peccatis alienis, etiamne
 25 incognitis, perire deo quemquam credere et dicere auderes? nec saltem ipsos timuisti collegas tuos, qui te in nostra collatione reticente et fortasse cum hoc iam sentires <dicere> non audente tantis disputationum lateribus pugnaverunt pisces

5 Cypr. epist. 54, 3 16 cf. Gaud. epist. ad August. 18 cf. Ios. 7 26 cf. Breuic. III 8, 14 sqq.

3 hoc] hic *f* hinc *v* 5 in ecclesia *om.* *¶f* 9 ergo uos *fv* 10 discissione (ci *s. l.*) *Δ* discissione *f* 11 est *om.* *v* 13 propterea *om.* *f*
 14 discedi *scripsi* discedere *¶fv* 15 te more] timore *Δ* timore *f*
 17 perisse *Δ* potuisse perire *fv* 19 nesciente *Δ* 22 aliquid *Δ* 24 in hoc *Δ* ut hoc *fv* ut peccatis *fv* etiam (*om.* ne) *fv* 26 nec] ne *Δ*
 saltem *om.* *f* 27 dicere *addidi*

malos in dominicis retibus a piscatoribus ignorari, ne uidelicet perirent eorum contagione, si scirent. nonne tibi uenit in mentem, cum de palea dominicae areae, id est ecclesiae, usque ad tempus uentilationis in una permixtione toleranda disputabamus, cum Emeritus urgeretur, negasse illum atque dixisse: non legis aream? qui cum et a suis secretius ammoneretur et a nobis apertius, commemorantibus ex euangelio dominum esse uenturum ferentem uentilabrum in manu sua, qui mundabit aream suam et frumentum recondet in horreo, paleam uero comburet igni inextinguibili, continuo correxisset obliuionis errorem quo negauerat scriptum, nec tamen schismaticam uel haeticam conuertisse peruersitatem, qua negabat malos a bonis debere pro unitate ecclesiae sustineri, continuoque dixisse, quod nomine paleae mali significarentur occulti, ut hoc causae uestrae praecipua diligentia seruaretis, quod ignorati mali commaculare bonorum neminem possent. ecce partis uestrae patronus egregius perdidit te aduersante labores suos. ille quippe, ut custodiat bonorum salutem, prorsus in ecclesia malos permanentes a bonis perhibet ignorari, ne perdant eos, si fuerint cogniti et tolerati; tu autem etiam ignorantium malorum contagio bonos perire dixisti neque timuisti tam multos ab initio uestros latentes flagitiosos, facinorosos atque impios, qui profecto secundum tuam sententiam te atque omnes tuos uobis nescientibus perdiderunt. sed nunc quoque nullo pauore tremuisti, ne forte quispiam uestrum te nesciente peccaret et te, dum ista loqueris, perderet. an forte, dum cognitis tuis factis perisse te intellegis, propter hoc alienis incognitis perire non metuis?

V. 5. Quid tibi optem, nisi ut te nobis liceat inuenire, ne libeat te perire? quid enim spei remanebit non solum nobis, 30

6 non legis aream] cf. ad pag. 64, 19 7 cf. Matth. 3, 12

3 cum om. fv 4 permixtione Δm1 tolleranda Δ disputabamus scripsi disputantibus Δfv 5 emeritis Δ 6 amoneretur Δ 11 haeticam uel schismaticam fv 12 peruersitatem Δm1 15 hic fv 16 in bonorum Δ 19 prohibet Δ 20 tollerati Δ

qui domino Christo prophetis apostolis sanctoque Cypriano
 consentimus etiam cognitos malos, si eos nec corrigere pos-
 sumus nec punire, pro unitatis uinculo sustinendos, uerum
 etiam uobis, quibus ante tempus messis, uentilationis et litoris
 5 placet a malis separatio corporalis, si opinio tua uera est, qua
 putas et suis peccatis quemque perire qui facit et alienis qui
 utrum facta sint nescit? si enim hoc ita est, profecto et
 maiores uestri, qui se, sicut putatis, a cognitis malis separa-
 uerunt, de incognitis perierunt. non solum autem tibi, qui,
 10 cum dicis alienis criminibus perire hominem siue illa scientem
 siue nescientem, nullum procul dubio remanere pateris inno-
 centem, sed etiam ipsi Emerito, qui longe tolerabilius sentiens
 in communione sacramentorum alienis peccatis tantummodo
 cognitis homines innectit, ab incognitis soluit, multo uerore
 15 uenerabilis Cyprianus uoce respondit simul crescentia non
 perire frumenta zizaniis non extra ecclesiam, sed in ecclesia
 constitutis, nec occultis atque incognitis, sed plane notis atque
 perspicuis. puto enim quod non in carne, sed in ipsa mente
 caecatur, qui contendit latere quod cernitur. cum autem monet
 20 ille beatissimus, ne propter zizania quae in ea sunt ab ecclesia
 recedatur, non monet propter illa quae occultantur, sed propter
 illa potius quae cernuntur. ipsa enim sunt quae possunt per-
 turbare cernentes, nisi eos faciat sapientia patientes. nam
 quomodo propter occulta nos non debere recedere disceremus,
 25 quae omnino esse nescimus? etsi uidentur, inquit, in
 ecclesia esse zizania. 'uidentur' ait, non 'suspicatione
 creduntur'. et ne quisquam putaret ita dictum 'uidentur esse',
 tamquam non essent, sed esse uiderentur, uerbis consequentibus
 quid dixerit aperit: non tamen inpediri, inquit, debet
 30 aut fides aut caritas nostra, ut quoniam zizania
 esse in ecclesia cernimus ipsi de ecclesia receda-

25 Cypr. epist. 54, 3 29 *ibid.*

1 apostolisq *Am1* 4 *mesis J* 12 ipsi *om. f* tollerabilius *J*
 17 incognitiis *Am1* *all. atque] ac fv* 18 *prospicuis J* 19 *n̄ quod Am1*
 20 beatissimus ille *fv* 29 *inquid J*

mus. non ait 'susplicamur putamus credimus opinamur', sed 'cernimus'. ea quippe etiam illi non operta credebant, sed aperta cernebant. qui dixerunt patri familias: uis imus et colligimus ea?, de quibus dictum erat: cum creuisset herba et fructum fecisset, tunc apparuerunt zizania. quibus respondit: non, ne forte, dum uultis colligere zizania, simul eradicetis et triticum, et: sinite utraque crescere usque ad messem. et tamen tu dicis — ubi quid aliud quam domino contradicis? — sola per mundum creuisse zizania et toto paene mundo diminuta perisse frumenta, cum ad aliquas gentes nondum ecclesia crescendo peruenerit. necesse est autem, ut perueniat et praedicetur euangelium in uniuerso mundo et tunc ueniat finis, quod futurum esse dominus sine ulla ambiguitate praedixit.

VI. 6. Uides ecclesiam testimonio Cypriani et a toto catholica dictam et non esse sine manifestis malis, propter quos tamen ammonet non relinquendam. in ea sunt boni per se ipsos multi, in comparatione autem zizaniorum uel paleae profecto pauci. non enim praeter illam, sed in illa agitur quod ipse dominus dicit: quoniam abundauit iniquitas, refrigescet caritas multorum. sed ibi est et populus ubique diffusus cui dicitur: qui perseuerauerit usque in finem, hic saluus erit. qui autem habeant fidem tamquam granum sinapis, qua montes etiam transferantur, rarissimi omnino sunt. de tali enim fide dominus dicebat: putas ueniet filius hominis et inueniet fidem in terra?, non de apostasia totius orbis, sicut tu peruersissime intellegis.

VII. 7. Porro de baptismo, quem non putas esse nisi in ecclesia et ideo nos arguis, quod ex haeresibus uenientes, si

3 Matth. 13, 28 4 Matth. 13, 26 6 Matth. 13, 29 7 Matth. 13, 30 8. 27. 28 cf. Gaud. epist. ad August. 12 cf. Matth. 24, 14
20 Matth. 24, 12 22 Matth. 10, 22 23 cf. Matth. 17, 20 25 Luc. 18, 8

5 et zizania *fv*, cf. *Parm. II* 23, 43 17 amonet *Δ* 19 illa] ea *fv*
20 habundauit *Δ* abundabit *f* 26 inuenit *Δ* 27 apostolica (*sic*) *f*
totus *Δ*

iam baptizati sunt, iterum non esse baptizandos censemus, sufficit quod respondere minime potuisti, quomodo damnatus baptizare potuerit Felicianus foris a uestra ecclesia constitutus, quem frustra ponere uoluisti inter eos, quibus dilationem
 6 dedistis. lege Bagaitanam uestri concilii sententiam, in qua scilicet post multa acerbissima quae illis dicta sunt et longe grauiora quam in Caecilianum, quando eum maiores uestri absentem innocentemque damnarunt, ita subiecta est eorum manifesta et indubitata damnatio: famosi ergo criminis
 10 reos Uictorianum Carcabianensem, Marcianum Sullectinum, Beianum Beianensem, Saluium Ausafensem, Theodorum Usulensem, Donatum Sabratensem, Miggenem Elefantariensem, Praetextatum Assuritanum, Saluium Membressitanum, Ualerium Mel-
 15 zitanum, Felicianum Mustitanum et Martialem Pertusensem, qui funesto opere perditionis uas sordidum collecta faeculentia glutinarunt, sed et clericos aliquando ecclesiae Carthaginis, qui, dum facinori intersunt, illicito incestui lenocinium
 20 prae buerunt, dei praesidentis arbitrio uniuersalis concilii ore ueridico damnatos esse cognoscite. et deinde incipit ceteris dilatio prorogari his uerbis: eos autem, quos sacrilegi surculi non polluere plantaria, hoc est qui a Maximiani capite proprias manus uere-
 25 cundo fidei pudore retraxerunt, ad matrem ecclesiam redire permisimus. iam de his quod dicendum fuit et in prioribus ad te datis litteris meis satis dictum est. cui loco te prorsus respondere non potuisse, quisquis legerit et parumper aduerterit, dubitare non poterit.

4 cf. Gaud. epist. ad August. 9. 22 Sententia concilii Bagaiensis
 27 cf. I 39, 54

1 baptizandos *om.* Δ 3 poterit Δ 5 uagaitanam Δ 6 illis] in
 illos *v* 10 carbaianensem Δ Martianum *Afv* 11 Baianensem *v*
 12 reodorum Δ 13 iggenem Δ asuritanum Δ 14 menbressitanum Δ
 Membresitanum *fv* 15 marcialem Δ 17 glutinauerunt *fv* 19 facinori]
 fauori *Af* 20 dei] de Δ 25 traxerunt Δ 26 quid *f* 28 quisque Δ

VIII. 8. Frustra itaque tibi uidetur Agrippini et Cypriani concilia in hac quaestione esse sectanda, cum uos ea neglexeritis, quando extra uestram communionem baptizatos a damnatis, contra quos de basilicis excludendos litigabatis, sine ulla repetitione baptismatis suscepistis. de sententia uero 5 Cypriani uel collegarum eius, quibus tunc placuit uenientes ab haereticis baptizari oportere, longum est ut pro merito disputem. sed istam tu mihi, si potes, breuem solue quaestionem. quando rebaptizabat Cyprianus ab haereticis uenientes, ecclesiae Carthaginiensis episcopus, tunc ecclesiae Romanae 10 Stephanus episcopus in eodem baptismo quem foris acceperant suscipiebat haereticos, et ambo haec diuersa facientes in unitate catholica permanebant: dic mihi, utrum illo tempore ecclesia, quando secundum uos omnium criminum reos sine baptismo recipiebat per Stephanum et eius innumerabiles toto orbe 15 collegas, qui eiusdem sententiae participes erant, malorum contagione perierat an non perierat. neque enim istos malos poteris dicere occultos, quamuis tu asseras nocere ac mortificare et occultos. quisquis igitur homicida uel etiam parricida, adulter incestator idolatres, codicum denique sanctorum non 20 timidus traditor seu ut traderentur crudelis tortor et uiolentus extortor et iussu uel manu extremus incensor apud haereticos baptizatus ad Stephanum et eius socios uenit, secundum uos sine baptismo exceptus est. cernis igitur omnia hominum crimina, si uerum est quod de baptismo sentitis, tunc in 25 ecclesia sine baptismo congregata. responde, utrum his criminibus in eadem unitate maculatus fuerit Cyprianus, responde, utrum ecclesia perierit an non perierit. elige quod putaueris. si iam tunc perierat, Donatum quae peperit? si autem tot in eam sine baptismo aggregatis perire non potuit, responde 30

1. 18 cf. Gaud. epist. ad August.

4 litigabatis Δ 5 scientia Δ 7 baptizari scripsi baptizare Δ fv
 10 Carthaginensis Δ fv 13 ecclesie Δ 14 baptismum Δ m1 19 parricida Δ
 20 idololatra fv 21 seu scripsi n̄ in Δ eras. sed fv
 24 baptismum Δ 28 non om. Δ

quaeso, ut ab ea se tamquam malorum communionem deuotans pars Donati separaret quae dementia persuasit.

9. Absit autem ut, quoniam beatissimus Cyprianus de baptismo aliter sensit quam ueritas et antea consuetudine et
 5 postea perspecta diligentius ratione monstrauit, propterea quisquam nostrum, qui hoc quod ille non sapimus, ei se audeat antepondere. cetera enim multa et magna eius merita et animus praecipua caritate plenissimus, per quem cum collegis diuersa
 10 sentientibus pacatissimus mansit, et in unitate ecclesiae passio gloriosa satis ostenderunt eum fuisse sarmentum in Christi radice fructuosum, quod pater etiam ab ista reprehensione purgaret, ut fructum posset adferre maiorem. sic enim ait ipse Iesus: sarmentum quod in me dat fructum, purgat illud pater meus ut maiorem fructum adferat,
 15 ostendens etiam in ipsis fructuosis agricolam, qui est in caelis, aliquid inuenire quod purget. quis enim nostrum Petro apostolo comparari potest, quamuis numquam gentes iudaizare coegerimus, quod ille faciebat, quando non recte ingrediebatur ad ueritatem euangelii? unde a suo posteriore apostolo Paulo
 20 salubri ammonitione correctus utilius posteris humilitatis praebuit exemplum, quam si nihil in illo existeret corrigendum.

VIII. 10. In hac ergo ecclesia constituti, quae malorum siue occultorum siue etiam manifestorum nec potuit nec poterit perire contagio, nullas de quibuslibet hominibus calumnias
 25 formidamus. si enim mali sunt, procul dubio eos aut ignorant boni aut suis indiciis manifestatos ecclesiasticis legibus damnant aut etiam, si nouerunt eos et non apud se accusatos neque conuictos damnare non possunt, pro ecclesiae pace non solum inreprehensibiliter, uerum etiam laudabiliter tolerant

13 Ioh. 15, 2 17 cf. Gal. 2, 14

5 perfecta *f* 8 colligis *f* placatissimus *f* 10 sacramentum *Δ*
 14 fructu *Δ* 16 uostrum *Δ* 24 ante calumnias (*sic*)
 del. uestras in *Δ*, quod *habet* 26 indiciis scripsi iudi-
 ciis *Δ* manifestatos *Δ* 27 etiam eo si *Δm1* noue-
 rint *f* 28 dapnare *Δ* inreprehensibiliter *Δ* tollerant *Δ*

nec se propter pisces malos ruptis dominicis retibus ante tempus litoris damnabiliter separant. si enim hoc facere uelint, exceptis diuinarum scripturarum innumerabilibus testimoniis, quibus ne faciant prohibentur, retinet eos certe quem testem adhibuisti beatissimus Cyprianus clamans atque contestans, 5 quia, etsi uidentur in ecclesia esse zizania, non tamen impediri debet aut fides aut caritas nostra, ut quoniam zizania esse in ecclesia cernimus ipsi de ecclesia recedamus, non solum uerbo, uerum etiam exemplo suo nos ammonens, qui collegas suos fundos insi- 10 diosis fraudibus rapientes, usuris multiplicantibus faenus augentes, quorum auaritiam non leue aliquod uitium sed esse idololatriam secundum apostolum intellegit, pro unitatis uinculo pertulit tales nec eorum contagio factus est talis. discessit ab eis dissimilitudine morum, non diuisione sacra- 15 mentorum et immundum non tetigit, sed a factis eorum abhorrendo, non seorsum populum colligendo. uos autem, dum carnaliter sapitis quod dictum est per Esaiam prophetam: discedite et exite de medio eorum et separamini, dicit dominus, et inmundum ne tetigeritis et alia 20 quae in scripturis similiter dicta sunt, dum haec, inquam, non spiritualiter, sed carnaliter sapitis, tales omnino apparetis, quales eorum ipso propheta praedicante damnantur dicentes: noli me tangere, quoniam mundus sum. denique quando aliena peccata uos peruerse deuitanda esse censuistis, alia 25 uestra fecistis, sacrilegum schisma populos diuidendo et sacrilegam haeresim contra dei manifesta promissa et inpleta de ecclesia toto orbe diffusa nefario spiritu sentiendo. nam si, ut

6 Cypr. epist. 54, 3 10 cf. Cypr. De lapsis c. 6 13 cf. Col. 3, 5
19 II Cor. 6, 17, cf. Esai. 52, 11 24 Esai. 65, 5

2 littoris *Av* 10 inuidiosos *f* 11 usuras multiplicantes *Af* 12 ali-
quid *A* 13 intellegit *scripsi*, cf. *De bapt. IIII* 9, 12 *sub fin.* intel-
ligi *A* intellexit *fv* 14 tales] talis *Af* 17 colligendos *A* 18 ysaiam
A Isaiam *v* 20 alia *scripsi* talia *Afv* 23 damnantur *scripsi* domi-
nantur *Afv* 24 nolite *fv*, cf. *Post gesta* 5, 7 27 manifestata *v*

putas et nos in uerbo reprehendis, una eademque societas
 perditorum <non> simul et schisma et haeresis esset, non
 dixisset beatissimus Cyprianus in hac ipsa epistula, unde hoc
 de zizaniis in ecclesia constitutis posui testimonium, eis con-
 5 fessoribus, quos gratulabatur a Nouatianorum diuisione fuisse
 liberatos: dolebam uehementer et grauiter angebar
 quod eis communicare non possem quos semel
 diligere coepissem, posteaquam uos de carcere
 prodeuntes schismaticus <et haereticus> error ex-
 10 cepit. noli ergo contra apertissimam ueritatem aut utrumque
 fallaciter declinare aut unum horum tibi quod tibi mitius
 uidetur eligere, cum et schismaticus sis sacrilega discessione
 et haereticus sacrilego dogmate.

X. 11. Nec uobis blandiamini, quod baptismum non rescin-
 15 dimus uestrum. non est hoc uestrum, sed catholicae ecclesiae
 quam tenemus, unde illum quando discessistis non quidem
 ad salutem, sed ad perniciem uestram uobiscum tulistis. nam
 uasa dominica etiam apud alienigenas sancta permanserant,
 unde rex, qui eis contumeliose uti ausus est, deo irascente
 20 punitus est, et arca testamenti ab hostibus capta nequaquam
 uirtutem suae sanctificationis amisit. si ergo illa sancta, quae
 sic tunc apud alienos fuerunt, ut apud suos esse desisterent,
 uim tamen sanctitatis nullo modo perdere potuerunt, quanto
 magis eam christiana sacramenta non perdunt, quando ita, ut
 25 apud nos etiam maneant, ad haereticos transeunt! hoc est
 quod dixi ad te scribens, quod etiam in collatione uobis dixi-
 mus idque potius eludendum putastis, quia dissoluere nequi-
 uistis, quoniam, sicut apostolus ait de quibusdam: ueritatem

1 cf. Gaud. epist. ad August. 6 Cypr. epist. 54, 2 19 cf. Dan. 5
 20 cf. I Reg. 4—6 26 cf. I 6, 7 et Breuic. III 8, 12 28 Rom. 1, 18

2 non addidi 3 beatus v 4 posuit Δf 8 postea quod Δ 9 et
 haereticus ex Cypriano addidi 11 minus f 12 elegere Δ scis Δ
 13 docmate Δ 15 hoc u|u|r|m Δ 17 perniciem Δ 20 archa Δ
 22 sic] si v alt. apud Δ 23 perdere—24 non om. Δ 24 per..dunt Δ

in iniquitate detinent, ita et uos ueritatem baptismi diuini in iniquitate detinetis erroris humani; quam ueritatem non uestram propter iniquitatem uestram rescindere utique non debemus. et quia ipse apostolus de idolatris gentibus dixisse intellegitur: qui ueritatem in iniquitate deti- 5 nent, tu mihi quasi respondens flagitasti ut probarem, quid de gentilium sacrilegio apostolus non rescindat, quid de eorum profano ritu non damnet, quasi posset, quod sacrilegum est et profanum, non rescindere atque damnare, sicut nos schisma uestrum et haeresim uestram. sententias tamen quasdam 10 ueritatis, quas de incognito deo quidam gentilium philosophi tenent, non solum non destruxit apostolus, sed etiam inde testimonium cum opus esset adhibuit. loquens quippe Athe- niensibus ait de deo: in illo enim uiuimus et mouemur et sumus, sicut et quidam secundum uos dixerunt. 15 hanc illi ueritatem sapientiae, quam beatissimus Paulus non solum non destruebat, uerum etiam ad illos instruendos adhibebat, in iniquitate detinebant suae idolatriae, quam doctrina apostolica machinamentis apostolicis euertebat. ita et nos, quae in ecclesia catholica uera maiores uestri acceperunt 20 uobisque tradiderunt, non rescindimus, sed agnoscimus, uestrum uero sacrilegium aut in uestra conuersione rescindimus aut in uestra pertinacia detestamur.

XI. 12. Quamquam totam quaestionem et totum quod inter nos agitur uno uerbo tribuni satis diligenter exposito omnino 25 soluisti. cum enim ego dixissem: neque hoc in tribuni litteris legitur a te in ueritate inuocatum nomen dei, quia ipsum prorsus uerbum ibi non legeram, tu respondisti: *falleris uel potius fallis, nam uerba tribuni sunt: 'neue*

6 cf. Gaud. epist. ad August. 14 Act. 17, 28 26 I 6, 7
29 Gaud. epist. ad August.

2 et 5 in iniquitate] iniquitate Δ humani* (s. *eras.*) Δ 4 non
om. Δ idololatrias *fv* 8 dapnet Δ sacrilegium (*alt.* i. s. l.) Δ
11 cognito Δ .philophi (p. *eras.*) Δ 16 beatus v 18 detinebat Δ
idololatriae *fv* 19 machinamentis Δ 22 conuersione *Af* 28 ubi Δ

tantum opus, domus domini, ubi a te saepius dei et Christi eius inuocatum nomen est, per religionem tuam ibidem constitutam concrematum esse dicatur'. intellege, quia in ueritate religio dicitur, in fallacia superstitione nominatur. quando ego
 5 *id aduerterem, quando ita ratiocinarer, quando aliud ex alio sic probarem? fateor, fugit hoc aciem quantulicumque ingenii mei et ideo crede mihi falli me ibi potuisse, non, ut dixisti, fallere uoluisse in uerbo. itaque tribunus tamquam homo militaris errauit, ut ei, quem scit uel credit haereticum, diceret:*
 10 *per religionem tuam, cum haeresis non religio, sed superstitione, religio autem non in falsitate, sed in ueritate propria locutione dicatur. proinde secundum hanc expositionem tuam uerus dei cultus religio, falsus autem superstitione nuncupatur. audi ergo te ipsum, obaudi tibi ipsi, et nos sequi minime recusabis.*
 15 *scribens namque ad eundem tribunum in primae epistulae tuae ipso exordio posuisti atque dixisti: honorabili ac nimium nobis, si sic uolueris, desiderando Dulcitio tribuno et notario Gaudentius episcopus et continuo subiecisti: religionis tuae scripta percepi. quid igitur ad nos uenire adhuc dubitas?*
 20 *ecce tribunus Dulcitius cum sit homo communionis nostrae, tamen secundum testimonium tuum non superstitiosus, sed religiosus est, ac per hoc secundum expositionem tuam non falsum, sed uerum dei cultum tenet. ipse ergo est in catholica potius quam tu, quoniam tu in hoc uerbo usque adeo non*
 25 *errasti, ut etiam exponeres tantum religionem a superstitione distare, quantum a falsitate ueritas distat. ille autem homo, ut iam dixi, militaris et in istis uerborum proprietatibus minus eruditus quid esset religio nesciebat; absit enim ut dicam: 'te adulando fallebat'. tu uero, qui eos, contra quos*

16 I 1, 2 18 I 2, 3

1 a te] aete (pr. e s. l.) Δ	6 quantulicum (sic) Δ	13 superstitio
nunpatur Δ	15 eundem Δ	16 honorabi Δ
notario et Δ	20 dulcius Δ	17 dulitio Δ et
24 alt. tu om. f	22 per secundum hoc expositionem Δ	

malos in dominicis retibus a piscatoribus ignorari, ne uidelicet perirent eorum contagione, si scirent. nonne tibi uenit in mentem, cum de palea dominicae areae, id est ecclesiae, usque ad tempus uentilationis in una permixtione toleranda disputabamus, cum Emeritus urgeretur, negasse illum atque dixisse: 5 non legis aream? qui cum et a suis secretius ammoneretur et a nobis apertius, commemorantibus ex euangelio dominum esse uenturum ferentem uentilabrum in manu sua, qui munda-
 bilit aream suam et frumentum recondet in horreo, paleam uero comburet igni inextinguibili, continuo correxisse obli- 10 uionis errorem quo negauerat scriptum, nec tamen schismaticam uel haeticam conuertisse peruersitatem, qua negabat malos a bonis debere pro unitate ecclesiae sustineri, continuo-
 que dixisse, quod nomine paleae mali significarentur occulti, ut hoc causae uestrae praecipua diligentia seruaretis, quod 15 ignorati mali commaculare bonorum neminem possent. ecce partis uestrae patronus egregius perdidit te aduersante labores suos. ille quippe, ut custodiat bonorum salutem, prorsus in ecclesia malos permanentes a bonis perhibet ignorari, ne perdant eos, si fuerint cogniti et tolerati; tu autem etiam igno- 20 ratorum malorum contagio bonos perire dixisti neque timuisti tam multos ab initio uestros latentes flagitiosos, facinorosos atque impios, qui profecto secundum tuam sententiam te atque omnes tuos uobis nescientibus perdiderunt. sed nunc quoque nullo pauore tremuisti, ne forte quispiam uestrum te nesciente 25 peccaret et te, dum ista loqueris, perderet. an forte, dum cognitis tuis factis perisse te intellegis, propter hoc alienis incognitis perire non metuis?

V. 5. Quid tibi optem, nisi ut te nobis liceat inuenire, ne libeat te perire? quid enim spei remanebit non solum nobis, 30

6 non legis aream] cf. ad pag. 64, 19 7 cf. Matth. 3, 12

3 cum om. fv 4 permixtione Δm1 tolleranda Δ disputabamus scripsi disputantibus Δfv 5 emeritis Δ 6 amoneretur Δ 11 haeticam uel schismaticam fv 12 peruersitatem Δm1 15 hic fv 16 in bonorum Δ 19 prohibet Δ 20 tollerati Δ

qui domino Christo prophetis apostolis sanctoque Cypriano
 consentimus etiam cognitos malos, si eos nec corrigere pos-
 sumus nec punire, pro unitatis uinculo sustinendos, uerum
 etiam uobis, quibus ante tempus messis, uentilationis et litoris
 5 placet a malis separatio corporalis, si opinio tua uera est, qua
 putas et suis peccatis quemque perire qui facit et alienis qui
 utrum facta sint nescit? si enim hoc ita est, profecto et
 maiores uestri, qui se, sicut putatis, a cognitis malis separa-
 uerunt, de incognitis perierunt. non solum autem tibi, qui,
 10 cum dicis alienis criminibus perire hominem siue illa scientem
 siue nescientem, nullum procul dubio remanere pateris inno-
 centem, sed etiam ipsi Emerito, qui longe tolerabilius sentiens
 in communione sacramentorum alienis peccatis tantummodo
 cognitis homines innectit, ab incognitis soluit, multo uerore
 15 uenerabilis Cyprianus uoce respondit simul crescentia non
 perire frumenta zizaniis non extra ecclesiam, sed in ecclesia
 constitutis, nec occultis atque incognitis, sed plane notis atque
 perspicuis. puto enim quod non in carne, sed in ipsa mente
 caecatur, qui contendit latere quod cernitur. cum autem monet
 20 ille beatissimus, ne propter zizania quae in ea sunt ab ecclesia
 recedatur, non monet propter illa quae occultantur, sed propter
 illa potius quae cernuntur. ipsa enim sunt quae possunt per-
 turbare cernentes, nisi eos faciat sapientia patientes. nam
 quomodo propter occulta nos non debere recedere disceremus,
 25 quae omnino esse nescimus? etsi uidentur, inquit, in
 ecclesia esse zizania. 'uidentur' ait, non 'suspicatione
 creduntur'. et ne quisquam putaret ita dictum 'uidentur esse',
 tamquam non essent, sed esse uiderentur, uerbis consequentibus
 quid dixerit aperit: non tamen inpediri, inquit, debet
 30 aut fides aut caritas nostra, ut quoniam zizania
 esse in ecclesia cernimus ipsi de ecclesia receda-

25 Cypr. epist. 54, 3 29 *ibid.*

1 apostolisq <i>Am1</i>	4 <i>mesis A</i>	12 ipsi <i>om. f</i>	tollerabilius <i>A</i>
17 incognitis <i>Am1</i>	<i>alt. atque] ac fv</i>	18 <i>prospicuis A</i>	19 <i>n̄ quod Am1</i>
20 beatissimus ille <i>fv</i>	29 <i>inquit A</i>		

mus. non ait 'susplicamur putamus credimus opinamur', sed 'cernimus'. ea quippe etiam illi non operata credebant, sed aperta cernebant, qui dixerunt patri familias: uis imus et colligimus ea?, de quibus dictum erat: cum creuisset herba et fructum fecisset, tunc apparuerunt zizania. quibus respondit: non, ne forte, dum uultis colligere zizania, simul eradicetis et triticum, et: sinite utraque crescere usque ad messem. et tamen tu dicis — ubi quid aliud quam domino contradicis? — sola per mundum creuisse zizania et toto paene mundo diminuta perisse frumenta, cum ad aliquas gentes nondum ecclesia crescendo peruenerit. necesse est autem, ut perueniat et praedicetur euangelium in uniuerso mundo et tunc ueniat finis, quod futurum esse dominus sine ulla ambiguitate praedixit.

VI. 6. Uides ecclesiam testimonio Cypriani et a toto catholice dictam et non esse sine manifestis malis, propter quos tamen ammonet non relinquendam. in ea sunt boni per se ipsos multi, in comparatione autem zizaniorum uel paleae profecto pauci. non enim praeter illam, sed in illa agitur quod ipse dominus dicit: quoniam abundauit iniquitas, refrigeret caritas multorum. sed ibi est et populus ubique diffusus cui dicitur: qui perseuerauerit usque in finem, hic saluus erit. qui autem habeant fidem tamquam granum sinapis, qua montes etiam transferantur, rarissimi omnino sunt. de tali enim fide dominus dicebat: putas ueniet filius hominis et inueniet fidem in terra?, non de apostasia totius orbis, sicut tu peruersissime intellegis.

VII. 7. Porro de baptismo, quem non putas esse nisi in ecclesia et ideo nos arguis, quod ex haeresibus uenientes, si

3 Matth. 13, 28 4 Matth. 13, 26 6 Matth. 13, 29 7 Matth. 13, 30 8. 27. 28 cf. Gaud. epist. ad August. 12 cf. Matth. 24, 14
20 Matth. 24, 12 22 Matth. 10, 22 23 cf. Matth. 17, 20 25 Luc. 18, 8

5 et zizania *fv*, cf. *Parm. II* 23, 43 17 amonet *A* 19 illa] ea *fv*
20 habundauit *A* abundabit *f* 26 inuenit *A* 27 apostolica (*sic*) *f*
totus *A*

iam baptizati sunt, iterum non esse baptizandos censemus, sufficit quod respondere minime potuisti, quomodo damnatus baptizare potuerit Felicianus foris a uestra ecclesia constitutus, quem frustra ponere uoluisti inter eos, quibus dilationem
 5 dedidisti. lege Bagaitanam uestri concilii sententiam, in qua scilicet post multa acerbissima quae illis dicta sunt et longe grauiora quam in Caecilianum, quando eum maiores uestri absentem innocentemque damnarunt, ita subiecta est eorum manifesta et indubitata damnatio: famosi ergo criminis
 10 reos Uictorianum Carcabianensem, Marcianum Sullectinum, Beianum Beianensem, Saluium Ausafensem, Theodorum Usulensem, Donatum Sabratensem, Miggenem Elefantariensem, Praetextatum Assuritanum, Saluium Membressitanum, Ualerium Mel-
 15 zitanum, Felicianum Mustitanum et Martialem Pertusensem, qui funesto opere perditionis uas sordidum collecta faeculentia glutinarunt, sed et clericos aliquando ecclesiae Carthaginis, qui, dum facinori intersunt, illicito incestui lenocinium
 20 prae-buerunt, dei praesidentis arbitrio uniuersalis concilii ore ueridico damnatos esse cognoscite. et deinde incipit ceteris dilatio prorogari his uerbis: eos autem, quos sacrilegi surculi non polluere plantaria, hoc est qui a Maximiani capite proprias manus uere-
 25 cundo fidei pudore retraxerunt, ad matrem ecclesiam redire permisimus. iam de his quod dicendum fuit et in prioribus ad te datis litteris meis satis dictum est. cui loco te prorsus respondere non potuisse, quisquis legerit et parumper aduerterit, dubitare non poterit.

4 cf. Gaud. epist. ad August. 9. 22 Sententia concilii Bagaiensis
 27 cf. I 39, 54

1 baptizandos *om.* Δ 3 poterit Δ 5 uagaitanam Δ 6 illis] in
 illos *v* 10 carbaianensem Δ Martianum *Δfv* 11 Baianensem *v*
 12 reodorum Δ 13 iggenem Δ asuritanum Δ 14 menbressitanum Δ
 Membresitanum *fv* 15 marcialem Δ 17 glutinauerunt *fv* 19 facinori]
 fauori *Δf* 20 dei] de Δ 25 traxerunt Δ 26 quid *f* 28 quisque Δ

VIII. 8. Frustra itaque tibi uidetur Agrippini et Cypriani concilia in hac quaestione esse sectanda, cum uos ea neglexeritis, quando extra uestram communionem baptizatos a damnatis, contra quos de basilicis excludendos litigabatis, sine ulla repetitione baptismatis suscepistis. de sententia uero 5 Cypriani uel collegarum eius, quibus tunc placuit uenientes ab haereticis baptizari oportere, longum est ut pro merito disputem. sed istam tu mihi, si potes, breuem solue quaestionem. quando rebaptizabat Cyprianus ab haereticis uenientes, ecclesiae Carthaginensis episcopus, tunc ecclesiae Romanae 10 Stephanus episcopus in eodem baptismo quem foris acceperant suscipiebat haereticos, et ambo haec diuersa facientes in unitate catholica permanebant: dic mihi, utrum illo tempore ecclesia, quando secundum uos omnium criminum reos sine baptismo recipiebat per Stephanum et eius innumerabiles toto orbe 15 collegas, qui eiusdem sententiae participes erant, malorum contagione perierat an non perierat. neque enim istos malos poteris dicere occultos, quamuis tu asseras nocere ac mortificare et occultos. quisquis igitur homicida uel etiam parricida, adulter incestator idolatres, codicum denique sanctorum non 20 timidus traditor seu ut traderentur crudelis tortor et uiolentus extortor et iussu uel manu extremus incensor apud haereticos baptizatus ad Stephanum et eius socios uenit, secundum uos sine baptismo exceptus est. cernis igitur omnia hominum crimina, si uerum est quod de baptismo sentitis, tunc in 25 ecclesia sine baptismo congregata. responde, utrum his criminibus in eadem unitate maculatus fuerit Cyprianus, responde, utrum ecclesia perierit an non perierit. elige quod putaueris. si iam tunc perierat, Donatum quae peperit? si autem tot in eam sine baptismo aggregatis perire non potuit, responde 30

1. 18 cf. Gaud. epist. ad August.

4 littigabatis J 5 scientia J 7 baptizari scripsi baptizare Afo
 10 Carthaginensis Jfo 13 ecclesie J 14 baptismum Am1 19 parricida J
 20 idololatra fv 21 seu scripsi n̄ in J eras. sed fv
 24 bapismo J 28 non om. J

quaeso, ut ab ea se tamquam malorum communionem deuitans pars Donati separaret quae dementia persuasit.

9. Absit autem ut, quoniam beatissimus Cyprianus de baptismo aliter sensit quam ueritas et antea consuetudine et
 5 postea perspecta diligentius ratione monstrauit, propterea quisquam nostrum, qui hoc quod ille non sapimus, ei se audeat antepone-
 re. cetera enim multa et magna eius merita et animus praecipua caritate plenissimus, per quem cum collegis diuersa
 10 sentientibus pacatissimus mansit, et in unitate ecclesiae passio
 gloriosa satis ostenderunt eum fuisse sarmentum in Christi
 radice fructuosum, quod pater etiam ab ista reprehensione
 purgaret, ut fructum posset adferre maiorem. sic enim ait
 ipse Iesus: sarmentum quod in me dat fructum, pur-
 gat illud pater meus ut maiorem fructum adferat,
 15 ostendens etiam in ipsis fructuosis agricolam, qui est in caelis,
 aliquid inuenire quod purget. quis enim nostrum Petro apo-
 stolo comparari potest, quamuis numquam gentes iudaizare
 coegerimus, quod ille faciebat, quando non recte ingrediebatur
 ad ueritatem euangelii? unde a suo posteriore apostolo Paulo
 20 salubri ammonitione correctus utilius posteris humilitatis prae-
 buit exemplum, quam si nihil in illo existeret corrigendum.

VIII. 10. In hae ergo ecclesia constituti, quae malorum
 siue occultorum siue etiam manifestorum nec potuit nec poterit
 perire contagio, nullas de quibuslibet hominibus calumnias
 25 formidamus. si enim mali sunt, procul dubio eos aut ignorant
 boni aut suis indiciis manifestatos ecclesiasticis legibus dam-
 nant aut etiam, si nouerunt eos et non apud se accusatos
 neque conuictos damnare non possunt, pro ecclesiae pace non
 solum inreprehensibiliter, uerum etiam laudabiliter tolerant

13 Ioh. 15, 2 17 cf. Gal. 2, 14

5 perfecta *f* 8 colligis *Δ* 9 placatissimus *f* 10 sacramentum *Δ*
 14 fructu *Δ* 16 uostrum *Δ* 23 oculorum *Δ* 24 ante calunnias (*sic*)
del. uestras in *Δ*, quod fort. recte se habet 26 indiciis scripsi indi-
 cii *Δ* *afv* manifestatos (*ta s. l. m1*) *Δ* 27 etiam eo si *Δm1* noue-
 rint *f* 28 dampnare *Δ* 29 incomprehensibiliter *Δ* tolerant *Δ*

nec se propter pisces malos ruptis dominicis retibus ante tempus litoris damnabiliter separant. si enim hoc facere uelint, exceptis diuinarum scripturarum innumerabilibus testimoniis, quibus ne faciant prohibentur, retinet eos certe quem testem adhibuisti beatissimus Cyprianus clamans atque contestans, ⁵ quia, etsi uidentur in ecclesia esse zizania, non tamen impediri debet aut fides aut caritas nostra, ut quoniam zizania esse in ecclesia cernimus ipsi de ecclesia recedamus, non solum uerbo, uerum etiam exemplo suo nos ammonens, qui collegas suos fundos insi- ¹⁰ diosis fraudibus rapientes, usuris multiplicantibus faenus augentes, quorum auaritiam non leue aliquod uitium sed esse idololatriam secundum apostolum intellegit, pro unitatis uinculo pertulit tales nec eorum contagio factus est talis. discessit ab eis dissimilitudine morum, non diuisione sacra- ¹⁵ mentorum et immundum non tetigit, sed a factis eorum abhorrendo, non seorsum populum colligendo. uos autem, dum carnaliter sapitis quod dictum est per Esaïam prophetam: discedite et exite de medio eorum et separamini, dicit dominus, et inmundum ne tetigeritis et alia ²⁰ quae in scripturis similiter dicta sunt, dum haec, inquam, non spiritualiter, sed carnaliter sapitis, tales omnino apparetis, quales eorum ipso propheta praedicante damnantur dicentes: noli me tangere, quoniam mundus sum. denique quando aliena peccata uos peruerse deuitanda esse censuistis, alia ²⁵ uestra fecistis, sacrilegum schisma populos diuidendo et sacrilegam haeresim contra dei manifesta promissa et inpleta de ecclesia toto orbe diffusa nefario spiritu sentiendo. nam si, ut

6 Cypr. epist. 54, 3 10 cf. Cypr. De lapsis c. 6 13 cf. Col. 3, 5
19 II Cor. 6, 17, cf. Esaï. 52, 11 24 Esaï. 65, 5

2 littoris *Δv* 10 inuidiosos *f* 11 usuras multiplicantes *Δf* 12 ali-
quid *Δ* 13 intellegit *scripsi*, cf. *De bapt. IIII* 9, 12 *sub fin.* intel-
ligi *Δ* intellexit *fv* 14 tales] talis *Δf* 17 colligendos *Δ* 18 ysaiam
Δ Isaïam *v* 20 alia *scripsi* talia *Δfv* 23 damnantur *scripsi* domi-
nantur *Δfv* 24 nolite *fv*, cf. *Post gesta* 5, 7 27 manifestata *v*

putas et nos in uerbo reprehendis, una eademque societas
 perditorum <non> simul et schisma et haeresis esset, non
 dixisset beatissimus Cyprianus in hac ipsa epistula, unde hoc
 de zizaniis in ecclesia constitutis posui testimonium, eis con-
 5 fessoribus, quos gratulabatur a Nouatianorum diuisione fuisse
 liberatos: dolebam uehementer et grauiter angebar
 quod eis communicare non possem quos semel
 diligere coepissem, posteaquam uos de carcere
 prodeuntes schismaticus <et haereticus> error ex-
 10 cepit. noli ergo contra apertissimam ueritatem aut utrumque
 fallaciter declinare aut unum horum tibi quod tibi mitius
 uidetur eligere, cum et schismaticus sis sacrilega discessione
 et haereticus sacrilego dogmate.

X. 11. Nec uobis blandiamini, quod baptismum non rescin-
 15 dimus uestrum. non est hoc uestrum, sed catholicae ecclesiae
 quam tenemus, unde illum quando discessistis non quidem
 ad salutem, sed ad perniciem uestram uobiscum tulistis. nam
 uasa dominica etiam apud alienigenas sancta permanserant,
 unde rex, qui eis contumeliose uti ausus est, deo irascente
 20 punitus est, et arca testamenti ab hostibus capta nequaquam
 uirtutem suae sanctificationis amisit. si ergo illa sancta, quae
 sic tunc apud alienos fuerunt, ut apud suos esse desisterent,
 uim tamen sanctitatis nullo modo perdere potuerunt, quanto
 magis eam christiana sacramenta non perdunt, quando ita, ut
 25 apud nos etiam maneant, ad haereticos transeunt! hoc est
 quod dixi ad te scribens, quod etiam in collatione uobis dixi-
 mus idque potius eludendum putastis, quia dissoluere nequi-
 uistis, quoniam, sicut apostolus ait de quibusdam: ueritatem

1 cf. Gaud. epist. ad August. 6 Cypr. epist. 54, 2 19 cf. Dan. 5
 20 cf. I Reg. 4—6 26 cf. I 6, 7 et Breuic. III 8, 12 28 Rom. 1, 18

2 non *addidi* 3 beatus *v* 4 posuit *Δf* 8 postea quod *Δ* 9 et
 haereticus *ex Cypriano addidi* 11 minus *f* 12 elegere *Δ* scis *Δ*
 13 docmate *Δ* 15 hoc u^ur^m *Δ* 17 perniciem *Δ* 20 archa *Δ*
 22 sic] si *v* *alt.* apud *Δ* 23 perdere—24 non *om.* *Δ* 24 per⁺dunt *Δ*

in iniquitate detinent, ita et uos ueritatem baptismi diuini in iniquitate detinetis erroris humani; quam ueritatem non uestram propter iniquitatem uestram rescindere utique non debemus. et quia ipse apostolus de idolatris gentibus dixisse intellegitur: qui ueritatem in iniquitate detinent, tu mihi quasi respondens flagitasti ut probarem, quid de gentilium sacrilegio apostolus non rescindat, quid de eorum profano ritu non damnet, quasi posset, quod sacrilegum est et profanum, non rescindere atque damnare, sicut nos schisma uestrum et haeresim uestram. sententias tamen quasdam ueritatis, quas de incognito deo quidam gentilium philosophi tenent, non solum non destruxit apostolus, sed etiam inde testimonium cum opus esset adhibuit. loquens quippe Atheniensibus ait de deo: in illo enim uiuimus et mouemur et sumus, sicut et quidam secundum uos dixerunt. hanc illi ueritatem sapientiae, quam beatissimus Paulus non solum non destruebat, uerum etiam ad illos instruendos adhibebat, in iniquitate detinebant suae idolatriae, quam doctrina apostolica machinamentis apostolicis euertebat. ita et nos, quae in ecclesia catholica uera maiores uestri acceperunt uobisque tradiderunt, non rescindimus, sed agnoscimus, uestrum uero sacrilegium aut in uestra conuersione rescindimus aut in uestra pertinacia detestamur.

XI. 12. Quamquam totam quaestionem et totum quod inter nos agitur uno uerbo tribuni satis diligenter exposito omnino soluisti. cum enim ego dixissem: neque hoc in tribuni litteris legitur a te in ueritate inuocatum nomen dei, quia ipsum prorsus uerbum ibi non legeram, tu respondisti: *falleris uel potius fallis, nam uerba tribuni sunt: 'neue*

6 cf. Gaud. epist. ad August. 14 Act. 17, 28 26 I 6, 7
29 Gaud. epist. ad August.

2 et 5 in iniquitate] iniquitate Δ humani (s. eras.) Δ 4 non
om. Δ idololatris fv 8 dapnet Δ sacrilegium (alt. i s. l.) Δ
11 cognito Δ philophi (p. eras.) Δ 16 beatus v 18 detinebat Δ
idololatriae fv 19 machinamenus Δ 22 conuersatione Δf 28 ubi Δ

tantum opus, domus domini, ubi a te saepius dei et Christi eius innucatum nomen est, per religionem tuam ibidem constitutam concrematum esse dicatur. intellege, quia in ueritate religio dicitur, in fallacia superstitione nominatur. quando ego
 5 id aduerterem, quando ita ratiocinarer, quando aliud ex alio sic probarem? fateor, fugit hoc aciem quantulicumque ingenii mei et ideo crede mihi falli me ibi potuisse, non, ut dixisti, fallere uoluisse in uerbo. itaque tribunus tamquam homo militaris errauit, ut ei, quem scit uel credit haeticum, diceret:
 10 *per religionem tuam, cum haeresis non religio, sed superstitione, religio autem non in falsitate, sed in ueritate propria locutione dicatur. proinde secundum hanc expositionem tuam uerus dei cultus religio, falsus autem superstitione nuncupatur. audi ergo te ipsum, obaudi tibi ipsi, et nos sequi minime recusabis.*
 15 scribens namque ad eundem tribunum in primae epistulae tuae ipso exordio posuisti atque dixisti: *honorabili ac nimium nobis, si sic uolueris, desiderando Dulcitio tribuno et notario Gaudentius episcopus* et continuo subiecisti: *religionis tuae scripta percepi.* quid igitur ad nos uenire adhuc dubitas?
 20 ecce tribunus Dulcitus cum sit homo communionis nostrae, tamen secundum testimonium tuum non superstitiosus, sed religiosus est, ac per hoc secundum expositionem tuam non falsum, sed uerum dei cultum tenet. ipse ergo est in catholica potius quam tu, quoniam tu in hoc uerbo usque adeo non
 25 errasti, ut etiam exponeres tantum religionem a superstitione distare, quantum a falsitate ueritas distat. ille autem homo, ut iam dixi, militaris et in istis uerborum proprietatibus minus eruditus quid esset religio nesciebat; absit enim ut dicam: 'te adulando fallebat'. tu uero, qui eos, contra quos

16 I 1, 2 18 I 2, 3

1 a te] aete (pr. e s. l.) Δ	6 quantulicum (sic) Δ	13 superstitio
nunpatur Δ	15 eundem Δ	16 honorabi Δ
notario et Δ	20 dulcius Δ	17 dulitio Δ
		et
		22 per secundum hoc expositionem Δ
24 alt. tu om. f		

disputas, arguis ex propheta et clamas: *uae his qui dicunt amarum dulce et dulce amarum, qui dicunt lucem tenebras et tenebras lucem*, si superstitio est, quam nobiscum tenet Dulcitius, cur eam religionem esse dixisti? si autem uerum dixisti, cur haeticam tenendo superstitionem 5 respuis catholicam religionem? sequere igitur testimonium tuum, maxime quia et ipsi uestri cum cognouerint non tibi fortasse communicabunt, quoniam tribuno Dulcitio per hoc uerbum communicasti. heia, frater Gaudenti, noli perdere occa- sionem, quam tibi etiam per tuam linguam dominus dedit. an 10 forte ad hoc irasceris, quod fratrem uoco? hoc enim nomen a nobis etiam in nostra collatione respuistis, ubi ostendistis nos esse quibus dominus praecepit per prophetam: dicite 'fratres nostri estis' eis qui uos oderunt et qui uos detestantur, uos uero in numero eorum esse, qui istos, 15 quibus hoc dominus dicit, oderunt et detestantur. negare certe non potes te religionem dixisse in qua est tribunus Dulcitius. propterea illam tibi epistulam misit, utique ut te non occideres et illi ecclesiae in qua est ipse communicares. si ergo ipsius religio est, tua superstitio est. quamuis enim ambo uobis hoc 20 inuicem dixeritis, eligis tamen ipsum potius falsum dixisse quam te.

XII. 13. Quamobrem secundum hoc tuum uerissimum testi- monium et tuam uerissimam expositionem quoniam religio est quam Dulcitius tribunus tenet, profecto religio est qua te 25 ad nostram communionem praeceptum imperatoris impellit. unde fit consequens, ut religio sit etiam qua christianus imperator ad curam suam iudicat pertinere, ne in res diuinas inpune peccetur, a quo tu non uis curari nisi ea, quae terrena re publica continentur. unde et regem Niniuitarum oblitus 30

1 Gand. epist. ad August. et Esai. 5, 20. cf. Parm. II 1, 1 sqq.
12 cf. ad pag. 169, 6 13 Esai. 66, 5

4 dulticius *A* (et sic deinceps) 5 heretiam *A* 7 maximum *Am* 1
9 uerbo *A* 14 oderint *A* 15 destantur *A* 17 dedisse *A* 23 ueris-
simam hoc tuum *fv* 25 profecto] profiteor *A*

quid legeris populo de agenda paenitentia non mandasse dixisti; haec enim uerba tua sunt ad me: *quid*, inquis, *miseros decipis?* *Ionae deus praecepit, prophetam dominus ad populum misit; nihil tale regi mandauit.* aduerte ergo quid scriptum
 5 sit et noli irasci nisi tibi ipsi, qui uel diuina scripta non recolis uel tu potius miseros decipis: surrexit Ionas et abiit in Niniue, sicut locutus est dominus. Niniue autem ciuitas magna erat quasi uiae tridui. et coepit Ionas ingredi ciuitatem quasi unius diei iter,
 10 et praedicauit et ait: adhuc triduum, et Niniue subuertetur. et crediderunt uiri Niniuitae domino et indixerunt ieiunium et saccos induerunt a maiore usque ad minorem. cumque peruenisset sermo ad regem ciuitatis Niniue, surrexit de sede sua et
 15 detraxit sibi uestimenta et se circumdedit sacco et consedit in cinere. praedicaturque a rege et a potentibus, dicens: homines et iumenta et oues et boues non gustent quicquam nec pascantur et aquam non bibant. et induti sunt saccos homines
 20 et iumenta: proclamauerunt ad dominum inpense et auersus est unusquisque a uia nequitiae suae et iniquitatis quam in manibus habebat. audisne tandem regem curasse, quod ad curam regum tibi displiceat pertinere? certe ut inpense ageretur, quod minus quam oportuerat agebatur. ideo ergo Niniuitae non sunt expoliationibus
 25 proscriptionibusque uel terrore militum ad paenitentiam imperio regis artati, quia oboedienter iussa fecerunt. non itaque ostendimus populum ista perpeccatum, quia nec tu ostendas regem fuisse contemptum. proinde cum regibus ea, quae secundum
 30 deum sunt, religioso timore iubentibus quisquis obtemperat,

2 Gaud. epist. ad August. 6 Ion. 3, 3—8

1 agendo penitentiae *Δ* 3 ad *Δ* 5 nisi tibi *mg.* *v* tibi (*sic!*) *Δ*
 tibi *fv* 7 in Niniuem *fv* 21 aduersus *Δ* 23 regum curam *fv*
 27 regis magis *f* 28 ostendis *v* 30 religio *Δ* quisque *v* obteperat *Δ*

a timore incipiens et ad dilectionem proficiens a domino accipit pacem, non sicut pacem dat saeculum, quoniam saeculum pacem dat propter temporalem utilitatem, dominus autem propter aeternam salutem. ergo quia ista religio est in qua est tribunus Dulcitius — neque enim uerba tua negaturus es —, 5
superstitio est pars Donati unde te uult erui huius religio, superstitio est quod te quaeris occidere, quod ualde prohibet huius religio, superstitio est quod erga ista curam reprehendis imperatoris, quam suscepit exequendam huius religio.

XIII. 14. Itaque quia uerbo tuo causa finita est, obsecro 10
per deum religionis, deum ueritatis, ut etiam tuus error aliquando finiatur. ipsa est, frater, ecclesia Christi quae hoc tempore toto terrarum orbe crescendo dilatatur, continens et malos et bonos uentilatione ultima separandos. atque ut te ad extremum illius potius uerbis alloquar, quem testem catholici 15
nominis adhibere uoluisti, ipsa est quae domini luce perfusa per orbem totum radios suos porrigit, ipsa est quae ramos suos per uniuersam terram copia ubertatis extendit. proinde etsi uidentur in illa esse zizania, non tamen impediri debet aut fides aut 20
caritas nostra, ut quoniam zizania esse in ecclesia cernimus ipsi de ecclesia recedamus. nobis tantummodo laborandum est ut frumentum esse possimus, ut cum frumentum coeperit dominicis horreis condi, fructum pro opere nostro et labore capiamus. 25
apostolus in epistula sua dicit: 'in domo autem magna non solum uasa sunt aurea et argentea, sed et lignea et fictilia. et quaedam quidem honorata, quaedam inhonorata.' nos operam demus et quan-

1 cf. 1 Tim. 4, 18 2 cf. Ioh. 14, 27 16 Cypr. De cath. eccl. unitate c. 5 19 Cypr. epist. 54, 3 26 II Tim. 2, 20

1 a timore *scripsi* amore *Δ* timore *fv* accepit *Δ* 3 dat pacem *v*
6 superstitio *Δ* superstitio—8 religio *om. f* 8 imperatoris reprehendis *fv* 9 exequendam *Δ* 10 tua *Δ* 18 copiam *Δ* 23 possumus *Δ*
25 fructum] frumentum *Δ* 29 uero inhonorata *fv*

tum possumus laboremus, ut uas aureum uel argenteum simus. ceterum fictilia uasa confringere domino soli concessum est cui et uirga ferrea data est. esse non potest maior domino suo seruus nec
 5 quisquam sibi quod soli filio pater tribuit uindicarit, ut putet aut ad aream uentilandam et purgandam palam (uel uentilabrum) iam ferre se posse aut a frumento uniuersa zizania humano iudicio separare. superba est ista obstinatio et sacrilega
 10 praesumptio quam sibi furor prauus adsumit. et dum sibi semper quidam plus quam mitis iustitia deposcit adsumunt, de ecclesia pereunt, et dum se insolenter extollunt, ipso suo tumore caecati ueritatis lumen amittunt. beatissimi Cypriani sunt uerba ista,
 15 non mea; eius uidelicet uerba sunt, quem tu nobis lectissimum testem catholici nominis in tuorum scriptorum exordio posuisti et per multa copiosissime commendasti, immo per ipsum, quoniam uera atque diuina sunt, uerba sunt dei. ecce quod audi, ecce quod caue, ut adiuuante misericordia saluatoris
 20 simul caritatem catholicam teneamus, simul pacem catholicam diligamus, simul cum eius frumentis usque quaque crescamus, simul usque ad finem zizania toleremus, simul in horreo sine fine uiuamus. uides nempe sine ulla defensione Caeciliani uel quorumlibet hominum, quos accusandos putatis, catholicam
 25 suo robore ac firmitate consistere, quamuis et Caeciliani causam conlatio nostra purgauerit et aliorum, de quibus calumniamini, aut dubia sit criminatio aut iniusta damnatio. sed ualde stultum est, ut ecclesiae causam diuinis testimoniis fultam atque munitam in hominum causis ratione exorbitante

3 cf. Ps. 2, 9 4 cf. Ioh. 13, 16 15 cap. 2 init.

5 uendicarit *Δf* 6 se putet *fv Cypr.* 7 paleam *Δf* uel uentilabrum *om. Δv* se hoc loco *om. fv Cypr., sed extat in 6 codd. Cypriani*
 8 a *om. Δ* 9 superare *f* 10 praesumptio *Δ* prauos *f* assumpsit *Δ*
 11 quidam plus] aliquid amplius *f* 22 tolleremus *Δ* 26 consolatio *Δ*
 27 iusta *Δ* 28 ut] in *Δ* 29 minutam *Δ*

ponamus, cum, etiamsi illos malos manifestissime uideremus nec iam separare a sacramentis ecclesiae ualeremus, non tamen impediri deberet aut fides aut caritas nostra, ut, quoniam et istos inter zizania esse in ecclesia cerneremus, ipsi de ecclesia recedere deberemus. si respondere cogitas, noli causam relin- 5 quere et in superuacaneis euagari. ea quae dicta sunt intueri, ad ea quae dicta sunt non fallaciter eludendo, sed rationabiliter disputando responde. nam illa proluxa responsione quid egeris uel potius quam nihil egeris, si necessarium uisum fuerit dominusque donauerit, opere alio diligentius demonstrabo. 10

3 karitas Δ 4 cernemus Δ 10 nihil subscriptum in Δ

AVGVSTINI RETRACTATIONVM LIB. II CAP. LXXXV (LVIII)

(PAG. 198, 1 ED. KNOELL).

CONTRA GAUDENTIUM DONATISTARUM EPISCOPUM, LIBRI II.

- 5 1. Per idem tempus Dulcitius tribunus et notarius hic erat
in Africa executor imperialium iussionum contra Donatistas
datarum. qui cum dedisset litteras ad Gaudentium Tamuga-
densem, Donatistarum episcopum, unum illorum septem, quos
in nostram conlationem auctores suae defensionis elegerant,
10 exhortans eum ad unitatem catholicam et dissuadens incendium,
quo se ac suos cum ipsa in qua erat ecclesia consumere
minabatur, addens etiam, ut, si se iustos putarent, fugerent
potius secundum praeceptum domini Christi quam nefandis se
ignibus concremarent, rescripsit epistulas duas, unam breuem
15 festinante, ut asseruit, perlatore, aliam prolixam quasi plenius
diligentiusque respondens. has mihi supra memoratus tribunus
existimauit esse mittendas, ut eas potius ipse refellerem. quas
ambas uno libro redargui. qui cum in eiusdem Gaudenti per-
uenisset manus, rescripsit, quod ei uisum est, ad me ipsum,
20 nulla ratione respondens, sed magis se nec respondere nec
tacuisse declarans. quod cum satis possit intellegenter legen-
tibus et nostra atque ipsius dicta conferentibus apparere, nolui
tamen sine rescripto relinquere, quidquid illud fuit. hinc fac-
tum est, ut hi nostri ad illum duo libri essent.
- 25 2. Hoc opus sic incipit: *Gaudentius, Donatistarum Tamu-
gadensis episcopus.*

SENTENTIAE CONCILII BAGAIENSIS QUAE SUPERSUNT EX
UARIIS AUGUSTINI LOCIS COLLECTA.

- 1 Cum omnipotentis dei et Christi eius saluatoris nostri uolun-
tate ex uniuersis prouinciis Africae uenientes in ecclesia sancta
Bagaiensi concilium gereremus Gamalius Primianus Pontius Secun- 5
dianus Ianuarianus Saturninus Felix Pegasius Rufinus Fortunius
Crispinus Florentius Optatus Donatus Donatianus et ceteri numero
trecenti decem, placuit spiritui sancto qui in nobis est pacem
2 firmare perpetuam et schismata resecare sacrilega optata
quidem pacis et concordiae est iuncta germanitas, sicut scriptum 10
est: iustitia et pax osculatae sunt inuicem. sed ueridica
unda in asperos scopulos nonnullorum naufraga proiecta sunt
membra, Aegyptiorum admodum exemplo pereuntium funeribus
plena sunt litora, quibus in ipsa morte maior est poena, quod
post extortam aquis ultricibus animam nec ipsam inueniunt sepul- 15
3 turam licet enim uiperei seminis noxios partus uenenati
uteri alueus diu texerit et concepti sceleris uida coagula in aspi-
dum membra tardo se calore uaporauerint, tamen conceptum
uirus euanescenti umbraculo occultari non potuit. nam etsi sero
publicum facinus et parricidium suum feta scelerum uota pepe- 20
rerunt, quod ante praedictum est: parturiit iniustitiam, con-
cepit dolorem et peperit iniquitatem. sed quoniam sere-
num iam fulget e nubilo nec est confusa criminum silua, cum
ad poenam designata sunt nomina — indulgentia enim antehac
fuerat —, dum clementiae dimittimus lineam, inuenit causa quos 25
4 puniat loquamur, carissimi fratres, schismatis causas,

3 Cum—9 sacrilega] *Cresc. III 53, 59. IIII 10, 12* 9 optata—
15 sepulturam] *Cresc. IIII 16, 18* 11 Ps. 84, 11 ueridica—15 se-
pulturam] *Petil. I 10, 11* 13 Aegyptiorum—15 sepulturam] *Petil. II 7, 16.*
Gaud. I 39, 54. Aegyptiorum—14 litora] *Parm. II 10, 20. Cresc. III*
24, 27 16 licet—26 puniat] *Em. 10.* licet—20 pepererunt] *Parm. II*
3, 7. Cresc. IIII 2, 2 16 uiperei—18 uaporarunt] *Petil. I 19, 21*
21 Ps. 7, 15 26 loquamur—p. 277, 7 uiuis] *Em. 10*

9 et deest *Cresc. IIII 10, 12* 19 euanescente *Em. 10* celari
Parm. II 3, 7

quia iam non possumus tacere personas. Maximianum fidei aemulum, ueritatis adulterum, ecclesiae matris inimicum, Dathae, Corae et Abiron ministrum de pacis gremio sententiae fulmen excussit, et quod adhuc eum dehiscens terra non sorbuit, ad maius supplicium superis reseruauit. raptus enim poenam suam compendio lucrauerat funeris; usuras nunc grauioris colligit faenoris, cum mortuus interest uiuis. nec solum hunc sceleris sui mors iusta 5 condemnat; trahit etiam ad consortium criminis plurimos catena sacrilegii, de quibus scriptum est: uenenum aspidum sub labiis eorum quorum os maledictione et amaritudine plenum est. ueloces pedes eorum ad effundendum sanguinem. contritio et infelicitas in uiuis eorum, et uiam pacis non cognouerunt. non est timor dei ante oculos eorum. nollemus quidem tamquam e proprii corporis 15 iunctura praecidi. sed quoniam tabescentis uulneris putredo pestifera plus habet in abscissione solaminis quam in remissione medicaminis, inuenta est causa salubrior, ne per cuncta membra pestilens inrepat uirus, ut compendioso dolore natum decidat uulnus. famosi ergo criminis reos Uictorianum Carcabianensem, Marcianum 6 Sullectinum, Beianum Beianensem, Saluium Ausafensem, Theodorum Usulensem, Donatum Sabratensem, Miggenem Elefantariensem, Praetextatum Adsuritanum, Saluium Membresitanum, Ualerium Melzitanum, Felicianum Mustitanum et Martialem Pertusensem, qui funesto opere perditionis uas sordidum collecta faeculentia 25 glutinarunt, sed et clericos aliquando ecclesiae Carthaginis, qui, dum facinori intersunt, illicito incestui lenocinium praeberunt, dei praesidentis arbitrio uniuersalis concilii ore ueridico damnatos esse cognoscite. eos autem, quos sacrilegi surculi non polluere

1 Maximianum—p. 278, 12 paenitentia] *Cresc. IIII 4, 5.* Maximianum—7 uiuis] *Cresc. III 19, 22.* Maximianum—3 excussit] *Cresc. III 21, 24. 53, 59. IIII 2, 2* 7 nec solum—28 cognoscite] *Cresc. III 19, 22, nec solum—18 uulnus] Em. 11. nec solum—13 cognouerunt] Cresc. III 22, 25. nec solum—11 plenum est] Cresc. IIII 13, 15. nec solum—9 sacrilegii] Cresc. III 53, 59. IIII 10, 12* 8 trahit—9 sacrilegii] *Post gesta 19, 25* 9 uenenum—13 cognouerunt] *Petil. I 19, 21* Ps. 13, 3 17 inuenta—18 uulnus] *Cresc. IIII 55, 65* 19 famosi—28 cognoscite] *Cresc. III 53, 59. IIII 32, 39. Gaud. II 7, 7* 24 qui funesto—p. 278, 2 permisimus] *Em. 11. qui funesto—26 praeberunt] Cresc. III 22, 25* 27 dei—28 cognoscite] *Cresc. III 25, 28* 28 eos—p. 278, 2 permisimus] *Cresc. III 17, 20. 54, 60. IIII 32, 39. 34, 41. Gaud. II 7, 7*

5 suam] sui *Em. 10* 12 contribulatio et calamitas *Cresc. IIII 4, 5*

plantaria, hoc est qui a Maximiani capite proprias manus uerecundo
 fidei pudore retraxerunt, ad matrem ecclesiam redire permisimus.
 quanto enim de reorum morte purgamur, tanto de innocentium
 7 reditu gratulamur. ac ne angustum redeuntibus tempus spem
 salutis artatae diei pressurā subducat, agnoscentibus quibus licet, 5
 manentibus praecedentibus statutis, uniuersis usque in diem octa-
 uum K^l Ianuariarum proxime futurarum agnitionis pandimus
 ianuam, ut integri honoris ac fidei regressi habeant fundamenta.
 quam si quisquam ingredi nequiuert pigra segnitia, sciat sibi ad
 omnes ueniales aditus sua uoluntate uiam esse subductam. manebit 10
 enim circa eos dicta sententia et post praestitutum diem redeun-
 tibus fixa paenitentia

3 quanto—4 gratulamur] *Cresc. IIII 35, 42* 4 ac ne—12 paeni-
 tentia] *Cresc. III 54, 60.* ac ne—10 subductam] *Cresc. IIII 38, 45*

1 id est *Cresc. III 54, 60* 2 pudore fidei *Cresc. III 54, 60*
 3 quantum *Cresc. IIII 4, 5* 6 in] ad *Cresc. IIII 4, 5*

APPENDIX.

I. SERMO DE RVSTICIANO SVBDIACONO.

Hunc sermonem e codice quodam Cellensi erutum edidit Hieronymus Vignierius in secundo tomo Supplementi Augustiniani (Parisiis 1654); repetiui deficientibus libris manu scriptis textum uulgatum (v) orthographia correcta.

SERMO DE RUSTICIANO SUBDIACONO.

1. Adhuc maerens et dolens, fratres, sisto me sanctitati uestrae; nec enim praeteriti casus — dicam mei dicam uestri? — dolorem potui digerere. ter conatus sum uerbum, unde debitor sum, uobis sub-
5 ministrare: totiens et meae et uestrae lacrimae conantis uocem suppresserunt nec potui melius curas quibus premebar quam ubertate lacrimarum explicare. quid ergo fiet? numquamne meo, numquam uestro luctui limes statuatur? quotiens me uidebitis intransentem, non cessabitis pectora tundere et gemitus dare? quo-
10 tiens uos congregatos uidero, in lacrimas ibo et suspiria? tempus lugendi et mihi et uobis circumscripserunt eloquia diuina nec dolui cum uos lacrimantes uidi — et ad Lazari recordationem fleuit dominus Iesus Christus et qui eum flementem uidebant Iudaei dixerunt: ecce quomodo diligebat eum! —, immo potius
15 si quid in lacrimis iucundum, si quid gratum esse potest, illud e uestris collegi. dicebam enim intra me: 'ecce quomodo diligebant eum!' qui patrem tanto affectu prosequantur, eundem dabunt et filio qui eorum pater factus est. heredem oneris facient heredem amoris; qui succedit honori, succedet et caritati. bonum
20 ingredienti omen est antiquae in pastorem dilectionis in ouibus signa uidere. fiet amoris translatio in eum cui facta est curarum collatio, nec mutato pastore cessabunt eum diligere qui debet oues pascere, cuius uocem audient et qui deo teste conscientia teste paratus est cum adiutorio domini pro ouicularum minima animam suam
25 impendere et superimpendere.

2. Si quae ratio dolendi, si flendi, tota mea est, non uestra, non eius cuius tangimur desiderio. solutus est ille, uinctus ego; stadium emensus, curro; in patria est, unde peregrinor; curas quas deposuit in sinu meo reposuit; clauum bene tenuit, de me
30 quid fiet nescio; appulit, fluctuo; e litore uidet iratum pelagus, furentes procellas, exclamo in mediis fluctibus: salua nos, per-

10 cf. Eccle. 3, 4 14 Ioh. 11, 36 24 cf. Ioh. 10, 11
28 cf. II Cor. 5, 6 31 Matth. 8, 25

20 de uoce omen ab Augustino aliena cf. *Retract. I* 1, 6 (2) Knöell.

imus. et uere perimus et uere periculum urget et uere caput
meum impellit non meum tantum periculum, sed et uestrum;
nam sine uobis saluus esse non possum, uestrarum animarum
iactura mea est. quidquid domino meo de uobis perit, periculo
meo perit; rationem sum redditurus, pellem pro pelle. miseri- 5
cordem dominum habeo, sed rigidum computatorem: ouiculas
suas cotidie numerat, has in manibus descriptas habet, exigit
numerus, quem si non reddidero ingens capiti meo periculum
creatur. uidete, fratres, si sarcinam meam considerans a lacrimis
possum temperare, si de graui onere meo non mihi dolendum 10
est. pondus meum alleuiate. faciet caritas uestra quod immane
est mitius et adiuuante domino et pastor et ouiculae pascua
inuenient, et postquam in meridie cubauerint, accumbent cum
Abraham, Isaac et Iacob, ubi non erit sol neque ullus aestus,
sed in umbra domini pax et refrigerium, quando luctus noster 15
uertetur in citharam et uoces flentium in cantus exsultantium.

3. Ceterum, dilectissimi, dum de pastore erepto lugemus,
nascitur de perduto fratre dolendi occasio. praecisum est a nobis
membrum, pars nostri facta est pars Donati, transiit miles domini
ad castra Philistinorum et de uase honoris factum est uas 20
dedecoris. intellegitis quid dico. miser ille Rusticianus Mutigensis
diaconus sacramentum quod ecclesiae debebat abiecit et ordinem
suum infideli participatione polluit. quid non feci, quos non
adhibui conatus, ut in praecipitium ruentem in plano collocarem
et eximerem periculo, qui periculum amabat in quo periit! is 25
prima et urgens fuit cura mea qui nunc est dolor meus. nole-
bam mihi subtrahi in ipso oneris mei exordio quem a satis longo
tempore uidebam tamquam fulgur de caelo cadentem. et licet
ipse exigentibus peccatis suis a domino deserui meruerit, doleo
tamen quod de eo ad dominum meum dicere non possum: 'ecce 30
me cum pueris quos dedisti mihi.'

4. Uobis omnibus notum scio et tam bene scio, quia scio
uestrorum multis moras quas hic trahebat displicuisse. quotiens
uenerandus noster Ualerius me praesente cum uisceribus paternis
dixit ad eum: 'quid hic agis? cur stationem tuam deseris? cur pre- 35
sbytero tuo non collaboras? cur Hipponem Mutigenae praeferis cui
alligatus es?' et cum responderet se ad solitudinem minime idoneum

5 cf. Hiob 2, 4 13 cf. Cant. 1, 6 cf. Matth. 8, 11 14 cf.
Apoc. 7, 16 15 cf. Hiob 30, 31 20 cf. Rom. 9, 21 25 cf. Eccli. 3, 27
28 cf. Luc. 10, 18 30 cf. Esai. 8, 18

21 Mutigenensis? cf. *lin.* 36 33 uestrorum = uestrum

clericatum, non monachatum iniisse, se nullos Mutigenae habere cum quibus uersaretur, respondebat sanctus senex: 'alligatus es uxori? noli quaerere solutionem. tua est ecclesia Mutigensis, non nostra; ad eam nomen, non ad Hipponem dedisti. 5 nonne saeculo renuntiasti, nonne amicis, nonne sanguini?' audiebat dicentem, sed male audiebat qui dicenti non obsequebatur. quid factum est? cum satis festius haberetur indolisque ad scurrilitatem procliuoris, inter nugas saeculi, inter conuiuia et compotationes diurnas, saepe etiam nocturnas tandem defecit; exstinctus est 10 spiritus timoris domini, de luto in lutum prouoluitur. alternis uicibus et alios inuitans et ab aliis inuitatus et conuiua et conuiuans, cum aeri quod contraxerat soluendo non esset et a creditoribus urgeretur et se cotidianis implicaret erroribus et plurimis scandalum crearet, tandem a presbytero suo excommunicatus ad 15 Donatistas transfugit et ab eorum episcopo non tantum exceptus, quod contra ius ecclesiarum est, non tantum rebaptizatus est, quod impium est, sed etiam diaconus, quod maxime lugendum, factus est.

5. Haec ego cum primum accepi, aberat uenerandus senex 20 noster Ualerius, sed commota uiscera dilationem minime passa sunt. ingemui dolui, pro eo in conspectu domini mei effudi animam meam. et quia mihi a multis relatum fuerat Macrobiū episcopum Donatistam ad quem confugerat uirum esse pacificum non longe a regno dei et a concordia fratrum, qui si aliquos 25 rebaptizaret id inuitus faceret, hunc litteris conuenire statui et quam obnixis precibus ad eum per amicos agere, ut in subdiacono nostro baptismum Christi non exsufflaret nec iterum baptizaret, quem in nomine dei et baptizatum et signatum fuisse non nesciret. aegre litteras nostras admisit, sed tandem Maximi et Theodori 30 quibus illud negotiū iniunxeramus precibus adactus est, ut eas recitari sineret et ipse etiam legeret. quibus nihil aliud respondit quam: non possum nisi ad me uenientes suscipere et eisdem fidem quam postulauerint dare. cumque de Primiani facto instarent, dixit non esse filii in patrem inquirere. 35 et quia per litteras quas ad Macrobiū dedi rogabam, ut responderet quae coram populo nostro legerentur, si uero recusaret, me nostras recitaturum, cum primum abessent milites, hodie, fratres, fidem meam libero. nullus adest qui possit turbas ciere, noui uos

2 I Cor. 7, 27 21 cf. I Reg. 1, 15 32 *non possum—dare*] August. epist. 107 37 cf. August. epist. 23, 6—7

4 Mutigenensis?

omnes ad concordiam et ad alienos amplectendos promptiores esse quam ut excitem. litteras ad Macrobiū profero, ut actorum nihil conscientiam uestram lateat, sed apud deum et homines innotescat quam sincero corde, quam pacifico affectu inspirante domino rem tractauerim. quodsi postea perit frater noster, in sua, non in nostra 5 conscientia peribit. ueniet dominus qui hos et me iudicabit; ueniet certe frumentum asserturus, paleam dispersurus. aquas nostras quas tantopere formidant ipse examinabit et coram omnibus manifestissime iudicabit, an quas pollutas dixerint ipse quoque habeat. certe uidebunt in quem pupugerunt. quid enim est aliud christi- 10 anum rebaptizare quam dominum iterum pungere? signum regis accepit, crucem admisit, in morte Christi tinctus est. quid aliud facis qui talem bis baptizas, qui regis signum exsufflas, qui crucem expungis, quam mortem domini inanem et uacnam reddere et uniuersam salutis nostrae dispensationem ostentui habere? 15

6. Aqua nostra non est aliena, uirgo est et sancta. in fontem nostrum descendit spiritus, quos irrorat sancti sunt. uideant qua temeritate pollutos astruant, quos talibus undis aspersos nouerint. o sacrilegam nouitatem, o uocem impiam! sanctificauit deus aquas in initio mundi per spiritus incubationem. ex eis tot et tanta 20 prodierunt miracula, quae de aquarum nostrarum sanctitate nos erudirent et de ueritate quorum umbrae erant instruerent et de regeneratione quam in aquis haurimus certos facerent, et eas alienas uocant et ab his abstinere et mendaces dicunt et omnem eis fidem abrogant. erit itaque uerax aqua Primiani, quem tam immani ana- 25 themate percussistis, quem tantorum scelerum in uestro conuultu reum iudicastis nec tamen quos baptizauit iterum tinxistis, et ecclesiae catholicae, columbae nostrae, sponsae immaculae, infideles impurae mendaces aquae apud eos erunt? dicent forsitan: 'mendaces erant qui Primianum innocentem damnauerunt, et ideo eius 30 aquae mendaces non fuerunt'. sed quid dicent de Feliciano et Praetextato, qui Primianum damnauerunt et ab illo tam grandi schismate discesserant? an quos baptizauerant noua et recenti tinctione ecclesiae suae pepererunt? nequaquam. Feliciani et Praetextati aquae fideles, qui postmodum coierunt et aduersus ecclesiam ca- 35 tholicam insani foederis communione conspirauerunt, aquae uero nostrae infideles et profanae? o insana et peruersa cogitatio!

7. Addunt etiam: qui baptizatur a mortuo quid est lauacrum eius? erratis, miseri, non intellegentes scripturas. non dicimus baptismum, quo tingunt illi quos uelut mortuos a 40

10 cf. Ioh. 19, 37 28 cf. Cant. 5, 2 38 Eccli. 31 (34), 30

22 *intellege* ueritate <eorum> quorum

uiuorum communione separamus, nihil esse, sed nihil prodesse, quamdiu inter mortuos uiuitur. tolle quod obest, iam prodest; quod extra accepisti proficiet cum intus fueris. emenda baptizatum, sufficit. latens in semine uirtus incrementa sumet, spiritum dei⁵ ex alto induet, et qui in Christo per baptismum sepultus fuerat licet foris, postquam in ecclesiae sinum admissus fuerit et mortuos reliquerit sepelire mortuos suos, sentiet aquam fidelem nec haereticorum contagiis pollutam et paternam uocem ad cor audiet: ecce filius meus mortuus erat et reuixit, perierat¹⁰ et inuentus est. filius meus, quem obstetricantibus undis genueram, mortuus erat, quia de spiritu meo non uiuebat, et reuixit, quia abiecto mortuorum consortio ad locum uitae rediit; perierat, quia eodem cum impiis naufragio abreptus fuerat, inuentus est, quia per salutarem tabulam, hoc est paenitentiam, tandem portui,¹⁵ hoc est ecclesiae, redditus. ut hoc de illis eueniat, fratres, quam obnixè possumus a domino petamus, ut, quemadmodum unus est baptismus, una aqua, una fides, sic etiam una caritatis professio nec inter nos alia amplius audiatur quam meliorum charismatum aemulatio.

4 cf. Luc. 24, 49 6 cf. Matth. 8, 22. Luc. 9, 60 9 Luc. 15, 24. 32

II. LIBELLVS ADVERSVS FVLGEN-
TIVM DONATISTAM.

- a* = cod. Augiensis XCV saec. X
s = cod. Schafhusiensis 40 saec. XI—XII
m = cod. Monacensis 23605 saec. XII
u = cod. Uindobonensis 1046 saec. XII
s = consensus codicum *mu*
v = editio Migniana

I. Libellum, quem mihi religio tua, frater Fulgenti, direxit, non aspernatus accepi; quem utrum ipse dictaueris an aliunde quaesieris, non satis iam moror. est enim et hoc nostrae religionis officium, non personas intendere, sed ueritatem in omnibus quaerere, inuentam cognoscere et agnitam custodire. sic enim Paulus apostolus dicit: omnia probate, quod bonum est tenete; ab omni specie mala abstinete uos. breuiter igitur dicam quod ingeniosius litteris dilatasti. dixisti unum esse baptismum, quod Samaritanus, id est haereticus, habere non meruit; unum hortum conclusum, quod est ecclesia, fontem habere signatum, de quo nullus alienus attingit; unum oleum, quod est chrisma sanctissimum, quod moriturae muscae corrumpunt et peccatores omnino non dabunt. contra haec mihi in adiutorio domini paranda responsio est nec aliunde sumenda nisi ex lectione diuina. uerbi ergo principium iam sumamus, immo ipsum uerbum principium Iesum dominum ducem ac principem caelestis militiae teneamus, bella geramus et eius manu sacrata tuba petamus muros ualidissimos ciuitatis nefariae Hiericho, id est altitudinem mundanae sapientiae testamenti dominicis circumdemus, ueritatis et libertatis uocibus concrepemus, aduersarios in domo Raab, id est ecclesiae, quae nuntios eius suscipit, propter mundi excidium confugere compellamus, pertinaces anathema condemnemus, ut hactenus uictores esse possimus. haec ergo ex lege aduersus legem, ex dei testamento aduersus dei testamentum, ex ueritatis fonte aduersus ueritatis fontem tam obice forte prima fronte sumpsisti,

6 I Thess. 5, 21—22 10 cf. Cant. 4, 12 12 cf. Eccle. 10, 1
20 cf. Ios. 2

De codicum praescriptionibus cf. Praefatio 2 an] ac *mm1u* 3 iam moror *scripsi* ammiror *a* admiror *ssv* 4 intende *a* intendes *sm1* quaerre *a* 5 agnoscere *v* si *am1* apostolus Paulus *uv* 7 uos abstinete *v* 8 ingeniosus *s* I. dixisti *a* 9 sammaritanus *am1* (*passim*) 10 horum *am1* ortum *ss* quod] qui *uv* 11 attingat *mm1* sanctissimo *um1* 13 domini *om. s* diuino *add. mm2 s. l.* 14 est responsio *s* 15 sumamus principium (*om. iam*) *m* 17 sacramenta *sm1* 21 suscepit *v* 22 anathemate *ssv* 23 actenus *amm1u* 25 forti *ssv*

quasi possit ueritas a semet ipsa deuinci aut gloria luminis sua luce fuscari.

II. Donatista dixit: Dominus et saluator noster Iesus Christus, unicus baptismi doctor et custos, ne sitientes animas per aridos lacus mentis error adduceret, perennes haustus sibi esse proclamans in euangelio suo ita testatus est, dicens: qui sitit ueniat et bibat, qui credit in me, sicut Esaias dicit.

Catholicus respondit: Non habet: sicut dicit Esaias, sed: sicut dicit scriptura. sed ista uelut impedimenta despiciam, non longo sermone utilitatem legentis excludam.

Donatista dixit: Qui credit in me, sicut dicit Esaias, flumina de uentre eius fluent aquae uiuae. et ne passim et ubique bibi posse diceretur, merita aquarum ipse discreuit, dum Samariae apostasiae originem in proprio fonte damnauit: qui biberit, inquit, ex hac aqua sitiet iterum; qui biberit ex aqua quam ego dederò, non sitiet in aeternum, sed fiet in eo fons aquae salientis in uitam aeternam.

Catholicus respondit: Haec utique ideo posuisti, ut nos catholicos quasi Samaritanos et sine baptismo demonstrares. iam ergo Donatistas in Samaritanos incipe speculari. Samaritanorum dogma Regnorum libro docente tale fuit: deum timebant et simul figmenta colebant; diuinam legem seruabant et patrum errores minime deserebant; circumcisionis signum habebant et Israelitarum collegium non tenebant. hoc et uos facitis. deum metuitis et figmentum luteum Donatum pariter colitis — et hic enim ex terra figuratus est —; diuinam legem seruatis et parentum errorem non relinquitis; baptismi habetis sacramentum et catholicorum non uultis habere consortium. ecce uos eis per omnia similitis. sicut ergo tunc Samaritanorum circumcisio secundo dari non poterat, ita nunc Donatarum baptismus iterari non debet, domino Christo

6 Ioh. 7, 37—38 11 Ioh. 7, 38 15 Ioh. 4, 13—14 22 cf. III Reg. 12. 13

3 I *mg.* *as* Donatistia *um1* 5 abduceret *v* perhennes *u*
austus *am1* 7 dicit] *add.* flumina de uentre eius fluent aquae uiuae *m*
10 non *a* ne (e s. l. s) *sav* 11 II *mg.* *as* sicut dicit *uv* 12 uiui
asm1m uiua *sm2* 13 ipse *om.* *m* 15 *pr.* qui] quae *a* inquit *u*
aqua hac *um1* 19 utique *om.* *s* 21 in samaritanis *sm2* docma *u*
24 disserebant *am1* diserebant *am2sm1* hisrahelitarum *sm1* israeli-
tarum *m* 26 enim] pariter *um1* terre *asm1* terrae puluere *v*
28 derelinquitis *sm1* 29 similiatis *um1* sicut] sic *s* si *s*

docente: qui semel lotus est non habet necessitatem iterum lauandi. circumcisio enim Samaritanorum baptisma significat Donatistarum, dicente apostolo: circumcisi estis circumcissione non manu facta in expoliatione corporis carnis, sed in circumcissione Christi, consepulti ei in baptismo. quod autem ait dominus: qui biberit ex hac aqua sitiet iterum, non de baptismate, sed de terreno locutus est elemento. nam si baptisma hic uellet ostendere, nullo modo a Samaritana muliere posceret bibere. denique puteus ille non Samariae dictus est, sed Iacob, et utique Iacob non fuit haereticus, sed deo dilectus, semper carus, et ipse ex eo bibit et filii eius et pecora eius.

III. Donatista dixit: Numquam ergo ecclesiae spiritus patitur iungi quod ore diuino meruit diffamari, legis praeconio praemonente: duo duo, unum contra unum, et dominus in euangelio: tunc, inquit, duo erunt in agro; unus assumetur, et unus relinquetur. duo molentes in molendino; una assumetur, et una relinquetur. uides ergo duo esse genera baptismatum et duo praemia meritorum, dum unum letalis ingenii ardor exurit et bibula sitis perennes haustus excoquit, alterum, quod semel potandorum meatibus sitim uitae perennitate satiat. utique in effossis gurgitibus perpetuas ariditates ostendit, et cum eis uitae meritum clausit, mortis aditum patefecit, dicente

1 Ioh. 13, 10 3 Col. 2, 11—12 6 Ioh. 4, 13 11 Ioh. 4, 12
15 Eccli. 33, 15 16 Matth. 24, 40—41

2 enim *v ē* (= est) *eras. in a, om. ss* baptismam *am1* 3 circumcisi] circumcissione *s* 4 circumcissione] circumsione *a* expoliatione *su* 7 aqua hac *s* 8 ostenderet *am1* 9 a samaritana *bis a* posceret bibere *sm2s* pos *am1sm1* postulasset *am2v* ille *om. m* 11 sed in deo deo *m* sed ideo deo *u* 13 III *mg. as* Numquid *u* 15 duo contra duo *v* 17 duae (-e *m*) *smv*, cf. Roensch, *It.* 2 p. 277 18 uidentes *mm1u* uidetis *mm2* genera esse *v* 19 baptismatum genera *mm1* dum unum] unum quod *mm2* 20 bibulas istis *am1* bibula itis *am2sm1* bibulae sitis *v* perennas *am1* perhennes: *u* exquoquid *am1* excoquid *u* 21 potandorum (*scil.* haustum) *m* pota(-te- *um1*)ndarum *cet. v* sitim *mm2* situm *asmm1* sitium *uv* perennitatem *v* 22 sariat *mm2* sanctiunt *cet.* sanciuit *s. l. am2*, et *v* in effossis utique *s* 23 eis (*scil.* effossis gurgitibus) *scripsi* ei *codd.* (quod uix ad unum genus baptismatum *referri posse uidetur*) eius *v* uitae] pie *asm1v* additum *am1*

Hieremia: duo mala faciunt populus iste. me dereliquerunt fontem aquae uiuae et effoderunt sibi lacus detritos qui aquam non possunt portare, et iterum: omnes qui derelinquunt te confundantur, recedentes a te scribantur in libro mortis; quoniam dereliquerunt te, confundantur recedentes a te fonte uitae. 5

Catholicus respondit: Tu unum contra unum, ego multa baptisma assero contra unum. etenim paganus baptizat et Iudaeus baptizat et Sadducaeus baptizat et multi extra regulam datae legis baptizare non cessant. sed illud est unum quod uerum, illud uerum 10 quod Christi, illud Christi quod patris et filii et spiritus sancti. hoc est uerum, hoc salubre; huic nullum est comparandum. hoc qui non accipit, ipse sibi et uitae meritum clausit et mortis adiutum patefecit.

III. Donatista dixit: Quodsi, ut asseris, una fides in utroque 15 consistit, cur inter fidelem aquam et perfidam iusta separatione discreuit, testante domino per Esaiam: quis nuntiauit uobis quia ignis ardet? quis nuntiauit uobis locum illum aeternum? ambulans in iustitia, praedicans uiam rectam, odio habens facinus et iniustitiam et manus 20 abstinens a muneribus et grauans aurem ut non audiat iudicium sanguinis et comprimens oculos suos ne uideant iniquitatem, hic inhabitabit in alta spe; fortis panis illi dabitur et aqua eius fidelis. a cuius fide perfidam separans Hieremia testante sic posuit: ut quid 25 iniuriantes me praeualent? plaga mea solida facta est: unde sanabo? facta est mihi sicut aqua mendax non habens fidem.

1 Hier. 2, 13 4 Hier. 17, 13 17 Esai. 33, 14—16 25 Hier. 15, 18

1 hieremiae *am1* faciunt mala *um1* facit *mm2* fecit *v* dereliquerunt *asm1* 2 fontem aquae uiuae *om. asuv* 4 confunduntur et 5 scribentur *mm2v* 5 in libro] inbro *am1sm2* in rubro *am2* quoniam *bis u* derelinquerunt *a* 6 confundantur—fonte] fontem *v* 7 baptismata *sm2uv, cf. p. 298, 3. 24* 9 saduceus *am* 10 quod *om. m* 11 quod xpo *am1* 12 hoc est salubre hoc uerum *s* 15 III *mg. as* quod sicut *asm1* 16 perfidem *a* 17 testante *bis mm1* dño] *add.* qui ait *u* nuntiabit *hic et lin. 18 Engelbrecht* 18 quia—uobis *om. asm* 23 uideat *mm2* inhabitauit *a* habitabit *s* specu (*σπηλαιφ*) *Engelbrecht* 24 fidelis] fidele *um1* 25 perfidam (*scil. aquam*) *asmm1u* perfidie *mm2* perfidiam *v* 26 iniurantes *asm1* 27 sanabor *v*

Catholicus respondit: Haeretici omnes licet in sua sibi disputatione discordent, in baptismi tamen traditione sollemni uerbo concordant, sicut circumcisio una, sed fide uaria, in Iudaeis et Samaritanis ueteribus consistebat. necesse est ergo, sicut tunc, ita
 5 et nunc fieri oportere conuersis, ut quod disputatione sola plectatur sola iterum disputatione soluatur, ut audire de domino possint: iam mundi estis propter sermonem quod locutus sum uobis; manete in me, et ego in uobis. omnia enim in figura contingebant illis, scripta sunt autem ad correptionem nostram, in quos fines saeculorum deuen-
 10 nerunt.

V. Donatista dixit: Ezechiel quoque sic dicit: et uidebant quia plures sunt qui auerterunt aquam antiquae
 15 piscinae, et non aspexerunt ad eum qui fecit eam ab initio, et eum qui illam condidit non uiderunt. inaudita dementia perfidorum, nec diuinis uelle uocibus credere nec apostoli simplicem doctrinam erroris sui faucibus uelle seruare!

Catholicus respondit: Absit, absit ut aquam antiquae piscinae, sicut uos, in partem ducamus aut diuinis eloquiis non credamus.
 20 quod legimus credimus et quod credimus praedicamus. audi quae sit origo nostra et ubi eius aqua diffusa. in Zacharia sic habes: exhibunt aquae uiuae de Hierusalem; medium earum ad mare (orientale et medium earum ad mare) nouissimum — hoc est ab Hierusalem usque ad fines
 25 terrae —; aestate et hieme erunt — id est omni tempore erunt —; et erit dominus rex super omnem terram, hoc est omni terrae Christus dominabitur, non Donatus. haec est possessio, haec hereditas Christi quae a sanctis colitur et perenni fonte rigatur, de qua ei dictum est: dabo tibi gentes hereditatem tuam et possessionem tuam terminos terrae.
 30

7 Ioh. 15, 3—4 8 I Cor. 10, 11 12 Esai. 22, 9 14 Esai. 22, 11 22 Zach. 14, 8—9 29 Ps. 2, 8

1 V *mg. as* respondit] R *m* (*passim*) hereticus omnis *s* 2 discordet *s* 3 concordat *s* 5 plectatur *scripsi* plectatur *am1* peccatur *am2ss* petatur *v* neclatur *Engelbrecht* 7 quod *a* quem *ssv* 9 correctionem *m* 10 fines *om. asm1* 12 VI *mg. as* ezechihel *as* sicut *s* dixit *uv* uidebant *Engelbrecht* uidebunt *codd. v* 13 prures *am1* antiquamue *mm1* 15 uiderent *um1* 17 facibus *am1* 18 VII *mg. as* aqua *asu* 19 uos in partem uos *u* 23 orientale—mare *om. codd.; an* primum (τὴν πρώτην) *pro* orientale *scribendum?* 24 ab *sv* ad *am1* a *am2s* 28 quae a] qua ea *a* 29 dabi *am1*

qui in ipsa est, heres ascriptus est, qui in ipsa non est, iam damnatus est et morti destinatus est, scriptura dicente: qui egressus fuerit domus tuae fores, ipse sibi reus erit.

VI. Donatista dixit: Hinc sibi deus unicum baptismum esse proclamat, hinc apostolus unum cunctis dixisse confirmat, deo per Salomonem probante: hortus conclusus, soror mea sponsa mea, fons signatus, puteus aquae uiuae, paradisi cum fructu pomorum.

Catholicus respondit: Recordare legem et aduerte diligenter et uide quod ex hoc paradiso, ex hoc horto concluso, ex hoc fonte signato etiam foris salutis unda decurrat, quae uadit contra Assyrios, contra uos uidelicet Donatistas. ex Assyriis enim Samaritani illi nascuntur qui uobis sunt comparati. ipse est, inquit scriptura, fluuius qui uadit contra Assyrios, contra inimicam dei populo gentem. non pro illis uadit, sed contra. quibusdam enim est odor mortis in morte, quibusdam uero odor uitae in uita. sicut enim, qui manducat et bibit sanguinem domini indigne, iudicium sibi manducat et bibit, sic et qui accipit indigne baptismum iudicium sibi accipit, non salutem. nam et Iudas proditor bonum corpus et Simon magus bonum baptismum Christi percepit, sed quia bono bene non uti sunt, mali male utendo deleti sunt. bonum est baptismum, bonum est Christi sanguis et corpus, bona est et lex, sed si quis ea legitime utatur. neque quia et foris est diuina non est, aut quia ab alienis habetur aliena putabitur, aut quia a malis iniuste tractatur a nobis iuste damnabitur. aqua paradisi aqua trinitatis est. hanc ubi agnoscimus, paradisi non negamus, hanc ubi non perspicimus, paradisi omnino non dicimus. quaecumque foris nata

2 Ios. 2, 19 6 Cant. 4, 12—13 13 Gen. 2, 14 15 II Cor. 2, 16
17 I Cor. 11, 29 23 cf. I Tim. 1, 8

1 ipsa non est] ipsa est non est *a* 2 *pr.* est *om.* *v* *alt.* est *om.* *m*
3 fores domus tuae *uv* 4 VIII *mg.* *as* adixit *um1* Hinc hinc *m*
baptisma *uv* 5 confirmatur *smm1u* deo] ideo *u* 6 probantem *a*
ortus *codd.* 9 VIII *mg.* *as* legem et *sm2s* lege mea *a* legem mea
sm1 lege omnia *v* aduerte] a. legem *s* 10 ex paradyso (*om.* hoc) *s*
horto *ex* esto *a* ex hoc horto concluso *om.* *s* 11 quae] quo *u*
12 assirios *au* donatista *a* assiriis *as* 13 inquit *u* 14 assirios *a*
15 populo dei *s* 16 mortem et 17 uitam *sv* 19 bibet *asm1*
sibi *av* 20 proditor iudas *s* 22 deleti] dediti *u* est] et
asm1 baptismum est *s* 23 *alt.* et *om.* *v* 24 ea] a *asm1* quia et]
enim et quia *v* 26 dam(damp-*m*)natur *s* 28 paradiso *sm1*

est, paradisi nullo modo dicenda est: ut puta Manicheus, quia numquam fuit in paradiso nec sicut uos de ecclesia foras egressus est, aqua paradisi putandus <non> est, quia foris exortus est. hic opus habet ut uiuat, <ne> in aeternum moriatur, sed ut legitime
 5 uiuat in ipsa uiuat, ne iudicium manducet et bibat.

VII. Donatista dixit: E contra apostolus dixisse testatur: unus deus, una fides, unum baptisma. nulla in diuina doctrina uarietas, per omnia dominum sequitur seruus, in nullo differt a magistro discipulus.

10 Catholicus respondit: Quem sequeris, quem imitaris, quem huius flagitii arbitraris auctorem? da mihi aliquem sanctorum post trinitatem rebaptizare, quod facis. lege mihi non illas scripturas, quarum auctoritate non teneor, sed noui et ueteris testamenti, quibus utrique subicimur. si unum est baptisma, cur duplicas
 15 unum? non enim aliud iteras quam quod inuenis uerum. quoniam ergo quae destruxistis ea, sicut dixit, reaedificatis, praeuaricatores uos esse monstratis.

VIII. Donatista dixit: Aut si unum putas cum reis aliqua permixtione coniunctum sacramentum baptismi, audi prophetas quibus sit recte dispensum, dicente Salomone: fons uitae in manibus iusti.

Catholicus respondit: Bene de uobis dominus dixit: qui errorem uestrum ante praecidit: uos qui iustificatis uos coram hominibus, deus autem nouit corda uestra, quia quod
 25 altum est hominibus abominabile est apud deum. si iustus es et fons uitae in manu tua est, non homo, sed deus es. ad te confugiatur, tibi credatur, in te spes omnis uitae ponatur, ipsum baptismum in nomine tuo detur et de domino taceatur, uis scire ubi hunc fontem uitae requiras? in psalmo habes: apud
 30 te est fons uitae et in lumine tuo uidebimus lumen.

6 Eph. 4, 5 16 cf. Gal. 2, 18 20 Prou. 10, 11 23 Luc. 16, 15 29 Ps. 35, 10

3 paradi s putandus (ut con. Morelius) codd. potandus v non
 addidi exorsus m 4 ne v, om. codd. 5 in ipsa] in eternum in
 ipsa s 7 doctrina diuina v 10 Cath respond hoc loco mm2, ante
 da mihi (lin. 11) v, om. asmm1u 11 flagitiis a post (t s. l. m1) a
 16 sicut dixit] dixit asm1 sicut dixit apostolus mm2 iterum (sic!) v redi-
 ficatis as 18 XI mg. as cum] cur mm2 reis v res asm1 est (del. s)
 sm2s 20 dispensatum mm2 22 XII mg. as 23 uos estis qui v
 24 dominus uv nostra a 25 apud u 27 ad] a u 28 deo sm1
 daceatur am1

non legisti: filius malus superbos oculos habet, filius malus ipse se iustum dicit, exitus autem suos non abluet? nisi <te> ut hominem reum esse cognoueris, nisi te peccatorem ueraci corde clamaueris, iustificari omnino non poteris, dicente propheta: dic tu iniquitates tuas, ut iustificeris. 5 et Iohannes apostolus: si dixerimus quia peccatum non habemus, nos ipsos decipimus et ueritas in nobis non est.

VIII. Donatista dixit: Et Dauid dicit: oleum autem peccatoris non impinguet caput meum. 10

Catholicus respondit: Da ergo mihi aliquem tuorum quem probes non esse peccatorem, ut oleum uestrum non possit esse peccatoris, cum scriptum sit: nullus est hominum qui non peccet. interpretes male, desuper lege, ut sensum possis accipere. sic ait: corripiet me iustus in misericordia et incre- 15 pabit me; oleum autem peccatoris non unguat caput meum, hoc est: melior est misericors increpatio quam lenis adlatio, sicut et illud: meliora sunt uulnera amici quam uoluntaria oscula inimici. oleum peccatoris blandimentum est adulatoris, de quo alibi dicit: molliti sunt sermones eius super 20 oleum et ipsi sunt iacula. oleum iusti spiritus est dei, dicente Petro: Iesum a Nazareth, quem unxit deus spiritu sancto. desine itaque spiritum sanctum oleum dicere peccatoris, ne deum incipias asserere peccatorem.

X. Donatista dixit: Aperta confectio perfidorum isto loco monstratur, 25 quae inimica praesumptione a facinoroso sacerdote contacta polluitur, cuius sacrificium uelut oleum uoce diuina respuitur. facinerosus, inquit, qui sacrificat mihi <uitulum> uelut qui canem

1 Prou. 24, 36. 35 (30, 13. 12) 5 Esai. 43, 26 6 I Ioh. 1, 8
9 Ps. 140, 5 13 Eccle. 7, 21 15 Ps. 140, 5 18 Prou. 27, 6
20 Ps. 54, 22 22 Act. 10, 38 27 Esai. 66, 3

2 se *om. a* iustum se *s* 3 te *v, om. codd., post esse add. mm2*
peccatorem te *m* 5 dic tu *om. asm1* dic prior *v* 9 XIII *mg. as*
10 impinguat *a* impinguat *s* 11 XIII *mg. as* Da] Dic *v, cf. p. 295, 11*
14 interpretes (es *in ras. s*) *su* interpretes *av* interpretaris *m* malo *v*
accipere] habere *mm1* 15 increpauit *as* 16 unguat] impinguet *s*
20 adulteratoris *sm1* 21 dei est *s* 22 a *om. m* nazareth *a*
unxit *u* deus deus *s* 23 peccatoris dicere *s* 25 XV *mg. as*
fort. aperte confectio *scripsi* confessio *codd. v, cf. p. 297, 7. 299, 29.*
300, 1 26 contracta *asm* 27 facinorosus *sav* 28 uitulum *addidi*
carnem *u*

occidat, et qui offert similaginem quasi sanguinem porcinum, et qui offert thus in memoria quasi blasphemus.

Catholicus respondit: Certum est quod sacerdotis et plebis
 5 excretur deus ac despiciat holocausta, si bona non affuerit conscientia. aut si de sacerdotibus solum dictum cupis intellegi, quomodo apud uos facinorosorum non polluitur confectio sacerdotum? dicis: 'quamdiu mali latent inquinare non possunt, propter quod scriptum est: quae occulta, mihi, quae mani-
 10 festa sunt, uobis'. si ergo quamdiu mali latent inquinare non possunt, cur longe positas nationes, quibus nomen Donati et Caeciliani habetur incognitum, rebaptizare non times? quis uestrum aliquorum mala in eorum pertulit aliquando notitia? et si pertulisset et non probasset, in nullo prorsus obsesset iuxta illud:
 15 quae occulta sunt, mihi, quae manifesta sunt, uobis.

XI. Donatista dixit: Adhuc eius aquas Ambacum propheta spiritu manifestat: inposuisti, inquit, in mari equos tuos turbantes aquas multas. me contempsit Galaad ciuitas, quae operatur stulta turbans aquas. et fortitudo
 20 tua sicut hominis piratae.

Catholicus respondit: Agnosce in te tua tela, sicut scriptum est: gladius eorum intret in corda ipsorum et arcus eorum confringatur. fortitudo tua, Donatista, sicut hominis piratae, qui uiribus rebaptizas, uiribus in aqua pugnas, uiribus
 25 in aqua necas. ista gerens pirata captus occideris, nisi conuersus paenitueris et regi Christo in catholica militaris.

XII. Donatista dixit: Si ergo unico fonti ecclesia gloriatur, utique traditorum spelunca est, quae in aquarum multitudine extollitur et baptismi sui ebrietate confusa cum regibus fornicatur,
 30 dicente Iohanne: ueni, ostendam tibi damnationem mere-

9 Deut. 29, 29 15 ibid. 17 Hab. 3, 15 18 Os. 6, 7—9
 22 Ps. 36, 15 23 cf. Os. 6, 9 30 Apoc. 17, 1—2

2 porcorum *sm1* 4 XVI *mg. as* 5 bonam *a* fuerit *s* conscientiam *a* 6 solis *m* 8 male *mm1u* 9 occulta] *add.* sunt *v*
 11 positis *asm1* 13 aliorum *am1* notitiam *v* 16 XVII *mg. as*
 abacuc *s* turbidus (*sic!*) *v* 18 galaad *sv* 19 quae] qui *as* turbans
 (ταρσσοσσα) *scripsi* turbas *codd.* turbat *v* 21 tela] *add.* conuerti *v*
 24 uiribus in aqua pugnas uiribus in aqua rebaptizas *s* pugnas] piginas *as*
 26 in *om. asm1* catholico *um1* catholica ecclesia *um2*
 militaueris *sm2v* 27 XVIII *mg. as* unico] amico *s* fonte *v*
 30 ostenodam *m*

triciſ magnaſ ſedentiſ ſuper aquaſ multaſ, et in-
 ebriati ſunt omneſ inhabitanteſ terram a uino for-
 nicationiſ eiſ. rogo quae ſunt aquae multaſ niſi plura baptiſma?
 quae mulier fornicaria niſi traditorum ſpelunca, quae regum
 uoluptatibuſ ſeruit obnoxia, a quibuſ perſecutioniſ poculum bibent 5
 ebria caecitate populis miſcet et in amentia quos rigauerit ducit?
 cuiuſ acceſſu ſapientiſſimuſ Salomon interdixit: ab aqua, inquit,
 aliena abſtine te et de fonte alieno ne biberiſ, ut
 longum uiuaſ tempuſ, et adiciantur tibi anni uitae
 tuae. fons aquae tuae priuatuſ ſit tibi: ne quiſquam 10
 extraneuſ communicet tibi. ſoluſ ergo priuatuſ non habet
 fontem, qui ui meretriciſ aquarum poſſidet multitudinem. Iohanneſ
 quoque apoſtoluſ aquarum multitudinem improbat dicens: et dixit
 mihi angeluſ: aquaſ quaſ uidiſti, ſuper quaſ ſedet
 fornicaria illa, populi, turbae et nationeſ ſunt. 15

Catholicuſ reſpondit: Ut uideo, ubicumque aqua nominata eſt
 male bene, baptiſma credidiſti. ſi in bono, tibi, ſi in malo, mihi
 illam tribuere uoluſti, ut de uobiſ impleteretur quod Pauluſ apo-
 ſtoluſ dixit: neſcienteſ neque quae locuntur neque de
 quibuſ affirmant. quemadmodum enim Iamneſ et 20
 Mambreſ reſtiterunt Moysi, ita hi reſiſtunt ueritati.
 angeluſ dicit: aquaſ quaſ uidiſti, populi, turbae et na-
 tioneſ ſunt. et tu angelo exponenti reſiſtiſ et dicis: 'rogo
 quae ſunt aquae multaſ niſi plura baptiſma? quae mulier forni-
 caria niſi traditorum ſpelunca?' ſi et traditorum uocabula cupiſ 25
 addiſcere, habeſ uestroſ, Siluanuſ Cirtenſeſ Felici curatori ſacra-
 menta tradentem, habeſ Marianuſ ab Aquis Tibilitaniſ Romano
 curatori treſ codiceſ offerentem, habeſ Uictoreſ Ruſicciaſenſeſ

7 Prou. 9, 18 10 Prou. 5, 18. 17 13 Apoc. 17, 15 19 I Tim. 1, 7
 20 II Tim. 3, 8 22 Apoc. 17, 15 26 cf. Creſc. III, 27, 30 ſqq.

2 terra *a* 3 baptiſmata *asm2sv*, cf. *lin.* 24 5 perſecutionibuſ *av*
 pocula *am1* 6 amentiam *v* 7 acceſſu *ssv* ſalemon *u* 9 longuſ
ſcripſi longo *codd.* *v* tempore (ore *s. l. s*) *ssv* 12 ui *om. uv* Iohan-
 neſ—multitudinem *om. u* 14 *alt.* quaſ] aquaſ *asm1* ſedit *m* ſi et *sm1*
 16 XVIII *mg. as* ut] et *as* 17 male uel bene *con.* *v* dei
 baptiſma *u* *pr.* ſi] ſed *v* *alt.* ſi *om. v* 19 loquuntur *su*
 20 quemadmodum *a* 21 reſiſterunt *as*, cf. *Roeneſch*, *It.*² *p.* 288
 24 baptiſmata *sm2sv* 26 circenſeſ *s* 27 tradente *a* Marinuſ *v*
recte, ſed *error anonymo tribuenduſ* 28 curatori *u* ruſicciaſenſeſ
sm1 Ruſiccadienſeſ *v*

quattuor euangelia ueluti deleticia conburentem, qui Caecilianum absentem damnare ausi sunt innocentem. haec est spelunca latronum, haec progenies traditorum, haec mulier fornicaria, quae relicto Christo Donato prostituit lupanaria, cuius domus iuxta
 5 Salomonem secessus est mortis, cuius uiae sunt inferorum, quae se mundam uocat cum sit sordibus plena, quae se innocentem clamat cum sit sceleribus inretita, quae pudenda committit et facta sua in alteram dicit, ne prior audiat quae commisit. de factis enim uestris catholicos infamatis, ut populos a domino separetis. proinde
 10 quod quasi tuos, ut ab aqua nostra se abstineant, hortaris et dicis: ab aqua aliena abstinence te et de fonte alieno ne biberis. fons aquae tuae priuatus sit tibi: ne quisquam extraneus communicet tibi, quis non uideat prophetam coniugibus pudicitiam commendasse et te a ueritate procul errasse? aut si fonti tuo communicare nullus debeat extraneus, cur extraneos quaeris, cur catholicos rebaptizas?

XIII. Donatista dixit: Claret ergo apud traditores esse multitudinem aquarum, ubi diuersa schismatum semina, ubi haereticorum multimodas pestes, ubi Manicheorum detestanda sordium feculenta
 20 uel in abruptum cenosi gurgitis lacum in aeterna morte abreptos Charybdis uidit et exterminii oleum flammis edacibus animauit.

Catholicus respondit: O probare, o errare, o delirare! claret ergo apud traditores esse multitudinem aquarum, ubi diuersa schismatum semina, ubi haereticorum multimodas pestes, ubi
 25 Manicheorum detestanda sordium feculenta? quomodo probas nobiscum esse schismaticorum multimodas pestes? si nobiscum essent, non haeretici, sed catholici essent.

XIII. Donatista dixit: Audi dicente Salomone: muscae morturae exterminant confectionem suauitatis. olei est
 30 ergo genuina suauitas, quae si tactu improbo fuerit uiolata fit

4 cf. Prou. 7, 27 11 Prou. 9, 18 12 Prou. 5, 18. 17 28 Eccle. 10, 1

1 deletitia *asm1* delititia *sm2* delaticia *s* 2 latronum spelunca *m*
 4 lupanaria *a* domum *a* 6 sordibus] sceleribus sordium (sordidum *um1*) *s* 8 ne] nec *a* 9 separatos *asm1* separatis *sm2* 11 abstinence te *um1* 13 propheta *a* 15 debet *sm2m* 17 XX *mg. as* 19 multimoda *sm1* multimode *sm2s* manichorum *asm1* sordidum *u* feculentia *sm2*
 20 uel] *add.* ubi *mm2* 21 caribdis *au* caripdis *m* et *om. m* exterminii *asm1* 22 XXI *mg. as* 24 multimode (-e) *smum2* multitudine *um1*
 25 sordidum *u* feculentia *sm2s* nobiscum esse probas *s* 26 nobiscum] nobis non *mm1u* 28 XXII *mg. as* salemone *m* muriture *u*
 29 suauitatis olei. est ergo *interpungit Engelbrecht* 30 tacto *mm1* fit] sit *m*

ingrata confectione polluta. et recte spiritus sanctus inmundis alitibus traditores aequauit, quod in aliena mensa inprobi corruant et olei suauitatem inmundis tactibus foedent.

Catholicus respondit: Quis tactu inprobo uiolat? qui quod inuenit seruat, aut qui confectum inpudenter exterminat? quando oleum 5 uestrum tetigimus, quando spiritum sanctum iniuriando fugauimus? docete aliquem nostrum in diuinitatis oleum inprobe cecidisse aut trinitatis baptismum sicut uos illicite uiolasse. muscae moriturae Donatistae circumuolant per totius corporis membra; sicubi reperiant uulnerata, sana pungunt, aegra lambunt et eorum ulce- 10 ribus peccatorum uermes fundunt, quae conscientiam mordeant, quae animam finiant, quae putredinem nutrant, quae nec ipsis mortuis cadaueribus parcant. muscae moriturae cum oleum exterminant oleo perimuntur; neque enim uiuitis, qui spiritum sanctum exflatis. 15

XV. Donatista dixit: Hoc proprie Dauid sanctissimus nostrae fidei regulam subministrans edocet, eundem peccatoris oleum nec salutem afferre nec cuiusquam caput debere contingere. oleum, inquit, peccatoris non unguat caput meum. ergo diligenti examine peccatoris requirenda persona est, si non de sacerdote 20 sacrilego, ut profani asserunt, dominus dixit.

Catholicus respondit: Cum sis peccati conscius, audes dicere: 'peccatoris requirenda persona est'? audi quae sit peccatoris ista persona. apostolus dixit: omnes peccauerunt et egent gloria dei, et Salomon: nullus est hominum qui non 25 peccet, et Iob: si in angelis suis repperit prauitatem, quanto magis in filiis hominum qui terrenum habent domicilium! haec est persona peccatoris, id est, omnis homo peccator. si sacerdos es, homo es, et si homo es, peccator es. quem te ipsum facis? dixisti te solum esse sanctum, solum iustum, 30 solum sine peccato, solum sine macula. dixisti tuum esse baptismum,

18 Ps. 140, 5 24 Rom. 3, 23 25 Eccle. 7, 21 26 Hiob 4, 18—19

1 spiritum sanctum *v* 2 equauit *ss* aequa uis *a* aequatis *v* alie-
nam mensam *m* 3 fedent *mm2* fedant *asmmlu* 4 XXIII *mg. as*
tacto *mm1* 5 aut] an *v* confectu *a* 9 reperiant *sv* 10 lambent
asm1 praelambunt *um1* 11 infundunt *con1. v* 15 exsufflatis *s* exsuf-
flatis *s* efflatis *v* 16 XXV (*sic*) *mg. as* sanctissimus *om. s* 17 eun-
dem *a* idem *cet. v* 19 inquit] autem *s* unguat *sv* 21 prophani *a*
22 XXVI *mg. a* (*non s*) 23 est persona *s* 24 omnes] *add. enim v*
25 sale. *m* 26 si *om. suv* agelis *a* suis *bis um1* prauitate *a*

tuum oleum sanctum, tuam mensam dominicam, tua illa omnia quae fidelibus diuinitus tribuuntur. quid restat, nisi ut acelerate et impie deum te esse pronunties? sed audi quid caput superbiae audire meruit: quomodo cecidisti de caelo, lucifer, qui mane oriebaris, qui uulnerabas gentes, qui dicebas in corde tuo: super caelum ascendam, super astra dei exaltabo sedem meam. sedebo in monte testamenti in lateribus aquilonis, et ero similis altissimo? uerum tamen in infernum descendes et in profundum laci. nisi ergo paenitueris, nisi conuersus fueris, nisi deposita superbia peccatorum ueniam postulaueris, audies quod et ille, quia, cum sis homo, facis te ipsum deum.

XVI. Donatista dixit: Similiter dominus per Aggaeum prophetam imundos tactus inquinamenta conferre nec pollutum quemquam posse sancire, si illicita praesumptione conetur attingere quod sanctum uideat contineri, salubri expositione monstrauit, dum pro nobis prophetam cautum exhibuit: interroga, inquit dominus, sacerdotes dicens: si alligauerit homo carnem sanctam in summo uestimento et tetigerit summitas uestimenti aliquam creaturam panis aut uini aut olei, si sanctificatur? et responderunt sacerdotes et dixerunt: non. et dixit dominus: si tetigerit inquinatus in animam horum aliquid, si inquinabitur? et dixerunt sacerdotes: inquinabitur. et dixit dominus: sic et populus hic et sic gens ista: omnis qui illuc accesserit inquinabitur.

Catholicus respondit: Hoc aduersum te usus es testimonio, qui donum dei in tuo ponis arbitrio. si enim tactus sancti imundi inquinamenta non tollit, unum est quod geritis, quod conficitis, quod lauatis. si tetigerit, inquit, quod sanctum est creaturam panis aut uini uel olei, sanctificabitur?

4 Esai. 14, 12—15 17 Agg. 2, 11—14 30 Agg. 2, 12

2 dinitus *a* caelerate *asm1* 3 quid] quod *mm2* 6 et super astra *v* 7 dei] celi *m* sedebam *mm1* in *om. m* 8 altissimo] alto (o s. t) *m* 9 profundam *s* 13 XXVIII *mg. a* XVIII *mg. s* aggeum *am* 14 inquinamentum *v* 15 sanctire *u* 16 expositione *a* 17 pro *om. m* propheta *a* 19 sumo *s* 21 si *om. u* 23 anima *ssv*, cf. *Post gesta* 20, 31 25 ista (s s. l.) *a* 27 XXVIII *mg. a* XVIII *mg. s* respondit *om. a* est *m* 28 dono *sm1* 29 geritur *v* 30 lauatis] laudatis *s* inquit *a* 31 panis aut panis uiui *um1* uel] aut *s*

et responderunt sacerdotes et dixerunt: non. ubi est quod uos extollitis, quod sanctitatem uestram munditiam conferre iactatis? aut si illud mouet quod ait: sic populus hic et sic gens ista: omnis qui illuc accesserit inquinabitur, docete Aggaeum qui ista docebat de medio eiusdem plebis exisse, 5 ne inter eos esset et ipse pollutus. tactus ille opera significat. si sanctus, inquit, tetigerit immundum, non sanctificabitur; si immundus tetigerit sanctum, inquinabitur, id est: facilius sanctus qui iunctus fuerit genti huic pessimae pessimatur quam gens ista in melius commutetur, quia procluius ad imitationem malorum 10 curritur quam ad uirtutes bonorum animus excitatur, sicut mellis plurimo parum absentii iniectione uelocem amaritudinem trahit, mellis uero etiamsi duplum iniciatur, non poterit eius obtinere dulcedo. exeundum nobis est e medio malorum mente, non carne, operibus, non corporibus. nolite, inquit apostolus, communicare operibus infructuosis tenebrarum. 'operibus' ait, non 'altaribus'. scriptum est enim in Esaia: qui dicunt: recede a me, non adpropinques mihi quia immundus es, isti fumus erunt in ira mea, ignis ardens tota die. si te hominum dicta non terrent, saltem dei minantis ira conuertat. 20

XVII. Donatista dixit: Numquam latro in lucem protulit praedam, semper operarii noctis gratam bonis omnibus lucem saeuus horruerunt; solus traditor nec dei minis frangitur et in aliena ueste improbus gloriatur. contra quem per Sophoniam dominus proclamat nec auditur: erit in die, inquit, sacrificii domini 25 et uindicare in principibus et in omnes uestitos ueste aliena.

Catholicus respondit: Tua non timeo crimina, quia mea munita est conscientia. quem dicis tradidisse, nomen locumque traditoris ostende. numquam id ualebis ostendere, sicut nec antea ualueris. 30 sed etsi aliquem protuleris, mihi obesse non poterit, dicente do-

3 Agg. 2, 14 15 Eph. 5, 11 17 Esai. 65, 5 25 Soph. 1, 8

2 *alt.* qd *a* mundiciamque *mm2* 5 aggeum *as* dicebat *uv* 6 esset et] etiam esset *v* 7 sanctus] *add.* ille *s* 8 tetiterit *s* 12 absinthii *mv* absintii *u* 13 mitiatur *a* obtineri *v* 14 exeundum est nobis est *um1* ex. ergo n. e *v* est e] esse *a* 17 enim *om. s* 20 terrent] intrent *s* saltem *mm2v* 21 XXX *mg. a* (*nihil s*) 22 gratiam *asm1* saeuus *scripsi* saepius *codd. v, cf.* saeuus horror *Uerg. Aen. 12, 406* 23 minis dei *m* 24 improbo *u* soffoniam *as* 25 clamat *m* auditus *am2sm* inquit, in die *v* 28 respondit *v* dixit *codd.* 29 traditores *asm1*

mino: anima patris mea est, anima filii mea est. anima quae peccauerit sola morietur. ego tamen non in aliena ueste congaudeo, qui in catholica fide semper exulto. illa est quam habeo, qua me in die redemptionis misericors et benignus
 5 pater in decore uestiuit: afferte, inquit, stolam illam primam et induite illum, quia hic filius meus mortuus erat et reuixit, perierat et inuentus est, illam nimirum de qua Paulus apostolus dixit: quotquot in Christo baptizati estis, Christum induistis. hanc habeo, in hac gaudeo,
 10 in hac semper gloriosior apparebo. haec est quam uos aut ut latrones abstulistis aut miseri sordidatis.

XVIII. Donatista dixit: In quantum enim improbitas deuios errores alienis bonis cupit astruere et falsa catholica mendacii nebulas conatur obtegere, per colles tortuosos incedit, cui per
 15 Hieremiam dominus contradictor obuiauit: nolite, inquit, fidere uobis in uerbis falsis, quia per omnia non proderunt uobis, dicentes: templum domini templum dei est. et dominus in Deuteronomio: attende tibi, ne offeras holocaustomata in omni loco quemcumque uideris, sed in
 20 loco quem elegerit dominus deus tuus in tribu tua, in hac offeres holocaustomata et ibi facies omnia quaecumque praecipio tibi hodie.

Catholicus respondit: Optime et saluti tuae multum conueniens testimonium posuisti: attende tibi, ne offeras holocaustomata in omni loco quemcumque uideris, sed in
 25 loco quem elegerit dominus deus tuus in tribu tua, in hac offeres holocaustomata et ibi facies omnia quaecumque praecipiet tibi. audi ergo qui sit locus electus et quae tribus domini praedicata. in psalmo centesimo trigesimo primo habes: quoniam elegit dominus Sion, elegit eam in habitationem sibi; haec requies mea in saeculum saeculi, hic habitabo, quoniam elegi eam. item in psalmo centesimo uicesimo primo: stantes

1 Ezech. 18, 4 5 Luc. 15, 22. 24 8 Gal. 3, 27 15 Hier. 7, 4
 18 Deut. 12, 13—14 30 Ps. 131, 13—14 33 Ps. 121, 2—4

7 erat] fuerat *s* 11 sordidastis *m* 12 XXXI *mg.* *a* inprouitas *a*
 14 an calles? 15 ieremiam *mm1* fidere in uobis *v* 17 dei] domini *v*
 18 deuteronomio *s* 21 hoc *sm2s* 23 XXXII *mg.* *as* 27 hoc *sm2s*
 offeras *a* offeras *sv* 29 CXXXI *s* trigesimo *v* 32 praelegi *v*
 33 CXXI *s* centesimo *am2s* uigesimo *v*

erant pedes nostri in atriis tuis, Hierusalem Hierusalem, quae aedificatur ut ciuitas. illuc enim ascenderunt tribus, tribus domini testimonium Israel. hic est locus electus, hic mons sanctificatus, haec ciuitas super montem posita ita ut abscondi non possit, haec radix catholica, haec uitis fructifera longe lateque diffusa, quae in Ecclesiastico clamat et dicit: in Sion fundata sum et in Hierusalem potestas mea. sic enim oportuit pati Christum et resurgere a mortuis tertia die, et praedicari in nomine eius paenitentiam et remissionem peccatorum per omnes gentes, incipientibus ab Hierusalem. recte me argueres, si in hac hereditate maneres. at cum in hac dei patris hereditate non maneas, in hac Christi regis tribu non milites, cur desertor corripis militem, cur reus increpas innocentem? et ego tibi dico: attende tibi, ne offendas in omni loco — hoc est in omni haeresi — et dicas: 'et hic est deus et ibi est deus', sed in loco quem elegerit dominus deus tuus in tribu tua — hoc est in tribu eius —, ibi offeres holocaustomata tua et ibi facies omnia quaecumque praecepta sunt tibi. hoc fac, et uiues.

XVIII. Donatista dixit: Baptisma itaque dici non potest quod aquarum turba dispersit, quod ab ecclesiae fonte malitia separauit, quod sterilis unda siccauit, quod nec angelum uidit nec prophetam qui se mederi posset inuenit, sicut in libro Regnorum quarto letales aquas Helisaeus sanctissimus discussa morte sanauit et maritante sermone in fetus uberes meare permisit: et dixerunt uiri ciuitatis ad Helisaeum: ecce commoratio ciuitatis bona, sicut et tu, domine, uides, sed aquae malae et steriles sunt hic. et dixit Helisaeus: accipite mihi unum uas fictile et mittite in eum sale. et acceperunt illud, et uenit ad exitus aquarum et proiecit

4 cf. Matth. 5, 14 7 Eccli. 24, 10. 11 8 Luc. 24, 46—47
15 Deut. 12, 13—14 26 III Reg. 2, 19—22

8 sic enim] etenim *v* 9 mortis *u* 12 hereditate maneres] hereditares *s* 14 corripis] corporis *as* militem corripis *m* 15 dico tibi *s*
16 et hic deus et ibi deus est *v* 17 *alt.* deus est *s* 19 tua holocaustomata tua *asm1* 21 XXXIII *mg.* *as* Donatista dixit *om.* *mm1u*
utique *v* 22 militia *asm1* 23 sterelis *asm1* 25 heliseus *codd.* (*passim*)
26 manante *mg.* *u* 28 bona] huius optima *m* malae (*πονηρά*) *s. l.* *mm2*
multae *cet.* *v* 29 hic *om.* *s* 30 unum] nouum *Engelbrecht* uas] fas *s*
immitte *v* in eum *as* meum *s* in illud *v* sale *a* salem *ss* sal *v*

sal et dixit: haec dicit dominus: sanauit aquas istas et non erit mors in eis neque sterilitas. et sanatae sunt aquae usque in hanc diem.

Catholicus respondit: Gratias deo patri, qui quod futurum ostendit in nobis fidelis impleuit. gratias, inquam, deo patri, qui nobis non angelos solum, non prophetas, sicut prius, in Hiericho nostram, id est in hunc mundum, sed proprium filium destinauit, dominum uidelicet angelorum et principem prophetarum, qui aquarum sterilitatem, hoc est gentium infecunditatem, discussa morte sanaret. accepit uas fictile, hoc est corpus fragilitatis humanae, sal misit, id est sapientia diuina repleuit, in aquam proiecit, hoc est in Iordane descendit, aquas suo descensu sanauit, id est gentes suo aduentu redemit, et maritante sermone ecclesiam ex gentibus congregauit et in fetus uberes longe lateque diffudit. hoc in nobis impletum qui non uidet caecus, qui non credit insanus est. attende uberes fetus, dic ubi haec non sit ecclesia, dic ubi tua praeter in angulo Africae inueniatur male collecta tamquam sarmentum inutile. ex hac ubi praecisa est ibi remansit; ultra extendi non potuit, quia de radice praecisa statim exaruit.

XX. Donatista dixit: Accepit una ciuitas saluatoris aquae substantiam, accepit et olei dona una cum liberis uidua nec beneficium diuinum passim propheta commisit nisi ei, quam unum uas olei habere cognouit, Regnorum ueritate probante: et mulier una ex mulieribus prophetarum clamabat post Helisaeum dicens: seruus tuus uir meus mortuus est, et tu scis quoniam seruus tuus erat timens deum. et ecce quibus debeo uenerunt accipere duos filios meos in seruos. et dixit Helisaeus: quid faciam? indica mihi quid est tibi in domo tua. at illa dixit: non est mihi ancillae tuae aliquid in domo nisi uas unum olei. et dixit Helisaeus: uade, pete tibi uasa

23 IIII Reg. 4, 1—4

1 salem *mm2* 3 in] ad *ss* hunc *v* 4 XXXIIII *mg. a*
 5 fideliter *mm2* 8 principem *ex* principium *ut uid. a* 9 steritatem
am1 sterilitate (li *s. l.*) *s* infecunditate *a* 10 fragilitatis humanae]
 fragile *s* 12 iordanem *sv* discensu *a* 13 aduentu redemit] defen-
 dit aduentu *m* ad (*s. l.*) gentes suo descendit aduentu *u* 15 im-
 pletum in nobis *s* 17 tua] tanta *s* praeterquam *v* affrice *au*
 19 excisa *s* 20 XXXV *mg. as* salutaris *v* 26 quoniam] quo-
 modo *v* dominum *v* 27 duos] tuos *a* 29 tibi *om. s* 31 olei
 unum *s*

de foris ab omnibus commorantibus tecum, uasa copiosa, et introibis et claudes ostium ad te et ad filios tuos, et implebis uasa oleo et reddes debitum. Helisaeus enim per ueri baptismi liniamenta operatus est. nam quia tuum non conprobo, ideo tuos fideles exsufflo.

Catholicus respondit: Omnes enim hoc faciunt quod et tu. omnes fideles exsufflant, dum unicum baptismi sibi uindicant sacramentum. talem cum inueneris, non capies, non tenebis, non isto uinculo colligabis, sed agnito signo piratico, ut tecum artem peragat, securum abire permittes?

XXI. Fulgentius dixit: Absit ut abire permittam, quoniam deus dixit: compelle omnes introire, ut impleatur domus mea. qui 'omnes' dixit, nullum exceptauit.

Augustinus respondit: Quid ergo facies?

Fulgentius dixit: Docebo illum ecclesiam meam esse certissimam.

Augustinus respondit: In quo? numquid Christum, qui a patre omnes gentes accepit, ad Africanam particulam tantum remansisse monstrabis?

Fulgentius dixit: Dicam quod in paucis constet.

Augustinus respondit: Quid, si et eius paucos habebit? omnes enim in comparatione catholicae paucos habent.

Fulgentius dixit: Ostendam quoniam haec est uera, quae persecutionem patitur, non quae facit.

Augustinus respondit: Quid, si et eius persecutionem omnino non fecit?

Fulgentius dixit: Insinuabo secundum apostolum, quod ecclesia mea rugas et maculas sola non habeat.

Augustinus respondit: Continuo probabitur habere. scriptum est enim: nemo mundus a sorde, nec si unius diei fuerit uita eius super terram. sed quid pluribus? quolibet

12 Luc. 14, 23 23 cf. Post gesta 16, 20 sqq. 27 cf. Eph. 5, 27
30 Hiob 14, 4-5

2 hostium *asm1u* 3 helisei *sm2s* 4 operatus est *v* percurem
codd. 5 fideles tuos *s* exsufflo *a* 6 Catholicus respondit *om. as*
7 exsufflant *a* 8 tale *ss* non isto] in isto *s* 9 uinculo *am1*
10 permittes *scripsi* permittis *codd.* *v* 12 intrare *m* 13 excitauit *sm1*
exceptit *sm2v* 14 respondit] dixit *s* 15 illos *s* ecclesia *a* mea
as certissima *a* 17 dixit *s* 18 affricanam *as* 24 patitur—
persecutionem *om. s* 25 quodsi *s* 28 maculas et rugas *s* 29 probabit *as*

ingenio capies et tenebis, quomodo suscipis qui fideles tuos forte retinxit, qui spiritum sanctum in corde credentis extinxit?

XXII. Fulgentius dixit: Distinguo illum, exsufflo et in remissione peccatorum uera aqua baptizo.

5 Augustinus respondit: Quomodo eius peccata dimittis, cum scriptum sit blasphemiam spiritus sancti in saeculum dimitti non posse? sed hoc omittamus, alterum uideamus. dic et Maximianistae, aemulo tuo, quod et mihi dixisti: 'quomodo alter habere potest, si mihi soli concessum est? aut si iuri tuo asseris traditum, 10 quare comprobas alienum?' respondebit et iste Maximianista: 'quomodo alter habere non potest, cum et mihi sicut tibi tu probaueris esse concessum? christianos enim meos et clericos extra ecclesiam tuam baptizatos uel ordinatos absque ulla demutatione baptismi uel honoris in integro recepisti.' quod tibi Marcellini 15 gestis obiectum refellere nullatenus ualueris.

Item Augustinus respondit: Si iustus es, cur sententia tua diuersa est? cur Maximianistam suscipis et meos fideles exsufflas?

Fulgentius dixit: Quia ille meus erat.

Augustinus respondit: Et tu mens eras. cur in schismatico tuo 20 pius, in catholico impius et implacabilis perseueras?

XXIII. Fulgentius dixit: Plus peccasti, et ideo in te aliter uindicatur.

Augustinus respondit: Quid ergo? baptisma pro uindicta ponis et quod ad salutem promittitur a te pro poena tribuitur? si in 25 baptismo non delicta donas, sed peccata castigas, si in aqua non liberass, sed flagellas, piratam esse te aperte demonstras. sed tamen quid plus peccasti, quid feci?

Fulgentius dixit: Codices tradidisti et idolis immolasti.

Augustinus respondit: Doce. non feci; facta tua mihi subponis.

30 Fulgentius dixit: Pater tuus fecit.

Augustinus respondit: Ego patrem nescio nisi deum. scriptum est enim: nolite uobis uocare patrem super terram; unus est enim pater uester caelestis.

6 cf. Matth. 12, 32 14 cf. Breuic. I praef. 32 Matth. 23, 9

3 distingo *u* exsufflo *a* 7 hoc *sm2s* hunc *v*, *om. asm1* 8 alter *om. m* habere] *add.* non *am1* 11 sicut] *add.* et *m* 14 tibi *s* ubi *asv* 15 obiectum] *est v* 16 augustinus *s* 17 Maximianistas *codd. v*, *correx* exsufflas *a* 19 erat *um1* 20 catholico] *add.* tuo *s* implicabilis *sm1* 22 uindicatur *u* 24 salutem] *u* *add.* *am1* 25 set *a* 26 te esse *sv* *alt.* sed] *et v* 28 codicis *a* 29 doce] ego *s* 31 nescio patrem *s* 32 uocare uobis *m* patrem uocare *v* 33 uester] *add.* qui *u*

Fulgentius dixit: Patrem tuum dico Caecilianum. ipse tradidit, ipse turificauit, ipse omnia mala commisit.

Augustinus respondit: Lege quis illum accusauit, quis conuicit, quis coram positum condemnauit. esto, fecit quod non fecit: numquid filius pro patre damnabor, cum scriptum sit: anima patris mea est et anima filii mea est. anima quae peccauerit sola morietur?

Fulgentius dixit: Tu filius eius non quidem tradidisti, sed nobis persecutionem fecisti.

Augustinus respondit: Equidem non feci, credo tamen quod mei facere potuerunt. quaero causam quare. quid, si merebamini? non enim malos persequi peccatum est. nam et sanctos et sanctum sanctorum dominum malos legimus persecutos. daemones namque persecutionem domini non ferentes clamabant: quid nobis et tibi, Iesu fili dei? uenisti perdere nos? et Paulus Elimam magum ultus est caecitate et blasphemum hominem tradidit satanae, et Petrus Ananiam et Sapphiram eius uxorem mendaces occidit et Simonem magum tamdiu persecutus est, donec morte perimeret. sed et Daud in persona Christi clamat et dicit: persequar inimicos meos et comprehendam illos, et non conuertar donec deficiant. affligam illos nec poterunt stare. non igitur omnis qui persecutionem passus est iustus continuo putandus est, sed qui propter iustitiam passus est, ille profecto beatus est dicente Petro: quae enim gloria est, si peccantes colaphizantes suffertis? sed si bene facientes patimini et patienter sustinetis, haec est gratia apud deum.

XXIII. Fulgentius dixit: Sancti quos memoras edicta iudicum saecularium non meruerunt, quod uestri fecerunt.

Augustinus respondit: Licet aut non licet. si licet, de licito murmurare non decet; si non licet, tuum crimen emenda, dum licet. Maximianistas enim schismaticos tuos, sicut gesta declarant, et auctoritatibus iudicum saecularium et amminiculis ordinum

5 Ezech. 18, 4 14 Marc. 1, 24 15 cf. Act. 13, 11 16 cf. I Tim. 1, 20 17 cf. Act. 5, 1—10 20 Ps. 17, 38—39 24 I Petr. 2, 20

2 durificauit *asm1* 4 quod non fecit fecit *s* 5 damnabitur *v* 11 facere] *add.* non *s* potuerunt *um1* poterunt *asmm2* potuerint *v* quaero] quaere *v* 12 sanctos] sanctus *asm1* 19 primeret *a* *pr.* et *om.* *m* 21 affligam *asm2* 25 colaphizantes *a* colaphizati *v* 30 aut] an *v* 32 gestas *um1* 33 *pr.* et *om.*

uariorum et executione militum diuersorum institutis defensoribus ecclesiae persecutus es, ut eos a suis basilicis pepulisses. qui me increpas, cur non te ipsum primum emendas?

XXV. Fulgentius dixit: Ideo schismaticis nostris basilicas tulimus, ut uerae ecclesiae redderemus.

Augustinus respondit: Hoc et nostri fecerunt uobis; suis schismaticis tulerunt et matri catholicae tradiderunt. quod uestri fecerunt pro pace Donati, hoc nostri fecerunt pro pace corporis Christi.

XXVI. Fulgentius dixit: Uos estis schismatici, qui et turificastis et codices tradidistis.

Augustinus respondit: Efficiamur infirmis infirmi, ut infirmos lucri faciamus. uideo quod fieri non potest. pars Donati totum Christi deuicit, angularis Africanus orbem terrarum exclusit, gens una. uniuersas gentes addixit, sarmentum de uite praecidit et ramusculos arborum amputauit. saltem priorum tuorum circa nos constituta seruare: non rebaptizares, sed per paenitentiam errantium ut aestimas animas liberares. relege decreta patrum tuorum et uide, quid de traditoribus, turificatis et schismaticis, cum aduersus Caecilianum Carthaginem conspirati uenissent, fieri oportere decreuerunt. Marcianus uester inter ceteros talem sententiam protulit dicens, quam utique septuaginta qui aderant cum non improbant probant. 'in euangelio,' inquit, 'suo dominus ait: ego sum uitis uera, et pater meus agricola. omnem palmitem in me non afferentem fructum excidet et proiciet, et omnem manentem in me et fructum ferentem purgat illud. sicut ergo palmites infructuosi amputati prociuntur, ita turificati, traditores, abhorrentes deo manere in ecclesia

12 cf. I Cor. 9, 22 23 Ioh. 15, 1—2

1 uariorum *coni. v* uirorum *codd.* executione *s* 2 depulisses *v*
6 dixit *u* 7 reddiderunt *v* 14 Christi] *add.* corpus *uv* angulus *v*
affricanus *au* 15 adduxit *uv* praecidit et] praecisus *mm2* 16 remusculos (*pr. s ex l a*) *asm1* ramosculos *um1* amputabit *a* 17 constitutas *a* constitutos *um1* constitutas seruare leges *v* rebaptizantes *um1* per *om. u* 18 decreta] decisa *v* 19 quidde (*pr. d s. l.*) *a* 20 cartaginem *m* kartaginem *u* 22 LXX *m* cum *om. suu* non improbant] non improbat *m* non improbant *v*
23 probans *as, om. v* suo, inquit *v* 25 ferentem *mm1u* 26 omne manente *a* ferente *a* 27 illum *sm2sv* sicut] sic *m* 28 abhorrentes deo] aberrantes a deo *u* et qui in schismate a traditoribus ordinantur *v, cf. p. 310, 8*

dei non possunt, nisi cognito ululatu suo per paenitentiam reconcilientur. unde Caeciliano in schismate a traditoribus ordinato non communicare oportet'.

Haec est patrum tuorum fixa sententia. ecce, quod absit, nos tradidimus, nos turificauimus, nos schisma commisimus: cur transgredimini mandatum seniorum, ut uestras traditiones statuatis? sicut palmites, inquit, infructuosi amputati proiciuntur, ita turificati, traditores et qui in schismate a traditoribus ordinantur manere in ecclesia dei non possunt, nisi cognito ululatu suo per paenitentiam reconcilientur: per paenitentiam, non per tinctionem. si dignaris, uel tui te principes uincant. aut illorum confirmata decreta et tua depone figmenta, aut si tua uis ualere statuta, illos errare pronuntia. si apud uos ueritas regnat, cur traditio uestra discordat? saluator in euangelio suo sic ait: omne regnum in se ipsum diuisum desolabitur. et ideo quoniam regnum uestrum religione diuisum est, diuisionem necesse est interitus subsequatur. amen.

15 Matth. 12, 25

1 ululato *um1* 2 ordinato] ordinatoribus *mm1u* 4 fratrum *s*
 nostra didimus *asm1* 5 turificamus *as* schismata *v* transgredi-
 mini *am1u* 8 scismata *asm1* 9 cognitio *um1* 10 reconcilientur: per
 paenitentiam *om. u* 12 ualere situo statuta *um1* 13 illos se *sm1*
 serrare *a* errasse *v* si apud uos] apud nos *uu* 14 suo *om. uu*
 15 diuisum non stabit, sed desolabitur *v*, *reliquis quae sequuntur omissis*
 16 religione *asm1* 17 amen. EXPLICIT LIBELLUS SANCI AUGUSTINI
 ADUERSUS FULGENTIUM DONATISTAM *a* Explicit liber sancti aug
 ePi (*om. m*) contra fulgentium (-*ciū u*) donatistam *s*, *deest subscriptio*
in s

I. INDEX LOCORVM.

*Gen. 2, 14	294, 13	III Reg. 12—13	cf. 290, 22
3, 1	cf. 203, 22	13	cf. 127, 24
6—8	cf. 125, 28	19	cf. 128, 11
7, 2	cf. 66, 15	19, 18	cf. 128, 15
8, 6	cf. 66, 13	21	cf. 250, 23
8, 20	cf. 66, 13	*IV Reg. 2, 19—22	304, 26
9, 21	cf. 239, 7	*4, 1—4	305, 23
*16, 2	173, 22	Ps. 2, 8	293, 29
19	cf. 125, 29. 222, 24	2, 9	cf. 258, 13. 273, 3
*19, 22	233, 23	2, 10—11	244, 10
*21, 10	173, 27	7, 15	193, 4
22	cf. 239, 21	13, 3	194, 15
*22, 17—18	174, 14	17, 38	177, 9
*22, 18	210, 23. 242, 6	*17, 38—39	308, 20
38	cf. 239, 10	25, 4	*67, 27. 30. 105, 2.
Ex. 20, 13	225, 10		cf. 48, 25
*20, 17	244, 21	25, 5	104, 28
*23, 7	208, 15. 207, 26	35, 10	295, 29
Leu. 22, 4—6	25, 9	36, 15	297, 22
Num. 16	cf. 126, 1	*41, 9	113, 4
16, 32	cf. 193, 17	*49, 16	212, 25
23	cf. 157, 27	*49, 18	25, 7
*Deut. 12, 13—14	303, 18. 304, 15	54, 22	296, 20
*29, 29	297, 9. 15	61, 6	233, 7
Ios. 2	cf. 74, 28. 289, 20	*63, 6	242, 20
*2, 19	294, 2	*71, 8	217, 26. 243, 29
7	cf. 259, 18	91, 3	113, 5
Iud. 16	cf. 239, 14	95, 1	219, 25
I Reg. 1, 15	cf. 283, 21	100, 1	126, 27. cf. 106, 3
4—6	cf. 267, 20	*100, 5	177, 1
15	cf. 128, 17	*118, 158	222, 23
II Reg. 11	cf. 238, 21	121, 2—4	303, 33
18	cf. 223, 9	121, 8	171, 9
III Reg. 11	cf. 238, 25	131, 13—14	303, 30

- Ps. 132, 1 172, 26
 140, 5 296, 9. *15. *300, 18
 *Prou. 5, 17. 18 298, 10. 299, 12
 7, 27 cf. 299, 4
 *9, 9 243, 7
 *9, 18 298, 7. 299, 11
 *10, 11 295, 20
 *19, 21 196, 12
 21, 1 cf. 253, 13
 *24, 35. 36 (30, 12. 13) 26, 16.
 257, 14. 296, 1. cf. 28, 2
 *27, 6 296, 18
 Eccle. 3, 4 cf. 231, 10
 *7, 21 296, 13. 300, 25
 *10, 1 299, 28. cf. 289, 12
 Cant. 1, 6 cf. 282, 13
 *1, 7 213, 14
 4, 12 cf. 289, 10
 *4, 12—13 294, 6
 5, 2 cf. 284, 28
 Hiob 2 cf. 70, 33
 2, 4 cf. 282, 5
 2, 9 cf. 234, 4
 *4, 18—19 300, 26
 *7, 1 222, 10
 *14, 4—5 306, 30
 *30, 24 233, 15. 234, 14
 30, 31 cf. 282, 15
 Sap. 5, 1 245, 10. 250, 10
 *5, 1—9 244, 22
 *5, 3 251, 10
 5, 4 251, 16
 5, 6 251, 23
 *5, 8—9 252, 2
 *10, 19 250, 13
 11, 21 cf. 214, 25. 230, 15
 Eccli. 2, 16 232, 16. 238, 19
 3, 27 cf. 282, 25
 15, 9 cf. 213, 1
 *15, 14 215, 6. 216, 19
 *24, 10. 11 304, 7
 *31 (34), 30 254, 27. 284, 38
 *33, 15 291, 15
- *Os. 6, 7—9 297, 18
 6, 9 cf. 297, 23
 Ion. 3 cf. 226, 17
 *3, 3—8 271, 6
 *Hab. 3, 15 297, 17
 *Soph. 1, 8 302, 25
 Agg. 1, 13 129, 14
 *1, 14. 2, 1 129, 5
 *2, 1—7 129, 16
 *2, 4—5. 130, 18. 131, 18. 133, 4
 *2, 10—14 130, 27
 *2, 11—14 301, 17
 *2, 12 301, 30
 *2, 14 132, 27. 133, 6. 14. 17.
 302, 3
 *2, 15—19 133, 18
 Zach. 14, 8—9 293, 22
 *Esai. 5, 20 270, 1
 8, 18 cf. 282, 30
 *14, 12—15 301, 4
 *22, 9 293, 12
 *22, 11 293, 14
 *33, 14—16 292, 17
 *43, 26 296, 5
 *52, 1 108, 6. 109, 3. 22.
 cf. 66, 10
 *52, 11 25, 8. 67, 18. 104, 19.
 cf. 266, 19
 *54, 5 241, 29. 31. 242, 8
 *65, 5. 104, 22. 266, 24. 302, 17
 *66, 3 296, 27
 *66, 5. 160, 22. 169, 6. 270, 13
 *Hier. 2, 13 292, 1
 *7, 4 303, 15
 *15, 18 292, 25
 *17, 13 292, 4
 23, 28 60, 25. 110, 14
 Ezech. 9, 4 cf. 67, 12
 *18, 4 32, 25. 303, 1. 308, 5.
 cf. 107, 5
 Dan. 3, 29 (96) cf. 41, 31.
 216, 26. 244, 3
 5 cf. 267, 19

Dan, 6, 22	cf. 253, 10	Matth. 13, 47—50	cf. 108, 26
6, 24	cf. 155, 23	13, 47 sqq.	cf. 138, 4. 257, 22
II Mach. 6, 21—28	cf. 75, 9	13, 49	cf. 103, 25
7, 1 sqq.	cf. 235, 4	16, 16	17, 16. 238, 28
14, 37	cf. 236, 13. 19	*16, 23	238, 31
14, 38	cf. 236, 16	17, 14	cf. 248, 28
14, 41 sqq.	cf. 230, 7. 235, 2	17, 15	cf. 228, 15
*Matth. 3, 12	110, 26. cf. 64, 19.	17, 20	cf. 262, 23
	257, 21. 260, 7	22, 10	cf. 226, 6
4, 5—6	cf. 228, 18. 249, 2	*22, 13—14	126, 12
5, 9	cf. 189, 20	*23, 3	212, 18
5, 10	121, 2. 176, 24.	*23, 9	58, 14. 30. 307, 32
	*220, 25. 245, 14. cf. 234, 30	24, 12	262, 20
*5, 11	220, 21	24, 14	cf. 262, 12
*5, 11—12	218, 10	*24, 40—41	291, 16
5, 14	cf. 304, 4	25, 32—33	cf. 33, 3. 60, 30
6, 9	173, 9. 11. 13	*26, 39	234, 26
7, 21—23	11, 6	26, 41	232, 12. 19. 235, 24.
7, 22	12, 14		cf. 230, 5
*7, 23	12, 17. 15, 8. 15. 23	*28, 19	170, 9
8, 11	cf. 282, 13	*Marc. 1, 24	17, 18. 308, 14
8, 22	cf. 285, 6	9, 38	cf. 13, 21
8, 25	281, 31	*9, 39	13, 24. 14, 6
8, 32	cf. 228, 17. 249, 1	Luc. 5, 4—10	cf. 65, 30
10, 3	cf. 115, 6	9, 60	cf. 285, 6
10, 22	262, 22	10, 18	cf. 282, 28
10, 23	*213, 6. 9. 22. *214, 3.	14, 21—23	226, 30
	10. *221, 7. 225, 11.	*14, 23	306, 12
	235, 20. cf. 227, 29	15, 4—6	cf. 196, 5
*12, 25	310, 15	15, 22	303, 5
*12, 30	11, 5. 12, 10. 13. 20.	15, 24	*285, 9. 308, 6
	14, 4. cf. 33, 24	15, 32	171, 30. 285, 9
12, 32	cf. 307, 6	*16, 15	295, 23
13, 26	262, 4	*18, 8	262, 25
13, 28	262, 3	18, 14	188, 10
*13, 29	262, 6. cf. 127, 8. 22	21, 19	232, 18
13, 29—30	cf. 33, 1	23, 40—43	cf. 172, 30
13, 30	108, 7. 262, 7	*24, 44	237, 14
13, 38	*60, 19. *64, 26.	*24, 44—47	219, 12
	*106, 18. 258, 27	*24, 46—47	304, 8
13, 38 sqq.	cf. 257, 20	*24, 47	123, 7. cf. 41, 23.
13, 47	cf. 60, 14		99, 2. 151, 7
13, 47—48	cf. 33, 5	24, 49	cf. 285, 4

- *Ioh. 3, 17 108, 19
 4, 12 291, 11
 *4, 13 291, 6
 *4, 13—14 290, 15
 6, 71—72 cf. 61, 26
 *7, 37—38 290, 6
 *7, 38 290, 11
 *10, 10 211, 20
 10, 11 cf. 281, 24
 *10, 11—12 211, 10
 *11, 36 281, 14
 *13, 10 291, 1
 13, 16 cf. 258, 14. 273, 4
 *14, 27 167, 17. 174, 11.
 225, 14. cf. 272, 2
 *15, 1—2 309, 23
 *15, 2 265, 13
 *15, 3—4 293, 7
 *15, 18 227, 12. 27
 15, 20 227, 14. 28
 *16, 2 224, 15
 *16, 2—3 218, 20
 *16, 3 225, 6
 19, 37 cf. 284, 10
 21, 6—11 cf. 66, 3
 *21, 11 66, 8
 *Act. 1, 6—9 219, 29
 2 cf. 99, 5
 5, 1—10 cf. 308, 17
 9, 25 cf. 211, 15
 *10, 38 296, 22
 13, 11 cf. 308, 15
 *17, 23 . 7, 5. 18. 9, 13. cf. 34, 2
 *17, 28 . 7, 2. 268, 14. cf. 7, 1
 19, 1—5 cf. 10, 3
 20, 7 cf. 113, 10
 *Rom. 1, 7 101, 27
 *1, 18 6, 24. 21, 5. 62, 15.
 204, 17. 267, 28
 *1, 21 6, 6
 *1, 21—23 5, 24
 *1, 23 6, 11
 *1, 25 6, 15
 *Rom. 1, 32 105, 13
 *2, 1 248, 20
 2, 13 211, 8. 212, 11
 *3, 3—4 208, 26. 210, 20
 3, 4 211, 2
 3, 23 300, 24
 6, 9 cf. 65, 26
 8, 17 cf. 167, 17
 8, 18 237, 19
 9, 21 cf. 282, 20
 *13, 1—4 215, 23
 13, 3 217, 17
 I Cor. 1, 1—7 135, 1
 1, 4—7 136, 15
 1, 10 135, 16
 1, 12 7, 25. 18, 27. 135, 22.
 23. *168, 19
 1, 13 *8, 6. *19, 2. 135, 19.
 168, 4. *170, 13. 17.
 cf. 240, 1
 *4, 15 58, 23
 5, 1—5 cf. 137, 4
 *5, 6 25, 10
 *7, 4 173, 23
 7, 27 283, 2
 9, 22 cf. 309, 12
 *10, 5 132, 2. 4
 10, 11 293, 8
 *10, 13 232, 23
 11, 29 32, 26. 135, 27. 136, 1.
 *294, 17. cf. 106, 4.
 126, 25
 *13, 2 12, 25. 170, 28. 31.
 171, 1. 2. 5. 12. 15
 *13, 3 175, 7
 15, 11 136, 13
 *15, 12 136, 7
 15, 16 19, 9
 15, 33 137, 11
 *II Cor. 2, 16 294, 15
 5, 6 cf. 281, 28
 5, 19 65, 1. 106, 28. 108, 17
 6, 14 105, 22. 24. *134, 20

*II Cor. 6, 15	105, 26, 28	*I Petr. 2, 20	308, 24
*6, 17	266, 19	*4, 8	22, 21, 28, 5, 207, 16.
11, 29	222, 30		255, 19
12, 9	196, 11	*I Ioh. 1, 8	296, 6
12, 14	249, 17	*2, 15	64, 28, 106, 23
Gal. 2, 14	cf. 22, 1, 265, 17	*2, 19	106, 9, 257, 16
2, 18	cf. 235, 16	Apoc. 1	cf. 69, 22
*3, 27	303, 8	1, 11	cf. 101, 2
*4, 15	233, 18	2, 2—3	133, 26
*4, 19	182, 9	3, 4	cf. 101, 15
4, 25	cf. 236, 14	*6, 9—11	228, 5
5, 10	183, 25	*6, 10	228, 25
*6, 5	32, 25, cf. 107, 3.	*7, 9	174, 17
	150, 1	7, 16	cf. 282, 14
*Eph. 2, 14	167, 3, cf. 162, 7.	*17, 1—2	297, 30
	172, 25	*17, 15	298, 13, 22
*4, 5	18, 9, 295, 6	Augustinus Parm.:	
5, 11	302, 15	II 1, 1 sqq.	cf. 270, 1
5, 27	cf. 306, 27	Augustinus De bapt.:	
Phil. 1, 15—18	cf. 61, 27	I 15, 23	cf. 173, 16
2, 21	cf. 126, 22, 24	III 12, 17	cf. 21, 21
3, 8	cf. 236, 17	Augustinus Petil.:	
3, 15	cf. 22, 23	II 37, 85	cf. 10, 3
Col. 1, 6	cf. 186, 5	Augustinus Cresc.:	
2, 11—12	291, 3	II 10, 12	cf. 172, 23
3, 5	cf. 266, 13	III 27, 30	cf. 32, 14, 212, 2.
I Thess. 5, 21—22	289, 6.		246, 25
	cf. 237, 8	III 27, 30 qq.	cf. 298, 26
*II Thess. 3, 14—15	104, 7	III 42, 46	cf. 70, 32
*I Tim. 1, 7	298, 19	III 61, 67	cf. 75, 29
1, 8	cf. 294, 23	III 70	cf. 90, 18
1, 20	cf. 308, 16	III 70, 81	cf. 89, 17, 157, 15
4, 18	cf. 272, 1	III 71, 82	cf. 86, 8, 87, 26.
5, 22	25, 8		158, 20
*II Tim. 2, 20	258, 8, 272, 26.	III 47, 57	cf. 62, 5
	cf. 164, 14, 257, 21	Augustinus De un. bapt.:	
2, 20—21	cf. 125, 15	4, 5 sqq.	cf. 62, 15
*3, 8	298, 20	16, 27 sqq.	cf. 83, 31
*3, 12	218, 18, 221, 25.	16, 29	cf. 73, 25
	222, 2, 14, 223, 18	Augustinus Breuic.:	
Iac. 2, 19	18, 3, cf. 17, 15.	I praef.	cf. 307, 14
	34, 3	I 4	cf. 203, 6
I Petr. 1, 1	cf. 100, 18	I 5	cf. 168, 21, 185, 9

Augustinus Breuic.:

- I 8 cf. 113, 16. 146, 15
 I 10 cf. 50, 31
 I 14 cf. 141, 22. 142, 10
 I 15 cf. 143, 10
 II cf. 143, 10
 II 1 cf. 67, 23
 II 3 cf. 112, 3
 III 3, 3 cf. 148, 19
 III 4, 4 cf. 97, 14. 140, 23
 III 5, 6 cf. 113, 16. 144, 12.
 145, 16. 146, 15.
 147, 23
 III 6, 7 cf. 145, 2
 III 7, 8 cf. 72, 14
 III 8, 10 cf. 108, 23. 110, 14.
 118, 15. 150, 4. 258, 27
 III 8, 11 cf. 257, 27. 258, 27
 III 8, 12 cf. 267, 26
 III 8, 14 sqq. cf. 259, 26
 III 9, 15 cf. 106, 17. 110, 22.
 258, 27
 III 9, 16 cf. 108, 6
 III 9, 17 cf. 125, 8
 III 9, 18 cf. 48, 26. 104, 25
 III 10, 19 cf. 109, 25
 III 10, 20 cf. 109, 13
 III 11, 23 cf. 63, 14
 III 12, 24 cf. 77, 15
 III 13, 25 cf. 31, 5. 247, 1
 III 14, 26 cf. 30, 16.
 139, 80. 140, 10
 III 14, 26—17, 32 cf. 116, 26
 III 15, 27 cf. 115, 23. 212, 2
 III 16, 28 cf. 99, 16. 18.
 123, 14 sqq.
 III 17, 31 cf. 246, 17
 III 17, 32—33 cf. 115, 23.
 247, 14. 26
 III 17, 34 sq. cf. 113, 22
 III 18, 34 cf. 28, 16
 III 18, 36 cf. 114, 18. 25
 III 19, 37 cf. 119, 2

Augustinus Breuic.:

- III 19, 37 sqq. cf. 117, 22
 III 20, 38 cf. 154, 25
 III 20, 38 sqq. cf. 206, 28
 III 21, 39 cf. 155, 19
 III 22, 40 cf. 122, 7. 155, 26
 III 23, 41 cf. 118, 2. 157, 15
 III 23, 41 sqq. cf. 156, 14

Augustinus Post gesta:

- I cf. 54, 14
 13, 17 cf. 88, 5
 16, 20 sqq. cf. 306, 23
 19, 25 cf. 77, 31
 22, 38 cf. 30, 16. 75, 26
 25, 43—44 cf. 56, 33
 33, 56 cf. 88, 27. 91, 7
 35, 58 cf. 169, 6

Augustinus Caes.:

- 2 cf. 160, 22

Augustinus Emer.:

- 5 sqq. cf. 168, 21
 9 cf. 253, 23
 11 extr. cf. 254, 3

Augustinus Gaud.:

- I 1, 2 269, 16
 I 2, 3 269, 18
 I 6, 7 268, 26
 I 39, 54 cf. 195, 16
 II 4, 4 cf. 64, 19

Augustinus De ciu. dei:

- 18, 36 cf. 237, 19

Augustinus De doct. christ.:

- 2, 5 cf. 237, 19

Augustinus De cura pro mortuis ger.:

- 1 cf. 237, 19

Augustinus Epist.:

- 23, 6—7 cf. 283, 37
 44, 8 cf. 30, 2
 93, 23 cf. 53, 14
 107 283, 32
 128 cf. 40, 21. 168, 21
 128, 1—3 185, 9
 128, 3 188, 12. 28

- Augustinus Epist.:**
 128, 3—4 189, 6
 129 cf. 41, 12
 139, 2 cf. 120, 15
 173, 7 cf. 99, 16
 204, 6—7 cf. 235, 10
Cyprianus De lapsis:
 6 cf. 61, 16. 127, 10. 266, 10
Cyprianus De eccl. cath. unitate:
 5 256, 12. 272, 16
Cyprianus Quod idola dii
non sint cf. 7, 9
Cyprianus Epistulae:
 54, 2 267, 6
 54, 3 . 106, 12. 108, 12. 127, 13.
 138, 19. 257, 29. 259, 5.
 261, 25. 29. 266, 6.
 272, 19. cf. 61, 13.
 68, 30. 151, 10
 70—75 cf. 23, 15
Ps.-Cyp. De laude mar-
tyrii 21 cf. 233, 4
Acta proconsularia cf. 239, 25
Optatus:
I 13 cf. 32, 15
I 14 cf. 32, 14. 212, 2
I 17—18 cf. 31, 3
I 17 sqq. cf. 73, 25
I 19 cf. 78, 29
I 22 sqq. cf. 29, 5
I 24 87, 26
I 26 87, 17
I 27 cf. 30, 11. 156, 14
- Petilianus De unico baptismo 4, 3.**
 10, 3. 13. 26. 11, 4. 13,
 12. 14, 15. 24. 16, 3. 21,
 14. 24, 1. cf. 3, 14. 16, 5.
 17, 2. 18, 19. 21, 21. 23,
 9. 27, 16. 28, 14. 30, 3.
 31, 3. 7
Gaudentius, Epistula prima ad Dul-
citium Gaud. I 1, 2—8, 9
 (pag. 202—205)
Gaudentius, Epistula altera ad Dul-
citium Gaud. I 9, 10—39,
 53 (pag. 205 sqq.)
Gaudentius, Epistula ad Augusti-
num 268, 29. 270, 1. 271, 2.
 cf. 259, 16. 262, 8. 27. 28.
 263, 4. 264, 1. 18. 267, 1.
 268, 6
Gesta concilii Cirtensis 246, 25
Gesta collationis Carthagini-
ensis cf. 39, 15. 17. 27. 40,
 8. 41, 8. 43, 18. 48, 20.
 29. 51, 24. 55, 20. 56, 33.
 58, 5. 59, 12. 64, 19. 65,
 10. 118, 23. 169, 6
Sententia concilii Bagaiensis 124, 4.
 192, 25. 193, 10. 18. 20.
 194, 12. 28. 255, 2. 263,
 9. 22
Constantini rescriptum ad
Probianum 157, 15
Cod. Theodos. VI 3 cf. 39, 15

II. INDEX NOMINVM ET RERVM

AD VOLVMINA LI—LIII.

(1 = uol. LI, 2 = uol. LII, 3 = uol. LIII).

- Aaron sacerdos per uirgam florentem demonstratus 1, 275, 20. eius filii alienum ignem altari inposuerunt 1, 216, 11.
- Abbir Germanicana (*in prou. procons.*) 1, 319, 20.
- Abdenago 2, 137, 1. 302, 25. 3, 216, 26. 244, 3.
- Abiron 1, 216, 10. 2, 428, 19. 3, 126, 1. 253, 28.
- Abitinae (*in prou. procons. haud procul a Membressa*) 1, 359, 15.
— Abitinenses quas plagas et contumelias Saluio Membressitano intulerint 1, 139, 14 sqq. 2, 556, 15 sqq.
- Abrahamae semen intellegitur Christus et eius hereditas 1, 21, 15. 2, 19, 17. 32, 23. 243, 1 sqq. 246, 7 sqq. 573, 23 sqq.
- Absalon impius patrem plus extinctus quam rebellis affixit 3, 223, 9 sqq.
- Absentius 2, 3, 18.
- Abundantius consul (*a. 393*) 2, 467, 9.
- Academici 2, 181, 3. 182, 14; *cf.* Carneades. — Academica inuidia 2, 183, 9.
- acclamari solebat episcopis sermonem facientibus 2, 241, 1. 3, 168, 11. 14. 177, 19.
- Achab rex 1, 91, 27. 2, 126, 2. 3, 250, 23.
- Achaia 2, 271, 24.
acta *cf.* *Ind. uerb.*
- Adelfius a Tasualte 1, 337, 28.
- Adrumetinus *cf.* Polycarpus.
- Adsuritanus *cf.* Assuritanus.
- Aegyptus: eo peruenerunt flumina de fonte paradisi 1, 223, 9. milia monachorum in Aegypto 2, 286, 11. — Aegyptiorum superstitiones 2, 573, 19. animalium simulacra 3, 6, 3.
- Aelianus pro consule Africae, predecessor Probiani 2, 485, 1. 486, 1; causam Felicis Aptugnensis discussit (*anno 314*), antequam Caecilianus ab imperatore Constantino innocens iudicatus est 3, 30, 11. 91, 7. 156, 19. 157, 16. 158, 12. 17; Felicem a crimine traditionis absoluit 3, 89, 27. 90, 7; de ea re rettulit ad Constantinum 3, 90, 16; eius sententia, qua purgatus est Felix 2, 485, 3.
- Aelius diaconus 2, 440, 6.
- Aeschines orator 2, 361, 18.
- Afra pars (Donati) 3, 102, 7. Afrae ecclesiae 1, 24, 19. Afri 1, 47, 14. 129, 18. 2, 474, 16 *cet.* Afri episcopi 2, 234, 29. 471, 10. Afri traditores 1, 22, 3 *et passim.*
- Africana concilia 1, 205, 16. 231, 3. Africanae ecclesiae 1, 20, 7 *cet.*

- Africanæ regiones 1, 129, 13 = Africana pars *Psalm.* 107. Africana seditio = schisma Donatistarum 2, 270, 16. Africani traditores 1, 20, 17 *et.*
- africanus 2, 270, 21.
- Agguia (Aggya *Cypr.*) 1, 359, 22.
- Agrippinus episcopus Carthaginiensis, prodecessor Cypriani 1, 187, 7. 11. 15. 188, 24. 197, 14. 198, 6. 23. 25. 207, 4 sqq. 222, 18. 3, 21, 22. eius concilium, quo statutum est haereticos sine baptismo recipiendos non esse 1, 189, 4. 9. 190, 6. 207, 6. 15. 231, 11. 3, 22, 18. 264, 1.
- alleluia in ecclesia cantatur 2, 108, 27. 3, 174, 32.
- Alypius episcopus catholicus Tagastensis 3, 181, 4. 185, 8.
- Ambrosius Mediolanensis 2, 297, 22. ei latentia per tot annos corpora martyrum (Geruasii et Protasii) reuelantur *ibid.* 26.
- 'amen' populus in ecclesia cum episcopo orans ad eius uerba respondet 1, 60, 1. 2, 108, 27. 138, 8. 3, 175, 1.
- Ammedera 1, 335, 15.
- Anastasius papa (398—402) 2, 88, 16.
- angeli perdit 2, 41, 29 sqq.
- Annanias 1, 101, 25. 2, 268, 18.
- Anthropiani haeretici 2, 574, 18.
- antichristi tempora 3, 229, 7.
- Antiochena (Antiochensis) ecclesia, ubi primo appellati sunt discipuli christiani 2, 270, 19. 407, 1.
- Anullinus pro consule Africae anno 313 (P. Cornelius Anullinus cons. suff. a. 306: *Fasti*): per eum accusatores Caeciliani, id est pars Maiorini, totam causam ad Constantinum imperatorem detulerunt 3, 29, 6. 55, 30. 146, 1; eius relatio prima de causa Caeciliani ad Constantinum 3, 58, 5. 72, 14; eius altera relatio, qua ostendit iussu imperatoris se praecepisse, ut utraque pars denos ad agendam causam mitteret 3, 72, 17; *cf.* 77, 20 (Anullinus *etiam* *codd. Optati III* 18).
- apostasias orbis terrarum 2, 274, 14. 280, 17. 3, 83, 8.
- apostatae non carent baptismate 1, 81, 5. 145, 16. 2, 28, 16. 85, 15. aliter rursus in ecclesiam recipiuntur quam schismatici et haeretici 2, 378, 12 sqq. 3, 20, 18 sqq.
- apostoli sexaginta a fide apostatae recesserunt 2, 42, 11. 16. 275, 13. septuaginta duo apostatantes (?) 2, 274, 17.
- apostolica cathedra = ecclesia Romana 2, 88, 15—20. — apostolica traditio de non iterando baptismo schismaticorum et haeticorum 1, 187, 3. 289, 11 sqq. — apostolicae epistolae in ecclesia recitantur 2, 335, 2 sqq.
- Appelliani haeretici 2, 574, 18.
- Aptucensis 3, 30, 5. Aptucenses 3, 30, 23. Aptugensis 3, 156, 14. Aptugnitanus 2, 486, 9, *alias* Aptugensis; *cf.* Felix (*nusquam* Aptugensis; *apud Harduinum, Act. concil., bis* Aptucensis, *alias* Aptugnitanus, Aptugensis: Aptugni *locus incertum ubi situs*).
- Aquae Tibilitanae (*in Numidia*) 2, 436, 9. 3, 32, 17. 298, 27.
- Arcadius imperator 2, 467, 15.
- archium: archiua 3, 87, 2. uetera archiua 2, 13, 22. archium publicum 2, 455, 26. 3, 119, 4. archium proconsulis (proconsulare) 2, 473, 12. 485, 3. 3, 58, 8. archiua

- ecclesiastica (uetus, antiqua) 3, 80, 23. 82. 9. 117, 3.
- Arelatum: apud Arelatum petentibus maioribus Donatistarum episcopale iudicium dederat Constantinus (*in synodo anno 314*) 2, 130, 3; itaque ad Arelatense oppidum et episcopi iudices et partes ex Africa conuenerunt, Caecilianus scilicet atque Donatistae 1, 30, 10; *cf.* 3, 86, 11. — ab iudicibus ad Arelatum datis Donatistae ad ipsum imperatorem appellauerunt 2, 291, 20.
- Areopagus 2, 338, 11; nomen ex Marte inditum *ibid.* 21.
- armaria antiqua (librorum) 2, 13, 23.
- Arriani haeretici orientales 2, 237, 18. 361, 12. 363, 9. 445, 11. 446, 1. 550, 10. 574, 18.
- Arrius 1, 211, 7. 2, 361, 11.
- Aser ex ancilla natus 1, 167, 7.
- Assurae (*in prou. procons., hodie ruinae Henchir Zanfūr*): Uictor ab Assuris (Assuras *Cypr.*) 1, 360, 13. — Assuritani 1, 141, 19. 2, 472, 15. — Assuritana plebs 1, 267, 26, regio 2, 467, 19; *cf.* Praetextatus (*operis contra Cresconium codd. plerumque Adsiritanus exhibent, recte ut uid.; Plinius enim in Nat. hist. V 4, 29 oppidum nominat Absiritanum, pro quo nonnulli codd. praebent Azuritatum = Adsiritanum*).
- Athanasius episcopus Alexandrinus; contra eum contractum est Sordicense concilium Arrianorum 2, 445, 12.
- Athenienses maxime contentiosi impique Graecorum 2, 338, 11.
- Augustinus Hipponiensis (Aurelius 3, 185, 10) 2, 3, 3. 3, 181, 8. adulescentulus, laicus catechumenus a Manicheis deceptus 2, 495, 4. 577, 24. 578, 9. non fuit presbyter Manicheorum 2, 178, 4. ante Bautonem consulem Mediolanum uenit eique calendis Ianuariis (*anno 385*) laudem recitauit 2, 185, 19. post Maximi tyrani mortem (*post annum 388*) Africam repetiuit 2, 185, 22. eius baptizator 2, 184, 11 sqq. 186, 5. epistolam de eo adhuc presbytero scripsit iratus ordinator futurus episcopatus eius (Megalius) 2, 177, 15. 495, 8. 578, 11 sqq. episcopus ordinatus a Megalio 3, 59, 5. Donatistae ei tamquam Manicheo calumniantur 2, 172, 25. 185, 14 sqq. 494, 23. 577, 23. Manicheos multis libris oppugnavit 2, 494, 23 sqq. 578, 1. eius epistulae ad primates Donatistarum datae respuuntur 2, 3, 7. 16. monasteria in Africa instituit 2, 201, 3 sqq. peregrinatur Constantinae 2, 3, 17, Abitinis 2, 556, 22, Caesareae 3, 181, 4. in rure simul cum Constantino est 3, 3, 9. Graecae linguae paene ignarus 2, 75, 6. scripta sua dictabat 1, 374, 2.
- Augustinus quidam episcopus Donatista 1, 41, 26.
- Aurelius a Cillai 1, 365, 11.
- Aurelius ab Utica 1, 347, 27.
- Ausafa 1, 361, 25.
- Ausafensis *cf.* Saluius.
- Ausuagiga (Ausuaga *Cypr.*) 1, 352, 9.
- Aymmus ab Ausuagiga 1, 352, 9.
- Babylonia (ciuitas) 1, 54, 23.
- Bagai (*in Numidia, haud procul a Mascula*) 1, 125, 19. 316, 21. *Adi.* Bagaiensis et Bagaitanus: oppidum 1, 125, 27. 2, 423, 8. 3, 63, 14.

- 71, 24. ecclesia 2, 464, 20. concilium (*anno 394*) trecentorumdecem episcoporum Donatistarum, quo Maximianus et eius socii damnati sunt 1, 126, 7 *et passim*; *cf.* 2, 198, 28. 467, 6 sqq. 546, 2; eius concilii sententia a Donatistis allegata est in compluribus iudiciis, quibus Maximianenses haeretici declarati sunt 2, 471, 25. 501, 14. 20 sqq. — episcopus catholicus Bagaiensis 2, 453, 25.
- Bahal 1, 220, 18. 2, 552, 19. 3, 128, 16. Baal 2, 276, 3.
- Balaam propheta 1, 62, 22. 3, 157, 26.
- Bamaccura (Bamaccora *Cypr.*) 1, 335, 21.
- baptismus quid sit 2, 375, 1. baptismus a quocumque et ubicumque datur, non hominis, sed Christi (dei) et ecclesiae est 1, 73, 20. 88, 26. 166, 11. 167, 4. 202, 14. 206, 16 sqq. 226, 14. 2, 7, 21. 24, 29. 385, 14. 522, 6. 3, 4, 7. 267, 14 sqq. qui secundum Augustini sententiam baptismum habeant 1, 374, 2 sqq. baptismum etiam mali possunt habere et tradere et accipere 1, 205, 25. 300, 22 sqq. baptismus etiam apud haeticos et schismaticos est, sed in sola catholica recte accipitur et prodest 1, 148, 10 sqq. 223, 2 sqq. 362, 25. 2, 159, 4 sqq. *et passim*. aliud est sacramentum baptismi, aliud conuersio cordis 1, 260, 13. in baptismo haeticorum et schismaticorum peccata quidem dimittuntur, sed continuo redeunt 1, 162, 17 sqq. 207, 28 sqq. baptismus non est, si uerba symboli desint 1, 324, 8. sine baptismo homo ad altare non admittitur 1, 195, 5. baptismus a laico etiam nulla necessitate urgente datus ratus est 1, 80, 11. baptismus urgente periculo mortis 1, 80, 6. 268, 3. baptismus paruulorum quid ualeat 1, 258, 25. uariae quaestiones de baptismo accipiendo 1, 372, 19 sqq. ius dandi baptismi non amittit, qui se ab ecclesia separauit 1, 79, 3 sqq. 81, 15. 83, 9. 145, 14 sqq. baptismi uicem implet passio et fides 1, 257, 1. baptismus Iohannis non idem qui Christi 1, 257, 26. 270, 22 sqq. 2, 71, 6. baptismata paganorum 1, 71, 2. 324, 12.
- baptizari a mortuo quid sit 1, 66, 1 sqq. 2, 9, 17 sqq. 29, 3. 388, 3 sqq. baptizatorum octauus dies celebratur 2, 72, 22.
- Bar Iesu magus 2, 201, 17.
- basilica 1, 38, 10. 40, 9. 42, 10. 52, 17. 139, 20. 193, 9. 2, 15, 29. 45, 23. 199, 1. 555, 5. basilica fundi Caluianensis 2, 453, 26. basilica Nouorum Carthagine 3, 74, 1. basilicas sine iussione imperatoris Donatistis reddidit Marcellinus (*anno 411*). basilicae paganorum a christianis destruuntur 3, 250, 17.
- basiliscus nutu quodam regali inter serpentes excellere dicitur 1, 51, 25.
- Bauto consul (*anno 385, mortuus ante annum 392*) 2, 185, 19. 24.
- Beianus episcopus Beianensis Maximianista 2, 429, 18. 465, 12. 503, 17. 3, 263, 11.
- Belial 1, 93, 1. 16. 3, 105, 26. Belial 2, 78, 24.
- beneficiarius 3, 75, 5. 76, 29. 77, 3. 83, 1 (beneficarii: apparitores, satellites, ministri magistratuum *Du Cange*. Βενεφικάριοι οἱ στρα-

- τιῶται ἐπὶ θαλασσίᾳ τῶν μαγιστράτων
ταταμένοι *Gloss. Basil.*)
- Bilta 1, 306, 13.
- Botrus inimicus Caeciliani *Psalm.*
47 (*cf. Optatus*).
- Brixae bono pacis detentus est Caecil-
ilianus iussu Constantini 3, 87,
20. 155, 7, quod Donatistae ma-
ligne pro exilio interpretabantur
2, 484, 24. 487, 22. 488, 2. 3,
88, 15. 22. 33.
- Bulla (*in prou. procons.*) 1, 357, 12.
- Buruc (*in Numidia*) 1, 331, 12.
- Buslacceni (a Buslacenensis *Cypr.*) 1,
204, 7 (*indecl.*). 359, 7.
- Byzacium 2, 299, 4. Byzaceni Maxi-
mianistae 2, 237, 17. 568, 20.
- Caecilianistae = catholici 3, 54, 29.
- Caecilianus episcopus Carthaginiensis
anno 311 *passim*. adhuc diaconus
Lucillam pro ecclesiae disciplina
laeserat 1, 24, 5. 2, 291, 14. nic-
tum afferri martyribus in custodia
constitutis prohibuisse dicitur 3,
75, 24. plus quadraginta annis post
Cypriani passionem cum Mensurio
traditor fuisse et codices sanctos
incendisse dicitur 1, 262, 12. 2,
125, 23. a Secundo Tigisitano et
septuaginta ferme episcopis concilio
Carthagine habito absens tamquam
traditor damnatus 1, 24, 11. 26,
28. 2, 451, 9. 3, 75, 21. eius cau-
sam Donatistae ad Constantinum
detulerunt 2, 185, 5 *et passim*. a
Constantino Brixae morari iussus
2, 484, 22. 488, 2. 3, 155, 7. 206,
28. ab episcopis, quos Constantinus
iudices dederat, et semel et iterum,
ab imperatore inter partes iudi-
cante, Donatistis ad eum appellan-
tibus, etiam tertio absolutus 2, 185,
6. 291, 16. 451, 11. 509, 7. 3, 80,
30. 88, 9. 91, 7. 124, 17. 139, 17.
158, 10. *cf. Arelatum, Felix Aptu-
gnensis, Miltiades*.
- Caecilianus magistratus (*exdumuiris*)
Aptugnitanorum 2, 485, 4. 486,
8. 18.
- Caecilius a Bilta 1, 306, 13.
- Caecilius inimicus Caeciliani *Psalm.*
47 (*cf. Optatus*).
- Caesarea 3, 181, 2; ecclesia maior
ibid. 3. 209, 10. episcopus metro-
politanus Caesariensis 3, 181, 3.
eius ciuitatis Donatistae anno 418
iam magna ex parte ad catholicam
conuersi 3, 181, 10. 182, 24. pro-
vincia Caesariensis, Mauri ibi Ro-
gatistae 2, 237, 15.
- Caiphas pontifex 1, 57, 19. 77, 16.
157, 23. 2, 58, 29. 77, 28. 29.
- Calama (*in Numidia, hodie Guelma*)
2, 146, 4. Calamense oppidum 2,
458, 19. *cf. Crispinus, Donatus,*
Possidius.
- Calibius iunior curator Aptugnitano-
rum 2, 486, 10.
- Caluianensis fundus cum basilica (*in*
regione Bagaiensi) 2, 453, 26.
- Candidus Uillaregiensis episcopus
Donatista ad catholicos transierat
2, 370, 13.
- canon confirmatus 1, 178, 17. diuino-
rum librorum 2, 289, 13.
- canonica scriptura ueteris et noui
testamenti 1, 178, 12. scripturae
1, 301, 8. 2, 237, 21. 245, 19.
292, 26. 296, 26. 298, 18. 303, 15.
305, 5. 356, 9. 357, 5. 21. 406,
21. litterae 2, 270, 19. 407, 10.
446, 25. libri 2, 236, 27. 272, 10.
444, 27. auctoritas diuinarum scri-
pturarum 2, 398, 28. auctoritates
sanctorum librorum 2, 294, 4.

- cantantur scripturae in ecclesia 2, 136, 9.
- Capitolium Romanorum 3, 31, 1.
- Capse (*in prou. Byzacena, apud alios* Capsa) 1, 360, 20.
- Carcabianensis cf. Victorianus (Carcabianense oppidum *in prou. Byzacena*; cf. *Not. prou. et ciuit. Africae*; Carcaianensis *August. epist.* 108, 5, 15).
- caritas proprium donum catholicae unitatis est 1, 213, 16. 2, 107, 11 et *passim*.
- carmina sacerdotis 2, 58, 18.
- Carneades Academicus 2, 181, 3. 182, 14. 346, 16.
- Carosus subdiaconus 2, 440, 7.
- Carpi (*in prou. procons.*) 1, 323, 16.
- Cartenitanus cf. Rusticus (Cartenna *in Maur. Caes.*).
- Carthago *passim*; cf. 3, 47, 1. 99, 16. 142, 4. Africae caput et notissima ciuitas 1, 192, 12. Tyria cognominata 2, 287, 13. *aedificia in urbe*: basilica Nouorum 3, 74, 1. basilicae Donatistarum ab ipsis incensae 3, 204, 26. praetorium 2, 467, 17. thermae Gargilianae, ubi collatio catholicorum et Donatistarum anno 411 facta est, lucidus et refrigerans locus in media urbe 3, 47, 15. 144, 20. 161, 17. — Carthaginiensis ordo 3, 74, 3. magistratus 3, 98, 8. 118, 11. 153, 21. episcopus non a primate Numidiae, sed a propinquiore episcopis ordinatur 3, 78, 21. — Carthaginense concilium Secundi Tigitani et septuaginta ferme episcoporum, quo Caecilianus absens damnatus est (*circiter annum 311*) 2, 291, 9. 26. 319, 21. 437, 16. 438, 6. 15. 473, 9. 510, 2. 3, 76, 18. 78, 15. 82, 19 sqq. 99, 18. 102, 14. 116, 26. 246, 22 *alias*. — Carthaginense concilium quadraginta trium episcoporum Maximianistarum, quo Primianus praedamnatus est 2, 507, 3. 508, 6. 510, 5. 567, 26. — Carthaginense totius Africae concilium catholicum, quo Donatistae ad collationem inuitati sunt 2, 456, 15; cf. 3, 97, 10. — collatio Carthaginensis inter catholicos et Donatistas anno 411 mense Iunio facta 3, 39, 17 sqq. et *passim in sequentibus scriptis*.
- Casae Nigrae (*in Numidia*) cf. Donatus maior.
- Cassianus diaconus Miltiadis papae, a Donatistis traditionis insimulatus 3, 85, 19. 114, 25 sqq.
- Cassianus episcopus Donatista 2, 142, 3. 143, 5.
- Cassius a Macomadibus 1, 326, 20. 328, 1.
- Castellum Memor 2, 440, 5.
- Castra Galba 1, 312, 5.
- Castus a Sicca 1, 332, 26; Siccensis 1, 203, 10.
- catechumeni sacramentum 1, 255, 17. catechumena Manicheorum 2, 177, 25. qui apud Manicheos catechumeni appellantur 2, 177, 27 sqq. catechumenos faciunt Donatistae iam apud catholicos baptizatos 2, 365, 28.
- cathedra = sedes episcopalis 1, 22, 11. 24, 18. 176, 10. 2, 508, 21. 3, 44, 26. 45, 32. episcopus primae cathedrae = metropolitanus 2, 435, 23.
- catholica unde sit dicta 2, 75, 3 sqq. 232, 8 sqq. 3, 256, 20 sqq. catholicam qui reliquerunt aliter recipiuntur quam qui primitus ad eam ueniunt 2, 378, 12.

- Catulinus subdiaconus 2, 440, 7.
 Cebarsussi locus incertum ubi situs;
 ibi Primianus iam praedamnatus
 (cf. s. u. Carthago) a centum uel
 amplius episcopis Maximianistis
 damnatus est 2, 507, 4. 510, 5.
 568, 1. 3, 99, 24. cf. 2, 423, 4.
 451, 4.
 celebratio octauo die baptizatorum
 2, 72, 22.
 centurio 3, 75, 5. 76, 29. 77, 3. 82,
 36 (*centuriones inter officiales iu-*
dicum recensentur in cod. Theod.
de officiis rectorum prou. 1, 7).
 Centurionae (in Numidia) 2, 437, 11;
 cf. Nabor.
 Cezas (Cedias Cypr.) 1, 316, 3.
 Chaldaeorum sidera 2, 573, 19.
 Chananaei 3, 250, 22.
 charta imperialium litterarum 3, 87,
 11. ueteres chartae in archiuis
 ecclesiasticis 3, 82, 9. chartae cri-
 minum Caeciliani 3, 72, 16, 77, 21.
 chartula, ex qua recitatum est iudi-
 cium Constantini 3, 89, 22. char-
 tulae episcoporum Donatistarum
 3, 147, 19.
 Charybdis 3, 299, 21.
 chrismatis sacramentum 2, 154, 2.
 Christus a chrismate dictus 2, 152,
 23. eius dies natalis tam sanctus
 2, 544, 5. noster in caelo mediator
 1, 56, 15. 61, 9. 23 sqq. sacerdos
 populi christiani 1, 59, 23. cur ab
 inferiore baptizari uoluerit 1, 90,
 19 sqq.
 Chrysippus Stoicus 2, 346, 15.
 Cibaliana 1, 355, 7.
 cibus cum malis corrigendi causa non
 sumitur 1, 119, 5 sqq.
 Cillani (Chullabi Cypr.) 1, 365, 11.
 circumcelliones (*sing. Psalm. 137*)
passim. eorum origo et mores et
 facta describuntur 3, 230, 28—231,
 15. malum Africae proprium 2, 286,
 18. paene famosissimum Africani
 erroris opprobrium 3, 231, 15. gre-
 ges furiosorum et ebriosorum iuue-
 num 1, 39, 8. 65, 2. 2, 37, 30. 114,
 27. per totam Africam commixti
 cum feminis inuuptis, sed non in-
 corruptis, uagantur et saeniunt 1,
 39, 11. 50, 10 sqq. 2, 120, 18.
 297, 15. 453, 3. stupra committunt
 1, 122, 19. 2, 297, 16. eorum ebriosa
 conuiuia 1, 50, 15. 122, 18. 2, 20,
 11. 120, 7. eorum principes 1, 39,
 8. 2, 37, 30. 114, 28. 297, 8. eo-
 rum duces clerici Donatistae 3,
 70, 29. 121, 5. primo tantum fustibus
 utebantur *Psalm. 140. 149—155.*
 1, 39, 9. 2, 120, 6 sqq. 140, 26.
 postea fundas, secures, lanceas,
 gladios addiderunt 1, 39, 10. 2,
 120, 20. 140, 27. catholicorum,
 praecipue clericorum domos inua-
 dunt et spoliant, ipsos fustibus
 tunsos ferroque concisos seminiuos
 abiciunt 2, 453, 6. 3, 121, 7.
 oculis hominum calcem et acetum
 infundunt 2, 453, 9. 3, 70, 32. in-
 cendunt ecclesias et priuatas domos,
 mittunt in flammam codices sanctos
 3, 121, 6. furore acti se ipsos prae-
 cipitant 1, 50, 16. 2, 297, 10.
 coluntur qui se ultro praecipitauerunt
 2, 20, 10. 297, 13. se concre-
 mandos ignibus ab ipsis incensis
 inferunt 2, 297, 11. trucidationem
 suam etiam inuitis hominibus ter-
 rendo extorquent 2, 297, 12. epi-
 scopi Donatistae circumcelliones se
 ignorare fingunt uel ad se non
 pertinere tale hominum genus 1,
 39, 13. 2, 98, 6. circiter annum
 420 plerique circumcelliones amisso

- et opere et nomine iam ordine disciplinae tenebantur colendisque agris inseruiebant 3, 231, 24 sqq. *cf. etiam s. u. Donatistae.*
- circumcisio Iudaeorum praefigurabat baptismum Christi 2, 72, 9. 355, 22.
- Cirta 1, 313, 21. 2, 435, 17. 22. 3, 246, 21. Cirtensis colonia 2, 439, 11. ciuitas 3, 76, 8. 247, 11. ecclesia 3, 31, 7. — Cirtense concilium Secundi Tigisitani et aliorum paucorum ad episcopum nouum persecutionis tempore ordinandum 2, 435, 16. 3, 76, 7. 82, 16. 115, 23. 116, 23. illud concilium Donatistae falsum esse uolebant 3, 80, 3. 81, 4. 115, 27. eius gesta 2, 435, 21. 3, 81, 28. 246, 25 (*hoc concilium utrum anno 303 an 305 factum sit, ex locis inter se repugnantibus* 2, 435, 21 et 3, 81, 28 *diiudicari non potest*).
- Clarus a Mascula 1, 364, 9.
- Claudianistae schismatici Donatistarum, a Primiano in communionem recepti 2, 512, 9.
- clericatus 2, 191, 24. 325, 20. 372, 2. 441, 13. ad clericatum non admittuntur, qui semel ab ecclesia defecerunt 3, 20, 20.
- clericus 1, 111, 4. 119, 16. 18. 2, 197, 28. 469, 3. 568, 17. ordinator clerici haeretici uel ipse ordinatus denis libris auri legibus multatur 1, 41, 18. clerici Donatistarum cum circumcellionibus in catholicos saeuunt 2, 455, 1. 459, 25. 460, 18. *cf. s. u. circumcelliones.*
- codices 3, 117, 19. dominici 2, 294, 11. 435, 18. 436, 11. 3, 98, 2. codices (diuini) Latini 1, 104, 26. Graeci 2, 342, 1. 394, 1. 3, 203, 23. communes (catholicorum et haeticorum) 2, 13, 4. 272, 12. medicinales 2, 436, 14. codex (epistulae, *Exemplar*) 2, 183, 7. 3, 117, 22.
- collatio Carthaginiensis (anno 411) 3, 175, 17. 183, 1. 13. 30. 184, 20. 242, 18. 246, 17. 257, 26. 258, 26. 267, 26. 273, 26. gesta collationis quotannis per ieiuniorum dies a capite in finem in ecclesiis recitabantur 3, 184, 28 sqq.
- collectam agere 3, 82, 14.
- comitatus (*imperatoris, Hoflager*) 2, 487, 1. 3, 156, 26. 157, 18.
- concilia regionalia et prouincialia plenariis cedere debent 1, 178, 22. 190, 14. concilia plenaria priora saepe posterioribus emendantur 1, 178, 24. 190, 18.
- Constantina 2, 146, 3. 198, 13. 3, 177, 13. 184, 29. *cf. Cirta.* Constantiniensis ciuitas 2, 18, 15. 224, 26. ecclesia 2, 3, 18.
- Constantinus imperator *passim*. ad eum Donatistae causam Caeciliani accusando detulerunt 1, 29, 9. 2, 291, 16. 422, 30. 473, 5 sqq. Constantinus episcopale iudicium et Romae et Arelate dedit 1, 29, 9. 2, 130, 3 sqq. 3, 29, 5 sqq. 72, 20. iudicio Romano non consenserunt Donatistae et iudices tamquam iniquos apud Constantinum accusauerunt 2, 291, 18. ad imperatorem post iudicium Arelatense appellauerunt Donatistae 1, 30, 14. 2, 130, 5. 291, 20. imperatorem gratia corruptum fuisse criminati sunt 1, 30, 15. 2, 129, 27. ab imperatore inter partes iudicante Caecilianus innocens declaratus est, Donatistae calumniatores inuenti et in exilium

- missi, basilicae eis ablatae sunt 1, 33, 14. 2, 130, 9. 291, 21. 487, 10. 3, 86, 7. 88, 9 sqq. 88, 29. *cf. praeterea Indices scriptorum uol. LI—LIII.*
- Constantinus iunior Caesar 2, 439, 1.
- Constantinus amicus Augustini 3, 3, 2.
- Core (Chore *codd. recent.*) 2, 20, 27. 428, 19. 431, 3. 465, 1. 502, 22. 3, 253, 28.
- Cornelius centurio 1, 88, 23. 155, 15. 255, 19 sqq. 256, 18. 257, 16. 259, 20. 2, 68, 7. 269, 1.
- Crescens a Cirta 1, 313, 21.
- Cresconius Donatista 2, 325, 2 sqq. laicus 2, 325, 20. 327, 28. 366, 11. grammaticus 2, 325, 18. 373, 26.
- Crispinus episcopus Calamensis Donatista 2, 456, 27. 458, 20. 28. 459, 6. 22. 460, 8. 464, 23. 513, 9. possessionem emphyteuticam iuxta Hipponem emit ibique octoginta ferme homines rebaptizauit 2, 114, 20. 145, 29.
- Crispinus presbyter Calamensis Posidonio iter agenti insidias tetendit 2, 457, 25 sqq.
- Cuiculi (in Numidia) 1, 361, 8.
- Cupido 2, 493, 24.
- curator (ciuitatis, rei publicae) 2, 436, 18. 439, 13 sqq. 564, 1. ex curatore 2, 486, 9. curator et ordo 2, 436, 25. 3, 75, 4. 76, 23. 26. 82, 36.
- curiae magistratus ius dicit 2, 58, 7.
- Cutzupitani 2, 237, 12; *cf. s. u. Montenses.*
- Cyprianistae (nomen fictum) 1, 171, 24.
- Cyprianus Carthaginiensis martyr *passim.* septuaginta praecessores in sede episcopali habuit 3, 21, 22. passus est plus quadraginta annis ante diuinorum codicum exustionem 1, 262, 12. 344, 8. eius laudes 1, 280, 26 sqq. 3, 265, 3 sqq. homines extra ecclesiam baptizatos ad ecclesiam uenientes rebaptizari oportere non recte censuit 1, 170, 25 sqq. *et passim.* unitatem catholicam tamen non deseruit 1, 180, 14 sqq. 235, 11 sqq. 2, 401, 15 sqq. *et saepe alias.* eius concilium 1, 170, 25 sqq. 199, 23 sqq. De bapt. lib. VI et VII. 3, 79, 26. 116, 28. eius concilium fortasse non factum 2, 357, 11. 399, 7. etiam epistula eius 73 in dubium uocatur 2, 400, 19 (*cf.* 399, 7). libri eius non canonici 2, 398, 27. 399, 16. 400, 12 (*cf.* 264, 13). a Donatistis uelut auctor diuisionis ipsorum laudatur 2, 398, 21. 520, 9. 3, 69, 1. 264, 1 sqq.
- Cyprianus a Thubursicubure episcopus Donatista in lupanari deprehensus damnatur 2, 194, 17.
- daemonum templa paene toto orbe terrarum perimatores christianos euertuntur, idola comminuuntur, sacrificia subtrahuntur, eorum cultores puniuntur 1, 36, 5 sqq. daemonum exclusio etiam eis concessa, qui non pertinent ad regnum dei 2, 91, 10.
- Danielis oratio 1, 77, 9. 224, 7. mons Danielis 1, 134, 13 *et alias.*
- Dathan 1, 169, 10. 216, 10. 2, 20, 27. 428, 18. 431, 2. 464, 29. 499, 6. 3, 253, 28.
- Datiuus a Uadis 1, 318, 22.
- Decius imperator 2, 125, 20. 132, 9. decurio (ciuitatis) 2, 486, 17.

degradatio, degrado *cf. Ind. uerb.*
 Demetrius a Leptiminus 1, 338, 7.
 Demosthenes orator 2, 361, 15.
 Deuterius episcopus Caesareae metropolitanus 3, 168, 19. 181, 3. 184, 28. Emerito Donatistae genere sociatus 3, 194, 2.
 diaboli filii qui sint 2, 35, 20 sqq.
 dictari solebant scripta 1, 374, 2.
 2, 79, 17. 198, 17. 437, 21. 3, 193, 15.
 diocesis (*non* dioecesis) 2, 24, 16.
 3, 45, 31.
 Diocletianus imperator 2, 125, 21.
 132, 9. 3, 81, 27.
 Dionysiana (*in prou. Byzacena: dionysiana codd., Donisiana Not. prou. Byz. 111*) 1, 351, 7.
 dominicum (diem) agere 3, 82, 14.
 Domitianus imperator Neronis maxima pars 2, 125, 19. 132, 9.
 domus dei quid sit et qui uere in ea inhabitent 1, 370, 8 sqq.
 Donatianus episcopus Donatista 2, 464, 24. 513, 10.
 Donatistae (pars Donati; Donatiani 2, 361, 1 sqq.; *adi. Donatianus* 2, 530, 15 *cet.*) *passim.* exorti de parte Maiorini et Carthaginis schismate 2, 362, 23. 3, 72, 12 sqq.
 nomen aut a Donato Casensi aut a Donato Carthaginiensi deriuatum 2, 361, 12 sqq. 24 sqq. 362, 21.
 schismaticos tantum se dici uolunt, cum etiam haeretici sint 2, 3, 4. 363, 1 sqq. 367, 12 sqq. 3, 266, 25—267, 13. 268, 9 *cet.* catholicos ut traditores infamant, cum potius ipsorum maiores codices sanctos tradiderint 1, 183, 15. 2, 18, 13. 291, 10 *et passim.* contendunt apud se esse ecclesiam catholicam 2, 94, 11. 3, 52, 6 sqq. 54, 27.

256, 9 sqq. *et passim.* catholicos, utpote traditores, baptismum habere et dare posse negant 2, 19, 29. 3, 4, 3. 17, 2 *et passim.* totum orbem christianum rebaptizare conantur 1, 146, 31. 2, 16, 9 *cet.* catechumenos faciunt non solum laicos, clericos, presbyteros, uerum etiam episcopos catholicorum 3, 20, 11. episcopi eorum se sanctos et sine peccato esse arbitrantur 1, 121, 1 sqq. 2, 155, 14 sqq. 287, 20. cum catholicis colloqui et discipulare dedignantur 2, 328, 4 sqq. 340, 9. 358, 9 sqq. 359, 20. 3, 97, 14. quas ob causas puniantur 2, 303, 4—305, 4 *et passim.* persecutionem se pati queruntur 2, 15, 18 sqq. 301, 11 sqq. 475, 17 sqq. 552, 25 sqq. 3, 63, 5. 71, 23. 118, 11 sqq. 230, 3 sqq. de rebus et locis ecclesiasticis sibi demptis queruntur 2, 79, 26. 80, 8 sqq. poenas suas martyria putant seque filios martyrum appellant 1, 136, 28 sqq. 3, 97, 14. 228, 3 sqq. natalicia suorum martyrum celebrant 1, 138, 20. nomina principum suorum recitant ad altaria 1, 139, 2. eorum fructus mali 2, 20, 8 sqq. 3, 72, 1. eorum sanctimoniales corruptae 1, 65, 1. 3, 246, 5. eorum uoluntariae mortes (praecipitia, incendia, submersiones, laquei) 1, 138, 23. 2, 87, 12. 297, 10. 461, 18 sqq. 3, 223, 6. 224, 6. praecipitatorum cadauerum cultus sacrilegi et profani 2, 577, 6. clericorum et circumcellionum Donatianorum horrenda facinora 2, 453, 1 sqq. 459, 25. 460, 18. 558, 21. 3, 121, 4 sqq. 223, 19 sqq.; *cf. s. u.* circumcelliones. ipsi ecclesias suas Carthagine

- incendunt **3**, 204, 26. praepositi Donatistarum qua condicione in catholicam recipiantur **1**, 79, 11 sqq. **2**, 371, 13 sqq.
- Donatistae in Numidia praepollebant **2**, 299, 5. complura schismata ab eis orta sunt **1**, 52, 18. 93, 9. 153, 17. 192, 11. inter eorum schismaticos nominantur Urbanenses in Numidia et Rogatistae (*cf. s. u. et Rogatus Maurus*) in Mauritania Caesariensi **1**, 129, 27. **2**, 572, 16. postremo in ipsa Carthagine Maximianistae se ab eis separauerant, quos apud proconsules persecuti maximam partem reconciliauerunt **1**, 192, 12. **2**, 45, 15 sqq. 93, 7. 302, 5. 471, 11 sqq. *et passim*. in Gestis collationis Carthaginensis (*anno 411 habitae*) trecenti tredecim episcopi Donatistarum enumerantur, plures utique quam catholici (*Mansi, pag. 269; cf. etiam 3*, 47, 6 sqq.), eodemque fere tempore Donatistae episcopi se plus quam quadringentos per totam Africam esse iactabant **3**, 142, 15. post collationem uero numerus Donatistarum ob metum legum ab Honorio imperatore contra eos promulgatarum adeo raptim minuebatur (*cf. 3*, 182, 24 sqq. 225, 28 sqq. 231, 20 sqq.), ut in concilium quoddam (*circiter annos 418—419 factum*) uix amplius quam triginta episcopi conuenerint **3**, 247, 24 sqq.
- Donatulus a Capse **1**, 360, 20.
- Donatus a Cibaliana **1**, 355, 7.
- Donatus maior a Casis Nigris (Cassensis) primus altare contra altare in ciuitate Carthagine erexit *Psalm.* 94. 106. 132. **2**, 362, 3. 21. Romae in iudicio Miltiadis adfuit testimonium contra Caecilium dicturus, ubi damnatus est et conuictus adhuc diacono Caeciliano schisma fecisse Carthagine **3**, 72, 27 sqq. 80, 83. 88, 5. 114, 17 sqq. 118, 19.
- Donatus Carthaginensis, successor Maiorini, a Donatistis in honore praecipuo habitus, haeresim maxime roborasse dicitur *Psalm.* 269. **1**, 112, 17. **2**, 220, 1. 12. 264, 11. 287, 13. 295, 7. 327, 21. 362, 1. 22. 391, 14. 445, 5. 467, 21. 506, 17. **3**, 26, 4. 85, 27. 88, 5. 114, 17. 118, 20. 23. 122, 2. 290, 26.
- Donatus quidam Donatista a catholicis uexatus **2**, 37, 18. 46, 17 (*cf. Optatus*).
- Donatus Calamensis traditor **2**, 436, 18. **3**, 32, 16.
- Donatus episcopus Donatista **2**, 464, 24. 513, 10.
- Donatus Macomadiensis episcopus Donatista, postea catholicus **2**, 370, 13.
- Donatus Masculitanus traditor **2**, 436, 1. **3**, 32, 16.
- Donatus Sabratensis episcopus Maximianista **2**, 429, 20. 465, 13. 503, 19. **3**, 263, 12.
- Donatus episcopus Donatista in loco Turrensi **3**, 45, 21.
- Dulcitius tribunus et notarius (laicus militaris **3**, 203. 3), ab Honorio exsecutor legum in Africam missus, ut Donatistas obstinatos exilio multaret **3**, 201, 4. 202, 8. 206, 26. 252, 27. 269, 17 sqq.
- ecclesia corpus Christi est **2**, 232, 20. 238, 2. in quibus constet **2**,

- 307, 29. ecclesiae duo tempora 3, 65, 18 sqq. 69, 4 sqq. 109, 12 sqq. promissiones de ecclesia toto terrarum orbe futura 1, 20, 30 sqq. 24, 22. 44, 22. 78, 26. 94, 2 sqq. *et passim*. ecclesiae septem (*cf. Apoc 2—3*) 1, 31, 9. 67, 10. 101, 1. ecclesiae apostolicae 2, 406, 21 sqq. 3, 100, 16. 101, 21.
- ecclesiasticum argentum 1, 24, 6. iudicium 1, 76, 14. ecclesiastici indices 1, 33, 16. 2, 235, 10 *et*. ecclesiastica uindicta 1, 104, 5. 2, 458, 23. disciplina 1, 33, 4. 95, 5. 98, 14. 2, 166, 11. 197, 24. 3, 65, 14. 104, 3 sqq. 127, 1 sqq.
- Edesius exceptor 2, 440, 1.
- Elaeon (ἐλαιών) mons = mons Oliueti 2, 265, 8.
- Eleazarus Machabaeus 3, 75, 8.
- Elefantariensis (Elefantaria in *Maurit. Caes.*) *cf.* Miggenes.
- elemosynae ualent ad peccata dimittenda 1, 68, 4.
- Elimas magus 3, 308, 16.
- Emeritus episcopus Caesariensis Donatista dictauit sententiam concilii Bagaiensis 1, 51, 6. 2, 429, 3. 3, 192, 21. 193, 15. in collatione Carthaginensi (*anno 411*) unus e septem defensoribus Donatistarum fuit 3, 260, 5. 261, 12. a. d. XIII Kal. Octobres (*anno 418*) de peregrinatione Caesaream uenit et ab episcopis catholicis ibi morantibus in ecclesiam inuitatus ab Augustino admonitus est, ut catholicus fieret 3, 167, 6. 169, 3. 181, 14 sqq. cum catholicis in exedra colloqui iussus obmutuit 3, 181, 8. 183, 30. 184, 10. 13. 15. 210, 13. 253, 21. quamquam numerus Donatistarum Caesareae admodum paruus erat, Emeritus tamen pertinax mansit 3, 182, 24. 196, 7. 208, 24 sqq. 240, 22. postea Caesarea discessit et latuit 3, 240, 31 sqq.
- Enoch 2, 274, 3.
- Epicureorum haeresis 2, 337, 7. 18. quasdam disputandi regulas tenebant et docebant 2, 338, 27 sqq.
- episcopus pro populo orat 1, 60, 20. 63, 2. pectus tundit 67, 20. episcopi pro pace Christi debent esse aut non debent esse 3, 187, 21. episcoporum litterae non pro scriptis canonicis habendae sunt 1, 178, 11 sqq. episcopi uel clerici haereticorum et schismaticorum quomodo recipiantur 2, 371, 13 sqq.
- Esau 1, 167, 6 sqq. 279, 23.
- Etruscorum regum tormenta 2, 557, 3.
- eucharistia in manibus episcopi est 2, 51, 30. coniunctis manibus accipitur 1, 58, 16. deprecatio super eucharistiam 1, 286, 2.
- Eucratius a Thenis 1, 333, 23.
- Eufrates (*gen. Eufratae*) 1, 318, 13.
- Eugenius ab Ammedera 1, 335, 15.
- Eumalius uicarius Africae; ad eum Constantinus de purgatione Caeciliani scripsit (*anno 316*) 2, 487, 10 sqq. 3, 86, 8. 158, 19 sqq.
- Eunomiani orientales haeretici 2, 237, 18.
- Eunomius haereticus 1, 211, 8.
- exauditionum uaria genera 2, 295, 8, 21—296, 22.
- Ezechiel propheta 1, 50, 3. 55, 18. 111, 22. 28. 116, 11. 133, 16. 220, 27 *et*.
- Faustinus episcopus Hipponis Regii Donatista tempore Gildoniano 2, 114, 13.
- Faustinus Tuburbitanus traditor a

- Donatistis non accusatus 3, 139, 30.
- Faustus a Timida Regia 1, 356, 11.
- Felicianus Mustitanus episcopus Maximanista concilio Bagaiensi damnatus, postea a Donatistis cum plebe sua sine honoris deminutione receptus, Augustini tempore adhuc vivebat *passim*. cf. 1, 28, 14. 51, 11. 83, 9 sqq. 141, 20. 193, 10. 267, 27. 2, 10, 24. 11, 24 sqq. 28, 29. 113, 25. 292, 2. 429, 22. 465, 16. 467, 13. 468, 14. 501, 13. 503, 21. 515, 25. 538, 13. 3, 45, 20. 192, 1. 254, 7. 263, 15.
- Felix a Bagai 1, 316, 21.
- Felix a Bamaccura 1, 335, 21.
- Felix a Buslaccenis 1, 204, 7. 359, 7.
- Felix a Gurgitibus 1, 362, 13.
- Felix a Marazana 1, 350, 11.
- Felix a Misgirpa 1, 308, 15.
- Felix a Rotaria 2, 437, 11 (cf. *Optat.*).
- Felix ab Utina 1, 330, 19.
- Felix: Munatius Felix, flamen perpetuus, curator coloniae Cirtensis (anno 303) 2, 439, 10 sqq. 564, 1 sqq. 3, 298, 26.
- Felix episcopus Donatista 2, 464, 22. 513, 9.
- Felix Aptugnensis ordinator Caeciliani a Donatistis traditionis sanctorum codicum accusatus et in concilio eorum Carthaginiensi 'fons omnium malorum' dictus 2, 473, 8. 509, 17. 3, 30, 4. 16. 75, 28. 156, 13 sqq. iussu Constantini causa Felicis ab Aeliano proconsule in Africa discussa est ante Caeciliani absolutiorem, Felix absens proconsulari iudicio purgatus est (anno 314) 2, 509, 18. 3, 30, 8 sqq. 43, 31. 63, 18. 89, 27. 90, 6. 16 sqq. 91, 7 sqq. 153, 11 sqq. sententia Aeliani, qua purgatus et absolutus est Felix 2, 485, 1 sqq.
- ferramenta medicinalia 2, 326, 19.
- fides sana in schismate nihil prodest 1, 156, 25.
- Firmianum bellum (annis 372—373) 2, 113, 21.
- Firmus rex barbarus (Maurorum) Rogatum schismaticum Donatarum persequitur 1, 38, 15. 39, 5. 2, 113, 22.
- fisci debitores et facinorosi ultro se persecutoribus offerunt 3, 74, 13 sqq.
- flamen perpetuus 2, 439, 10 sqq.
- Florentius episcopus Donatista 2, 464, 23. 513, 9.
- Florus magistratus quidam 2, 436, 3.
- 'foris' (= extra ecclesiam) quid sit 1, 321, 11 sqq.
- forma baptismi semper et ubique sancta 2, 14, 29.
- Fortunatus a Tuccabori 1, 320, 9.
- Fortunatus episcopus Constantiniensis catholicus, Augustini amicus 2, 3, 18. 145, 16. 146, 11. Splendonii diaconi damnationem Constantinae publice legendam proponit 2, 198, 10 sqq. Petilianus eum tamquam Manicheum criminatur 3, 31, 13.
- Fortunius episcopus Donatista 2, 464, 23. 513, 9.
- Fotinus haereticus 1, 249, 15.
- Fructuosus fossor 2, 440, 8.
- Fulgentius Donatista 3, 289, 1 sqq.
- Furius 2, 182, 4 (cf. *adnot.*). 15.
- Furni (*oppidum Carthagini vicinum*) 1, 356, 21.
- Gabinus eiusque collegae quidam a Donatistis desciscunt et a catholicis honoribus afficiuntur 3, 206, 19. 207, 8. 241, 24. 242, 23.
- Galatia 2, 271, 18.

- Gallos (episcopos) traditoribus Afris societate criminum consimiles dicit Parmenianus, quia Ossium Cordubensem absoluerunt 1, 20, 15. 26, 17. 29, 21. 24. Miltiadis iudicio Romae intersunt 3, 72, 24.
- Gamalius episcopus Donatista 2, 464, 21. 513, 7.
- Garbe (in *Numidia*) 2, 437, 12.
- Gaudentius, episcopus Donatistarum Tamugadensis, qui in collatione Carthaginiensi unus e septem defensoribus Donatistarum fuerat (cf. 3, 203, 6), se et suos in ecclesia incendio interituros minatur, si catholicus fieri cogeretur 3, 201, 2. 204, 6 sqq. et passim in sequentibus. fugere recusat 3, 211, 6 sqq. 213, 19 sqq. cf. *Index-locorum*.
- Gazaufala (in *Numidia*) 1, 363, 13.
- gehennae haereticorum 2, 144, 16; cf. 322, 16.
- Gemellae (-i?) 1, 366, 19.
- Geminus a Furnis 1, 356, 21.
- Genesis (liber, acc. -in) 2, 243, 1.
- gentilium recta doctrina non est improbanda 1, 340, 9 sqq. 354, 3 sqq. 2, 59, 19 sqq. cet.
- Germaniciana (in *Numidia*; cf. *It. Ant. p. 55*) 1, 348, 20.
- Geta imperator 2, 125, 20. 132, 9.
- Gildo (magister militum sub Honorio, *Africam turbat circiter annos 392—393*) 1, 54, 7. 88, 4. 2, 134, 30. 148, 2. 423, 20.
- Gildonianus cf. s. u. Optatus. Gildonianum tempus 2, 113, 23. Gildonianus miles 2, 530, 10.
- Girba (insula, antea *Meninx*, hodie *Djerba*) 1, 315, 15.
- Goliath 2, 10, 16. 83, 12. 23. 24.
- Gor locus incertum ubi situs 1, 346, 23.
- Graecae gentes 1, 202, 4.
- Gurgites (in *prou. Byzacena*; cf. *Gurgitensis Not. prou. Byz. 78*) 1, 362, 13.
- haeresis quid sit 2, 367, 16. haereses philosophorum 2, 337, 20. 338, 13.
- haeretici remissionem peccatorum dare non possunt 1, 288, 8 sqq. haeretici et schismatici redeunt quomodo recipiantur 2, 378, 12 sqq. quid in ecclesia accipiant 2, 309, 16 sqq. 369, 10 sqq. 378, 3 sqq. quibus rebus mudentur 2, 374, 5 sqq. episcopi fieri non possunt 2, 378, 29.
- Hebraea gens 1, 202, 5. Hebraei 2, 152, 24. Hebraea (uerba) permulta et paene omnia Punicae linguae consona sunt *ibid*.
- Helias 2, 276, 1 cet.
- Herodes reges duo: alter pro Christo occisis infantibus continuo mortuus, alter cum Pilato dominum persecutus 3, 115, 13.
- Herodes proconsul Africae (anno 395) 2, 467, 12.
- Hierosolymitanae ecclesiae, in qua Iacobus sederat, Augustini tempore praefuit Iohannes 2, 88, 17.
- Hippo regius (hodie *Bone*) 1, 317, 18. 2, 114, 12. 145, 29. 146, 4. 240, 23. 3, 184, 30. 282, 36. 283, 4. Augustinus Hipponiensis 3, 181, 4. regio Hipponiensis 2, 460, 15.
- Hippo Zaritus (Diarrhytus *Cypr.*, hodie *Biserte*) 1, 361, 16.
- Hispanos (episcopos) Parmenianus societate criminum traditoribus Africanis consimiles esse dicit 1, 20, 16. 29, 21. 24. Hispani Ossium damnauerunt, postea Gallis eum

- absoluentibus consenserunt 1, 26, 17. 27, 20. 28, 8. domui uel patrimonio unius Hispanae mulieris Donatistae ex Africa episcopum mittunt 2, 160, 1. 237, 12.
- Honoratus a Tucca 1, 204, 12. 363, 21.
- Honorius imperator 2, 467, 16. 3, 181, 1.
- Honorius episcopus Mileuitanus catholicus damnatus 2, 198, 9.
- Horrea Caeliae (*in prou. Byzacena*; Orrea Caelia *Not. prou. Byz. 112*) 1, 160, 8.
- Hortensianus a Laribus 1, 326, 6.
- Iacobus apostolus primus episcopus ecclesiae Hierosolymitanae 2, 88, 17. 406, 26.
- Iader a Midila 1, 350, 4.
- Iambus a Germaniciana 1, 348, 20.
- Ianuarianus episcopus Donatista 2, 220, 2. 13. 464, 22. 513, 8.
- Ianuarius a Lambese 1, 311, 25.
- Ianuarius Muzulensis 1, 337, 8.
- Ianuarius a Uico Caesaris 1, 328, 5.
- Ianuarius fossor 2, 440, 8.
- imperator catholicus de religione iudicare debet 1, 35, 14 sqq. 36, 28 sqq. 2, 16, 7. 3, 252, 26 sqq. *cet.*
- Ingentius, decurio Ziquensium ciuitatis, in iudicio Aeliani proconsulis epistulam Caeciliani ex duumuiris se falsasse confessus in carcerem receptus, postea iussu Constantini ad comitatum eius missus est 2, 484, 27. 485, 6. 486, 17. 23. 3, 89, 26. 90, 4. 23. 91, 1. 15. 156, 20—159, 2. eius confessione in Aeliani iudicio Felix Aptugnensis ordinator Caeciliani a crimine traditionis est absolutus 3, 89, 27. 156, 20.
- innocentem facere hominem homo non potest 2, 26, 14 sqq.
- Iob 2, 460, 4. se ipsum occidere iniustum putauit 3, 233, 9 sqq.
- Iohannes Baptista 1, 84, 19. 88, 10. 2, 189, 10 sqq. de Iohannis baptismo anquiritur 1, 270, 22—278, 12. 2, 70, 1—74, 15. 306, 12 sqq. 3, 10, 3 sqq.
- Iohannes episcopus Hierosolymitanus tempore Anastasii papae 2, 88, 18.
- Iosaphat rex 1, 91, 23 sqq.
- Irenaeus ab Ululis 1, 355, 1.
- Ismahel 1, 167, 9. 18. 169, 9. Ismahelis funiculus 1, 167, 17.
- 'Israheles' fustes suos appellabant circumcelliones *Psalm.* 154.
- Itali episcopi iudicio Miltiadis Romae intersunt 3, 72, 24. eos Parmenianus criminatur 1, 20, 16. 29, 21. 24. *cf.* Galli, Hispani.
- Iubaianus 1, 194, 13. 200, 8. 11. 201, 24. 28. 202, 19. 204, 23 *cet.*
- Iudaeae montium excelsa deo displicebant 2, 296, 6.
- Iudas patriarcha 3, 239, 8.
- Iudas apostolus traditor *Psalm.* 198. 253. 1, 270, 6. 2, 15, 1. 29, 10 sqq. 383, 16 sqq. 3, 248, 27. euangelium sine detrimento credentium praedicauit 1, 73, 3. spiritaliter mortuus 2, 29, 11.
- Iulianus imperator apostata Donatistis fauet 1, 41, 3. 3, 222, 4 sqq. Donatistis supplicantibus basilicas iussit restitui 1, 41, 6. 2, 113, 18. 127, 4. 12. 129, 24. 130, 10. 17. 141, 28. 142, 1 sqq. cito abreptus e uita 2. 134, 1.
- Iulianus a Marcelliana 1, 360, 1.
- Iulianus a Telepte 1, 356, 6.
- Iunius a Neapoli 1, 367, 17.
- Iunius exceptor 2, 440, 1.

- iusti (boni) pauci sunt in comparatione iniquorum 2, 81, 26. 276, 31 sqq. 278, 18 sqq.
- Lamasba (in Numidia) 1, 362, 22.
- Lambese 1, 311, 25.
- Lares 1, 326, 6.
- Latinae gentes 1, 202, 4. Latini codices 1, 104, 26.
- Laudocia (alias Laodicia, sed cf. laodociae cod. B Capitol. Uerus 7, 3) 3, 101, 2.
- lectores ecclesiastici 2, 135, 13. 439, 16. 18.
- legatus Carthagini 2, 500, 14. cf. s. u. Sacerdos.
- leges contra paganos 1, 85, 25 sqq. leges et statuta aduersus haereticos 1, 40, 23. 41, 14 sqq. 2, 93, 31. 112, 31. 113, 5. 114, 22. 115, 26 sqq. 455, 4. 14. 458, 26. 459, 8. 24. 555, 15. 558, 24. 3, 207, 3. 213, 24 sqq. 217, 9.
- Leptiminius 1, 338, 7.
- Leucius a Theueste 1, 335, 8.
- Libosus a Uaga (Uagensis) 1, 203, 16. 334, 15.
- Licinius imperator 2, 485, 22.
- Liniata locus incertum ubi situs 2, 436, 22. Liniatensis cf. Purpurius (Liniatensis etiam cod. Optati I 13).
- Litteus a Gemellis 1, 366, 19.
- Loth 2, 274, 6. 282, 1. 3, 222, 24. 233, 22.
- Lucianus a Rucuma 1, 349, 7.
- Lucilla pecuniosissima et factiosissima femina, inimica Caeciliano, odiis accensa furialibus damnationem eius emit ab episcopis 1, 24, 3. 2, 291, 14. 319, 23. 438, 16. 441, 3.
- Lucius ab Ansafa 1, 361, 25.
- Lucius a Castra Galba 1, 312, 5.
- Lucius a Membressa 1, 359, 1.
- Luperciana 1, 349, 17.
- Macariani, Macarii pars (nomen catholicis a Donatistis contumeliose datum) 2, 76, 6. 29. 82, 26. 134, 11. cf. Macarius.
- Macarius catholicus acerrimus persecutor Donatistarum Psalm. 137. 144. 157. 181. 277. 2, 77, 4. 125, 26. 133, 4 sqq. 185, 1. 8.
- Macedoniani orientales haeretici 2, 237, 19.
- Machabaei iuuenes 2, 30, 1. 123, 5. 129, 21; cf. Razias. Machabaeorum scriptura ab ecclesia non inutiliter recepta 3, 237, 11 sqq.
- Macomades (in Numidia) 1, 326, 20. Macomadiensis cf. Donatus Macom.
- Macrobius episcopus Donatista 3, 283, 22 sqq.
- Mactari (in prou. Byzacena) 1, 343, 7.
- magorum dei 2, 573, 20.
- Maiores a traditoribus contra Caecilianum episcopus Carthagini ordinatus, unus ex auctoribus partis Donati 1, 112, 17. 122, 12. 2, 236, 25. 362, 23. 391, 14. 441, 4. 508, 29. 3, 24, 9. 26, 4. 72, 15.
- mali hoc tempore cum bonis in ecclesia permixti 3, 65, 13 sqq. 103, 26 sqq. mali bonis in eadem communione non obsunt neque eos maculant 1, 182, 19 sqq. 2, 531, 7 sqq. mali in ecclesia tolerandi 3, 61, 3 sqq. quae sit separatio bonorum a malis 3, 67, 15 sqq. 104, 15 sqq.
- Manichei haeretici 2, 21, 27. 22, 1. 177, 25. 178, 5. 185, 23. 363, 8. 493, 27. 494, 23. 495, 4. 577, 24. 578, 2. 3, 31, 14. 299, 19. 25.

- Manicheus haereticus 2, 21, 24, 42, 13. 3, 295, 1. inter sexaginta apostolos apostatas ponendus 2, 42, 15.
- mansio (= *Poststation*) 2, 271, 13.
- manus imponitur episcopis ordinandis 1, 79, 20. 146, 23. 2, 431, 28 *cet.* item haereticis ad ecclesiam redeuntibus 1, 186, 20. 212, 11. 213, 1. 22. 290, 20. 25.
- Marazana (*in prou. Byzacena*) 1, 350, 11.
- Marcelliana locus incertum ubi situs 1, 360, 1.
- Marcellinus episcopus Romanus (296—304), a Donatistis turificationis et exustionis codicum dominicorum insimulatus 2, 125, 22. 3, 28, 16. 31, 22.
- Marcellinus tribunus et notarius, ab Honorio cognitor datus in collationem Carthaginensem (*anno 411*) 3, 39, 3. 185, 9; *cf.* 3, 307, 14.
- Donatistae eum a catholicis corruptum fuisse criminantur 3, 97, 5. 103, 6 *cet.*; *cf.* 183, 19 *sqq.*
- Marcellus a Zama 1, 354, 12.
- Marcellus presbyter Marcellini papae, a Donatistis traditionis et turificationis insimulatus 3, 28, 16. 31, 22.
- Marcianus episcopus Sullestinus Maximianista 2, 429, 18. 465, 11. 503, 17. 3, 263, 10.
- Marcianus quidam traditor 3, 309, 21.
- Marcion haereticus 1, 211, 2. 7. Ponticus fuisse dicitur 2, 316, 6.
- Marcionista 1, 354, 9. Marcionistae (*sic scrib. cum W*) 2, 363, 9. Marcionistae 2, 574, 18.
- Marcucius subdiaconus 2, 440, 6. fossor *ibid.* 8.
- Marculus Donatista a catholicis praecipitatus esse dicitur 2, 37, 18. 46, 17. 120, 9. 461, 19. 462, 1.
- Marculianum magisterium 2, 461, 26.
- Marcus a Mactari 1, 343, 7.
- Marinus ab Aquis Tibilitanis traditor 2, 436, 9. 3, 32, 17. *cf.* 3, 298, 27.
- Mars deus bellorum 2, 338, 21.
- Mars diaconus 2, 440, 6.
- Martialis episcopus Pertusensis Maximianista 2, 429, 23. 465, 17. 503, 21. 3, 263, 15.
- martyrem Christi non facit poena, sed causa 2, 459, 20. martyres in passione collectam et dominicum agunt 3, 82, 13.
- Mascula (*in Numidia, hodie Kenchela*) 1, 364, 9.
- Masculitanus *cf.* Donatus.
- Mathias apostolus in locum Iudae traditoris subrogatus 2, 29, 24 *sqq.* 42, 17 *sqq.* 265, 19.
- Mauri 2, 568, 20. partim Rogatistae sunt 2, 237, 15; *cf.* 572, 17.
- Mauri(-e)-tania 1, 129, 27. 130, 5. M. Caesariensis 2, 113, 22. 572, 17. in ea Donatistae praepollent 2, 568, 20.
- Maxentius imperator Miltiadi papae ea loca reddi iubet, quae tempore persecutionis christianis erant ablata 3, 84, 14. 113, 26.
- Maximianistae (*raro Maximianenses, cf.* 2, 506, 23, pars Maximiani 1, 263, 12, *sing.* Maximianista 1, 126, 6) recentissimi schismatici Donatarum *passim*. historia schismatis breuiter narratur 3, 190, 29—192, 14. concilio Bagaiensi (*anno 394*) trecentorum et decem episcoporum Donatarum damnantur 1, 27, 26. 40, 7. 2, 198, 28 *cet.* *cf. Index locorum.* ex damnatis primo Praetextatus Assuritanus et Felicianus Mustitanus bono pacis et studio

- concordiae redierunt (*cf. s. uu.*) 1, 28, 13 sqq. 51, 10 *cet.* reliquos per potestates a catholicis imperatoribus missas de basilicis excluderunt et ui magna iussionum et auxiliorum cedere sibi compulerunt atque sine ulla baptismatis quaestione, sine honoris deminutione rursus susceperunt 1, 38, 8. 39, 2. 40, 9 sqq. 2, 16, 1. 198, 29 sqq. 3, 61, 31 *cet. cf. etiam Psalm.* 208. militari comitatu Optati Gildoniani grauiter uexati erant 2, 16, 1. 113, 23. eorum basilica quaedam funditus euersa 2, 15, 29. reperiuntur praecipue in prouincia proconsulari, Byzacio, Tripoli 2, 237, 16. 299, 4. circiter centum episcopos habebant 3, 191, 16.
- Maximianus**, diaconus ecclesiae Carthaginiensis, cum Primianum episcopum suum offendisset et ab eo excommunicatus esset, eum apud episcopos uicinos accusauit. ille primum concilio Carthaginiensi quadragintatrium episcoporum praedamnatus, deinde Cebarsussi a centum fere episcopis damnatus et in eins locum Maximianus ordinatus est 2, 501, 8. 3, 190, 29 sqq. *ordinatores eius duodecim nominantur in sententia concilii Bagaiensis. sine dubio etiam ipse postea cum collegis communioni Donatistarum reconciliatus est.*
- Maximianus**, episcopus catholicus Bagaiensis, a Donatistis grauiter uexatus 2, 453, 24 sqq.
- Maximianus imperator** 2, 125, 21. 132, 10. persequitur christianos (*anno 303—304*) 3, 81, 28.
- Maximinus Caesar** 2, 485, 21.
- Maximus tyrannus (mortuus anno 388)** 2, 185, 22.
- Maximus quidam** 2, 486, 17. alius 3, 283, 29.
- Mediolanensis ciuitas** 2, 297, 29. *cf. Ambrosius.*
- Mediolanum** 2, 185, 19.
- Megalius primas episcoporum in Numidia**, ordinator Augustini 3, 59, 5. iratus Augustinum per epistolam accusat 2, 177, 15. 495, 8. 578, 11 sqq.
- Melchisedec** 1, 56, 2.
- Melzitanus** *cf. Ualerius (Melzitanum oppidum Africae Plin. Nat. hist. 5, 4).*
- Membressa (melius quam Membresa; in prou. proconsulari, hodie Medjezel-Bab)** 1, 140, 14. 359, 1.
- Membressitani** 1, 139, 13. **Membres(s)itanus** *cf. Saluius.*
- memoriae (sepulcra, monumenta)** mortuorum christianorum: ad eas homines orant 2, 295, 8. 22.
- Mensurius episcopus Carthaginiensis** tempore Diocletiani, praecessor Caeciliani, a Donatistis pro traditore habitus 2, 125, 23. 484, 31. 3, 31, 3. 23. 73, 25. usque ad eius obitum nulla plebs unitatis conscissa est 3, 31, 3. ad Secundum Tigisitanum pacifice scripsit atque cum eo in collegii societate mansit 3, 31, 5. eius epistula ad Secundum examinatur 3, 73, 28—75, 13. *cf. etiam* 3, 82, 18 sqq.
- Mesopotamia** 1, 223, 8.
- Messianus proconsul Africae** Manicheos audiuit post consulatum Bautonis 2, 185, 23. eius sententia percussus Augustinum ex Africa fugisse Petilianus aut finxit aut maliuole credidit *ibid.* 14 sqq.
- Messias Hebraice** = Χριστός 2, 152, 23 sqq.
- Midila (in Numidia)** 1, 350, 4.

- Miggenes Elefantariensis episcopus Maximianista 2, 429, 20. 465, 14. 503, 19. 3, 263, 13.
- Miggenes fossor 2, 440, 8.
- Mileum (*in Numidia*) 1, 317, 13. 2, 436, 23. 3, 76, 22. Mileuitana ecclesia 3, 154, 24. *cf. s. u.* Optatus Mileuitanus.
- militaris nota 1, 80, 23 sqq. 150, 9.
- Miltiades presbyter Marcellini papae, postea papa (*primus huius nominis, 311—314*), a Donatistis ut traditor infamatus 1, 29, 13. 3, 28, 16. 29, 12. 20. 30, 18. 20. 31, 23. 83, 31. 84, 4 sqq. 113, 22. mittit diaconos cum litteris Maxentii imperatoris et litteris praefecti praetorio ad praefectum urbi ad recipienda loca, quae tempore persecutionis christianis erant ablata 3, 84, 13 sqq. 113, 25 sqq. Romae (*anno 313, cf. 3, 158, 16*) ex praecepto Constantini cum episcopis Italis et Gallis de Caeciliano iudicat eumque absoluit 1, 29, 10. 2, 451, 11. 3, 29, 5. 72, 23 sqq. 80, 24. 83, 28. 158, 11. eius iudicii uel concilii gesta commemorantur 3, 72, 25. 80, 30. 117, 1.
- ministri ecclesiae 1, 67, 6. 71, 9. 74, 9.
- mirabilia exauditionum uel sanitarum in locis sanctis 2, 297, 25. miraculorum potentiam etiam habere possunt qui ad regnum dei non pertinent 2, 91, 11.
- Misac 2, 136, 30. 302, 25. 3, 216, 26. 244, 3.
- Misgirpa (*sic Km1 Cypr., Migirpa cet. fort. recte; cf. Migirpensis Not. prou. proc. 23*) 1, 308, 15.
- monetae publicae 1, 80, 19.
- Monnulus a Girba 1, 315, 15.
- Montanus presbyter Cirtensis 2, 440, 4.
- Montenses appellabantur pauci Donatistae Romae degentes, quia 'speculuncam quandam foris a ciuitate cratibus saepserunt' (*Optatus*), ubi sua conuenticula celebrabant; episcopus eis ab Africa mittebatur 2, 160, 1. 237, 12. *cf. s. u.* Cutzupitani *et* 2, 406, 23. 445, 24. 476, 19. 479, 20. 3, 30, 1.
- multa haereticorum decem librae auri 2, 459, 8.
- Munatius *cf. Felix*.
- Mustitana ciuitas 2, 13, 27. 530, 8. 546, 21. diocesis 3, 45, 31. ecclesia 2, 467, 18. plebs 1, 267, 26. Mustitanus populus 2, 113, 28. Mustitani 1, 127, 24. 141, 20. 2, 472, 15. Mustitana loca 2, 467, 13. *cf. Felicianus (Musti in Numidia)*.
- Mutigena 3, 282, 36. 283, 1. Mutigensis 3, 282, 21. 283, 4 (*auctor significari uult locum Mutigenna, cf. August. epist. 23*).
- Muzulensis 1, 337, 8 (*Muzuensis Not. prou. proc. 49*).
- Nabor a Centurionis 2, 437, 11.
- Nabuchodonosor rex 2, 462, 23. 3, 216, 24. 244, 1.
- Nabuthaeus 3, 250, 23.
- Natalis ab Oea 1, 367, 1.
- Nazareni christiani more Iudaico se circumcidunt 1, 342, 23. haeretici 2, 355, 28. *cf. Symmachiani*.
- Neapolis (*in prou. proconsulari*) 1, 367, 17.
- Nemesianus a Tubunis 1, 309, 10. 310, 23.
- Neptunium telum (*tridens*) 2, 493, 20.
- Nero imperator 2, 125, 18. 20. 132, 8.
- Nicolaus haereticus 1, 239, 10.
- Nicomedes a Segermis 1, 315, 6.

- Niniuitae non inuiti paenitentiam egerunt **3**, 226, 15 sqq. 243, 20. 270, 30.
- Noe **2**, 274, 5. **3**, 239, 6. arca Noe ecclesiam significat **1**, 295, 22 sqq. **2**, 240, 12 sqq. **3**, 66, 12 sqq.
- notarius *cf. Index uerborum.*
- Nona (*duo oppida in Maur. Caes.*) **1**, 357, 6.
- Nouatiani (Nouatianenses **1**, 206, 9) haeretici **2**, 361, 12. 363, 9. 574, 17. **3**, 267, 5. rebaptizant catholicos **1**, 206, 9.
- Nouatus haereticus **2**, 361, 12.
- Nouatus a Thamugade **1**, 309, 5.
- Nouellus Tizicensis traditor a Donatistis non accusatus **3**, 139, 30 sqq. *cf. 3*, 75, 26.
- Nouorum basilica Carthagine **3**, 74, 1.
- Numidae Donatistae sunt **2**, 568, 20. *cf. 2*, 299, 5.
- Numidia **1**, 129, 27. 130, 5. **2**, 299, 5. **3**, 78, 21. 246, 19. episcopi de Numidia (*Secundus Tiginianus eiusque collegae*) *Psalm.* 43 = Numidae episcopi **1**, 24, 9.
- Numidicum ius **2**, 292, 15 = N. privilegium **2**, 530, 15 (*acerbe de peruersa ratione Donatistarum*).
- Nummasius aduocatus decretum Bagaiensis concilii apud proconsulem allegat, ut Saluius Membresitanus de sua sede pellatur **2**, 501, 21. 26. 27. 502, 17. 18.
- Nundinarius, diaconus Siluani Cirtensis Donatista, apud Zenophilum consularem omnes Lucillae nundinas patefacit **2**, 291, 13. 438, 20. 439, 4. 6. 440, 21.
- Nundinius exceptor **2**, 439, 8.
- Obba (*in Maur. Caes.*) **1**, 350, 20.
- Octauum (*duo loca: in Byzacio et in Numidia*) **1**, 364, 3.
- Oea (*hodie Tripoli*) **1**, 367, 1.
- officium (τάξις, apparitura magistratus, ministri iudicis *Du Cange*): per iussa iudicum et executionem officiorum et auxilia (*Polizei-assistenz*) ciuitatum pulsi de basilicis **2**, 302, 6. apud proconsules accusasse, impetrasse iussiones eisdemque iussionibus exsequendis officiorum instantiam et ciuitatum auxilia meruisse **2**, 554, 24. = *Kanzleipersonal, Bureau*: officium publicum, id est Edesius et Iunius exceptores **2**, 439, 21. *cf. 3*, 42, 26. 47, 6. 50, 14. 81, 11. 16. 23. 87, 25. 142, 21. 143, 12. 14.
- Ofitae haeretici **2**, 574, 19.
- Oliueti mons **3**, 219, 20. *cf. Elaeon.*
- Optatus Mileuitanus **1**, 24, 3. **2**, 297, 21. **3**, 87, 4 sqq. 154, 25 sqq.
- Optatus episcopus Thamugadensis Donatista, praecessor Gaudentii *passim*. Gildonis satellites **1**, 54, 7. 88, 4. **2**, 423, 20. *cf. 2*, 113, 23 sqq. 134, 30. Gildonianus **1**, 47, 7. 97, 19. 104, 11. 192, 15. **2**, 11, 14. 20, 12. 472, 14. 529, 10. **3**, 192, 3. uox cuiusdam Donatistae de eo celebrata: 'deus (id est Gildo) illi comes' **2**, 52, 4. 58, 1. 66, 22. 151, 28. homo sceleratus **1**, 45, 8. 12. 22. 54, 2. 104, 13. 109, 1. **2**, 10, 10. 53, 5 sqq. 73, 13 sqq. 77, 6 sqq. 89, 15 sqq. 201, 18. 422, 4 sqq. 455, 22. 464, 24. 471, 6. 513, 10. **3**, 252, 6. 254, 20. decennalis totius Africae gemitus **1**, 47, 8. **2**, 20, 12. raptor **1**, 64, 25. eius maleficia enumerantur **2**, 51, 15 sqq. 68, 28 sqq. 81, 5. 151, 26 sqq.

- Maximianistas Donatistis ui reconciliare conatur 1, 51, 25. 192, 15. 2, 13, 13. 16, 1. Felicianum Mustitanum et Praetextatum Assuritanum metu militum Gildonianorum ad communionem Donatistarum reducit 2, 11, 14. 472, 14 sqq. 530, 7. 3, 192, 2 sqq. 254, 19. in carcere mortuus 2, 134, 30.
- orationibus sanctorum peccata remittuntur 1, 214, 7.
- ordinandis episcopis in populo (inter laicos) manus imponitur et nomen dei super caput eorum inuocatur 1, 79, 20. 146, 23. 3, 169, 16.
- ordinatio praepositi, quae in schismate facta est, manet integra 1, 79, 11 sqq. 146, 19 sqq.
- ordo = senatus ciuitatis 2, 486, 25. 3, 75, 4. 76, 24. 26.
- orientales episcopi 2, 410, 14. 411, 8. 412, 10. 445, 3 sqq. 549, 21. cf. Serdicensae concilium.
- Ossius (*Ὀσιος *Socrates, Hist. eccles.* 1, 7) episcopus Cordubensis ab Hispanis damnatus, a Gallis absolutus esse dicitur 1, 26, 9. 17. (*gratiosus apud Constantinum*) suffragatur Caeciliano 1, 29, 5. eo suggerente Constantinus Donatistas ad supplicium duci iussisse dicitur 1, 38, 14 sqq.
- osculantur laici caput episcopo 2, 151, 24.
- Ostiensis episcopus ordinat episcopum Romanae ecclesiae 3, 78, 22 sqq.
- paenitentia (= *Kirchenbuße*): per paenitentiam (humiliati, degradati) in ecclesiam recipiuntur apostatae, schismatici, haeretici 1, 86, 6. 89, 24. 145, 17. 195, 7. 206, 20 sqq. 278, 28 sqq. 2, 28, 16. 466, 17. 472, 24. 505, 2. 543, 13. 565, 26. humiliorem agunt paenitentiam, qui iam fideles ecclesiam catholicam deseruerunt, quam qui in illa nondum fuerunt 3, 20, 18.
- pagani seueris legibus coerciti 1, 35, 25. 37, 3. eorum templa et basilicas destrui, simulacra euerti atque confringi, sacrificia sub terrore capitali inhiberi iubentur recentibus legibus 1, 35, 26. 3, 250, 16. eorum baptismata 1, 71, 2. 2, 9, 21. sacerdotes 1, 71, 5. eorum festa 3, 230, 31. pagani iuuenes nouebant idolis suis quis quot occideret 3, 231, 1. homines et a iustitia et ab ista uita mortuos colunt 1, 71, 3. 2, 9, 23 sqq. 394, 7. de templis et diis suis mirabiliter uel facta uel uisa narrant 2, 296, 13. paucissimi restant 2, 476, 18.
- Palladius Tigabitanus episcopus catholicus 3, 181, 5.
- Parmenianistae (*nomen fictum*) 1, 28, 24.
- Parmenianus episcopus Donatista 2, 264, 12 et passim. Augustini tempore iam mortuus 1, 28, 7. eius epistula ad Tychonium 1, 19, 6 sqq. 137, 3. 139, 10. 145, 2. mediatorem ponit episcopum inter populum et deum 1, 61, 13. eius eloquentia a Donatistis praedicatur 2, 327, 21.
- pascha Iudaeorum praenuntiabat domini passionem 2, 72, 15. 23. pascha christiani in corpore et sanguine domini accipiunt 2, 72, 24. per sollemnitates paschales baptizari solebat 1, 268, 3.
- Patriciani haeretici 2, 574, 18.
- Paulus ab Obba 1, 350, 20.
- Paulus episcopus Cirtensis (*anno*

- 303) 2, 439, 13 sqq. 564, 14. pauperes pascit ecclesia 1, 119, 17. peccata curantur elemosynis, ieiuniis, orationibus 1, 68, 3.
- Pegasus episcopus Donatista 2, 464, 23. 513, 9.
- Pelagianus a Luperciana 1, 349, 17.
- Peregrinus presbyter 2, 467, 17.
- Persarum ritus 2, 573, 19.
- persecutionis (*Diocletianae*) tempore et episcopi et populi christiani in domos priuatas congregabantur, in carcere martyres baptizabantur et sacramenta celebrabantur 3, 83, 6 sqq. 115, 27 sqq.
- Pertusensis 2, 429, 23. 465, 17. 503, 21. 3, 263, 15 (Pertusa locus incertum ubi situs).
- Petilius episcopus Constantiniensis Donatista (*fort. praecessor Petilianus*) 3, 177, 14.
- Petilianus ex aduocato catechumenus catholicus ad Donatistas transiit et postea episcopus Constantinae factus catholicos uehementer oppugnauit, suam ecclesiam ueram esse docens et iterationem baptismi asserens *passim*. cf. 2, 155, 7. 177, 1. 325, 6. 22. 3, 201, 14. 247, 26. doctus et facundus 2, 3, 24. eius epistula ad presbyteros suos 2, 3, 19 sqq. 24, 14 sqq. 231, 6. 254, 3. eius criminationes in Augustinum 2, 172, 17 sqq. 176, 23 sqq. 185, 14 sqq. 201, 3 sqq.
- Petrus apostolus Christum negat *Psalm.* 23. 1, 176, 15. ei data potestas soluendi 1, 213, 24. gentes iudaizare cogit 1, 175, 1 sqq. 203, 23 sqq. 232, 2. 241, 16. 300, 18. 2, 357, 17. 3, 265, 16. Petri sedes Roma *Psalm.* 229. 2, 88, 16.
- Petrus ab Hippone Zarito 1, 361, 16.
- Pharisaeus de suis meritis se extollens 1, 105, 26 sqq. Pharisaei et scribae reiciunt mandatum dei, ut traditiones suas constituent 1, 221, 27. Pharisaei illis lauacris, quae dominus redarguit, se ipsos tingunt et lectos et calices et parapsides 2, 149, 10. Pharisaeis dominus respondere non dedignatur 2, 332, 30. 336, 8.
- Philadelphia (*in Lydia*) 1, 31, 10. 33, 13.
- Pilus 2, 182, 4. 14 (*cf. adnot.*).
- Plato philosophus 2, 327, 3.
- Pollianus a Mileo 1, 317, 13.
- Pollus quidam 2, 436, 11.
- Polycarpus Adrumetinus 1, 308, 24.
- Pomponius a Dionysiana 1, 351, 7.
- Pontius episcopus Donatista 2, 264, 12. 295, 7. 464, 22. 513, 8. Iuliano cum collegis talibus uerbis supplicauit, 'quod apud eum sola iustitia locum haberet' 2, 127, 5. 12. 130, 18 sqq. 142, 2. 143, 5.
- Possidius Calamensis amicus Augustini 2, 456, 28—458, 18. 459, 10. 3, 181, 5.
- praefecti (Carthagine) 3, 54, 17. praefectura 3, 54, 30. uicaria 3, 55, 21.
- praepositi (*ecclesiastici*) 1, 63, 4. 67, 6. 9. 71, 8. 73, 10. 74, 9. 79, 11. 115, 17. 119, 19. 215, 19. 2, 153, 15. 198, 8. 214, 29.
- Praetextatus episcopus Assuritanus Maximianista, concilio Bagaiensi damnatus, postea cum Feliciano Mustitano sine detrimento honoris in communionem Donatarum receptus, mature mortuus *passim*. cf. 1, 28, 13. 51, 11. 141, 20. 193, 11. 267, 27. 2, 10, 24. 11, 15. 24. 27. 291, 29 sqq. 429, 21. 465, 14. 467, 13. 468, 19. 501, 12. 503,

20. 538, 13. 3, 192, 2. 254, 7. 263, 13.
- praetorium (Carthagine) 2, 467, 17.
- prex sacerdotis uerbis et mysteriis euangelicis conformata 2, 59, 1. precis uitio non irritus fit baptis- mus 1, 323, 3 sqq.
- primas Numidiae 1, 24, 11. 3, 59, 6. cf. 2, 578, 12. primas Donatistarum 3, 143, 3. primates Donatistarum 2, 3, 7.
- Primianistae = Donatistae 1, 33, 17. 18. 141, 2. 2, 16, 2.
- Primianus episcopus Carthaginis Donatista 1, 153, 9. 2, 194, 19. 464, 21. 500, 12. 513, 7. a Maxi- miano et eius collegis accusatur, concilio Bagaiensi innocens iudi- catur 1, 27, 27. 2, 423, 3 sqq. 451, 4 sqq. 3, 190, 31 sqq. Maximiano domum Carthagine aufert 2, 554, 13. apud acta magistratus Cartha- giniensis dicendum mandat: 'illi (catholici) auferunt aliena, nos intermittimus ablata' 2, 554, 16. 3, 62, 4. ibidem dicit parentes Donatistarum a catholicis uariis exiliis uexatos esse 3, 118, 11. ibidem dicit: 'illi (catholici) por- tant multorum imperatorum sacras, nos sola offerimus euangelia' 3, 153, 21. a catholicis de collatione conuentus: 'indignum est', inquit, 'ut in unum conueniant filii mar- tyrum et progenies traditorum' 3, 54, 12 sqq. 97, 14 sqq. pars (com- munitio) Primiani = Donatistae 1, 268, 11. 2, 555, 21.
- Prinatianus a Sufetula 1, 325, 4.
- Prinatus a Sufibus 1, 325, 22.
- Probianus proconsul Africae; Constan- tini litterae (rescriptum) ad eum 2, 485, 18 sqq. 3, 89, 17 sqq.
- Proculianus episcopus Hipponiensis Donatista 2, 460, 25 sqq.
- Profuturus episcopus Cirtensis catho- licus, praecessor Fortunati, a Dona- tistis tamquam Manicheus arguitur 3, 31, 12.
- prophetarum persecutores ueri qui sint 2, 38, 3 sqq.
- Protagoras atheus 2, 182, 6. 15.
- provincia proconsularis 2, 299, 4. 3, 140, 4. proconsulares partim Maximia- nistae sunt 2, 237, 17. 299, 4. 568, 21.
- psalmus passionis (*Ps. 21*) 1, 31, 25.
- Pudentianus a Cuiculi 1, 361, 8.
- pueriles litterae (*Uergilii Georgica*) 2, 491, 20.
- Punica lingua consona Hebraeae 2, 152, 25.
- Purpurius a Liniata (Liniatensis) tra- ditor, filios sororis in carcere Milei necasse dicitur 2, 436, 22. 23. 3, 32, 14. 76, 20 sqq. 212, 2. 246, 24 sqq.
- Pusillus a Lamasba 1, 362, 22.
- quadragesimae diebus ieiunatur 3, 184, 32.
- Quietus a Buruc 1, 331, 12.
- Quintus ab Agguia 1, 359, 22.
- Quoduultdeus episcopus Donatista de duobus adulteriis conuictus a catho- licis suscipitur 2, 192, 2.
- Razias presbyter Machabaeus 3, 230, 7; eius mors uoluntaria examinatur 3, 235, 1 sqq.
- rebaptizatio plerisque hominibus dete- stabilis 1, 267, 10 sqq.
- regum cum sanctis amicitiae 2, 127, 21 sqq.
- Restitutus, a Donatistis contra Sal- uium episcopus Membressae ordi- natus: 2, 555, 22. 556, 11. 557, 14 sqq. 580, 17.

- Restitutus presbyter Donatista in regione Hipponiensi, postea catholicus 2, 460, 16.
- Rogatianus a Noua 1, 357, 6.
- Rogatianus episcopus Donatista 2, 142, 2. 143, 4.
- Rogatistae (Rogatenses), secta Donatistarum in Mauritania Caesariensi, a Donatistis per reges barbaros persecutionem patiuntur 1, 38, 21. 2, 237, 15—16. 278, 26. 572, 16.
- Rogatus Maurus, auctor schismatis Rogatistarum, a Donatistis per regem barbarum Firmum uexatus 1, 38, 14. 39, 5. 2, 113, 21. 30.
- Rogatus, in locum Praetextati Assuritani a Donatistis episcopus ordinatus, postea catholicus 2, 469, 3. 3, 192, 8 sqq.
- Roma *Psalm.* 98.
- Romanae ecclesiae cathedra 2, 88, 15. eius episcopus ordinatur ab Ostiensi 3, 78, 22. Romanae potestates 2, 46, 22. leges 2, 84, 14.
- Romanus persecutor Donatistarum 2, 185, 1. 9.
- Romuli asyllum 2, 375, 13.
- Rotaria 2, 437, 11. *cf.* Felix.
- Rucuma 1, 349, 7.
- Rufinus episcopus Donatista 2, 464, 23. 513, 9.
- Rusicade (*in Numidia*) 1, 361, 1. Russicade 2, 436, 16 (*ut cod. N* 1, 361, 1). Rusicadiensis 2, 224, 5. 3, 32, 16. Rusicaziensis 3, 298, 28.
- Rusticianus 3, 282, 21 sqq.
- Rusticus Cartenitanus episcopus catholicus 3, 181, 5.
- Sabratensis (Sabrata *in Tripoli*) 2, 429, 20. 465, 13. 503, 19. 3, 263, 12. *cf.* Donatus.
- sacerdos summus apud Indaeos solus intrabat in sancta sanctorum 2, 157, 7.
- Sacerdos legatus Carthagini 2, 554, 14 (*cf. adnot.*).
- Sadducae 2, 332, 30. 336, 10.
- saltationes nugaces et turpes ab episcopis solent compesci 1, 139, 27.
- Saluianus a Gazaufala 1, 363, 13.
- Saluius Ausafensis episcopus Maximianista 2, 429, 19. 465, 12. 503, 18. 3, 263, 11.
- Saluius Membressitanus episcopus Maximianista 1, 27, 22. 140, 2. 20. 141, 2. 10. 2, 429, 21. 465, 15. 503, 20. 580, 18. 3, 263, 14. Nummasius aduocatus decreto concilii Bagaiensis allegato apud Seranum proconsulem egit, ut Saluius de ecclesia expelleretur 2, 501, 20 sqq. 555, 11 sqq. (*cf.* 472, 1). Abitinenses, qui iudicatum implere iussi erant, ceruici senis cadauera canum colligauerunt et sic cum eo ad turpes uoces cantionesque saltauerunt 1, 39, 14 sqq. 2, 556, 15 sqq.
- Samaria 3, 290, 14. 291, 10. Samaritani 2, 355, 24. 3, 289, 9. 290, 20. 21. ex Assyriis nati 3, 294, 12. Samaritana mulier 3, 291, 9. Samaritanorum dogma 3, 290, 21 sqq. circumcisio 3, 290, 30. 291, 2. Samaritanorum haeresis 2, 332, 28.
- Samson 3, 239, 12.
- Samsuricus fossor 2, 440, 9.
- Sardis (*locat.*) 2, 272, 1. 3, 101, 2.
- Sarra 1, 169, 18. 24. 2, 305, 16. 17. Sara 3, 173, 20. 21.
- satanas 2, 494, 4. 577, 15. cum satana Christus de diuinis eloquiis colloquitur 2, 333, 19.

- Satius (Sattius *Cypr.*) a Sicilibba 1, 345, 23.
- Saturninus ab Abitinis 1, 359, 15.
- Saturninus a Tuca 1, 353, 16.
- Saturninus a Uictoriana 1, 352, 23.
- Saturninus episcopus Donatista 2, 464, 22. 513, 8.
- Saturninus ex curatore Aptugnitano-
rum 2, 486, 9.
- Saturninus fossor 2, 440, 8.
- Saturnus (deus) mortuus 2, 29, 3.
- Saul 1, 123, 19. 157, 23. 213, 13.
291, 10. 2, 85, 29. 86, 2.
- Saulus 2, 131, 19. 267, 17.
- schisma quid sit 2, 367, 13. schis-
matis sacrilegium omnia scelera
supergreditur 1, 26, 23. 33, 23.
76, 7 sqq. 186, 10.
- secretarius praetorii (Carthagine) 2,
467, 17.
- Secundianus a Tambeis 1, 364, 20.
- Secundianus episcopus Donatista 2,
464, 22. 513, 8.
- Secundinus a Carpis 1, 328, 16.
- Secundinus a Cezas 1, 316, 3.
- Secundus Tigisitanus primas episco-
porum Numidiae 1, 24, 11. 3, 73,
28. 75, 30. 212, 2. collegis suis in
concilio Cirtae habito confessa tradi-
tionis crimina donavit ueluti paci
consulens 1, 24, 12. 2, 435, 21 sqq.
438, 5. 12 sqq. 3, 32, 13. 76, 7 sqq.
246, 18. ipse a Purpurio Liniatensi
traditionis insimulatus est 2, 436,
24 sqq. 3, 76, 22 sqq. 246, 23 sqq.
eius litterae ad Mensurium 3, 31,
5. 116, 10. earum argumentum 3,
74, 22—75, 10. 76, 27 sqq. 246,
29 sqq. Secundi et septuaginta
ferme episcoporum (partim tradi-
torum) apud Carthaginem seditiosum
turbulentumque concilium, quo a
Lucilla corrupti Caecilianum absen-
tem traditorem esse censuerunt 1,
24, 13. 2, 319, 21. 405, 14. 437,
16. 438, 5. 451, 10. 3, 32, 12.
75, 21 sqq. 115, 26. 246, 22.
- Secundus minor filius fratris Secundi
Tigisitani 2, 437, 4.
- Sedatus a Tuburbo 1, 322, 21.
- Segermæ (*in prou. Byzacena*) 1,
315, 6.
- Segor 3, 233, 22.
- seniores (*ecclesiastici*): episcopi et
presbyteri et diacones et seniores
2, 441, 1. Peregrinus presbyter
et seniores ecclesiae Mustitanae
et Adauritanae regionis 2, 467, 17.
clerici et seniores agentes sub Rogat-
episcopo 2, 469, 3.
- Seranus uicarius 2, 114, 4.
- Seranus proconsul 2, 555, 17 sqq.
- Serdicense (Serdica *in Moesia*)
concilium Arrianorum contractum
contra Athanasium Alexandrinum
(anno 343 uel 344) 2, 445, 5. 10.
487, 24. cf. 2, 411, 9. 412, 10.
520, 19 (*nota marginalis saec.*
decimi in cod. X ad Cresc. III
34, 38 pag. 445, 10: istud Serdi-
cense Arrianorum concilium nemo
aestimaret illud, quod in canonem
ecclesia recipit).
- Seruus episcopus a Thubursicubure
catholicus 2, 453, 18. 454, 25.
- seruus publicus 2, 486, 11.
- Sextus Tamogadiensis 2, 439, 3.
- Sicca (*Ueneria*) 1, 332, 26.
- Sicilibba 1, 345, 23.
- Sidrac 2, 136, 30. 302, 25. 3, 216,
26. 244, 3.
- signa et prodigia fallacia 2, 293, 30.
cf. 295, 7 sqq. signa ouium 2,
355, 14.
- Siluanus Cirtensis, tempore persecu-
tionis Diocletianae subdiaconus,

- postea in exordio schismatis a Donatistis episcopus ordinatus, manifestissimus traditor actis municipalibus conuictus 2, 18, 15 sqq. 223, 26. 224, 11. 26. 488, 20. 440, 13—441, 14. 563, 26—564, 15. 565, 3. 3, 32, 17. 298, 26. inter episcopos erat, qui Carthagine contra Caecilianum sententias dixerunt 2, 437, 18. 441, 17. 564, 17. postea Ursatio et Zenophilo persequentibus, cum communicare (*catholicae*) nolisset, in exilium actus 2, 441, 22.
- Siluanus episcopus catholicus 3, 185, 11.
- Siluester presbyter Marcellini papae a Petiliano traditionis crimine arguitur 3, 28, 16. 31, 23.
- Simeon iustus 1, 57, 19 *et*.
- Simon magus 1, 157, 25. 162, 3. 169, 11. 213, 11. 239, 11. 255, 20 sqq. 310, 10. 2, 19, 31. 28, 11. 83, 20. 150, 18. 201, 17. 306, 24. 314, 10. 377, 8.
- Sodoma, ae 1, 339, 26. Sodoma, orum 3, 222, 24. Sodomitae 1, 339, 22. 3, 222, 25. Sodomitae crimen 2, 197, 9.
- sol geminus 2, 57, 18 sqq.
- Solus seruus publicus Aptugnitanorum 2, 486, 11.
- spiritus sanctus quomodo in ecclesiae praeposito uel ministro insit 1, 74, 8 sqq.
- Splendonius diaconus catholicus in Gallia damnatus a Petiliano rebaptizatus et presbyter factus, postea abiectus est 2, 198, 10 sqq.
- Stephanus diaconus martyr 2, 267, 16. 3, 224, 22.
- Stephanus papa (*sui nominis primus*, 253—257) contra Cyprianum sentiens haereticos non esse rebaptizandos et hoc facientes uel ut fieret decernentes etiam excommunicandos esse censebat 1, 289, 4 sqq. 291, 27 sqq. 3, 23, 11 sqq. 264, 10 sqq.
- Stoici magis de uerborum quam de rerum aduersitate configebant 2, 338, 15. apud eos maxime uigebat dialectica 2, 338, 26. 340, 7. 346, 13 sqq. cum Stoicis Paulus de quaestione dei ueri disputare non respuit 2, 337, 7. 18. 340, 7 sqq. 346, 22.
- Straton diaconus Miltiadis papae a Donatistis traditionis insimulatus 3, 84, 19 sqq. 114, 4 sqq.
- Successus ab Abbir Germanicana 1, 319, 20.
- Sufes (*in prou. Byzacena*) 1, 325, 22.
- Sufetula (*in prou. Byzacena*) 1, 325, 4.
- Sullestinus *cf.* Marcianus.
- Superius centurio Aptugnitanus 2, 486, 8.
- symbolum (*fidei*) 1, 208, 29. 210, 5. sub uerbis symboli innumerabiles haereticorum errores exorti sunt 1, 210, 6. si uerba euangelica, quibus symbolum constat, in baptizando defuerint, non est baptismus 1, 324, 8.
- Symmachiani a nonnullis appellantur haeretici qui se Nazarenos uocant 2, 355, 28.
- Tabraca (*in Numidia; Thabraca Cypr.*) 1, 330, 8.
- tabulae (= *Schreibtafeln*): cum consensus eorum recitaretur ex tabulis 3, 49, 14. uoluerunt catholici de tabulis tolli quod dixerant 3, 81, 17. utrique conueniunt, iudex praesto est, tabulae patent 3, 144, 21.

- Tagaste (accus. -em; in *Numidia*, hodie *Souk Arrhas*) 3, 184, 29. — Tagastensis cf. Alypius.
- Tambei (in *Byzacio*; a Thambis *Cypr.*, Tambaiensis ciuitas *Uict. Vit. III* 28, Tambeitanus *Not. prou. Byz.* 13) 1, 364, 20.
- Tarassa (in *Numidia*; Tharassa *Cypr.*, Tharasensis *Not. prou. Num.* 53) 1, 203, 22. 355, 19.
- Tasualte (in *prou. Byzacena*; Thasualthe *Cypr.*, Tasbaltensis *Not. prou. Byz.* 63) 1, 337, 28.
- Taurinus persecutor Donatistarum 2, 185, 1. 9.
- Telepte (in *prou. Byzacena*, hodie ruinae prope *Feriana*; Thelepte *Cypr.*, Teleptensis *Not. prou. Byz.* 81) 1, 356, 6.
- Tenax ab Horreis Caeliae 1, 360, 8.
- Tertullus orator, Pauli apostoli accusator 2, 176, 29.
- Thamugade (in *Numidia*, hodie celeberrimae ruinae *Timgad*; Tamugadi *It. Ant.*) 1, 309, 5. — *Adi. T(h)amugadensis*: plebs 1, 54, 3. Optatus 2, 201, 18. Gaudentius 3, 201, 2. Sextus Tamogadiensis 2, 439, 3 (cf. *Tamogaziensis Not. prou. Num.* 77).
- Thenae (in *prou. Byzacena*; Thena *Plin. Nat. hist. V* 25) 1, 333, 23.
- Theodorus proconsul Africae (anno 396) 2, 469, 2.
- Theodorus Usulensis episcopus *Maximianista* 2, 429, 19. 465, 13. 503, 18. 3, 263, 12.
- Theodorus quidam 3, 283, 29.
- Theodosius Augustus maior imperator multam decem librarum auri in omnes haereticos constituit 2, 459, 8. tertium consul (anno 393) 2, 467, 9. eius filii 2, 459, 12. Theodosius minor imperator, octauo consul (anno 418) 3, 181, 1.
- Theogenes ab Hippone Regio 1, 317, 18.
- Therapius a Bulla 1, 357, 12.
- Theueste (in *Numidia*, hodie *Tebessa*; Thebeste *Cypr.*, Tebestinus *Not. prou. Num.* 75) 1, 335, 8; cf. *adnot. crit.*
- Thubursicubure (in *Numidia*, hodie *Teboursouk*; Tubursicu *August. epist. 44, 1, 1*, Θουβουρσινα *Ptol. 4. 3*) 2, 194, 18. 453, 18. *Adi. Thubursicensis* 2, 454, 25.
- Tibari 1, 338, 20.
- Tigabitanus (sic *Not. prou. Maur. Caes.* 68; Tigauae *Plin. Nat. hist. V* 21, Tigaua *It. Ant.*) 3, 181, 5; cf. *Palladius*.
- Tigisitanus (sic *Not. prou. Num.* 89; Τίγισις *Proc. B. Uand. II* 13) cf. *Secundus*.
- Timida Regia (in *prou. proconsulari*; Timidensis *Not. prou. proc.* 40) 1, 356, 11.
- Tinisa (hodie *Tunis*; Tinnisensis *Not. prou. proc.* 32) 1, 351, 16.
- Titianus aduocatus apud Herodem proconsulem agit, ut Felicianus et Praetextatus locis suis pellantur 2, 467, 17 sqq. 501, 28. 545, 28. 546, 5. 9. 25. 547, 20.
- Tizicensis (cf. *Tiziensis Not. prou. Byz.* 65) cf. *Novellus*.
- traditio codicum diuinorum *Psal. 18* sqq. 2, 233, 2. 582, 1 et *passim*. facta est plus quadraginta annis post Cypriani passionem, et inde traditores appellari coeperunt 1, 344, 8.
- traditores *passim*; cf. *e. gr.* 1, 25, 16. 2, 32, 2 sqq. filii traditorum catholici a Donatistis appellantur

- 2, 34, 13 sqq. *et passim*; *cf. s. u.*
 Primianus.
 Traianus imperator 2, 125, 20. 132, 9.
 Tripolis 2, 299, 4. Tripolitani partim
 Maximianistae sunt *ibid.* et 2,
 237, 16.
 Tubunae (a Thubunas *Cypr.*, Θουβουνα
Ptol. 4, 2, Tubunensis *Not. prou.*
Maur. Caes. 125, Tubuniensis
Not. prou. Num. 72) 1, 309, 10.
 Tuburbo (*in prou. proconsulari*;
 Thuburbo *Cypr.*, colonia Thuburbi
Plin. Nat. hist. V 29) 1, 322, 21.
 — Tuburbitanus *cf. Faustinus.*
 Tucca (*in Maur. Sitif.*) 1, 204, 12.
 363, 21 (Thucca *Cypr.*, Tucca *Plin.*
Nat. hist. V 21). *alia ciuitas*
eiusdem nominis 1, 353, 16.
 Tuccabori (Thuccabori *Cypr.*) 1,
 320, 9.
 Tullius (Cicero) 2, 338, 17.
 turificatio *passim*; *cf.* 2, 233, 3.
 582, 1.
 Turrensis locus (*in Numidia haud*
procul a Mustis; *cf. ad Turres*
Concordi Not. prou. Num. 86) 3,
 45, 21.
 Tuscorum tyrannorum antiqua cru-
 delitas 1, 139, 23.
 Tychonius Afer Donatista fidem de
 ecclesia diffundenda usque ad ter-
 minos terrae nulla sceleratorum
 hominum intra ecclesiam constitu-
 torum impietate euacuari docuit 1,
 19, 13 sqq. eum Parmenianus primo
 per epistolam uelut corrigendum
 putauit; postea etiam concilio
 Donatistarum damnatus esse dicitur
 1, 20, 9. *cf.* 1, 19, 8. 23. 20, 7.
 8. 12. 30. 83, 21. 95, 16. 97, 14.
 121, 18. 137, 4. 139, 11. 145, 3.
 Tyria cognominata est Carthago 2,
 287, 13.
 Tyrus congruenter pro Carthagine
 accipitur 2, 288, 2. princeps Tyri
 Donatus intellegi potest 2, 287,
 12 sqq.
 Ululae (*cf. Ullitanus Not. prou. Num.*
 115) 1, 355, 1.
 Urbanenses schismatici Donatistarum
 in quadam Numidiaae particula 2,
 572, 17.
 Urbanus Donatus Cirtensis 2, 435,
 24 (*cf. adnot.*).
 Ursatiani (*nomen fictum*) 2, 134, 12.
 Ursatius persecutor Donatistarum 2,
 125, 26. 133, 4. 21. 134, 7. 8. 15.
 20. 441, 23. in pugna cum barbaris
 perisse et a canibus auibusque
 discerptus esse dicitur 2, 125, 27.
 134, 24.
 Usulensis (*sic etiam Not. prou. Byz.*
 24; Usula *It. Ant.*) *cf. Theodorus.*
 Utica 1, 347, 27.
 Utina (*in prou. proconsulari, cf.*
Plin. Nat. hist. V 4; Uthina
Cypr.) 1, 330, 19.
 Uadae (Uadensis *Not. prou. Num.*
 7 et 117) 1, 318, 22.
 Uaga 1, 334, 15. Uagensis 1, 203,
 16; *cf. Libosus.*
 Ualens imperator Arrianus catholicos
 in oriente persequitur 2, 131, 10.
 Ualentianus curator 2, 436, 17.
 Valentiniiani haeretici 2, 574, 18.
 Valentinus haeticus 1, 211, 7.
 Valerianus imperator 2, 125, 20.
 132, 9.
 Valerius episcopus Hipponiensis prae-
 cessor Augustini 3, 282, 34. 283,
 12. *cf.* 281, 2 sqq.
 Valerius Melzitanus episcopus Maxi-
 mianista 2, 429, 22. 465, 17. 503,
 21. 3, 263, 14.

- Ualerius uicarius (*idem atque Uerinus*) 3, 158, 22.
 Uenantius a Tinisa 1, 351, 16.
 Uerinus uicarius per Africam (*anno 321*) 3, 88, 28. 91, 10. 155, 27. 158, 22.
 Uerulus a Rusiccade 1, 361, 1.
 Uerus uicarius praefectorum per Africam 2, 486, 2.
 uicaria praefectura 3, 55, 21.
 Uictor Aufidii 2, 440, 10. 15. 564, 6.
 Uictor ab Assuris 1, 360, 13.
 Uictor a Garbe 2, 437, 12.
 Uictor a Gor 1, 346, 23.
 Uictor ab Octauo 1, 364, 3.
 Uictor a Rusiccade traditor 2, 436, 16. 3, 32, 15. 298, 28.
 Uictor de Castello Memor presbyter 2, 440, 5.
 Uictor fossor 2, 440, 9.
 Uictor fullo 2, 441, 6.
 Uictor grammaticus 2, 439, 4.
 Uictoriana (Uictorianensis *Not. prou. Byz.* 88) 1, 352, 23.
 Uictorianus Carcabianensis episcopus Maximianista 2, 429, 17. 465, 11. 503, 16. 3, 263, 10.
 Uictorianus episcopus catholicus Mustitanus (*anno 411*) 3, 45, 19.
 Uictoricus a Tabraca 1, 330, 8.
 Uicus Caesaris (*cf. Caesariensis Not. prou. Num.* 47) 1, 328, 5.
 Uillaregiensis (*cf. Not. prou. Num.* 62) 2, 370, 13; *cf. Candidus*.
 Uincentius a Tibari 1, 338, 20.
 uisa fallacia 2, 295, 10 sqq. 296, 10 sqq. *cf. signa*.
 uolumen = pars operis, liber 1, 222, 25. 261, 12. 297, 11. 2, 359, 19. 410, 1. 5. 497, 12. 549, 11. 3, 159, 26. = totum opus non nimis prolixum 2, 200, 19.
 Za(c)charias 1, 55, 22. 57, 19. 340, 2.
 Zama 1, 354, 12.
 Zenophilus u. c. consularis Donatistas traditores persequitur 2, 224, 12. 291, 13. 438, 19. 439, 7. 441, 9. 11. 23. 564, 11.
 Ziquensium ciuitas (*in prou. proconsulari; cf. Ziquensis mons, hodie Djebel Zarhuan, apud Uict. Uit. II 20, III 52*) 2, 486, 18. 21.
 Zosimus a Tarassa 1, 203, 22. 355, 19.

III. INDEX

VERBORVM ET ELOCVTIONVM

AD VOLVMINA LI—LIII.

(Asterisco notantur loci scripturae sacrae, cruce ceteri loci ab Augustino alieni)

A et Ω litterae in signo Christi omnibus notae 2, 247, 16.

a—abs: Donatus a Casis Nigris 3, 72, 27 *cet.* episcopus a Thubursicubure 2, 453, 18. collega eius a Thubursicubure 2, 194, 17. — a uestra communione schisma fecisse 2, 506, 26; *cf.* 507, 1. 525, 27. 559, 4. 572, 13 *cet.* a quibus innocentibus separatio 1, 30, 8; *cf.* 1, 125, 5. 2, 368, 25. 3, 26, 12. 148, 15. 261, 5. ab ecclesiae pace alienatio 1, 215, 1. esse in dissensione a catholica ecclesia 3, 167, 25. ab hac ecclesia exitus uester 3, 257, 11. a multis correptio 1, 116, 8. mundatio ab eo (= per eum) 2, 394, 26. de cuius a uestris damnatione nihil lego 2, 529, 11. passionibus immanissimae a clericis 3, 71, 4. — non a conscientia, sed a dei sanctitate abluendus 2, 202, 19; *cf.* 2, 211, 5. testimonium a scripturis canonicis perhiberi 2, 315, 24. sacrilegia a legibus impunita 3, 216, 9. — = ob, propter: peccarunt a timore *Psalm.* 213. eum taedium detinet a peccatori-

bus, 2, 282, 12. — quod a partibus Primiani factum est (= *von Seiten*) 2, 500, 12. cui respondere a contrario uoluisti 2, 358, 7. uestram munditiam immunditiae nostrae a contrario comparans 2, 496, 12. a foris erant a communione uestra 2, 469, 6. a simili mutuata uocabuli declinatio 2, 361, 5. — abs *ante te* 2, 111, 3. 326, 29. 334, 16. 381, 22. 3, 209, 7. 211, 1 *cet.*

abditus: cogitationes tamquam de abdito erutae 1, 305, 1.

abhorrentes deo †3, 309, 28.

abicio: de duobus adulteriis apud uos conuictus et abiectus 2, 192, 2. antequam detectus et abiectus esset 2, 194, 20. abiectus et in locum eius alter constitutus 2, 197, 9. quem Petilianus abiecit 2, 198, 14; *cf.* deicio.

ablatius pro ab *cf.* datius. — *abl. loci*: suis separatis conuenticulis congregantur 1, 41, 17; *cf.* 3, 39, 20. 170, 8. quorum communio universo orbe diffunditur 2, 75, 18. diuersis terris habitantes 2, 198, 6.

- eadem pascua pascuntur 2, 84, 23. quamvis communibus pascuis seruentur 3, 103, 20. priore epistula sua 2, 203, 2. Athenis, Iconio 2, 270, 24. — *abl. modi*: aequitate inprobat, firmitate subportat 1, 46, 19. non temeritate deserunt, sed pietate ferunt 1, 89, 6. — *abl. causae*: pudore in alias terras abierunt 2, 197, 29. — *abl. abs.*: adhuc diacono Caeciliano 3, 72, 28. *sine subi.*: non solum talia non faciebamus, sed nec facientibus (*scil. eis*) tacebamus 1, 128, 25. interpositis 2, 248, 22. †2, 47, 17. *pro part. coniunct.*: nec sic uos dominus nouit domino ipso dicente †2, 90, 32. quos a discipulis suis sese hic constituto maluit baptizari 2, 307, 12. flagitantibus catholicis.... responderunt (*scil. catholici*) 3, 65, 10. — *abl. temporis*: octauo Calendas Iunias 3, 46, 30; *cf.* 3, 49, 30. 32. 50, 12. 16. 81, 29. 181, 2. *cf. accusatiuus.*
- abolitio peccatorum 1, 162, 19. 355, 13.
- abrupte collationem 3, 44, 29.
- abrupta montium 1, 138, 23. saxorum 2, 461, 26. se per abrupta praecipitant 2, 297, 10. in abruptum falsitatis impellere 2, 129, 6. in tantum <abruptum> uos praecipitat superbia 2, 477, 6. in tanta abrupta progressus es 3, 259, 15.
- abscersu uoluntatis separati 3, 134, 8.
- abscisio †2, 429, 13 *cet.*
- absentium †3, 302, 12.
- absit 2, 155, 3. absit, ut 1, 73, 9. 216, 19. 2, 81, 6. 329, 25. 3, 5, 8 *cet.* absit, absit, ut 3, 246, 2. quod absit 2, 447, 27.
- absolute dixit 2, 10, 4. 387, 9.
- absoluta responsio 1, 60, 8. si satis absolutum tibi uidetur quod dixisti 2, 85, 27.
- absumptus (*opp. uiuus*) 2, 391, 8.
- absurdissime dicitur 2, 421, 14.
- absurditas 1, 73, 19. 2, 202, 21. 206, 2. 382, 3.
- absurdus: deuus et absurdus a diuinis eloquiis 2, 254, 14.
- ac non *cf. s. u.* atque.
- accedo: huc accedit quia 1, 232, 16. 267, 10. 2, 51, 27. 221, 27. 3, 29, 5. quod 2, 280, 7. accedit mihi aliud quod me plurimum moueat 1, 32, 14. accede una parte (*tritt auf die Seite*) †2, 436, 9.
- acceptabilis (= accipiendus) 2, 419, 7.
- accepto *Psalm.* 273. 1, 141, 18. 2, 240, 28 *cet.*
- accereso 2, 454, 13.
- accessus hominis 1, 155, 18. ipso profectu et accessu 1, 168, 24.
- accipior *cum inf.*: istud dixisse accipiendus sum 1, 374, 22.
- accommodare fidem malis conloquiis 3, 137, 13.
- accus. temporis*: Idus Decembres †2, 439, 9. octauum Kalendas Maias 2, 542, 16. nonum Kl̄ Iaṅ 2, 543, 21.
- accusatorie 2, 499, 3.
- acrimonia potestatum 3, 192, 5.
- acta (= *Akten*): proconsularia et municipalia 2, 472, 20. ut actis constaret (= *in den Akten, aktenmäßig*) 3, 45, 22. eos actis municipalibus conuenire (= *mittels eines aufgenommenen Protokolls einladen*) 3, 55, 21; *cf.* apud acta conuentus 2, 456, 28. actis responderunt (= *gaben zu Protokoll*) 3, 97, 13. actis apud Carthaginis magistratum expressa uerba Primiani 3, 118, 11 = 3, 153, 20. *sim.* apud

acta dicere, respondere: 2, 457, 3. 554, 16. 3, 62, 5. 98, 6. 160, 20. quae gesta cum apud acta Zenophili consularis recitarentur (= *in der Verhandlung*) 2, 564, 10. *aliter*: non est, unde conuincamus eum, qui non apud acta commisit (= *so, daß es aktenmäßig, gerichtlich festgestellt wäre*) 2, 423, 19 = quae fecerint Abitinenses, piget dicere, quia ea non apud acta fecerunt 2, 556, 18.

actitantes haec uobiscum 2, 168, 19.

ad = in: ad easdem provincias uenerunt †1, 21, 24; cf. 20, 26. — ad diem iudicat (= *vorläufig*) 1, 100, 14. ad punctum temporis (*für den Augenblick*) 1, 242, 9. — *sensu instrum. uel caus.*: ad uerba oleum sanctificare 1, 285, 22. ad eam (conscientiam dantis) fit bonus qui baptizatur 2, 383, 6. ut ad signa numerorum . . . inueniat 3, 39, 11. ad iussum eius coeperant gesta recitari 3, 55, 11. an ad hoc iraseris, quod fratrem uoco? 3, 270, 10. — = apud: aduocatum habemus ad (πρὸς) patrem *1, 60, 24. ne humilet me deus ad uos (πρὸς ὑμᾶς) *1, 102, 18. frumenta ad particulam uestram remansisse 2, 108, 21. remansiisti ad Macarium 2, 133, 20. partes Libyae quae sunt ad Cyrenen (κατὰ Κυρήνην, circa *Uulg.*) *2, 266, 11. ad Arelatum 2, 291, 20. ad ipsa corpora caecus oculos recepit 2, 297, 28. — = κατὰ (*hinsichtlich, in Hinsicht, in Bezug auf*): congruunt non ad aequalitatem, sed pro modo suo 1, 54, 17. ad quod (= quatenus) uidemus 1, 225, 9. ad sacramenti integritatem nihil interest 1, 373,

11—12. (unum est sacramentum) ad uitam mortemue tractantium 2, 74, 7. sic esse hominem baptizatum ad baptizatorem, quemadmodum est fructus ad arborem (*verhalte sich so zu*) 2, 206, 30. (qui plantat) ad aliud aliquid est, ad aliud non est aliquid 2, 220, 26 sqq. quid uel quomodo loquantur ad sanitatem sententiarum 2, 326, 8. ad existimationem hominum suppetit 2, 495, 20 sq. plurimum distat non ad sacramentum, sed ad meritum 2, 521, 15 sq. patrem ad fidem salutemque non esse nisi deum 3, 58, 27.

adaequo = comparo 1, 300, 8.

adaquo = perfundo: uere adaequat proximos sibi euerisione iniquitatis 1, 86, 7.

addico: rex tres pueros flammis addixit †2, 123, 6. = condemno: gens una uniuersas gentes addixit †3, 309, 14.

addisco 1, 80, 8.

adeo *adu.*: numquid adeo uerum est? †2, 56, 6.

adeo (imperatorem, iudices, iudicia) 1, 29, 16. 40, 10. 2, 471, 24. 498, 16. 547, 3.

adhaerescunt (= adhaerent) ecclesiae 2, 374, 20.

adiaceo: multitudo spinarum forinsecus adiacet 1, 294, 12.

adimpleo: cum adimpleta esset fides omnium gentium 2, 289, 2—4. ecclesia in omnibus gentibus reparanda atque adimplenda 2, 295, 2 sq.

adminicula: quo genere auxiliorum et amminiculis (*Militär- oder Polizei-assistenz*) repellerentur 1, 42, 3. auctoritatibus iudicum et ammini-

- culis ordinum et executione militum †8, 308, 33; cf. auxilia.
- admissio (sceleris) 1, 230, 2.
- admonemus in domino gloriari 2, 398, 11.
- admonitiones damnorum 2, 303, 17.
- admonebat se palpabilem mortalium sensibus 2, 260, 25.
- adquiescere iudicio 1, 27, 2. auditis ad credendum 2, 104, 8. ueritati 2, 330, 20. 419, 21. 545, 10. caritati 3, 122, 19. *abs.*: si intellegis et adquiescis 2, 475, 10.
- adsolet 2, 422, 12.
- adulo: catholicum non adulemus 1, 252, 21.
- adultera anima 1, 251, 5.
- adulteri mentis 1, 58, 7.
- adulterina mens 1, 351, 26. adulterinae conscientiae 2, 182, 2.
- adultero: baptismus corrumpi et adulterari non potest 1, 228, 27. adulterare sanctitatem 2, 92, 16.
- adumbro: simulata atque adumbrata specie ueritatis 1, 65, 10. obtento atque adumbrato Christi nomine 2, 553, 20.
- aduenticii interuentores 3, 30, 2.
- aduersitas (*Gegensatz*): (Stoici) magis de uerborum quam de rerum aduersitate configunt 2, 338, 15. (*Unglück*): aduersitas... prosperitas 3, 222, 11.
- aduersum *praep.* (*saepius* aduersus) 1, 139, 6. 214, 19. 341, 20. 2, 457, 23. 488, 15 (cf. 3, 157, 23). 501, 10. 515, 4. 3, 156, 21. 250, 18. 20. 22.
- aduerto: huc aduerte 2, 189, 3. paucis aduerte †8, 241, 16. aduertis erroribus uitam (*ex coni.*) †2, 182, 25.
- aduocatio (*Sachwalterschaft*) 2, 177, 1.
- aedifico (*οικοδομῶ*) *sensu christiano* 2, 59, 22 et *passim*.
- aenigma (*non nisi in Ep. c. Don.*): per aenigmatis imaginem 2, 239, 10. aenigma lectionis 2, 245, 27. sit obscurum, sit in aenigmate 2, 252, 19. aenigmatis uelamento inumbratum 2, 259, 18.
- aequitas (*titulus proconsulis*) †2, 468, 20 = †502, 11.
- aestimatio = fama 2, 380, 1.
- aestimo = existimo 3, 182, 32 (*cod. saec. XIII*). †3, 215, 11 et 216, 11 et 217, 1. †3, 309, 18.
- aestuans ieiunii apicibus (ignis) †2, 61, 17.
- aestus: possem te in non paruos aestus (*Klemme*) mittere 2, 34, 2.
- affecto *cum inf.* 1, 282, 1. 358, 2.
- afferre fructum 1, 289, 4. 282, 25. 370, 23. afferre precem 1, 323, 15 *et.*
- afflictio (*opp. elatio*) 3, 222, 13.
- afflo: qui (ignis) membra tua per saeculum afflare ualeat †2, 61, 17.
- aggredior *pass.*: si adgressum tantum facinus impleretur 2, 458, 8.
- aggregari in societatem 3, 210, 18.
- aggressio = impetus: nocturnis aggressionibus inuasae domus 2, 453, 6.
- ago = efficio: nec id agere impietatem, ut fides dei euacuetur 1, 19, 19. ita agitur, ut redeas parricida †2, 147, 11. aliud nihil egisse, quam ut... conuincere uideretur 2, 186, 6. neque hoc agit ista professio, ut in te peccata non inueniantur 2, 395, 24. quid aliud egit, nisi ut ostenderet 3, 81, 9. multam loquendo egimus, ne quod actum est facile legeretur 3, 160, 9. — = causam defendo: non ago pu-

gnaciter 1, 273, 22. non agimus talibus 2, 288, 2. desinite talibus agere 2, 315, 10. ut quid agam talibus aduersus uos? 2, 472, 18. agonistica certamina 1, 81, 9. ales = musca: spiritus sanctus inmundis alitibus traditores aequauit †3, 300, 1. alias = alibi 1, 19, 4. 2, 567, 18. alibi atque alibi 2, 482, 3. 573, 2. alienari (*abschweifen*) 2, 176, 17. 186, 29. aliquando = tandem 3, 57, 32. aliquantulum considerare 2, 74, 10. aliquantum aduertamus 2, 32, 29. aliquantum studiosior 2, 446, 12. aliquantus: post aliquanta 3, 52, 8. post aliquantas morarum perplexitates 3, 88, 4. aliquis: in aliquo *neutr.* 1, 175, 20. 176, 11. — ne alicui 1, 43, 4. si aliquem 1, 140, 20; cf. 1, 176, 19. 303, 19. 2, 34, 25. 285, 25. 295, 21. 310, 29. 442, 12. 3, 41, 17. 82, 6. 175, 9. aliter: a quibus aliter sapuit 2, 399, 11. ecclesiam nunc esse aliter, tunc autem aliter futuram 3, 69, 8. alius: aliis atque aliis sermonibus 3, 3, 3. — = alter 1, 249, 16. 254, 16. 284, 5. 2, 275, 21. 3, 68, 22. 72, 31. 73, 3. 132, 19. allegatio (*schriftliche Eingabe*): extant allegationes uestrae 2, 130, 22. allegationis gesta 2, 142, 17. allego = indo, insero: gesta proconsularibus gestis allegata 1, 51, 15; cf. concilium eorum proconsularibus gestis inditum est 1, 40, 10 et (sententiam) gestis municipalibus inserendam curarunt 2, 464, 16. iudicam gesta, quibus id quod impetrauerant allegarunt 1, 41, 6.

nomina gestis proconsularibus allegata 1, 141, 21. gesta proconsularia, ubi non semel idem concilium allegauerunt 1, 193, 7. concilii sententia totiens gestis proconsularibus et municipalibus allegata 2, 40, 5. gesta ubi allegauerunt (constitutionem imperatoris) 2, 127, 9. concilio tot proconsularibus, tot gestis municipalibus allegato 2, 198, 30; cf. 498, 18. *ubique subest etiam significatio 'vor Gericht, vor der Behörde vorbringen, geltend machen'*; cf. quando Zenophilo consulari allegatum sit 2, 224, 12 (3, 150, 11). allegari apud uicarium Seranum legem 2, 114, 4. quam (sententiam) iudicio publico apud proconsulem allegauerunt 2, 464, 15. allegauerunt proconsulis iussione 2, 469, 5. allegabant Bagaiense concilium 2, 471, 25. allegata per aduocatos sententia 2, 501, 14. decretum Bagaiensis concilii allegatum apud proconsulem 2, 501, 20. quod (mandatum) primo die actionis fuerat allegatum 3, 59, 14. quae (epistula) ab illis allegata est 3, 116, 11. ut (litterae) legerentur allegarentur admisimus 3, 150, 21. in iudicium allegatur Bagaiense concilium 3, 191, 27. — = *kundmachen, mitteilen*: posteaquam sententia proconsulis Abitinsensibus allegata est 2, 556, 15. allegorica locutio 1, 212, 4. alleluia 2, 108, 28. 3, 174, 32. alleuiate pondus meum †3. 282, 11. altare sui schismatis erexerunt 1, 55, 14. sacrilegae dissensionis altare erexistis 2, 302, 13. contra ecclesiam Christi altare erexisse 2, 303, 11 et *sim. passim*.

- Satius (Sattius *Cypr.*) a Sicilibba 1, 345, 23.
- Saturninus ab Abitinis 1, 359, 15.
- Saturninus a Tucce 1, 353, 16.
- Saturninus a Uictoriana 1, 352, 23.
- Saturninus episcopus Donatista 2, 464, 22. 513, 8.
- Saturninus ex curatore Aptugnitano-
rum 2, 486, 9.
- Saturninus fossor 2, 440, 8.
- Saturnus (deus) mortuus 2, 29, 3.
- Saul 1, 128, 19. 157, 23. 213, 13.
291, 10. 2, 85, 29. 86, 2.
- Saulus 2, 131, 19. 267, 17.
- schisma quid sit 2, 367, 13. schis-
matis sacrilegium omnia scelera
supergreditur 1, 26, 23. 33, 23.
76, 7 sqq. 186, 10.
- secretarius praetorii (Carthagine) 2,
467, 17.
- Secundianus a Tambeis 1, 364, 20.
- Secundianus episcopus Donatista 2,
464, 22. 513, 8.
- Secundinus a Carpis 1, 328, 16.
- Secundinus a Cezas 1, 316, 3.
- Secundus Tigisitanus primas episco-
porum Numidiae 1, 24, 11. 3, 73,
28. 75, 30. 212, 2. collegis suis in
concilio Cirtae habito confessa tradi-
tionis crimina donauit ueluti paci
consulens 1, 24, 12. 2, 435, 21 sqq.
438, 5. 12 sqq. 3, 32, 13. 76, 7 sqq.
246, 18. ipse a Purpurio Liniatensi
traditionis insimulatus est 2, 436,
24 sqq. 3, 76, 22 sqq. 246, 23 sqq.
eius litterae ad Mensurium 3, 31,
5. 116, 10. earum argumentum 3,
74, 22—75, 10. 76, 27 sqq. 246,
29 sqq. Secundi et septuaginta
ferme episcoporum (partim tradi-
torum) apud Carthaginem seditiosum
turbulentumque concilium, quo a
Lucilla corrupti Caecilianum absen-
tem traditorem esse censuerunt 1,
24, 13. 2, 319, 21. 405, 14. 437,
16. 438, 5. 451, 10. 3, 32, 12.
75, 21 sqq. 115, 26. 246, 22.
- Secundus minor filius fratris Secundi
Tigisitani 2, 437, 4.
- Sedatus a Tuburbo 1, 322, 21.
- Segermae (in *prou. Byzacena*) 1,
315, 6.
- Segor 3, 233, 22.
- seniores (*ecclesiastici*): episcopi et
presbyteri et diacones et seniores
2, 441, 1. Peregrinus presbyter
et seniores ecclesiae Mustitanae
et Adsuritanae regionis 2, 467, 17.
clerici et seniores agentes sub Rogato
episcopo 2, 469, 3.
- Seranus uicarius 2, 114, 4.
- Seranus proconsul 2, 555, 17 sqq.
- Serdicense (Serdica in *Moesia*)
concilium Arrianorum contractum
contra Athanasium Alexandrinum
(anno 343 uel 344) 2, 445, 5. 10.
487, 24. cf. 2, 411, 9. 412, 10.
520, 19 (*nota marginalis saec.*
decimi in cod. X ad Cresc. III
34, 38 pag. 445, 10: istud Serdi-
cense Arrianorum concilium nemo
aestimaret illud, quod in canonem
ecclesia recipit).
- Seruus episcopus a Thubursicubure
catholicus 2, 453, 18. 454, 25.
- seruus publicus 2, 486, 11.
- Sextus Tamogadiensis 2, 439, 3.
- Sicca (*Ueneria*) 1, 382, 26.
- Sicilibba 1, 345, 23.
- Sidrac 2, 136, 30. 302, 25. 3, 216,
26. 244, 3.
- signa et prodigia fallacia 2, 293, 30.
cf. 295, 7 sqq. signa ouium 2,
355, 14.
- Siluanus Cirtensis, tempore persecu-
tionis Diocletianae subdiaconus,

- postea in exordio schismatis a Donatistis episcopus ordinatus, manifestissimus traditor actis municipalibus conuictus 2, 18, 15 sqq. 223, 26. 224, 11. 26. 488, 20. 440, 13—441, 14. 563, 26—564, 15. 565, 3. 3, 32, 17. 298, 26. inter episcopos erat, qui Carthagine contra Caecilianum sententias dixerunt 2, 437, 18. 441, 17. 564, 17. postea Ursatio et Zenophile persequentibus, cum communicare (*catholicae*) noluisset, in exilium actus 2, 441, 22.
- Siluanus episcopus catholicus 3, 185, 11.
- Silvester presbyter Marcellini papae a Petiliano traditionis crimine arguitur 3, 28, 16. 31, 23.
- Simeon iustus 1, 57, 19 *cet.*
- Simon magnus 1, 157, 25. 162, 3. 169, 11. 213, 11. 239, 11. 255, 20 sqq. 310, 10. 2, 19, 31. 28, 11. 83, 20. 150, 18. 201, 17. 306, 24. 314, 10. 377, 8.
- Sodoma, ae 1, 339, 26. Sodoma, orum 3, 222, 24. Sodomitae 1, 339, 22. 3, 222, 25. Sodomitarum crimen 2, 197, 9.
- sol geminus 2, 57, 18 sqq.
- Solus seruus publicus Aptugnitanorum 2, 486, 11.
- spiritus sanctus quomodo in ecclesiae praeposito uel ministro insit 1, 74, 8 sqq.
- Splendonius diaconus catholicus in Gallia damnatus a Petiliano rebaptizatus et presbyter factus, postea abiectus est 2, 198, 10 sqq.
- Stephanus diaconus martyr 2, 267, 16. 3, 224, 22.
- Stephanus papa (*sui nominis primus*, 253—257) contra Cyprianum sentiens haereticos non esse rebaptizandos et hoc facientes uel ut fieret decernentes etiam excommunicandos esse censebat 1, 289, 4 sqq. 291, 27 sqq. 3, 23, 11 sqq. 264, 10 sqq.
- Stoici magis de uerborum quam de rerum aduersitate configebant 2, 338, 15. apud eos maxime uigebat dialectica 2, 338, 26. 340, 7. 346, 13 sqq. cum Stoicis Paulus de quaestione dei ueri disputare non respuit 2, 337, 7. 18. 340, 7 sqq. 346, 22.
- Straton diaconus Miltiadis papae a Donatistis traditionis insimulatus 3, 84, 19 sqq. 114, 4 sqq.
- Successus ab Abbir Germanicana 1, 319, 20.
- Sufes (*in prou. Byzacena*) 1, 325, 22.
- Sufetula (*in prou. Byzacena*) 1, 325, 4.
- Sullectinus *cf.* Marcianus.
- Superius centurio Aptugnitanus 2, 486, 8.
- symbolum (*fidei*) 1, 208, 29. 210, 5. sub uerbis symboli innumerabiles haereticorum errores exorti sunt 1, 210, 6. si uerba euangelica, quibus symbolum constat, in baptizando defuerint, non est baptismus 1, 324, 8.
- Symmachiani a nonnullis appellantur haeretici qui se Nazarenos uocant 2, 355, 28.
- Tabraca (*in Numidia*; Thabraca *Cypr.*) 1, 330, 8.
- tabulae (= *Schreibtafeln*): cum consensus eorum recitaretur ex tabulis 3, 49, 14. uoluerunt catholici de tabulis tolli quod dixerant 3, 81, 17. utrique conueniunt, iudex praesto est, tabulae patent 3, 144, 21.

- Tagaste (accus. -em; in *Numidia*, hodie *Souk Arrhas*) 3, 184, 29. — Tagastensis cf. *Alypius*.
- Tambei (in *Byzacio*; a *Thambis Cypr.*, *Tambaiensis* ciuitas *Uict. Uit. III* 28, *Tambeitanus Not. prou. Byz.* 13) 1, 364, 20.
- Tarassa (in *Numidia*; *Tharassa Cypr.*, *Tharasensis Not. prou. Num.* 53) 1, 203, 22. 355, 19.
- Tasualte (in *prou. Byzacena*; *Thasualthe Cypr.*, *Tasbaltensis Not. prou. Byz.* 63) 1, 337, 28.
- Taurinus persecutor *Donatistarum* 2, 185, 1. 9.
- Telepte (in *prou. Byzacena*, hodie *ruinae prope Feriana*; *Telepte Cypr.*, *Teleptensis Not. prou. Byz.* 81) 1, 356, 6.
- Tenax ab *Horreis Caeliae* 1, 360, 8.
- Tertullus orator, *Pauli apostoli accusator* 2, 176, 29.
- Thamugade (in *Numidia*, hodie *celeberrimae ruinae Timgad*; *Tamugadi It. Ant.*) 1, 309, 5. — *Adi.*
- T(h)amugadensis: *plebs* 1, 54, 3. *Optatus* 2, 201, 18. *Gaudentius* 3, 201, 2. *Sextus Tamogadiensis* 2, 439, 3 (cf. *Tamogaziensis Not. prou. Num.* 77).
- Thenae (in *prou. Byzacena*; *Thena Plin. Nat. hist. V* 25) 1, 333, 23.
- Theodorus proconsul *Africae* (anno 396) 2, 469, 2.
- Theodorus *Usulensis* episcopus *Maximianista* 2, 429, 19. 465, 13. 503, 18. 3, 263, 12.
- Theodorus quidam 3, 283, 29.
- Theodosius Augustus maior imperator multam decem librarum auri in omnes haereticos constituit 2, 459, 8. tertium consul (anno 393) 2, 467, 9. eius filii 2, 459, 12. Theodosius minor imperator, octauo consul (anno 418) 3, 181, 1.
- Theogenes ab *Hippone* *Regio* 1, 317, 18.
- Therapius a *Bulla* 1, 357, 12.
- Theueste (in *Numidia*, hodie *Tebessa*; *Thebeste Cypr.*, *Tebestinus Not. prou. Num.* 75) 1, 335, 8; cf. *adnot. crit.*
- Thubursicubure (in *Numidia*, hodie *Teboursouk*; *Tubursicu August. epist. 44, 1, 1*, *Θουβουρσιχα Ptol. 4. 3*) 2, 194, 18. 453, 18. *Adi.*
- Thubursicensis 2, 454, 25.
- Tibari 1, 338, 20.
- Tigabitanus (sic *Not. prou. Maur. Caes.* 68; *Tigauae Plin. Nat. hist. V* 21, *Tigaua It. Ant.*) 3, 181, 5; cf. *Palladius*.
- Tigisitanus (sic *Not. prou. Num.* 89; *Τίγισις Proc. B. Uand. II* 13) cf. *Secundus*.
- Timida Regia (in *prou. proconsulari*; *Timidensis Not. prou. proc.* 40) 1, 356, 11.
- Tinisa (hodie *Tunis*; *Tinnisensis Not. prou. proc.* 32) 1, 351, 16.
- Titianus aduocatus apud *Herodem* proconsulem agit, ut *Felicianus* et *Praetextatus* locis suis pellantur 2, 467, 17 sqq. 501, 28. 545, 28. 546, 5. 9. 25. 547, 20.
- Tizicensis (cf. *Tiziensis Not. prou. Byz.* 65) cf. *Nouellus*.
- traditio codicum diuinorum *Psalm.* 18 sqq. 2, 233, 2. 582, 1 et *passim*. facta est plus quadraginta annis post *Cypriani* passionem, et inde traditores appellari coeperunt 1, 344, 8.
- traditores *passim*; cf. *e. gr.* 1, 25, 16. 2, 32, 2 sqq. filii traditorum catholici a *Donatistis* appellantur

- 2, 34, 18 sqq. *et passim*; *cf. s. u.*
 Primianus.
- Traianus imperator 2, 125, 20. 132, 9.
- Tripolis 2, 299, 4. Tripolitani partim
 Maximianistae sunt *ibid. et* 2,
 237, 16.
- Tubunae (a Thubunas *Cypr.*, Θουβουνα
Ptol. 4, 2, Tubunensis *Not. prou.*
Maur. Caes. 125, Tubuniensis
Not. prou. Num. 72) 1, 309, 10.
- Tuburbo (*in prou. proconsulari*;
 Thuburbo *Cypr.*, colonia Thuburbi
Plin. Nat. hist. V 29) 1, 322, 21.
 — Tuburbitanus *cf. Faustinus.*
- Tucca (*in Maur. Sitif.*) 1, 204, 12.
 363, 21 (Thucca *Cypr.*, Tucca *Plin.*
Nat. hist. V 21). *alia ciuitas*
eiusdem nominis 1, 353, 16.
- Tuccabori (Thuccabori *Cypr.*) 1,
 320, 9.
- Tullius (*Cicero*) 2, 333, 17.
- turificatio *passim*; *cf.* 2, 233, 3.
 582, 1.
- Turrensis locus (*in Numidia haud*
procul a Mustis; *cf. ad Turres*
Concordi Not. prou. Num. 86) 3,
 45, 21.
- Tuscorum tyrannorum antiqua cru-
 delitas 1, 139, 23.
- Tychonius Afer Donatista fidem de
 ecclesia diffundenda usque ad ter-
 minos terrae nulla sceleratorum
 hominum intra ecclesiam constitu-
 torum impietate euacuari docuit 1,
 19, 13 sqq. eum Parmenianus primo
 per epistolam uelut corrigendum
 putauit; postea etiam concilio
 Donatistarum damnatus esse dicitur
 1, 20, 9. *cf.* 1, 19, 8. 23. 20, 7.
 8. 12. 30. 83, 21. 95, 16. 97, 14.
 121, 18. 137, 4. 139, 11. 145, 3.
- Tyria cognominata est Carthago 2,
 287, 13.
- Tyros congruenter pro Carthagine
 accipitur 2, 288, 2. princeps Tyri
 Donatus intellegi potest 2, 287,
 12 sqq.
- Ululae (*cf. Ullitanus Not. prou. Num.*
 115) 1, 355, 1.
- Urbanenses schismatici Donatistarum
 in quadam Numidiaae particula 2,
 572, 17.
- Urbanus Donatus Cirtensis 2, 435,
 24 (*cf. adnot.*).
- Ursatiani (*nomen fictum*) 2, 134, 12.
- Ursatius persecutor Donatistarum 2,
 125, 26. 133, 4. 21. 134, 7. 8. 15.
 20. 441, 23. in pugna cum barbaris
 perisse et a canibus auibusque
 discerptus esse dicitur 2, 125, 27.
 134, 24.
- Usulensis (*sic etiam Not. prou. Byz.*
 24; Usula *It. Ant.*) *cf. Theodorus.*
- Utica 1, 347, 27.
- Utina (*in prou. proconsulari, cf.*
Plin. Nat. hist. V 4; Uthina
Cypr.) 1, 330, 19.
- Uadae (Uadensis *Not. prou. Num.*
 7 *et* 117) 1, 318, 22.
- Uaga 1, 334, 15. Uagensis 1, 203,
 16; *cf. Libosus.*
- Ualens imperator Arrianus catholicos
 in oriente persequitur 2, 131, 10.
- Ualentianus curator 2, 436, 17.
- Ualentiniani haeretici 2, 574, 18.
- Ualentinus haereticus 1, 211, 7.
- Ualerianus imperator 2, 125, 20.
 132, 9.
- Ualerius episcopus Hipponiensis prae-
 cessor Augustini 3, 282, 34. 283,
 12. *cf.* 281, 2 sqq.
- Ualerius Melzitanus episcopus Maxi-
 mianista 2, 429, 22. 465, 17. 503,
 21. 3, 263, 14.

- Ualerius uicarius (*idem atque Uerinus*)
 3. 158, 22.
 Uenantius a Tinisa 1, 351, 16.
 Uerinus uicarius per Africam (*anno*
 321) 3, 88, 28. 91, 10. 155, 27.
 158, 22.
 Uerulus a Rusiccade 1, 361, 1.
 Uerus uicarius praefectorum per Afri-
 cam 2, 436, 2.
 uicaria praefectura 3, 55, 21.
 Uictor Aufidii 2, 440, 10. 15. 564, 6.
 Uictor ab Assuris 1, 360, 13.
 Uictor a Garbe 2, 437, 12.
 Uictor a Gor 1, 346, 23.
 Uictor ab Octauo 1, 364, 3.
 Uictor a Rusiccade traditor 2, 436,
 16. 3, 32, 15. 298, 28.
 Uictor de Castello Memor presbyter
 2, 440, 5.
 Uictor fossor 2, 440, 9.
 Uictor fullo 2, 441, 6.
 Uictor grammaticus 2, 439, 4.
 Uictoriana (Uictorianensis *Not. prou.*
Byz. 88) 1, 352, 23.
 Uictorianus Carcabianensis episcopus
 Maximianista 2, 429, 17. 465, 11.
 503, 16. 3, 263, 10.
 Uictorianus episcopus catholicus Mu-
 stitanus (*anno 411*) 3, 45, 19.
 Uictoricus a Tabraca 1, 330, 8.
 Uicus Caesaris (*cf. Caesariensis Not.*
prou. Num. 47) 1, 328, 5.
 Uillaregiensis (*cf. Not. prou. Num.*
 62) 2, 370, 13; *cf. Candidus.*
 Uincentius a Tibari 1, 338, 20.
 uisa fallacia 2, 295, 10 sqq. 296,
 10 sqq. *cf. signa.*
 uolumen = pars operis, liber 1, 222,
 25. 261, 12. 297, 11. 2, 359, 19.
 410, 1. 5. 497, 12. 549, 11. 3, 159,
 26. = totum opus non nimis pro-
 lixum 2, 200, 19.
 Za(c)charias 1, 55, 22. 57, 19. 340, 2.
 Zama 1, 354, 12.
 Zenophilus u. c. consularis Donatistas
 traditores persequitur 2, 224, 12.
 291, 13. 438, 19. 439, 7. 441, 9.
 11. 23. 564, 11.
 Ziquensium ciuitas (*in prou. procon-*
sulari; cf. Ziquensis mons, hodie
Djebel Zarhuan, apud Uict. Vit.
II 20, III 52) 2, 486, 18. 21.
 Zosimus a Tarassa 1, 203, 22. 355, 19.

III. INDEX VERBORVM ET ELOCVTIONVM

AD VOLVMINA LI—LIII.

(Asterisco notantur loci scripturae sacrae, cruce ceteri loci ab Augustino alieni)

A et Ω litterae in signo Christi omnibus notae 2, 247, 16.

a—abs: Donatus a Casis Nigris 3, 72, 27 *cet.* episcopus a Thubursicubure 2, 453, 18. collega eius a Thubursicubure 2, 194, 17. — a uestra communione schisma fecisse 2, 506, 26; *cf.* 507, 1. 525, 27. 559, 4. 572, 13 *cet.* a quibus innocentibus separatio 1, 30, 8; *cf.* 1, 125, 5. 2, 368, 25. 3, 26, 12. 148, 15. 261, 5. ab ecclesiae pace alienatio 1, 215, 1. esse in dissensione a catholica ecclesia 3, 167, 25. ab hac ecclesia exitus uester 3, 257, 11. a multis correptio 1, 116, 8. mundatio ab eo (= per eum) 2, 394, 26. de cuius a uestris damnatione nihil lego 2, 529, 11. passiones immanissimae a clericis 3, 71, 4. — non a conscientia, sed a dei sanctitate abluendus 2, 202, 19; *cf.* 2, 211, 5. testimonium a scripturis canonicis perhiberi 2, 315, 24. sacrilegia a legibus impunita 3, 216, 9. — = ob, propter: peccarunt a timore *Psalm.* 213. eum taedium detinet a peccatori-

bus, 2, 282, 12. — quod a partibus Primiani factum est (= *von Seiten*) 2, 500, 12. cui respondere a contrario uoluisti 2, 358, 7. uestram munditiam inmunditiae nostrae a contrario comparans 2, 496, 12. a foris erant a communione uestra 2, 469, 6. a simili mutuata uocabuli declinatio 2, 361, 5. — abs *ante* te 2, 111. 3. 326, 29. 334, 16. 381, 22. 3, 209, 7. 211, 1 *cet.*

abditus: cogitationes tamquam de abdito erutae 1, 305, 1.

abhorrentes deo †3, 309, 28.

abicio: de duobus adulteriis apud uos conuictus et abiectus 2, 192, 2. antequam detectus et abiectus esset 2, 194, 20. abiectus et in locum eius alter constitutus 2, 197, 9. quem Petilianus abiecit 2, 198, 14; *cf.* deicio.

ablatiuus pro ab *cf.* datiuus. — *abl. loci*: suis separatim conuenticulis congregantur 1, 41, 17; *cf.* 3, 39, 20. 170, 8. quorum communio universo orbe diffunditur 2, 75, 18. diuersis terris habitantes 2, 198, 6.

- eadem pascua pascuntur 2, 84, 23. quamvis communibus pascuis seruentur 3, 103, 20. priore epistula sua 2, 203, 2. Athenis, Iconio 2, 270, 24. — *abl. modi*: aequitate inprobat, firmitate subportat 1, 46, 19. non temeritate deserunt, sed pietate ferunt 1, 89, 6. — *abl. causae*: pudore in alias terras abierunt 2, 197, 29. — *abl. abs.*: adhuc diacono Caeciliano 3, 72, 28. *sine subi.*: non solum talia non faciebamus, sed nec facientibus (*scil. eis*) tacebamus 1, 128, 25. interpositis 2, 248, 22. †2, 47, 17. *pro part. coniunct.*: nec sic uos dominus nouit domino ipso dicente †2, 90, 32. quos a discipulis suis sese hic constituto maluit baptizari 2, 307, 12. flagitantibus catholicis.... responderunt (*scil. catholici*) 3, 65, 10. — *abl. temporis*: octauo Calendas Iunias 3, 46, 30; *cf.* 3, 49, 30. 32. 50, 12. 16. 81, 29. 181, 2. *cf. accusatiuis.*
- abolitio peccatorum 1, 162, 19. 355, 13.
- abrumper collationem 3, 44, 29.
- abrupta montium 1, 138, 23. saxorum 2, 461, 26. se per abrupta praecipitant 2, 297, 10. in abruptum falsitatis impellere 2, 129, 6. in tantum <abruptum> uos praecipitat superbia 2, 477, 6. in tanta abrupta progressus es 3, 259, 15.
- abscersu uoluntatis separati 3, 134, 8.
- abscisio †2, 429, 13 *cet.*
- absentium †3, 302, 12.
- absit 2, 155, 3. absit, ut 1, 73, 9. 216, 19. 2, 81, 6. 329, 25. 3, 5, 8 *cet.* absit, absit, ut 3, 246, 2. quod absit 2, 447, 27.
- absolute dixit 2, 10, 4. 387, 9.
- absoluta responsio 1, 60, 8. si satis absolutum tibi uidetur quod dixisti 2, 85, 27.
- absumptus (*opp. uiuus*) 2, 391, 8.
- absurdisime dicitur 2, 421, 14.
- absurditas 1, 73, 19. 2, 202, 21. 206, 2. 382, 3.
- absurdus: denius et absurdus a diuinis eloquiis 2, 254, 14.
- ac non *cf. s. u.* atque.
- accedo: huc accedit quia 1, 232, 16. 267, 10. 2, 51, 27. 221, 27. 3, 29, 5. quod 2, 280, 7. accedit mihi aliud quod me plurimum moueat 1, 32, 14. accede una parte (*tritt auf die Seite*) †2, 436, 9.
- acceptabilis (= accipiendus) 2, 419, 7.
- accepto *Psalm.* 273. 1, 141, 18. 2, 240, 28 *cet.*
- accerso 2, 454, 13.
- accessus hominis 1, 155, 18. ipso profectu et accessu 1, 168, 24.
- accipior *cum inf.*: istud dixisse accipiendus sum 1, 374, 22.
- accommodare fidem malis conloquiis 3, 137, 13.
- accus. temporis*: Idus Decembres †2, 439, 2. octauum Kalendas Maias 2, 542, 16. nonum Kalendas 2, 543, 21.
- accusatorie 2, 499, 3.
- acrimonia potestatum 3, 192, 5.
- acta (= *Akten*): proconsularia et municipalia 2, 472, 20. ut actis constaret (= *in den Akten, aktenmäßig*) 3, 45, 22. eos actis municipalibus conuenire (= *mittels eines aufgenommenen Protokolls einladen*) 3, 55, 21; *cf.* apud acta conuentus 2, 456, 28. actis responderunt (= *gaben zu Protokoll*) 3, 97, 13. actis apud Carthaginis magistratum expressa uerba Primiani 3, 118, 11 = 3, 153, 20. *sim.* apud

acta dicere, respondere: 2, 457, 3. 554, 16. 3, 62, 5. 98, 6. 160, 20. quae gesta cum apud acta Zenophili consularis recitarentur (= *in der Verhandlung*) 2, 564, 10. *aliter*: non est, unde conuincamus eum, qui non apud acta commisit (= *so, daß es aktenmäßig, gerichtlich festgestellt wäre*) 2, 423, 19 = quae fecerint Abitinenses, piget dicere, quia ea non apud acta fecerunt 2, 556, 18.

actitantes haec uobiscum 2, 168, 19.

ad = in: ad easdem provincias uenerunt †1, 21, 24; cf. 20, 26. — ad diem iudicat (= *vorläufig*) 1, 100, 14. ad punctum temporis (*für den Augenblick*) 1, 242, 9. — *sensu instrum. uel caus.*: ad uerba oleum sanctificare 1, 285, 22. ad eam (conscientiam dantis) fit bonus qui baptizatur 2, 383, 6. ut ad signa numerorum . . . inueniat 3, 39, 11. ad iussum eius coeperant gesta recitari 3, 55, 11. an ad hoc irasceris, quod fratrem uoco? 3, 270, 10. — = apud: aduocatum habemus ad (πρὸς) patrem *1, 60, 24. ne humilet me deus ad uos (πρὸς ὑμᾶς) *1, 102, 18. frumenta ad particulam uestram remansisse 2, 108, 21. remansisti ad Macarium 2, 133, 20. partes Libyae quae sunt ad Cyrenen (κατὰ Κυρήνην, circa *Uulg.*) *2, 266, 11. ad Arelatum 2, 291, 20. ad ipsa corpora caecus oculos recepit 2, 297, 28. — = κατὰ (*hinsichtlich, in Hinsicht, in Bezug auf*): congruunt non ad aequalitatem, sed pro modo suo 1, 54, 17. ad quod (= quatenus) uidemus 1, 225, 9. ad sacramenti integritatem nihil interest 1, 373,

11—12. (unum est sacramentum) ad uitam mortemue tractantium 2, 74, 7. sic esse hominem baptizatum ad baptizatorem, quemadmodum est fructus ad arborem (*verhalte sich so zu*) 2, 206, 30. (qui plantat) ad aliud aliquid est, ad aliud non est aliquid 2, 220, 26 sqq. quid uel quomodo loquantur ad sanitatem sententiarum 2, 326, 8. ad existimationem hominum suppetit 2, 495, 20 sq. plurimum distat non ad sacramentum, sed ad meritum 2, 521, 15 sq. patrem ad fidem salutemque non esse nisi deum 3, 58, 27.

adaequo = comparo 1, 300, 8.

adaquo = perfundo: uere adaequat proximos sibi euerisione iniquitatis 1, 86, 7.

addico: rex tres pueros flammis addixit †2, 123, 6. = condemno: gens una uniuersas gentes addixit †3, 309, 14.

addisco 1, 80, 8.

adeo *adu.*: numquid adeo uerum est? †2, 56, 6.

adeo (imperatorem, iudices, iudicia) 1, 29, 16. 40, 10. 2, 471, 24. 498, 16. 547, 3.

adhaerescunt (= adhaerent) ecclesiae 2, 374, 20.

adiaceo: multitudo spinarum forinsecus adiacet 1, 294, 12.

adimpleo: cum adimpleta esset fides omnium gentium 2, 289, 2—4. ecclesia in omnibus gentibus reparanda atque adimplenda 2, 295, 2 sq.

adminicula: quo genere auxiliorum et amminiculis (*Militär- oder Polizeihilfsleistungen*) repellerentur 1, 42, 3. auctoritatibus iudicum et ammini-

- culis ordinum et executione militum †3, 308, 33; cf. auxilia.
- admissio (sceleris) 1, 230, 2.
- admonemus in domino gloriari 2, 398, 11.
- admonitiones damnorum 2, 308, 17.
- admonebat se palpabilem mortalium sensibus 2, 260, 25.
- adquiescere iudicio 1, 27, 2. auditis ad credendum 2, 104, 8. ueritati 2, 330, 20. 419, 21. 545, 10. caritati 3, 122, 19. *abs.*: si intellegis et adquiescis 2, 475, 10.
- adsolet 2, 422, 12.
- adulo: catholicum non adulemus 1, 252, 21.
- adultera anima 1, 251, 5.
- adulteri mentis 1, 58, 7.
- adulterina mens 1, 351, 26. adulterinae conscientiae 2, 182, 2.
- adultero: baptismus corrumpi et adulterari non potest 1, 223, 27. adulterare sanctitatem 2, 92, 16.
- adumbro: simulata atque adumbrata specie ueritatis 1, 65, 10. obtento atque adumbrato Christi nomine 2, 553, 20.
- aduenticii interuentores 3, 30, 2.
- aduersitas (*Gegensatz*): (Stoici) magis de uerborum quam de rerum aduersitate configunt 2, 338, 15. (*Unglück*): aduersitas... prosperitas 3, 222, 11.
- aduersum *praep.* (*saepius* aduersus) 1, 139, 6. 214, 19. 341, 20. 2, 457, 23. 488, 15 (cf. 3, 157, 23). 501, 10. 515, 4. 3, 156, 21. 250, 18. 20. 22.
- aduerto: huc aduertite 2, 189, 3. paucis aduerte †3, 241, 16. aduertis erroribus uitam (*ex con.*) †2, 182, 25.
- aduocatio (*Sachwalterschaft*, 2, 177, 1. aedifico (οἰκοδομῆν) *sensu christiano* 2, 59, 22 et *passim*.
- aenigma (*non nisi in Ep. c. Don.*): per aenigmatis imaginem 2, 239, 10. aenigma lectionis 2, 245, 27. sit obscurum, sit in aenigmate 2, 252, 19. aenigmatis uelamento inumbratum 2, 259, 13.
- aequitas (*titulus proconsulis*) †2, 468, 20 = †502, 11.
- aestimatio = fama 2, 380, 1.
- aestimo = existimo 3, 182, 32 (*cod. saec. XIII*). †3, 215, 11 et 216, 11 et 217, 1. †3, 309, 18.
- aestuans ieiunis apicibus (ignis) †2, 61, 17.
- aestus: possem te in non paruos aestus ('Klemme') mittere 2, 34, 2.
- affecto *cum inf.* 1, 282, 1. 358, 2. afferre fructum 1, 239, 4. 282, 25. 370, 23. afferre precem 1, 323, 15 *et.*
- afflictio (*opp. elatio*) 3, 222, 13.
- afflo: qui (ignis) membra tua per saeculum afflare ualeat †2, 61, 17.
- aggredior *pass.*: si adgressum tantum facinus impleretur 2, 458, 8.
- aggregari in societatem 3, 210, 18.
- aggressio = impetus: nocturnis aggressionibus inuasae domus 2, 458, 6.
- ago = efficio: nec id agere impietatem, ut fides dei euacuetur 1, 19, 19. ita agitur, ut redeas parricida †2, 147, 11. aliud nihil egisse, quam ut... convincere uideretur 2, 186, 6. neque hoc agit ista professio, ut in te peccata non inueniantur 2, 395, 24. quid aliud egit, nisi ut ostenderet 3, 31, 9. multum loquendo egimus, ne quod actum est facile legeretur 3, 160, 9. — = causam defendo: non ago pu-

gnaciter 1, 273, 22. non agimus talibus 2, 288, 2. desinite talibus agere 2, 315, 10. ut quid agam talibus aduersus uos? 2, 472, 18. agonistica certamina 1, 81, 9.

ales = musca: spiritus sanctus inmundis alitibus traditores aequauit †3, 300, 1.

alias = alibi 1, 19, 4. 2, 567, 18. alibi atque alibi 2, 482, 3. 573, 2. alienari (*abschweifen*) 2, 176, 17. 186, 29.

aliquando = tandem 3, 57, 32.

aliquantulum considerare 2, 74, 10.

aliquantum aduertamus 2, 32, 29.

aliquantum studiosior 2, 446, 12.

aliquantus: post aliquanta 3, 52, 8. post aliquantas morarum perplexitates 3, 88, 4.

aliquis: in aliquo *neutr.* 1, 175, 20. 176, 11. — ne alicui 1, 43, 4. si aliquem 1, 140, 20; *cf.* 1, 176, 19. 303, 19. 2, 34, 25. 285, 25. 295, 21. 310, 29. 442, 12. 3, 41, 17. 82, 6. 175, 9.

aliter: a quibus aliter sapuit 2, 399, 11. ecclesiam nunc esse aliter, tunc autem aliter futuram 3, 69, 8.

alius: aliis atque aliis sermonibus 3, 3, 3. — = alter 1, 249, 16. 254, 16. 284, 5. 2, 275, 21. 3, 68, 22. 72, 31. 73, 3. 132, 19.

allegatio (*schriftliche Eingabe*): extant allegationes uestrae 2, 130, 22. allegationis gesta 2, 142, 17.

allego = indo, inserto: gesta proconsularibus gestis allegata 1, 51, 15; *cf.* concilium eorum proconsularibus gestis inditum est 1, 40, 10 *et* (sententiam) gestis municipalibus inserendam curarunt 2, 464, 16. iudicum gesta, quibus id quod impetrauerant allegarunt 1, 41, 6.

nomina gestis proconsularibus allegata 1, 141, 21. gesta proconsularia, ubi non semel idem concilium allegauerunt 1, 193, 7. concilii sententia totiens gestis proconsularibus et municipalibus allegata 2, 40, 5. gesta ubi allegauerunt (constitutionem imperatoris) 2, 127, 9. concilio tot proconsularibus, tot gestis municipalibus allegato 2, 198, 30; *cf.* 498, 18. *ubique subest etiam significatio 'vor Gericht, vor der Behörde vorbringen, geltend machen'*; *cf.* quando Zenophilo consulari allegatum sit 2, 224, 12 (3, 150, 11). allegari apud uicarium Seranum legem 2, 114, 4. quam (sententiam) iudicio publico apud proconsulem allegauerunt 2, 464, 15. allegauerunt proconsulis iussionem 2, 469, 5. allegabant Bagaiense concilium 2, 471, 25. allegata per aduocatos sententia 2, 501, 14. decretum Bagaiensis concilii allegatum apud proconsulem 2, 501, 20. quod (mandatum) primo die actionis fuerat allegatum 3, 59, 14. quae (epistula) ab illis allegata est 3, 116, 11. ut (litterae) legerentur allegarentur admisimus 3, 150, 21. in iudicium allegatur Bagaiense concilium 3, 191, 27. — = *kundmachen, mitteilen*: posteaquam sententia proconsulis Abitinsibus allegata est 2, 556, 15. allegorica locutio 1, 212, 4.

alleluia 2, 108, 28. 3, 174, 32.

alleuiate pondus meum †3, 282, 11.

altare sui schismatis erexerunt 1, 55, 14. sacrilegae dissensionis altare erexistis 2, 302, 13. contra ecclesiam Christi altare erexisse 2, 303, 11 *et sim. passim*.

- alter: putas me terreri a te sicut et alteri (= ceteri) †2, 436, 24.
 altercatio sermonis 2, 332, 20.
 altercor: altercantibus disputationibus 1, 297, 20.
 alternis = inuicem: quae (crimina) alternis nobis obicimus 2, 236, 4.
 alueus uenenati uteri †1, 51, 17 *cet.*
 amantissimus filius *2, 243, 3.
 amaricare (*bitter sein*) cum sterilitate (*opp.* fructum ferre) 2, 321, 20.
 ambago, inis 1, 305, 24.
 ambigo = dubito 1, 292, 22. 368, 6.
 ambio = peto: ab illo ut baptizarentur ambierunt 2, 69, 3. — = cingo: (domum) ambire flammis 2, 458, 6.
 ambitus: impetum linguae suae quo libuit ambitu iactationis exercuit 2, 178, 12.
 ambo peccata 1, 230, 9.
 ambulauit in eam pacem 1, 173, 13.
 amen 2, 108, 27. 3, 175, 1 *cet.*
 amplius: unde amplius accuseris 2, 32, 16. ut amplius quam bucina bellica terreatis 2, 116, 16. duo uel amplius concilia 1, 205, 15. tres uel eo amplius proconsules 3, 71, 8; *cf.* 2, 500, 15. 507, 5. 567, 25.
 amputatio: suarum praesumptionum uel potius amputationum (= schismatum) proprias particulas ostendentes 2, 482, 7.
 amputo: primis uerbis suis totam partis suae communionem radicitus amputauit 2, 3, 22. quam (causam pessimam) penitus amputauit 2, 360, 1. omnibus morarum umbraculis amputatis 3, 79, 10. totas calumniarum uestrarum uires hoc decreto uestro penitus amputastis 3, 248, 3.
 an: prius an iusti sitis ostendite 3, 245, 19.
 anathemate dignus 1, 114, 23. anathematis sententia 1, 116, 3. de anathemate furari *3, 259, 18. — anathema, ae: pertinaces anathemā condemnemus †3, 289, 22.
 anathemo 1, 115, 17. 22. 186, 15. 19. 260, 25. 2, 236, 23. 494, 24. 3, 170, 1 (*inde hanc formam pro anathematizo etiam* 3, 63, 1. 3 *restitui*).
 ancillaris uterus 1, 169, 20.
 anfractuosus circuitibus interpositis 2, 179, 30.
 angularis Africanus †3, 309, 14 (*i. e. qui in angulo Africae habitat; cf.* 3, 305, 17).
 angustia quaestionis 1, 114, 20. non inueniendi 2, 380, 3. temporis 3, 144, 5. 158, 2. — *plur.* 1, 54, 2. 72, 15. 2, 202, 4. 393, 26.
 angusto 1, 93, 21. 2, 180, 17. 3, 174, 13.
 anhelasse insana conuicia 2, 202, 4. anhelans ira †2, 103, 24.
 anima una in deum 2, 281, 17.
 animaliter et carnaliter uiuunt et spiritaliter separati sunt 1, 371, 21.
 animose defenditur factum 1, 79, 22.
 animositas 1, 29, 1. 46, 14. 2, 272, 19. 470, 6. 472, 23. animositas sacrilega 1, 38, 19. 2, 233, 26. 532, 24. perucax 2, 580, 5. furiosa 3, 132, 25. animositas dissensionis 1, 211, 23. contradicendi 2, 305, 27.
 annecto = addo: consequenter adnexuit 1, 109, 12.
 annositas = senectus: 2, 457, 23. 3, 142, 19.
 annosa (= diuturna) tempora 3, 144, 25. annosissimae morae 3, 145, 15.
 annuntiationes aduentus (domini) 2, 71, 29.

- annuntiator 2, 26, 2. Christi annuntiatores 1, 277, 20. Iohannes proximus Christi annuntiator 2, 71, 15.
- anterior 1, 388, 5. 345, 12. 2, 357, 7. 404, 15. 455, 17. 3, 116, 10.
- anticategoria 2, 434, 25. 490, 14.
- antichristus 1, 61, 16. 284, 26. — plur. 1, 218, 5. 284, 24. 353, 14.
- antiquitas = consuetudo antiqua: non aliqua nouitate instituta, sed antiquitate roborata 1, 289, 2.
- aperio: aperi oculos ad illam ciuitatem 2, 101, 15. posteaquam apertum est in bibliothecam †2, 440, 12. ad bybliothecam †2, 564, 2. — in aperto dicere, admittere 3, 4, 2.
- apex: (ignis) ieiunis apicibus aestuans †2, 61, 17.
- apostasia 2, 127, 8. 280, 17. 3, 83, 8. 262, 27.
- apostata 1, 41, 4. 81, 6. 145, 17. 151, 18. 2, 42, 12. 85, 15. 378, 20. — adi. sub apostata imperatore 3, 222, 4.
- apostatica ruina 1, 278, 28.
- apostato 1, 151, 17. 2, 28, 16. 85, 10. 274, 14. apostatare a Christo 2, 130, 7.
- apostolatus 1, 176, 9. 300, 10.
- appareo cum nom. et inf.: cum hi... appareant remissionem peccatorum nec dare posse nec habere 1, 298, 5; cf. 2, 188, 21 sq. 192, 25. — cum duplici nom.: omnes diuersis temporibus nati apparuerunt 1, 169, 4. qui intus talis apparet 1, 170, 5; cf. 1, 296, 1. 2, 368, 2. 3, 79, 12. 146, 10. 235, 12. 32 sq.
- appellare (appellieren) Psalm. 100. a iudicibus Psalm. 111.
- appendo = pendo 1, 184, 6. 10. 11. 230, 10.
- appensor (*Abwäger*): callidus examinatore appensorque uerborum 2, 489, 24.
- appetitus sacrilegi schismatis 2, 447, 6.
- applico: inducto et adplicito Victore †2, 439, 3. quod ei applicitum esset, acciperet et in dolore sustineret 3, 235, 6.
- appono: Maximianenses ad eos confundendos appositi 2, 481, 20. — quo usque apponitissuperhominem? = ἕως πότε ἐπιτίθεσθε ἐπ' ἄνθρωπον Ps. 61, 4) *2, 188, 14.
- appropinquo illum *2, 248, 8.
- apud Karthaginem 1, 153, 9. apud Athenas 2, 59, 20 et passim. — apud imperatoris cognitionem reum asseruit †3, 118, 25; cf. s. u. acta.
- arca †2, 440, 15. †564, 6.
- archium cf. Ind. nom.
- ardesco: ignis paracletus crepitantibus flammis ardescens †2, 61, 3.
- arescentes a caritate 1, 342, 19.
- argentea abs. (scil. uasa) *1, 220, 17.
- argumentor 2, 184, 10. contra ueritatem 2, 476, 22.
- arguo cum abl.: rebus manifestis arguebantur 1, 23, 16. crimine 2, 239, 30. 257, 9. 3, 28, 17. 83, 31. — cum praep. de: de uerbis prophetis mores prophetarum 1, 129, 2. de traditione codicum 2, 132, 25.
- argute 1, 158, 10. 2, 339, 19. 3, 17, 2.
- ariditas tropice (opp. uiriditas) 1, 153, 29. 300, 6. 2, 573, 13. ariditas riui a fonte praecisi 2, 401, 24.
- armarium (*Bücherschrank*) 2, 13, 23. †2, 440, 13. †564, 3.
- arrepta fide catholica 1, 210, 10. has rationes arripuit 1, 231, 12.

articulus necessitatis 1, 257, 15. satis est nobis ad necessarium articulum causae 1, 69, 16. ad hunc articulum causa perducta est 3, 182, 16. si fecit aliquid laude dignum in tanto articulo 3, 209, 6.

artificialia grammatica 2, 490, 10. 18. 492, 26.

artius inuoluantur in luto haesitantes 3, 123, 25.

arto: artatae diei pressura (*ein zu kurzer Termin*) †2, 466, 8 *et.* — (persecutio) tot milia artauit ad mortem †3, 230, 4. ad paenitentiam imperio regis artati 3, 271, 26.

artura: nunc in maxima artura erunt *2, 249, 18.

artus: in artissimas coartaris angustias 2, 66, 15. est artiori interrogationi necessarius †2, 485, 7. in necessitate multo artiore 3, 248, 17.

ascensio ad caelos 2, 169, 13.

aspergo: caliginem perspicuis rebus aspergis 2, 535, 19. Miltiadem crimine traditionis aspergere 3, 84, 21. 85, 14.

aspero: sermo (*Schrift*) calumniosis criminationibus asperatus 3, 3, 12.

aspis *masc.*: (qui) proiectos aspides reuocaret (*metaph.* de Maximianistis) 1, 52, 1.

assero = probo, demonstro: hoc demonstrare et adserere 1, 19, 18; *cf.* 1, 20, 7. 8. 188, 22. 211, 27. 225, 8. 262, 11. 2, 277, 26. 283, 21. 336, 11. 3, 82, 24. 118, 26. — = affirmo, contendo: sicut ipse asserit 1, 20, 25; *cf.* 2, 183, 10. 287, 21. 374, 1. — = liberare: cum ecclesiae sanctitatem ab errore perfidiae Donatus adsereret †2, 467, 20. — asseror *cum inf.*: asseritur quilibet nunc discutiendus esse

baptista 2, 189, 21. quibus (litteris) reprehensus asseritur 3, 31, 5. talia fecisse asserebantur 3, 70, 31. — qui traditores asserebantur 3, 75, 26.

assertio: cetera nostrae adsertioni suffragantur 1, 311, 4. quid intersit inter uestras maledicas uoces et nostras ueridicas assertiones 2, 30, 15. secundum tuam assertionem 2, 69, 14. quae posui pro ecclesiae catholicae assertionem 2, 214, 3. *cf.* assero.

assertor = demonstrator: assertores christianae pacis 2, 329, 19. ueritatis 2, 358, 16. 360, 4.

asseueror *cum inf.*: quod fecisse asseueramini 3, 204, 28.

assigno: quomodo de se dictum assignabunt? 2, 252, 11.

assisto: altare cui Primianus assistit 2, 10, 27. quasi non iudicio eius assisterent 3, 84, 1. quod in iudicio Miltiadis aduersus Caecilianum adstitisset 3, 88, 6.

assumere in gloriam 1, 36, 24. auctoritatem Cypriani pro uestro schismate adsumitis 1, 178, 10. documentum Cyprianum adsumit 1, 257, 3. cum testimonium Pauli Cyprianus adsumpsit 1, 291, 3. nomen pacis ad tolerandos malos in qualemcumque umbram defensionis assumitur 2, 23, 2. tibi nomen episcopi illicite assumis †2, 41, 22. testimonium ad illos aedificandos assumpsit 2, 59, 22. schismatis sacrilegium assumere 2, 60, 8. ne sibi ad famae gloriam haeretici assumerent, si... 2, 131, 13. uobis baptizandi assumitis principatum 2, 148, 23. — in spiritu assumptus 2, 297, 30; *cf.* assumptio.

assumptio mentis (*Ekstase*, ἔκστασις
Act. 10, 10, mentis excessus *Uulg.*)
2, 269, 3.

astringo: nulla functione clericatui
adstrictus 2, 325, 20.

astruo = probo, demonstro: studium
falsitatis astruendae 2, 128, 29.
nec adstruere nec confirmare 2, 180,
28. id exemplo Iohannis astruere
2, 193, 8. iterationem baptismi 2,
325, 6. quod dicebant et diuinis
testimoniis uelut astruebant 3,
63, 22.

asyndeton: 1. *duo membra*. a) *nomina*
et aduerbia: quam saeua quam
acerba 1, 38, 15. beati pacifici 3,
138, 11 (beati et pacifici Cypriani
ibid. 17); cf. s. u. bonus. — Nouelli
Tizicensis, Faustini Tuburbitani 3,
139, 30. — b) *uerba*: aequitate
inprobat, firmitate subportat 1,
46, 19. indicando interpretando 2,
128, 16. cum patientia defenditur,
sine diffidentia praedicatur 2, 360,
14. quid dicas, quid dicam 2, 364,
25. teneret praedicaret 2, 405, 10.
legerent adprobarent 2, 450, 1.
probaretur rideretur 2, 457, 24.
susceperunt exercuerunt 2, 500,
25. recolendo reminiscendo 2, 528,
18. arguant reprehendant 2, 540,
21. non inuenientibus eadem repe-
tentibus 3, 92, 3. legerentur alle-
gantur 3, 150, 21. — 2. *tria*
membra. a) furor dolus tumultus
Psalm. 71. fustes ignes mortes
Psalm. 84. tam manifesta tam
publica tam recentia 1, 140, 10.
humiliter fideliter fortiter 1, 172,
9. Simeonem Zachariam Nathana-
helem 2, 103, 8. fidenter patienter
fortiter 2, 165, 12. prouincia Byza-
cium Tripolis 2, 299, 4. ebriosos

luxoriosos inuidos 2, 309, 4. uni-
tate ueritate caritate 2, 327, 23.
facinerosorum flagitiosorum sacri-
legorum 3, 27, 22. templum sacri-
ficia sacerdotes 3, 66, 24. — b)
discussum consideratum perspectum
1, 81, 19. monere corripere arguere
1, 100, 4. agnoscitur acceptatur
admittitur 1, 126, 27. improbatur
exufflatur iteratur 1, 127, 2. rege-
neramur mundamur iustificamur 2,
214, 5. ostenduntur uidentur te-
nentur 2, 253, 24. agnoscimus
suscipimus acceptamus 2, 364, 16.
audite uidete legite 2, 366, 4. cre-
dant faciant proficiant 2, 397, 13.
dilexit tenuit commendauit 2, 402,
11. quaerere legere cogitare 2,
417, 7. haberetur teneretur more-
retur 2, 423, 21. excogitando mi-
nando exercendo 2, 455, 11. liquet
claret eminet, concerni obscurari
obtegi 2, 466, 25. sciunt uident
tenent 3, 15, 24. curemus corriga-
mus emendemus 3, 20, 1. confitentes
profitentes gloriantes 3, 153, 27.
dixerunt protulerunt recitauerunt
3, 159, 16. — 3. *quattuor membra*.
a) uita moribus corde proposito 1,
109, 17. latrones iniqui impii sce-
lerati 2, 50, 25. caedes rapinas
incendia caecitates 2, 455, 10.
societate unitate caritate pace 2,
456, 20. de tempore de mandato
de persona de causa 3, 42, 17.
corde uoluntate moribus operibus
3, 153, 7. — b) uiuificant curant
illuminant mundant 1, 85, 23. re-
prehendimus anathemamus detesta-
mur abominamur 1, 260, 25. uide-
bat gemebat arguebat ferebat 1,
348, 9. non oboedituris contra
sensis contra dicturis contra fac-

turis 2, 334, 25. arguamur refellamur conuincamur doceamur 3, 183, 10. suspicamur putamus credimus opinamur 3, 262, 1. — 4. *quinque membra*. a) pagani Iudaei christiani nostri uestri....furem raptorem proditorem oppressorem separatorem 2, 151, 26. originem radicem caput semen arborem 2, 210, 19. de lege de prophetis de psalmis de ipso euangelio de apostolicis litteris 2, 244, 1; cf. 3, 20, 5. — b) comitandi uagandi iocandi bibendi pernoctandi 2, 120, 18. temptantibus obtreptantibus interrogantibus resistentibus maledicentibus 2, 332, 25. uides audis sentis capis intellegis 2, 403, 24. suspicamur arbitramur opinamur conicimus credimus 2, 443, 2. — 5. *sex membra*. a) pecuniam uestem fructus uasa rura tecta 3, 251, 6. — b) ascendas descendas <ex eas> intres uerseris tergiuerseris 2, 146, 26. — 6. *octo membra*: exterminarem delerem abolerem abicerem non approbarem respuerem anathemam damnarem 3, 169, 32.

atheus 2, 182, 6.

atque, ubi atqui (sic v) *expectes* (*dagegen*): atque (*praecedit negatio*) tibi ego plane inuenio magnum quod obicium 2, 62, 9 (atqui *nusquam in his scriptis*). — ac non (*und nicht vielmehr*) = sed potius (*post negationem*): neque dispensator ipse iustificat ac non ille unus, de quo dictum est quod iustificat impium (*nicht der Sponder der Taufe macht gerecht, sondern vielmehr...*) 2, 7, 7 sqq. neque hoc de baptismo in psalmo positum est ac non de assentatoris

adulatione (*nicht die Taufe meint der Psalm, sondern...*) 2, 388, 18 sq.

attaminatio deprauationis †2, 468, 15. †502, 7. †546, 20.

attaminare uxorem 2, 127, 21.

attendere ad querellas et mendacia 3, 161, 11. illuc adtendat 1, 150, 6.

attero: tamquam si herbae uigor attereretur 2, 320, 20. melius multum legendo atteruntur ut acuantur, quam parum intellegendo conqueruntur ut redarguantur 1, 303, 21.

attestatio = inuocatio testis: post hanc terribilem adtestationem dei 1, 175, 24. — = testimonium: hac adtestatione ostendit 1, 189, 16. temporum attestatio praenotata 3, 80, 19.

attestator consuetudinis 1, 363, 25.

attestor: deo adtestante 1, 160, 14.

miraculis adtestantibus 1, 212, 23.

Paulo adtestante 2, 357, 18; cf. 2, 406, 8. — cum accus.: alienigenae

testimonium 2, 59, 9. id ipsum

2, 485, 19. quod uerum seruauerunt,

approbat attestatur affirmat 3, 6,

22. — cum dat.: suis testibus 2,

93, 19.

attingo: de quo (fonte) nullus alienus

attingit †3, 289, 10.

audientia = iudicium: audientiam

praebuit competentem (Aelianus)

†2, 486, 12; cf. 3, 157, 16. ad

cuius (Miltiadis) audientiam nec

uenire debuerunt 3, 29, 12.

audio (*gerichtlich verhören, Gericht*

halten über): Manicheos 2, 185,

23. ubi (martyres) auditi et pro

confessione passi sunt 3, 81, 9.

quasi non saepe iudices audiendi

necessitas tenet 3, 112, 29. se

- (Constantinum) inter partes audisse et iudicasse 3, 119, 2. — audire causam 3, 44, 31. 158, 17. 175, 24. 25.
- au fugite traditores †2, 158, 23.
- augetur alio uocabulo, ut dictor uocetur 2, 342, 24.
- aula = aulaeum *2, 252, 26. *478, 21 (an aul[a]earum et aul[a]eas?).
- aura sacrilegi furoris 2, 118, 2. Afro-rum cadauerum 2, 391, 17.
- auraria poena 2, 459, 15.
- aurea *1, 220, 17; cf. argentea.
- aut = an: aut uero potuit quicquam dici uehementius? (*praecedit interrogatio*) 1, 242, 21; cf. 2, 7, 10. 147, 22 (*ubique* aut uero).
- auxilia (*Militār*): ui magna iussionum et auxiliorum cedere sibi compulerunt 1, 38, 10. quo genere auxiliorum et amminiculis repellerentur 1, 42, 3. ut Maximianistas iudiciorum strepitu atque auxiliorum impetu proturbarent 1, 193, 8. de basilicis per iussa iudicum et ciuitatum auxilia (*Polizei*) proturbati 2, 199, 1. impetrasse iussiones eisdemque iussionibus exsequendis officiorum (*Beamten*) instantiam et ciuitatum auxilia meruisse 2, 554, 25. impetrantur iussiones, auxilia congregantur 3, 191, 29.
- auersio prauis cordis (*scil.* a bono) 1, 302, 8. (discernere) inter causas actionem et causae auersionem 2, 227, 18.
- auertere (?) moras 3, 117, 8.
- bacchationes ebrietatum 2, 20, 11. 577, 3.
- baptisma et baptismus *saepe*, baptismum 1, 162, 1. 248, 9. 272, 19. 290, 5. 293, 24. 317, 22. †2, 50, 1. †60, 26. †196, 4. 359, 8. 581, 8 (*plurimis locis propter casus obliquos dubium, utrum baptismus an baptismum*). *inde quaedam constructio ad sensum orta*: baptismus ille... ubicumque fuerit inuentum 1, 166, 12 sq. baptismus... hoc... illud 1, 309, 1. 3. baptismus... iniquum 1, 334, 9. 10. de baptismo, quod licet sanctum sit... quam multi eum tamen accipiant 2, 359, 8—10. baptismus... illud 2, 360, 17. 18. baptismum (*accus.*)... datus... hoc 2, 540, 10. 11. baptismum (*accus.*)... hoc... illum 3, 267, 14—16. — baptismum baptizare aliquem: baptisma quod (*codd.*, quo *Cypr.*) illic baptizantur †1, 269, 1 sqq. baptismum baptizari... baptismum baptizabimini (βαπτισμα βαπτισθηvai... βαπτισμα βαπτισθησεσθε) *2, 50, 12. 14 sq.
- baptista *passim*, quos sanguis baptista perfundit †2, 50, 20. peccator baptista 2, 390, 21.
- baptizator 1, 73, 13. 90, 21. 125, 25. 273, 8. 351, 5. 2, 4, 19 *et*.
- basilica cf. *Ind. nom.*
- beatificari oleo sancto in spiritu 2, 84, 29.
- belle tibi sonuit quod dixisti 2, 148, 10.
- bellifera pax cruentaue unitas 3, 225, 12.
- bene conacii nobis sumus 1, 32, 17.
- bene quod 1, 57, 14. 311, 17. 355, 25. 2, 494, 5. 3, 125, 18. bene quia 2, 533, 22. melius quia 2, 352, 26.
- beneficiarius cf. *Ind. nom.*
- bibula sitis †3, 291, 20.
- bicipiti complexione insidiantes 2, 344, 9.

- bis baptismum †2, 4, 7. †24, 25.
 bituminata arca Noe 2, 240, 24.
 blasphemo: cathedram apostolicam
 2, 88, 29 = 103, 16; cf. 150, 16.
 274, 20. 3, 41, 32.
 boni spirituales 1, 169, 18. boni inno-
 centes 3, 127, 20. boni fideles 1,
 119, 23. 169, 21. 371, 5. 2, 284,
 23. 320, 4. *sing.* 1, 301, 27. cf.
asyndeton. — bono pacis: quos
 quasi bono pacis denuo receperunt
 1, 51, 11; cf. 76, 19. 79, 12. 319,
 10. 2, 234, 5. 3, 40, 29. 155, 7.
 bono suo aliquid habere 2, 348,
 3. — in bono mundi nomen esse
 positum 3, 64, 31.
 botrus 1, 172, 22.
 breuiarium 3, 39, 11.
 breuiculus = breuiarium 3, 39, 12.
 brevis, *abl.* breue (*Verzeichnis*) †2,
 440, 10.
 buccae infantur, antequam facta de-
 fendantur 2, 51, 1.
 buccella 1, 270, 7.
 busta cadaverum 1, 50, 12.

 cadere a religione 1, 41, 5.
 caecitas pertinaciae 2, 49, 12.
 caeco: caecati studio partium 1, 145,
 11. errore caecatur 1, 248, 15. ar-
 rogantiae tumore caecatur 2, 395,
 13. in ipsa mente caecatur 3,
 261, 18.
 caedes (*sing.*) = uerbera 2, 453, 23.
 458, 13.
 caelestia *subst.* = caelum 1, 135, 1.
 2, 85, 3. 580, 22.
 caenosus: (lux) per caenosa diffunditur
 1, 206, 1.
 caerulea nubes †2, 57, 18.
 calciare se 2, 97, 3.
 caliginosa mendacia 2, 473, 4.
 caliginem facere de baptismo 2, 73,
 1. in caliginem mittere quod aper-
 tum est 2, 452, 14.
 caligo: caligabant cordis uestri oculos
 astuta fallacia 3, 119, 25.
 callesco *an* calleo? mentis uanitas ...
 confirmata et multis contentionebus
 defensa calluerat, *id est* obduruerat
 1, 248, 11.
 calumniatore orbis gladio animas
 trucidatis 2, 146, 23.
 calumnior *cum dat.* *Psalm.* 215. *2,
 80, 6. 305, 2. 3, 255, 8. Iudae
 apostolo de crimine Iudae traditoris
 3, 115, 8. *cum acc. et inf.* 1, 146,
 7. *sim.* eos calumniaris, non doces
 traditores 2, 60, 20.
 calumniose 3, 42, 32. calumniosissime
 2, 488, 2.
 campagus (*Reisestiefel*): iurantes per
 campagos eorum qui uiam pacis
 non agnouerunt 1, 138, 16.
 campus facundiae 2, 452, 27. — eos
 Constantinus ad campum *id est* ad
 supplicium duci iussit 1, 33, 14.
 canalem inde in nostra tempora diri-
 gamus 1, 292, 26.
 cancer, eris, *neutr., abl.* e 1, 242, 14.
 †322, 23. †306, 19.
 candide: apertissime et candidissime
 dicere 2, 452, 19.
 canon, canonicus cf. *Ind. nom.*
 cantio: ad turpes uoces cantionesque
 saltare 1, 139, 17.
 capaciore intelligentia praediti 1,
 174, 11.
 capitalis terror 1, 35, 27.
 capitulata *nescio quid, certe quoddam*
uas ecclesiasticum: protulit Siluanus
 capitulatam argenteam et lucernam
 argenteam †2, 440, 13. †564, 4.
 capitulum propheticum 1, 51, 4. epi-
 stulae apostolicae 1, 108, 24.
 captator uerborum insidiosus 2, 346,

3. uerborum nostrorum callidi captatores 2, 345, 4.
- captiose atque insidiosae sermocinantur 2, 345, 14.
- captiosus: interrogatores 2, 345, 4. interrogationes 2, 345, 2. 23.
- caput (= summa pars) uestimenti 2, 153, 5.
- cardinalis: ipsi quodammodo cardinales Donatistae (*Haupt-Donatisten*) 1, 153, 8.
- careo: uitam omni uitio carentem fuisse 1, 58, 14. — = amitto: si accepit et non eo caruit 1, 78, 9. si eo quod acceperat non caruerat 1, 78, 17; cf. 1, 279, 1.
- caritas in deum 1, 219, 21. — *titulus*: ammonéo caritatem uestram 2, 21, 8. 3, 167, 1. 177, 18. 187, 17.
- carnaliter (*opp.* spiritaliter): carnaliter offensi 1, 72, 8. quae uerba carnaliter sentientes 1, 93, 9. de cuius (Cypriani) sibi auctoritate isti carnaliter blandiuntur 1, 170, 26. Iudas Christum carnaliter tradidit, tu spiritaliter furens euangelium flammis tradidisti †2, 29, 28. numquid uere carnaliter filii sunt uiperarum ac non magis mente serpentes †2, 36, 17 *cet.*
- carnifices sacerdotes †2, 43, 24. in uita carnifice †2, 117, 26. lingua carnifice †2, 126, 7.
- caro: in istius carnis mortalitate 1, 342, 10 *et sim. passim.*
- castellum = uicus: in castellum proximum ductus 2, 460, 19.
- cataracta: aqua de cataractis caeli (*in diluuiio*) ueniens 1, 336, 27.
- catechizo 1, 182, 21. catechizatus (*edoctus Uulg.*) erat uiam domini *2, 336, 16.
- catechumenus *passim*, catechumena 2, 177, 25.
- catena sacrilegii †2, 465, 8 *cet.*
- cathedra (*Bischofsitz*) 1, 22, 11. 24, 18 *cet.*
- catholica (*scil. ecclesia*) 1, 38, 11. 40, 17. 53, 7. 79, 10. 147, 22. 255, 14. 266, 20. 291, 25. 2, 21, 29. 226, 16. 304, 12. 27. 310, 6. 3, 209, 18 *cet.*
- causa: in causa reserendi schismatis 2, 427, 13. — = *res uel* remedium: inuenta est causa salubrior †2, 429, 14 *cet.* — sine causa = frustra: sine causa (*frustra Uulg.*) percussi filios uestros *1, 138, 7.
- causor: cum de gestorum editione causarentur, quod . . . 3, 49, 20. causantes quod . . . 3, 143, 13. de exceptoribus, quia non occurrerant, causari 3, 143, 27. consulem deesse inuidiosissime causabantur 3, 87, 9.
- cautio (*Empfangsbescheinigung, Quit-tung*) 3, 50, 15.
- caueo: quis eis cauet, quis eos securos facit? 1, 129, 15. cauerent tangere 1, 131, 9. caue obieceris 2, 340, 13. caue dixeris (*ne loquaris Uulg.*) *2, 457, 5.
- cedere sententiae 1, 26, 20. iudicio 1, 27, 21. concilio (*ex con.*) 1, 27, 28; cf. 1, 178, 22—24. 179, 14. imperatori 1, 137, 23. consuetudini 1, 188, 23. ad sacrilegium regibus 2, 136, 23. auctoritati librorum dominicorum 2, 236, 15. ueritati 2, 300, 24. 3, 122, 19. 153, 12. diuinis litteris 2, 341, 16. *abs.* necesse est cedatis 2, 400, 14. de Optato quodlibet sentias facile cedo 2, 422, 6 sq. — in parte cessistis †2, 75, 5.
- cellulae et agelli 2, 580, 18.

- censura titulus tribuni et notarii* †3, 205, 29.
centenarius fructus 1, 42, 17.
centenus fructus 1, 239, 6. 370, 23.
 in ubertate centena 1, 274, 1.
centuplum adu.: centuplum recipiet eam (substantiam) †2, 145, 6.
cerebrum: quis hoc sano cerebro diceret? 2, 76, 29.
certus erat ordinatores suos non esse traditores 3, 78, 32.
ceteri tales 1, 57, 19. 3, 67, 8. *cetera talia* 2, 174, 21. 3, 64, 29. 83, 9. 106, 25. *de cetero* = in posterum 2, 146, 9.
character militiae (imperatoris) 1, 80, 28. 2, 160, 12. 3, 169, 20 sqq.
 regius 2, 355, 11. *dominicus* 1, 298, 16.
charta, chartula cf. Ind. nom.
chorus episcoporum 2, 555, 21. *cf.* †556, 3.
chrismatis sacramentum 2, 154, 2 *cf.*
christianitas (Christentum et Christenheit) †2, 121, 24. †123, 4. †126, 23. †138, 24.
cibaria dominica 1, 74, 24.
cibus panis 2, 40, 22.
cinis stercoris (scil. aridi exusti) 2, 454, 10.
circa: spirituales operationes circa praesentem salutem 1, 219, 20.
 circa eos occupati sunt 1, 219, 22.
 eadem circa ecclesiam caritate 1, 237, 11. *circa opem dixerim humanam (nos pauperes)* †2, 126, 4.
 segnitia circa aliquem 2, 329, 9.
 manebit circa eos dicta sententia †2, 466, 16. *circa nos constituta* †3, 309, 16. *circa idola (κατεῖδων, idololatriae deditam Uulg.) esse ciuitatem* *2, 337, 11.
circuitibus (= ambagibus) anfractuosus interpositis 2, 179, 30.
circumagere fundas (im Kreise schwingen) 2, 120, 20.
circumamicta (circumdata Uulg.) *2, 256, 18.
circumcellionica fortitudo 2, 133, 15.
circumfulgeo: e quibus (stellis) caelum circumfulget 2, 481, 5.
circumsaeptus his uitiis catholicus 1, 252, 21.
circumscribo: tempus lugendi et mihi et uobis circumscripserunt eloquia diuina 3, 281, 10.
circumstantia lectionis (Umgebung einer Stelle) 2, 156, 18. 518, 11.
circumtundere aliquem lapidibus 2, 458, 6. *circumtunsus sanctarum paginarum uocibus* 1, 19, 14.
circumuentio: (quae praepraeuenerat dicere) ante sunt nostra praeuentione refutata quam illius circumuentione prolata 3, 209, 23.
ciuilitate res suas uel suorum repetisse (im Wege des Zivilprozesses; opp. criminaliter accusasse) 3, 62, 3.
clamo: aduersus nos facta sua (*accus.*) clamant 1, 45, 6. cum haec inuidiose clamauero 1, 275, 5. quod clamant scripturae 2, 13, 8; *cf.* 1, 81, 9. 111, 6. 236, 26. †2, 42, 2. †45, 6. 52, 9. 391, 19. 3, 132, 25. quem... satellitem clamant 2, 151, 26 sqq. aperta ueritas clamet 2, 242, 25. quae (testimonia) nos cum ipsis clamamus 2, 283, 18. cum eos concilium clamet famosi criminis reos 2, 432, 15. qui illis per prophetam clamat 1, 133, 7. testimonia toto terrarum orbe clamantia 2, 13, 25. sicut concilium eorum clamat 1, 152, 17. quae (ecclesia) nihilominus clamet (*ex con.*, eam *cod.*) 2, 568, 25. — quam malam causam haberent ipso suo timore clamabant 3, 144, 10.

- clanculo euadere 2, 196, 8.
- clareo: claret et liquet 1, 240, 17; cf. 2, 466, 25. quos baptizatos esse claruerit 2, 391, 12. cum claruisset nos agere uoluisse 3, 141, 10; cf. 142, 5. claret apud traditores esse multitudinem aquarum †3, 299, 17. tanta manifestatione clarent quae dicturus sum 2, 175, 14. nonnulla membra ecclesiae... claruerunt 2, 319, 18. rebus tanta manifestatione clarentibus 2, 456, 6.
- claresco: ut ipsa uarietas deprehensa claresceret 3, 46, 32. ut inde uerba illa clarescerent 3, 155, 4.
- claritas passionis 1, 343, 3.
- clericatus, clericus cf. *Ind. nom.*
- coaedifico: in corpus et membra Christi coaedificantur 2, 307, 28.
- coaequo: adulteros legitimo uiro 1, 58, 7. haereticus nesciens auaro scienti coaequetur 1, 230, 2. nec bonos facile coaequamus Cypriano 1, 299, 26. diuinis oraculis sua somnia coaequabant 2, 496, 15.
- coetaneus infra unum annum 2, 72, 4.
- coagula uda concepti sceleris †1, 51, 19 *cet.*
- coapostolus 1, 62, 14.
- coapto = assigno: non tria tribus singillatim esse coaptata 2, 63, 23. quod sequitur etsi mihi non audeo coaptare 2, 163, 5.
- coarto: coartare se et prece et intentione mentis ad deum 1, 189, 1. hoc eis in ora coartate 2, 22, 8. in artissimas coartaris angustias 2, 66, 15; cf. 73, 23. 3, 245, 31. magnis angustiis coartatus 2, 193, 6; cf. 206, 14. coartatus respondet 2, 191, 4. Donatistae de Maximiani causa coartati 3, 77, 31. quando me in haec uerba exquirenda coartarem? 2, 499, 15. per saepes et spinas nos coartare debemus 3, 196, 4.
- codex cf. *Ind. nom.*
- coeperunt appellari 2, 129, 19; cf. 1, 202, 27. 3, 72, 22. 73, 2. 191, 26.
- abundat: quod quidam eorum dicere coeperunt 1, 79, 3. dilationem petere coeperunt (*i. e.* petiuerunt) 3, 49, 12; cf. 3, 54, 23. 33. 73, 4. 146, 5.
- coepiscopus 1, 20, 22 *cet.*
- cogito: ex uestro Emerito cogitare potuisti 3, 240, 22.
- cognitio: apud Constantini cognitionem (= iudicium) reum asseruit †3, 118, 25.
- cognitor cordis 2, 239, 27.
- cognominalem se spiritus sancti fuisse 2, 177, 3. — *subst.* cognominalem habere 3, 115, 1.
- cognosco = noui: 'ostende lectores'; omnes cognoscitis †2, 439, 19. = agnosco: christiana in uobis sacramenta cognosco 2, 370, 24. cognoscere (*richten*) inter partes †2, 487, 11. 3, 158, 14. illud sacramentum Christi esse cognoscitur 1, 226, 23. in scripturis ecclesia cognoscitur incipiens ab Hierusalem 2, 290, 28. qui Christum cognoscitur non amasse †3, 227, 11.
- cogo: ad eorum communionem cogi 1, 29, 6. ut retrorsus in illa cogeretur 2, 72, 32.
- cohaereo *cum dat.* 1, 302, 5. 372, 14. 2, 232, 16. 483, 20. 3, 122, 18.
- cohercitio *et plur.* 2, 114, 7. 115, 26. 301, 25. 3, 104, 5.
- coinquino 1, 128, 23. 140, 7. 2, 77, 10.
- collatio: disputationibus et conlationibus episcoporum 1, 180, 1; cf.

- 2, 456, 13. 19. 3, 39, 15 sqq. 98, 28. 112, 22 *et*. in conlatione disputationis 2, 500, 15. uos non ad contentionem, sed ad conlationem uocamus 2, 581, 19; *cf.* confero. — cui facta est curarum collatio (*i. e.* in quem curae collatae sunt) †3, 281, 21.
- collectam et dominicum agere 3, 82, 14.
- colligare *cum dat.* 1, 139, 16.
- colligere = tollere, suscipere: cum siue uiuus seu mortuus, collectus tamen nostris ostenderetur 2, 454, 16. sine aliqua degradatione colligendos credidistis 2, 469, 27. utrique a uobis recepti et collecti sunt 2, 526, 12; *cf.* 527, 14. 3, 170, 5. 18. 19. 226, 2. 6.
- colonus (*opp.* possessor) 2, 301, 17.
- columbum se nominet miluus 2, 113, 15 sq.
- comitatus, us *cf.* *Ind. nom.*
- comitor *cum dat.*: militibus sibi comitantibus 2, 51, 16.
- commaculatio 3, 26, 24.
- commemoro = memini: 1, 139, 26. 2, 41, 21. — = commonefacio: te commemoro 2, 95, 18; *cf.* 2, 246, 2. *271, 1. 352, 27. 3, 134, 13. 24. — commemoror *cum inf.*: quae (gentes) commemorantur fidem recepisse 2, 279, 21.
- commendatio: (spiritus sanctus) dabatur ad commendationem rudis fidei 1, 212, 25. desuper eum (spiritum) certa sacramenti commendatione mittendo 2, 64, 28; *cf.* commendo.
- commendo = significo, exprimo, manifesto, demonstro (= συνιστάναι *Test. nou.*, *cf.* II Cor. 6, 4): quos (christianos) usque ad extremae terrae scriptura commendat 2, 166, 8. illud, cui non respondisse Petilianum saepissime commendauit 2, 210, 16; *cf.* 2, 264, 4. 269, 25. 278, 29. 295, 17. 298, 14. 300, 20. 305, 6. 311, 15. 312, 13. 313, 9. 315, 15. 319, 2. 357, 25. 375, 20. 376, 4. 406, 3. 455, 9. 3, 65, 19. 21. 69, 19. 75, 18. 80, 9. 117, 15. — = commoneo: quare non addidit Petilianus quod apostolus addidit et ego maxime commendauit, ut etiam hoc nobis exponeret 2, 219, 11. quomodo sit exhortatus et commendatus a domino 3, 130, 14.
- commercium scelerum et societas criminum 1, 20, 17. cuius (sanguinis) sancta commercia propheta cecinit 1, 31, 18.
- comminatio 2, 530, 9.
- comminor 2, 459, 25. 3, 205, 14.
- commisceo *cum dat.*: quos necesse est arcae dominicae commisceri (*vermischt sein*) 2, 525, 26.
- committo: uide quo te commiseris 2, 34, 25. nolumus in has ingeniorum contentiones nostram disputationem committere 2, 240, 10.
- commotius sed tamen fraterne indignari 1, 292, 7.
- commotiones saecularium iudiciorum perpeti 2, 553, 11; *cf.* 3, 120, 13 *et* 3, 141, 4: cuius motum aduersum se nullum adhuc senserant.
- commouere leges aduersus aliquem 2, 458, 28.
- communicatoriae litterae 2, 3, 7.
- communico: eadem sacramenta communicabant 3, 135, 25. — cum talibus ... cenam mensae dominicae communicatis 1, 108, 19; *cf.* 2, 24, 23. 3, 25, 1. 27, 11. — =

- κοινωνῶ, *bin in (Kirchen-) Gemeinschaft: abs.* 3, 209, 15. *cum dat.* Psalm. 126. 1, 182, 9. 262, 4. 2, 19, 20. 31, 30. 233, 8. 235, 21. 3, 59, 31. 60, 5. — communicare peccatis alienis 2, 531, 10. daemoniis 3, 62, 32.
- communio catholica 1, 24, 3 *et passim*. — in communionibus ab ecclesia separatis 1, 162, 20.
- communiter adhuc ista uerba dici possunt 1, 96, 5.
- commutare in melius 1, 245, 16. 301, 8. 321, 28. 365, 6. 2, 447, 13. in deterius 2, 190, 8.
- compages domus 1, 371, 8. texturæ 1, 156, 4. ecclesiae 2, 159, 16. corporis Christi 1, 67, 11. 106, 11. unitatis 1, 65, 11. 2, 152, 22. caritatis 1, 218, 9. 2, 308, 12.
- compagino: in bona fide et spe et caritate unitati compaginatus ecclesiae 1, 244, 21.
- compago, inis: lignorum 2, 241, 4. corporis Christi 1, 313, 3. unitatis 1, 264, 4. pacis 2, 241, 19.
- comparatio: ex comparatione 1, 105, 10. in comparatione 1, 152, 6. 339, 25. 2, 81, 26. 252, 10. 14. 275, 26. 277, 2. 481, 1. 491, 27. 560, 26. 3, 232, 4.
- comparatio per magis: magis credibile 1, 26, 16. multo magis misericorditer 1, 71, 20. quanto magis magnus erat 1, 201, 10. magis crudeliter 3, 71, 17.
- comparationis gradus diuersi iunguntur: nequissimi et impii 1, 131, 23. prouida et misericordissima dispensatione 1, 282, 6. satis atque uberrime 1, 290, 6. fictus et pessimus 2, 25, 21. acelus et maximum et manifestum 2, 32, 12. hoc minimum et leue ducitis 2, 221, 25. indocti pessimique 2, 326, 20. fidelis et iustissimus †2, 416, 22. celebrissima et clara notitia 2, 505, 6. perfecte pleniusque damnatus 2, 507, 6. inanissimis et superuacuis morarum interpositionibus 3, 144, 8.
- comparatiuus gradus 2, 489, 25. 490, 11. 491, 13.
- compars *subst.*: si istae sunt partes, nihil nobis praeiudicant nomina compartis †2, 81, 16.
- compellere in gemitum 1, 120, 7 sq. qui me respondere compellunt 2, 24, 3.
- compendiosus: ut compendioso dolore natum decidat uulnus †2, 429, 16 *cet.*
- compendium 2, 363, 19. †428, 22 *cet.* 453, 10. 497, 19. 519, 26. 561, 19. 580, 4. 3, 217, 16. †230, 7. 233, 3. — de compendio... monstratis 3, 221, 12.
- compensatio: propter compensationem custodiendae pacis et unitatis 1, 111, 9.
- comperdo *1, 116, 13 (*perdas Uulg.*).
- competo: quoniam non competeret prius defendi hominem quam accusari 3, 73, 11. huic uox illa competit 3, 238, 17 sq.
- compingo: compactum lignum 2, 241, 6.
- complexio: quae (consuetudo) bonos et malos una complexione portabat 1, 198, 17. o acutissimam complexionem (*Schlußfolgerung*) 2, 139, 24. bicipiti complexione insidiantes 2, 344, 9.
- compluo (*beregnet*): quos etiam foris conpluit (euangelium) 1, 238, 20.
- compresbyter †2, 24, 15.
- compungo: compunguntur timoribus

- et redeunt ad uiam pacis 1, 220, 3. diuisi non compungimini 2, 55, 10. compungaris et confundaris et corrigaris 2, 110, 12.
- computator rigidus (dominus) †3, 282, 6.
- computo: ecclesia in eis computabatur 1, 111, 19 sq. in terra uiuentium computantur 1, 168, 27. in membris columbae unicae computentur 2, 385, 22. nec uos computabimini inter filios dei 3, 251, 12. *cum duplici nom.*: zizania propterea computarentur 2, 450, 6.
- concathedraneus: prodecessorem suum et non solum consocium, sed ut ita dicam etiam concathedraneum 2, 223, 30.
- concerni obscurari obtegi nullo modo potest 2, 466, 25.
- concessio 2, 349, 16. 351, 10. 352, 28. 358, 5; cf. consensio.
- concido: diuisi atque concisi 1, 26, 25. minutatim secti concisque 1, 29, 1; cf. 1, 93, 10. pars Donati in multa minutissima frusta concisa est 1, 153, 17; cf. 1, 292, 12. 2, 12, 25. 93, 13 et concisio.
- concilio pronuntiare, damnare, dicere, declamare 1, 83, 11. 125, 21. 126, 7. 12. 141, 21. 2, 470, 20. 500, 14. 501, 14. 25. 519, 7. 520, 2. 531, 6. 547, 4. 559, 17. 3, 32, 12. 102, 18.
- concisio = schisma 1, 335, 7. 2, 12, 24. 25. schismatum concisiones 1, 249, 12.
- concitator paratorque rixarum 2, 386, 27.
- conclamo: qualem illum fuisse Africa tota conclamat 2, 55, 2. ignorare quidquid tota Africa conclamabat 2, 530, 15. — *cum nom. et inf.*: quod esse undique conclamabatur Optatus 1, 64, 25.
- concorditer 1, 113, 10. 134, 18. 179, 18.
- concordissima auctoritate 1, 179, 14.
- concrepemus ueritatis et libertatis uocibus †3, 289, 19.
- conculcare mollia frumenta 2, 320, 21.
- concurro *cum dat.*: non eis concurrebat Cyprianus 1, 353, 6.
- concursum uarii phantasmatum 1, 295, 8.
- concedeo: quae mihi concedent *1, 217, 12. *219, 26.
- conditores haeresum 1, 339, 13.
- condere concilium 2, 405, 15. 507, 5. 568, 19. decretum concilii conditum est 2, 467, 7; cf. 509, 5.
- conectunt calumnias 3, 29, 19. qui orbi terrarum conecterentur (= conexi essent) 1, 20, 2 sqq. sibi totus orbis in catholica ecclesia conectitur 1, 113, 9. — = addo, adiungo: conexuit dicens 2, 6, 23. 248, 18. conectit et dicit 2, 248, 22. conexum est testimonium 2, 33, 31. in eodem psalmo conectitur 2, 63, 1. conexuisti magnum documentum 2, 134, 23.
- conexio: unde ipsius sacramenti conexio in Africam uenit 1, 78, 25. ratiocinatio tali conexione perficitur 1, 346, 16. sacramentorum communio et conexio 2, 278, 3.
- conexus: per conexum et contactum 2, 159, 16.
- confectio (olei): †3, 296, 25. †297, 7. *299, 29. †300, 1.
- confector uenenorum 2, 154, 18.
- confero: plurima in aliquem 1, 41, 27. — si ad ipsas res uisibiles animum conferamus 1, 206, 3. — sententias contra aliquem 2, 291,

9. — sermonem cum aliquo 1, 35.
 2. — *abs.* = agere, disputare, disceptare cum aliquo: conferebant cum illo (συνέβαλλον αὐτῷ, disse-
 rebant cum eo *Uulg.*) *2, 337, 15;
cf. 2, 337, 20. 340, 8. 346, 21.
 500, 7. 25. 579, 13. 3, 39, 3 (dis-
 putando inter se) noluisse conferre
 3, 44, 18. nobis conferentibus 3,
 97, 11. *cf.* collatio.
- confidere de causae ueritate 3, 57, 2.
 in domino *2, 5, 19. in dominum
 *2, 417, 12. in hominem 2, 418, 6.
 configere in fronte 2, 22, 7. 579, 25.
 confirmata nequitia 1, 246, 5. mentis
 uanitas 1, 248, 11 sq.
- conflagrauit ingens in uos inuidia 2,
 455, 4.
- conflictatio diuturna (*Streit*) 3, 83, 6.
 conflictio (*Streit*) 2, 507, 15. 3, 43, 14.
 72, 4.
- conflictatum diu est ab eis 3, 55, 6.
 conflo: nonne falsa conflatis? †2, 92,
 25.
- conformo: si audias precem sacer-
 dotis uerbis euangelicis conforma-
 tam 2, 58, 31. *cum dat.*: (ne) pes-
 simo capiti conformemur 2, 25, 22.
- conforto *2, 334, 11.
- confricare frontem 1, 267, 13.
- confundo = αἰσχύνω, *beschämen*: ut
 confunderet sapientes 1, 282, 8;
cf. 2, 110, 12. 211, 19. 344, 7.
 481, 21.
- confusio = αἰσχύνη, *Beschämung* 1,
 266, 24. 3, 210, 4.
- congenerat credentem annuntiator 2,
 26, 2 sq.
- congero *cum dat.*: regale signum
 thesauris regalibus congeretur 1,
 80, 22.
- conglutino: huic inhaerere et conglu-
 tinari desiderans 1, 281, 15.
- congregalis *subst.* 2, 172, 4.
 congregatio hominum 2, 234, 6.
 congreco *cf. abl. loci.*
 congruentior intellectus 2, 219, 21.
 congruentius 1, 55, 7. 105, 5.
 congruus huic sceleri gemitus 1, 58,
 11. illi tempori congrua sacramenta
 2, 149, 18.
- coniuentia 2, 235, 14.
- coniugatio: absorta *1, 59, 5. adpli-
 cito †2, 439, 3. applicitum 3, 235,
 6. implicuit †2, 125, 25. 171, 21.
 implicati 2, 456, 11. exiet 1, 115,
 3. exient *2, 278, 9. exiuit *2, 62,
 28. periet *2, 82, 17. perit = peri-
 iit †2, 125, 26 *bis.* †133, 3. 4.
 †134, 20 *bis.* prodiet *2, 250, 7.
 falsus (fallo) 1, 94, 8. 2, 178, 5.
 feris = ferris 2, 126, 18. igno-
 tum (ignosco) 2, 177, 21. misertus
 1, 164, 13. *2, 248, 26. *250, 17.
 odiunt 3, 169, 7. odieritis 3, 161,
 2. oreretur 1, 292, 9. paritum 3,
 42, 21. personaturum 2, 62, 27.
 piguerit 2, 333, 14. 3, 81, 26.
 praestitum 1, 29, 6. 2, 200, 5. 3,
 83, 17. praestiturus 3, 65, 28. pro-
 siliuit 3, 146, 22. resiliuerit 2, 449,
 6. praetentis 2, 344, 18. protensus
 †3, 123, 20. recensitis 3, 46, 1.
 recensitum †3, 123, 15. redarguti 2,
 333, 5. refriguisse 1, 303, 12. ser-
 piebat 1, 218, 15. tacitis (taceo)
 2, 133, 8. tunsos 2, 453, 8. circum-
 tunsus 1, 19, 14 (*cx pro x in perf.*
hic illic codd. ant.; *cf.* adiuncxit
WY 2, 523, 6. *SU* 3, 14, 15.
 disiuncxit *KL* 1, 171, 17. extincxit
Y 2, 460, 6. finxerunt *JK* 1.
 196, 20).
- coniugatio *periphr. act.* = *fut. act.*:
 quae (separatio) in litore futura
 est 1, 91, 17. an hoc dicturi sunt?

1, 129, 3; cf. 1, 136, 27. 149, 9. 151, 10. 2, 115, 21. 210, 25. 232, 24. 25. 234, 10. 236, 16. 249, 7. 356, 4. 423, 3. †436, 6. 442, 5. 6. 471, 14. 567, 24. 568, 2. 573, 17. 3, 23, 17. 149, 15. 251, 8. 19. coniugium = coniunx 3, 174, 2. coniugati et senes 3, 231, 29. *coniunctiones raro uariant*: uel — aut 1, 41, 10. 12. uel — siue 2, 296, 18. 20. uel — uel — aut 3, 223, 31. siue — et †3, 241, 23. 24. *coniunctius*: quantum erat, <si> ferrent unum *Psalm.* 86. *pro* siue — siue: ascendas descendas <ex eas> intres uerseris tergiuerseris 2, 146, 26. scierit nescierit 2, 392, 7; cf. s. u. uolo. *coni. imperf. pro praes. et iuxta praes.*: quamuis ... distinguarent, iubentur 1, 98, 7 sqq. si ... proponerentur, non dubitatur quid respondeant 1, 140, 25 sqq. si ... superaret, etiamsi ... teneretis, quid restet, nisi ut ... diligatis 2, 18, 29 sqq. quam inique faciatis, etsi ... probaretis 2, 34, 10 sqq. quod etsi possetis, quid faciatis 2, 37, 19. quid mansuetius sit, quam ut ... multarentur? 2, 114, 6 sq. quae ignorare non possem, eo quod Afer sim 2, 185, 2 sq. uide quemadmodum ... obstringat, ne ... subreperet 2, 330, 26 sqq. ut ... posset, scripsisti, ut tibi ... recitetur 2, 392, 27 sq. aspice, utrum nihil ... distaret 2, 521, 22. unde apparet quam impie ... obicerentur 3, 67, 6 sq. sententiam in ore habere solent, cum ... defenderent 3, 78, 1 sqq. quamuis ... seruentur, donec ... segregentur (*praecedunt et sequuntur imperfecta*) 2, 103,

20 sqq. ut quaereretur, quae uel ubi sit ecclesia 3, 148, 5. non solum ut mens exerceatur, uerum etiam ut animus aduerteret 3, 237, 25 sqq. hortaris optando, ut se ... temperaret, id agis, ut ... permittat: quid aliud, nisi ut ... seruet, quia ... non deberent *cet.* 3, 252, 26 sqq. *coni. imperf. pro plusquamperf.*: gaudium esset, si tunc nolletis *Psalm.* 79. neque ... fieret, nisi ... praeuuleret 1, 23, 23 sqq. si ... intellegeret, nec ... fieret 1, 27, 15 sqq. obesse non possent, etiamsi ... dicerentur 1, 29, 23 sqq.; *similia passim.* — *coni. plusquamperf. pro imperf.*: factum est, ut ... se ecclesiae reddidissent †2, 425, 5 sqq. = †540, 14. dedit folles uiginti, ut factus esset presbyter †2, 441, 5. ne forte ... noluisse 3, 42, 7 sqq. quod utinam profuisset, ut ... maluissent 3, 143, 20 sqq. ne ... siluissim, ... intimaui †3, 206, 12 sqq. persecutus es, ut ... pepulisses †3, 309, 2. *coni. perf. sensu potentiali*: si dixerint 1, 163, 11; cf. 165, 24 sq. 174, 6 sq. 17 sq. 192, 28. 29. 197, 1 sq. 200, 10 sq. 209, 28 sqq. 211, 14 sq. quando ... inciderit 1, 174, 14. quisquis ... uenerit 174, 26. quod ... prauum esse perspexerit 1, 210, 23. quas (persecutiones) ubi potuerint faciant 2, 22, 17; cf. 2, 44, 15. 17. numquid ius dicit ... aut quod dixerit ius est? †2, 58, 7. forte stellae significauerint spirituales christianos 2, 481, 7. — *sensu concess.*: ecce rex fuerit persecutor 2, 137, 23. *coniuro*: pro quod uobis coniurastis †2, 441, 4. qui Paulum inter-

- ficere coniurauerant 2, 461, 15.
conari, ut 3, 57, 4.
conquadro: nec nobis nec ipsis con-
quadrat ratio ueritatis 1, 66, 16.
conquasso: non ut homo moriatur,
sed ut conquassetur ualde *Psalm.*
151.
conqueruntur iudici 3, 145, 6.
consacerdos 1, 21, 4.
consceleratus †1, 23, 10. 2, 5, 9.
conscindo: pace Christi conscissa
Psalm. 25; *cf.* 2, 35, 12. 3, 31, 4.
217, 24.
conscriptio gestorum 3, 39, 5. 44, 16.
46, 6. 49, 2. 143, 26. 154, 28.
mandati 3, 144, 2.
consensio 2, 349, 5. 352, 19.
consentire *cum dat. passim.* — in
aliquid: qui sibimet in eam (con-
spersionem) consentiunt 1, 105, 8.
Cypriano in illam sententiam 1,
303, 8; *cf.* 2, 410, 18. <in> furtum
2, 53, 30. in quos iudicatuos con-
senserunt 2, 509, 8. in diem peren-
dinum 3, 143, 10. *cf. etiam* in quod
(quo *Cypr.*) Plato consentit †1, 340,
21. — ad aliquid: ei ad idolorum
cultum 1, 41, 8; *cf.* 1, 99, 25. 266,
29. 289, 5. 3, 40, 23. 74, 9. 107,
2. 137, 18. — aliquid (*neutr. pron.*):
hoc non consenserim 2, 521, 13.
3, 187, 26. — *cum inf.*: consenti-
mus Cypriano haereticos remissio-
nem dare non posse 1, 288, 8.
hoc facere consenserunt 3, 112, 6.
consequens: docuit ex consequenti 1,
95, 11. tamquam certissimum et
consequentissimum concludebas 2,
351, 13. — consequentia = uerba
quae sequuntur: 1, 104, 19. 2.
136, 18. 187, 3. 250, 15. 254, 23.
— = quae inde consequuntur, *cum*
dat.: ostendens ea consequentia
his 2, 342, 18. consequentia demon-
strare seu uera ueris seu falsa falsis
2, 346, 24.
consequenter *cum dat.*: absurditatem
uerbis praecedentibus Petiliani con-
sequenter et a me commemoratam
2, 382, 11. — = in consequenti-
bus 1, 89, 15. 98, 1. 109, 12. 117,
5. 2, 26, 26. 59, 28. 252, 24. 267,
15. 337, 23. 3, 67, 29.
consequor: ne se loquentem conse-
quantur falsa 2, 347, 2. illa me
horrenda consequetur absurditas
2, 384, 13.
consideo: ut considentes potius age-
rent quam stantes 3, 46, 2. omnium
qui tunc considerant episcoporum
sententiis 3, 80, 31.
consistere loco petitorum 3, 52, 23.
consociatio peccati 3, 25, 13.
consociare in unitate Christi 3, 249, 28.
consocius fit euangelii 2, 221, 4. pro-
decessor suus et non solum con-
socius 2, 223, 30.
consolor *pass.*: pusillanimes conso-
lentur 2, 360, 13.
consonantia uitae 3, 105, 25.
consonare interpretationi 2, 239, 11.
consonate paci 3, 122, 18.
consonus: (testimonia) utraque diuina
et utique consona 3, 64, 17. —
cum dat.: uerbum Punicae linguae
consonum 2, 152, 25.
consors: (ne) a consortibus granis
separentur 1, 55, 6. in malo illi
(*dat.*) lapsu consortes †3, 206, 20.
consparsio 1, 105, 7. *106, 6 (con-
spersio *Uulg.*).
constituta imperialia 3, 86, 31. pri-
orum tuorum circa nos †3, 309,
16. — *sing.* 3, 87, 15.
constitutio 1, 37, 19. 39, 3. 40, 4.
2, 127, 9.

- constitutus = *av*: 1, 19, 20, 40, 25.
50, 25, 57, 16 *et passim*.
- constricta (dicere, *synon.* presse) 2, 343, 13. si (homines) laqueos diaboli constrictus implicat 2, 467, 2. constrictio sermonis 2, 343, 22.
- constructio ad sensum: plebes (*plur.*)
... illi 1, 53, 18 sq. populus... securos illos facit 1, 60, 21 sqq. quisquis... putent 1, 121, 23 *et* 122, 2; *cf.* 1, 307, 4 *et* 8 sqq. si quis... intueantur 1, 150, 5 *et* 8. populo... eorum 2, 149, 14 *et* 16. populum... neglegerent 3, 128, 25. 26. pars Donati, qui... occidunt 3, 229, 3.
- consultor 2, 301, 23.
- consumma illos *2, 149, 25.
- consumo: ut malam uitam peiore morte consumant 1, 138, 24; *cf.* 3, 233, 27. hominibus in operibus carnis uitam consumentibus 2, 154, 5.
- contaminatio 1, 26, 1. 3, 240, 4.
- contaminatissimus 3, 240, 6.
- contemno *cum inf.* 2, 12, 26.
- contentiose 2, 404, 18. 3, 246, 17.
- contentiosus 1, 252, 6. 369, 1. 2, 144, 23. 247, 1. 251, 25. 330, 23. 360, 9. 580, 19. contentiosissima unitas 2, 347, 7.
- conteri publicis legibus 2, 304, 19.
- conterere peccantes atque corrigere 1, 102, 26. conterere atque humilare cor suum 1, 103, 19. conterere tempus in re 2, 293, 23. 3, 144, 26.
- contestor: inter quos se periclitari contestabatur 1, 25, 7. clamans atque contestans, quia 3, 266, 5.
- contexto: de hac ora uestis unitas contextitur 2, 153, 25. generationes euangelista contextit 2, 247, 8. — = dicendo iungere, formare: ita contextuit 1, 100, 22. quem (locum) ita contextuit 1, 369, 6. quod deinde in epistula tua contextuisti 2, 422, 3. deinde contextis quae tibi bene sonare uidebantur 2, 443, 17. contextit scriptura *et* dicit 3, 129, 16. quid scriptura conterat 3, 130, 25. 27.
- contextio uestis sacerdotalis 2, 154, 8. — (= *Text*): lectionis 1, 37, 25. epistolae 1, 77, 24. 2, 425, 15. sermonis 2, 394, 3.
- contingit de suo predecessore 2, 224, 8. — *cum accus.*: quae nunc conticesco †3, 202, 21.
- contingit *cum inf.* 1, 53, 9. 284, 13. — *cum accus. et inf.* 1, 248, 19. †2, 24, 27.
- continuatio locorum 1, 147, 5.
- continuo (*ohne weiters*) 1, 34, 7. 2, 348, 29. 553, 20. 3, 85, 14. 154, 5.
- contorqueo: quomodo putes eos contortos atque confusos 2, 344, 6.
- contra quam 1, 39, 14. 201, 5. 236, 18. 2, 567, 1. contra uenio 1, 23, 12. 2, 202, 4. contra credo 2, 185, 26. contra facio 2, 334, 26. 3, 3, 18. contra sto 2, 457, 23. 556, 7. — *e contra* †2, 109, 18. †3, 295, 6. — contra quod praecipit uiuunt 1, 353, 15.
- contradictio (*Gegenschrift*) 2, 325, 19.
- contradictores linguis (*dat.*) prophetarum 2, 38, 4. contradictor dominus †3, 303, 15. — *abs.* 3, 172, 30.
- contrahere concilium 2, 405, 14. †424, 25. 445, 12. †535, 9. — contrahere peccata 1, 68, 3. bonam famam 2, 380, 7.
- contrarium: respondere a contrario 2, 358, 7. *e contrario* recitare 3, 91, 17.
- contrascibo †2, 440, 9.

- contrectatio inmunditiae 3, 27, 5.
 contremescere nefas 2, 570, 15.
 contristo 1, 174, 13. contristor 2, 169, 4. †3, 206, 2.
 contuitu ueritatis 2, 427, 24.
 contundo: reprehendi atque contundi 2, 240, 2.
 conuellere consuetudinem 1, 292, 4. iudicia 2, 423, 3.
 conuenientes in idem sententiae 1, 303, 9.
 conuenientia (*Übereinstimmung*) nominum 3, 86, 1.
 conuenientius dicere 2, 373, 6. conuenientissime 3, 230, 16.
 conuenire (*ein-, vorladen, auffordern, belangen*) sequente ut: 1, 268, 2. 2, 456, 18. 3, 55, 22. 72, 19. 97, 11. 145, 17. 247, 9. — de re 3, 54, 13. — *abs.* 3, 39, 18. — apud acta conuentus 2, 456, 28. — conueniatur conscientia 2, 293, 12.
 conuenticulum 1, 41, 17. 218, 20. 2, 243, 13. 555, 4. 3, 27, 14.
 conuentio (*Vorladung*) 2, 457, 3.
 conuentus (*Kirchengemeinde*) 2, 508, 22.
 conuersatio (= *ἀναστροφή, Lebenswandel*) 2, 495, 19 *et*.
 conuersio uoluntatis ab errore ad ueritatem 2, 369, 20.
 conuersor: aliud profitentes et aliter conuersantes 1, 67, 2.
 conuerto: a separatione conuersus 1, 302, 26. — *intr.*: quem (diabolum) nullo modo ad iustitiam conuersurum 2, 333, 16.
 conuiciator 2, 61, 20. 174, 25. 3, 29, 4.
 conuicior *cum dat.* 2, 161, 26. 172, 5. — conuiciante leuitate 2, 239, 24.
 conuiciose 2, 176, 17.
 conuiciosus 2, 175, 19.
 conuictio = confutatio 1, 357, 15. 2, 509, 16. 572, 9.
 conuincere de re: 1, 24, 26. 137, 12. 2, 192, 2. 484, 27. 3, 78, 13. 225, 2. — conuincor *cum inf.* 1, 98, 18. 247, 22. 250, 19. 298, 20. 321, 27. 357, 11. 2, 36, 1. 40, 18. 233, 24. 236, 20. 297, 5. 3, 116, 2. 143, 18. 149, 21. 204, 5.
 copiosus inuentor 2, 30, 18.
 copulatio caritatis 1, 290, 22.
 copulo *cum dat.* 1, 372, 8. 2, 51, 30. 232, 15. 375, 7. 376, 19. 506, 11.
 cor = mens, prudentia, iudicium 1, 27, 12. 139, 8. 297, 16. 2, 41, 10. 74, 1. 144, 31. 146, 27. 161, 27. 198, 17. 258, 5. 533, 20. 3, 112, 25. 202, 1.
 cordatus = mentis sanae, prudens 2, 202, 27. 537, 10.
 cornua uentilabri 1, 122, 14.
 coronas damnatorum somnare 1, 138, 15.
 coronatio: merita (sua) coronari gloriantur 1, 64, 23. nullo modo eorum innocentia coronamur 3, 32, 1. — coronor = martyr fio 1, 255, 7. †2, 436, 7; *cf.* 1, 343, 1. 2, 303, 9.
 corporalis uis 2, 44, 20. persecutio 2, 22, 18.
 corporaliter 2, 22, 19. 35, 26. 40, 7. 403, 21.
 correctior 2, 565, 3.
 corrector 2, 116, 8. 301, 22.
 correptio = castigatio 1, 118, 23.
 corrigi in melius 1, 28, 11; *cf.* commuto, muto. — a malitia corrigi 1, 238, 25; *cf.* 298, 15. 302, 25. 347, 4. 2, 414, 13. 425, 23. †430, 5. 450, 16 (*ex coni.*).
 corrumpi a castitate 2, 166, 26.
 crassa disputatio 2, 340, 1.
 crastinus: uigilauit in crastinum *2, 241, 28.
 creatrix (innocentia) 2, 449, 1.

crebrescit impetus calumniarum et maledictorum in nos 2, 188, 10
 credor *cum inf.* 1, 69, 1. 128, 2. 289, 14. 2, 189, 23. 307, 20.
 crepitans crebris quaestiuiculis †2, 218, 18. — crepitantibus flammis ardescens paracletus †2, 61, 3.
 crepo = dirumpor: tua sententia sicut uestica crepuit 2, 148, 4.
 criminaliter accusare (*opp.* res ciuilititer repetere) 3, 62, 2.
 criminator 2, 162, 20. gladius criminator et calumniator 2, 146, 23.
 criminor: tu in me dialecticam criminatus es 2, 339, 9. — *sensu passiuo*: multo minus nos criminari a uobis debemus 2, 142, 19. ab inimicis ecclesiae criminamur 3, 31, 19.
 criminosius accusauerunt 3, 43, 32.
 cruda stultitia 3, 137, 24.
 culpabilem non omnem esse persecutionem 2, 301, 12.
 cum coniunctio *sensu causali cum ind.* 1, 74, 2. 130, 28. 2, 64, 12. †98, 23. 327, 25. 374, 4. 375, 23. 442, 17. 3, 31, 3. 70, 30 *et.* — *sensu concessiuo cum ind.* 1, 70, 11. 199, 8. 288, 13. 2, 510, 4. 3, 52, 25. 67, 28 *et.*
 cum *praep.*: cum quo 2, 343, 23. cum quibus 1, 109, 11. 182, 4. 221, 11 *et passim* (quocum *et* quibuscum *non legitur*).
 cumulatius adiuuare 3, 156, 12. apparere 3, 157, 10.
 cumulo = onero: moratoriis prosecutionibus gesta cumularunt 3, 184, 23.
 cumulus: in nos quo uelles cumulo iniectionis insurgeres 2, 30, 22. — hoc supplicantibus accedit ad cumulum †2, 142, 2. hoc ad inno-

centiae Caeciliani demonstrandae cumulum pertinet 3, 30, 13.
 cunctus: quomodo (ecclesiam) per cuncta inde diffunderet 2, 262, 9. catholica per cuncta crescente 2, 477, 10.
 curator *cf. Ind. nom.*
 curia *cf. Ind. nom.*
 curiositas (*Neugierde*) 1, 372, 20.
 curo nosse ac posse disputare 2, 362, 17. curent fieri domini sui praeceptum 3, 244, 9.
 currere in laqueos 2, 135, 3. — ne per multa curramus 2, 18, 14. <per> ceteros cucurristi 2, 132, 19. de quo (sacramento) usque in finem ita cucurrit, ut diceret 2, 318, 8.
 daemon *passim*. daemonia 1, 157, 26.
 damnabilis fides est fidem latroni seruare †2, 143, 24.
 damnabiliter 2, 371, 25. 532, 21.
 damnatio in Gallia 2, 198, 11.
 damnator 1, 28, 17. 31, 16. 2, 292, 21. 498, 7. 504, 7. 3, 45, 23.
 damnatoria sententia 2, 578, 7.
 damno: damnatus in tali crimine 1, 35, 28. damnantur de factis 1, 68, 17; *cf.* 3, 172, 7. uiuere te nolle damnasti †2, 115, 17. persecutionis crimine damnata conscientia †2, 386, 6. (Caecilianum) Brixas esse damnatum (*i. e.* Brixam in exilium missum) 3, 88, 22. Caecilianum damnarit imperator in exilium 3, 175, 30.
datiuus uel abl. pro ab: quibus (collegia) illius innocentia comprobata est 1, 26, 21. tanto episcoporum numero damnati sunt 1, 40, 11. hominibus miseris putantur apostoli †2, 42, 12. illo perfido abluatur 2, 180, 10. ut cognitoribus uel

- certe ecclesiae falsa putarentur 2, 226, 26. multi irato deo exaudiuntur 2, 295, 25. nobis (a nobis *codd. dett.*) tenetur ueritas 2, 357, 23. traditoribus (a trad. *dett.*) baptizatos 2, 450, 27. nobis (a nobis *dett.*) incerta esse dicuntur 2, 451, 24. ut conuentu sui populi non desereretur 2, 508, 22. quo (a quo *dett.*) baptizatos non rebaptizastis 2, 511, 2. quibus eorum nec nomen auditum est 2, 571, 17. prudentibus (a prud. *dett.*) definitum est 2, 581, 17.
- dator 1, 271, 19. 2, 154, 18. 306, 27.
- de: libri de sancta lege *Psalm.* 42. crimen de traditione *Psalm.* 55. qui non essent de ipsa lite *Psalm.* 123. maiores Donatistarum, id est de parte Maiorini 3, 72, 14. — *sensu instrum. uel causali*: excusare de timore *Psalm.* 22. dum terreretur de morte *Psalm.* 23. minantur de fuste *Psalm.* 140. area uentilata de cruce *Psalm.* 174. hoc factum est de mansuetudine christiana 1, 27, 22. super eius peccata de suis se meritis extollebat 1, 106, 1; *cf.* 130, 18. ut de uerbis prophetis mores arguant prophetarum 1, 129, 2. redire dimissa peccata dominus docet de illo seruo 1, 164, 3; *cf.* 1, 336, 21. 2, 4, 19. 72, 24. 178, 7. †182, 26. 245, 27. 438, 7. 3, 224, 29.
- dealbo: haeretici quoquo modo saltem christiano nomine dealbati 1, 35, 24. species dealbati parietis 2, 76, 17.
- deambulo: in illis habitat et deambulat deus 1, 93, 21.
- debacchatur (haeretica inmanitas) 2, 455, 12.
- debiles preces †2, 89, 29.
- debite digneque respondere 2, 126, 15.
- debita peccatorum 1, 214, 20. ut debita recipiant 2, 84, 24. auocat (Petilianus) homines ab intentione debiti sui (*i. e.* ne intendant ad id quod debet) 2, 184, 28.
- decennalis 1, 47, 8. 2, 20, 12.
- deceptio 3, 243, 13.
- deceptor 2, 329, 24. 379, 2. 3, 203, 21. 252, 28.
- decessor 3, 252, 6; *cf.* praecessor, prodecessor.
- decidat uulnus (= ulcus) †2, 429, 16 *et.*
- decipio: ut scirent se decepisse (= neglexisse, praetermisisse) quod haberent optimum in causa †3, 143, 5.
- declamo: quae in eum libuit declamare 2, 465, 4. in concilii sententia declamatum est 2, 511, 5; *cf.* 520, 2.
- declinatio = deriuatio 2, 361, 2. 5. 512, 12; *cf.* declino.
- declinatio: *nom.* idem *pro* iidem *passim*. duo *fem.* †3, 291, 17. — *gen.* Eufratae 1, 318, 13. Corneli 1, 155, 15. Macari 2, 76, 6. 29. Aufidi †2, 440, 15. Maxenti 3, 113, 26 (*cf.* fili *Km* 1, 211, 2. 6. 312, 18. 334, 1. 9. *A* 3, 129, 6. concilii *WXmIYm* 1, 2, 430, 3). haereseos 3, 203, 1. plebium 1, 22, 20. iniquitatum 1, 72, 1. 2, 305, 13. ciuitatum 2, 302, 7. 3, 93, 12. furentum (*subst.*) 2, 460, 21. innocentum (*adi.*) †3, 230, 4. (*subst.*) †3, 239, 31. mensum 2, 468, 26. 544, 1. haeresum 1, 185, 5. 199, 9. 339, 12. 2, 319, 19. duum *1, 117, 6 (barbarum *pro* barbararum) *DP* 1, 38, 21. *WXY* 2, 476, 24.

- 28). — *accus.* anticategorian 2, 490, 14. Hieremian 3, 110, 14. Razian 3, 235, 20. 240, 8. 10. sathanan *2, 21, 31. 33, 25. *494, 2. 577, 15. Apocalypsin 1, 70, 22. Genesin 2, 243, 1. haeresem 1, 229, 4. 7. 21. 249, 24. 331, 3. 2, 21, 27. 276, 7. 304, 11. 332, 28. 362, 2. †363, 16. 514, 10. 578, 2. domus 3, 223, 20. — *uoc.* Iesus *3, 129, 25. Iesus filius *3, 130, 19. sathanas *2, 320, 24. *3, 238, 31. — *abl.* Carthagini 3, 47, 1. 99, 16. 142, 4. Sardis 3, 101, 2. 15. igni 1, 123, 20. *2, 63, 22. 30. *64, 2. 5. igne 1, 253, 11. 22. ruribus 2, 191, 23. turri 1, 150, 25. 2, 454, 9. haerese 1, 186, 14. 2, 532, 1. haeresi 1, 222, 20 *cet.* fonti †3, 297, 27. breue (*subst.*) †2, 440, 10. forte †3, 289, 25. infidele (*subst.*) *2, 78, 24. innocente 1, 31, 2. 3. 2, 51, 25. mendace 2, 150, 18. omnipotente †2, 380, 20. ueteri *1, 106, 27. uetere 1, 68, 18. 106, 25. 2, 553, 24. consequenti 1, 37, 25. 2, 394, 3. sequenti 1, 297, 11. 2, 410, 1. 508, 14. 3, 59, 15. 143, 15. euanescenti †1, 51, 20. †2, 499, 12. praecedenti 2, 394, 2. nihilo 2, 367, 23.
- declino = deriuo: utrum Donatistae an Donatiani . . . declinimini 2, 362, 20; *cf.* 2, 360, 26. 362, 12. 512, 3.
- decolor facies (nubis) †2, 57, 19.
- decoloratio honoris 2, 559, 24. iudicis 3, 29, 20.
- dedignamini appellari nos haereticos 2, 364, 23.
- deductores armati 2, 141, 25.
- defectio (*Schwäche des Standpunktes, Niederlage*) 2, 176, 12.
- defendere crimina obiecta 3, 54, 4. 57, 27. — *defensor cum inf.*: (ea) de Christo esse praedicta defenduntur 2, 255, 24.
- defensiones praecisionibus suis (*dat.*) quaerunt 1, 129, 1.
- deficere = mori 2, 134, 28. 3, 46, 31. 141, 24. — non deficit quod dicam 2, 133, 24.
- definitio = finis: quod numquam putas potuisse definiri, . . . definitum est 2, 581, 16; *cf.* 328, 14—329, 11. †3, 186, 9 (*cf. adnot.*). — sententia fixa atque definita 2, 383, 18.
- definitiuus regula 3, 119, 17.
- deflecto: sententiam suam in collegarum sententiam deflexerunt 1, 28, 9; *cf.* ut in leniorem cohercitionem sententiam flecteret 1, 33, 22.
- defugere officium 2, 23, 24.
- deglutio: quos uiuos terra deglutiuit 3, 254, 1.
- degradatio 2, 460, 14. 469, 27 (*ex coni.*). 514, 24. 551, 14. *plur.* 3, 65, 15.
- degrado: nulla paenitentiae grauioris humiliatione uel expiati uel degradati 2, 472, 26. humiliarentur per paenitentiam degradati (*ex coni.*) 2, 543, 13. quos uel degradando uel excommunicando ad humiliorem paenitendi locum redigimus 3, 127, 2; *cf. Psalm.* 87. 2, 182, 3. 197, 29. 198, 16. 235, 1. 526, 13. 3, 84, 22. 104, 4.
- dehonestatus amictu iunceo 2, 460, 22.
- 'dei laudes' uel 'deo laudes' uox solita circumcellionum 2, 98, 5. 116, 17.
- deicio: conuicti atque deiecti 2, 190, 19; *cf.* 191, 31. in criminibus de-

- tecti et a clericatu deiecti 2, 191, 24. noluerunt paucis deiectis multis imponere disciplinam 3, 191, 17; cf. abicio.
- deifica instrumenta = libri diuini †2, 485, 9.
- delectantur uocari Donatistae 2, 361, 9.
- deleticius: me coegit ut mitterem illa (quattuor euangelia) in ignem. sciebam illa deleticia (*abgegriffen*, *Makulatur*) fuisse †2, 436, 18. quattuor euangelia ueluti deleticia conburere †3, 299, 1.
- delicatior sexus 1, 67, 3.
- deligerent tolerare 1, 130, 24.
- deliramenta 2, 132, 1.
- dementissimum est dicere 1, 36, 9. 162, 17. — dementis lucri commercium †2, 143, 25.
- demersus in mortis profunditate 2, 391, 11.
- demonstrator 2, 218, 9. corporis sui 2, 258, 19.
- demonstror *cum inf.* 3, 43, 31. 44, 5. 59, 8.
- denique = ergo, igitur: 2, 220, 5. 371, 21. 420, 12. 424, 16. 461, 6. 3, 129, 15. 137, 1. 147, 14. 160, 1. 217, 6. 223, 15. 32.
- denominata est grammatica a litteris 2, 340, 19.
- denotata esse paganorum baptismata 1, 71, 2. me Tertulli oratoris uocabulo denotet 2, 176, 28 sqq.
- depello: qui omnia depulsa (= refutata) esse non putant 2, 410, 9. errore depulso 3, 120, 27. per correctionem depulsa pernicie 1, 80, 4.
- deponentia sensu passiuo; cf. aggredior consolor criminor detestatus emensus exhortor execror furor imitatus insectatus interpretor molior operor perscrutatus persecutus testor.
- deponere = missum facere, remouere a munere ecclesiastico: *Psalm.* 74. 75. 1, 24, 10. 3, 191, 12. quos conuictos uel collegas uel presbyteros ab honore deponitis 2, 56, 20 sqq. — protestationes deponere (*anbringen*) 2, 456, 2. — de superioribus episcopum deposuerunt (*schleppten ihn herunter*) 2, 458, 14. — (molestias siue poenas) uel deponere in querimoniam (*klagend vorbringen*) uel assumere in gloriam 1, 36, 24.
- depraedatores 1, 298, 13.
- depraedor 3, 246, 10.
- depraunare testimonia 2, 39, 10. rectum 3, 18, 17. imperator gratia depraunatus 2, 473, 14.
- depraunatio = schisma †2, 468, 15. †502, 7.
- deprecatio = preces 1, 119, 15 (ad deum). 2, 395, 15. 458, 17.
- deprecator dei 2, 151, 23.
- deprecor = precor 2, 23, 10. 118, 6. 127, 5. 378, 17. 458, 9. 3, 48, 22.
- deprehendor *cum inf.*: ne (testimonia) inter se deprehenderentur esse contraria 3, 64, 16.
- depromere contra apostolum eius uerba 1, 25, 3 sq. (iudicium) non plene neque recte examinatum atque depromptum 3, 29, 11.
- deputo *cum dat.* (*zuschreiben, anrechnen*): quod merito patitur iniquitatis non deputet saeuitiae potestatis 1, 34, 18. — (*zu etwas zählen, rechnen*) *cum praep.* inter: poenas furoris inter martyria 1, 137, 2; cf. 1, 249, 13. 2, 10, 27.

- 404, 16. — *cum in et abl.*: utrum in ecclesiae membris deputandi sint 1, 225, 19 sqq.; *cf.* 2, 27, 1, 76, 19, 276, 18, 308, 15, 351, 20, 411, 4. — = *puto*: tamquam extinctum spiritum deputetis 1, 83, 1; *cf.* 1, 221, 15, 266, 5, 296, 18, 2, 15, 8, 233, 5, 276, 3, 303, 21, 400, 22, 484, 8, 3, 100, 13, 224, 20 *cet.*
- deriuare nomina 2, 360, 26, 361, 21.
- deriuatio nominis 2, 512, 1.
- derogare sibi primatum et haeretico tribuere 1, 279, 16. per eorum perditos actus nomini christiano derogatur 1, 307, 18.
- desertio pacis Christi 3, 245, 21.
- desertores unitatis 1, 113, 12.
- designo: tali uerbo designauit malos 1, 111, 28; *cf.* 1, 114, 2, 2, 292, 27, 3, 99, 1.
- desperatius insanitis 3, 251, 23.
- despero: eisdem indulgentiam non desperauit 1, 195, 27 sqq.
- destino = mitto: in hunc mundum proprium filium destinauit †3, 305, 7.
- destructio honoris et baptismi 2, 539, 26; *cf.* 525, 13, *abs.* 581, 10.
- destruxerunt baptismum 3, 42, 3; *cf.* 45, 25.
- desuper: aliquod flagellum desuper domini 1, 120, 5.
- detecti in criminibus homines 2, 191, 24.
- deterius: in deterius commutatus (populus) 3, 133, 5. prauitatem in deterius augere 3, 143, 22.
- determino *cum in et abl.* = designo 2, 237, 15.
- detero: saepe repetebant illud iam detritum et... repulsum 3, 56, 11.
- deterruisti homines diuitias praeponere animae suae 2, 144, 1.
- detestatus *sensu passiuo* 1, 71, 18, 2, 20, 28, 161, 20, 525, 12, 3, 20, 2.
- detineo = retineo: illis exclusis istos in communione catholica detineret 1, 56, 10; *cf.* 1, 156, 4. — = teneo: ut me ad id detineres 2, 352, 19. nec Maximiani nec uestra communione detinemur 2, 507, 16.
- traditionis crimine omnes detineri 3, 24, 28.
- detorquere uerba ad erroris sententiam 1, 124, 27; *cf.* 2, 298, 27, 3, 111, 11.
- detrahunt gloriae Christi 2, 169, 11.
- detrimentum honoris 1, 28, 17.
- deuincti in sacrilegae catenae societate 2, 514, 4.
- deuio: a catholica pace deuiantes 1, 173, 19. si quid in eis (conciliis) forte a ueritate deuiatum est 1, 178, 21. si quid ab ea (regula) deuiant 1, 295, 6. in qua (re) deuiebant 1, 226, 17. in nullam praecisionem deuiantibus 1, 181, 10. in quem (errorem) Petrus deuians 1, 342, 24. etsi ipsi in solitudine, non tamen deuiantes (*ex con.*) sacramentorum causa 3, 128, 12.
- deuitans ab impiis baptizari 2, 149, 13.
- deuius et absurdus a diuinis eloquiis 2, 254, 14.
- deuocet dialecticam in populare iudicium ream 2, 176, 25.
- deuotio populorum 1, 63, 4.
- diabolici (*subst.*) 1, 219, 18.
- diacon †2, 24, 15, 114, 15, †441, 2, 3, 181, 7. diaconus †2, 440, 6.
- dialectice *adu.* 2, 339, 19, 345, 3, 14.
- dialecticus *subst.* 2, 176, 24, 338, 25 *cet.* — dialectica, *ae* 2, 176, 25, 338, 27, 340, 13 *cet.*

- dialaxis uel dialogue disputatio Graece appellatur 2, 340, 21.
 dico: a quibus ille dicebatur quod uenenum esset sub labiis eius 2, 521, 23. dicitur *cum accus. et inf.* †2, 436, 1 sqq. — *sequitur* ut: (si) eis diceretur ut iterum baptizarentur 1, 268, 4; *cf.* 2, 32, 21. 245, 15. 384, 12. 3, 147, 16. — dicit (*uel* loquitur) ... inquit 1, 75, 9 sq. 208, 17 sqq. 209, 12 sq. 228, 8. †2, 89, 2 sq. †110, 30. 221, 8 sq. 279, 11 sq. 335, 11 sq. 3, 123, 14 sq. 144, 12 sq.
 dictator sententiae 1, 51, 6. 2, 429, 3. dicto *cf.* *Ind. nom.*
 dictor: ut dictor potius quam disputator uocetur 2, 342, 25; *cf.* 343, 14. 19. 429, 3.
 dies *fem.* †3, 206, 11. — dies domini = ultimum iudicium 2, 231, 4.
 diffamare causam 2, 456, 5.
 differat ad messem eradicare zizania 1, 118, 10. Petrus a corona differtur 1, 176, 16. differimus testimonia 2, 13, 25. ad concilium distulerat 2, 457, 1. (ut crimina) audienda et discutienda postea differrentur 3, 44, 10. (Emeritus) dilatus perseueravit 3, 209, 16; *cf.* 178, 2.
 diffuse: hoc disputator si late diffuse faciat, eloquenter facit 2, 342, 23.
 diffusores (sanguinis) †2, 126, 12.
 digerere dolorem †3, 281, 3.
 dignatio *titulus tribuni et notarii*: multa a tua dignatione dicta sunt †3, 202, 20. dignationis tuae scriptis †3, 206, 13.
 dignor: exire dignamini †3, 92, 5; *cf.* 1, 35, 2. 3, 119, 23. 182, 2. 183, 29. 185, 3. 195, 10.
 diiudicatio dei secretior 1, 195, 1.
 dilatio (*das Abwarten*): Caecilianum sine dilatione diligentioris inquisitionis traditorem esse censuerunt 1, 24, 14.
 dilectio frumentorum (*i. e.* bonorum) 1, 55, 5. — *titulus*: scripsisse me ad dilectionem uestram 2, 231, 8. allocutus sum dilectionem uestram 3, 182, 1.
 dilector iustitiae 3, 159, 21. dilectores saeculi 1, 351, 27. ueritatis 2, 332, 10. errorum 3, 252, 20.
 dilectus deo †3, 291, 11.
 diligentia temporum (*Genauigkeit der Zeitangaben*) 3, 80, 19.
 dilucesco: quam (ueritatem) dilucescere atque innotescere formidatis 2, 162, 17.
 dilucidissime docui 2, 360, 3.
 diluculo uigilauit Gedeon *2, 241, 28.
 diluo = abluo: sancta conscientia diluit accipientis conscientiam 2, 382, 7.
 dimidiata sententia 2, 191, 17.
 dimissio rerum terrenarum 2, 153, 13. peccatorum 1, 160, 24.
 dimitto = relinquo: dimisso caelo euanescat in uentos 1, 22, 10; *cf.* 1, 93, 15. 2, 44, 3. 130, 12. 200, 17. 378, 23. 3, 73, 32. 202, 30. — = permitto: incerta crimina deo dimitterentur 1, 23, 19; *cf.* 3, 156, 1. — = sino: (sacrilegia) non omnino impunita dimittant 2, 303, 25. — = ignosco, ueniam do: deus mihi dimisit †2, 436, 4.
 diremptio 1, 33, 7. 128, 14. 2, 21, 22. 3, 20, 4.
 dirigo = mitto: directus ad conitatum 3, 90, 23. quem (libellum) mihi religio tua direxit †3, 289, 1.
 disceptatio 1, 30, 22. 180, 4 *cet.*

- disceptator 2, 291, 18.
- discessio: non diabolica discessio, sed humana temptatio 1, 263, 18. cum schismaticussacrilega discessione 3, 267, 12 (*possis suspicari* discessio; at *cf.* discedo 3, 104, 18. 259, 10. 267, 16).
- discindens te ab innocentibus 1, 33, 7; *cf.* discessio.
- disciplina (*Züchtigung*): cum ea mala tribulationum ecclesia censurae divinae disciplinaeque tribueret 1, 117, 21. quae pro sceleribus per leges publicas disciplinasque patiuntur 3, 63, 11 sqq; *cf.* 1, 64, 21. 2, 112, 30. — (= *Kirchenzucht*): quam (Lucillam) pro ecclesiae disciplina Caecilianus laeserat 1, 24, 4; *cf.* 76, 11. 95, 5. 97, 27. 115, 13. 2, 447, 15.
- discessio = diuisio, dissensio, schisma 1, 86, 9. 2, 364, 3. 3, 190, 1. 259, 10.
- disco: quod per Ezechielem prophetam didicimus 1, 50, 3. sicut supra didicimus 1, 72, 26; *cf.* 1, 175, 16. 204, 6. 289, 5. 2, 35, 30.
- discordiose 1, 211, 25.
- discordiosus 1, 252, 6. 2, 379, 12.
- discrepatio 1, 127, 15.
- discretor ueritatis a falsitate 2, 342, 12.
- discurro = dissero: ut haec minima discurram 2, 58, 6.
- discussio = inquisitio, cognitio: collegarum posteriori discussioni iudicioque cesserunt 1, 27, 21; *cf.* 2, 189, 28. 3, 50, 23.
- discutio = perscrutor: non uetera archiua discutimus 2, 13, 22.
- disertius 2, 500, 1.
- disgrego 2, 446, 6. digrego 550, 22.
- disiunctissimus moribus 2, 532, 13.
- dispendo = dispenso: quibus sit recte dispensum (sacramentum) 2, 295, 20.
- dispensatio gratiarum 1, 176, 14. misericordiae dei 1, 214, 9. — *abs.* 1, 282, 7. 2, 3, 2. 188, 13. 231, 2. 332, 15. 372, 18. 497, 19. 554, 1.
- dispensator baptismi 1, 272, 13. mysteriorum 1, 275, 22. — *abs.* 2, 7, 8. 307, 23.
- dispenso 1, 74, 19. 369, 3. 2, 417, 10.
- disperdo 2, 302, 26.
- dispereo 1, 29, 1. 363, 20.
- dispersio domorum 3, 216, 25.
- dispertior *depon.* 2, 63, 17.
- dispono *cum inf.*: rebaptizare disponunt 2, 366, 14; *cf.* 3, 204, 30.
- disputator 2, 61, 21. 90, 9. 218, 8. 293, 30. 341, 2. 342, 12. 23. 360, 10. 3, 43, 12.
- disputatoria fortasse Latine dialectica uocaretur, si usus admitteret 2, 340, 16.
- disputo *cum dat.*: disputabat Iudaeis (cum Iud. *Uulg.*) *2, 337, 12. eis disputat 2, 580, 22; *cf.* loquor.
- dissensio = schisma 1, 36, 28. 162, 24. 163, 27. 2, 46, 27. 364, 3. 3, 187, 7. 231, 30; *cf.* discessio et discessio.
- dissiluisse in schismata 3, 18, 26.
- dissimiliter uiuere 2, 533, 5.
- dissimulanter negligere 1, 107, 9.
- dissimulatores 1, 83, 20.
- dissimulo = neglego, omitto: *cum inf.* dissimulatis agnoscere 2, 364, 17. — *cum praep.* ab: nec ab eorum conuincendo errore dissimulant 2, 330, 22. quod uerba mea non aduerteris aut ab eis dissimulandum putaueris 2, 390, 7. ab hac inuictissima ratione dissimulare non sino 2, 405, 4. quemadmodum

- ab inquirenda causa dissimulauerit 2, 461, 2.
- dissipare unitatem 3, 104, 14.
- dissocio 1, 154, 25. 2, 569, 4. 578, 8.
- dissona (testimonia) 3, 64, 18.
- distendo: nolo te per multa distendas 2, 497, 5.
- distincte uidebat 3, 132, 17. distinctius possunt gloriari 2, 299, 6.
- diurnis diebus †2, 487, 2. 488, 15. 3, 90, 9. †157, 20 (cf. adsiduis interpellationibus 2, 473, 11. 509, 20. cotidie interpellabatur 3, 156, 27).
- diuturnioribus inquisitionibus 1, 292, 21.
- diuerse: quamuis eos diuerse pro illorum diuersitate uel laetificet uel excruciet 1, 255, 3.
- diuersum uel diuersa sentire ab aliquo 1, 180, 14. 193, 27. de aliquo 1, 356, 25. — e diuerso = contra 3, 73, 9.
- diuidere inter 1, 57, 2 sqq. 98, 8. diuidi aduersus alterum 2, 164, 25. contra unitatem 2, 558, 25. non ad nomen Pauli diuidantur 2, 216, 18. partem suam non esse per multas particulas diuidendam 1, 137, 13.
- diuisor (patrimoniorum) 2, 68, 31.
- diuitias furoris exhalatis †2, 97, 13.
- do: quam (petitionem) uestri dederunt 2, 127, 8. luctum dare (= facere) 2, 98, 5. dare in te sententiam †2, 437, 8. uerba dare 2, 466, 27. gemitus dare †3, 281, 9. datur intellegi 2, 153, 5. da mihi aliquem sanctorum rebaptizare †3, 295, 11. da mihi aliquem tuorum quem probes non esse peccatorem †3, 296, 11.
- doceatis mihi haec uera esse 2, 569, 6. — doceor cum inf. 1, 190, 21. 2, 549, 10. 568, 3. 3, 83, 22. 117, 4.
- documenta in eam rem 3, 154, 21.
- dolosius eludere intentionem 2, 461, 3.
- dominationes tyrannicae in ciuitatibus 2, 20, 9.
- dominator uitae ac spiritus 3, 236, 30.
- dominicus adi. 1, 194, 23 cet. — subst. dominicum (sc. diem) egisse 3, 82, 14.
- dominor cum dat. 2, 362, 10. 497, 22.
- domnaedius 2, 114, 16.
- donare crimina 1, 24, 12. 17. delicta 1, 195, 14.
- donec cum coni. Psalm. 280. 1, 22, 24.
- dragma 2, 301, 8.
- dubito, quod 2, 357, 28. non dubito, quod 1, 228, 22. 371, 26. 2, 255, 26. 308, 15. non dubito, quis dubitat, non dubium cum accus. et inf. 1, 252, 2. 253, 8. 266, 4. 274, 1. 284, 8. 287, 27. 374, 2. 2, 240, 11. 348, 14. 506, 10. 3, 120, 8. 201, 13. 221, 26.
- ducenda de militia similitudo 1, 81, 8. per ea quae sana sunt superbos oculos ducunt 1, 157, 10. cui ducunt martyrium (für wen sie das Martyrium aufführen) 2, 87, 10.
- dum pro cum explicat.: quos incognitos cogitur accusare, dum (indem) separationem suam conatur defendere 1, 125, 10; cf. 2, 16, 17. 23, 15. †41, 18. †49, 32. 61, 30. 108, 23. 135, 8. 141, 32. 157, 28. 158, 19. 167, 11. 180, 26. 306, 29. 535, 5. 3, 117, 20. 224, 23. 266, 17. — = cum temp. a) cum indic.: quis est qui non euangelium recognoscat, dum cantatur ille psalmus 2, 254, 14 sq.; cf. 301, 1. — b) cum coni.: eos hoc passos esse, dum

- eorum uiolentiae resisteretur 3, 71, 25; cf. 78, 9. — = quia a) *cum indic.*: dum non redditur (baptismus), amitti non potuisse iudicatur 1, 145, 18; cf. 2, 5, 18, 97, 29. †98, 24, 419, 6, 3, 168, 3. — b) *cum consi.* 3, 22, 9. — = cum *concess.*: eam (ecclesiam) se habere dum non haberet putabat 1, 285, 20.
- dum tamen *cum consi.* = dummodo 2, 372, 20.
- dumtaxat 1, 238, 11, 315, 26, 2, 21, 5, 3, 19, 16, 242, 28.
- duodecimo (consule) 3, 181, 1.
- duplici corde fallebat simplicitatem fratrum 2, 411, 25.
- duplicitas = duplex baptismus 2, 401, 13.
- duplicius: facitis eum filium gehennae duplicius (διπλότερον, duplo *Uulg.*) quam uos *2, 102, 15.
- dure porrectum funus †2, 27, 9.
- durus pectoris calor †2, 126, 10.
- ebriosa conuiuia 1, 122, 18; cf. uinolentus.
- ecbola (ἐκβολα) *res uiles et abiiciendae* 3, 75, 7, 76, 30.
- ecce 1, 312, 4, 333, 10 sqq. 2, 12, 23, 13, 27, 30, 24, 33, 7, 36, 24, 39, 6, 311, 5, 405, 4, 414, 4, 536, 24.
- ecce ubi 1, 175, 15, 2, 261, 27.
- ecce quia 2, 212, 9, ecce tibi 3, 259, 11, ecce uobis †2, 119, 29.
- ecce quod *cum imp.*: ecce quod audite 2, 246, 7, ecce quod audi, ecce quod caue 3, 273, 18.
- ecclesiastica *subst.* 3, 84, 9.
- editio mandati 3, 57, 8, gestorum 3, 49, 25, 50, 8.
- edo: quem pars Donati defensorem edidit 3, 203, 8 (cf. *adnot.*).
- edomare animosum spiritum peruersitatis 1, 153, 26.
- effector innocentiae 2, 421, 10.
- efficacia potentiae 1, 70, 3; cf. 2, 416, 25.
- efficior = fio: paris sortis effecti sunt 1, 112, 12.
- effluerit tempus 2, 468, 26.
- eiectio (*Vertreibung*) 3, 192, 6.
- eiusmodi *subst.* 1, 119, 19, 247, 5.
- elate et inuidiose dixisti †2, 218, 20.
- elatio = superbia (*opp.* humilitas) 1, 27, 24, 119, 14, 121, 8, 220, 1, 2, 496, 22, 573, 13.
- elector defectionis 2, 153, 12.
- elido: omnem frontem impudentiae elidat 2, 242, 28, elisa est (laudatio) 3, 153, 25.
- eligo *cum inf.* 1, 22, 12, 28, 12, 33, 10, 71, 18, 324, 24, 2, 116, 12, 144, 6, 453, 11, 472, 8, 483, 15, 557, 9.
- eligite quid uelitis 1, 45, 13; cf. †2, 139, 21, 27, 304, 2, 381, 20.
- sequente relat.* quod: 1, 162, 11, 165, 21, 183, 9, 2, 111, 25, *115, 14, 139, 26, 3, 176, 16, 264, 28.
- elingent uestigia pedum tuorum (lingent *Uulg.*) *2, 250, 3.
- eliquatum oleum 2, 76, 17, aliquid eliquatum sincerumque 1, 170, 20.
- ueritas eliquata et declarata 1, 179, 16, eliquatissima perspectio 1, 200, 27.
- ellipsis*: *deest* dixit *2, 439, 19, 21, desine talibus (*sc.* agere) 2, 495, 16; cf. *sum.*
- eloquenter explicare 2, 326, 15, accusare 327, 27.
- eloquium = uerbum, sermo, stilus 1, 19, 9, 110, 17, 221, 15, 242, 1, 2, 4, 3, 38, 2, 39, 11, 168, 29, 196, 22, 254, 14, 290, 21, 479, 7, 3, 111, 11.
- eloquor *abs.* 1, 35, 10, 2, 245, 26.
- elucebit totum quod quaeritur 2, 184,

2. elucet *cum accus. et inf.* 2, 536, 20. *sequente* quod 2, 547, 2.
 elucubratus labor 3, 150, 23.
 emaculo †2, 373, 4. manus a funesto opere perditionis 2, 432, 24.
 emendator uerborum 2, 579, 22. *adi.* emendator sermo 1, 120, 6.
 emensus dies 3, 48, 17.
 emigrare de uita 1, 147, 23. *ex uita* 1, 148, 1. 2, 236, 2.
 eminentia caritatis 1, 210, 29.
 eminentissimus 2, 156, 23. 3, 23, 20.
 eminet sacrilegium 1, 262, 23. *impers.* 2, 466, 25. 536, 19. 572, 19.
 emollire sententiam (iudicis) 3, 120, 15.
 emphyteutica possessio 2, 114, 21.
 emundo †1, 83, 26. †2, 373, 5. †413, 26. †521, 11.
 enodare aliquid 1, 342, 18. enodata interpretatione cognoscimus 2, 150, 15.
 enodatus fixa sententia 2, 183, 2.
 eo: ite nunc et obicite 2, 147, 30; *cf.* 2, 256, 12. 382, 19. eant nunc et osculentur 2, 151, 23; *cf.* 2, 176, 23. 3, 159, 6—8. — per diuersas mortes ibant et peribant 3, 231, 17. in lacrimas ibo et suspiria †3, 281, 10. issem in eandem sententiam 1, 202, 1. ire in aliud (*abschweifen, ausweichen*): 2, 179, 28. 3, 71, 13. 89, 15. non imus longius 2, 37, 29.
 episcopalis 2, 412, 6 *cet.*
 episcopatus 1, 176, 10 *cet.*
 epistulari conloquio commoti sunt 1, 197, 17. ne epistulari responso siluissem †3, 206, 12.
 equidem: mundati enim sumus equidem per gratiam dei 1, 85, 8. quibus equidem obscenissordes cunctae mundiiores sunt †2, 24, 27.
 †radicare zizania 1, 42, 22 *et passim.*
 erectores altaris 2, 10, 26.

erga: nihil prosum eis erga quos facio 1, 74, 23. ut impleatur erga eos celebratio sacramenti 1, 260, 7.
 erga unitatem Christi caritas 1, 303, 10.
 ergo: quod si ita est, cur non ergo *cet.* 1, 214, 12. inuenit occasionem ... qua diceret nihil ergo secum ... agi debere 3, 43, 7.
 erogare gratuitam gratiam 1, 74, 26.
 errare a grege 2, 273, 4. a regula ueritatis 3, 3, 1.
 erubesco *cum dat.*: sicut homines hominibus erubescitis 3, 216, 6. quod erubescunt si dicant 2, 289, 10. de suo falso 3, 8, 9. — *cum inf.*: erubescant manifestissimis rationibus corrigi 1, 137, 18; *cf.* 2, 293, 26. 530, 27. 3, 225, 1. 240, 27. 250, 2.
 esurit uos et sitit unitas Christi 2, 98, 19.
 et *interrogationem incipit* 1, 217, 4. 2, 130, 30. 479, 18. 28 *cet.* — et ... etiam: et haec poterat etiam nostra esse sententia 1, 346, 1; *cf.* 1, 96, 21—22. 223, 5. 370, 9. etiam ... et 2, 358, 17—18.
 etiam *pron.* quisquis et quicumque *additur*: quisquis etiam contempserit ecclesiae disciplinam 1, 100, 2; *cf.* 1, 100, 16. 220, 20. 2, 43, 12. 3, 54, 6.
 etiamsi a) *cum indic.* 1, 25, 28. 36, 27. 79, 12. 100, 4. 190, 22. 211, 24. 213, 20. 2, 59, 11. 234, 22. 524, 22. — b) *cum con.* 1, 39, 24. 205, 23. 212, 16. 341, 8. 2, 10, 6. 26, 14. 54, 8. 56, 11. 58, 16. 210, 31. 235, 22. 236, 1. 5. 238, 4. 12. 314, 29. — *nominibus additur*: crimina etiamsi uera et ad se delata 2, 235, 10. etiamsi non epi-

- scopus, tamen correcta prauitate 2, 565, 6. etiamsi coacti et inuiti, suis tamen prosecutionibus suscripserunt 3, 112, 12.
- etsi a) *cum indic.* 1, 47, 20. 104, 3.
— b) *cum coni.* 1, 223, 28. 251, 5. — quod etsi †2, 92, 5.
- euangelizor 1, 74, 12. 169, 15.
- eucharistia 1, 286, 3. 2, 51, 30.
- euge euge 1, 138, 16.
- eulogiae panis 2, 177, 11.
- euacuo = irritum facio 1, 19, 23.
22, 29. 323, 13. 24. 2, 19, 20. 545, 23. 578, 18. 579, 8.
- euagor 1, 50, 15. 2, 192, 26. 3, 274, 6.
- euanesco in uentos 1, 22, 11. consilia euerisionis euanescent 1, 104, 2. non euanesco tyfo superbiae 1, 134, 9.
- euerio iniquitatis 1, 86, 8. consilia euerisionis 104, 2.
- euertere hominem 2, 188, 11. pupillos 2, 51, 18. promissa dei 2, 60, 22. errorem 2, 22, 1. 400, 18; *cf.* 3, 6, 21.
- euidencia rerum 2, 366, 8. ueritatis 3, 108, 26.
- euinco: euicerat (per iudicem) basicam 2, 453, 26.
- euito 1, 73, 20. 108, 22. 218, 16.
*24 (*deuita Uulg.*) 2, 167, 3. *331, 19 (*deuita Uulg.*).
- euoluere te conaris ab implicamento 2, 536, 11. quattuor mensibus euolutus 3, 146, 15.
- euomuit maledicta 2, 162, 28; *cf.* uomo.
- ex = extra: qui separatiores non magis in domo quam ex domo sunt 1, 372, 8. — = propter: non extollantur ex his quae habent 1, 157, 9. alios ex aliis accusantes 2, 90, 14. — = ad, secundum: ex quo proposuit uerba epistulae tuae, ex illo considerandum est utrum nihil ad illa responderit 2, 178, 25. — ex damnato... ex crucifixo 1, 127, 25 sq. ex curatore †2, 486, 9. ex duumiris †2, 486, 18.
- exaggero 1, 48, 23. 227, 11. 2, 30, 17. 126, 14. 199, 12. 292, 12. 432, 5. 452, 28. 465, 8. 484, 19. 557, 2. 3, 27, 17.
- exagitationes persecutionis 2, 555, 12.
- examinator appensorque uerborum 2, 489, 24. examinatores criminum 1, 79, 1.
- exaruit semen Abrahae 1, 22, 4.
- exauditionum mirabilia 2, 297, 25.
- excaecatus in schismate animus 1, 35, 10; *cf.* 1, 161, 12. 2, 453, 11. 3, 121, 9. 246, 10.
- excelsa montium 2, 296, 6. 7.
- excepto = excipio: 'omnes' dixit, nullum exceptauit †3, 306, 13.
- exceptor †2, 439, 8. †440, 1. 3, 49, 2. 21. 24. 50, 8. 143, 25. 27; *cf.* notarius.
- excipio: tamquam a notariis excepta sint 2, 24, 7; *cf.* 3, 49, 18. 184, 14.
- exclamare ad aliquem 1, 92, 3.
- exclusio daemonum 2, 91, 10.
- excommunicatio 1, 37, 24 *cet.*
- excommunico 1, 373, 19. 3, 104, 4.
- excoquit bibula sitis perennes haustus †3, 291, 20.
- excreuerunt hinc haereses 1, 292, 10.
- excruciator 3, 222, 21.
- excurrit (= excursus facit) inde iam in Iudam 2, 195, 19. — quadraginta et quod excurrit annis peractis 1, 344, 9. septuaginta et quod excurrit episcopi 3, 99, 22.
- excusabilius petunt quae sibi defuerunt 2, 379, 3.

- excusant se a crimine 1, 333, 21. cur excuset quisque fieri episcopus 2, 371, 27; cf. 372, 1.
- excutio: quam (obscuritatem) lux excusserat 1, 164, 2; cf. 2, 162, 20. 3, 23, 17. 137, 25. 145, 11.
- exedra 3, 181, 6.
- exemplum libelli †2, 440, 20.
- exercere flammas suas in euangelio 2, 119, 20. impetum linguae suae exercuit 2, 178, 12. (malitiam) in nos exercere 3, 227, 25.
- exflatis spiritum sanctum †3, 300, 14.
- exhalatis furoris diuitias †2, 97, 13. unde (e gutture) mendaciorum mortes exhalant 2, 39, 26.
- exhibeo: qui (fratres) sicut promissi sunt ita exhibiti 1, 166, 18 sq.; cf. 2, 459, 6. 3, 47, 11.
- exhonoro 1, 221, 15. 275, 6.
- exhorreo 2, 188, 5. 208, 5. 427, 22.
- exhorresco 1, 34, 22. — *trans.* 1, 81, 1.
- exhortator ad bonum opus 3, 205, 11.
- exhortor *pass.*: quomodo sit exhortatus et commendatus 3, 130, 14.
- exhortabatur praeualescere 3, 131, 21.
- exigo *cum accus. et inf.*: quid dici manifestius exigendum est? 2, 253, 18.
- exinde (= de ea re) apostoli nihil praeceperunt 1, 289, 11.
- exitus responsionis 1, 66, 19. ante litoris exitum separari 3, 111, 23. — = exitium †3, 252, 13 (cf. 24 sqq.).
- exonerandi uentris causā 2, 454, 12.
- exorbitante ratione 3, 273, 29.
- exorcista 3, 146, 9.
- exorcisterium 2, 554, 13.
- expando: qua ecclesia catholica expanditur 1, 153, 22.
- expauesco 1, 375, 20. expauescit ad eos qui uolebant esse Pauli 3, 170, 12.
- expeditius sic interrogo 2, 183, 28.
- expiatio correctorum 2, 428, 7; cf. †373, 3.
- explodo: explosio contradictionis effectu †2, 468, 22. †502, 13. reuocatur explosa et conuicta praescriptio 3, 146, 29.
- expolitio sermonis 2, 361, 23.
- exponor *cum inf.*: exponitur ager esse hic mundus 2, 290, 4.
- expositor prophetarum 2, 39, 13.
- expresse 2, 236, 22. 501, 28. expressius 2, 312, 13. 3, 64, 20. 69, 5.
- expressa et reddita ueritas 1, 62, 2; cf. 2, 465, 23. 3, 19, 20 *et.*
- exprimo: (Siluanus) traditor gestis expressus est 2, 18, 17.
- exprobratio pronuntiationis (= ironia) 1, 104, 24.
- expromo: quid sentiret liberius exprompsisse (Cyprianum) 1, 187, 21.
- expugnare errorem 2, 21, 29.
- expulsio daemoniorum 1, 242, 10.
- expurgare fermentum 1, 106, 24.
- exsecrabiliter uiuunt 1, 316, 2. exsecrabiliter damnando sacrilegos 2, 551, 2.
- exsecror *pass.*: baptismus excretur 2, 12, 5.
- exsecutio officiorum 2, 302, 6.
- exsecutor †3, 241, 16. imperialium legum 3, 252, 27.
- exsecutoria potestas 2, 185, 10.
- exsero: uigorem legum exeri 1, 37, 16; cf. 2, 185, 13. 453, 18. quam (disciplinae seueritatem) securitas exserit 1, 76, 12. iudicium in aliquam coercitionem exerere 1, 118, 18. dentes exeruntur 1, 185, 21. linguas furiosas exeritis 2, 38, 11.

- gladius exertus est 2, 120, 22.
 exserere contradictionem 2, 325, 19. totum quod potestatis est exeratur 2, 463, 14.
 expecto *cum inf.*: expectare debet eos sibi copulare 3, 149, 12; cf. 224, 30.
 expoliationibus proscriptionibusque 3, 271, 25. expoliatio carnalium concupiscentiarum 2, 72, 10.
 exsufflo: baptismum exsufflant 1, 94, 16; cf. 1, 127, 28. 248, 18. 317, 16. 2, 12, 22. 107, 15. 112, 8. 137, 5. 138, 1. 292, 16. 365, 28 *et.*
 exsules unitatis 1, 343, 3.
 exsultat et dicit 1, 83, 23; cf. 2, 419, 16. 3, 16, 3. furem me uerborum suorum exultet 2, 178, 9.
 exterius errant multae oues 1, 298, 21.
 exterminarem delerem abolerem 3, 169, 32.
 extollo: non extollantur ex his quae habent 1, 157, 9.
 extorquet se ab omnibus uobis absolui 2, 423, 9.
 extortor uiolentus 3, 264, 21. suarum animarum extortores 3, 229, 19.
 extra foris †2, 576, 16.
 extraordinarie 1, 80, 19.
 extraordinarii furores 1, 39, 1.
 extrema terrae 2, 166, 8. in extremum terrae 2, 270, 10. in extremis epistolae 2, 270, 25. ad extremum 3, 236, 29. in extremo 2, 448, 21.
 extrinsecus et forinsecus 1, 112, 3. intrinsecus insidiantes et extrinsecus oblatrantes 1, 239, 23.
 exundantes uenae 2, 454, 6. exundans ubere caritatis 1, 303, 24.
 exiuit sacrilegio dissensionis 1, 162, 24. quomodo te exuas in hac acusa 2, 515, 2. 529, 7.
 exustio libri 1, 184, 15. diuinorum codicum 1, 262, 13; cf. †2, 485, 9.
 fabricator (arcae) 1, 295, 22.
 fabrico 1, 40, 25. 139, 20. †3, 241, 25.
 facies: a facie sua perdere 1, 57, 18. siue se facie nouerint siue non nouerint 1, 371, 7. quis potest dicere nescire se Optatum nisi forte facie 2, 77, 7. faciem ad faciem colloqui 2, 24, 12. (exemplum) in eorum facies refudit dominus 2, 15, 26. uerum coloribus exprimit falsa facies ueritatis †2, 55, 30. fugere a facie persecutionis 2, 43, 25. faciem publicam et honestorum reprehensionem ferre 2, 115, 2.
 facilitas sciendi 1, 174, 12. ueniae 1, 230, 5.
 facio: quantum pro nobis faciant ea 1, 174, 2. superbia facit elatos in unam conspersionem 1, 105, 5 sqq. si precem domino facitis †2, 89, 27. contra Cypriani litteras fecistis 2, 520, 17. quid faciamus hominibus, qui tale cor habent? 3, 201, 23. — *cum inf. uel accus. cum inf.*: non eas (scripturas) faciunt obesse nobis 1, 45, 27; cf. 1, 91, 6. 117, 14. 192, 20. 205, 8. †2, 50, 1. 235, 28. 448, 13. †486, 12. 519, 22. 3, 85, 15. 157, 11. 174, 28. 176, 8. 178, 4.
 factio = *ἐργον* *2, 282, 17 (operibus *Uulg.*).
 factio falsa fingentium 1, 23, 24. inimicorum 3, 139, 16; cf. 1, 24, 6. 3, 191, 5. 15. 195, 13.
 factiosissima femina 1, 24, 4. factiosae calumniae 1, 44, 13.
 factito 2, 335, 26. 341, 11.
 factor legis †3, 211, 7.

- facula *2, 253, 10 (lampas *Uulg.*).
 faeculentia †2, 429, 24 *cet.*
 faeculenta cognatio †2, 75, 28. sor-
 dium faeculenta †3, 299, 19. 25.
 fallacia munda = speculum †2, 56, 3.
 falsarius †2, 30, 10. †58, 10.
 falsidicus †2, 35, 19.
 falsando mandata †2, 102, 8. epistu-
 lam falsasse †2, 486, 18. emendare,
 immo falsare 2, 444, 14.
 falsum facere (*fälschen*) 3, 156, 21.
 falx martyrii 2, 409, 26. passionis 3,
 22, 14.
 famelicus 2, 144, 23.
 familiarius curam gerunt 1, 119,
 7. de loco familiarius dilecto 2,
 286, 8.
 fas est ut 1, 35, 14. non tamen dici
 fas est 1, 146, 6.
 faueo defensionem 2, 52, 17. 27. in
 hoc fauemus uobis 2, 507, 21.
 feraciter germinantia frumenta 2, 319,
 30. feracissime prouenerit (fructus)
 2, 122, 5.
 feralia *subst.* †2, 105, 17.
 ferinis morsibus rex Danielem obiecit
 †2, 123, 8.
 ferire increpationibus 2, 240, 4. quae
 (mala) de moribus eorum faciem
 dissimulantium feriunt (*den Heuch-
 lern 'ins Gesicht schlagen'*) 1, 109,
 21. ueritas dissimulantium oculos
 feriat 2, 242, 25. cum dies gestorum
 cuiuslibet obstinati oculos auresque
 sic feriat 2, 547, 6. — = punio:
 (turba) generali obiurgatione fe-
 rienda est 1, 120, 3. haec uobis
 reges dicerent, si ferirent 2, 139,
 8; *cf.* 2, 240, 5. — = supplicio
 capitis afficio: gladio feriuntur 1,
 34, 10; *cf.* 2, 50, 26. †124, 10.
 fermento orbem terrarum peccatis
 Afrorum fermentatum esse 1, 97, 17.
 quasi fermentata et corrupta mente
 1, 105, 6.
 feror: in ecclesiae praecisiones sacri-
 lego furore ferebantur 1, 33, 17.
 ferreus cordis somnus 3, 137, 25.
 ferulae grammaticae 2, 506, 25.
 feruenti spiritu 2, 332, 17. feruenti
 instantia 2, 456, 5. feruentior 2,
 136, 10. feruentissima res (bitumen)
 2, 241, 11.
 feruet ebrietas 1, 50, 15. persecutio
 feruebat 3, 247, 12. persecutione
 feruente 3, 82, 12. 83, 22. 247, 8.
 feruente tempore persecutionis 3,
 116, 13. cum idololatriae licentia
 ferueret 3, 230, 30.
 feruescit manus carnificis †2, 126, 9.
 feta scelerum uota †1, 51, 22. †2,
 499, 14 *cet.*
 ficte, non ueraciter 1, 63, 7.
 fictio = simulatio 1, 68, 19. 69, 19.
 76, 4. 162, 15.
 fictus *subst.* 1, 68, 13. 162, 10.
 fideifragi †3, 206, 20.
 fidentius 2, 395, 23. fidentissime 2,
 202, 12. 3, 127, 13.
 fidissimus †2, 121, 25. 3, 126, 23.
 figo *cum* in *et abl.* 2, 122, 15. 212,
 13. hoc audientium mentibus fixit
 3, 220, 6.
 figura: angelo in figura praeposito-
 rum dicitur 1, 67, 8; *cf.* 1, 216,
 26. 2, 157, 7. 240, 7. 355, 23.
 figurate 1, 212, 3. 2, 193, 19. 239,
 9. 259, 10. 260, 31. 294, 6. 311, 21.
 figuro: quas (uoces) in Philadelphia
 figuraui 1, 33, 13; *cf.* 1, 221, 27.
 2, 72, 4. 96, 2. 149, 20. 157, 6.
 240, 14. 242, 8. 261, 9. 281, 1.
 283, 16. 3, 126, 17. figuratae scrip-
 turarum locutiones 2, 299, 10. figu-
 rata zizania 3, 106, 17.
 fingere sibi 2, 207, 18.

- finio:** si tempus maledicendo finiatur 2, 184, 3. finire cibum panis dentibus 2, 40, 22. membra afflare, non finire †2, 61, 17. quae (muscae) animam finiant †3, 300, 12.
- fio:** quid te futurum est? †2, 30, 10.
- firmamenta** meritaque uirtutum 1, 231, 21.
- flagello:** trilingui malitia tactuque mortifero et spiritu ueneni flagellantes †2, 36, 18.
- flagito** cum accus. et inf. 2, 257, 2. 3, 87, 10.
- flagrantia** caritatis 1, 294, 27. sanctae indignationis 2, 166, 29.
- flagrantissima** caritas 2, 241, 13. 409, 22.
- flatus:** (pulis) flatibus cedens 3, 27, 1. tamquam leuissima palea rumorum flatibus separati sunt 1, 36, 20. nullus alius flatus de area Christi paleam excussit 1, 122, 2.
- flecto:** ut in leniorem coercionem sententiam flecteret 1, 33, 22. sententiam flectit aduersus iniurias 1, 191, 29; cf. deflecto. — = deriuo: si quisquam nostrum primus flexit hoc nomen (sc. Donatistarum a Donato) 2, 361, 24; cf. 21.
- floreo:** (martyrum) corporum memoria terrae floruerunt †2, 101, 28 sq.
- floresco** *2, 247, 3. 12 (florebit *Uulg.*).
- fluctuo:** disceptare atque fluctuare 1, 154, 7. fluctuare de peccatorum remissione 1, 231, 17. quamuis uariis adhuc phantasmatum concursibus fluctuent 1, 295, 7 sqq. cum inter episcopos ista quaestio fluctuaret 2, 357, 7.
- fluctus** amarissimi saeculi 1, 68, 2.
- fodio:** cum eorum conscientia ipso flagitio foderetur 2, 564, 22.
- foederatur** pax †3, 225, 15 sq.
- follis nummus** †2, 441, 3, 7.
- foras** = foris 1, 170, 6. 3, 175, 13. 14.
- forensis:** aduocatus 2, 176, 27. 3, 140, 27. forensia uel municipalia gesta 2, 270, 18. forensis strepitus 2, 580, 19. mos 3, 113, 16. obiectio 3, 43, 7. ius 3, 51, 10. tritura 3, 145, 13. tergiuersationes 3, 43, 13. formulae 3, 51, 3. 144, 27. uincula 3, 44, 20.
- forinsecus** 1, 112, 3. 294, 13. 313, 2.
- foris** = foras †3, 294, 11. — = extra ecclesiam: 1, 28, 19. 364, 17. 3, 168, 21. 192, 12 cet. foris ab ecclesia 2, 112, 9. 3, 152, 9.
- forma:** Christus non occidendi formam christianis instituit †2, 118, 30. forma sacramenti . . . iustitiae 2, 222, 18. 19.
- formidant** respondere 2, 21, 14; cf. 2, 162, 17.
- formula** cf. forensis.
- fornarius** 2, 114, 15.
- fornicaria** abs. 1, 221, 1. 23. 222, 6. mulier 1, 222, 13. †3, 298, 4.
- fornicatio** 1, 221, 25. 222, 3 cet.
- fornicor** 1, 60, 4. 219, 23. 222, 3. cum patris uxore 1, 103, 1. a deo 1, 216, 26. 250, 6.
- fortassis** 1, 38, 20. 211, 11. 331, 1. 2, 115, 21. †181, 17. 288, 3. 316, 10. 530, 13. 540, 21. 557, 2. 3, 191, 16. 220, 15; *alibi* fortasse, forsitan.
- fortissimum** caritatis robur 1, 170, 11. fortissima munimenta 2, 200, 22. fortia uerba 1, 235, 8. tam fortis timor 3, 146, 22. uolentia ueritatis, ungulis fortior ad exprimendam confessionem 3, 144, 14 sqq.
- fortiter** institerunt 1, 192, 15. fortius praeferendum est 1, 176, 22. quanto fortius exclamandum est 2, 48, 6.

- nostra documenta fortius adiuuerunt 3, 154, 21. tenete intentissime atque fortissime quid debeat respondere 2, 180, 20.
- fossores *uespillones*, *genus clericorum* †2, 440, 9.
- fragmen 3, 190, 5.
- fragosissimo strepitu 2, 176, 26.
- fragrantia amoris spiritalis 2, 153, 29.
- fragro 2, 169, 8. 3, 139, 7.
- frangitur guttur inualidum 1, 185, 22.
- fraterne indignari 1, 292, 7.
- frequento: quas (res) aliis atque aliis sermonibus frequentauimus 3, 3, 3.
- frons impudentiae 2, 242, 28. 395, 20. non usque adeo frontem perisse de rebus humanis 2, 441, 16. si frons adsit 2, 540, 1.
- frontosi = impudentes *subst.* 1, 87, 8.
- fructifico 2, 264, 25. 409, 16. 477, 2. 488, 26. 562, 11. 570, 9. 20. 3, 220, 12 *cet.*
- fructuosa *subst.* 3, 265, 15.
- fructuose 1, 57, 6. 65, 15. 210, 27.
- frustra = sine causa: se frustra separauerunt ab unitate 2, 233, 15; *cf. lin.* 20: se sine causa separauerunt.
- frustro: ut etiam illa quae ibi restant iam soluta atque frustrata sint 2, 410, 7; *cf. quae in illa epistula posuisti quam frustra, quam inaniter dixeris* 2, 497, 17.
- frustum: multa frusta (= schismata) de isto grandi frusto facta sunt 1, 28, 24. in plura frusta concisi sunt 1, 292, 12.
- fui *cet. pro sum in perf. pass. frequenter; cf. e. gr.* 1, 23, 15. 16. 28, 19. 30, 27. 32, 18. 24. 35, 28. 36, 9. 40, 25.
- fulgura caelestia = uerba diuina 1, 22, 9.
- fullo †2, 441, 6.
- fumosa superbia 1, 61, 17; *cf. fumus.*
- fumus mendacii terreni 1, 22, 10.
- calumniarum suarum fumos iactantes 1, 262, 13. omnis iste uerborum ingentium fumus 2, 30, 21.
- functio: nulla functione clericatui adstrictus 2, 325, 20.
- fundatissimam (in tot gentibus christianam sanctitatem) apostoli reliquerunt 2, 291, 24.
- fundo 1.: orbis terrarum in Christi unitate fundatus 1, 25, 18; *cf. 1.* 215, 20. 219, 28. 2, 270, 25. 290, 25.
- fundo 3.: prece fusa 1, 81, 2. si funditis orationem †2, 89, 27 sq. eorum ulceribus peccatorum uermes fundunt †3, 300, 10.
- fundus (*opp.* ciuitas) 2, 304, 4.
- funestare praecipitia 2, 85, 4. cum tot rupes cotidie funestentur 2, 461, 26.
- funis peccatorum per seriem protensus †3, 123, 20.
- furiae circumcellionum 1, 52, 8. animositatis 2, 470, 6.
- furor *pass.*: eum de sepulcro furatum esse a discipulis 2, 170, 5; *cf. 444, 19.*
- fuscatur deprauationis attaminatione †2, 468, 15. †502, 7. quasi ut Miltiadis decoloratione fuscetur et ipsa Romana ecclesia 3, 29, 19.
- garrio 2, 134, 2. 423, 27.
- gaudeamus in unitate *Psalm.* 160.
- gaudenter 2, 75, 1.
- gehenna 2, 314, 9. *plur.* 2, 144, 16. 3, 232, 3.
- geminato aduentu †1, 21, 24; *cf. 20, 26.*
- gemitus: Optatum, decennalem totius Africae gemitum 1, 47, 7.

generaliter 1, 36, 13. 331, 26.

generatrix †2, 68, 3.

genetivus possess.: eorum Tychonius 1, 83, 21. Donatus Carthaginis 2, 220, 1. †12. Primianus Carthaginis 2, 194, 19. iustitiae, non gratiae fuerit iudex 2, 554, 15. — *genet. qualit.*: omnis potestas ex deo est, non in homine potestatis †2, 60, 9. — *genet. part.*: utrosque nostrum 1, 72, 17; cf. 3, 143, 10. (Stephanus et Cyprianus) quorum Stephanus 3, 23, 22. — *pro ad uel in*: ante litoris exitum 3, 111, 23. — *genet. comp.*: maior messorum 1, 43, 2.

gentes = ethnici 2, 119, 25 et *passim*. germanus et distinctus gloriari 2, 299, 6.

germanitas pacis et concordiae †2, 518, 14.

germino *intrans.*: (Donatus) de qua terra germinavit? 1, 198, 20. qua (in Africa) ecclesiae Christi iam germinauerant 2, 319, 25; cf. 416, 24.

gero: gerere officia 1, 79, 13. curam alicuius 1, 119, 7. episcopatum 3, 23, 12; cf. 2, 190, 6. personam 1, 96, 21. 100, 4. 214, 27. sacramentum ordinationis 1, 146, 22. 214, 9. 245, 20. 254, 27. malam conscientiam 1, 307, 8; cf. 1, 351, 26. 2, 68, 19. bellum oculis (= paci) †2, 41, 16; cf. †42, 24 sq. caecitatem †2, 99, 11. spem in Christo 2, 129, 29. documenta 2, 293, 6. concilium †2, 464, 21. †513, 7.

gerundium a) genet.: insania insecrandi 1, 50, 15 sq. dilectio corrigendi, odium persequendi 1, 96, 24 sq. periculum consentiendi, desidia corrigendi 1, 97, 30. audacia

committendi, pestilentia consentiendi, pigritia corrigendi, negligentia uindicandi 1, 100, 8—10. gemitus confitendi, murmura resistendi 1, 120, 7 sq. iudicium resurgendi †2, 42, 8. persequendi malitia †2, 97, 13. occidendi forma †2, 118, 30. iniquitas adorandi simulacri 2, 136, 13. baptizandi principatus 2, 148, 23. segnitia praedicandi 2, 330, 28. instantia praedicandi 2, 333, 13. angustia non inueniendi 2, 380, 3. aliarum (morum) interponendarum inquisitiones 3, 52, 2. iniquitatis communicandae societas 3, 105, 16. sacramentorum participandorum communio 3, 138, 14. — b) *abl. pro partic. praes.*: damnando inauditios (hoc criminatur) 1, 83, 20. tenerent (basilicas) imperialibus resistendo iussionibus 1, 40, 19. laudando eum dixisse 1, 105, 1; cf. 1, 158, 7. 344, 18. 350, 1. 2, 180, 27. 185, 13. 390, 19. 453, 4. 454, 15. 16. 3, 48, 27.

gerundium pro futuro a) indic.: quae (messis) uentilanda est in fine *Psalm.* 178. nunc spiritaliter separantur, post etiam corporaliter separandi sunt 3, 130, 9 sqq. — b) *inf.*: quos in iudicio resurgendi dicit esse damnandos †2, 42, 7 sq. in quo (semine) dictum est benedicendas omnes gentes 1, 21, 16. eos diuino flagello coercentes minatur 1, 117, 3. — c) *part.*: propter haedos ad sinistram ponendos 2, 164, 16.

gesta 1. ecclesiastica *Psalm.* 72. 1, 24, 13. 29, 11. 51, 15. 2, 32, 2. 291, 11. 292, 24. 297, 4. 489, 21. 3, 32, 19. 80, 30. — 2. praefectoria 3, 55, 3. 12. 18 (cf. 54, 30).

55, 21). 145, 27. — 3. proconsularia 1, 40, 10. 51, 15. 141, 22. 193, 7. 2, 40, 6. 45, 18. 93, 10. 198, 30. 291, 30. 292, 24. 468, 27. 471, 23. 472, 11. 498, 19. 545, 27. 3, 30, 13. 55, 20. — 4. iudicialia, iudicium 1, 41, 6. 2, 297, 4. 319, 23. 3, 32, 19. — 5. municipalia 2, 18, 17. 32, 3. 40, 6. 45, 18. 93, 10. 198, 30. 224, 6. 270, 18. 291, 11. 292, 24. 297, 4. 458, 22. 460, 26. 469, 1. 489, 22. 563, 27. 3, 32, 19. — 6. allegationis 2, 142, 17. — 7. forensia 2, 270, 18. — 8. traditionis 2, 442, 4. 3, 84, 25. 114, 4. — 9. publica 2, 456, 16. 472, 18. 492, 13. 3, 98, 5. — 10. martyrurum 3, 81, 9. 115, 30. 116, 7.

gestiat se comprehendisse me tamquam confitentem 2, 177, 10.

gesto: qui (populus) eius sacramenta gestabat 2, 277, 20; cf. 377, 22. in manibus documenta gestamus 2, 291, 5. aliud ore protulisse quam corde gestabat 1, 201, 13. crassam noctem in corde 3, 114, 22; cf. 118, 7. ecclesiae personam 3, 138, 25. cf. gero.

gloriatio inanis 1, 105, 4. superba bonorum operum 2, 283, 16.

gluten uiolentum (bitumen) 2, 241, 11.

glutino: funesto opere perditionis uas sordidum collecta faeculentia glutinarunt (i. e. sordidius fecerunt) †2, 429, 23 cet.

gradatim = per gradus 1, 88, 15.

grandiloquo ore declamatum est 2, 520, 3.

gratificor 3, 147, 11.

gravidatarum feminarum testimonio 2, 56, 20.

grauis: homini aetate grauissimo 2,

556, 19. grauissimi (sc. aetate) senes 3, 40, 18. 47, 31. 142, 19.

grauo (opp. sano) 1, 152, 14.

gregatim hinc atque inde confluentes 3, 231, 2.

habent necessarium uenire 1, 208, 5. — gesta habere (ein Protokoll aufnehmen) 3, 39, 3. 54, 30. 80, 3. aliud sentiunt quam ueritas habet 1, 251, 9. quae in eos habetur caritas 1, 120, 1. amicissime habitus est 2, 127, 22. habes Christum in passione dormisse 2, 255, 12; cf. 319, 9. — habet = se habet: quod Latine scriptum est 'beatus uir', Graece habet μακάριος ἀνὴρ 2, 82, 28. — habeo cum inf.: non habent quid respondere Psalm. 34. quid habes respondere? Psalm. 129. non habent per quos regnare Psalm. 142. non habebant quid dare Psalm. 211. quid dicere non habetis 2, 226, 20. dimittere te habent (μέλλουσι) †2, 437, 8. deo habet reddere rationem †2, 437, 10. — non habeo (inuenio) quid dicam cet. 1, 69, 13. 192, 27. 193, 18. 199, 12. 2, 168, 25. 182, 9. 184, 6. 196, 15. 199, 4. 20. 200, 13. 23. 211, 19. 280, 15. 304, 9. 310, 22. 27. 317, 9. 330, 20. 346, 11. 442, 7. 456, 7. 3, 92, 3. 119, 5. 210, 16. 254, 6. 255, 10. 256, 1. non habeo (inuenio) quod dicam cet. 2, 289, 11. 351, 20. 399, 22. 441, 15. 3, 49, 25. 72, 27. 84, 2. 100, 1. 139, 15. 190, 17. 25. 209, 21. 255, 11.

hactenus: sed haec hactenus 1, 98, 10. ualet hactenus, ut 1, 163, 26. qui hactenus fallis †2, 41, 17. ut hactenus uictores esse possimus †3, 289, 22.

- haereo *cum dat.* 2, 216, 17. 557, 8. 3, 147, 11.
- haeresis Epicureorum uel Stoicorum 2, 337, 7 (*cf.* 20). loquacissimae philosophorum haereses 2, 338, 13.
- haustus = aqua, unda †3, 290, 5. †291, 20.
- heia, frater Gaudenti 3, 270, 9.
- hesternus tiro (*i. e.* episcopus iuuenis recens ordinatus) 2, 457, 23.
- hic et talis 1, 222, 17. 2, 169, 16.
- hic apud Hipponem 2, 240, 22; *cf.* ibi, ibidem, illic.
- hinc iudicare 1, 176, 16. non hinc (= hac re) efficit 1, 325, 20. quam sit falsum, hinc auertas 2, 28, 14. 16. hinc uos accusat uestra defensio 2, 46, 8. hinc intellege 2, 90, 24. hinc iam multa diximus 2, 156, 20. hinc quid senserit 2, 402, 18. hinc solum cogita 2, 497, 7. hinc tantum agam 2, 498, 25. hinc docetur 2, 567, 8. quid hinc respondent? 3, 10, 19. quid hinc dicturi sunt? 3, 23, 17.
- hoc idem 2, 244, 5. 20. 24. 341, 17. 380, 8. 3, 77, 7. 88, 25. 89, 9. 224, 21.
- hodieque 2, 235, 21.
- honorabiliter exceptus 2, 127, 24; *cf.* 551, 3. honorabilis 2, 379, 4.
- honorificentius 3, 202, 17.
- honorificentiae causa dictum 3, 58, 26. reddidisti honorificentiam 3, 202, 16.
- honorificus = honoratus: quem sic laudauerunt, ut dicerent honorificum 3, 46, 7.
- hora: ad horam 3, 82, 8. 83, 3. 117, 3. 168, 5. 226, 29.
- hortator superstitionis †3, 84, 27.
- hostis (= inimicus) *cum dat. Psalm.* 47. hostis ueritatis 2, 424, 8.
- humanius et probabilius 1, 33, 21.
- humanitus (*opp.* diuinitus) 3, 240, 3.
- humiliatio paenitentiae grauioris 2, 472, 27.
- humilio 1, 106, 19. 2, 85, 17. 162, 22. 543, 13.
- humilitas christiana 1, 26, 20.
- humiliter 2, 375, 18. 3, 226, 19. humiliter 2, 379, 4.
- humilo *1, 102, 18. 103, 20. 107, 8. *116, 24. 201, 11.
- iaceo: in qua perditione iaceant 1, 47, 12. iaceat inprobatumque respuatur quod dixisti 2, 557, 20.
- iactantia 1, 53, 1. 105, 8. 2, 331, 15. iactantia nominis 1, 98, 20.
- iactantissima seueritas 2, 431, 5.
- iactationis ambitus 2, 178, 13.
- iactitant mendaciter 1, 49, 3. aduersarios malam esse arborem iactitantes 3, 71, 33. quae solent homines iactitare 3, 90, 29. foris multa iactitat 3, 183, 9.
- iacto: calces aduersus stimulum 2, 497, 9. — de sacerdotibus talia 1, 22, 19. merita 1, 63, 13. 106, 3. se de sua damnatione 1, 138, 11; *cf.* 3, 47, 23. fumos calumniarum 1, 262, 14. unde te mendaciter iactas 2, 51, 10. falsa mala iactauit fama 2, 422, 12; *cf.* 1, 140, 12. 2, 409, 17. 454, 24. uobis iactant mendacia 3, 97, 4; *cf.* 103, 4. se ipsi iactant quod habeant ecclesiam 1, 112, 15.
- iactura: me nonnulla dixisse quorum iacturam facile patior 2, 183, 25. facio iacturam huius obiecti (*ver-zichten, preisgeben*) 2, 529, 12. facerent legum gestororumque iacturam 3, 56, 16.
- iaculari uera uerba 2, 449, 15.

iam iamque proferrent gesta 3, 91, 23. — iam = igitur 2, 257, 29. 260, 30. 284, 10.
 ianua dilationis pandebatur 2, 576, 20.
 ibi: in ipsis etiam Corinthiis ibi erant 3, 136, 5.
 ibidem apud Constantinam 2, 198, 13. ibidem apud Cirtam 2, 564, 1.
 idem: nonnulla eadem 1, 156, 3. eadem per eadem replicantes 3, 68, 19. eadem per eadem diutissime clamauerunt 3, 85, 17 (*nom. plur. idem, dat. et abl. idem et eisdem*).
 idolatres 3, 264, 20; *accus. plur.* idololatrias 1, 156, 11. idolatras 3, 5, 22. idolatrae gentes 3, 268, 4. idolatria uel idololatria *passim*.
 idola 1, 36, 8. 41, 8.
 ieiunis apicibus aestuans ignis †2, 61, 17. a suco grauitatis ieiuni 2, 61, 29.
 ignescant aduersus zizaniorum multitudinem flagrantia sanctae indignationis 2, 166, 28.
 ignoranter fit 1, 79, 22. (deum) ignoranter colebant 2, 353, 27.
 ignorata (*opp.* manifesta) 2, 99, 13.
 ille *pro reflex.*: Paulus, ne conferrent cum illo 2, 340, 8; *cf.* 3, 74, 3. — ille—ille *pro hic (iste)*—ille 1, 60, 10 sq. 75, 20 sq. 79, 9 sq. 81, 24 sq. 140, 22 sq. 184, 24. 195, 24. 226, 22. 23. 26. 253, 5. 276, 1 sq. 2, 136, 2. 306, 1. 3 sq. 321, 20. 361, 19. 22. 532, 10 sq. *cf.* is. illum—illum, illum—istum 3, 195, 20 sq. illi—illi, isti—illi, isti—illi 3, 106, 1—3. — illud *absolute*: illud quod ait 1, 312, 16; *cf.* 2, 78, 10. 498, 27. 500, 6. 3, 134, 19. 239, 15.
 illecebra humanae laudis 1, 137, 24.

illi = illic 1, 123, 9. 2, 547, 4.
 illibatus: episcopatum inlibatum gessisse 3, 23, 11. — *subst.*: sanctorum et inlibatorum † 1, 29, 6.
 illic apud Carthaginem 3, 47, 13. 17; *cf.* hic, ibi, ibidem.
 illicite 1, 80, 13. 314, 9. †2, 41, 23. 44, 24. 302, 1. 15.
 illuc attendat 1, 150, 6. quod illuc etiam possit adhiberi 1, 303, 20.
 illuminatio cordis 1, 171, 27.
 illustratio 1, 179, 26.
 imaginaria sanctitas (*opp.* aeterna) 1, 62, 3.
 imaginari te ueri similia decuit †2, 187, 7.
 imago fortitudinis 1, 137, 23.
 imbuc: sacramentis inbuti 1, 168, 4; *cf.* 1, 169, 15. 255, 16. 2, 506, 2. 3, 16, 20. 136, 28.
 imitatus *pass.*: aliena peccata non imitata 2, 451, 23.
 immergere atque inculcare auribus sententiam 2, 363, 27.
 immo potius †3, 281, 14.
 immoderatus in eos factum est 1, 42, 14.
 immoderatio coercitionis 1, 119, 3.
 immorari in causa 2, 529, 11 sq.
 immunis a sacrilegio 2, 140, 15.
 immunitus iacet non inueniens quid respondeat 2, 200, 22.
 immutatum nihil probari potuit 3, 154, 15. immutauerunt (mutauerunt *Uulg.*) gloriam dei in similitudinem *cet.* *3, 5, 28. immutauerunt (commutauerunt *Uulg.*) ueritatem dei in mendacium *3, 6, 15. immutati in melius 3, 210, 19; *cf.* commuto, muto.
 impacatus uultus 1, 173, 23. impacatae calumniae 1, 104, 17. impacati 1, 307, 17.

impaenitens cor 2, 511, 20.
 impediuit domino 1, 164, 29.
 impendo: quibus (*dat.*) cibaria dominica impendit 1, 74, 24. diligentia medicinae impensa 2, 329, 21. inanem inpendis operam †2, 334, 18.
 impensissime persuasi †3, 205, 7. ut inpense ageretur 3, 271, 24.
 impensis (*adi.*) supplicii deuotione gemitibus 1, 374, 17.
 imperturbatus 3, 65, 8.
 impingo uos ad mutandam sententiam 2, 392, 6. inpingere in angustias 2, 393, 26.
 implere facinus 2, 458, 8. iudicatum (*das gerichtliche Urteil vollziehen*) 2, 556, 16.
 impletor prophetarum (Christus) 2, 39, 12.
 implicamentum: eadem uestis aliis tegimento est aliis implicamento 2, 348, 21. ab hoc inexplicabili implicamento dum te conaris euoluere 2, 536, 10.
 implicatione peiore conantur ea defendere 3, 112, 24.
 implico: magno delicto implicaremur 1, 33, 3. crimine schismatis implicati sunt 2, 235, 25. erroris laqueis implicati 2, 456, 10. quibus (uerbis) peius implicarentur 2, 434, 5. quemadmodum ipsa sua defensione se peius implicent 3, 112, 20.
 impolite disputare 2, 500, 3.
 impollutus 1, 82, 24. 92, 18. 2, 541, 16. 27. 542, 4. 3, 149, 32.
 imprecor 1, 62, 25.
 improbabiler 2, 491, 14.
 improbatus (*unbewiesen*) 2, 15, 4.
 improbi estis ecclesiis catholicis (*dat.*) 2, 44, 15.
 impudentius 1, 78, 24. impudentissime 1, 45, 25. 47, 17. 69, 9.

imputribilia ligna 1, 371, 1.
 in *cum abl. sensu locali*: in Hierusalem 2, 153, 24. 268, 22. in Hierosolymis *2, 267, 19. in Hiericho 3, 74, 28. in Sodomis 3, 222, 24. — *sensu temporali*: in meridie 1, 50, 23. in illa die 1, 138, 14. in illo tempore 1, 164, 29. in hoc tempore 1, 295, 18. in die iudicii 1, 346, 13. 2, 82, 22. in tempore messis 2, 76, 14. — *sensu instrumentali*: in flagello admonentur 1, 137, 1. in quo uulnere separabatur 1, 154, 13. in quo uinculo non separari 1, 195, 17. in uerbo capere 1, 201, 4; *cf.* 2, 341, 4. 344, 8. in domini uoluntate elucet 1, 288, 27. in occisione agni praeuntiabat domini passionem 2, 72, 16. in adiutorio domini 2, 174, 27. 331, 8. in eodem uerbo dei demonstratur 2, 264, 25. ecclesiae in uinculo pacis adhaerescunt 2, 374, 20. in iudicio diuino ad eos confundendos appositi 2, 481, 20. in quo genere dominus cum ageret 2, 344, 2. — *uaria*: in humilitate christiana cederent sententiae 1, 26, 20. in Christo laudabiles christiani 1, 42, 16. instruunt in spiritu lenitatis 1, 294, 21. in malitia Sodomitis praelati sunt 1, 340, 6; *cf.* 2, 252, 19. in ampliore numero segregata est 2, 275, 22. mundus in bona significatione positus 3, 68, 13. — in *cum abl. pro accus.*: in honore... in contumelia (*εις τιμήν... εις ἀτιμίαν*) *1, 132, 3. 5; *cf.* 24. 133, 2. 3. 14. 18. 245, 12. 2, 532, 18. dictum est in laude caritatis 1, 239, 17; *cf.* 2, 127, 5. in remissione peccatorum baptizō †3, 307, 3. si hoc in Maximianistis

- recte dixistis 2, 40, 12. in parte cessistis †2, 75, 5; cf. 17. non me tradidit deus in manibus eius †2, 436, 3. in honore sponsi 3, 126, 21. uindex in ira (εις ὀργήν) *3, 216, 2 = *1, 34, 14. in domo Raab confugere †3, 289, 20. in morte — in uita (εις θάνατον—εις ζωήν) *3, 294, 16 sq. mala in eorum pertulit notitia †3, 297, 13. in amentia ducit †3, 298, 6. in aeterna morte abreptos †3, 299, 20. in Iordane descendit †3, 305, 12. — *cum accus. pro abl.*: in eam pacem ambulauit 1, 173, 13. mundum semper in malam significationem positum 3, 106, 22 (cf. 68, 13). Donatistas in Samaritanos incipe speculari †3, 290, 21. — in *cum accus. sensu locali*: reuersi sunt in Hierusalem *2, 265, 7. uenisse in Azotum *2, 268, 11. usque dum ueniret in Caesaream *2, 268, 12. inanis: uerba per inane uolantia 2, 93, 9. puluis per inane sublatus 2, 571, 7. per inania uagantes et superflua dicentes 3, 159, 25. inanitas: obicere possumus non ea inanitate qua illi 2, 293, 19. inanitas paleae (opp. plenitudo tritici) 3, 110, 20. inaniter 1, 79, 6. 2, 192, 26. 216, 29. 369, 2. 476, 22. inardescens caritatis adfectus 1, 294, 23 sq. inauditos a se detestantur 1, 94, 18. incassus labor †2, 334, 18. incensor (codicum) extremus iussu uel manu 3, 264, 22. incestator 3, 264, 20. incestatores pudicitiae 2, 234, 8. incestus illicitus *ordinatio Maximiani* †2, 430, 1 *et.*; cf. 432, 25. incido = abscido: paruum fragmen incisum 3, 190, 5. inclinemus aurem uerbo dei 2, 246, 23. incolae unitatis †3, 225, 13. incommoditas naturae 2, 197, 23. incommutabilis 2, 238, 20. incomparabiliter 1, 40, 7. 2, 8, 2. 73, 11. 206, 25. 3, 231, 23. inconcussa ueritas 2, 30, 29. series 2, 427, 15. firmitas 2, 433, 5. incongrue 2, 153, 1. inconuenientia peccatorum 1, 281, 16. incorpore *cum dat.* 1, 155, 21. 256, 23. 365, 26. 368, 8. 2, 308, 13. incorruptissimi 1, 99, 26. increpationes dominicae 2, 240, 4. increpo: quid increpet ueridicum os 2, 428, 15. illis similitudinem talium patrum increpare 2, 449, 18 sq. incubatores alienarum rerum †3, 244, 20. inculco 2, 171, 23. 246, 6. 363, 27. 544, 26. 552, 21. 3, 57, 29. incumbo: necessitatem sibi incubuisse 2, 508, 11. incurro a) (*sich etwas zuziehen, auf sich laden*) *cum accus.* †2, 76, 9. 329, 24. 362, 28. †363, 15. 543, 13. 565, 24. — b) (*hineingeraten*) *cum praep.* in: 1, 150, 13. 229, 4. 21. 230, 12. 286, 12. 2, 84, 14. 118, 27. 421, 17. †543, 22. 3, 3, 8. — (*sich auf jemand stürzen*): ut armis contra hostes rei publicae praeparatis in christianos incurrant †2, 123, 22. inde quaestio est 1, 38, 24; cf. 2, 86, 31. inde sacerdos est, quod †2, 58, 19. inde iudicare 2, 510, 4. moritur inde (*daran*) 1, 156, 16. inde se iactant 3, 119, 27; cf. 121, 1. indicatiuus in interrogatione obliqua

- passim*; cf. *Psalm.* 33. 159. 188. 230. 240. 263. 282. 1, 27, 19. 201, 1. 245, 10 (cf. 13). 2, 33, 12. 38, 30. 40, 10. 21. 51, 1. 64, 2. 72, 1. 215, 21. 337, 23.
- indicatiuus et coniunctiuus iunguntur*: cum praecipiat... facienda est... oportet 1, 118, 24 sqq. et quod responderit et quod egit 1, 200, 8 sqq. cum manifestum sit... iterandum est 1, 240, 10—16. cur non breuiter dixerit, sed addidit 1, 319, 8 sq. utrum reuixerint an manent 2, 11, 17 sq. quod texerint et... uaporarunt 2, 17, 13 sqq. siue quod potueris dicere siue quod dixisti 2, 43, 9 sqq. propter quid patimini et quid patiamini 2, 50, 29; cf. 256, 26 sqq. quae loca tenebant et... pulsati sint 2, 80, 20 sq. est... dicatis 2, 272, 10. persuaserat et... remanserint 2, 329, 17 sq. tenerentur... fuerant †2, 425, 9 sq. displicuerit... retraxerant... communicabant 2, 445, 8 sqq. dicat... dicat... demonstratur 2, 480, 16 sqq. iudicauerunt... confirmauerint 2, 510, 5 sq. iactetis et... potuit 2, 517, 24 sqq. essemus... remanserunt 2, 569, 14 sq. fuerit... communicant 3, 53, 9 sq. commiserint... perpassi sunt 3, 63, 15 sq. est... sit 3, 69, 30 sq. egerint... sunt 3, 74, 24—26. noluerit... dicebatur 3, 75, 23—25. uidete quid sequitur, attendite quid dicitur 3, 133, 12. secuti sunt... remanserint 3, 210, 28 sq. reliquit... fecerit 3, 219, 8 sq. uelitis... eligitis 3, 227, 16 sq. quia appellatus est et quod tenuerit 3, 237, 4 sq. quod non tradidit, sed quod ad eum peruenerint 3, 247, 2.
- indigentia aetatis 1, 260, 5.
- indigeo cum *abl.* 2, 305, 5. cum *inf.* 2, 157, 15.
- indignatus, us 2, 454, 21.
- indignus cum *gen.*: soluendae corrigiae 1, 271, 15. indignum est ut †3, 97, 14 *cet.*
- indisciplinata patientia 3, 104, 13.
- indisciplinati 3, 239, 27.
- indiscrete eradicentur infirmi 3, 128, 9.
- indiuina caritas 2, 377, 19.
- indo: concilium gestis inditum est 1, 40, 10; cf. *allego.*
- indubitanter 2, 316, 5. 321, 29.
- indubitata praeceptione firmavit 2, 335, 18.
- induunt Christum 1, 291, 4. induitur Christi baptismo 2, 29, 2. ut indueretur Christus uarietate orbis terrarum 2, 153, 26. iustitia induatur 2, 58, 24. se sacrilegio schismatis induerunt 3, 151, 26.
- indulgentia (*Strafnachlaß*) 3, 156, 5 *cet.*
- inebrio: quidquid sceleris inebriat multitudinem 1, 110, 12. calix inebrians ad capessenda caelestia martyres 2, 85, 3.
- ineffabiliter iudicare 2, 296, 20.
- ineuulsibile membrum 1, 205, 21.
- inexoratus = inexorabilis 2, 458, 11.
- inexpiabilis 1, 68, 9. 2, 510, 24 *cet.*
- inexpiabiliter errare 2, 374, 1.
- inexplicabilis †2, 328, 15.
- infamo 2, 88, 28.
- infantilia rudimenta 1, 282, 4.
- infeliciter peccant 1, 67, 21.
- infercientes oculis calcem 2, 453, 10.
- infernum supplicium †2, 61, 18.
- infero = addo, adicio: cum interpositum est... et deinde inlatum 1, 74, 2 sqq.; cf. 311, 8. 3, 194, 28. — mordacitatis inferens medi-

- cinam 1, 109, 7. se concremandos ignibus inferant 2, 297, 10 sq. (cum) ei de Felicis traditione quaestionem intulissent 2, 509, 17.
- infestatio aduersitatis (*opp. prosperitatis seductio*) 3, 222, 11.
- infidelitas (*Unglaube*) 1, 60, 17. 93, 17. 156, 10. 2, 320, 28.
- infideliter (*ungläubig*) 2, 208, 14.
- infinituus*: nescire quid dicere 2, 88, 30; *cf. habeo*. — *subiectum*: uerum dicere opus est, non dicere metuendum est 2, 435, 9. — *a praepositione pendens*: interest inter confirmare et facere 2, 219, 24. — *pro genetiuo gerundii*: exemplum malos fratres tolerare *Psalm.* 204. consuetudinem tenebat ecclesia corrigere *cet.* 1, 186, 27 sqq. qui haberet uoluntatem egredi 2, 205, 7. — *inf. perf. pro praes.*: potuit dixisse 2, 149, 12—14. sufficisse 2, 380, 24. baptizare... pellere... fecisse uirtutes 2, 11, 19 sq. aegrotasse potuisse 3, 48, 13. commemorasse ausi sunt 3, 63, 14. — *inf. hist.* 2, 458, 5—7. — *inf. fin.*: uenissent ordinare *Psalm.* 44. iunxerunt se crimen conflare *Psalm.* 49. sederunt iudicare *Psalm.* 56. misit praedicare *Psalm.* 173. 199. uenit baptizari 2, 147, 20. mittitur inferre certamen 2, 334, 24. — *inf. passiuus additus*: *cf. accipio* assero asseuero cognosco commemoratio conclamo conuincio defendor demonstror deprehendor doceo exponor intellegor iudicor legor manifestor monstror negor noscor ostendor permittor praecipior praenuntior probor prodor prophetor putor reperior.
- infirmo*: si quid in quibusdam membris infirmabatur 1, 171, 20.
- infirmi estis* perferre manus inimicorum 3, 235, 26.
- inflammare peruersos ad seditiones 1, 121, 21.
- inflatio humana (*Aufgeblasenheit*) 2, 220, 8.
- inflata mente 1, 121, 23. inflata ceruix arrogantiae 1, 178, 27. sermo uerborum strepitu inflatus 3, 3, 12.
- inflexibilis iustitia 2, 254, 12.
- info: inflaris aduersus me de traditione 2, 32, 17. imperatorias aures suggestionibus inflatas (esse) 3, 86, 20.
- infra unum annum coaetaneus 2, 72, 4. leges infra meritum sceleris uestri ferri 2, 114, 26.
- infructuose 1, 375, 13. infructuosissime 2, 115, 31.
- infructuosus 2, 463, 6.
- ingeminare flagella 1, 191, 16.
- ingemo *cum acc.*: quales Cyprianus ingemuit 1, 279, 26. de his haec ingemuit 2, 106, 11.
- ingenium = ars: quolibet ingenio capies et tenebis 2, 306, 31.
- ingerunt nobis (sententiam) ad se ipsos conuincendos 1, 70, 9. haec... non petentibus ingeratis 2, 21, 7—9. poenas iustis ingeritis 2, 98, 23. de nomine Simonis ingessit nobis contumelias 2, 201, 17. attende quid ingeram 2, 400, 18. cui necessitas ingerebatur 2, 426, 26. (mortes) sibi ingerunt 2, 461, 19. mendacia hominibus ingeratis 2, 473, 4. moratorias praescriptiones 3, 44, 14; *cf. 51, 31. 53, 31.* crimen non ingerebant Mensurio 3, 74, 18. si non uobis ultro quod imperator non constituit ingeratis 3, 217, 31. quem (interitum) uobis ingeritis 3, 228, 23. uena-

- bulis se oppositis ingerebant 3, 231, 4.
- ingredi ad ueritatem euangelii 1, 175, 20. locum collationis 3, 42, 9.
- ciuitatem *3, 271, 9 (in ciuitatem *Uulg.*).
- ingruente persecutione 1, 158, 3.
- inhaerere *cum dat.* 1, 113, 10 sq. 149, 19 sq.
- inicare imperitis nebulas falsitatis 2, 111, 11.
- iniquissime odisse 1, 165, 13.
- iniqui inimici 1, 165, 13. rex iniquissimus 2, 44, 27.
- iniuriantes *3, 292, 26. iniuriando †3, 300, 6.
- innecere moras 3, 51, 12. 117, 8. calumnias 3, 114, 11. alienis peccatis homines innectit 3, 261, 13 sq.
- innitentes testimoniis 2, 321, 22. Cypriano teste inniteris 3, 257, 6.
- innocentes ab eorum criminibus 1, 47, 5; cf. 2, 140, 5. 224, 1. 3, 32, 22. innocens de eo †2, 486, 16.
- innotesco *intrans.* 2, 131, 26. 162, 17. 246, 15. 320, 4. 329, 2. 7 *cet.* — *trans.*: cum aequitatis tuae innotesceret potestati consortium sacerdotum (*sc. rem*) †2, 468, 20 *cet.*
- inoboedientes in utroque 1, 38, 6.
- inoportune *2, 331, 3. 331, 10. *335, 9. 360, 11.
- inordinata potestas 1, 50, 19. saeuitia 2, 455, 7. inordinatae licentiae 2, 301, 28.
- inordinate 2, 301, 26.
- inquietudo = inquietatio †3, 205, 17.
- inquilinus diaconi 2, 114, 16.
- inquinamenta †3, 301, 14. †29.
- inquinator †2, 184, 11.
- inquiro = quaero: quid a me possit inquiri 1, 197, 12.
- inquisitiones morarum interponendarum 3, 52, 3.
- inquit (*heißt es, lautet es*): 1, 84, 4. 2, 314, 4. 322, 2. 4. 431, 1. 15. 26. 518, 14. 3, 174, 17.
- insanabilis 1, 26, 27.
- insanabiliter errare 2, 374, 1.
- insanissime negant 1, 66, 21. insanissime dicitur 2, 421, 14.
- insanissimus 2, 257, 20. 475, 3.
- inscriptio litterarum 2, 3, 21.
- insectatus *pass.*: credo innocentem a uestris maioribus insectatum 3, 123, 1.
- insensatus 3, 251, 17.
- inseparabiliter baptisma in baptizato manet 1, 278, 24.
- insero: ut inseramini in uite *Psalm.* 227. neque spiritus sanctus in quemquam poterit inseri †2, 68, 1. in pragmatico rescripto preces inseri non solere 3, 51, 22. inserto inuicem aspectu †3, 205, 28.
- insidiose 2, 333, 16.
- insido = insideo: quantus in mentibus horror insidat 1, 268, 21.
- insiliunt in eos coercendos 2, 301, 26.
- insinuare tardioribus necessaria 1, 174, 9. doctrina caelestis insinuat (= docet) 1, 247, 25; cf. †3, 243, 17. cum dominum illorum notitiae insinuare uellet 2, 59, 29 sqq. insinuare quid Academici sentiant 2, 181, 4. illud insinuans atque commendans 2, 204, 15. aduersus homines male sibi a collegis insinuos eorum contradictio nitebatur 2, 320, 12 sqq. quid aliud insinuans nisi *cum accus. et inf.* 2, 419, 12. episcopis aliud tibi insinuantibus 2, 464, 11. insinuantes consentire se 3, 40, 22. insinuans populo quae

illi pars utraque rescripserit 3, 41.
 10. se iussisse insinuans 3, 88, 29.
 insipienter dictum est 2, 216, 29.
 insisto huic operi 2, 335, 20 sq. si
 agere institerit 2, 336, 2.
 insolubile aeternumque peccatum 2,
 511, 16.
 insono: quid insonet os episcoporum
 2, 428, 15 sq. de quibus sententia
 insonuit 3, 255, 1 sq.
 inspector cordis deus *1, 60, 18.
 instanter 1, 42, 12. 156, 24. 2, 195,
 12. instantius 1, 250, 2. 3, 46, 16.
 87, 10. instantissime 2, 48, 10.
 514, 22. 3, 73, 4.
 instantia praedicandi 2, 333, 13. of-
 ficiorum 2, 554, 26. perficiendae
 unitatis 3, 232, 1; cf. 1, 192, 2.
 2, 328, 23. 329, 20. 456, 6. 564,
 21. 3, 178, 2.
 institutor ecclesiae †2, 506, 18. in-
 stitutores simulacrorum 3, 5, 23.
 insto: quod testamento institerit
 exurendo 2, 19, 23. cum perficien-
 dae instaretur unitati 3, 156, 16.
 illis instantibus (i. e. accusantibus)
 2, 235, 6; cf. 423, 2. 3, 118, 30.
 121, 23. hoc catholici instabant 3,
 79, 10; cf. 2, 392, 16. 3, 103, 9.
 cum instarent recitari mandatum
 3, 43, 15.
 instructio = institutio, doctrina 1,
 174, 9.
 instrumenta diuina (i. e. libros sanc-
 tos) ignibus tradidisse 2, 297, 3.
 insufflante domino 1, 160, 19.
 insulto *abs.* 1, 35, 1. — *cum dat.* 1,
 77, 21. 115, 23. 2, 11, 11.
 insumere tempus rebus non neces-
 sariis 2, 567, 19.
 intellegor *cum inf.* 1, 60, 20. 103,
 1. 121, 10. 212, 22. 213, 3. 2,
 421, 4. 3, 44, 17.

intendit et agit, ut 2, 174, 30. sicut
 intendi 2, 175, 8. quod de Maxi-
 mianistis intendimus 2, 199, 18.
 non intendens uel potius ne ab
 aliquo intendatur obstrepens *cum*
accus. et inf. 2, 216, 3. cum in-
 tenderet retractare 2, 220, 5 sqq.
 intendite mihi (me audite *Uulg.*)
 *2, 250, 6. intende quomodo 2,
 330, 15. aures intendite ueritati 3,
 111, 3. in gesta martyrum inten-
 dere 3, 116, 12. cuius (falsitatis)
 in nos suspicionem intendere uo-
 luerunt 3, 141, 21. Felici tradi-
 tionis crimen intenderant 3, 156,
 15. si in illos intendant accusati-
 onem 3, 160, 1. intendite apostoli
 uocem 3, 171, 6.
 intente 2, 136, 28. intentissime 2,
 132, 6. 135, 14. 180, 20.
 intentio mentis ad deum 1, 189, 1.
 debiti 2, 184, 28. sectae 2, 202,
 14. dispensatoris 2, 307, 23. discere
 uolentis 2, 327, 18; cf. 1, 100, 12.
 108, 9. 2, 145, 8. 162, 19. 213,
 28. 347, 12. 349, 3. 361, 24. 388,
 17. 461, 3. 3, 46, 18. 53, 28.
 144, 18.
 intentissimos ad hoc nos feceras 2,
 133, 3. facto iudice intento, utrum
 3, 84, 3.
 inter = intra: inter retia 3, 61, 1.
 63, 23. inter eadem sacramenta 3,
 134, 15. inter quattuor menses 3,
 42, 27.
 interclusio: passi difficultates et an-
 gustias et interclusiones 1, 220, 2.
 interdico: cuius accessu Salomon in-
 terdixit †3, 298, 7.
 interfectores animarum 1, 35, 7.
 interfectorie percutere 1, 116, 5.
 interficere testimonia 2, 38, 24.
 interim 1, 58, 12. 71, 1. 2, 358, 9.

- 424, 5. 432, 7. 488, 4. 490, 21. 501, 2. 3, 256, 9.
- interior nouerat 1, 97, 15. interiora caeli 1, 62, 3. cordis 2, 332, 5.
- interiacent multae patriae gentium 1, 32, 7.
- interlocutio 2, 555, 20. 3, 52, 17. 26. 56, 12.
- interloquor 3, 42, 19. 44, 19. 45, 30. 52, 10. 28. 53, 22. 55, 15. 83, 26.
- intermitto: illi auferunt aliena, nos intermittimus ablata †2, 554, 18. †3, 62, 6.
- interna causae †3, 57, 1. †144, 14.
- interpositiones morarum 3, 52, 2. 15. 144, 8.
- interpretor *pass.* 2, 240, 8. 299, 14. 314, 20. †363, 8. 3, 256, 25.
- interrogatiua pronomina*: quis cui successit *Psalm.* 230. quibus documentis quam multa persuadeat 1, 24, 1. quae...quam saeua quam acerba perpessus sit 1, 38, 14 sqq. quis a quo baptizetur 1, 90, 24. quis cui praeferendus sit 1, 373, 3. quid ad quod pertineat 2, 97, 3. quis quod (quid *codd. det.*) egit †2, 437, 10. quo anno cuius regis 3, 117, 15; *cf.* 80, 27. quis quot occideret 3, 231, 1.
- interrogator 2, 345, 4.
- interruptio: inter strepitus et interruptiones eorum 3, 64, 23.
- interuentiones aduenticii 3, 30, 2 ('interuentor est, qui ecclesiam administrat sede uacante' *Maurini*).
- intime ille pertinet 1, 274, 13.
- intimo: (Philadelphia) per linguam Graecam fraternam intimat caritatem 1, 31, 10. ne forte uerba alium sensum intiment 2, 394, 2 sqq. ut illis apparere et intimari possit †2, 487, 1 sqq. †3, 157, 19 sqq.
- litteris intimasti †3, 206, 2. certa quaeque strictim ac breuiter intimaui †3, 206, 13.
- intono: per quem tam multa de zelo et liuore dominus intonuit 1, 234, 16.
- intra (= ante) diem Calendarum Iuniarum congregarentur 3, 39, 19.
- intra tempus †2, 468, 8. †546, 13. — interius multi lupi insidiantur 1, 298, 22. falsi fratres cum illo interius conuersantes 1, 368, 24. qui interius carnaliter uiuunt 1, 371, 20.
- intrepide respondere 3, 59, 5.
- intrinsecus 1, 226, 8. 239, 23. 2, 240, 24. — (= *von innen heraus*) 2, 241, 4.
- intro redire 1, 28, 22. 2, 570, 16.
- introrsum trahere 2, 173, 4. introrsus resorbere 2, 11, 16.
- inumbatum aenigmatis uelamento 2, 259, 13.
- inutiliter 1, 146, 4. 372, 3. 2, 353, 27. inutilius 2, 360, 20.
- inuenior *cum inf.* 1, 41, 3. 61, 25. 210, 13. 230, 18. 2, 207, 15. 268, 13. 310, 7. 359, 3.
- inuicem: oratio pro inuicem 1, 62, 10. ab inuicem separari 1, 290, 7; *cf.* 1, 357, 1. 2, 84, 6. caritas dei et in inuicem et in omnes 2, 23, 17; *cf.* 241, 14. aduersus inuicem possint ista iactari 2, 43, 4. ut ipsa sibimet inuicem facies uenientis occurrat (*de speculo*) †2, 56, 2. ab inuicem distare 2, 272, 4. aduersus inuicem laboramus 2, 364, 2. non inuicem apud alios accusauerant, sed aduersus inuicem iudices sederant 2, 578, 25. litteras ad inuicem dare 3, 76, 1. inuicem damnati 3, 138, 1. ipsi non uident

- inuicem 3, 138, 7; cf. 3, 206, 3.
 facta inuicem salutatione 3, 181,
 19. crimina inuicem donauerunt 3,
 247, 17.
 inuicte positum 2, 224, 17. inuictis-
 sime defenduntur (praedicta) 2,
 255, 24. inuictissime ualeat 2,
 317, 11.
 inuicta causa 2, 23, 1 sq. 236, 3. 5.
 cetera similiter inuicta 2, 227, 8.
 inuictissima ratio 2, 405, 4. hoc
 cum inuictissimum cerneret 2,
 227, 7.
 inuidentiae liuor 1, 136, 20.
 inuidetis illis et nobis salutis aditus
 1, 196, 6. inuidit eis sanctiorem
 generationem 2, 307, 11. non in-
 uidemus pacem 2, 579, 2.
 inuidiose 1, 275, 5. †2, 218, 2. in-
 uidiosus 2, 344, 5. inuidiosissime
 3, 117, 26.
 inuidiosissimum facinus 2, 460, 14.
 inuidi sancti uiri 2, 128, 17. Iuliano
 christianitatis inuido supplicastis
 2, 129, 24; cf. 26. 28. 130, 1.
 inuolabiliter 1, 82, 1. 91, 6.
 inuisibiliter 1, 213, 2. 2, 385, 14.
 inuitatores 3, 126, 5.
 inuitant eos ad ecclesiam redire 2,
 505, 8.
 inuolucrum similitudinis explicare 1,
 42, 24. quae de talibus tamquam
 inuolucris interpretando soluuntur
 2, 242, 22.
 inuoluo: eos sacrilegium inuoluit 1,
 55, 15. iniquitatibus inuoluti 1, 111,
 18. reatu inuolui 1, 260, 20; cf.
 2, 21, 16. 568, 11 sqq. mortui Sa-
 turni baptismo inuoluitur 2, 29, 3.
 cum te aliunde non inuoluas 2,
 449, 5. nullo nexu consensionis in-
 uoluimur 3, 149, 23. — inuolutus
 = obscurus †2, 218, 19. 240, 7.
 ioculariter 1, 374, 15.
 ipse = idem *Psalm.* 62. 225. 1, 23,
 13. 79, 11. 17. 176, 15. 284, 5.
 351, 27. 2, 58, 13. 260, 3. 291,
 29. 370, 9. 445, 14. 509, 11. 3,
 46, 25. 80, 11. 98, 20. 114, 13.
 192, 11. 231, 24.
 irreligiosus 3, 202, 15.
 irremissibilis 2, 511, 6.
 irrepo: in lucidam mentem nebula
 inreperat 1, 172, 10. quod in mentes
 inrepere coeperat 1, 197, 20. mira
 tibi inrepsit obliuio 2, 128, 7; cf.
 subrepo.
 irreprehensibiliter tolerant 3, 265, 29.
 irretio: mentes superbia inretitae 1,
 22, 21. inretiuntur crimine schis-
 matis 1, 66, 19; cf. 3, 156, 18.
 plebes iactantia nominis inretitae
 1, 98, 20. pisces mali pariter inre-
 titi 2, 294, 26. lege inretitus 2,
 460, 11; cf. 555, 16 sq.
 irreuocabilia peccata 1, 270, 2.
 irrogarunt sacramentis iniurias 1,
 191, 24.
 irruere in armatos 2, 303, 1. irrui-
 t in personam meam 2, 184, 7. in-
 ruentes in se baptizare 1, 284, 5.
 inruerunt in oculos animae rationes
 1, 187, 18. irruere in sacrilegium
 schismatis 1, 26, 23. in uoraginem
 peccatorum 1, 278, 28. in haereti-
 cum 1, 302, 19. inruente quaestione
 1, 187, 12. — cum dat.: sibi ar-
 matis inruentibus 2, 453, 21. irru-
 endo armis alienis 3, 223, 7. pa-
 ganorum armis irruerant 3, 230, 31.
 is *pro reflexiuo*: admonuit ut ei re-
 scriberet 3, 40, 3. dicentes non
 debere hoc ab eis exigi 3, 45, 27.
 dixit se non posse aliquem rogare
 ut eum interficeret 3, 234, 10; cf.
 s. u. sui.

- iste = hic: quis iam isto tempore uel paganus audeat (hoc) adfirmare 3, 13, 19.
- itane 1, 45, 8. 108, 16. 294, 4. 2, 33, 8. 40, 13. 56, 11. 122, 27. 129, 11. 145, 27. 151, 25. 534, 23. 561, 14. 3, 211, 14. 232, 25. 241, 11. 259, 24 *cet.*
- iteratio baptismi 1, 89, 25. 2, 325, 6. 514, 25. 3, 4, 1 *cet.*
- itidem ualet 1, 260, 10. itidem pauci sunt 2, 481, 1.
- iubeo: iussum est, ut 1. 40, 11; *cf.* 2, 131, 5. 191, 8. 239, 1. 413, 6. 509, 20. 3, 49, 17. 79, 31. — *cum coni.*: quid accipiens iubetis attendat 2, 384, 7. — *cum dat.*: nobis id iuberi, ut 1, 114, 1. hoc mihi iussum esse cognosco 2, 335, 19. iubet nobis Christus †2, 43, 15.
- iucundatus (laetatus *Uulg.*) sum in his *1, 370, 19.
- iudaizo 1, 175, 21. 176, 3. 232, 1. 241, 16. 2, 357, 17. 3, 22, 1. 6 *cet.*
- iudicialia gesta 2, 319, 23.
- iudiciarius 1, 34, 8. 52, 17. 141, 9. 2, 185, 9. 453, 25. 500, 23. 547, 10. 574, 3. 3, 192, 4.
- iudico: concilium ipsos (*subi.*) indicasse 3, 79, 6. — = damno: quem (sacramentum) non ornabat sed indicabat 1, 90, 3. ea (zizania) distinguit ac indicat interim ad diem 1, 100, 13. illud sanctum male utentem iudicat, bene utentem sanctificat 2, 396, 15. — iudicatum (*Urteil*): iudicatum implere 2, 556, 16. post proconsulis iudicatum 2, 556, 23. obtemperare iudicatis 3, 52, 22; *cf.* 25. 27.
- iudicor *cum inf.* 1, 225, 2. 2, 19, 25. 236, 24. 311, 4.
- iunceus amictus 2, 460, 22.
- iunctura corporis †2, 429, 11 *cet.*; *cf.* 1, 172, 22.
- iunguntur (= iuncti sunt) hodie *Psalm.* 128.
- iuridicus gladius 1, 34, 10.
- iussio 1, 38, 10. 40, 19. 41, 21. 137, 19. 141, 9. 2, 16, 1. 302, 14. 469, 5. 498, 19. 504, 6. 547, 10. 554, 25. 559, 2. 3, 41, 29. 189, 26. 191, 29.
- iussum 2, 93, 7. 199, 1. 302, 6. 470, 25.
- iustificator 2, 40, 1. 204, 17. 287, 21.
- iustifico 3, 121, 12.
- iustum est ut 3, 4, 10.
- k = c: karitas *Psalm.* 118. Karthago 1, 153, 9. †367, 21 (*sescenties* Carthago). *Ka*† uel *K†* = Calendae *codd. passim.*
- labes schismatis 1, 281, 25. sine labe pacis 1, 115, 15.
- labi = apostatare: episcopus cum clero lapsus 3, 116, 10. — = obsolesco: quasi iam causa lapsa esset 3, 44, 31; *cf.* 3, 56, 24. 113, 16. 146, 15. 147, 22.
- laborare in quaerendo 1, 189, 6; *cf.* 1, 231, 16. 2, 370, 18. quid hinc opus est ut laborem 2, 367, 17. de regulis deriuandorum nominum 2, 361, 21; *cf.* 362, 16. — *cum inf.*: laboraremus quaerere 1, 212, 5; *cf.* 1, 337, 3. 2, 53, 1. 3, 28, 21. 172, 21.
- laceratione crudeli ab unitatis compage diuellitur 1, 65, 11.
- lactentia frumenta 1, 111, 11.
- lacuna lutulenta 2, 460, 21.
- laicus 1, 56, 1. 80, 6. 111, 3. 119, 18. 146, 23. 2, 540, 26. 578, 9 *cet.* laicus militaris 3, 203, 3.

- lapsus = defectio: ceteri fideifragi in malo illi lapsu consortes †3, 206, 19; cf. labi.
- largissime praeditus 1, 292, 6.
- largissimo argento nitere 1, 131, 21.
- latitantium (malorum) turba 2, 191, 28. astuta fictione latitans 2, 194, 28.
- latitudo terrarum 1, 20, 23; cf. 129, 11. gentium 1, 130, 14. ecclesiae 2, 104, 14. 417, 4. cordis 2, 313, 13. sermonis 2, 66, 14. loquendi 2, 195, 13. eloquentiae 2, 343, 20.
- latrare contra diuinas uoces 2, 264, 19.
- latus: tantis disceptationum lateribus pugnauerunt 3, 259, 28.
- latus 3: ore latissimo acclamauerunt 2, 11, 1.
- laudatrix sapientia 3, 238, 16.
- lauacrum = baptisma 1, 270, 18. 359, 27 *cet.* animas suas reo lauacro polluerunt †2, 24, 26; cf. 4, 8.
- lectionis contextio 1, 37, 25. circumstantia 2, 156, 18. 518, 11.
- lectissimus testis 3, 273, 15.
- legaliter loquitur †2, 86, 16. legaliter disputemus †2, 92, 6.
- lego = eligo: bene facere nemo potest nisi legerit 2, 113, 1. quis est qui nos dicat mala legisse 2, 117, 10. cuius testimonium prae ceteris legerunt 3, 128, 23.
- legor *cum inf.* 2, 291, 10. 29. 333, 6. 489, 23. 511, 24. 3, 44, 26. 80, 6. 83, 29. 84, 13. 116, 6. 235, 4. — *cum duplici nominatiuo*: uterque legitur rex Herodes 3, 115, 20.
- lenocinium illicito incestui praebuerunt †2, 430, 1 *cet.*
- leuauerunt episcopum contra episcopum 2, 287, 12; cf. 3, 191, 19. leuatum altare contra altare 2, 508, 20 *cet.*
- lex = libri Moysis 2, 572, 1. 3, 56, 14. 59, 25 *cet.*
- libelli qui consulares uocantur 3, 158, 3.
- liberatio a peccatis 1, 298, 2.
- libet: ingressit nobis quas eum libuit contumelias 2, 201, 17. potest probare quem libuerit legere 3, 81, 25. te inania repetere libuit 2, 572, 11. ne libeat te perire 3, 260, 29.
- libro: sic librata est (sententia) 1, 317, 21.
- licenter ac fidenter 3, 21, 13.
- licentiosa impunitas 3, 218, 1.
- licet uobis, ut 3, 102, 6.
- licet *cum coni. imperf.* 3, 218, 5. — licet si = καὶ ἐάν *2, 163, 15. 273, 10. — *sine uerbo*: licet hostem 1, 39, 6. licet malus 2, 222, 9. licet falsam similitudinem gloriae 2, 452, 25. licet haereticum 2, 462, 7. licet uera documenta 2, 489, 1.
- licite 1, 314, 10.
- ligati estis 2, 38, 25. qui sibi collum ligauerunt (i. e. laqueo perierunt) 2, 87, 17.
- limes luctui statuetur †3, 281, 8.
- linea: cum clementiae dimittimus lineam †3, 193, 8; cf. 2, 537, 19.
- liquide 1, 204, 16. 298, 29. liquido 1, 171, 14. 264, 23. 3, 90, 10. liquidius 1, 355, 23. liquidissime 3, 156, 19. 159, 1.
- liquidum uerum 1, 180, 5. ad liquidum cognoscere 2, 235, 29.
- liquo: liquantes (excolantes *Uulg.*) culicem *2, 102, 20. alter populus quasi purgatus et liquidus 2, 449, 20; cf. eliquatus.
- litigator 1, 166, 22. 183, 21. 2, 90, 8. 360, 10 *cet.*
- litigiosus strepitus 2, 202, 24. — *subst.* 2, 330, 23. 336, 3.

litterae sanctae 2, 270, 13. 19. 479, 3.
 litteratus 2, 362, 21.
 litterator a ueteribus Latine dictus
 est grammaticus 2, 340, 22.
 litteraturam Latine grammaticam ap-
 pellauerunt 2, 340, 17.
 litteratus †2, 328, 18. 537, 10.
 liuida inuidia 1, 179, 1.
 liuor inuidientiae 1, 136, 20.
 locupletissimi testes 2, 185, 27.
 locus damnationis 1, 127, 5. ueniae
 1, 265, 16. calumniae 2, 495, 1.
 purgationis 2, 510, 12. paenitendi
 3, 127, 3. accusationi negauit lo-
 cum 3, 30, 9. locum auferre bap-
 tismo 1, 271, 17. loco petitoris 3,
 52, 28. 29. 55, 25. — loca *pro*
 loci: cum sint loca necessaria, quae
 nos diutius loqui cogant 3, 202,
 10. — locus = sedes, possessio
 episcopalis 1, 40, 12. 2, 453, 19.
 467, 14. 472, 21. 546, 1. 568, 17.
 580, 18. 3, 45, 13. — *plur.* loca
 2, 93, 6. 555, 5. loci 2, 80, 8—9.
 94, 7. 501, 16.
 locutio humana 2, 382, 24. propria 3,
 269, 11. Latinae locutionis auctores
 2, 490, 18. regula 2, 512, 2. locutio
 allegorica 1, 212, 4. figuratae scrip-
 turarum locutiones 2, 299, 10.
 longe: non longe mortuus 1, 141, 20.
 longe posteaquam scripsisti 2, 325,
 4. de rebus longe praeteritis 2,
 473, 5. longe a nostris temporibus
 3, 31, 15. longe antequam petuis-
 sent 3, 55, 23.
 longinquus: in propinqua et longinqua
 crescendo 3, 59, 27. epistulae in
 tam longinqua terrarum datae 3,
 83, 3. se per uicina et longinqua
 diffundere 3, 99, 7.
 longus: ne longum faciam 2, 277, 10.
 loquor: scripturas locuti sunt homines

dei 2, 511, 8. quas (plebes) tunc
 solitas congregari gesta martyrum
 loquebantur 3, 83, 14. aetatis no-
 strae hominibus res notissimas lo-
 quor 3, 231, 9. — *cum dat.* 1,
 20, 18 sqq. 72, 27. 133, 26. 2, 280,
 9. 333, 11. 334, 11. 338, 22. 457,
 14. 490, 26. 536, 18. 3, 51, 28.
 177, 18. 188, 24. 268, 13.
 loricatus: uicit Goliath <David> oleo
 chrismatis loricatus †2, 83, 12.
 lucellum 2, 454, 16.
 luceo: donec ueritas luxerit 1, 204,
 16; *cf.* eluceo.
 lucidus: quid lucidius promissis dei
 1, 44, 22. lucidissima ueritate con-
 uincere 2, 107, 1; *cf.* 467, 1.
 lucro: poenam suam compendio lucra-
 uerat funeris †2, 428, 22 *et.*
 luctuosior 1, 34, 25.
 ludicre et mimice et ioculariter 1,
 374, 15.
 ludifico: cum suis phantasmatis ludi-
 ficarentur 1, 248, 7.
 luit poenas a iudicibus 1, 34, 6. *pro*
 superstitione poenas legibus luit 1,
 35, 29; *cf.* 206, 7.
 lupinum cor *Psalm.* 30. 31. rabies
 †2, 103, 21. fructus 2, 105, 3. dentes
 2, 108, 9.
lusus uerborum: dolorem meum me-
 lius premo quam promo 1, 48, 23.
 os . . . onus 1, 77, 1—2. tantumdem
 uolentes sed non tantum ualentes
 1, 122, 21; *cf.* 2, 455, 23. 3, 186,
 8. 236, 2. 4. non conuicti sed con-
 ficti traditores 1, 184, 20. etiam
 ipsum caeditis, quando et ipsi non
 ceditis 2, 39, 13. more atque ore
 uaniloquo 2, 103, 10. desipiant . . .
 resipiant 2, 130, 29. comparauit
 fundum, ut mergeret homines in
 profundum 2, 145, 30. neglector

- perfectionis, elector defectionis 2, 153, 11. conuicieris... conuincaris 2, 162, 13—14; cf. 239, 24—25. facilitati... facultati 2, 183, 27. conuertitur... reuertitur 2, 227, 21. Afrorum... africanus 2, 270, 21. Nundinarius... nundinas 2, 291, 13—14. diuersum... peruersum 2, 363, 22; cf. 367, 7. retinguendum uel potius extinguendum 2, 366, 1. misit foras... mittas foras 2, 569, 27—28. praeuentione... circumuentione 3, 209, 23. faciens... patiens 3, 217, 6. exitum... exitum 3, 252, 24. lassum illud et quassum 3, 255, 13.
- luteum figmentum Donatus †3, 290, 25.
- machinamenta uanitatis 3, 152, 23. apostolica 3, 263, 19.
- maiores nostri = ueteres episcopi *Psalm.* 40 *cet.* uestri = Donatistae ueteres 2, 291, 26 *cet.*
- maledicuntur a te (gentes) 2, 66, 17.
- maleficia amatoria data mulieri 2, 177, 13.
- maligne uiuunt 3, 18, 6.
- malignus = diabolus 2, 76, 14.
- maliuole 1, 235, 12.
- maliuolentia 1, 245, 6. 325, 11. 2, 96, 1. 122, 15.
- malum: cum multi tam multa bona habeant malo suo 2, 343, 3; cf. 526, 8. 3, 23, 4.
- mancipes circumcellionum 1, 40, 5.
- mancipo: quam multa gentium Christi nomini mancipata sint 2, 476, 28.
- mandare et consentire se praesentibus gestis 3, 47, 13; cf. 16.
- manducare = edere 3, 75, 9.
- manifestatio 2, 175, 14. 247, 19. 262, 3. 274, 24. 479, 7. 3, 157, 1.
- manifestator prophetarum (Christus) 2, 39, 12.
- manifesto: (crimina) ita manifestata et conuicta 1, 23, 20; cf. 1, 168, 12. 171, 14. 180, 13. 249, 19. 359, 14. 2, 182, 3.
- manifestor *cum inf.* 1, 358, 7.
- manifestus: in manifesto pessima uita 1, 246, 4.
- mansio 2, 271, 13.
- manus (*Schriftzüge, Handschrift*) 3, 176, 2. †205, 16. †252, 11.
- maritante sermone †3, 304, 26. 305, 13.
- martyralis gloriae uir †3, 118, 24 *cet.*
- materies 2, 499, 8.
- medeor *cum accus.* †3, 304, 24.
- mediator 1, 56, 15. 61, 12. 62, 13. 14.
- medicina uindictae 1, 98, 17.
- medicinalis 1, 171, 10. 2, 166, 13. 326, 19. †436, 14.
- medicinaliter 1, 116, 5. 2, 475, 22.
- medium trinitatis Christum esse †2, 201, 16.
- meminerunt de psalmo uerba 1, 64, 16.
- memoratus = quem supra memorauimus 2, 12, 7. 472, 21. 3, 29, 10. 39, 15. 41, 7. 48, 20 *cet.*
- memoria: uenerabilis memoriae Mileuitanus episcopus 1, 24, 2. homines ad memorias mortuorum nostrorum orant 2, 295, 8; cf. 22 *et* †102, 1.
- memoriter 1, 234, 20. †2, 58, 19. 231, 15. 491, 20. †3, 123, 15. 150, 9.
- mendaciter 1, 49, 3. 2, 14, 6. 433, 15. 3, 206, 24.
- mendacius nihil est 2, 39, 29.
- mendositas 2, 183, 13.
- mereo (mereor 1, 116, 12. 208, 8) = adipiscor, impetro, contingit mihi: a quibus recipi non meruerant 1, 22, 18; cf. 1, 139, 15. 180,

22. †2, 124, 5. 177, 18. †274, 6.
292, 22. 297, 8. 373, 19. 456, 1.
501, 23. 554, 26. 3, 72, 11. 191,
14.
- meritum: longum est ut pro merito
disputem 3, 264, 7. — meritum
uel bonum uel malum hominis 1,
256, 2. pro meritis facinorum suo-
rum 1, 257, 9; cf. 1, 34, 1. 18. 2,
114, 26. — = delictum: in dam-
natione meritorum 1, 36, 12. eos
pro suis meritis uapulare 1, 120,
5. pessimum meritum regis Achab
1, 92, 2. — negotii merita (= ipsa
causa, *das Meritorische*): ut prius
ageretur de tempore..., tunc ad
negotii merita ueniretur 3, 42,
17 sqq. — merito = propter: cadit
superbus merito superbiae 1, 105,
13. quae (sententia) tantae facun-
diae merito in omnium ore uersa-
tur 2, 430, 22. merito parentum,
<non> imitando malitiam 3, 107,
22. quorum (malorum) merito de-
monstrarentur inmundi 3, 133, 16.
siue merito superbiae suae siue, ut
ipsi putant, merito iustitiae suae 3,
190, 30.
- metropolitanus 3, 78, 23. 181, 3.
- metuit falli 2, 357, 26. persecutionem
perpeti metuunt 2, 461, 8.
- milites †2, 66, 8. miliens 2, 173, 26.
- militans religiosus 3, 243, 11.
- militaris laicus 3, 203, 3. homo 3,
269, 8.
- militia circumcellionum 2, 120, 16.
- milito: (circumcelliones) furiosis ag-
minibus militant 2, 114, 29. sancte
deo militantibus 2, 174, 5. hanc
militiam militantibus 2, 174, 10.
pro qua (ecclesia) milito 2, 325,
23. ministra deo militet falsitas 2,
414, 17. baptismus Iohannis non
erat baptismus Christi, sed tamen
militans Christo 3, 10, 10.
- mimice 1, 374, 15.
- minus 1, 372, 24. 27. 373, 8. 10.
- minister (*in ecclesia, opp. praepositus*)
1, 67, 6. 71, 9. 74, 9.
- ministra falsitas 2, 414, 17.
- ministro: indigentibus ministrans 1,
251, 27. ministrare baptismum 1,
360, 6. 2, 68, 14. 17. 23. 188, 13.
199, 23. 517, 20. 581, 9.
- minor *cum inf. praes.*: quos deus
perdere minabatur 1, 57, 18; cf.
2, 144, 3. 3, 201, 4. — nolenti
facere bestias ignesque minari 1,
140, 21.
- minutatum secti concisique 1, 29, 1.
per tot diuisiones se ipsos minuta-
tim conciderunt 1, 93, 10.
- minutissimus 1, 153, 17. 24.
- mirabilia uel exauditionum uel sani-
tatum 2, 297, 25; cf. 295, 7.
- mirabiliter dicitur 1, 277, 14. 16. o
rem mirabiliter indignam 2, 475, 4.
- miror quod 2, 146, 2.
- mirum = miraculum 2, 295, 14. mi-
rum (est) si 1, 373, 3. 2, 46, 27.
173, 3. 445, 15. 450, 17. 3, 108, 1.
115, 10. 203, 26. 242, 32. mirum
(est) quod †2, 41, 22. †28. mirum
quia 1, 27, 28. mirum (mirandum)
est *cum accus. et inf.* 1, 63, 1. 2,
31, 26. 446, 8.
- misceo *cum dat.* 1, 96, 15. 170, 4.
237, 26 sq.
- miseri corditer 1, 71, 20. 118, 7. 126,
13. 138, 9. 2, 99, 7. 118, 4. 304,
14.
- miseri cordissima dispensatione 1,
282, 7.
- mitescere eis (*dat.*) 1, 195, 12 sq
- mitius uitium 1, 253, 15. 254, 4.
- mitius *adu.* ut mitius dicatur 1, 151,

- 26; cf. 2. 128, 6. mitius ad idolorum cultum consentire 1, 41, 8. in sacrilegos uindicare multo mitius 1, 141, 7. euangelium mitius pertulit saeuientium regum flammam 2, 119, 15.
- mitto: ab eo libro... in alium mittitur (*wird verwiesen*) 1, 174, 14 sq. possem te in non paruos aestus mittere 2, 34, 2 sq. ut inquisitio petitoris subito in medium mitteret causam 3, 58, 2 sqq. in caliginem mitti = obscurari 2, 452, 14.
- moderate: ut moderatius dixerim 2, 46, 17.
- modicum fermenti *1, 97, 4. *105, 3. *3, 25, 10; cf. 1, 97, 6. 20. 105, 27.
- modifico: (sententia) uerbis ita modificata est 1, 346, 2.
- modo *coniunctio* = ubi, postquam: modo abs te hoc didicit, baptismi rescissi quare fit reus? 2, 443, 20; cf. *mox*.
- modo *adu.* = nunc, hoc tempore: ne tunc quidem mundabimus... quanto minus modo 1, 85, 9 sq.; cf. 1, 112, 20. 125, 13. 201, 28. 231, 13. 357, 19. 2, 12, 9. 58, 21. 234, 9. 13. 291, 28. 3, 66, 6. 125, 6. 21. 134, 20.
- molimine magno adhuc clausa quaegebantur 1, 305, 24.
- moliri concilium 1, 198, 10. iterationem baptismi adstruere moliens 2, 325, 6; cf. 416, 8. *sensu passiuo*: quo aditu perscrutato aut molito 2, 196, 8.
- monachatus †3, 283, 1.
- monstror *cum inf.* †1, 90, 13. 2, 349, 14. 357, 18. 388, 18. 435, 11. 488, 1. 3, 28, 19. 32, 22. 116, 11.
- monstruosus: quod est monstruosius 2, 373, 29.
- mora: propter moram portantium (*weil sie Eile hatten*) *3, 206, 12. moras trahere = morari †3, 282, 33.
- moratoriae tergiuersationes 2, 293, 11. contentiones 3, 43, 16. praescriptiones 3, 44, 14. 57, 2. prosecutiones 3, 184, 23. moratorius confictus 3, 54, 28.
- morbida cupiditas 1, 111, 25. contagio 2, 555, 3.
- mordacitatis saluberrimae medicina 1, 109, 7.
- mordacior curatio 1, 98, 26.
- mорий: homines a iustitia et ab ista uita mortuos colunt 1, 71, 3. uita mortuus †2, 14, 9. †27, 21. mortuus non aliqua morte †2, 27, 17. uita mortua †2, 27, 18.
- mortes mendaciorum exhalant 2, 39, 26.
- mortalitas carnis 1, 237, 26. 342, 11.
- mortificatus praecisione 1, 171, 21.
- morula 3, 168, 9.
- motus: cuius (iudicis) motum aduersum se nullum senserant 3, 141, 4; cf. *commotio*.
- moueo: nec ipsas leges aduersus uos mouemus 2, 303, 28. a uera sententia non moueri 2, 412, 15.
- mox coniunctio*: his enim dictis, *mox* ascendit in caelum, praemunire uoluit aures nostras 2, 263, 10; cf. *modo*. — *mox* ut dominus dignatus est iubere 2, 370, 7. *mox* ut ingressus est istam ecclesiam 3, 167, 8.
- mulco 2, 454, 9.
- multiloquium 2, 175, 20. *326, 6.
- multiloquus 2, 177, 22.
- multimodus †3, 299, 19. †24.
- multiplicior idolatria 3, 6, 4.
- multiplicatio ecclesiae 2, 476, 15.

- multiplicitas gestorum 3, 39, 9.
 multipliciter 1, 68, 12. 174, 10. 297, 14. 2, 195, 8.
 multus: multam societatem malorum esse intellegendam 3, 126, 9. usque ad multam partem noctis 3, 113, 1. — multum ueneni 1, 97, 7. multa gentium 2, 476, 24. 28; cf. residua. — multum *adu.* a) *uerbo additur*: multum dilexerunt mare *Psalm.* 12; cf. 3, 22, 10. multum odistis *Psalm.* 82. multum displicent 1, 28, 20. multum meminerat 1, 51, 6. cui multum fauetur 1, 52, 4. multum uiguit 1, 217, 29. multum legendo 1, 303, 21. plurimum miror 2, 464, 6; cf. 3, 52, 23. multum inquinat 2, 560, 5. multum petisti 3, 3, 11. plurimum suffragentur 3, 13, 11. multum moueri 3, 49, 9. multum commendauerunt 3, 80, 9. multum immorati sunt 3, 80, 10. multum laudant 3, 120, 9. — b) *nominibus additur*: multum superbi *Psalm.* 16. multum necessaria 1, 268, 26. multum infra merita positus 1, 300, 22. intentos nos multum feceras 2, 66, 11. multum dissimili 3, 21, 19. multum proluxa 3, 39, 4. multum mirum 3, 71, 19.
 mundanae uirgines †2, 41, 29. mundana militia †3, 244, 5.
 mundatio 1, 85, 10. 2, 202, 15. 394, 26. 428, 8. mundatio spiritalis 2, 375, 12. conscientiae 2, 382, 29.
 mundator hominum 2, 204, 17.
 mundare semet ipsum a talibus 1, 219, 10; cf. 2, 374, 5. 432, 22. 3, 125, 16.
 murmuratores sacrilegi 1, 57, 17.
 murmurare de iudice 1, 31, 2.
 muscipulae insidiarum 1, 104, 1.
 mussitantes miserabili gemitu animae 2, 114, 23.
 mutilo: nihil de causa esse mutilatum 3, 42, 19.
 mutire nil ausus est 2, 223, 29.
 muto in melius 1, 224, 13. 288, 3 320, 4. 349, 5. 2, 115, 31. 3, 168, 14; cf. commuto, corrigo, immuto. — ab huiusmodi moribus non mutati 1, 307, 25.
 mutuata a simili declinatio 2, 361, 5.
 mysterium 1, 275, 23. 3, 58, 27 *cet.*
 mystice 1, 54, 23. 2, 28, 1.
 mysticus 1, 31, 10. 128, 18.
 naeuus in candore sanctae animae 1, 173, 21.
 nam = sed: dedi Pollo cartulas, nam codices mei salui sunt †2, 436, 11; cf. 437, 2.
 namque *secundo loco*: †2, 48, 16. 379, 3. *tertio loco*: †2, 50, 3. †76, 3.
 natalicia poenarum 1, 138, 21. Op-tati Gildoniani 2, 51, 28.
 natiuitatis (Isaac) die octauo 1, 259, 22 sq.
 naufragauit causa Donatistarum 1, 261, 25 sqq.
 ne forte (ne) *in interrogatione indir.* (= ob (nicht), ob (nicht) vielleicht): uideamus, ne forte non frustra non dixerit 1, 99, 5; cf. 2, 57, 27. 288, 5. causas nosse deberent, ne forte *cet.* 1, 180, 1—4. prodant reliquam partem, ne forte ibi sit aliquid 2, 21, 6. attendite, ne forte in eo quod sequitur respondeat 2, 182, 22; cf. 187, 2. inspicite codices, ne forte ipsa uerba alium sensum intiment 2, 394, 1. inquire diligentius, ne quid hic remanserit †2, 440, 18. considera diligentius, ne

- forte inuenias 2, 490, 17. lege illa, quibus ipse respondere non potuit, ne forte tu possis 3, 253, 20 sqq.
- *ne quidem: cum eiusmodi ne quidem (μηδέ) cibum simul sumere 1, 107, 22. 108, 15. 110, 3. 366, 14.
- nebulae falsitatis 3, 16, 24. falsae similitudinis 3, 21, 20.
- nebulo antistes †3, 88, 17.
- nec pro ne... quidem: nec tunc illum exclusit *Psalm.* 202; cf. 1, 24, 24. 27, 12. 128, 19. 2, 259, 11. 3, 28, 21. 56, 20. 60, 1 *cet.*; cf. neque.
- nec non etiam †2, 143, 24.
- *nec... quidem 1, 112, 13. 159, 11. 209, 24.
- *nec quidem 1, 111, 6. 113, 17. 114, 7. 116, 23. 119, 6. 25.
- nec... saltem uel nec saltem pro ne... quidem: et nec sero saltem sentiunt 1, 26, 25; cf. 1, 39, 15. 2, 37, 23. 442, 19. 3, 152, 19.
- necum pro nondum †2, 380, 25. †425, 10.
- necessario 2, 206, 29.
- necessarius est (Ingentius) interrogationi †2, 485, 7.
- necesse est cum accus. et inf. 2, 525, 26. necesse est ut 1, 30, 27. 121, 25. 230, 27. 262, 5. 2, 60, 5. 67, 4. 194, 23. †3, 123, 21. cum coni. 1, 65, 25. 136, 10. 254, 2. 2, 341, 16. 400, 14. 544, 14. 573, 25. 3, 27, 2. necesse est fieri oportere †3, 293, 4 sq.
- necessitate pereuntis compulsus 1, 80, 6. aliqua necessitate hominum uidentur expelli 1, 170, 8.
- nectitur (homo) ecclesiae 1, 156, 5. morarum tendiculas nectere 3, 146, 26 sq.
- nefarie uiuunt 1, 307, 14; cf. noxia.
- negatio promissorum Christi 3, 245, 23.
- neglector perfectionis 2, 153, 11.
- neglegentes simplicitatis et fidei 1, 225, 25.
- negor cum inf.: baptismum dare et habere a nullo nostrum negantur 1, 280, 2.
- nempe primo loco: 1, 359, 20. 2, 33, 1. 153, 21. 241, 22. 291, 5. 10. 13. 3, 251, 9. 258, 25. 259, 4. secundo loco: 2, 76, 23. 234, 29. 247, 4. 468, 25. 3, 273, 23. tertio loco: uerba tua nempe 2, 393, 1. nempe enim 2, 332, 23. sed nempe 2, 52, 13. nempe tamen 2, 57, 28.
- nequam = πονηρόν: (cum) dixerint aduersus uos omne nequam (malum *Uulg.*) *3, 218, 12. duo nequam (mala *Uulg.*) *1, 66, 5.
- neque pro ne... quidem: 1, 39, 28. *2, 102, 12 (οὐδέ, nec *Uulg.*). 396, 10. 553, 3. 554, 21. 3, 7, 15. 75, 8. 85, 8. 204, 13; cf. nec.
- nequiter uiuant 1, 295, 10. nequiter pro Donato factis 3, 252, 9.
- ni fallor 2, 135, 22 (ni forte *cod.* 3, 246, 3).
- nihil pro non: nihil obest 1, 55, 23; cf. 1, 318, 21. 339, 8. 2, 314, 22. 460, 20. 3, 85, 24.
- nihilominus = aequae: quae (seges) nihilominus est in omnibus gentibus 2, 34, 8.
- nil 2, 66, 29. 186, 20 (*bis*). 223, 29.
- nimis = magnopere, ualde: finxerunt se nimis iustos *Psalm.* 90. post strepitum grandem et nimis ut putat ipse terribilem 2, 178, 15. quisquam uel nimis acutus 2, 363, 24.
- nimium = ualde 1, 41, 4. 173, 11. 211, 20. 2, 119, 9. 120, 17. 146,

1. 358, 5. 383, 20. 559, 3. 3, 22, 9. †202, 7.
- nimius = permagnus 1, 121, 13. 2, 358, 9. 424, 8. 431, 13.
- nisi forte *cum coni.* 3, 30, 18. 85, 27 (*cum indic. passim*). nisi quia et nisi quod (*nur daß, außer daß, als daß*): nisi quia 1, 34, 20. 106, 7. 124, 20. 172, 25. 245, 14. 255, 8. 276, 19. 297, 24. 332, 5. 2, 21, 26. 73, 28. 98, 18. 233, 19. 395, 3. †3, 215, 12. nisi quod 1, 46, 13. 2, 149, 9. 511, 20.
- nodus quaestionis 1, 174, 15.
- nolo *cum coni.* 1, 69, 20. 2, 117, 17. 497, 5. 3, 207, 28. nolo ut 3, 42, 33.
- non *cum coni. hort. et imp.*: sic nos non separemus *Psalm.* 166. non extollantur 1, 157, 9; cf. 3, 120, 2. non pigeat 1, 251, 18. cohibete uos, non proficiatis 2, 451, 28. discernimini et non consenseritis 3, 67, 20 sq. non uos permoueat 3, 168, 8. non gloriatur 3, 196, 9. — non solum... sed 1, 27, 6 sq. 97, 6 sq. — non tantum... uerum 2, 479, 22.
- nosco = scio: nunc totum noscitis, sed fingitis uos nescire *Psalm.* 113. difficile est noscere omnia sacramenta 3, 171, 3. — noui *cum inf.* 1, 106, 13 sq. 132, 9. 2, 170, 22.
- noscitur *cum inf.*: ipsi sibi perfidos fabricasse noscuntur †3, 241, 25.
- nota militaris 1, 80, 24. 150, 9. cum se notas (Tironianas) ignorare dicerent 3, 49, 16.
- notarius 2, 24, 7. 3, 49, 18. 184, 14; cf. exceptor.
- notoria (*sc. epistula; in edd. saepe falso notaria*) 3, 40, 8. 20. 41, 9. 13. 47, 30. 48, 29. 49, 3. 22. 59, 16. 142, 16. 143, 11. 24. 150, 11.
- nouiciae disputationes 2, 270, 18.
- nouies (consul) 3, 81, 28.
- noxia: in noxia uiuunt (*ex coni.*) 3, 244, 13; cf. nefarie et nequiter.
- nubes secreti 2, 242, 14.
- nudiustertiana die 3, 181, 15.
- nugaces saltationes 1, 139, 27.
- nugor 3, 50, 5.
- nullatenus 1, 170, 10. †3, 307, 15.
- nullus: in nullo (*neutr.*) aliter sapere 1, 180, 27. nulla constiterant 2, 438, 16.
- numerositas 1, 99, 21. 2, 569, 18. 3, 47, 23. 141, 15. 142, 9.
- numerosiore concilio 3, 102, 18.
- numquid 1, 198, 8 *cet.* an numquid †1, 95, 18. numquid... an non 2, 332, 23 sq. numquidnam 1, 35, 18. 209, 5. 2, 328, 1. 548, 1. 3, 130, 16. 232, 1.
- nusquam litterarum apostolicarum †2, 279, 19.
- nuto: ut diu conciliorum diuersa statuta nutauerint 1, 154, 7. cum ista quaestio nondum discussa nutaret 1, 281, 23; cf. 2, 357, 18 sqq.
- o *interiectio cum nominatio* 1, 127, 3. 357, 15. 2, 7, 3. †61, 4. †105, 5. 292, 15. 443, 3. 477, 11. 3, 109, 9. 123, 22. 144, 14. 146, 8. 216, 15. — *cum accus.* 1, 20, 28. 44, 9. 122, 8. 2, 139, 24. 475, 4. 3, 125, 1. 146, 21. — *cum inf.*: o respondere 2, 190, 16. o probare *cet.* †3, 299, 22. *sequitur enuntiatum*: o quotiens confessi sunt homines 2, 182, 1; cf. 264, 11. 3, 21, 24.
- obaudienter 2, 8, 21. oboedienter 3, 271, 27.
- obaudientia *2, 271, 7.
- obaudio *1, 102, 6. *3, 104, 8. 269,

14. obaudientes estis *1, 103, 13.
— *cum accus.*: obaudisti (ἐπήκουσας)
uocem meam *2, 243, 9. pro his
quae obaudiuit Abraham uocem me-
am (ἀνδ' ὃν ἐπήκουσεν Ἀβραάμ τῆς
ἐμῆς φωνῆς) *2, 244, 17.
- obauditionis laus 3, 217, 21.
- obduratio carnalis 1, 170, 4.
- obduruit contra uoces rationis 2, 544,
13 sq.
- obdure *trans.*: in affectione animali
pertinaciter obdurati 1, 169, 12.
obdurata consuetudo 3, 243, 1.
- obiectio forensis 3, 43, 7. mutua 3,
89, 19.
- obiecto 1, 145, 8.
- obiectum (*Vorwurf*) 2, 186, 26. 195,
30. 529, 10. 12. 3, 71, 12. 72, 4.
80, 29.
- obiurgatio 1, 71, 20. 101, 16.
- oblatro: intrinsecus insidiantes et
extrinsecus oblatrantes 1, 239, 23.
- obliget tartareus somnus 3, 122, 16.
- obliquitas urbana 2, 578, 12; *cf.* obli-
quus.
- obliquus: quod mihi ex obliquo Ma-
nicheos obiciendos putaueris 2, 577,
23; *cf.* 2, 52, 3. 494, 22.
- oblitterata memoria 2, 529, 13.
- obloqui testimoniis 2, 250, 22.
- obluctatio 3, 56, 11.
- obmutesco 1, 35, 12. <ad> quae re-
darguti ommutescerent 2, 333, 5.
ad quod obiectum obmutescentes
3, 71, 12.
- obnix 13, 285, 16. obnixius 3, 70,
15. obnixissime 3, 50, 27.
- obnoxius: si cum reis mixtus es et
obnoxius 1, 96, 9. 12.
- obnubilare persequentis lumen 12,
47, 19.
- obsequium: in custodia deliciis perfrui
de obsequio christianorum 3, 74, 17.
- obseruantia: in eius (Donati) nomen
et cultum mundi paene totius ob-
seruantia nutrita coaluit 12, 467,
22.
- obsessio: ecclesiam quasi quadam
obsessione retinendam 12, 468, 18.
- obstetricantibus undis 13, 285, 10.
- obstinatio 1, 46, 14. 208, 4. 2, 358,
10.
- obstinatissimus 1, 20, 5. 2, 320, 3.
544, 13.
- obstrepens, ne ab aliquo intendatur
2, 216, 4. ubi non obstrepat im-
proba contradictio 2, 245, 26.
- obstrudo: exundantes uenas latenter
pulis obstruit 2, 454, 6.
- obsurduerat aduersus uerba psalmo-
rum 1, 131, 17. contra medicinam
correctionis obsurdescere 2, 549, 5.
- obtendere nebulas imperitis 1, 36,
12. 2, 179, 29.
- obtero: quomodo eius auctoritate
penitus obterantur haeretici 1,
297, 7.
- obtinere causam suam 1, 30, 5. 21.
2, 492, 22. — falsarius obtinetur
(*erweist sich*) 12, 58, 10. — etiam-
si optineant non pertinere ad im-
peratorem *cet.* (*erweisen, damit
Recht haben*) 1, 35, 18. saltem hoc
optinemus, quod 2, 473, 18; *cf.*
26 sqq.
- obtundo: consuetudine audiendae ua-
nitatis obtunderis 2, 369, 3.
- obtunsitas cordis 2, 218, 2.
- obtunsus 2, 251, 13. 263, 16. 340,
1. 363, 26. obtunsissimus 2, 547, 2.
- obturata aures 2, 242, 25.
- obumbratio 3, 22, 12. responsionis
3, 152, 19.
- obuius: cui dominus contradictor ob-
uiauit 13, 303, 14 sq.
- obuoluunt laqueos diaboli 2, 467, 2 sqq.

- occisio agni 2, 72, 16. Stephani 2, 267, 17.
 occisor Herodes †2, 61, 13. fratris Cain 2, 117, 25.
 occultare se iudicibus 2, 484, 12.
 occulta humana 2, 398, 10. in occulto 1, 295, 15. 3, 8, 19. 20.
 occurro: qui dies tertius post sepul-
 turam eius occurrit 2, 72, 13. cui
 non occurrat? 2, 257, 30. cuius lo-
 cutionis exemplum interim mihi ex
 apostoli epistula occurrit 2, 490,
 20. nomina omnium mihi non oc-
 currunt 3, 194, 28. — (= *sich
 einstellen* = *zustande kommen,
 fertig werden*): quod exceptores
 cum conscriptione gestorum occur-
 rere non valerent 3, 49, 1; cf. 24
 et 143, 25. quod exceptores non
 occurrissent gesta conscribere 3,
 49, 21. quando editio gestorum
 posset occurrere 3, 50, 8. quod
 conscribendis gestis occurrere non
 posset officium 3, 143, 13.
 ocus 2, 38, 5. 3, 168, 8.
 octauo (*zum achten Mal*): Honorio
 duodecimo et Theodosio octauo
 consulibus 3, 181, 1; cf. tertio.
 octies (consul) 3, 81, 28.
 odiosissime 2, 455, 3.
 offendiculum 2, 371, 22.
 offendere naufragium 3, 151, 19.
 officium cf. *Ind. nom.*
 offundere nebulas 2, 195, 8. 416, 8.
 483, 1. 498, 21. caliginem 2, 224,
 9. 536, 6.
 oleum adulationis 1, 104, 11.
 omen †3, 281, 20 (cf. *adnot.*).
 omne quod loqueris 2, 392, 20. per
 omnia talis consuetudo tenebatur
 1, 198, 11. — omnis *postponitur*:
 terrarum omnium 1, 20, 23; cf. 1,
 21, 20. 62, 11. 123, 10; cf. totus.
 onerose ac moleste ferunt 2, 330, 21.
 operam dat apostolus illud curare 3,
 19, 8.
 operationes spirituales 1, 219, 20.
 operor: dimissionem peccatorum spi-
 ritus sanctus operatur 1, 160, 24
cet. uerba eorum putredinem ope-
 rantur 1, 307, 11. — operatus
pass.: a Lucilla operata corruptio
 2, 319, 23.
 operosius et instantius 1, 250, 3.
 opinor: sub eisdem uerbis aliud opi-
 nans 1, 211, 3. non opinor illi
 ita desipiunt 1, 156, 17. non opi-
 nor uelles 2, 348, 7.
 opitulante domino (deo) 3, 201, 11.
 226, 10.
 opitulatio 3, 145, 2.
 oportet cum *coni.* 1, 266, 15. 2, 165,
 11. 557, 20. 3, 236, 3. oportet ut 2,
 58, 23.
 oppilo 1, 19, 26. 267, 25. 2, 130, 17.
 280, 9.
 oppleuit locum sanguine 2, 454, 2.
 oppono: cum sibi opposuisset quod
 dici a fratribus nouerat 1, 263, 7.
 opposuit sibi quaestionem et ait
 2, 400, 23. hoc ipse sibi obposuit
 obpositumque non soluit 3, 10, 25.
 — isti se benedicendos pro domino
 opponunt 1, 84, 10. te pro Christo
 uis opponere 2, 25, 18. se alius
 pro eodem opposuit 3, 47, 3. 142, 5.
 oppressor 1, 31, 17. 2, 68, 29. 81, 5.
 151, 27. 301, 24.
 ops: pauperes — circa opem dixe-
 rim humanam †2, 126, 4.
 optemus possideatis 3, 250, 1.
 opus est cum *inf.* 2, 447, 13. 3, 161,
 28. opus est ut 2, 72, 30. 103, 27.
 174, 27. 367, 17. 452, 18.
 oracula prophetarum 1, 129, 1. diuina
 2, 237, 9. 290, 18 *cet.*

ordinatio (sacerdotum) 1, 79, 14, 146, 23, 2, 12, 12, 235, 7. — ordinatio dei 1, 215, 20, 2, 45, 28.

ordinator (sacerdotis) *Psalm.* 50. 1, 41, 18, 2, 14, 17, 177, 16 *cet.*

ordinata tuitio 2, 303, 1. iudicia 2, 304, 6. ordinatae potestates 1, 39, 1, 2, 44, 23, 302, 20. ordinatissima potestas 2, 301, 18.

ordino (episcopum *cet.*) *Psalm.* 44. 1, 24, 10, 79, 10, 14, 182, 21, 2, 406, 23 *cet.* — (= *anordnen, einsetzen*): ad hoc eorum (regum) potestas diuinitus ordinata est 2, 139, 9. consentire se ad omnia, quae illo edicto fuerant ordinata 3, 40, 23.

ordo: ordinis est ut (*es ist in der Ordnung, gehört sich*) 3, 73, 5, 150, 18. — ordo = magistratus *cf. Ind. nom.* — amminicula ordinum uariorum †3, 308, 33. ordo potestatum 1, 34, 2, 35, 4. ordo humanus 1, 87, 18. disciplinae 3, 231, 25.

ordo uerborum: cum etiam (etiam cum *v*) ipsis receptis 1, 199, 4. et ille Christi est quod accepit = et quod ille accepit Christi est 1, 278, 16. si hoc inuentum fuerit quod impie feceritis = si inuentum fuerit quod (*coniunctio*) hoc impie feceritis 2, 45, 2. tibi ego plane inuenio magnum quod obiciam 2, 62, 9. a quo sibi egit ut deductores darentur 2, 141, 25. nam quoniam *cet.*, *ubi ordo est*: nam quoniam uobis dolentibus remanet mutus, cum *cet.* 2, 173, 23. tamquam me in eis comprehendisse se gestiat confitentem 2, 177, 10. in huius propositione quaestionis 2, 195, 31. haec ego... puto

quia *pro* puto quia haec ego 2, 204, 13. similiter et ipsi... si *pro* similiter si et ipsi 2, 240, 19. nisi *cet. sic ordinanda*: nisi tanto ante praedictum (esse) reges terrae *cet.* 2, 249, 9. cum cotidie uestrorum incredibilia patiamur facta clerico- rum et circumcellionum multo peiora *cet.* 2, 453, 1. christianas gentes potuit ignotorum, non dicam falsorum, maculare alienorum contagio peccatorum 2, 542, 24. quasi ut innocentiae Caeciliani Miltiadis iudicis decoloratione fuscetur et ipsa ecclesia Romana *pro* quasi ut et ipsa ecclesia Romana fuscetur decoloratione Miltiadis, iudicis innocentiae Caeciliani 3, 29, 19. si male fecit, quare hoc illi Donatus faciebat? *pro* si male fecit hoc illi Donatus, quare faciebat? 3, 120, 6. a uenatoribus... ingerebant *iunge*: more inmanium bestiarum uenabulis a uenatoribus oppositis se ingerebant 3, 231, 3. montium praerupta uoluntariorum creberrimis mortibus nobilitata uestrorum 3, 231, 6. qui uidet quid dicat = qui quid dicat uidet 3, 257, 2.

orfanus *2, 29, 21.

originalis consuetudo 1, 298, 12. ueritas 1, 335, 2.

ornatius 2, 500, 1.

osculor *pass.*: ab eis quisque damnatus non ut fidelis catholicus osculatur 2, 12, 20.

osculum pacis 2, 12, 18, 51, 29. — quocumque nomine pacis bellum oculis (*i. e. paci*) geras †2, 41, 15.

ostendit, ut 1, 115, 8; *cf. dico.* — ostendor *cum inf.* 1, 98, 23, 145, 22, 344, 3, 2, 93, 14, 284, 19, 287,

7. 3, 41, 21. 59, 26. 61, 14. 63, 13. 103, 12. 139, 24. 146, 24.
otiosus ab utilibus operibus 3, 231, 11.
ouicula †3, 281, 24. †282, 6.
ovina, pellis *Psalm.* 30. 31. 1, 186.
3. 2, 21, 1. 105, 3.
oxymoron: silendo clamare 3, 210, 10.
- pacatissime 1, 131, 17. 282, 2.
pacatus 1, 32, 7. pacatior 2, 500, 10. pacatissimus 1, 180, 21. 2, 347, 7. 3, 265, 9.
pacifice 1, 26, 20. 30, 8. 119, 1. 2, 404, 16 *cet.*
pacifico 1, 342, 22.
pacificus 1, 46, 20. 47, 11. 343, 21. 2, 167, 16. 3, 201, 7 *cet.*
paciſcamur, ut 2, 62, 5. — pactum 2, 32, 18. 62, 7. — nullo pacto 2, 290, 21.
pacari finita animositate 2, 580, 5.
paenitenda aqua traditoris polluit †2, 69, 10.
paeniteo: paenitentis affectus 1, 80, 14. si se non paenitendo correxit 1, 115, 2; *cf.* 373, 20. apud uos paenitentem fuisse (*Kirchenbuße tat*) 2, 197, 11. pro eis paenitentibus dominum deprecantur 2, 378, 17. portu proposito paenitendi †2, 468, 7. ad humiliorem paenitendi locum redigere 3, 127, 3. nisi paenitueris †3, 297, 25. †301, 10.
pagani *cf. Ind. nom.* — pagani proconſules 2, 93, 26.
pagina (= scriptura): ſanctarum paginarum uoces 1, 19, 14; *cf.* 2, 32, 6. 251, 22. oracula caeleſtium paginarum 1, 110, 14. pagina diuina 2, 256, 27.
palea (*opp.* frumentum) = mali christiani *passim*; *cf.* 1, 33, 10. 49, 26. 95, 29; *plur.* 1, 56, 18. 133, 22.
palliatuſ ſimulatione 1, 373, 15.
palmati 2, 482, 12.
palpabilis: ſe ipſe uiſibilem atque palpabilem mortalium ſenſibus admoſuebat 2, 260, 25.
pannosus 2, 144, 22.
paracletus ignis †2, 61, 3. ſibi propter aduocationem paracleti nomen imponat 2, 177, 1.
parapsis 2, 149, 11.
parator rixarum 2, 332, 20. 336, 27.
pars maxima Neronis Domitianus †2, 125, 19 *sq.* — (= regio, fines, terra): diſſentiebant ſacerdotes in tota Africana parte *Psalm.* 107. in illis partibus 1, 22, 16. aliqua illarum partium eccleſia 1, 31, 8. extremis illarum partium terris 1, 129, 18. in Aſſuritanis partibus 2, 468, 19; *cf.* Aduſritanae regionis †467, 19.
participatio ſacramentorum 1, 100, 5. 367, 8. unitatis 3, 28, 5.
participor: participamini nobiſcum unitatem 1, 194, 4.
particula ueſtrae conciſionis 2, 18, 22. ſuarum amputationum proprias particulas oſtendentes 2, 482, 8. in quadam Numidiae particula 2, 572, 17.
parturiebam et parere domino cupiebam 3, 182, 8.
parum (= non multum) abſentii †3, 302, 12. — parum eſt... facere, parum eſt ut 1, 95, 21. parum eſt quod 2, 55, 10.
parumper aduerte 2, 63, 19; *cf.* 2, 202, 32. 215, 11. 3, 263, 29. a te ſermonem parumper auertam 2, 162, 24.
paruum tempus 2, 457, 3. 3, 85, 9. 114, 9.
paſcha *neutr.* 3, 184, 32; *cf. Ind. nom.*

- pasco = pascor: se sub uno pastore non adhuc cum haedis pascere sentiunt 1, 124, 14. cum quibus sub uno pastore pauerunt 1, 136, 5. — nullis sentiendiis utilibus pascitur 2, 61, 30.
- pascua, ae: pascua communis 1, 124, 6. eadem pascua pascuntur 2, 84, 23. — *neutr. plur.* 1, 136, 6. 3, 61, 1 *cet.*
- passim: nam non te dimittebant passim †2, 437, 1 (non passim = nusquam? an nullo modo?).
- pastoralia uiscera (= caritas) 3, 196, 3.
- patet *cum inf.* (= licet) 2, 240, 21.
- pater: quae promisit patribus nostris Abrahae, Isaac et Iacob 1, 94, 3; cf. 22, 17; 2, 476, 5. in quo (baptismo) patres nostros dicit apostolus baptizatos 2, 71, 10.
- patescit *cum inf.*: nisi patesceret usque adeo eos clausos habere oculos cordis 1, 128, 3.
- patriarchalis sermo †2, 457, 7.
- paucus: quam pauca eius (Africae) remanserint 2, 329, 18.
- paululum aduertere 1, 139, 10. 251, 18. 368, 17. 2, 251, 2. attendere 2, 30, 16. 388, 6. 3, 256, 10. considerare 2, 98, 4. recolere 2, 111, 4. respicere 2, 140, 25. audire 2, 144, 2. deponere studia partium 2, 173, 7.
- pax (= ecclesia catholica) *Psalm.* 51 *cet.* pax unitatis 1, 28, 13. cum Cypriani pace (= uenia) 1, 205, 19. pace eius dixerim 3, 190, 22.
- peccatrix quaedam innocentia 2, 147, 23.
- pecuniare labores 3, 251, 4.
- pecuniario damno uapulare 2, 304, 6.
- pecuniosissima femina 1, 24, 3. 2, 438, 16.
- pedetemptim causam suspendens 2, 201, 18.
- peius moriamini 2, 391, 25. peius implicarentur 2, 434, 5; cf. 3, 112, 21.
- pendere in deum credentem non ex occultis humanis 2, 398, 10. domos, uictum, salutem ac lumen corporis (*einbüßen*) 2, 459, 27.
- pensantes ea non in statera aequa diuinarum scripturarum 1, 110, 10. ex hominum moribus diuina sacramenta pensare 2, 74, 1.
- per = propter: ut per illas (iniquitates) regnum dei non possiderent 1, 111, 18. per hoc innocens est orbis terrarum 2, 234, 21. per hanc (attestationem) esset necessaria indagatio ueritatis 3, 80, 20 *cet.* — (= ad): ne sitientes animas per aridos lacus mentis error adduceret †3, 290, 4.
- percello: Maximianenses forensibus litibus perculistis 2, 581, 20.
- perceptores (sacramenti) 2, 306, 28.
- percutiendo aurum signare 1, 80, 20. — proconsulis sententia me fuisse percussum, ut fugerem 2, 185, 15. a uobis damnatione percussi sunt 2, 514, 20.
- perditie uiuere 1, 68, 14.
- perditio 1, 47, 12. 2, 289, 2.
- perditus 1, 27, 29. 69, 18 *cet.*
- perdurare in posteritatis memoriam 2, 438, 1. in pertinacia 3, 182, 11. 21.
- peregrinatio haec (= uita) 1, 169, 7.
- peregrinatur (ecclesia) a domino 1, 237, 27.
- peregrinus: quamuis rarissima folia uentus elationis in peregrina dispergat 2, 573, 12.
- peremptio (caritatis) 1, 157, 1; cf. perimo.

- peremptoria sententia †2, 425, 9 = †534, 15.
- perendinus: in diem perendinum differre 3, 48, 16. consentire 2, 143, 10.
- pereo ex 1, 22, 27. 2, 321, 28. de 1, 23, 6. 45, 3. 2, 287, 10. a 2, 283, 11. 289, 16. 451, 29.
- perfecti formae breviores: separarunt 2, 21, 23. baptizarunt 2, 22, 27. damnastis 2, 28, 24. seruasse 2, 31, 27; *haec et similia sescenties*.
- perfectum pro plusquamperfecto: damnauerunt 1, 52, 3. praeparauerunt 3, 59, 7 et sic saepe (in edd. *haud raro plusquamperfectum*).
- perfectus: de perfectissimis Uerus †2, 486, 2.
- perfero (= defero zur *Anzeige bringen*): quod ad eos uindicandum (*eine strafbare Tat*) nemo pertulerit †2, 455, 24. ad ipsos uindicanda nulla perlata 2, 456, 2. haec non perferuntur ad uestros 2, 460, 7. (ne) hoc ad se negaret fuisse perlatum 2, 461, 1. non ad se perlata nesciuit 2, 235, 9.
- perfundere falsitate cet. †2, 147, 5—10. ecclesiam Christi Iudae impietate perfundere 2, 195, 21 sqq. ne illius perfunderetur inuidia 2, 201, 19. christianas gentes criminibus perfundere 2, 582, 21 sqq.; cf. 2, 474, 20. 483, 14. perfundere crimina in gentes 2, 407, 15.
- pergat sermone multiloquo in ea 2, 177, 22. perrexit ore maledico in uituperationem 2, 201, 3. in accusationem eloquentiae perrexisti 2, 326, 2.
- perhibet deus testimonium frumentis suis 1, 47, 17.
- perimit (error) causam uestram 2, 68, 10; cf. 3, 112. 22. 140, 22. 160, 4. — donec morte perimeret †3, 308, 18.
- perlatores (epistulae) 3, 201, 8.
- permanaturam (ecclesiam) per omnes gentes 2, 273, 18.
- permisceo cum dat. 2, 276, 27. 3, 126, 18.
- permittor cum inf. 1, 22, 4. 238, 1. 2, 277, 26. 3, 44, 15. 53, 16. 73, 23. 145, 15.
- permixtio 1, 42, 23.
- permotio 2, 533, 25.
- pernecessarius 2, 424, 23.
- perparum (Graecae linguae) assecutus sum et prope nihil 2, 75, 7.
- perparua epistulae pars 2, 231, 7. (molestiae) perparuae et prope nullae 2, 461, 12.
- perpensius considera 3, 203, 5.
- perpetuare sermonem prosequendo 3, 65, 4.
- perplexus se implicarunt 3, 123, 13.
- perplexitas locutionis humanae 2, 332, 24. post aliquantas morarum inanum perplexitates 3, 88, 4.
- perplexis et odiosis contentionibus 3, 141, 12.
- perscrutator 2, 496, 11.
- perscrutatus pass.: quo aditu perscrutato aut molito 2, 196, 8.
- persequor (*per iudices*): Ursatio et Zenophilo persequentibus actus est in exilium †2, 441, 23 et *passim*. — persecutus pass. 2, 474, 23. 480, 3.
- perseuerantissimis gressibus 1, 173, 14. perseuerantissima tolerantia 1, 181, 17.
- perseueranter 2, 335, 21. 3, 51, 13. 240, 30. perseuerantissime 3, 148, 11.
- persona: antequam esset configentium statuta persona 3, 42, 14.

- ut petitorum persona constaret 3, 51, 15; cf. 51, 10. 53, 6. 145, 2.
- persono: quae (lex) de communibus codicibus personat 2, 13, 4. euangelium corpus Christi per totum orbem linguis omnibus personaturum 2, 62, 26. tuba apostolica personante 2, 100, 14. quo ora tacentia personarent 2, 499, 22. uestri unius ore personant 2, 526, 25. quid personet Bagaitana sententia 2, 518, 13. haec uerba personat ecclesia 3, 122, 24.
- perspectione eliquatissima 1, 200, 27.
- perspicio: quo perspecto 1, 19, 17; cf. 1, 189, 26. 196, 8. 232, 16. †3, 252, 12. 14.
- perspicue uera (ecclesia) 2, 566, 17.
- perspicuitas (respondendi) 2, 161, 7.
- perstrepat lingua 2, 51, 2. audi quid perstrepat (sententia) 2, 430, 26. ne id fieret perstrepentes 3, 65, 5.
- persuadeo: quam multa persuadeat 1, 24, 2. saeuitiam persuadet 1, 103, 24; cf. 2, 306, 30. causam unitati orbis 1, 183, 17. hoc 1, 200, 11. 12; cf. 1, 319, 13. 2, 35, 26. 565, 25. †3, 211, 7. — cum accus. et inf. 2, 5, 23. 59, 28. — aliquem: quem diximus a muliere persuasum †2, 126, 2. — cum duplici accus.: quibus eum iniquissimum persuaserat 2, 451, 5.
- pertinere ad ueniam (*Verzeihung erlangen*) 1, 194, 11. 195, 10. 264, 5. 265, 5. †3, 248, 2.
- pertractare rem, quaestionem 1, 173, 2. 186, 27. 3, 60, 1. epistulam 1, 368, 2.
- pertrahi catenam sacrilegii 2, 519, 6.
- peruaserat Africam error 2, 329, 17.
- peruenio: in conflictu peruentum est, ut 3, 51, 14. sic enim peruentum est, ut 3, 141, 19. — peruenire ad = assequi: peruenire ad ecclesiam (= ueram ecclesiam assequi) 2, 237, 17. ad flagitium 2, 68, 22. ei parti (epistulae) ad quam peruenimus 2, 17, 2; cf. 2, 21, 5. — abs.: si bonus bonum annuntio, etiam ipse peruenio 2, 221, 10. haec documenta praemio perueniremus ut nobis describenda permitterentur 3, 156, 6—9.
- peruerse 1, 53, 11. 2, 97, 2. peruersissime 1, 136, 25. 3, 262, 27.
- peruersus: quid peruersus? 1, 129, 5. peruersissima astutia 2, 174, 29. maledictio in peruersum usurpata 2, 78, 4.
- peruerti post acceptum baptismum 1, 240, 13; cf. 16.
- peruestigandae ueritatis iter 1, 187, 19.
- peruicacia uaesani 1, 98, 22.
- peruicaci peruersitate 1, 26, 22. peruicaci astutia 2, 331, 14.
- peruideo cum accus. et inf. 2, 578, 21.
- peruinco: in quo scelere diabolus crudelitate peruicerunt 3, 70, 33.
- pessimatur †3, 302, 9.
- pestilentissima haeresis 2, 578, 2.
- pestilentia consentiendi 1, 100, 9.
- peccatorum 1, 115, 28 sq.
- pestilentiosissimus error 2, 21, 26.
- pestilentiosissima uanitas 2, 494, 24.
- petitio (*Bitschrift*) 2, 127, 8. 130, 24.
- petitor (collationis) 3, 50, 30 cet. 145, 3 cet.
- peto: petierunt cognitorem, ut dilationem concederet 3, 50, 6. cum eos peteret cognitor ut sederent 3, 67, 22. — cum accus. et inf.: petierunt se omnes adesse debere 3, 40, 15; cf. 2, 282, 4. 3, 46, 32. 145, 17. — peto et petor cum gerundiuo: expellendi de locis con-

- secratis petebantur 2, 469, 7. pel-
lendus petebatur 2, 501, 24. Op-
tatum recitandum petierunt 3,
154, 25.
- phantasmata cordis 1, 209, 9; cf. 1,
210, 1. 221, 10. 295, 8. †2, 187,
5. — *abl. plur.* phantasmatis 1,
248, 7.
- pigresco: sic deinceps facere non
pigrescat 3, 184, 30.
- pingere tibi uerbis uisus es quem-
cumque baptistam †2, 187, 6.
- pirata = latro: piratam esse te de-
monstras †3, 307, 26. *ita etiam*
intellege signo piratico †3, 306, 9.
- piscatio 3, 140, 6. duae piscationes
3, 65, 29.
- piscatorium telum (tridens) 2, 493, 22.
- placeo: hoc pacto placito atque fir-
mato 2, 62, 7. an placet in medium
proferamus 2, 305, 22. intra placi-
tum tempus correctus est 2, 425,
26. — placitum *subst.*: consensu et
placito 2, 158, 4. consensione atque
placito conscientiae 1, 128, 24. de
iterando baptismo placita uel de-
creta 3, 151, 16.
- placo: potens est dominus etiam re-
baptizatis placari 1, 195, 10.
- plane: ut plane dixerim 1, 34, 26.
- plango: pretia cum dominis plan-
gentibus diuisit 2, 51, 20. quia
non uidetur, non plangitur 1, 34,
24.
- plantaria sacrilegi surculi †2, 427,
5 *et.*
- plantationes apostolicae 2, 407, 8;
cf. planto.
- plantator 2, 221, 16. 416, 28.
- plantauerunt apostoli ecclesias 2,
477, 8.
- plauditis uobis de nomine Donati 2,
77, 23.
- plausibiliter 2, 551, 24.
- plebicula 3, 30, 4.
- plebs (*Kirchengemeinde, Laien*): prae-
sentibus presbyteris et diaconibus
et uniuerso clero ac frequentissima
plebe 3, 181, 6. plebs unitatis
nulla conscissa est 3, 31, 4. —
plur. 1, 22, 20. 53, 18. 98, 20.
134, 6. 138, 25. 267, 27. 2, 114,
10. 155, 24. 483, 28. 555, 4. 568,
17. 3, 40, 32. 82, 11. 83, 12. 116,
4; cf. populus.
- plecto: quod disputatione sola plec-
tatur (*ex con.*) sola iterum dispu-
tatione soluitur †3, 293, 5.
- plector = punior 2, 455, 10. 3, 120,
14. 216, 27. 244, 13. 253, 15.
- plenarium concilium 1, 171, 1 *et*
passim. ecclesia plenaria 2, 19, 4.
- plene discutias †2, 48, 15; cf. †65,
20. 66, 10. plenius confirmauit †2,
48, 22.
- plenus *cum abl.* 1, 209, 13. 2, 447,
11. *cum gen.* 2, 377, 19.
- pleonasmus: addendo etiam insuper
1, 40, 21. cum in uno pariter essent
1, 52, 19. certe utique 1, 76, 26.
prior ante 1, 188, 23. ante prae-
struxerat 1, 343, 22. procul dubio
puniendos non dubitaretis 2, 506,
10. extra foris est positus †2, 576,
16. insuper adhuc 3, 125, 6.
- pluralis pro singulari: uultus tuos
attendo *Psalm.* 238. sibi licentias
usurpant 1, 50, 19; cf. 2, 301,
28 sq. defensiones praecisionibus
suis quaerunt 1, 129, 1; cf. 33,
17. 183, 19. propter odiorum per-
seuerantiam 1, 165, 2; cf. 2, 168,
24. 303, 5. 438, 17. compunguntur
timoribus 1, 220, 3. falsitates do-
gmatum et dissensionum 1, 220,
13. cadauerum cultus... baccha-

- tiones ebrietatum 2, 20, 11; cf. 577, 2—3. 7. mortes uomuerunt †2, 36, 20. ora distendat 2, 176, 27; cf. 246, 21. quos ignibus tradidisti 2, 236, 17. uiolentias patitur 2, 304, 12. 19. 455, 25. omnium crudelitatum magistro 2, 460, 3. inuidias molestiarum 2, 461, 10. obstinationes 3, 57, 33. rebaptizationes 3, 72, 2. murmura et amaritudines 3, 132, 12. contra suos consensus 3, 143, 18 (contra suum consensum 49, 19). ariditates †3, 291, 22.
- plus timent deum 1, 48, 3. plus perturbant infirmos 1, 117, 19.
- poena (= cruciatus): nullus per corporales poenas molestus fuit 2, 282, 15 *cet.*
- poenalis: in omnibus poenalibus locis martyres feriuntur 1, 34, 10.
- poenaliter (*zur Strafe*) 1, 300, 25. poenalius (*zu größerer Strafe*) 2, 360, 20.
- polliceor *cum inf. praes.* 3, 50, 1.
- pono = depono 2, 371, 24.
- populus (*Kirchengemeinde, Laien*): 1, 63, 1. 2, 113, 28. 508, 22. 3, 50, 2. — *plur.* 1, 23, 14. 22. 64, 18. 67, 22. 120, 3. 133, 23. 235, 8. 2, 127, 14. †158, 22. 320, 10. †328, 7. 335, 27. 427, 19. 475, 6. 483, 19. 514, 21. 520, 16. 555, 5. 569, 1. 3, 3, 191, 32. 231, 33; cf. *plebs.* — *populi* (= homines): ebriositas, quam cum hilaritate praedicare iam populi consueverunt 1, 254, 5.
- porrigebatis ei uicissim danti manus 2, 52, 1.
- porro autem illud erat uerius 3, 81, 22; cf. 149, 15.
- portat (ecclesia) adhuc carnis mortalitatem 1, 237, 26. cuius sacramenta portantes 3, 160, 27.
- portu proposito paenitendi †2, 468, 7.
- positius gradus 2, 491, 13. 525, 15.
- positus (= *ωv*) 1, 83, 14. 264, 8. 282, 2. 297, 3. 300, 23. 2, 65, 2. 3, 209, 10. 219, 21.
- post se uos trahere 2, 167, 21.
- posteaquam 1, 73, 28. 2, 320, 2 *cet.*
- posterius 1, 27, 25. prophetae posteros monuerunt 1, 131, 7. non solum illius temporis christianis, sed etiam posteris 1, 171, 9; cf. 187, 5. pertinent ad posteros facinora priorum 1, 357, 20. uel longe remotissimos uel longe posteros 2, 549, 14. posteris nobis... posteris uestris 2, 552, 22. 24. inter uestros et illorum posteros 2, 567, 23.
- posteriores 1, 131, 15. posteriore apostolo Paulo 1, 175, 19; cf. 3, 265, 19. posterioribus episcoporum litteris 1, 178, 13. a posterioribus institutam (consuetudinem) 1, 232, 8.
- posterius inueniet absolutum Caecilianum 3, 91, 7. tanto tenacius quanto posterius 3, 220, 6.
- postmodum †2, 45, 9. 233, 22. †279, 18. 291, 19.
- postulatio apud Herodem proconsulem dicta aduersus Felicianum et Praxeatatum 2, 467, 12; cf. 468, 25. 501, 27. 545, 27. 546, 4. 547, 19.
- postulo: eos de basilicis excludendos ex concilio suo de iudiciis publicis postularunt 1, 193, 12 sqq. Prae-textatum et Felicianum pelli de basilicis postulabat 2, 505, 14; cf. 3, 102, 21. postulasse Constantino mittendas (chartas) 3, 72, 16.
- potentatus intolerabilis 2, 51, 16.
- potestas: in potestatem habet *2, 146, 18. — *concrete*: an quia nihil curandum est talibus potestatibus? 1, 37, 2. potestates a catholicis

- imperatoribus missae 1, 38, 9; cf. 1, 34, 2. 39, 1. 12. 52, 17. 138, 9. 2, 44, 23. 46, 19. †79, 27. 302, 21. 461, 13. 21. 470, 3. 552, 26. 555, 10. 559, 2. 3, 248, 7. — *titulus*: 'de libero arbitrio nihil dicit potestas tua' 3, 89, 11.
- praecelsior uictoria 1, 27, 5.
- praecessor 1, 333, 14. 2, 158, 9. 3, 21, 22. †123, 18. 146, 10.
- praeciderunt se ab innocentibus 1, 31, 5; cf. 34, 23. 40, 18. 76, 9. 212, 16. 251, 10. 375, 18. 2, 19, 13. 40, 11. 50, 24. riuus a fonte praecisus 2, 401, 24. — *abs.*: iam praecisi 1, 42, 8.
- praecipio *cum accus. et inf.* 1, 102, 5 *cet.* — praecipio *cum inf.* 1, 98, 26. 2, 56, 17. 498, 15.
- praecipitator (= qui se ipse praecipitat) 2, 108, 5 (*alibi* praecipitatorum *participii genetiuus est*).
- praecipitium 2, 85, 4. 116, 18. 3, 224, 7. 228, 20. — *tropice*: in quo temeritatis praecipitio (*Abgrund*) cor habebat 2, 198, 17. uide, in quod praecipitium compulerit homines angustia non inueniendi qua exirent 2, 380, 2.
- praecipitatur in sententiam nefandi erroris (temeritas) 2, 544, 10. non audeo praecipitare sententiam (*überstürzen*) 1, 253, 27. nondum audentes ultimum praecipitare iudicium 2, 508, 12.
- praecipuum (aliquid) habere inter calumnias 1, 104, 6.
- praecisio (= schisma) 1, 23, 23. 48, 16. 79, 15. 169, 14. 2, 18, 9. 3, 191, 17 *cet.* — *plur.* 1, 33, 17. 129, 1; cf. praecido.
- praeconio legis praemonente †3, 291, 14. ad docendum populum Israel deus prophetis praeconium dedit †3, 243, 14.
- praecordia: hoc quibus praecordiis sustineri possit ignoro 2, 73, 17.
- praecursor (domini) 1, 271, 6.
- praecursorium lauacri sacramentum 2, 222, 30. legis uetera sacramenta praecursorio quodam et praefiguratario fungebantur officio 3, 10, 11.
- praedamno 2, 507, 4. 508, 3. 512, 10.
- praedecessor 3, 254, 20 (? *alibi* praecessor et prodecessor).
- praedestino 1, 225, 12. 294, 11.
- praedicatio 2, 330, 28 *cet.* — *plur.* 2, 294, 3.
- praedicator 1, 27, 17. 110, 23. 2, 254, 28. 268, 17.
- praedico 1, 43, 11 *cet.*
- praedicere tura (= turis sacrificium iubere) †2, 125, 21.
- praedictio prophetarum 2, 78, 18. — *abs.* 2, 258, 3.
- praedictum 2, 227, 16. 3, 226, 21.
- praefectorius cf. gesta.
- praefectura cf. *Ind. nom.*
- praefidentia multitudinis suae 2, 481, 22.
- praefidenti tot diuinis testimoniis 2, 495, 14.
- praefiguratione prophetica Aegyptus mundum significat 2, 287, 4.
- praefiguratorius 3, 10, 12; cf. praecursorius.
- praefiguro 1, 59, 17. 60, 3. 61, 24 *cet.*
- praefocantur ueritatis uiribus 1, 174, 21.
- praeibat Christo uenienti 2, 72, 5.
- praeiudicium praesumptionis humanae 2, 534, 21.
- praeiudico: numquam deo praeiudicarent, quominus 1, 45, 1. praeiudicauerunt sibi, ut 1, 133, 23. ca-

- lumnia praeiudicati criminis 2, 177, 7. quasi praeiudicatis criminibus rei 2, 519, 18. quod eis non praeiudicent uerba laici sui 2, 540, 25 *et*.
- praeiloquor 3, 73, 24.
- praeluceo †2, 70, 2.
- praemineo 1, 175, 18.
- praemoneo *Psalm.* 2. de paganis nobis praemonet †2, 43, 20. ne credatur praemonuit 2, 573, 4; *cf.* 3, 291, 14.
- praemunire noluit aures nostras aduersus eos 2, 263, 11.
- praenosceret futuram fidem 2, 333, 10.
- praenotata temporum attestatio 3, 80, 19. prophetas indicia temporum suis litteris praenotasse 3, 80, 26; *cf.* 117, 15.
- praenuntiatio Christi 2, 71, 27; *cf.* 72, 18, 21. — *plur.* 2, 71, 28. 30. 322, 10.
- praenuntio 1, 44, 23. 47, 20. 222, 10. 2, 240, 18. 242, 8. 251, 21. 253, 23. 451, 23. 3, 60, 4. 103, 27. — praenuntior *cum inf.* 3, 107, 18. 19. 110, 8.
- praeoccupo: non praeoccupat haeticus baptismum, cum eum ab ecclesia sumpserit 1, 279, 18. praeoccupatus in aliquo delicto 1, 294, 20; *cf.* 22. quasi praeoccupare uoluisti, ne nos ista diceremus 2, 79, 19. uos ea (arma) praeoccupare conamini 2, 107, 3.
- praeparator uiae dominicae 1. 273, 7; *cf. Tert. adu. Marc. IV* 33.
- praeparo *cum inf.*: antequam te occidere praeparares 3, 208, 20; *cf.* 3, 204, 24. 205, 1. 209, 22. 253, 20.
- praepolleo: Numidia, ubi uos praepolletis 2, 299, 5. sacratissima significatione praepollet 2, 359, 9.
- praepositus *cf. Ind. nom.*
- praepostero: an uero ita sunt omnia falsis uera praeposterata? 2, 369, 14.
- praepostera disciplina 2. 112, 30.
- praepotens femina 2, 438, 16.
- praepropere grana paleam fugiunt 1, 55, 5.
- praeproperae sententiae 1, 28, 12.
- praerupta horrida montium 3, 231, 6.
- praescientia 1, 225, 12. 295, 12. 2, 301, 4.
- praescindere moras 3, 51, 11.
- praescio 2, 276, 25. 280, 27. 332, 29.
- praescius 2, 333, 7.
- praescribere promissis dei (*aufheben*) 1, 19, 19. hoc modo suae nefariae consuetudini praescripserunt 1, 192, 21. nobis de Cypriano uolunt praescribere 1, 368, 18; *cf.* 375, 19.
- praescriptio (*gerichtliche Einwendung*) 2, 358, 12. 359, 23. 3, 146, 30. praescriptiones moratoriae 3, 44, 14. 57, 2. praescriptionem diei refricare 3, 49, 26. habere ualidam temporis praescriptionem 3, 56, 21.
- praesens: quamuis non fuerint praesentes ordinationi 3, 195, 13. — secundum id quod in praesenti est quisque hominum 1, 225, 18. Donatus in praesenti (= praesens) conuictus est 3, 72, 27.
- praesentia: uestri praesentia et populi †2, 441, 6. quod in praesentia uisum est necessarium 1, 118, 28. quasi alternis sermonibus in praesentia (= praesentes) disseramus 2, 24, 4. me sic agente in praesentia 2, 367, 3. illos esse in praesentia confutandos 3, 90, 10; *cf.* 156, 27 qui in praesentiarum agunt †2, 487, 2. †3, 157, 19.
- praesento: catholici ne sui praesentarentur resistebant 3, 44, 27; *cf.* 72, 32.

- praesidens deus 1, 33, 25. †2, 430. 2 *cet.*
- praesidium: in qua (persecutione) uestri in nos omnia Romana iura et praesidia (*Militär- oder Polizeiassistenten*) superarunt 2, 463, 23; *cf.* adminicula, auxilia.
- praesigno 2, 253, 25. 267, 9.
- praestolarentur consulare examen 2, 453, 20.
- praestruo: seruans quod Cyprianus ante praestruerat 1, 343, 21.
- praesumunt se purgatos esse 1, 133, 22; *cf.* 1, 195, 10. 263, 27. 265, 5. 2, 128, 20. quantum de unitatis bono praesumpserit 1, 194, 7; *cf.* 1, 211, 18. 284, 28. 2, 23, 8. †141, 15. bene praesumpsit, quod 1, 263, 14. diuina praedicta et humana praesumpta 2, 227, 16; *cf.* praesumptio.
- praesumptiones hominum (*opp. promissa dei*) 1, 44, 25; *cf.* 45, 4. 2, 534, 21. temeraria praesumptione 1, 62, 20; *cf.* 2, 394, 19. sacrilega praesumptio et nefanda elatio 1, 121, 7; *cf.* 122, 4. diabolica praesumptio 1, 180, 27. 3, 23, 7. uestra †2, 141, 15. impia praesumptione separati sunt 2, 167, 5; *cf.* 482, 7.
- praetendo: sicut litterarum praetendebat inscriptio 2, 3, 21. praetentis interrogationis insidiis 2, 344, 18; *cf.* 346, 12.
- praetentare (prae-tendo) indoctis fallaciam 2, 341, 1.
- praeter = contra: praeter euangelium loqui 2, 120, 7. — = extra: praeter ecclesiam 2, 353, 26. 358, 24. 374, 24. praeter Africam 2, 476, 19 *cet.* — *adu.* praeter in angulo Africae †3, 305, 17.
- praeteritus: in praeteritum (= antea) 2, 3, 8.
- praetermissio: litteris tuis nullius loci praetermissione respondimus 3, 253, 17.
- praetinguo (= antea baptizo) 1, 272, 1.
- praetorium *cf.* *Ind. nom.*
- praeualeo (= ualeo): si contra caelestia fulgura mendacii terreni fumus aliquid praeualet 1, 22, 9; *cf.* 1, 23, 24 (magis praeualere quam). 286, 19. 2, 458, 2. 537, 9.
- praeualidus (= ualidus) 1, 97, 8.
- praeuaricator 1, 28, 8. praeuaricatores ueritatis 1, 343, 15.
- praeuaricatrix plebs 1, 216, 26. Iudaeorum gens 1, 217, 13.
- praeuentione nostra refutata sunt (ea) 3, 209, 23.
- praeuideo 1, 19, 16. 105, 14. 2, 246, 24. 258, 3.
- pragmaticum rescriptum 3, 51, 23.
- prae sentitis 1, 166, 15.
- prauissimo corde 1, 27, 12. qui praua in religione sectantur 1, 35, 19.
- precator 1, 323, 4.
- preces ad dominum... ad Iulianum 2, 143, 4—5; *cf.* 142, 17 (*Bittschrift*).
- premo: quod meis suggestionibus pressus sit 2, 201, 21. pressus ueritatis angustiis 2, 202, 3.
- presse atque constrictae (dicere, agere) 2, 343, 13. cum iterum pressius exigeretur 3, 45, 28.
- pressurā artatae diei (*wegen des kurzen Terms*) †2, 466, 8 *cet.* pressuras propter fidem Christi sustinuerant 2, 480, 23. in eius (saeculi) pressuris non succumbimus †3, 227, 10.
- primaueus: quas (ecclesias) primaueas sitas accepimus 2, 12, 4.
- primarius collega 2, 10, 14.

primas *cf. Ind. nom.*

primatus 1, 279, 24. 29. 280, 3. 2. 578, 22. 3. 212, 4. primatus episcoporum Numidia 3, 73, 29. primatus apostolorum 1, 175, 17. 342, 26.

primitiua ecclesia 2, 263, 9.

primitus 1, 36, 22. 347, 9. †2, 70, 21. †148, 31. 201, 27. 342, 16. 376, 16. 3, 55, 31 *cet.*

prius (= prius): legat eam (epistulam) primo qui lecturus est haec 1, 202, 20.

primum me odio habuit quam uos (πρώτον, priorem *Uulg.*) *3, 227, 13.

princeps (= primas) 3, 75, 31. 78, 19.

principale negotium (*der Hauptgegenstand*) 3, 50, 20. principalis causa 2, 358, 11. 3. 52, 8. principale exemplum (humilitatis) 1, 106, 21.

principatus (= primatus) 2, 558, 6.

principium habere in nationes *2, 246, 28.

prior peperit haeresis quam ecclesia aut ecclesia prius carnales 1, 167, 19. prior eis mentiendi praeberet exemplum 1, 201, 18. ipsi priores ei consentiant 1, 358, 2. unde uos priores expellere debuerunt 2, 94, 10. uolentes eum capere in uerbo priores interrogauerunt 2, 344, 7. ne forte ips. priores hoc uoluerint appellari 2, 361, 6. si priores seductores facti fuerint christiani 2, 378, 20. prior mortuus postea non moriturus 3, 69, 13.

priuatio locorum uel honorum uel pecuniae 2, 303, 17 *sq.*

pro quod uobis coniurastis †2, 441, 4. pro his quae (ἀντὶ τούτων, eo quod *Uulg.*) obaudiuit Abraham uocem meam *2, 244, 17. — pro magno

addidit 2, 187, 27. pro magno eligisti 2, 488, 22. 489, 11. pro magno dicere 3, 71. 19. illum pro magno habent 3, 114, 19. — esse pro aliquo: ubi contra nos non sunt pro nobis sunt 1, 153, 29. quantum pro nobis hoc est 1, 174, 2; *cf.* 1, 186, 4. 312, 3. 2, 35, 18. 314, 19. 315, 11. 455, 16. 575, 12. — pro consule †2, 485, 3. 502, 18. †555, 26. 556, 6. 3, 156, 25. †157, 16. 158, 17.

probabilius 1, 25, 27. 33, 21. 2, 87, 17 *cet.*

probatissimum diceretis 2, 293, 10.

probare aliquid in aliquem 3, 41, 25 *sq.* — probor *cum inf. Psalm.* 102. 148. 1, 198, 13. 2, 13, 3. 261, 14. 457, 24. 511, 26. 3, 44, 1. 54, 22. 83, 27.

procluius ad imitationem malorum cu ritur †3, 302, 10.

procreo †2, 448, 21. †552, 3.

procul dubio 1, 77. 9. 78, 13. 237, 18. 367, 8. 2, 260, 20 *cet.*

procuratio 2, 554, 13.

procuratores utriusque partis 2, 453, 20.

procurant res uendendas 2, 51, 19 *sq.*

prodecessor 1, 187, 7. 189, 5. 2, 223, 30. 224, 8. †486, 1; *cf.* praecessor, praedecessor.

prodor *cum inf.* 3, 83, 2.

proficere ad salutem 1, 75, 22; *cf.* 1, 215, 7. 257, 24. 371, 26. in bonum 3, 177, 11. in malis 2, 451, 28.

profunditas mortis (= mors profunda) 2, 391, 11.

profundius absumptus 2, 391, 8.

profundus = profundum: in quemlibet profundum malorum 1, 278, 27; *cf.* 3, 122, 17.

- prohibitio petulantiae 2, 330, 17.
 proicere a communione 1, 51, 25.
 88, 5.
 prolixus sermo 2, 359, 19. multum
 proluxa conscriptio 3, 39, 4. tempus
 3, 51, 30. prolixior epistula 3, 201,
 9. disputatio 3, 256, 7. gesta pro-
 lixissima 3, 84, 6.
 prolocutus est haec uerba, deinde
 subiunxit 2, 187, 8.
 promereo: quid nos promeruerunt tot
 dies (*opp.* quid nos offendit tam
 sanctus dies)? 2, 544, 1.
 promissor 2, 80, 8.
 promere dolorem 1, 48, 24. sermonem
 in populis 1, 120, 3. sermonem (*i.*
e. librum) 2, 325, 24. omnia uel
 loquendo uel legendo pro causa
 nostra 3, 160, 15.
 promouetur ad martyrium 1, 176, 21.
 promptu: satis in promptu est uidere
 3, 130, 15. compendium habebat
 in promptu 3, 233, 11.
 pronomini *genus non conueniens*
substantiuo: sermonem quod †3,
 293, 7. eundem oleum †3, 300, 17.
 uas... eum †3, 304, 30.
 propagare spiritalis filios 1, 73, 11.
 nomen 2, 361, 13. ecclesias 2, 495,
 3. 498, 9; *cf.* 1, 186, 7. 198, 29.
 357, 21. 358, 18. 2, 528, 4.
 propalo: promere atque propalare
 aliquid uel loquendo uel legendo
 3, 160, 14.
 prophetia 1, 77, 16. 124, 5. 2, 31,
 17. 197, 20. 252, 16. 256, 23.
 propheto 1, 66, 1. 2, 251, 9. 257,
 30. 286, 19. 476, 16. — prophetor
cum inf. 1, 133, 16.
 propinauit eis tam malum errorem 1,
 86, 8. merito tibi est, pars Donati,
 Maximianensium causa propinata 2,
 475, 8; *cf.* procurata 533, 18.
 propinquus: in propinqua et longin-
 qua crescendo 3, 59, 27.
 propositio 2, 187, 11.
 propositum religionis †2, 468, 1.
 propria (= patria, domus): ad propria
 reuerti, remeare 2, 454, 27. 3, 46,
 31. 142, 2.
 proprietates uerborum 3, 269, 27.
 propter quod (= quia) *1, 21, 7.
 *243, 2. *2, 251, 5. †3, 297, 8.
 propulsare sedibus 2, 546, 7.
 prorogo (= do): post diem dilationis
 illis prorogatum 2, 511, 25. prorog-
 ant dilationem 2, 541, 18. incipit
 ceteris dilatio prorogari his uerbis
 3, 263, 22.
 prosecutio: Ingentium sub idonea
 prosecutione (*Geleite*) ad comita-
 tum mittas †2, 486, 23. — (= *Aus-
 führung, Darlegung, Vortrag* [*vor
 Gericht*]): 3, 49, 7. 50, 9. 53, 5.
 55, 19. 56, 9. 57, 30. 65, 8. 84,
 23. 112, 13. 150, 8. 153, 26.
 192, 4.
 prosequi sacramenta debita uenera-
 tione 1, 94, 24. patrem tanto affectu
 prosequerantur †3, 281, 17. —
 (= *darlegen, ausführen, erörtern,
 vortragen*): 1, 247, 17. †2, 467,
 19. 501, 21. 555, 8. 3, 65, 5.
 prosternamus simul nos domino 1,
 194, 4.
 protestatio (*Verwahrung, Protest*):
 tot protestationes nostrorum de
 uestrorum uiolentiis 2, 455, 24;
cf. 456, 1. 458, 21.
 protestante euangelio †2, 27, 11.
 prouectus eorum intercluditur 1, 211,
 21; *cf.* 1, 257, 22. 295, 1. 2, 479,
 11.
 prouerbia: clausis ut dicitur oculis
 tamquam in alterum iacere 1, 43,
 24. sicut solet dici 'flos cinis' 2,

- 102, 7. erras ut dicitur toto caelo 2, 157, 27. lente ut dicitur et bene hoc ipsum repeto 2, 178, 16. melius quiescas quam calces aduersus stimulum iactes 2, 497, 9. ut uetus prouerbium (*sc. proprium Donatistarum*) fertur 'quod uolumus sanctum est' 2, 543, 15; cf. 1, 83, 21.
- prouidentissimus apostolus 1, 37, 25. prouoluo: quando me in haec uerba exprimenda prouoluerem 2, 499, 15.
- proximus: tam in proximo non audis 2, 373, 11. catenam suam tam in proximo non attendunt 3, 124, 2. — de proximo ago (*opp. non imus longius*) 2, 38, 1. Honorium de proximo potuit intueri 2, 198, 9. possit de proximo comparari 3, 22, 4. de proximo Ostiensis episcopus 3, 78, 23.
- prudentiam tuam (*titulus*) exsecutoris officium non decebat †3, 241, 15.
- pseudoapostolus 1, 169, 11.
- pseudochristianus 1, 169, 12. 217, 14. 218, 5. 224, 23. 290, 3.
- pseudoisrahelitae 1, 217, 15.
- pseudopropheta *Psal.* 29.
- pseudopropheta 2, 257, 11.
- publico (= polluo, inquino): ore sacrilego carmen publicat sacerdotis †2, 58, 19. ore maledico conscientiam nostram tamquam publicatam ... accusare uoluisti 2, 517, 21.
- publicum apertumque est †3, 241, 23. quid de ea (conscientia) in publico notum est quaero †2, 380, 22.
- pudebat inperitia 2, 338, 27 sq.
- pueriliter dictum 2, 216, 29.
- pugnaciter non ago 1, 273, 22.
- pullulauerunt tot Optati 2, 27, 6. seges praecipitatorum cadauerum pullulauit 2, 122, 2. qua radice pullulet 2, 210, 13. scandala pullulantia 2, 281, 1.
- pumicare faciem suam (*metaph.*) 3, 195, 8.
- punio: quod se in illa punire uelle 2, 564, 22.
- purgamenta (*opp. seges cet.; Unkraut*) 1, 116, 17. 299, 7. 17. 2, 291, 1. 317, 22. 566, 13.
- purgandi me uobis non est tempus 2, 164, 2 sq.
- purgatior 1, 109, 3. purgatissimus 1, 121, 24. 123, 10.
- purifico †2, 413, 25. †521, 10.
- pusillanimes 2, 360, 13.
- puto cernis 2, 347, 20. ut puta (= uerbi gratia) †3, 295, 1. — puto quod 1, 176, 5. 2, 73, 13. 213, 2. 232, 26. 289, 9. 359, 14. 19. 365, 5. 368, 13. 433, 12. 579, 10. 3, 97, 16. 136, 24. 147, 16. — putor *cum inf.* 2, 435, 15.
- putredinem uerba eorum operantur 1, 307, 11.
- qua hereditas Christi diffunditur 2, 52, 19 *cet.* qua pars maxima diffundebatur ecclesiae 2, 235, 4.
- quadragesima ante pascha 3, 184, 32.
- quadripertitus 2, 482, 20. 567, 8.
- quaeso te 1, 22, 1.
- quaestiunculae minutae †2, 218, 18.
- qualis *relat., ubi qui expectes:* non erat filius perditionis, de qualibus dictum est 1, 171, 25; cf. 1, 241, 21. 275, 18. 375, 10. 2, 295, 26. 413, 19. 457, 13.
- qualiscumque *cum coni.* 1, 30, 21. 3, 31, 22. 101, 7. — *indef.* 1, 123, 14. 281, 12. 2, 22, 4. 23, 3. 114, 27. 151, 30. 396, 1. 3, 196, 1.
- qualemlibet existiment Caecilianum 1, 78, 12. bonam quidem credimus

- (sarcinam), sed qualem libet, tamen suam 2, 132, 29.
- qualitercumque sufficientia (uerba) 2, 432, 6.
- quam...quam: haec uerba quam uera quam fortia recognoscimus 1, 235, 7. quam...tam pro ut...sic 1, 27, 21 sq. 51, 2. — quam *sine comp. uel superl.*: bene tunc mihi fuit quam (magis quam *Uulg.*) nunc *1, 220, 10. quam cito ad maledicta uertisti 2, 66, 12. cum exarserit quam cito (in breui *Uulg.*) ira ipsius *2, 125, 11. mortem pro fide subeundam constituit quam cuiquam pro communione faciendam †2, 121, 22. quam intente audiunt 2, 136, 28. quam potui ratione perspicua 2, 358, 14. quam obnixis precibus †3, 283, 26. quam obnixe possumus †3, 285, 15. — quam plures pro quam plurimi †2, 125, 17. — (= quantopere): ibi magis probant quam intus permaneant 1, 170, 9. quam tibi a me ueram dicatur adtende 2, 464, 12.
- quamdiu (= donec) 2, 282, 11.
- quamlibet *cum coni.*: quamlibet bonos habuerint 2, 8, 1 = 2, 206, 24. quamlibet disertus...existat 2, 174, 25. — *indef.*: quamlibet fragorissimo strepitu 2, 176, 26. quamlibet paucos dies 2, 426, 21; cf. 22.
- quamquam *cum coni.* 1, 56, 19. 63, 14. 165, 13. 230, 3. 289, 16. 297, 7. 341, 14. 372, 12. 2, 22, 3. 128, 19. 258, 5. 259, 11. 355, 18. 409, 26. 445, 17. 469, 9. 549, 10. 550, 14. 3, 53, 23. 85, 5. 237, 24. — quamquam etsi *cum coni.* 1, 80, 6. 120, 13. 2, 519, 9. *cum indic.* 2, 577, 19. quamquam etiamsi 1, 149, 23. 3, 204, 15.
- quamuis *cum indic.* 1, 284, 21. 2, 329, 21. 338, 27. 3, 101, 5. 250, 22. — *nominibus additur* 1, 19, 18. 29, 21. 33, 23. 47, 18. 137, 22. 171, 14. 222, 13. 275, 24. 283, 4. 310, 18. 2, 195, 5. 260, 24. 407, 26. 3, 6, 22 *et.* — quamuis etsi 3, 204, 1. quamuis etiamsi 3, 43, 2.
- quando (= quoniam) 2, 237, 8. — ubi quomodo *expectes*: uos quando misericordes appellem, cum poenas iustis ingeritis? †2, 98, 22; cf. †2, 99, 10. 198, 15. 499, 9. 15. 16.
- quandoque *indef.* 2, 177, 28. 281, 2. 325, 4.
- quandoquidem *cum indic.* 2, 236, 9. *cum coni.* 1, 41, 5. 2, 450, 26.
- quanta (= quam multa): quanta in malos dixerit 1, 128, 12; cf. 139, 20. quanta mihi suggererint 1, 202, 13. quanta superflua loquatur 2, 184, 22 *et.* — quantum (= quantopere): quantum sit unitas diligenda 1, 375, 1; cf. 333, 13. quantum uestrum errorem odimus 2, 74, 27. — in quantum (= quatenus): in quantum ex deo nati sumus 1, 59, 3; cf. 1, 205, 6. 294, 7. 363, 4. 2, 135, 30 = 462, 27. †3, 303, 12. — quantum (= quantumcumque) 1, 48, 3. — = quanto (*sine comp.*): tanto grauius...quantum 2, 512, 26. quantum (quanto †2, 541, 23) purgamur, tanto gratulamur †2, 501, 14. — quanto *sine comp.*: quanto uobis sunt inpaes, tanto uos superent 2, 561, 9. quanto magnus es, tanto humilia te *2, 578, 23; cf. 1, 201, 10.
- quantumcumque (= quotcumque): quan-

tacumque sciamus sacramenta **3**, 170, 30. quanticumque uenerint **3**, 174, 13. — quantumcumque uigilemus **2**, 395, 19.

quantuslibet *relat.*: quantumlibet ament Donatum **1**, 48, 2. quantumlibet profecerit **1**, 800, 9. quantumlibet inuehatur **2**, 15, 7. de quantalibet innocentia glorieris **3**, 208, 7. — *indef.*: quantumlibet existima tribunum esse peccatorem **3**, 213, 3.

quaquauesum *relat.* **2**, 454, 21. 456, 5. quaquauesus **2**, 572, 21.

quasi *cum indic.* **1**, 38, 24. 137, 21. 158, 19. 217, 7. 285, 12. **2**, 457, 11. 564, 20. **3**, 112, 29. 159, 9. — *cum indic. et coni.*: quasi ad hoc adhibeatur... aut uero... ideo negandum est **2**, 194, 3 sqq. quasi Straton potuisset et Cassianus non potuit **3**, 115, 1; *alias cum coni.* — (= paene, prope): ut quasi nullus illic uideretur remansisse bonus **3**, 67, 1.

quassus: lassum illud et quassum **3**, 255, 18.

quaterni **3**, 40, 14.

qui *adu.*: qui dicerent ista, si esset timor dei ante oculos eorum? **2**, 40, 20.

qui *relat. abundat.*: qui si male hoc facimus †**2**, 70, 20. quod etsi †**2**, 92, 5. — quod *pro* in eo quod **1**, 70, 26 sqq. **2**, 525, 14; *cf.* illud. quod *cum gen.*: quod eius (ecclesiae) non habebant eis datur **1**, 366, 1. — *relat. pro articulo Graeco*: correctio haec quae <a> multis (ἡ ἐπιτιμία αὐτῇ ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων) ***1**, 116, 7. docebat uerissime quae iuxta Iesum (ἐδίδασκεν ἀκριβῶς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ) ***2**, 336, 17.

quia = ὅτι **1**) *cum indic.* **1**, 22, 2. 37, 2. 48, 4. 215, 22. 223, 7. 277, 22. 309, 13. **2**, 28, 1. 236, 28. 283, 8. — **2**) *cum coni.* **1**, 215, 22. — **3**) *cum indic. et coni.*: et quia... fuerit terminata, et quia... communicant **3**, 53, 8 sqq. — **4**) *additur inf. uel accus. cum inf.*: quid responsuri estis... nisi quia illi fuerant baptizati, quicumque autem baptizantur... nihil distare (distat *v*) **2**, 73, 26 sqq. cum obiecisset, quia et hi... baptizantur et ideo... oportere **3**, 12, 6 sqq. ut ostenderetur ecclesia non esse pars Donati... et quia nihil ei praeiudicarent et quia... potuerunt **3**, 41, 21 sqq. illud quoque additum est a catholicis, quia... non continuo Miltiadem isto crimine aspergi **3**, 85, 10 sqq.

quia *caus. cum indic. et coni.*: quia trinitas immortalis est... et quia Christus ideo pro ea mortuus sit **3**, 69, 30 sqq.

quicumque *cum coni.* **1**, 160, 27. 168, 3. 216, 2. †**2**, 41, 15. 51, 12. — *indef.*: de prophetis... quodcumque dixerunt **3**, 61, 10 sqq.; *cf.* **3**, 74, 1. 75, 7. 112, 18.

quiesco (= desisto): maledicere non quiescitis **2**, 37, 26. non ab haereticorum correctione quiescentem **3**, 205, 20.

quilibet *cum gen.*: quemlibet hominum **1**, 58, 22. — quodlibet *subst.* (*cum gen.*) **1**, 182, 6. 213, 16. 266, 19. **2**, 71, 3. 344, 9. 422, 7. 423, 26. 452, 15. **3**, 3, 7. — quilibet (= quicumque) *cum coni.*, *rarius cum indic.* **1**, 55, 15. 182, 6. 213, 16. 266, 19. 275, 9. 276, 25. 278, 27. **2**, 4, 3. †**41**, 16. 59, 10. 99,

3. 307, 15. 391, 17. 421, 16. 422, 7. 452, 15. 469. 9. 473, 27. 532, 27. 3, 246, 11. †306, 31.
- quin (= ut non) 1, 253, 28. (= qui non) 2, 189, 24. — quin immo 2, 121, 14. quin immo e contrario 3, 220, 30.
- quippe 1, 161, 9. 2, 6, 10.
- quis *interrog. pro* uter 1, 25, 20. 30, 17. 48, 11. 229, 5. 20. 2, 172, 28. 3, 115, 14. 15. 119, 15. 20. — *neutr. plur.* nescio qua 2, 111, 27. 199, 14. 484, 15. 531, 7 (*ex coni.*, quo *W*). 3, 99, 14 (*nescio quae* 2, 53, 9 et 3, 74, 6, *ubi cod. deest*; *Augustinum ubique* nescio qua *scripsisse pro certo habeo*). — quid enim? 1, 242, 14. 2, 36, 22. quid ita? 1, 210, 15. 323, 10. 2, 372, 2. — qui sint considerent 1, 48, 22. eos apparere qui sint 3, 54. 5. *sed*: quid est ille 1, 47, 28. quid sunt 2, 129, 27. uide quid sis 2, 151, 25. quid ergo fuerunt 2, 431, 7. — quod *pro* quid: manifestaretur eis quod dicerent 2, 238, 31. quid ad quod pertineat 2, 97, 3. quid ad te pertinet quis quod egit †2, 437, 9.
- quis *indef.*: ut Claudianenses uel quid aliud appellent 2, 512, 8. si hoc a quibus paucis orientalibus factum est 2, 520, 21. — *forma* qui *pro* quis *1, 63, 6. 205, 4. †2, 425, 4 *cet.* (*cf. lin.* 23). †534, 10. †535, 13. — *fem.* quae †3, 281, 26. *sed* qua 1, 174, 6. 2, 126, 30. — *neutr. plur.* quae 3, 238, 7 (*deest cod.*). *sed* qua 2, 94, 25. 108, 12. 482, 26. 569, 9. 3, 44, 8. 79, 4. 91, 21 (*ergo forma* quae *ab Augustino aliena esse uidetur*).
- quisquam *adi.* 1, 85, 5. 154, 12. 234, 6. 2, 69, 26. 189, 27. 218, 13. 253, 20. 421, 26. 495, 14. 577, 16. 3, 27, 5.
- quisquis *cum coni.* 1, 34, 16. 178, 16. 206, 10. 363, 26. 2, 5, 25. 9, 10. 48, 30. 196, 27. 237, 13. 23. — *quidquid cum gen.* 1, 216, 24. 2, 151, 13. 196, 27. — quisquis *indef. pro* quis *uel* quisque: quando fidem nesciens quisquis sumit a perfido 2, 188, 30. cur quisquis excuset fieri christianus 2, 372, 1. cum ... quisquis obtemperat 3, 271, 29 sq.
- quisque: certa quaeque intimari †3, 206, 13. — *ante* suus: accipit quisque secundum fidem suam 1, 211, 16. quisque suis responsionibus 2, 343, 26. — (= quisquam, aliquis, quis) 1, 73, 20. 80, 23. 99, 7. 114, 21. 116, 1. 119, 16. 162, 23. 163, 20. 214, 13. 244, 19. 273, 19. 290, 10. 2, 206, 6. 349, 10. 14. 375, 6. 489, 10. 3, 107, 6. — (= quisquis): quo quisque (quisquis *Cypr.*) non fuerit baptizatus, regno caelorum fit alienus †1, 323, 1; *cf.* 3, 263, 28 *adnot.*
- quo (= ad quod): quo eos hortatur sermo apostolicus 1, 168, 23. — (= ad quem): illius iudicium esse quaerendum quo eam (causam) mittendam putarunt 3, 79, 20. — quo ... eo: eo gravior, quo probari potuerit 1, 80, 25. eo est inportunior quo fit calumniator 2, 473, 15. quo uisum est eloquentius eo potissimum electum est 2, 499, 20. ceteros iustissimos quo paucissimos reliquerunt 2, 481, 25. — (= ut): quo (quod *codd. v.*) recens possent probare *Psalm.* 41; *cf.* 1, 314, 19. 2, 339, 10. 415, 4.

quoad usque (= donec) 2, 261, 19.
quocirca 1, 240, 1. 266, 26. 272, 18.

2, 424, 1 *cet.*

quod = ὅτι (*accus. c. inf.*) 1) *cum indic.* 1, 25. 25. 48, 1. 27. 164, 23. 184, 2. 204, 1. 217, 1. 218, 12. 253, 6. 273, 28. 289, 17 *cet.* — 2) *cum coni. Psalm.* 172. 275. 1, 26, 11. 37, 4. 41, 10. 47, 29. 48, 25. 192, 14. 17. 213, 26. 216, 12. 233, 21. 263, 14. 2, 31, 1. 2. 37, 18. 45, 2 *cet.* — 3) *additur accus. cum inf.*: accepimus eum esse consultum et quod responderit *cet.* 1, 200, 8. dicatis, quod... abluat... mores hominum esse corrigendos 2, 517, 10. responderunt catholici, quod unum templum fuerit... nec quemquam constituisse 3, 66, 22 sq. nusquam legi, quod te dixerit innocentem, sed ab aliis audisse 3, 203, 17. — est quod *cum indic.* 1, 173, 15. 2, 251, 17. 28.

quominus 1, 45, 2. 2, 564, 16. nec dialecticam metuentem, quominus 2, 358, 15. — si quo minus = ἐὰν δὲ μὴ *2, 330, 6.

quomodo (= quomodocumque) 2, 329, 7. 427, 2. 517, 25. 528, 7. — (= tamquam): si Profuturus et Fortunatus quomodo Manichei fuerunt 3, 31, 12 sq. — (= qualis): nihil ostendere conatus est quomodo sit veritas 1, 334, 20.

quomodolibet (= quomodocumque) *cum coni.* 2, 155, 9. 158, 16. 381, 17. 3, 68, 15. 238, 15.

quoniam (= quod) 1, 32, 28. 254, 5. 370, 5. 2, 46, 7. 181, 9. — *pro accus. et inf.* 2, 33, 9. 144, 28. 3, 13, 15. 113, 8. †241, 15. 267, 28.

quoque *antepositum*: sic quoque apo-

stoli sexaginta †2, 42, 10. dixit quoque Dauid †2, 150, 24.

quoquo modo *relat.* 1, 273, 24. 2, 96, 22. — *indef.* 1, 35, 24. 36, 1. 70, 18. 2, 108, 25. 115, 1. 134, 18. 162, 10. 244, 23. 246, 30. 261, 4.

quorsum 1, 35, 17.

quotiens (= quotienscumque): ut tibi quotiens libuerit recitetur 2, 392, 28.

quo usque (= donec): quo usque in litore separentur 3, 108, 25. quo usque exsurgeret pars Donati 3, 229, 2.

rabide litigantes 3, 125, 4.

rabidus fluctus 2, 11, 15. 529, 17.

radicantur in unitatis petra 1, 170, 11. in caritate radicati atque fundati 1, 186, 20; cf. 241, 18. 342, 4 sq. in uite dominica radicatum sarmentum 1, 218, 1.

ratiocinatio 1, 220, 3. 346, 16. 2, 208, 16. 404, 6.

ratiocinor 1, 188, 26. 3, 269, 5.

rationabilis 1, 31, 6.

rationales mentes 2, 239, 9.

ratum et firmum esse 1, 287, 7. ratum habere quod baptizati sunt 2, 192, 18. dei gratia ratum nobis baptismum facit 2, 422, 17.

reatus 1, 127, 13. 260, 20. †2, 4, 26 *cet.* †124, 4. 568, 11 *cet.*

rebaptizatio 2, 367, 22 *cet.*

rebaptizator 2, 284, 26.

rebaptizo *Psalm.* 103 *et passim.*

recens *adu. Psalm.* 41.

recenseo illic scriptum esse 1, 86, 20. qualia sint recensere 2, 212, 27 sq. recensete et inuenietis 2, 214, 2. primordia epistolae recensete 2, 216, 30 sq. a nobis dictum

- esse memoriter recensitum est †3, 123, 15.
- receptio damnatorum 1, 152, 16. 2, 530, 7.
- receptores haereticorum 1, 199, 3. innocentis receptor 3, 195, 22. christianorum receptores †3, 213, 25.
- reciproco ictu 1, 43, 25.
- recitatio (mandati) 3, 46, 18.
- recognosce hanc regulam non mihi soli placuisse 2, 512, 11.
- recolligant a se rursus concisa 2, 12, 25.
- recolo (= reminiscor) 1, 38, 16. 2, 43, 6. 46, 16. 111, 4. 129, 3. 335, 7. 491, 20. 526, 20. 578, 22. 3, 160, 22. 161, 17. 207, 25. 271, 6. *cet.* recolendo reminiscendo 2, 528, 18. cum dixisset ea quae iam recolui 2, 193, 4. recole libros ubi uerba didicisti 2, 492, 7.
- reconciliatio 1, 157, 3. 163, 7. per unitatis reconciliationem 1, 146, 3.
- reconcilior *cum dat.* 1, 140, 4. 162, 23. 191, 20. 239, 4. 2, 378, 23. *cet.*
- rectitudo fidei 1, 238, 29. cordis 1, 298, 2.
- recusare *cum accus. et inf.* 2, 240, 1.
- redarguo (= arguo, accuso, ἐλέγχω) 1, 95, 5. 22. 24 (*cf.* arguit *lin.* 28). 283, 2. 2, 88, 25. 149, 10. 208, 3 (*cf.* arguit 207, 19). 276, 22. 3, 5, 23. quos in schismata dissiluisse redarguit 3, 18, 26.
- reddita et expressa ueritas 1, 62, 2. ecclesia in scripturis sanctis promissa, in uniuerso mundo reddita 2, 402, 9; *cf.* 569, 24.
- redditio mali pro malo 2, 166, 19.
- reformetur in melius 1, 331, 8.
- refrenat seu eritatem consideratio pacis 1, 76, 11 sq. ut imperitiam non refrenes 2, 339, 15.
- refricare praescriptionem diei 3, 49, 26. quaestionem 3, 53, 17. hoc potius praeterendum quam refrigerandum esse 3, 152, 12 sqq.
- refrigerans locus 3, 161, 17.
- refrigesco: uideretur refrigerasse ab scelere schismatis 1, 303, 12.
- refugietis domum magnam 2, 164, 14. refugiant communionem 2, 165, 28. ab area paleam refugere 2, 386, 19.
- refudit exemplum in eorum facies 2, 15, 27.
- refutare ecclesiae disciplinam 3, 127, 6.
- regalis (= imperatorius) 1, 80, 18. 22. 2, 292, 23. 461, 11.
- regionale concilium 1, 197, 16. 373, 22.
- regius (= imperatorius) 1, 35, 6. 37, 8. 41, 1.
- relatiuum et demonstr.*: terra supra quam tu dormis tibi dabo eam *1, 21, 10. terram in qua tu dormis super eam, tibi dabo eam *2, 245, 4. sermones quorum non audiantur uoces eorum *2, 62, 23. nomine quod dominus uocabit illud *2, 253, 12. — *relatiui attractio*: quicquam eorum loqui quorum non perfecit Christus per me *2, 271, 6.
- relaxare crimina 2, 438, 11; *cf.* 3, 246, 20 sqq. eos de exilio relaxauit 3, 156, 2. aduersarii eius relaxati sunt 3, 158, 15. quibus fuga humanitus relaxatur 3, 240, 3. uos relaxauit ad fugam 3, 252, 17.
- relegaretur Brixiae 3, 88, 33.
- relictio (= praetermissio) 2, 132, 19.
- reliedere reprehensionem in frontem reprehendentium 2, 207, 30.
- religio *titulus*: religionis tuae scripta †3, 202, 12. †269, 2. †289, 5.

- religiose fateri 1, 73, 2.
 religo: quod inde pendet et religatum sequitur 2, 209, 12; cf. 211, 13.
 relinquo (= praetermitto) †2, 125, 18, 132, 8.
 reliquus: quae (tribus) decem separatis reliquae factae sunt 2, 275, 12.
 relucto: si ista responderis et uerbis tuis non reluctaueris 2, 514, 8.
 remissa, ae (= remissio) 1, 215, 27.
 remissor peccatorum 2, 137, 5.
 remotus: in ecclesiis eorum iudicio remotissimis 2, 12, 19. in parte terrarum ab Africanis regionibus remotissima 1, 129, 13. remotissimae nationes 2, 52, 22. a gratia uel inuidia remotiores 2, 565, 20.
 renitendo nodum constringere 2, 392, 15.
 renouari a uetustate 1, 161, 14.
 repagula legum 3, 215, 16.
 rependere maledicta pro maledictis 2, 161, 19. ei rependo suspicionem 2, 183, 11. non tibi rependo iniuriam 2, 551, 20.
 reperior cum inf. 1, 41, 11. 333, 7. 2, 377, 14. 3, 257, 5.
 replantati manu diuina 2, 321, 1.
 replico: non uetera replico 1, 141, 15. in caput eius rursus omnia replicata sunt 1, 165, 2. peccata remissa replicabuntur 1, 270, 4 sq. apostoli dicta iterum replicemus †2, 220, 9. tibi uerba tua replicari possunt 2, 414, 5. eadem per eadem replicantes 3, 68, 19; cf. 69, 27. 70, 7. 91, 25.
 repono (= reddo) 2, 549, 1.
 reprehensibilis 3, 22, 2.
 reprobatus est (Esau) 1, 160, 14. quasi non agnita reprobare 1, 222, 13.
 reprobis lapis 1, 138, 26. cuncta reproba defluent †2, 75, 28. miles non reprobis 2, 174, 24. tam multi reprobi 2, 190, 5. reprobis populus Iudaeorum 2, 358, 22. reproba scripta haereticorum 3, 74, 1.
 repudiator (sacramenti) 1, 339, 21.
 repulsio (= repulsa) 2, 508, 11.
 reputo (= puto): haec a nobis in uos dicta esse reputa 2, 41, 19. — = uitio tribuo 1, 196, 4.
 requiescentes (= mortui) 3, 102, 25.
 resarcire dedecus pannorum 1, 192, 13. pro resarcienda parte Donati 2, 470, 21; cf. 364, 3. 542, 12. — cum dat.: concisionem suam uerae unitati resarcire 2, 12, 25. — forma resercio 2, 427, 13.
 rescissio atque uiolatio sacramentorum 2, 368, 27; cf. 3, 245, 21.
 rescissio baptismi 2, 559, 24.
 rescriptum imperiale 2, 130, 21. †142, 5. 17. 459, 22. 485, 18. 3, 39, 15. 157, 1. rescriptum pragmaticum 3, 51, 23. mea rescripta 2, 497, 14.
 rescripta Secundi ad Mensurum 3, 74, 22.
 resecare schismata †2, 464, 26. cet.
 reseratis publico iudicio gestis traditionis 2, 442, 4.
 residuae gentes 2, 289, 21. populus ex Babylonia residuus 3, 128, 25. — residua subst.: sermonis 2, 410, 11. gentium 2, 479, 1.
 resiliunt a percipienda salute 1, 72, 8 sq. ab ipsa collatione resilire 3, 44, 15. a causa ecclesiae iterum resilire 3, 53, 18 sq. reliquis adhuc resiliens 3, 86, 13.
 resipiant (= resipiscant) ut non sint haeretici 2, 130, 29.
 resipisco 1, 191, 18. 248, 15. 312, 15.
 resisto: nihil resisto 1, 339, 8. nihil resistimus 2, 275, 14. non curo, non resisto 2, 260, 6.

- resono (= sono): testimonium quod pro se resonare arbitrantur 2, 284, 1. nomen (Areopagi) ex Marte inditum resonat 2, 338, 21.
- respirare in pace catholica 2, 12, 1. iram anhelantem respirant †2, 103, 24.
- respuistis nomen a nobis 3, 270, 11 sqq.
- restat adhuc requirere 2, 349, 1. restat vobis ecclesiam Christi uidere catholicam 3, 120, 27.
- retentio uel remissio peccatorum 1, 74, 5.
- retentor inuitorum 3, 205, 11. retentores inimicitarum 2, 159, 6.
- retexo 1, 166, 24, 2, 455, 20. omnia eius uerba retexere 3, 17, 1.
- retia (= rete, σαγήνη) 3, 60, 14, 63, 28, 105, 10, 109, 5, 110, 3, 111, 4, 257, 28 *cet.*
- retinemus fide certissima deum mentiri non posse 1, 47, 21. quisquis ea quae dicta sunt etiam retinens cogitauerit 1, 264, 26. sententia damnationis retenti †2, 425, 13 *cet.* peccata reos illos retinebant 3, 27, 25.
- retinguo (= rebaptizo) 1, 335, 6, 2, 366, 1.
- retortae obiectionis genus = anticategoria 2, 435, 6.
- retributio 2, 330, 2.
- retroarsus in illa cogi 2, 72, 32.
- reum lauacrum (= baptismum catholicorum) †2, 4, 8, †24, 26. suis criminibus reus †2, 26, 7; cf. 519, 18. deo reus 2, 55, 25. reus uobis 2, 55, 27. reus aduersus populum dei 2, 344, 10. rei neglegentiae 2, 463, 12. apud imperatoris cognitionem reum et asseruerit et conuicerit Caecilianum †3, 118, 25.
- reuelationis oraculum 1, 374, 17.
- reuerens (= reuerendus) †3, 46, 8. (baptismum) reuerentissimum atque sanctissimum 1, 265, 28.
- rex (= imperator) 2, 16, 5 (cf. 3.7). 116, 3. †123, 4. 301, 18. 303. 6. 459, 6.
- rigator 2, 221, 16. 416, 26.
- robustius credat 1, 149, 5. robustius persuasit 1, 319, 13.
- robustiores ecclesiae 1, 24, 20. robustissima firmitate consensionis 1, 197, 19. robustissimum ueritate 2, 234, 29. robusta et firma ueritate 2, 293, 24.
- rodunt murmura salebrosa 1, 185, 18.
- ros *neutr.*: ros Hermon, quod descendit *2, 152, 17.
- ructuantes etiam mane uinum 2, 121, 13.
- rudis fides 1, 212, 25. si rudibus, si iustis Paulus haec dixit †2, 79, 13.
- rumorum uarii flatus 1, 36, 21.
- rursum 1, 125, 27. 288, 19. 2, 180, 17. 325, 15; *saepius* rursum.
- rus: cum in rure simul essemus 3, 3, 9. ecclesiae uel in urbibus uel in ruribus 2, 191, 23.
- sacrae (i. e. litterae imperatorum) †3, 153, 22.
- sacratissimae nuptiae 2, 250, 24. sacratissimasignificatio 2, 359, 9. sacratissimi sacerdotes †2, 468, 23. sacratissimus cibus potusque 2, 532, 10.
- sacrificatores mali 1, 55, 8.
- sacrilege agitis 1, 166, 15.
- sacrilegium schismatis 1, 45, 19. 52, 12. 99, 1. 170, 17. 2, 55, 7 *cet.*
- sacrilegae flammae †2, 29, 30.
- saeculi amarissimi fluctus 1, 68, 2. membra tua per saeculum afflare †2, 61, 17. clari in saeculo uiri 2, 185, 27.

saepius criminibus †2, 33, 18. domum saepire armatis 2, 458, 5.
 saginari uidemus orbem terrarum per euangelium 2, 242, 15.
 sal *accus.* *3, 305, 1. †11. sale *accus.* *3, 304, 30.
 salebrosa murmura 1, 185, 18.
 sallietur *1, 312, 7.
 saluatio 3, 243, 13.
 saluator aqua †3, 305, 20.
 saluatur ecclesia 3, 108, 22 sq.
 sanabilis 2, 548, 21.
 sanctius renasci 1, 73, 19 *cet.*
 sanctimonialis (*Nonne*) 2, 177, 25.
 sanctimoniales *Donatistarum* 3, 246, 5. *forma* sanctimonialis 1, 65, 1 (*cf.* martyrium — martyralis).
 sanctitas *titulus* †3, 281, 2.
 sanitas ecclesiae 1, 114, 20. sanitates (= curationes, *iāpura*) 1, 155, 4. 2, 297, 26.
 sanari a uulnere 1, 298, 15. ab infirmitate 3, 225, 30. — *refl.*: unde sanabo *3, 292, 27.
 sanior sententia 2, 69, 24.
 sapio: aliter sapere 1, 181, 25. 198, 26. 235, 14. 298, 29. 299, 23. carnaliter 1, 168, 5. 209, 18. 2, 368, 18 (*pueriliter lin.* 19). 3, 105, 7. 266, 18. pariter de baptismo 3, 24, 12. quid 2, 147, 17. aliquid aliter 1, 181, 6. 182, 1. 204, 3. 5. nihil diuinum 1, 280, 3. sapitisne aliquid discernere? 2, 227, 14.
 sat est mihi ad rem 2, 173, 27.
 satago 1, 102, 10. 147, 16. 295, 5. 2, 164, 9. 192, 21. 328, 19. satis agentes (sollicite agentes *2, 101, 1, solliciti *Uulg.*) *2, 168, 10. satis age (sollicite cura *Uulg.*) *2, 327, 14.
 satellitium: Optatus de satellitio Gildonis 2, 134, 30. circumcellionum

furor horrendum praebens uestris clericis satellitium 2, 455, 1 sqq.
 satiandae malae uoluntatis occasionem quaerentes 1, 76, 2. nequaquam in tanta immanitate satiantur 1, 50, 12. propter cupiditates terrenas satiandas 2, 69, 1 sq. quod (baptisma) semel potandorum meatibus sitim uitae perennitate satiat †3, 291, 21.
 satis aut plus quam satis fortasse 2, 563, 7. satis diximus satisque respondimus 3, 253, 16. satis aperte monstrarunt 3, 88, 13. satis aperte monstrarent 3, 141, 1. satis superque sufficeret 2, 363, 23; *cf.* 2, 409, 27. 549, 11. satis abunde responderim 2, 553, 1.
 scabella symphoniacorum 3, 250, 19.
 scandalista: ita fortasse a Donato Donatistas ut ab scandalo scandalistas uoluit appellare 2, 362, 4.
 scatentia per uniuersum mundum scandala 2, 305, 13.
 sceleratius 1, 184, 18. 249, 28. 2, 138, 28. 166, 5.
 sceleratior 1, 372, 25. 2, 119, 25. 173, 27. sceleratissimus 1, 121, 22. 2, 234, 16.
 schisma 1, 28, 6 *et passim.*
 scientius 1, 148, 7.
 scindo: in cetera (parte) scissi sunt 1, 156, 4. ut uos ab ecclesia scinderetis †2, 79, 15. antequam se scinderet pars Donati 2, 185, 4. non testamentum scindimus 2, 398, 7. ut ab illo dei populo scinderentur 2, 449, 11.
 scierit nescierit 2, 392, 7; *cf.* uolo.
 scissuram et altare contra altare fecerunt *Psalm.* 17.
 scriptorem in hoc opere meo errasse 2, 79, 16; *cf.* *Ind. nom. s. u.* dictare.

- scurriliter 2, 493, 15.
 secretius pascere 2, 286, 16.
 secreta caelorum 1, 59, 21. 2, 157, 10.
 seco: minutatim secti concisique 1, 29, 1.
 secta (= schisma) 2, 202. 14. secta innocentis †2, 448, 22; cf. 10.
 sectatores haeresum 1, 539, 13. calumniarum 2, 318, 17. sectator regulae apostolicae 3, 7, 9.
 secundum quid aliud dixerit 1, 276. 4. secundum aliquid eum sciebat, secundum aliquid nesciebat 1, 276, 20.
 secus oram maris *2, 243, 6.
 sedere cathedram †2, 88, 2. 103, 14.
 sedes (episcopi) 2, 470, 26. 471, 26. 498, 19. 546, 7. 554, 23. 555, 22. 556, 23. 3, 48, 1.
 seditio Africana (= schisma Donatarum) 2, 270, 16; cf. 402. 13.
 sedari a solito furore 2, 304, 20.
 seducunt ad falsitates dogmatum 1, 220, 13.
 seductione prosperitatis temptare 3, 222, 12.
 seductor 1, 219, 19. 220, 12. 2, 378, 20. 27.
 segregatio ultima 1, 33, 9. corporum 2, 531, 16. 3, 27, 13.
 seminator uerborum (σπερμολόγος, seminiuerbium *Uulg.*) *2, 337, 16.
 semino: quae (fama) de innocentibus seminata est 2, 51, 26.
 semiplenam proferre sententiam 3, 92, 1.
 sempiternus: damnari in sempiternum 1, 192, 7.
 separatio (= conuenticulum) 1, 41. 20; cf. 17. — (= schisma) 2, 305, 7.
 separator coniugiorum 2, 68, 29. — *abs.* 2, 81, 6. 151, 27.
 separo: ab uniuersitate ciuitatis ad particulas insidiarum suarum multos s. parent 1, 151, 1. ab isto uniuerso ad partem quamlibet quisquis separat hominem 2, 35, 32. quos secum separauerant contra uos 2, 473, 1; cf. diuido. — separatio 1, 371, 19. 372, 8.
 sepelire se uino 2, 297, 16.
 septeni 3, 40, 13.
 sequestramus omnia documenta 2, 13, 24. sequestro fornicationes 2, 154, 16.
 sequitur et dicit 1, 101, 17. 106, 4. 107, 11. 150, 22 (sequitur psalmus et dicit). 200, 15. 220, 5. 228, 8. 305, 11. 2, 249, 14. 255, 7. 258, 25. 3, 16, 3. secutus (est et) ait 1. 160, 20. 2, 62, 28. 95, 23. secutus adiecit 2, 168, 16. adiunxit 3, 14. 14. sequitur et exponit 2, 312, 26. sequitur se et clamat 2, 181, 16. sequeris et episcopos nominas 2, 132, 25. — ne tanta eum sequeretur absurditas 2, 202, 21. (haec mirabilis insania) illos necessario sequitur 2, 206, 29. sequitur eos quod nolunt 2, 207, 5. quae (absurditas) inuitos sequitur talia sentientes 2, 208, 4. (ne) s. quatur uos unde confundamini 2, 211, 19. unde sequitur eos, ut 2, 307, 5. tanta quae non uis te secuntur 2, 394, 10. — sequitur *cum accus. et inf.* 2, 343, 1. 12.
 serenius in illa luce contuetur 1, 282, 13. serenius perspicit ueritatem 1, 342, 9.
 serenatur eorum intellectus 1, 248. 5.
 sermonem in populo facere 2, 240, 23; cf. 1, 139, 13. 2, 360, 8. 3, 248, 13. — (= tractatus scriptus, scriptum, liber) 2, 22, 4 (*ubi pro*

- 'erroribus' *uerum est* 'sermonibus').
 325. 25. 339, 16. 410, 11. 3, 3, 3.
 8. 28, 12.
- sermocinari cum Cypriano 1. 263, 6.
 cum Cypriani litteris 1, 265, 22;
cf. 2, 147, 13. 338, 10 *et.*
- sermocinatio 2, 345, 13. 347, 9.
- seruator legis 2, 15, 16.
- sese martyres dicere 1, 34, 4. sese
 habet 1, 119, 13. sese abstinere 2,
 396, 26.
- sexagenarius fructus 1, 42, 17.
- sexagenus fructus 1. 289, 5. 370, 23.
- si *particula interrogatiua* 1) *in inter-*
rog. directa: si apostoli persecuti
 sunt aliquem? †2, 33, 23. si spiritum
 sanctum accepistis? *2, 70, 6.
 si (ei) peccatorem tu adiuvas? *1,
 91, 24. *92, 9. si sanctificabitur?
 *3, 131, 7. si inquinabitur? *3,
 131, 9. *301, 21. *23. — 2) *in*
interrog. indirecta a) *cum ind.* 1,
 329, 10. 24. 350, 18. 2, 33, 12. 40,
 10. 21. 195, 8. 347, 19. 3, 184, 8.
 †282, 9. — b) *cum con.*: nec ces-
 sat praedicare, si (= *ob vielleicht*)
 audiat 3, 177, 26. — si quis *pro*
relatiuo: eos hortatus est, si qui
 possent adferre aliquid 1, 188, 12.
 illi, si qui eos nouerant traditores
 2, 484, 1. — si tamen 1, 26, 16.
 65, 16. †2, 126, 6. 357, 15. 445,
 25. 3, 160, 18. si etiam (= *etiamsi*)
 1, 56, 20. 94, 25. 2, 35, 3. 3, 54,
 21. tunc... si 2, 8, 2. ita... si
 †2, 41, 24.
- sic = tum: sic est certa spes homi-
 num, cum in illo figitur qui fallere
 non potest 2, 212, 12. primo...
 sic †2, 373, 4 sq. †435, 25. — sic
 quodammodo 1, 222, 2. — sic sic
 1, 28, 25. †2, 41, 14. †55, 29. †31.
 †56, 1. †57, 21. †143, 21. — (= *so*
ohne weiters): non mihi adrogans
 uelut inuictam eloquentiam sic eam
 uolui commendare 2, 579, 16. sic
 suscipere (haereticos. *sc.* cum bap-
 tismate quod habent) 1, 333, 20.
 335, 4. 2, 513, 2. 3, 169, 1. 2 *et.*
 sicine 2, 451, 26. 535, 14.
 sicubi 2, 264, 13. 329, 21.
 sicut (= *ut*, *et*) 2, 383, 22. 385,
 12. 3, 216, 6.
 sicuti 1, 155, 5. 2, 199, 25. 313, 26.
 27. 28. 326, 21. †487, 7. 3, 64,
 28. 65, 1 (*apud August.* non nisi
 sicuti est, *alias* sicut).
 signacula diuina 2, 469, 18.
 signator (= qui militi signum [cha-
 racterem] imprimit) 1, 80, 27.
 significo *cum duplici accus.* 1, 53, 6.
 3, 257, 1.
 signo: alii christiani eodem nomine
 signati 1, 32, 6. pro merito tole-
 rantiae signari meruerunt 1, 50,
 6; *cf.* 3, 67. 12. auram percutiendo
 signare 1, 80, 20. ut eius humilitas
 patesceret et posteris signaretur
 1, 171, 7 sqq.
 signum regale 1, 80, 18.
 sileo: ne epistulari responso siluissem
 †3, 206, 12.
 similitudine paleae uobis ardentibus
 2, 197, 18.
 similo (= *similis sum*): uos eis per
 omnia similitis †3, 290, 29.
 simulate faciunt 1, 67, 20.
 simulator 2, 387, 12.
 simulat pictura hominem naturae †2,
 55. 29 sq. simulare mysteria †2,
 60, 14. simulata innocentia 2,
 489, 9.
 sinceritas dilectionis 1, 98, 24. con-
 scientiae †2. 379, 26.
 sinceriter 1, 220, 5. 2, 314, 11.
 sinceriores intellectus 1, 72, 14. Do-

- natistae 1. 153, 14. sincerissimum speculum 1, 110, 14.
- singularis numerus pro plurali*: adiunctum collegio suo Felicianum et Praetextatum 1, 51, 10. ubi erat Moyses et Aaron 1, 57, 17. nasceretur Parmenianus atque Primianus 1, 112, 17. quid hic facit Pilus et Furius? 2, 182, 4. mores eius et uita diligentius intuenda est 2, 189, 28. praepiudicat Maximianus et Felicianus 3, 124, 10. illi uiri et ille populus sperans in domo dei non erat immundus 3, 129, 12.
- singuli: per singula demonstrari 2, 258, 15. in illa (ecclesia) singula (schismata) quaecumque ipsa distenditur non sunt 2, 573, 11.
- siquidem (= quoniam) dominus dicit †2, 145, 5; cf. 3, 169, 22.
- sisto (= sto, maneo): cum eis in sacramentorum communione sistebat 2, 448, 10. utrique cum eis in unitate sistentes 3, 23, 27. adhuc pertinax sistit 3, 196, 8. — *trans.*: sisto me sanctitati uestrae †3, 281, 2.
- situs (= conditus): quas (ecclesias) primaueas sitas accepimus 2, 12, 4. siue... siue *cum indic.* 1 170, 5. — *cum con.* 1, 63, 12. 23. 165, 23. 169, 26. 215, 8. 216, 8. 247, 24. 2, 51, 13. 236, 7. 239, 22 *et.* — siue... siue etiam 2, 21, 20. sine uiuus seu mortuus 2, 454, 16.
- sociare communionem 1, 22, 16. — *cum dat.*: corruptis sociaris †1, 96, 16; cf. 1, 267, 21. 365, 1. 375, 6. 2, 355, 15.
- socia turba 1, 115, 22.
- solidaretur ueritas 1, 179, 16. ecclesia solidata 2, 114, 1.
- sollicite (= diligenter): quod cum sollicite fiat 2, 190, 4 sq. sollicitius inquirere 1, 202, 12.
- sollicitudine pia et paterna caritate 1, 103, 17; cf. 2, 332, 15. propter christianam sollicitudinem 2, 303, 24. patris familias sollicitudo 2, 469, 25.
- sollicitus indicaret 1, 89, 18. sollicita pietate 1, 319, 14.
- solum: non solum et... uerum etiam et 2, 558, 8. — non solum (= non solum uon) 2, 196, 1.
- solutio (quaestionis) 1, 174, 16.
- soluere quaestionem 1, 161, 28. 162, 2. 194, 12. 3, 16, 26. 23, 9. hoc ipse sibi obposuit obpositumque non soluit 3, 10, 25. 11, 21. 22. — soluitur hesternus dies et quidquid supra est soluitur 1, 165, 6. per cuius eis gemitus peccata soluuntur 1, 215, 14. — cum aeri quod contraxerat soluendo non esset †3, 283, 12.
- somnient coronas damnatorum 1, 138, 15.
- somnolentissimus 2, 224, 10.
- sono: belle tibi sonuit quod dixisti 2, 148, 10; cf. 413, 24. 448, 17. pro causa ualidissime sonare 1, 108, 23. pro nobis sonat 2, 240, 21. cogitent ea (uerba) non quid sonent, sed quid sapiant 2, 147, 16. per prophetas sonuit uerbum dei 2, 239, 2. si hoc sonaret quod uultis 2, 299, 3. hoc potius sonat ecclesiam 2, 316, 4. iam mihi sonabat hoc nomen 2, 361, 13; cf. 41, 7. 61, 27. gesta multos multa ecclesiastica tradentes sonuerunt 3, 84, 9. uerba ista sic sonant 3, 135, 15.
- sonus (= uox, uocabulum): quae (consuetudo) his sonis iure dominatur 2, 362, 10.

sophistica et maligna professio 2, 327, 6. illud non dialecticum, sed plane sophisticum 2, 387, 13.
 sordidantur qui baptizantur extra ecclesiam 1, 349, 2.
 species: secundum speciem 1, 59, 8. species dealbati parietis 2, 76, 17.
 speretur in Christo 1, 92, 23.
 spinosa conscientia †2, 122, 10. spinosarum linguarum uepibus laceror 2, 173, 6.
 spiritalis caedes animarum 2, 40, 8. spiritalia *subst.* 1, 215, 7.
 spiritaliter 1, 170, 27. 291, 24. †2, 29, 11.
 spiritus (*plur.*) olim requiescentium 3, 102, 25.
 spontaneae mortes 2, 87, 22. 297, 13. 3, 232, 10. praecipitia 2, 116, 18. aduentus 3, 181, 23.
 stabiliter spem in deo conlocabat 2, 398, 13 sq.
 stadium emensus †3, 281, 28.
 statuta conciliorum 1, 154, 8. ecclesiae 1, 176, 23. maiorum 1, 374, 9. imperialia 2, 455, 14. manentibus praecedentibus statutis †2, 466, 9 *cet.*
 sterilis malitia 2, 308, 18.
 steriliter zizania crescunt 1, 238, 18.
 stili errata et menda: talis si quis ad te ueniat (*apodosis deest*) *Psalm.* 233; *cf.* 1, 31, 12. 3, 100, 16. illos uero... sinit eos 1, 75, 2—5. istos miror... ita eos 1, 97, 18—19. uel illi... uel si forte aliqui 1, 197, 14—15. non dubito quod... sine dubitatione 1, 228, 22—25. nam et in ipsis... salus eis redit 1, 312, 14—15. alteris eorum... id quoque illis 1, 319, 16—17. eum... non eum 1, 356, 15—17. forte... forte 2, 34, 25—26. uos qui...

quid aliud 2, 37, 5—6. illae ipsae solae... dicant istae 2, 270, 12—15. si enim Demosthenes... negauit ille 2, 361, 15—18. cognitor... non ei 3, 53, 23—26. respondimus eis, ut... ageremus; si autem... etiam nos purgatuos 3, 148, 4—10. itemque in monte Oliueti (*deest uerbum*) 3, 219, 20; *cf.* 1, 211, 5 *adnot.*
 sto: pro negotio quod suscepit stare non potest 2, 180, 26. fixam stare sententiam 2, 183, 2.
 stomachor: unde stomachentur docti 2, 176, 28. stomachantes aduersus eos 3, 87, 28.
 stricta sententia est 2, 392, 8.
 stulta mundi elegit 1, 282, 8.
 suadeo *cum accus. et inf.* 2, 235, 26.
 suasor peccati 2, 329, 23.
 sub *pro abl. instrum. uel causae:* inhiberi sacrificia sub terrore capitali 1, 35, 27. sub commemoratione iudicii uerum exspectans audire 1, 201, 17. sub eisdem uerbis errores exorti sunt 1, 210, 6. sub eodem baptismate peccata dimituntur 1, 303, 1; *cf.* 362, 18. Pauli patientiam sub uestris periculis imitatur †2, 106, 2. sub satisfactione reuerteris 2, 556, 3. — (= *cum uel abl. modi*): sub idonea prosecutione mittas †2, 486, 23. fecisses sub urbana obliquitate mentionem 2, 578, 12. sub dei testificatione firmarent 3, 46, 34; *cf.* 142, 3. sub ea condicione †3, 204, 10. — (= *in*): sub aliis uerbis ipsa (= eadem) sententia est 2, 152, 9. sub tanta testificatione segnis esse audeat 2, 331, 6. sub eodem baptismo mundatio proderit 2, 394, 25. exemplum sub hac figura intellegendum 3, 74, 30.

- subaudio 1, 252, 26. 253, 6.
 subdidisti tuos humeros sub sarcina
 Optati 2, 54, 1. quibus (litteris)
 utrique subdimur 2, 270, 15. sub-
 didi = addidi 2, 204, 21.
 subinducere differentiam peccatorum
 2, 96, 26.
 subintroduci falsi fratres 2, 165, 16.
 subicio (= addo) 1, 74, 1. 104, 24.
 2, 36, 31. 158, 5. 203, 8. 3, 211, 1.
subiectum accusatiui cum inf. deest:
 iustissime (eum) uiuere 1, 58, 24.
 (eum) baptizatum fuisse 1, 210, 14.
 (eum) non possessurum 1, 252, 4;
 cf. 2, 218, 3. baptizare (eos) posse
 1, 370, 2. respondebant (se) petisse
 3, 73, 12 sq. (se) cognouisse te-
 status est 3, 86, 10. admonuissimus
 (eos) recitasse 3, 155, 24 sq.
 subiugata ciuitate 1, 27, 7. regibus
 Christo subiugatis 2, 255, 28.
 subiungo (= addo) 1, 37, 27. 102,
 14. 242, 17. 2, 14, 21. 59, 23. 98,
 30. 187, 9. 402, 2. 431, 25. 3,
 201, 14. *cf.* subicio.
 sublimiter honoratus est 2, 137, 13.
 deo sublimiter iudicante 2, 296, 19.
 tam sublimiter praedicaretur 2,
 321, 29.
 sublimatus honoribus 2, 127, 27.
 submersiones 3, 223, 7.
 subministrare uobis uerbum †3, 281,
 4. fidei regulam subministrans †3,
 300, 17.
 subnectatur capiti 2, 210, 14.
 subnixa ueiitate documenta 2, 293,
 24.
 subrepsit tibi haec animi affectio 2,
 327, 16. ei segnitia praedicandi
 subreperet 2, 330, 28. quod uelut
 unus in turba latenter subrepsisset
 ignaris 3, 126, 6. illi subrepsit
 humilitatis impatientia 3, 236, 19.
 subriguntur martyres ad bestias 1,
 34, 11.
 subrogare in locum alicuius 2, 469,
 4 sqq. 3, 30, 1.
 subsequenter hoc explanat 2, 217, 24.
 subsistit ratio 1, 68, 22.
 subter *adu.*: subter cinere stercoris
 molliter iacebat exceptus 2, 454, 9.
 subuertitur causa uestra 2, 520, 12.
 successio posteritatis 2, 551, 13.
 successores episcopi 3, 48, 4.
 succurri ad celebrandum mysterium
 baptismi non potest 1, 257, 7.
 sufferamus malos 1, 62, 19.
 sufficiens: quid sufficientius 2, 442,
 20.
 sufficienter fuerat responsum 3, 56,
 23. sufficientissime suffragatur 2,
 510, 16.
 sufficit quod 2, 310, 10. 3, 138, 2.
 suffoco: respondere unde statim suf-
 focaretur 2, 202, 26.
 suffragia (= adiumenta) talia nulla
 potestis inuenire 2, 305, 8.
 suffragor 1, 78, 3. 223, 27. 228, 7.
 311, 5. 2, 510, 16. 3, 11, 25. 13,
 11.
 suggero: iussisse Ossio suggerente 1,
 33, 19. 22. ut hoc esse faciendum
 caritas suggerat 1, 120, 1. quanta
 mihi Cypriani litterae suggesserint
 pro hac sententia 1, 202, 13. de
 quo discipuli domino suggesserunt
 1, 291, 12; cf. 2, 72, 19. malitiam
 nostram suggerimus (regibus) 2,
 135, 9. hoc suggerentes imperatori
 3, 29, 13; cf. 74, 4. de alio fuisse
 suggestum 3, 46, 25. responsio
 officii mensem interfuisse sugges-
 serat 3, 81, 16. quod cum esset
 suggestum 3, 87, 12. ut se prae-
 cipitaret, domino suggestit 3, 228,
 18 sq.; cf. 249, 2 sq.

suggestio: quod meis ille suggestio-
nibus pressus sit 2, 201, 21. in
ista suggestione 2, 519, 11. impe-
ratorias aures prauis suggestionibus
inflare 3, 86, 20.

sui *gen. pro* suis: sine ulla sui con-
tumelia 1, 176, 6. uenerans pro
sui merito Petrum 1, 300, 16. —
sui *et* suis *pro* eius *cet.*: secum
punito signatore 1, 80, 27. testi-
moniis a se prolatis mala causa
conuincitur 1, 88, 12. cum eis qui
secum erant 1, 88, 24. cum eis qui
sibi non consenserant mansit Cy-
prius 1, 198, 1. nos in pares
meritis suis 1, 342, 15. nostra uera
et sua falsa *cet.* 2, 233, 6 sq. qui
nulla sibi lege subiecti sunt 2,
301, 27. bona quae in illis agno-
scimus non sunt sua 3, 169, 13.
persecuti sunt maiores sui Caeci-
lianum 3, 176, 4. post damnationem
suam susceperunt illos 3, 192,
5 sq.

sum: ad quas (ecclesias) est Apoca-
lypsis 2, 407, 3. ecce sunt scrip-
turae dei 2, 272, 20. sacrae sunt
litterae 2, 561, 19. — est, esse,
sunt *cet. saepe omittuntur*; cf. illud
intelligendum 1, 98, 1. ita agen-
dum 1, 101, 15. quis ebriosus non
et contentiosus 1, 254, 8. quod
tunc paradisi, hoc nunc ecclesia
2, 35, 27. nihil infelicius quam
non consentire ueritati 2, 190, 24.
quod etiam praesignatum in eis 2,
267, 9. in quo omne genus *cet.*
(ὁπῆρην, erant *Uulg.*) *2, 269,
5 sq. quia inexpiabile 2, 373, 29.
quod non tantum diuisi (estis),
uerum et...sequimini 2, 368, 3.
qui proprius unice columbae 2,
377, 5. itinera clausuri (esse) puta-

rentur 2, 458, 25. per totum agrum
frumenta 2, 481, 12 sq.

super *cum accus.*: manent (sacra-
menta) super eos 1, 79, 20; cf. 1,
186, 16. †2, 124, 8. gloriari non
de peccatis suis, sed super alterius
peccata 1, 105, 9. peccata super
eos esse 1, 182, 15; cf. 262, 3.
oratio super hominem 1, 213, 23.
deprecari super aquam baptismi
1, 236, 2. super quod (sacrificium)
respicit deus 2, 118, 18. ex illius
super uos misericordia 2, 170, 29.
super collegas principatum gerit
2, 558, 6. quod (nomen) super nos
inuocatum est 3, 160, 26.

superbire uana iactantia 1, 53, 1. ex
illo (bono) 1, 155, 25. de ueritate
sacramenti 3, 8, 26.

supereminentem uiam caritatis ingre-
diuntur 1, 294, 19. ut aliud super-
eminenter uideretur 1, 172, 1.
caritatis supereminenter donum
2, 110, 23. quae (caritas)
supereminet omnibus 2, 374, 12.

superferri contrario 2, 490, 20.

superficies sermonis 2, 105, 23.

superfluo *adu.* 2, 172, 19. 223, 22.
3, 48, 14. 55, 2. 8.

superfluum 1, 98, 17. 3, 25, 2. 50,
25. 70, 7.

supergrreditur (sacrilegium schismatis)
omnia scelera 1, 26, 23.

superimpendere animam suam †3,
281, 25.

superiora *subst.* 2, 458, 14.

superius *adu.* 1, 108, 5. 117, 11.
347, 6.

superlatius auctus: longe remotis-
simos 1, 32, 22 (cf. longe remo-
tarum 33, 12). 2, 549, 14. ualde
remotissimis 2, 12, 20. perquam
optimus (quam praeclarus est!

- Uulg.*) *2, 83, 15. satis apertissime 2, 205, 20. ualde pessime 2, 209, 5. sic euidentiissimas 3, 91, 29. tam pessimum 3, 133, 12; *cf.* 159, 30.
- superseminata zizania 1, 43, 1. 47, 19.
- superuacaneus 1, 258, 8. 2, 61, 31. 424, 5. 3, 274, 6.
- superuacue †2, 334, 19.
- superuacuus 2, 461, 10.
- superuenit in apostolos ignis paracletus †2, 61, 3 sq.
- suppleretur mors 3, 217, 8.
- supplex imperatoris 1, 42, 5.
- suppliciter adorauit 1, 63, 11.
- supportat firmitate 1, 46, 19.
- supputatio 3, 142, 21.
- supputo 3, 82, 15.
- supra quam ferre possunt 3, 232, 29.
- supradictus 3, 40, 2. 53, 19. 59, 20 *cet.*
- susceptio Maximianensium 2, 433, 10.
- suscepit demonstrare 1, 19, 17 sq.
- suscipere in honore 3, 62, 8.
- suspectius illos reuocamus 2, 379, 5.
- suspendens in se corda populorum 1, 271, 23. Optati causam pedetemptim suspendens 2, 201, 18 sq.
- suspensum Ingentium peruidimus †2, 486, 19 sq.
- suspensio sententiae 2, 508, 17.
- suspicatione creduntur 3, 261, 26.
- suppirant calicem domini in uitam aeternam 2, 84, 32 sq.
- sustineo (= ἀναμένω, προσμένω, expecto): sustinent lumen in falso martyrio 1, 50, 21. ut sustineres (προσμένω, remaneres *Uulg.*) Ephesi *1, 75, 27. quos hic sustinebat quid iudicarent 1, 361, 13; *cf.* 9. sustine (expecta *Uulg.*) dominum *2, 165, 13.
- symbolum (fidei) *cf.* *Ind. nom.*
- symphoniaci daemoniorum 3, 250, 18.
- taceo: quando ista garrere taceretis 2, 134, 2. contra Petilianum tacere 2, 325, 22. euangelium non tacuit commemorare 3, 66, 6.
- taederet (anxiaretur *Uulg.*) anima mea *1, 150, 19.
- taetrior mors 1, 34, 25.
- tale aliquid 1, 31, 6. 34, 5. 38, 20. 39, 23. 158, 27. 179, 13. 187, 25. 301, 24. 2, 194, 9. 300, 17. 382, 21. 577, 4. aliquid tale 2, 54, 8. 114, 11. 134, 13.
- tam *repetitur*: tam multa et tam ingentia 1, 20, 19; *cf.* 179, 21. 2, 43, 14. 173, 24. 287, 8. *semel ponitur*: tam sanctam atque terribilem adtestationem 1, 175, 24. — tam in proximo 2, 373, 11; *cf.* 3, 102, 3. 124, 2. 140, 5.
- tamquam (= ut, &re): Ossio tamquam episcopo suggerente 1, 33, 21; *cf.* 2, 239, 26. 303, 9. 338, 24. 391, 6. 405, 17. 3, 203, 3.
- tanti (= tot): habes tantos prophetas *Psal.* 187. malos tantos toleratis *Psal.* 285. — tanta (= tam multa): in quos tanta dicuntur 2, 103, 6; *cf.* 457, 14. 495, 5. 3, 60, 7 (*cf.* 10). 66, 21. 23. 90, 4. — tantum ueneretur 1, 128, 20. tantum dilexerint unitatem 1, 343, 14; *cf.* 281, 4. tantum longe aliter 1, 209, 11. — in tantum putantur apostoli †2, 42, 12.
- tantundem uolentes sed non tantum ualentes 1, 122, 21. tantundem ualet quantum 1, 253, 15.
- tardantur a percipienda salute 1, 72, 8 sq.
- tardus iudex 1, 30, 28. tam tardus,

- ut non intellexeret 2, 217, 23.
homines mente tardissimi 2, 224, 10; cf. 258, 5. 263, 17. 410, 4. 3, 8, 4. 201, 12. 256, 6 *cet.*
tartarea foeditas 1, 173, 23. tartareus somnus 3, 122, 16.
temeraria praesumptio 1, 62, 20.
temere credulae mentes 1, 22, 20.
temperamentum (= modus): quod temperamentum christianae dilectionis excederet 2, 559, 7.
temperator ignium deus 2, 137, 2.
temperaret se ab innocentium exitiis 3, 252, 26 sq.; cf. 22.
temporaliter: carere omnibus quae temporaliter tenent 2, 144, 19.
temporaliter aduersa patiantur 2, 330, 3.
temporis uarietas: cum discussissent ... pronuntiarent *Psalm.* 124. manifestat et significauit 1, 242, 17. 19. non praeoccupat nec potuit 1, 279, 13 sq. aderant ... praesens fuerat 3, 45, 1.
tempus est separare *Psalm.* 11.
tenacius 3, 220, 6.
tenax unitatis 2, 241, 17.
tendiculis morarum omissis 2, 295, 1. morarum tendiculae necterentur 3, 146, 26.
tenebroso schismatis sacrilegio 1, 45, 18. quid tenebrosius praesumptionibus hominum 1, 44, 25.
teneo: eos teneamus interfectores prophetarum 2, 38, 3. tu nos non tenes traditores ... te autem furem tenemus 2, 54, 7. 9. tenetur petitio quam uestri maiores dederunt 2, 127, 8. an non rei negligentiae merito tenebuntur? 2, 463, 11 sq. — sensu amisso uix extremum spiritum tenens 2, 454, 10.
tenor uerborum 1, 326, 11.
tenuiter: nec tenuiter probare conatus 3, 28, 21; cf. 63, 30 sq.
tenuis: ut eum interim facie tenuis inueniremus 3, 174, 27.
ter: post consulatum Theodosii ter 2, 467, 9; cf. 15. consulatu Arcadii ter 2, 546, 2 sq. Constantino ter et Licinio iterum consulibus 3, 158, 16.
tergiuersatio contentiosa haereticorum 2, 251, 25. moratoria tergiuersationes 2, 293, 11; cf. 2, 311, 11. 367, 4. 3, 43, 13. 50, 25. 82, 32.
tergiuersatorie et calumniose ista dicebant 3, 42, 32. morarum tendiculae tergiuersatorie necterentur 3, 146, 26 sq.
tergiuersatoria non defensio sed fuga 3, 194, 7.
tergiuersor, ari 2, 289, 19. 315, 17.
termino 1, 373, 23. 2, 96, 20. 159, 2. †328, 14. 450, 23. 514, 20. †3, 204, 10.
terreni mendacii fumus 1, 22, 10.
terrenae potestates 2, 461, 13. 470, 3. 552, 25.
terribiliter proponere 2, 132, 3. terribiliter uetant 2, 138, 13. egerat hoc magis terribiliter quam suppliciter 2, 438, 23 sq. terribiliter uagando 2, 453, 4. terribiliter prohibebantur 3, 216, 26.
territans in agris 3, 231, 12.
tertio (*drittens*) si quaereretur 1, 318, 5. tertio (*zum drittenmal*) fuerit absolutus 2, 185, 8; cf. 3, 195, 15. iterum ac tertio legatos miserunt 2, 508, 8.
testator (deus) 2, 19, 16. 32, 1.
testificatio: ab ipsius Christi testificatione dissentiant 2, 238, 8. sub tanta testificatione 2, 331, 6. adhibita publicorum testificatione

- resono (= sono): testimonium quod pro se resonare arbitrantur 2, 284, 1. nomen (Areopagi) ex Marte inditum resonat 2, 338, 21.
- respirare in pace catholica 2, 12, 1. iram anhelantem respirant †2, 103, 24.
- respuistis nomen a nobis 3, 270, 11 sqq.
- restat adhuc requirere 2, 349, 1. restat vobis ecclesiam Christi uidere catholicam 3, 120, 27.
- retentio uel remissio peccatorum 1, 74, 5.
- retentor inuitorum 3, 205, 11. retentores inimicitarum 2, 159, 6.
- retexo 1, 166, 24. 2, 455, 20. omnia eius uerba retexere 3, 17, 1.
- retia (= rete, σαγήνη) 3, 60, 14. 63, 28. 105, 10. 109, 5. 110, 3. 111, 4. 257, 23 *cet.*
- retinemus fide certissima deum mentiri non posse 1, 47, 21. quisquis ea quae dicta sunt etiam retinens cogitauerit 1, 264, 26. sententia damnationis retenti †2, 425, 13 *cet.* peccata reos illos retinebant 3, 27, 25.
- retinguo (= rebaptizo) 1, 335, 6. 2, 366, 1.
- retortae obiectionis genus = antithesis 2, 435, 6.
- retributio 2, 330, 2.
- retorsus in illa cogi 2, 72, 32.
- reum lauacrum (= baptisma catholicorum) †2, 4, 8. †24, 26. suis criminibus reus †2, 26, 7; *cf.* 519, 18. deo reus 2, 55, 25. reus uobis 2, 55, 27. reus aduersus populum dei 2, 344, 10. rei negligentiae 2, 463, 12. apud imperatoris cognitionem reum et asseruerit et conuicerit Caecilianum †3, 118, 25.
- reuelationis oraculum 1, 374, 17.
- reuerens (= reuerendus) †3, 46, 8. (baptismus) reuerentissimum atque sanctissimum 1, 265, 28.
- rex (= imperator) 2, 16, 5 (*cf.* 3. 7). 116, 3. †123, 4. 301, 18. 303, 6. 459, 6.
- rigator 2, 221, 16. 416, 26.
- robustius credat 1, 149, 5. robustius persuasit 1, 319, 13.
- robustiores ecclesiae 1, 24, 20. robustissima firmitate consensionis 1, 197, 19. robustissimum ueritate 2, 234, 29. robusta et firma ueritate 2, 293, 24.
- rodunt murmura salebrosa 1, 185, 18.
- ros *neutr.*: ros Hermon, quod descendit *2, 152, 17.
- ructuantes etiam mane unum 2, 121, 13.
- rudis fides 1, 212, 25. si rudibus, si iustis Paulus haec dixit †2, 79, 13.
- rumorum uarii flatus 1, 36, 21.
- rursum 1, 125, 27. 288, 19. 2, 180, 17. 325, 15; *saepius* rursus.
- rus: cum in rure simul essemus 3, 3, 9. ecclesiae uel in urbibus uel in ruribus 2, 191, 23.
- sacrae (i. e. litterae imperatorum) †3, 153, 22.
- sacratissimae nuptiae 2, 250, 24. sacratissimasignificatio 2, 359, 9. sacratissimi sacerdotes †2, 468, 23. sacratissimus cibus potusque 2, 532, 10.
- sacrificatores mali 1, 55, 8.
- sacrilege agitis 1, 166, 15.
- sacrilegium schismatis 1, 45, 19. 52, 12. 99, 1. 170, 17. 2, 55, 7 *cet.*
- sacrilegae flammæ †2, 29, 30.
- saeculi amarissimi fluctus 1, 68, 2. membra tua per saeculum afflare †2, 61, 17. clari in saeculo uiri 2, 185, 27.

saepius criminibus †2, 33, 18. domum
saepire armatis 2, 458, 5.

saginari uidemus orbem terrarum per
euangelium 2, 242, 15.

sal *accus.* *3, 305, 1. †11. sale *accus.*
*3, 304, 30.

salebrosa murmura 1, 185, 18.

sallietur *1, 312, 7.

saluatio 3, 243, 13.

saluator aqua †3, 305, 20.

saluatur ecclesia 3, 108, 22 sq.

sanabilis 2, 548, 21.

sanctius renasci 1, 73, 19 *et.*

sanctimonialis (*Nonne*) 2, 177, 25.

sanctimoniales *Donatistarum* 3,
246, 5. *forma* sanctimonialis 1, 65,
1 (*cf.* *martyrium* — *martyralis*).

sanctitas *titulus* †3, 281, 2.

sanitas ecclesiae 1, 114, 20. sanitates
(= *curaciones*, *láparas*) 1, 155, 4,
2, 297, 26.

sanari a uulnere 1, 298, 15. ab infir-
mitate 3, 225, 30. — *refl.*: unde
sanabo *3, 292, 27.

sanior sententia 2, 69, 24.

sapio: aliter sapere 1, 181, 25. 198,
26. 235, 14. 298, 29. 299, 23. car-
naliter 1, 168, 5. 209, 18. 2, 368,
18 (*pueriliter* *lin.* 19). 3, 105, 7.
266, 18. pariter de baptismo 3,
24, 12. quid 2, 147, 17. aliquid
aliter 1, 181, 6. 182, 1. 204, 3. 5.
nihil diuinum 1, 280, 3. sapitisne
aliquid discernere? 2, 227, 14.

sat est mihi ad rem 2, 173, 27.

satago 1, 102, 10. 147, 16. 295, 5.
2, 164, 9. 192, 21. 328, 19. satis
agentes (sollicite agentes *2, 101,
1, solliciti *Uulg.*) *2, 168, 10. satis
age (sollicite cura *Uulg.*) *2, 327,
14.

satellitium: Optatus de satellitio
Gildonis 2, 134, 30. circumcellionum

furor horrendum praebens uestris
clericis satellitium 2, 455, 1 sqq.
satiandae malae uoluntatis occasionem
quaerentes 1, 76, 2. nequaquam
in tanta immanitate satiantur 1,
50, 12. propter cupiditates terrenas
satiandas 2, 69, 1 sq. quod (bap-
tisma) semel potandorum meatibus
sitim uitae perennitate satiat †3,
291, 21.

satis aut plus quam satis fortasse
2, 563, 7. satis diximus satisque
respondimus 3, 253, 16. satis aper-
teque monstrarunt 3, 88, 13. satis
aperte monstrarunt 3, 141, 1. satis
superque sufficeret 2, 363, 23; *cf.*
2, 409, 27. 549, 11. satis abunde-
que responderim 2, 553, 1.

scabella symphoniacorum 3, 250, 19.

scandalista: ita fortasse a Donato
Donatistas ut ab scandalo scanda-
listas uoluit appellare 2, 362, 4.
scatentia per uniuersum mundum
scandala 2, 305, 13.

sceleratius 1, 184, 18. 249, 28. 2,
138, 28. 166, 5.

sceleratior 1, 372, 25. 2, 119, 25.
173, 27. sceleratissimus 1, 121, 22.
2, 234, 16.

schisma 1, 28, 6 *et passim.*

scientius 1, 148, 7.

scindo: in cetera (parte) scissi sunt
1, 156, 4. ut uos ab ecclesia scin-
deretis †2, 79, 15. antequam se
scinderet pars Donati 2, 185, 4.
non testamentum scindimus 2, 398,
7. ut ab illo dei populo scinde-
rentur 2, 449, 11.

scierit nescierit 2, 392, 7; *cf.* uolo.
scissuram et altare contra altare fe-
cerunt *Psalm.* 17.

scriptorem in hoc opere meo errasse
2, 79, 16; *cf.* *Ind. nom. s. u.* dictare.

- scurriliter 2, 493, 15.
 secretius pascere 2, 286, 16.
 secreta caelorum 1, 59, 21. 2, 157, 10.
 seco: minutatim secti concisque 1, 29, 1.
 secta (= schisma) 2, 202. 14. secta innocentis †2, 448, 22; cf. 10.
 sectatores haeresum 1, 539, 13. calumniarum 2, 318, 17. sector regulae apostolicae 3, 7, 9.
 secundum quid aliud dixerit 1, 276. 4. secundum aliquid eum sciebat, secundum aliquid nesciebat 1, 276, 20.
 secus oram maris *2, 243, 6.
 sedere cathedram †2, 88, 2. 103, 14.
 sedes (episcopi) 2, 470, 26. 471, 26. 498, 19. 546, 7. 554, 23. 555, 22. 556, 23. 3, 48, 1.
 seditio Africana (= schisma Donatarum) 2, 270, 16; cf. 402. 13.
 sedari a solito furore 2, 304, 20.
 seducunt ad falsitates dogmatum 1, 220, 13.
 seductione prosperitatis temptare 3, 222, 12.
 seductor 1, 219, 19. 220, 12. 2, 378, 20. 27.
 segregatio ultima 1, 33, 9. corporum 2, 531, 16. 3, 27, 13.
 seminator uerborum (σπερμολόγος, seminiuerbius *Uulg.*) *2, 337, 16.
 semino: quae (fama) de innocentibus seminata est 2, 51, 26.
 semiplenam proferre sententiam 3, 92, 1.
 sempiternus: damnari in sempiternum 1, 192, 7.
 separatio (= conuenticulum) 1, 41. 20; cf. 17. — (= schisma) 2, 305, 7.
 separator coniugiorum 2, 68, 29. — *abs.* 2, 81, 6. 151, 27.
 separo: ab uniuersitate ciuitatis ad particulas insidiarum suarum multos s. parent 1, 151, 1. ab isto uniuerso ad partem quamlibet quisquis separat hominem 2, 35, 32. quos secum separauerant contra uos 2, 473, 1; cf. diuido. — separatior 1, 371, 19. 372, 8.
 sepelire se uino 2, 297, 16.
 septeni 3, 40, 13.
 sequestramus omnia documenta 2, 13, 24. sequestro fornicationes 2, 154, 16.
 sequitur et dicit 1, 101, 17. 106, 4. 107, 11. 150, 22 (sequitur psalmus et dicit). 200, 15. 220, 5. 228, 8. 305, 11. 2, 249, 14. 255, 7. 258, 25. 3, 16, 3. secutus (est et) ait 1, 160, 20. 2, 62, 28. 95, 23. secutus adiecit 2, 168, 16. adiunxit 3, 14, 14. sequitur et exponit 2, 312, 26. sequitur se et clamat 2, 181, 16. sequeris et episcopos nominas 2, 132, 25. — ne tanta eum sequeretur absurditas 2, 202, 21. (haec mirabilis insania) illos necessario sequitur 2, 206, 29. sequitur eos quod nolunt 2, 207, 5. quae (absurditas) inuitos sequitur talia sentientes 2, 208, 4. (ne) sequatur uos unde confundamini 2, 211, 19. unde sequitur eos, ut 2, 307, 5. tanta quae non uis te secuntur 2, 394, 10. — sequitur *cum accus. et inf.* 2, 348, 1. 12.
 serenius in illa luce contuetur 1, 282, 13. serenius perspicit ueritatem 1, 342, 9.
 serenatur eorum intellectus 1, 248, 5.
 sermonem in populo facere 2, 240, 23; cf. 1, 139, 13. 2, 360, 8. 3, 248, 13. — (= tractatus scriptus, scriptum, liber) 2, 22, 4 (*ubi pro*

- 'erroribus' uerum est 'sermonibus'). 325, 25. 339, 16. 410, 11. 3, 3, 3. 8. 28, 12.
- sermocinari cum Cypriano 1. 263, 6. cum Cypriani litteris 1, 265, 22; cf. 2, 147, 13. 338, 10 *et*.
- sermocinatio 2, 345, 13. 347, 9.
- seruator legis 2, 15, 16.
- sese martyres dicere 1, 34, 4. sese habet 1, 119, 13. sese abstinere 2, 396, 26.
- sexagenarius fructus 1, 42, 17.
- sexagenus fructus 1. 239, 5. 370, 23.
- si *particula interrogatiua* 1) *in interrog. directa*: si apostoli persecuti sunt aliquem? †2, 33, 23. si spiritum sanctum accepistis? *2, 70, 6. si (ei) peccatorem tu adiuuas? *1, 91, 24. *92, 9. si sanctificabitur? *3, 131, 7. si inquinabitur? *3, 131, 9. *301, 21. *23. — 2) *in interrog. indirecta* a) *cum ind.* 1, 329, 10. 24. 350, 18. 2, 33, 12. 40, 10. 21. 195, 8. 347, 19. 3, 184, 8. †282, 9. — b) *cum con.*: nec cessat praedicare, si (= *ob vielleicht*) audiatur 3, 177, 26. — si quis *pro relatiuo*: eos hortatus est, si qui possent adferre aliquid 1, 188, 12. illi, si qui eos nouerant traditores 2, 484, 1. — si tamen 1, 26, 16. 65, 16. †2, 126, 6. 357, 15. 445, 25. 3, 160, 18. si etiam (= *etiamsi*) 1, 56, 20. 94, 25. 2, 35, 3. 3, 54, 21. tunc... si 2, 8, 2. ita... si †2, 41, 24.
- sic = tum: sic est certa spes hominum, cum in illo figitur qui fallere non potest 2, 212, 12. primo... sic †2, 373, 4 sq. †435, 25. — sic quodammodo 1, 222, 2. — sic sic 1, 28, 25. †2, 41, 14. †55, 29. †31. †56, 1. †57, 21. †143, 21. — (= *so ohneweiters*): non mihi adrogans uelut inuictam eloquentiam sic eam uolui commendare 2, 579, 16. sic suscipere (haereticos. *sc.* cum baptismo quod habent) 1, 333, 20. 385, 4. 2, 513, 2. 3, 169, 1. 2 *et*. sicine 2, 451, 26. 535, 14. sicubi 2, 264, 13. 329, 21. sicut (= *ut, &te*) 2, 388, 22. 385, 12. 3. 216, 6. sicuti 1, 155, 5. 2, 199, 25. 313, 26. 27. 28. 326, 21. †487, 7. 3, 64, 28. 65, 1 (*apud August. non nisi sicuti est, alias sicut*). signacula diuina 2, 469, 18. signator (= qui militi signum [characterem] imprimit) 1, 80, 27. significo *cum duplici accus.* 1, 53, 6. 3, 257, 1. signo: alii christiani eodem nomine signati 1, 32, 6. pro merito tolerantiae signari meruerunt 1, 50, 6; cf. 3, 67, 12. aurum percutiendo signare 1, 80, 20. ut eius humilitas patesceret et posteris signaretur 1, 171, 7 sqq. signum regale 1, 80, 18. sileo: ne epistulari responso siluissem †3, 206, 12. similitudine paleae uobis ardentibus 2, 197, 18. similo (= *similis sum*): uos eis per omnia similitis †3. 290, 29. simulate faciunt 1, 67, 20. simulator 2, 387, 12. simulat pictura hominem naturae †2, 55. 29 sq. simulare mysteria †2, 60, 14. simulata innocentia 2, 489, 9. sinceritas dilectionis 1, 98, 24. conscientiae †2. 379, 26. sinceriter 1, 220, 5. 2, 314, 11. sinceriores intellectus 1, 72, 14. Do-

- natistae 1. 153, 14. sincerissimum speculum 1, 110, 14.
- singularis numerus pro plurali*: adiunctum collegio suo Felicianum et Praetextatum 1, 51, 10. ubi erat Moyses et Aaron 1, 57, 17. nasceretur Parmenianus atque Primianus 1, 112, 17. quid hic facit Pilus et Furius? 2, 182, 4. mores eius et uita diligentius intuenda est 2, 189, 28. praeiudicat Maximianus et Felicianus 3, 124, 10. illi uiri et ille populus sperans in domo dei non erat immundus 3, 129, 12.
- singuli: per singula demonstrari 2, 258, 15. in illa (ecclesia) singula (schismata) quacumque ipsa distenditur non sunt 2, 573, 11.
- siquidem (= quoniam) dominus dicit †2, 145, 5; cf. 3, 169, 22.
- sisto (= sto, maneo): cum eis in sacramentorum communione sistebat 2, 448, 10. utrique cum eis in unitate sistentes 3, 23, 27. adhuc pertinax sistit 3, 196, 8. — *trans.*: sisto me sanctitati uestrae †3, 281, 2.
- situs (= conditus): quas (ecclesias) primaueas sitas accepimus 2, 12, 4.
- sive... siue *cum indic.* 1 170, 5. — *cum coni.* 1, 68, 12. 23. 165, 23. 169, 26. 215, 8. 216, 8. 247, 24. 2, 51, 13. 236, 7. 239, 22 *et.* — siue... siue etiam 2, 21, 20. siue uiuus seu mortuus 2, 454, 16.
- sociare communionem 1, 22, 16. — *cum dat.*: corruptis sociaris †1, 96, 16; cf. 1, 267, 21. 365, 1. 375, 6. 2, 355, 15.
- socia turba 1, 115, 22.
- solidaretur ueritas 1, 179, 16. ecclesia solidata 2, 114, 1.
- sollicite (= diligenter): quod cum sollicite fiat 2, 190, 4 sq. sollicitus inquirere 1, 202, 12.
- sollicitudine pia et paterna caritate 1, 103, 17; cf. 2, 332, 15. propter christianam sollicitudinem 2, 303, 24. patris familias sollicitudo 2, 469, 25.
- sollicitus indicaret 1, 89, 18. sollicita pietate 1, 319, 14.
- solum: non solum et... uerum etiam et 2, 558, 8. — non solum (= non solum non) 2, 196, 1.
- solutio (quaestionis) 1, 174, 16.
- soluere quaestionem 1, 161, 28. 162, 2. 194, 12. 3, 16, 26. 23, 9. hoc ipse sibi obposuit obpositumque non soluit 3, 10, 25. 11, 21. 22. — soluitur hesternus dies et quidquid supra est soluitur 1, 165, 6. per cuius eis gemitus peccata soluuntur 1, 215, 14. — cum aeri quod contraxerat soluendo non esset †3, 283, 12.
- somnient coronas damnatorum 1, 138, 15.
- somnolentissimus 2, 224, 10.
- sono: belle tibi sonuit quod dixisti 2, 148, 10; cf. 413, 24. 448, 17. pro causa ualidissime sonare 1, 108, 23. pro nobis sonat 2, 240, 21. cogitent ea (uerba) non quid sonent, sed quid sapiant 2, 147, 16. per prophetas sonuit uerbum dei 2, 239, 2. si hoc sonaret quod uultis 2, 299, 3. hoc potius sonat ecclesiam 2, 316, 4. iam mihi sonabat hoc nomen 2, 361, 13; cf. 41, 7. 61, 27. gesta multos multa ecclesiastica tradentes sonuerunt 3, 84, 9. uerba ista sic sonant 3, 135, 15.
- sonus (= uox, uocabulum): quae (consuetudo) his sonis iure dominatur 2, 362, 10.

sophistica et maligna professio 2, 327, 6. illud non dialecticum, sed plane sophisticum 2, 387, 13.
 sordidantur qui baptizantur extra ecclesiam 1, 349, 2.
 species: secundum speciem 1, 59, 8. species dealbati parietis 2, 76, 17. speretur in Christo 1, 92, 23.
 spinosa conscientia †2, 122, 10. spinosarum linguarum uepribus laceror 2, 173, 6.
 spiritalis caedes animarum 2, 40, 8. spiritalia *subst.* 1, 215, 7.
 spiritaliter 1, 170, 27. 291, 24. †2, 29, 11.
 spiritus (*plur.*) olim requiescentium 3, 102, 25.
 spontaneae mortes 2, 87, 22. 297, 13. 3, 232, 10. praecipitia 2, 116, 18. aduentus 3, 181, 23.
 stabiliter spem in deo conlocabat 2, 398, 13 sq.
 stadium emensus †3, 281, 28.
 statuta conciliorum 1, 154, 8. ecclesiae 1, 176, 23. maiorum 1, 374, 9. imperialia 2, 455, 14. manentibus praecedentibus statutis †2, 466, 9 *cet.*
 sterilis malitia 2, 308, 18.
 steriliter zizania crescunt 1, 238, 18.
stili errata et menda: talis si quis ad te ueniat (*apodosis deest*) *Psalm.* 233; *cf.* 1, 31, 12. 3, 100, 16. illos uero... sinit eos 1, 75, 2—5. istos miror... ita eos 1, 97, 18—19. uel illi... uel si forte aliqui 1, 197, 14—15. non dubito quod... sine dubitatione 1, 228, 22—25. nam et in ipsis... salus eis redit 1, 312, 14—15. alteris eorum... id quoque illis 1, 319, 16—17. eum... non eum 1, 356, 15—17. forte... forte 2, 34, 25—26. uos qui...

quid aliud 2, 37, 5—6. illae ipsae solae... dicant istae 2, 270, 12—15. si enim Demosthenes... negauit ille 2, 361, 15—18. cognitor... non ei 3, 53, 23—26. respondimus eis, ut... ageremus; si autem... etiam nos purgatuos 3, 148, 4—10. itemque in monte Oliueti (*deest uerbum*) 3, 219, 20; *cf.* 1, 211, 5 *adnot.*
 sto: pro negotio quod suscepit stare non potest 2, 180, 26. fixam stare sententiam 2, 183, 2.
 stomachor: unde stomachentur docti 2, 176, 28. stomachantes aduersus eos 3, 87, 28.
 stricta sententia est 2, 392, 8.
 stulta mundi elegit 1, 282, 8.
 suadeo *cum accus. et inf.* 2, 235, 26.
 suasor peccati 2, 329, 23.
sub pro abl. instrum. uel causae:
 inhiberi sacrificia sub terrore capitali 1, 35, 27. sub commemoratione iudicii uerum expectans audire 1, 201, 17. sub eisdem uerbis errores exorti sunt 1, 210, 6. sub eodem baptismo peccata dimittuntur 1, 303, 1; *cf.* 362, 18. Pauli patientiam sub uestris periculis imitatur †2, 106, 2. sub satisfactione reuerteris 2, 556, 3. — (= *cum uel abl. modi*): sub idonea prosecutione mittas †2, 486, 23. fecisses sub urbana obliquitate mentionem 2, 578, 12. sub dei testificatione firmarent 3, 46, 34; *cf.* 142, 3. sub ea condicione †3, 204, 10. — (= *in*): sub aliis uerbis ipsa (= eadem) sententia est 2, 152, 9. sub tanta testificatione segnis esse audeat 2, 331, 6. sub eodem baptismo mundatio proderit 2, 394, 25. exemplum sub hac figura intellegendum 3, 74, 30.

- subaudio 1, 252, 26. 253, 6.
 subdidisti tuos humeros sub sarcina
 Optati 2, 54, 1. quibus (litteris)
 utrique subdimur 2, 270, 15. sub-
 didi = addidi 2, 204, 21.
 subinducere differentiam peccatorum
 2, 96, 26.
 subintroducti falsi fratres 2, 165, 16.
 subicio (= addo) 1, 74, 1. 104, 24.
 2, 36, 31. 158, 5. 203, 8. 3, 211, 1.
subiectum accusatiui cum inf. deest:
 iustissime (eum) uiuere 1, 58, 24.
 (eum) baptizatum fuisse 1, 210, 14.
 (eum) non possessurum 1, 252, 4;
cf. 2, 218, 3. baptizare (eos) posse
 1, 370, 2. respondebant (se) petisse
 3, 73, 12 sq. (se) cognouisse te-
 status est 3, 86, 10. admonuisse
 (eos) recitasse 3, 155, 24 sq.
 subiugata ciuitate 1, 27, 7. regibus
 Christo subiugatis 2, 255, 28.
 subiungo (= addo) 1, 37, 27. 102,
 14. 242, 17. 2, 14, 21. 59, 23. 98,
 30. 187, 9. 402, 2. 431, 25. 3,
 201, 14 *et.*; *cf.* subicio.
 sublimiter honoratus est 2, 137, 13.
 deo sublimiter iudicante 2, 296, 19.
 tam sublimiter praedicaretur 2,
 321, 29.
 sublimatus honoribus 2, 127, 27.
 submersiones 3, 223, 7.
 subministrare uobis uerbum †3, 281,
 4. fidei regulam subministrans †3,
 300, 17.
 subnectatur capiti 2, 210, 14.
 subnixa ueritate documenta 2, 293,
 24.
 subrepsit tibi haec animi affectio 2,
 327, 16. ei segnitia praedicandi
 subreperet 2, 330, 28. quod uelut
 unus in turba latenter subrepsisset
 ignaris 3, 126, 6. illi subrepsit
 humilitatis impatientia 3, 236, 19.
 subriguntur martyres ad bestias 1,
 34, 11.
 subrogare in locum alicuius 2, 469,
 4 sqq. 3, 30, 1.
 subsequenter hoc explanat 2, 217, 24.
 subsistit ratio 1, 68, 22.
 subter *adu.*: subter cinere stercoris
 molliter iacebat exceptus 2, 454, 9.
 subuertitur causa uestra 2, 520, 12.
 successio posteritatis 2, 551, 13.
 successores episcopi 3, 48, 4.
 succurri ad celebrandum mysterium
 baptismi non potest 1, 257, 7.
 sufferamus malos 1, 62, 19.
 sufficiens: quid sufficientius 2, 442,
 20.
 sufficienter fuerat responsum 3, 56,
 23. sufficientissime suffragatur 2,
 510, 16.
 sufficit quod 2, 310, 10. 3, 138, 2.
 suffoco: respondere unde statim suf-
 focaretur 2, 202, 26.
 suffragia (= adiumenta) talia nulla
 potestis inuenire 2, 305, 8.
 suffragor 1, 78, 3. 223, 27. 228, 7.
 311, 5. 2, 510, 16. 3, 11, 25. 13,
 11.
 suggero: iussisse Ossio suggerente 1,
 33, 19. 22. ut hoc esse faciendum
 caritas suggerat 1, 120, 1. quanta
 mihi Cypriani litterae suggesserint
 pro hac sententia 1, 202, 13. de
 quo discipuli domino suggesserunt
 1, 291, 12; *cf.* 2, 72, 19. malitiam
 nostram suggerimus (regibus) 2,
 135, 9. hoc suggerentes imperatori
 3, 29, 13; *cf.* 74, 4. de alio fuisse
 suggestum 3, 46, 25. responsio
 officii mensem interfuisse sugges-
 serat 3, 81, 16. quod cum esset
 suggestum 3, 87, 12. ut se prae-
 cipitaret, domino suggestit 3, 228,
 18 sq.; *cf.* 249, 2 sq.

suggestio: quod meis ille suggestio-
nibus pressus sit 2, 201, 21. in
ista suggestione 2, 519, 11. impe-
ratorias aures prauis suggestionibus
inflare 3, 86, 20.

sui *gen. pro* suus: sine ulla sui con-
tumelia 1, 176, 6. uenerans pro
sui merito Petrum 1, 300, 16. —
sui *et* suus *pro* eius *cet.*: secum
punito signatore 1, 80, 27. testi-
moniis a se prolati mala causa
conuincitur 1, 88, 12. cum eis qui
secum erant 1, 88, 24. cum eis qui
sibi non consenserant mansit Cy-
prius 1, 198, 1. nos in pares
meritis suis 1, 342, 15. nostra uera
et sua falsa *cet.* 2, 233, 6 sq. qui
nulla sibi lege subiecti sunt 2,
301, 27. bona quae in illis agno-
scimus non sunt sua 3, 169, 13.
persecuti sunt maiores sui Caeci-
lianum 3, 176, 4. post damnationem
suam susceperunt illos 3, 192,
5 sq.

sum: ad quas (ecclesias) est Apoca-
lypsis 2, 407, 3. ecce sunt scrip-
turae dei 2, 272, 20. sacrae sunt
litterae 2, 561, 19. — est, esse,
sunt *cet. saepe omittuntur*; cf. illud
intellegendum 1, 98, 1. ita agen-
dum 1, 101, 15. quis ebriosus non
et contentiosus 1, 254, 8. quod
tunc paradus, hoc nunc ecclesia
2, 35, 27. nihil infelicius quam
non consentire ueritati 2, 190, 24.
quod etiam praesignatum in eis 2,
267, 9. in quo omne genus *cet.*
(ὁπῆρην, erant *Uulg.*) *2, 269,
5 sq. quia inexpiable 2, 373, 29.
quod non tantum diuisi (estis),
uerum et...sequimini 2, 368, 3.
qui proprius unice columbae 2,
377, 5. itinera clausuri (esse) puta-

rentur 2, 458, 25. per totum agrum
frumenta 2, 481, 12 sq.

super *cum accus.*: manent (sacra-
menta) super eos 1, 79, 20; cf. 1,
186, 16. †2, 124, 8. gloriari non
de peccatis suis, sed super alterius
peccata 1, 105, 9. peccata super
eos esse 1, 182, 15; cf. 262, 3.
oratio super hominem 1, 213, 23.
deprecari super aquam baptismi
1, 236, 2. super quod (sacrificium)
respicit deus 2, 118, 18. ex illius
super uos misericordia 2, 170, 29.
super collegas principatum gerit
2, 558, 6. quod (nomen) super nos
inuocatum est 3, 160, 26.

superbire uana iactantia 1, 53, 1. ex
illo (bono) 1, 155, 25. de ueritate
sacramenti 3, 8, 26.

supereminentem uiam caritatis ingre-
diuntur 1, 294, 19. ut aliud super-
eminens uideretur 1, 172, 1.
caritatis supereminensimum do-
num 2, 110, 23. quae (caritas)
supereminet omnibus 2, 374, 12.

superferri contrario 2, 490, 20.

superficies sermonis 2, 105, 23.

superfluo *adu.* 2, 172, 19. 223, 22.
3, 48, 14. 55, 2. 8.

superfluous 1, 98, 17. 3, 25, 2. 50,
25. 70, 7.

supergrreditur (sacrilegium schismatis)
omnia scelera 1, 26, 23.

superimpendere animam suam †3,
281, 25.

superiora *subst.* 2, 458, 14.

superius *adu.* 1, 108, 5. 117, 11.
347, 6.

superlatius *auctus*: longe remotis-
simos 1, 32, 22 (cf. longe remo-
tarum 33, 12). 2, 549, 14. ualde
remotissimis 2, 12, 20. perquam
optimus (quam praeclarus est!)

- Uulg.*) *2, 83, 15. satis apertissime 2, 205, 20. ualde pessime 2, 209, 5. sic euidentiissimas 3, 91, 29. tam pessimum 3, 133, 12; *cf.* 159, 30.
- superseminata zizania 1, 43, 1. 47, 19.
- superuacaneus 1, 258, 8. 2, 61, 31. 424, 5. 3, 274, 6.
- superuacue †2, 334, 19.
- superuacuus 2, 461, 10.
- superuenit in apostolos ignis paracletus †2, 61, 3 sq.
- suppleretur mors 3, 217, 8.
- supplex imperatoris 1, 42, 5.
- suppliciter adorauit 1, 63, 11.
- supportat firmitate 1, 46, 19.
- supputatio 3, 142, 21.
- supputo 3, 82, 15.
- supra quam ferre possunt 3, 232, 29.
- supradictus 3, 40, 2. 53, 19. 59, 20 *cet.*
- susceptio Maximianensium 2, 433, 10.
- suscepit demonstrare 1, 19, 17 sq.
- suscipere in honore 3, 62, 8.
- suspectius illos reuocamus 2, 379, 5.
- suspendens in se corda populorum 1, 271, 23. Optati causam pedetemptim suspendens 2, 201, 18 sq.
- suspensum Ingentium peruidimus †2, 486, 19 sq.
- suspensio sententiae 2, 508, 17.
- suspicatione creduntur 3, 261, 26.
- suppirant calicem domini in uitam aeternam 2, 84, 32 sq.
- sustineo (= ἀναμένω, προσμένω, expecto): sustinent lumen in falso martyrio 1, 50, 21. ut sustineres (προσμένειν, remaneres *Uulg.*) Ephesi *1, 75, 27. quos hic sustinebat quid iudicarent 1, 361, 13; *cf.* 9. sustine (expecta *Uulg.*) dominum *2, 165, 13.
- symbolum (fidei) *cf.* *Ind. nom.*
- symphoniaci daemoniorum 3, 250, 18.
- taceo: quando ista garrere taceretis 2, 134, 2. contra Petilianum tacere 2, 325, 22. euangelium non tacuit commemorare 3, 66, 6.
- taederet (anxiaretur *Uulg.*) anima mea *1, 150, 19.
- taetrior mors 1, 34, 25.
- tale aliquid 1, 31, 6. 34, 5. 38, 20. 39, 23. 158, 27. 179, 13. 187, 25. 301, 24. 2, 194, 9. 300, 17. 382, 21. 577, 4. aliquid tale 2, 54, 8. 114, 11. 134, 13.
- tam *repetitur*: tam multa et tam ingentia 1, 20, 19; *cf.* 179, 21. 2, 43, 14. 173, 24. 287, 8. *semel ponitur*: tam sanctam atque terribilem adtestationem 1, 175, 24. — tam in proximo 2, 373, 11; *cf.* 3, 102, 3. 124, 2. 140, 5.
- tamquam (= ut, &c): Ossio tamquam episcopo suggerente 1, 33, 21; *cf.* 2, 239, 26. 303, 9. 338, 24. 391, 6. 405, 17. 3, 203, 3.
- tanti (= tot): habes tantos prophetas *Psalm.* 187. malos tantos toleratis *Psalm.* 285. — tanta (= tam multa): in quos tanta dicuntur 2, 103, 6; *cf.* 457, 14. 495, 5. 3, 60, 7 (*cf.* 10). 66, 21. 23. 90, 4. — tantum ueneretur 1, 128, 20. tantum dilexerint unitatem 1, 343, 14; *cf.* 281, 4. tantum longe aliter 1, 209, 11. — in tantum putantur apostoli †2, 42, 12.
- tantundem uolentes sed non tantum ualentes 1, 122, 21. tantundem ualet quantum 1, 253, 15.
- tardantur a percipienda salute 1, 72, 8 sq.
- tardus iudex 1, 30, 28. tam tardus,

- ut non intellexeret 2, 217, 23.
homines mente tardissimi 2, 224,
10; cf. 258, 5. 263, 17. 410, 4. 3,
3, 4. 201, 12. 256, 6 *cet.*
tartarea foeditas 1, 173, 23. tartareus
somnia 3, 122, 16.
temeraria praesumptio 1, 62, 20.
temere credulae mentes 1, 22, 20.
temperamentum (= modus): quod
temperamentum christianae dilec-
tionis excederet 2, 559, 7.
temperator ignium deus 2, 137, 2.
temperaret se ab innocentium exitiis
3, 252, 26 sq.; cf. 22.
temporaliter: carere omnibus quae
temporaliter tenent 2, 144, 19.
temporaliter aduersa patiantur 2,
330, 3.
temporis uarietas: cum discussissent
... pronuntiarent *Psalm.* 124. ma-
nifestat et significauit 1, 242, 17.
19. non praeeccupat nec potuit 1,
279, 13 sq. aderant... praesens
fuerat 3, 45, 1.
tempus est separare *Psalm.* 11.
tenacius 3, 220, 6.
tenax unitatis 2, 241, 17.
tendiculis morarum omissis 2, 295, 1.
morarum tendiculae neceantur 3,
146, 26.
tenebroso schismatis sacrilegio 1, 45,
18. quid tenebrosius praesumptio-
nibus hominum 1, 44, 25.
teneo: eos teneamus interfectores
prophetarum 2, 38, 3. tu nos non
tenes traditores... te autem furem
tenemus 2, 54, 7. 9. tenetur petitio
quam uestri maiores dederunt 2,
127, 8. an non rei negligentiae
merito tenebuntur? 2, 463, 11 sq.
— sensu amisso uix extremum spi-
ritum tenens 2, 454, 10.
tenor uerborum 1, 326, 11.
tenuiter: nec tenuiter probare conatus
3, 28, 21; cf. 63, 30 sq.
tenuis: ut eum interim facie tenuis
inueniremus 3, 174, 27.
ter: post consulatum Theodosii ter
2, 467, 9; cf. 15. consulatu Ar-
cadii ter 2, 546, 2 sq. Constantino
ter et Licinio iterum consulibus 3,
158, 16.
tergiuersatio contentiosa haereticorum
2, 251, 25. moratoria tergiuersa-
tiones 2, 293, 11; cf. 2, 311, 11.
367, 4. 3, 43, 13. 50, 25. 82, 32.
tergiuersatorie et calumniose ista dice-
bant 3, 42, 32. morarum tendiculae
tergiuersatorie neceantur 3, 146,
26 sq.
tergiuersatoria non defensio sed fuga
3, 194, 7.
tergiuersor, ari 2, 289, 19. 315, 17.
termino 1, 373, 23. 2, 96, 20. 159,
2. †328, 14. 450, 23. 514, 20. †3,
204, 10.
terreni mendacii fumus 1, 22, 10.
terrenae potestates 2, 461, 13. 470,
3. 552, 25.
terribiliter proponere 2, 132, 3. terri-
biliter uetant 2, 138, 13. egerat
hoc magis terribiliter quam sup-
pliciter 2, 438, 23 sq. terribiliter
uagando 2, 453, 4. terribiliter pro-
hibebantur 3, 216, 26.
territans in agris 3, 231, 12.
tertio (*drittens*) si quaeretur 1,
318, 5. tertio (*zum drittenmal*)
fuerit absolutus 2, 185, 8; cf. 3,
195, 15. iterum ac tertio legatos
miserunt 2, 508, 8.
testator (deus) 2, 19, 16. 32, 1.
testificatio: ab ipsius Christi testifi-
catione dissentiant 2, 238, 8. sub
tanta testificatione 2, 331, 6. ad-
hibita publicorum testificatione

- resono (= sono): testimonium quod pro se resonare arbitrantur 2, 284, 1. nomen (Areopagi) ex Marte inditum resonat 2, 338, 21.
- respirare in pace catholica 2, 12, 1. iram anhelantem respirant †2, 103, 24.
- respuistis nomen a nobis 3, 270, 11 sqq.
- restat adhuc requirere 2, 349, 1. restat uobis ecclesiam Christi uidere catholicam 3, 120, 27.
- retentio uel remissio peccatorum 1, 74, 5.
- retentor inuitorum 3, 205, 11. retentores inimicitarum 2, 159, 6.
- retexo 1, 166, 24. 2, 455, 20. omnia eius uerba retexere 3, 17, 1.
- retia (= rete, σαγήνη) 3, 60, 14. 63, 28. 105, 10. 109, 5. 110, 3. 111, 4. 257, 23 *cet.*
- retinemus fide certissima deum mentiri non posse 1, 47, 21. quisquis ea quae dicta sunt etiam retinens cogitauerit 1, 264, 26. sententia damnationis retenti †2, 425, 13 *cet.* peccata reos illos retinebant 3, 27, 25.
- retinguo (= rebaptizo) 1, 335, 6. 2, 366, 1.
- retortae obiectionis genus = anticategoria 2, 435, 6.
- retributio 2, 330, 2.
- retrorsus in illa cogi 2, 72, 32.
- reum lauacrum (= baptisma catholicorum) †2, 4, 8. †24, 26. suis criminibus reus †2, 26, 7; *cf.* 519, 18. deo reus 2, 55, 25. reus uobis 2, 55, 27. reus aduersus populum dei 2, 344, 10. rei neglegentiae 2, 463, 12. apud imperatoris cognitionem reum et asseruerit et conuicerit Caecilianum †3, 118, 25.
- reuelationis oraculum 1, 374, 17.
- reuerens (= reuerendus) †3, 46, 8. (baptismum) reuerentissimum atque sanctissimum 1, 265, 28.
- rex (= imperator) 2, 16, 5 (*cf.* 3. 7). 116, 3. †123, 4. 301, 18. 303, 6. 459, 6.
- rigator 2, 221, 16. 416, 26.
- robustus credat 1, 149, 5. robustius persuasit 1, 319, 13.
- robustiores ecclesiae 1, 24, 20. robustissima firmitate consensionis 1, 197, 19. robustissimum ueritate 2, 234, 29. robusta et firma ueritate 2, 293, 24.
- rodunt murmura salebrosa 1, 185, 18.
- ros *neutr.*: ros Hermon, quod descendit *2, 152, 17.
- ructuantes etiam mane unum 2, 121, 13.
- rudis fides 1, 212, 25. si rudibus, si iustis Paulus haec dixit †2, 79, 13.
- rumorum uarii flatus 1, 36, 21.
- rursum 1, 125, 27. 288, 19. 2, 180, 17. 325, 15; *saepius* rursus.
- rus: cum in rure simul essemus 3, 3, 9. ecclesiae uel in urbibus uel in ruribus 2, 191, 23.
- sacrae (i. e. litterae imperatorum) †3, 153, 22.
- sacratissimae nuptiae 2, 250, 24. sacratissimasignificatio 2, 359, 9. sacratissimi sacerdotes †2, 468, 23. sacratissimus cibus potusque 2, 532, 10.
- sacrificatores mali 1, 55, 8.
- sacrilege agitis 1, 166, 15.
- sacrilegium schismatis 1, 45, 19. 52, 12. 99, 1. 170, 17. 2, 55, 7 *cet.*
- sacrilegae flammae †2, 29, 30.
- saeculi amarissimi fluctus 1, 68, 2. membra tua per saeculum afflare †2, 61, 17. clari in saeculo uiri 2, 185, 27.

saepius criminibus †2, 33, 18. domum saepius armatis 2, 458, 5.
 saginari uidemus orbem terrarum per euangelium 2, 242, 15.
 sal *accus.* *3, 305, 1. †11. sale *accus.* *3, 304, 30.
 salebrosa murmura 1, 185, 18.
 sallietur *1, 312, 7.
 saluatio 3, 243, 13.
 saluator aqua †3, 305, 20.
 saluatur ecclesia 3, 108, 22 sq.
 sanabilis 2, 548, 21.
 sanctius renasci 1, 73, 19 *et.*
 sanctimonialis (*Nonne*) 2, 177, 25.
 sanctimoniales *Donatistarum* 3, 246, 5. *forma* sanctimonialis 1, 65, 1 (*cf.* martyrium — martyralis).
 sanctitas *titulus* †3, 281, 2.
 sanitas ecclesiae 1, 114, 20. sanitates (= curationes, *ἰατρά*) 1, 155, 4. 2, 297, 26.
 sanari a uulnere 1, 298, 15. ab infirmitate 3, 225, 30. — *refl.*: unde sanabo *3, 292, 27.
 sanior sententia 2, 69, 24.
 sapio: aliter sapere 1, 181, 25. 198, 26. 235, 14. 298, 29. 299, 23. carnaliter 1, 168, 5. 209, 18. 2, 368, 18 (*pueriliter* *lin.* 19). 3, 105, 7. 266, 18. pariter de baptismo 3, 24, 12. quid 2, 147, 17. aliquid aliter 1, 181, 6. 182, 1. 204, 3. 5. nihil diuinum 1, 280, 3. sapientie aliquid discernere? 2, 227, 14.
 sat est mihi ad rem 2, 173, 27.
 satago 1, 102, 10. 147, 16. 295, 5. 2, 164, 9. 192, 21. 328, 19. satis agentes (sollicite agentes *2, 101, 1, solliciti *Uulg.*) *2, 168, 10. satis age (sollicite cura *Uulg.*) *2, 327, 14.
 satellitium: Optatus de satellitio Gildonis 2, 134, 30. circumcellionum

furor horrendum praeuens uestris clericis satellitium 2, 455, 1 sqq.
 satiandae malae uoluntatis occasionem quaerentes 1, 76, 2. nequaquam in tanta immanitate satiantur 1, 50, 12. propter cupiditates terrenas satiandas 2, 69, 1 sq. quod (baptisma) semel potandorum meatibus sitim uitae perennitate satiat †3, 291, 21.
 satis aut plus quam satis fortasse 2, 563, 7. satis diximus satisque respondimus 3, 253, 16. satis aperte monstrarunt 3, 88, 13. satis aperte monstrarent 3, 141, 1. satis superque sufficeret 2, 363, 23; *cf.* 2, 409, 27. 549, 11. satis abundeque responderim 2, 553, 1.
 scabella symphoniacorum 3, 250, 19.
 scandalista: ita fortasse a Donato Donatistas ut ab scandalo scandalistas uoluit appellare 2, 362, 4.
 scatentia per uniuersum mundum scandala 2, 305, 13.
 sceleratius 1, 184, 18. 249, 28. 2, 138, 28. 166, 5.
 sceleratior 1, 372, 25. 2, 119, 25. 173, 27. sceleratissimus 1, 121, 22. 2, 234, 16.
 schisma 1, 28, 6 *et passim.*
 scientius 1, 148, 7.
 scindo: in cetera (parte) scissi sunt 1, 156, 4. ut uos ab ecclesia scinderetis †2, 79, 15. antequam se scinderet pars Donati 2, 185, 4. non testamentum scindimus 2, 398, 7. ut ab illo dei populo scinderentur 2, 449, 11.
 scierit nescierit 2, 392, 7; *cf.* uolo.
 scissuram et altare contra altare fecerunt *Psalm.* 17.
 scriptorem in hoc opere meo errasse 2, 79, 16; *cf.* *Ind. nom. s. u.* dictare.

- scurriliter 2, 493, 15.
 secretius pascere 2, 286, 16.
 secreta caelorum 1, 59, 21. 2, 157, 10.
 seco: minutatim secti concisque 1, 29, 1.
 secta (= schisma) 2, 202, 14. secta innocentis †2, 448, 22; cf. 10.
 sectatores haeresum 1, 539, 13. calumniarum 2, 318, 17. sectator regulae apostolicae 3, 7, 9.
 secundum quid aliud dixerit 1, 276, 4. secundum aliquid eum sciebat, secundum aliquid nesciebat 1, 276, 20.
 secus oram maris *2, 243, 6.
 sedere cathedram †2, 88, 2. 103, 14.
 sedes (episcopi) 2, 470, 26. 471, 26. 498, 19. 546, 7. 554, 23. 555, 22. 556, 23. 3, 48, 1.
 seditio Africana (= schisma Donatarum) 2, 270, 16; cf. 402, 13.
 sedari a solito furore 2, 304, 20.
 seducunt ad falsitates dogmatum 1, 220, 13.
 seductione prosperitatis temptare 3, 222, 12.
 seductor 1, 219, 19. 220, 12. 2, 378, 20, 27.
 segregatio ultima 1, 33, 9. corporum 2, 531, 16. 3, 27, 13.
 seminator uerborum (σπερμολόγος, seminiuerbibus *Uulg.*) *2, 337, 16.
 semino: quae (fama) de innocentibus seminata est 2, 51, 26.
 semiplenam proferre sententiam 3, 92, 1.
 sempiternus: damnari in sempiternum 1, 192, 7.
 separatio (= conuenticulum) 1, 41, 20; cf. 17. — (= schisma) 2, 305, 7.
 separator coniugiorum 2, 68, 29. — *abs.* 2, 81, 6. 151, 27.
 separo: ab uniuersitate ciuitatis ad particulas insidiarum suarum multos s-parent 1, 151, 1. ab isto uniuerso ad partem quamlibet quisquis separat hominem 2, 35, 32. quos secum separauerant contra uos 2, 473, 1; cf. diuido. — separatio 1, 371, 19. 372, 8.
 sepelire se uino 2, 297, 16.
 septeni 3, 40, 13.
 sequestramus omnia documenta 2, 13, 24. sequestro fornicationes 2, 154, 16.
 sequitur et dicit 1, 101, 17. 106, 4. 107, 11. 150, 22 (sequitur psalmus et dicit). 200, 15. 220, 5. 228, 8. 305, 11. 2, 249, 14. 255, 7. 258, 25. 3, 16, 3. secutus (est et) ait 1, 160, 20. 2, 62, 28. 95, 23. secutus adiecit 2, 168, 16. adiunxit 3, 14, 14. sequitur et exponit 2, 312, 26. sequitur se et clamat 2, 181, 16. sequeris et episcopos nominas 2, 132, 25. — ne tanta eum sequeretur absurditas 2, 202, 21. (haec mirabilis insania) illos necessario sequitur 2, 206, 29. sequitur eos quod nolunt 2, 207, 5. quae (absurditas) inuitos sequitur talia sentientes 2, 208, 4. (ne) sequatur uos unde confundamini 2, 211, 19. unde sequitur eos, ut 2, 307, 5. tanta quae non uis te secuntur 2, 394, 10. — sequitur cum accus. et *inf.* 2, 348, 1. 12.
 serenius in illa luce contuetur 1, 282, 13. serenius perspicit ueritatem 1, 342, 9.
 serenatur eorum intellectus 1, 248, 5.
 sermonem in populo facere 2, 240, 23; cf. 1, 139, 18. 2, 360, 8. 3, 248, 13. — (= tractatus scriptus, scriptum, liber) 2, 22, 4 (*ubi pro*

- 'erroribus' uerum est 'sermonibus'). 325, 25. 339, 16. 410, 11. 3, 3, 3. 8. 28, 12.
- sermocinari cum Cypriano 1. 263, 6. cum Cypriani litteris 1, 265, 22; cf. 2, 147, 13. 338, 10 cet.
- sermocinatio 2, 345, 13. 347, 9.
- seruator legis 2, 15, 16.
- sese martyres dicere 1, 34, 4. sese habet 1, 119, 13. sese abstinere 2, 396, 26.
- sexagenarius fructus 1, 42, 17.
- sexagenus fructus 1, 239, 5. 370, 23.
- si *particula interrogatiua* 1) *in interrog. directa*: si apostoli persecuti sunt aliquem? †2, 33, 23. si spiritum sanctum accepistis? *2, 70, 6. si (si) peccatorem tu adiuuas? *1, 91, 24. *92, 9. si sanctificabitur? *3, 131, 7. si inquinabitur? *3, 131, 9. *301, 21. *23. — 2) *in interrog. indirecta* a) *cum ind.* 1, 329, 10. 24. 350, 18. 2, 33, 12. 40, 10. 21. 195, 8. 347, 19. 3, 184, 8. †282, 9. — b) *cum con.*: nec cessat praedicare, si (= *ob vielleicht*) audiat 3, 177, 26. — si quis *pro relatiuo*: eos hortatus est, si qui possent adferre aliquid 1, 188, 12. illi, si qui eos nouerant traditores 2, 484, 1. — si tamen 1, 26, 16. 65, 16. †2, 126, 6. 357, 15. 445, 25. 3, 160, 18. si etiam (= *etiamsi*) 1, 56, 20. 94, 25. 2, 35, 3. 3, 54, 21. tunc... si 2, 8, 2. ita... si †2, 41, 24.
- sic = tum: sic est certa spes hominum, cum in illo figitur qui fallere non potest 2, 212, 12. primo... sic †2, 373, 4 sq. †435, 25. — sic quodammodo 1, 222, 2. — sic sic 1, 28, 25. †2, 41, 14. †55, 29. †31. †56, 1. †57, 21. †143, 21. — (= *so ohne weiters*): non mihi adrogans uelut inuictam eloquentiam sic eam uolui commendare 2, 579, 16. sic suscipere (haereticos. sc. cum baptismo quod habent) 1, 333, 20. 335, 4. 2, 513, 2. 3, 169, 1. 2 cet. sicine 2, 451, 26. 535, 14. sicubi 2, 264, 13. 329, 21. sicut (= ut, *äte*) 2, 383, 22. 385, 12. 3, 216, 6. sicuti 1, 155, 5. 2, 199, 25. 313, 26. 27. 28. 326, 21. †487, 7. 3, 64, 28. 65, 1 (*apud August. non nisi sicuti est, alias sicut*). signacula diuina 2, 469, 18. signator (= qui militi signum [characterem] imprimit) 1, 80, 27. significo *cum duplici accus.* 1, 53, 6. 3, 257, 1. signo: alii christiani eodem nomine signati 1, 32, 6. pro merito tolerantiae signari meruerunt 1, 50, 6; cf. 3, 67, 12. auram percutiendo signare 1, 80, 20. ut eius humilitas patesceret et posteris signaretur 1, 171, 7 sqq. signum regale 1, 80, 18. sileo: ne epistulari responso siluissem †3, 206, 12. similitudine paleae uobis ardentibus 2, 197, 18. similo (= *similis sum*): uos eis per omnia similitis †3, 290, 29. simulate faciunt 1, 67, 20. simulator 2, 387, 12. simulat pictura hominem naturae †2, 55. 29 sq. simulare mysteria †2, 60, 14. simulata innocentia 2, 489, 9. sinceritas dilectionis 1, 98, 24. conscientiae †2, 379, 26. sinceriter 1, 220, 5. 2, 314, 11. sinceriores intellectus 1, 72, 14. Do-

- natistae 1. 153, 14. sincerissimum speculum 1, 110, 14.
- singularis numerus pro plurali*: adiunctum collegio suo Felicianum et Praetextatum 1, 51, 10. ubi erat Moyses et Aaron 1, 57, 17. nasceretur Parmenianus atque Primianus 1, 112, 17. quid hic facit Pilus et Furius? 2, 182, 4. mores eius et uita diligentius intuenda est 2, 189, 28. praedudicat Maximianus et Felicianus 3, 124, 10. illi uiri et ille populus sperans in domo dei non erat inmundus 3, 129, 12.
- singuli: per singula demonstrari 2, 253, 15. in illa (ecclesia) singula (schismata) quaecumque ipsa distenditur non sunt 2, 573, 11.
- siquidem (= quoniam) dominus dicit 2, 145, 5; cf. 3, 169, 22.
- sisto (= sto, maneo): cum eis in sacramentorum communione sistebat 2, 448, 10. utrique cum eis in unitate sistentes 3, 23, 27. adhuc pertinax sistit 3, 196, 8. — *trans.*: sisto me sanctitati uestrae 2, 281, 2.
- situs (= conditus): quas (ecclesias) primaeuas sitas accepimus 2, 12, 4.
- sive... siue *cum indic.* 1 170, 5. — *cum coni.* 1, 68, 12. 23. 165, 23. 169, 26. 215, 8. 216, 8. 247, 24. 2, 51, 13. 236, 7. 239, 22 *et.* — siue... siue etiam 2, 21, 20. siue uiuus seu mortuus 2, 454, 16.
- sociare communionem 1, 22, 16. — *cum dat.*: corruptis sociaris 2, 96, 16; cf. 1, 267, 21. 365, 1. 375, 6. 2, 355, 15.
- socia turba 1, 115, 22.
- solidaretur ueritas 1, 179, 16. ecclesia solidata 2, 114, 1.
- sollicite (= diligenter): quod cum sollicite fiat 2, 190, 4 sq. sollicitius inquirere 1, 202, 12.
- sollicitudine pia et paterna caritate 1, 103, 17; cf. 2, 332, 15. propter christianam sollicitudinem 2, 303, 24. patris familias sollicitudo 2, 469, 25.
- sollicitus indicaret 1, 89, 18. sollicita pietate 1, 319, 14.
- solum: non solum et... uerum etiam et 2, 558, 8. — non solum (= non solum non) 2, 196, 1.
- solutio (quaestionis) 1, 174, 16.
- soluere quaestionem 1, 161, 28. 162, 2. 194, 12. 3, 16, 26. 23, 9. hoc ipse sibi obposuit obpositumque non soluit 3, 10, 25. 11, 21. 22. — soluitur hesternus dies et quid quid supra est soluitur 1, 165, 6. per cuius eis gemitus peccata soluuntur 1, 215, 14. — cum aeri quod contraxerat soluendo non esset 2, 283, 12.
- somnient coronas damnatorum 1, 138, 15.
- somnolentissimus 2, 224, 10.
- sono: belle tibi sonuit quod dixisti 2, 148, 10; cf. 413, 24. 448, 17. pro causa ualidissime sonare 1, 108, 23. pro nobis sonat 2, 240, 21. cogitent ea (uerba) non quid sonent, sed quid sapiant 2, 147, 16. per prophetas sonuit uerbum dei 2, 239, 2. si hoc sonaret quod uultis 2, 299, 3. hoc potius sonat ecclesiam 2, 316, 4. iam mihi sonabat hoc nomen 2, 361, 13; cf. 41, 7. 61, 27. gesta multos multa ecclesiastica tradentes sonuerunt 3, 84, 9. uerba ista sic sonant 3, 135, 15.
- sonus (= uox, uocabulum): quae (consuetudo) his sonis iure dominatur 2, 362, 10.

sophistica et maligna professio 2, 327, 6. illud non dialecticum, sed plane sophisticum 2, 387, 13.
 sordidantur qui baptizantur extra ecclesiam 1, 349, 2.
 species: secundum speciem 1, 59, 8. species dealbati parietis 2, 76, 17.
 speretur in Christo 1, 92, 23.
 spinosa conscientia †2, 122, 10. spinosarum linguarum uepribus laceror 2, 173, 6.
 spiritalis caedes animarum 2, 40, 8. spiritalia *subst.* 1, 215, 7.
 spiritaliter 1, 170, 27. 291, 24. †2, 29, 11.
 spiritus (*plur.*) olim requiescentium 3, 102, 25.
 spontaneae mortes 2, 87, 22. 297, 13. 3, 232, 10. praecipitia 2, 116, 18. aduentus 3, 181, 23.
 stabiliter spem in deo conlocabat 2, 398, 13 sq.
 stadium emensus †3, 281, 28.
 statuta conciliorum 1, 154, 8. ecclesiae 1, 176, 23. maiorum 1, 374, 9. imperialia 2, 455, 14. manentibus praecedentibus statutis †2, 466, 9 *cet.*
 sterilis malitia 2, 308, 18.
 steriliter zizania crescunt 1, 238, 18.
 stili errata et menda: talis si quis ad te ueniat (*apodosis deest*) *Psalm.* 233; *cf.* 1, 31, 12. 3, 100, 16. illos uero... sinit eos 1, 75, 2—5. istos miror... ita eos 1, 97, 18—19. uel illi... uel si forte aliqui 1, 197, 14—15. non dubito quod... sine dubitatione 1, 228, 22—25. nam et in ipsis... salus eis redit 1, 312, 14—15. alteris eorum... id quoque illis 1, 319, 16—17. eum... non eum 1, 356, 15—17. forte... forte 2, 34, 25—26. uos qui...

quid aliud 2, 37, 5—6. illae ipsae solae... dicant istae 2, 270, 12—15. si enim Demosthenes... negauit ille 2, 361, 15—18. cognitor... non ei 3, 53, 23—26. respondimus eis, ut... ageremus; si autem... etiam nos purgatuos 3, 148, 4—10. itemque in monte Oliueti (*deest uerbum*) 3, 219, 20; *cf.* 1, 211, 5 *adnot.*
 sto: pro negotio quod suscepit stare non potest 2, 180, 26. fixam stare sententiam 2, 183, 2.
 stomachor: unde stomachentur docti 2, 176, 28. stomachantes aduersus eos 3, 87, 28.
 stricta sententia est 2, 392, 8.
 stulta mundi elegit 1, 282, 8.
 suadeo *cum accus. et inf.* 2, 235, 26.
 suasor peccati 2, 329, 23.
 sub *pro abl. instrum. uel causae*: inhiberi sacrificia sub terrore capitali 1, 35, 27. sub commemoratione iudicii uerum exspectans audire 1, 201, 17. sub eisdem uerbis errores exorti sunt 1, 210, 6. sub eodem baptismo peccata dimituntur 1, 303, 1; *cf.* 362, 18. Pauli patientiam sub uestris periculis imitatur †2, 106, 2. sub satisfactione reuerteris 2, 556, 3. — (= cum *uel abl. modi*): sub idonea prosecutione mittas †2, 486, 23. fecisses sub urbana obliquitate mentionem 2, 578, 12. sub dei testificatione firmarent 3, 46, 34; *cf.* 142, 3. sub ea condicione †3, 204, 10. — (= in): sub aliis uerbis ipsa (= eadem) sententia est 2, 152, 9. sub tanta testificatione segnis esse audeat 2, 331, 6. sub eodem baptismo mundatio proderit 2, 394, 25. exemplum sub hac figura intellegendum 3, 74, 30.

- subaudio 1, 252, 26. 253, 6.
 subdidisti tuos humeros sub sarcina
 Optati 2, 54, 1. quibus (litteris)
 utrique subdimur 2, 270, 15. sub-
 didi = addidi 2, 204, 21.
 subinducere differentiam peccatorum
 2, 96, 26.
 subintroduciti falsi fratres 2, 165, 16.
 subicio (= addo) 1, 74, 1. 104, 24.
 2, 36, 31. 158, 5. 203, 8. 3, 211, 1.
subiectum accusatiui cum inf. deest:
 iustissime (eum) uiuere 1, 58, 24.
 (eum) baptizatum fuisse 1, 210, 14.
 (eum) non possessurum 1, 252, 4;
cf. 2, 218, 3. baptizare (eos) posse
 1, 370, 2. respondebant (se) petisse
 3, 73, 12 sq. (se) cognouisse te-
 status est 3, 86, 10. admonuissimus
 (eos) recitasse 3, 155, 24 sq.
 subiugata ciuitate 1, 27, 7. regibus
 Christo subiugatis 2, 255, 28.
 subiungo (= addo) 1, 37, 27. 102,
 14. 242, 17. 2, 14, 21. 59, 23. 98,
 30. 187, 9. 402, 2. 431, 25. 3,
 201, 14 *et.*; *cf.* subicio.
 sublimiter honoratus est 2, 137, 13.
 deo sublimiter indicante 2, 296, 19.
 tam sublimiter praedicaretur 2,
 321, 29.
 sublimatus honoribus 2, 127, 27.
 submersiones 3, 223, 7.
 subministrare uobis uerbum †3, 281,
 4. fidei regulam subministrans †3,
 300, 17.
 subnectatur capiti 2, 210, 14.
 subnixa ueitate documenta 2, 293,
 24.
 subrepsit tibi haec animi affectio 2,
 327, 16. ei segnitia praedicandi
 subreperet 2, 330, 28. quod uelut
 unus in turba latenter subrepsisset
 ignaris 3, 126, 6. illi subrepsit
 humilitatis impatientia 3, 236, 19.
 subriguntur martyres ad bestias 1,
 34, 11.
 subrogare in locum alicuius 2, 469,
 4 sqq. 3, 30, 1.
 subsequenter hoc explanat 2, 217, 24.
 subsistit ratio 1, 68, 22.
 subter *adu.*: subter cinere stercoris
 molliter iacebat exceptus 2, 454, 9.
 subuertitur causa uestra 2, 520, 12.
 successio posteritatis 2, 551, 13.
 successores episcopi 3, 48, 4.
 succurri ad celebrandum mysterium
 baptismi non potest 1, 257, 7.
 sufferamus malos 1, 62, 19.
 sufficiens: quid sufficientius 2, 442,
 20.
 sufficienter fuerat responsum 3, 56,
 23. sufficientissime suffragatur 2,
 510, 16.
 sufficit quod 2, 310, 10. 3, 138, 2.
 suffoco: respondere unde statim suf-
 focaretur 2, 202, 26.
 suffragia (= adiumenta) talia nulla
 potestis inuenire 2, 305, 8.
 suffragor 1, 78, 3. 223, 27. 228, 7.
 311, 5. 2, 510, 16. 3, 11, 25. 13,
 11.
 suggero: iussisse Ossio suggerente 1,
 33, 19. 22. ut hoc esse faciendum
 caritas suggerat 1, 120, 1. quanta
 mihi Cypriani litterae suggesserint
 pro hac sententia 1, 202, 13. de
 quo discipuli domino suggesserunt
 1, 291, 12; *cf.* 2, 72, 19. malitiam
 nostram suggerimus (regibus) 2,
 135, 9. hoc suggerentes imperatori
 3, 29, 13; *cf.* 74, 4. de alio fuisse
 suggestum 3, 46, 25. responsio
 officii mensem interfuisse sugges-
 serat 3, 81, 16. quod cum esset
 suggestum 3, 87, 12. ut se prae-
 cipitaret, domino suggestit 3, 228,
 18 sq.; *cf.* 249, 2 sq.

suggestio: quod meis ille suggestio-
nibus pressus sit 2, 201, 21. in
ista suggestione 2, 519, 11. impe-
ratorias aures prauis suggestionibus
inflare 3, 86, 20.

sui *gen. pro* suis: sine ulla sui con-
tumelia 1, 176, 6. uenerans pro
sui merito Petrum 1, 300, 16. —
sui *et* suis *pro* eius *cet.*: secum
punito signatore 1, 80, 27. testi-
moniis a se prolati mala causa
conuincitur 1, 88, 12. cum eis qui
secum erant 1, 88, 24. cum eis qui
sibi non consenserant mansit Cy-
prianus 1, 198, 1. nos in pares
meritis suis 1, 342, 15. nostra uera
et sua falsa *cet.* 2, 233, 6 sq. qui
nulla sibi lege subiecti sunt 2,
301, 27. bona quae in illis agno-
scimus non sunt sua 3, 169, 13.
persecuti sunt maiores sui Caeci-
lianum 3, 176, 4. post damnationem
suam susceperunt illos 3, 192,
5 sq.

sum: ad quas (ecclesias) est Apoca-
lypsis 2, 407, 3. ecce sunt scrip-
turae dei 2, 272, 20. sacrae sunt
litterae 2, 561, 19. — est, esse,
sunt *cet. saepe omittuntur*; cf. illud
intellegendum 1, 98, 1. ita agen-
dum 1, 101, 15. quis ebriosus non
et contentiosus 1, 254, 8. quod
tunc paradisi, hoc nunc ecclesia
2, 35, 27. nihil infelicius quam
non consentire ueritati 2, 190, 24.
quod etiam praesignatum in eis 2,
267, 9. in quo omne genus *cet.*
(ὁπῆρχον, erant *Uulg.*) *2, 269,
5 sq. quia inexpiabile 2, 373, 29.
quod non tantum diuisi (estis),
uerum et...sequimini 2, 368, 3.
qui proprius unice columbae 2,
377, 5. itinera clausuri (esse) puta-

rentur 2, 458, 25. per totum agrum
frumenta 2, 481, 12 sq.

super *cum accus.*: manent (sacra-
menta) super eos 1, 79, 20; cf. 1,
186, 16. †2, 124, 8. gloriari non
de peccatis suis, sed super alterius
peccata 1, 105, 9. peccata super
eos esse 1, 182, 15; cf. 262, 3.
oratio super hominem 1, 213, 23.
deprecari super aquam baptismi
1, 236, 2. super quod (sacrificium)
respicit deus 2, 118, 18. ex illius
super uos misericordia 2, 170, 29.
super collegas principatum gerit
2, 558, 6. quod (nomen) super nos
inuocatum est 3, 160, 26.

superbire uana iactantia 1, 53, 1. ex
illo (bono) 1, 155, 25. de ueritate
sacramenti 3, 8, 26.

supereminentem uiam caritatis ingre-
diuntur 1, 294, 19. ut aliud super-
eminenter uideretur 1, 172, 1.
caritatis supereminenter donum
2, 110, 23. quae (caritas)
supereminet omnibus 2, 374, 12.

superferri contrario 2, 490, 20.

superficies sermonis 2, 105, 23.

superfluo *adu.* 2, 172, 19. 223, 22.
3, 48, 14. 55, 2. 8.

superfluum 1, 98, 17. 3, 25, 2. 50,
25. 70, 7.

supergrreditur (sacrilegium schismatis)
omnia scelera 1, 26, 23.

superimpendere animam suam †3,
281, 25.

superiora *subst.* 2, 458, 14.

superius *adu.* 1, 108, 5. 117, 11.
347, 6.

superlatius auctus: longe remotis-
simos 1, 32, 22 (cf. longe remo-
tarum 33, 12). 2, 549, 14. ualde
remotissimis 2, 12, 20. perquam
optimus (quam praeclarus est!)

- Uulg.*) *2, 83, 15. satis apertissime 2, 205, 20. ualde pessime 2, 209, 5. sic euentissimas 3, 91, 29. tam pessimum 3, 133, 12; *cf.* 159, 30.
- superseminata zizania 1, 43, 1. 47, 19.
- superuacaneus 1, 258, 8. 2, 61, 31. 424, 5. 3, 274, 6.
- superuacue †2, 334, 19.
- superuacuus 2, 461, 10.
- superuenit in apostolos ignis paracletus †2, 61, 3 sq.
- suppleretur mors 3, 217, 8.
- supplex imperatoris 1, 42, 5.
- suppliciter adorauit 1, 63, 11.
- supportat firmitate 1, 46, 19.
- supputatio 3, 142, 21.
- supputo 3, 82, 15.
- supra quam ferre possunt 3, 232, 29.
- supradictus 3, 40, 2. 53, 19. 59, 20 *et.*
- susceptio Maximianensium 2, 433, 10.
- suscepit demonstrare 1, 19, 17 sq.
- suscipere in honore 3, 62, 8.
- suspectius illos reuocamus 2, 379, 5.
- suspendens in se corda populorum 1, 271, 23. Optati causam pedetemptim suspendens 2, 201, 18 sq. suspensum Ingentium peruidimus †2, 486, 19 sq.
- suspensio sententiae 2, 508, 17.
- suspicatione creduntur 3, 261, 26.
- aspirant calicem domini in uitam aeternam 2, 84, 32 sq.
- sustineo (= ἀναμένω, προσμένω, expecto): sustinent lumen in falso martyrio 1, 50, 21. ut sustineres (προσμένειναι, remaneres *Uulg.*) Ephesi *1, 75, 27. quos hic sustinebat quid iudicarent 1, 361, 13; *cf.* 9. sustine (expecta *Uulg.*) dominum *2, 165, 13.
- symbolum (fidei) *cf.* *Ind. nom.*
- symphoniaci daemoniorum 3, 250, 18.
- taceo: quando ista garrire taceretis 2, 134, 2. contra Petilianum tacere 2, 325, 22. euangelium non tacuit commemorare 3, 66, 6.
- taederet (anxiaretur *Uulg.*) anima mea *1, 150, 19.
- taetrior mors 1, 34, 25.
- tale aliquid 1, 31, 6. 34, 5. 38, 20. 39, 23. 158, 27. 179, 13. 187, 25. 301, 24. 2, 194, 9. 300, 17. 382, 21. 577, 4. aliquid tale 2, 54, 8. 114, 11. 134, 13.
- tam repetitur: tam multa et tam ingentia 1, 20, 19; *cf.* 179, 21. 2, 43, 14. 173, 24. 287, 8. *semel ponitur*: tam sanctam atque terribilem adtestationem 1, 175, 24. — tam in proximo 2, 373, 11; *cf.* 3, 102, 3. 124, 2. 140, 5.
- tamquam (= ut, ὡς): Ossio tamquam episcopo suggerente 1, 33, 21; *cf.* 2, 239, 26. 303, 9. 338, 24. 391, 6. 405, 17. 3, 203, 3.
- tanti (= tot): habes tantos prophetas *Psalm.* 187. malos tantos toleratis *Psalm.* 285. — tanta (= tam multa): in quos tanta dicuntur 2, 103, 6; *cf.* 457, 14. 495, 5. 3, 60, 7 (*cf.* 10). 66, 21. 23. 90, 4. — tantum ueneretur 1, 123, 20. tantum dilexerint unitatem 1, 343, 14; *cf.* 281, 4. tantum longe aliter 1, 209, 11. — in tantum putantur apostoli †2, 42, 12.
- tantundem uolentes sed non tantum ualentes 1, 122, 21. tantundem ualet quantum 1, 253, 15.
- tardantur a percipienda salute 1, 72, 8 sq.
- tardus iudex 1, 30, 28. tam tardus,

- ut non intellexeret 2, 217, 23.
homines mente tardissimi 2, 224, 10; cf. 258, 5. 263, 17. 410, 4. 3, 8, 4. 201, 12. 256, 6 *cet.*
tartarea foeditas 1, 173, 23. tartareus somnus 3, 122, 16.
temeraria praesumptio 1, 62, 20.
temere credulae mentes 1, 22, 20.
temperamentum (= modus): quod temperamentum christianae dilectionis excederet 2, 559, 7.
temperator ignium deus 2, 187, 2.
temperaret se ab innocentium exitiis 3, 252, 26 sq.; cf. 22.
temporaliter: carere omnibus quae temporaliter tenent 2, 144, 19.
temporaliter aduersa patiantur 2, 330, 3.
temporis uarietas: cum discussissent ... pronuntiarent *Psalm.* 124. manifestat et significauit 1, 242, 17.
19. non praeoccupat nec potuit 1, 279, 13 sq. adrant ... praesens fuerat 3, 45, 1.
tempus est separare *Psalm.* 11.
tenacius 3, 220, 6.
tenax unitatis 2, 241, 17.
tendiculis morarum omissis 2, 295, 1.
morarum tendiculae neceantur 3, 146, 26.
tenebroso schismatis sacrilegio 1, 45, 18. quid tenebrosius praesumptionibus hominum 1, 44, 25.
teneo: eos teneamus interfectores prophetarum 2, 38, 3. tu nos non tenes traditores ... te autem furem tenemus 2, 54, 7. 9. tenetur petitio quam uestri maiores dederunt 2, 127, 8. an non rei neglegentiae merito tenebuntur? 2, 463, 11 sq. — sensu amisso uix extremum spiritum tenens 2, 454, 10.
tenor uerborum 1, 326, 11.
tenuiter: nec tenuiter probare conatus 3, 28, 21; cf. 63, 30 sq.
tenus: ut eum interim facie tenus inueniremus 3, 174, 27.
ter: post consulatum Theodosii ter 2, 467, 9; cf. 15. consulatu Arcadii ter 2, 546, 2 sq. Constantino ter et Licinio iterum consulibus 3, 158, 16.
tergiuersatio contentiosa haereticorum 2, 251, 25. moratoriae tergiuersationes 2, 293, 11; cf. 2, 311, 11. 367, 4. 3, 43, 13. 50, 25. 82, 32.
tergiuersatorie et calumniose ista dicebant 3, 42, 32. morarum tendiculae tergiuersatorie neceantur 3, 146, 26 sq.
tergiuersatoria non defensio sed fuga 3, 194, 7.
tergiuersor, ari 2, 289, 19. 315, 17.
termino 1, 373, 23. 2, 96, 20. 159, 2. †328, 14. 450, 23. 514, 20. †3, 204, 10.
terreni mendacii fumus 1, 22, 10.
terrenae potestates 2, 461, 13. 470, 3. 552, 25.
terribiliter proponere 2, 132, 3. terribiliter uetant 2, 138, 13. egerat hoc magis terribiliter quam suppliciter 2, 438, 23 sq. terribiliter uagando 2, 453, 4. terribiliter prohibebantur 3, 216, 26.
terrilians in agris 3, 231, 12.
tertio (*drittens*) si quaeretur 1, 318, 5. tertio (*zum drittenmal*) fuerit absolutus 2, 185, 8; cf. 3, 195, 15. iterum ac tertio legatos miserunt 2, 508, 8.
testator (deus) 2, 19, 16. 32, 1.
testificatio: ab ipsius Christi testificatione dissentiant 2, 238, 8. sub tanta testificatione 2, 331, 6. adhibita publicorum testificatione

- gestorum 2, 456, 15; cf. 3, 28, 24.
 testificatio ciuitatum 2, 556, 21.
 utrum sub dei testificatione firmarent 3, 46, 34; cf. 142, 3.
 testificatus est hoc dominus 2, 273, 17.
 testis testium 2, 38, 28. ueritas testis est 1, 63, 19. teste euangelio 2, 299, 25.
 testatur se deum 1, 21, 2. — *pass.*: apostolus dixisse testatur †3, 295, 6.
 texturae conpages 1, 156, 4.
 thesaurizarent cupide sua 1, 237, 3.
 timeo *cum inf.*: reprehendi timent 1, 192, 6 sq.; cf. 2, 112, 10. 340, 11. 3, 249, 29.
 tinctio (= baptisina) 1, 268, 15.
 tinguo (= baptizo) 1, 90, 21. eius uos moribus tinguitis †2, 79, 25.
 tiro (= episcopus iuuenis) 2, 457, 23.
 titulatur psalmus 2, 255, 21.
 tolerabilius 2, 340, 24. 412, 2. 3, 115, 19. 224, 6.
 tolerator falsorum fratrum 2, 106, 16.
 tonitrua diuini testamenti 1, 20, 30.
 tornare fustes 2, 120, 20.
 torsit eos ueritas, ut illa promerent 3, 160, 15 sq.
 tortore alienarum animarum 3, 229, 19.
 tortuosa ac peruersa natio 1, 93, 19.
 prauitas periculosior et tortuosior 1, 250, 1. per colles tortuosos incedit †3, 303, 14.
 torus ceruicis haereticae 2, 220, 20.
 totum: (pars Maximiani) non est per totum Africae 2, 572, 14; cf. ut eorum communio non sit cum toto quacumque diffunditur 2, 238, 22.
 pars Donati totum Christi deuicit †3, 309, 13. — uos totum noscitis *Psalm.* 113. non in totum consentio 2, 370, 22.
 totus *postponitur*: messis orbis totius 1, 122, 15; cf. 2, 89, 17 sq. 151, 26 sq. *et s. u. omnis.*
 tracto (*predigen, opp.* scribere) 1, 19, 5. †3, 248, 1. — tractare sacramentum, baptisma 1, 70, 12. 94, 25. 196, 3. 211, 25. 369, 3. — non tractare (= nihil curare, despicere): non de merito actuum, non de innocentia uitae tractamus †2, 397, 29. †519, 17. scis me de nemine tractare †2, 437, 4.
 tractoria (epistula): sic a primato suo per tractoriam fuerant euocati 3, 143, 3.
 traditio, traditor *cf. Ind. nom.*
 trado *abs.*: eos tradidisse *Psalm.* 36 *et passim.*
 trahit culpam neglegentia 1, 97, 29; cf. 2, 429, 1 sq. infirmas plebes uel totas trahere uel certe diuidere 1, 98, 20 sq. bona, quae de ecclesia discedendo traxerunt (*mit sich nahmen*) 2, 372, 25; cf. 378, 9 sq.
 tramite communionis traditoribus succedere 2, 224, 3.
 tranquilla uolentes †3, 225, 17.
 transeo: inde iam fuerat transitum 3, 49, 27. etiam inde transitum est 3, 88, 3. 7. ab illo testimonio toto silentio transierunt 3, 152, 2 sq.
 transfigurans in se peccata populi sui 1, 224, 7. in se transfigurans eos 1, 329, 25; cf. 3, 234, 25 sq.
 transgressores mandati 2, 449, 15.
 transiecit maiores eorum per Rubrum Mare 2, 528, 2.
 translate posui quaedam uerba 2, 493, 15 sq.
 translatus: (uerba) ex translatis facta sunt propria 2, 580, 3; cf. 388, 24.

- transmarini *Psalm.* 127. transmarinae ecclesiae 2, 12, 4 *cet.*
 trecenti et decem 1, 27, 26. 28, 15 *cet.* (*decies*). trecenti decem 1, 51, 7 *cet.* (*sexies*).
 tribulatio 1, 117, 22. 2, 74, 24. 81, 29. 112, 27. 127, 26 *cet.*
 tribulabatur pessimis moribus (populi) 2, 149, 15.
 tricenarius fructus 1, 42, 18.
 tricenus fructus 1, 239, 5. 370, 23.
 triceps bestia 2, 22, 9. 493, 17. 579, 21.
 tridentem tantae auctoritatis, id est Maiorinum Donatum Parmenianum 1, 122, 26. — *adi.* tridens telum 2, 22, 9. 493, 17. 579, 23.
 triens: uix trientem de toto posuit 1, 95, 25.
 trilingui malitia flagellantes †2, 36, 18 sq.
 trina edicta: duos alios menses superesse potuisse, quos imperator adiunxit trinis edictis fuisse seruandos 3, 43, 3; *cf. rescriptum Honorii de habenda collatione (Mansi pag. 53 et 186)*: quodsi intra praestitutum tempus studiose Donatistarum episcopi declinauerint conuenire, trini edicti uocatione contumacium tempora concludantur.
 tripertitus 2, 493, 17. 579, 25.
 triturata 2, 561, 5. 571, 7. 3, 26, 27. 32, 3. 145, 13.
 trituratores 3, 111, 22.
 triturato 1, 123, 17. 287, 17. 2, 84, 5. 164, 29. 171, 27. 404, 23. 571, 2. 3, 103, 18. 110, 17. 111, 8.
 triumphandus pompa miserabili 2, 556, 27.
 trucidare animas 1, 192, 25 sq.
 trucidationem suam inuitis hominibus extorquent 2, 297, 12.
 truculenti faeneratores 3, 15, 22.
 trunco: ut ecclesiae societatem nulla schismatis labe truncaret 1, 281, 25.
 tuitio 2, 131, 30. 303, 1. 471, 25.
 tum deinde 2, 204, 20. 3, 72, 20.
 tument animositate contradicendi 2, 305, 27 sq.
 tumor animositatis 1, 29, 1. superbiae 1, 136, 20. 2, 571, 14. sacrilegus 1, 121, 2. arrogantiae 2, 395, 13. tumores nostros curare 1, 282, 7.
 tumultuor 1, 215, 8.
 tunc *attrib.* (= ὁ τότε): cum primate suo tunc Secundo 1, 24, 11. — prius... tunc 3, 42, 17 sq.
 tundunt pectora sua (episcopi) 1, 67, 20.
 tura praedicere (*i. e.* tura diis incendere iubere) †2, 125, 21. turis conscientia (*i. e.* turificandi) *ibid.* †25.
 turbide atque inordinate 2, 301, 26.
 turbulentissimus 1, 40, 22. 121, 22.
 turificatio *cf. Ind. nom.*
 turificator 2, 116, 27. 151, 6. 386, 7. 395, 9. 582, 6.
 turifico 1, 227, 12. †2, 436, 3. †3, 310, 5. — turificati (= turificatores) †3, 309, 19. †28. †310, 7.
 turpatur speciosa columba tali membrorum parte 1, 294, 5.
 tyfus elationis 1, 119, 14. superbiae 1, 134, 10. 178, 27. — *abs.* 1, 268, 13. 2, 127, 28. 3, 175, 7.
 typus 1, 61, 23. 213, 24.
 uber *subst.*: exundans ubere caritatis 1, 303, 24.
 uberi eloquio 1, 19, 9. uberi doctrina 1, 202, 11.
 uberius 1, 292, 10. 293, 26. 2, 519, 26. uberrime 1, 290, 6.

ubi: protulerunt ubi damnauerant Caecilianum 3, 99, 22sq. ne ageretur, ubi eorum peruersitas monstraretur 3, 113, 18. — ubi est quod 2, 479, 18. 3, 210, 29. 248, 4; cf. 2, 444, 2.

ubicumque *indef.* 1, 267, 12. 299, 8. 2, 106, 10.

ubilibet 1, 55, 15. 2, 359, 2. — *re-* *lat. cum coni.*: ubilibet eum uersari quaelibet necessitas cogat 1, 96, 14. ubilibet esse uideantur 1, 368, 10.

uda coagula concepti sceleris †1, 51, 18 sq. *cet.*

ulterius *de tempore (fernerhin, weiterhin)*: 1, 313, 16. 2, 178, 23. 344, 1. 368, 11. 369, 18. 450, 8. 508, 25. 3, 66, 5. 73, 1. 219, 20. 221, 21. 242, 26.

ultimus: usque ad ultimum 1, 316, 15. — in ultimo (= postremo) 1, 136, 6. 247, 8. 337, 2. 347, 7. 3, 92, 4. — ad ultimum 2, 64, 19.

ultra conparationem melior 1, 274, 6. ultra iustitiam 2, 355, 7.

ultrices aquae †2, 11, 9 *cet.* ultrix furoris caecitas oculorum †2, 47, 18. male uiuendi ultrix disciplina 2, 112, 29.

ululatus (= reatus) †3, 310, 1. 9.

umbra fortitudinis 1, 137, 22sq. defensionis 2, 23, 3. ueritatis 2, 356, 6. umbrae ueterum sacramentorum 3, 4, 24.

umbraculum †1, 51, 21 *cet.* nescio quibus umbraculis id conatus obtegere 2, 567, 16. morarum umbraculis amputatis 3, 79, 10.

unctionis mysticum sacramentum 1, 128, 18.

unde (= qua de causa) 1, 183, 11. 2, 80, 26. 277, 13. 279, 2. —

(= de qua re): unde nemo dubitat 2, 401, 28. — (= quibus): si habent aures unde audiant 1, 61, 3. — (= cum quo uel cui): unde nemo communicat 2, 314, 8. — non est unde consentiat 1, 100, 1.

undecumque *cum coni.* 2, 107, 4. 237, 23.

unitas (= ecclesia catholica) *Psalm.* 37. 1, 40, 24. 2, 80, 26 *cet.*

universalis ecclesia 1, 373, 25. uniuersale concilium 1, 231, 22 *cet.* uniuersalis proconsularis prouincia 3, 140, 4.

uniuersaliter 2, 126, 17. 132, 12. 142, 18. 3, 125, 7.

uniuersitas *de ecclesia catholica* 1, 151, 1. 198, 25. 258, 24. 266, 20. 282, 26. 303, 15. 304, 23. 342, 1. 2, 572, 11. 3, 53, 12. 151, 25. uniuersitas concilii 1, 308, 7.

uniuersum partibus praeponitur 1, 190, 19. ab isto uniuerso ad partem quamlibet quisquis separat 2, 35, 32. ab uniuerso alienare 2, 41, 8.

unum dicatur ex duobus 1, 262, 5. unum de duobus 1, 310, 16. 2, 53, 11. 141, 1. 3, 176, 21. eligit de duobus alterum †2, 139, 21. — ex una aliqua regione *Psalm.* 121.

urgenter interrogo 2, 192, 22. inpingo 2, 392, 17.

urgeo: non urgeo quemquam sic intellegere 1, 111, 13. necessitate mortis urgentis 1, 302, 18. te urgerem reddere rationem 2, 528, 8. me disputatione urgendum arbitratu es 2, 513, 1. urgueris cedere ueritati 2, 513, 25. quae (uerba) ueritatem nimis urgerent 2, 540, 13. cum probare quod intenderat urgeretur 2, 578, 13 sq.

usitatus et tolerabilis 2, 340, 23.
usque *prae*p.: produxit illos usque

Bethaniam (ἕως πρὸς, foras in *Uulg.*)

*2, 261, 23. usque anni alterius
diem *cet.* 2, 469, 2. — usque in
1, 95, 25. 173, 14. 239, 6. 2, 56,
14. 16. 290, 8. 30. 403, 21. 427,
15. †466, 10 *cet.* in finem usque
1, 239, 26. 298, 20. — usque adeo
1, 29, 18. 128, 4. 257, 22. 2, 16,
29. 20, 20. 41, 9. 97, 6. 441, 16.
547, 7. †3, 4, 4. 47, 31. 83, 20.
100, 24 *cet.* — adhuc usque 1,
342, 25. 2, 434, 21. 3, 43, 2. 119,
22. 136, 23. 149, 7. 161, 3. —
usque adhuc 2, 320, 16. — usque
hodie *Psalm.* 138. — huc usque
2, 191, 14. 389, 15. usque quaque
2, 455, 3. 475, 12. 500, 3. 3, 122,
20. 224, 25. 229, 18. 230, 30. 273,
21. — quo usque 3, 99, 2. — us-
que dum (ἕως τοῦ ἐλθεῖν, donec
Uulg.) ueniret in Caesaream *2,
268, 12.

usurpatio alieni muneris 1, 80, 9. 14.

usurpator 1, 80, 15. 3, 161, 7.

usurpant sibi licentias 1, 50, 19.

usurpans ad defensionem suam
scripturam 1, 53, 10; *cf.* 99, 1.
sibi sacrificandi licentiam usurpare
contra unitatem 1, 216, 10. usur-
pato indocte testimonio 2, 14, 6.
maledictionem tuam in peruersum
de Salomone usurpatam 2, 78, 4.
quam (basilicam) uestri illicite
usurpauerant 2, 453, 26; *cf.* 554, 20.

ut: quid istis uideatur, ut putent 1,
37, 14. difficile est ut 1, 254, 10 sq.
nimis longum est ut 1, 202, 22 sq.
iustum est, ut taceatis 2, 400, 14;
cf. 3, 249, 13. — ut *deest*: inter-
locutus est cognitor, responderent
3, 52, 28. — ut non *pro* ne: ideo

te quaero, ut non pereas 3, 172,
7. — ut multum: unum aut duos
aut ut multum tres 2, 476, 21. —
ut quid (ὅγα τί) 1, 83, 23. 207, 18.
19. 240, 23. 24. 354, 21. 2, 26,
21. 32, 17. 77, 22. 182, 8. 183,
11. 234, 17. 251, 10. 300, 26. 339,
12. 472, 18.

utcumque *indef.* 2, 184, 16. 3, 5, 17.
62, 2. 159, 30.

uterlibet *relat.*: utrumlibet elegerint,
sufficit 1, 162, 12.

utique (= scilicet): neque studentes
seruare unitatem spiritus in uin-
culo pacis, caritatem utique non
habendo 1, 158, 6; *cf.* 1, 193, 18.
219, 29. 220, 19. 237, 10. 261, 19.
2, 308, 16. 3, 249, 24 *cet.*

utor: si talibus (testimoniis) uti uel-
lemus, innumerabilibus uteremur
2, 314, 21. quod diacono illo non
degradato uteretur 3, 84, 22.

utrum in interrogatione simplici in-
dir. 1) *cum con.* 1, 38, 24. 39, 22.
47, 23. 48, 7. 57, 2. 58, 12. 67, 5.
78, 4. 80, 8. 178, 15. 2, 28, 29.
37, 8. 24. 45, 23. 3, 40, 3. 42, 11.
20. 46, 15. 27. 34. 49, 6. 11. 50,
13. 52, 23. 54, 26. 71, 10. 11. 79,
15. 84, 25. 86, 23. 87, 7. 90, 23.
243, 3. 261, 7. — 2) *cum indic.*
2, 365, 19. 576, 19 (subscripterant
3, 46, 15 *recte mutatum* in sub-
scripterint, *quia nusquam alibi in*
Breuiulo indic. occurrit).

utrumnam 1, 273, 2.

utrumne... an †1, 90, 12. †2, 393,
3. 415, 2.

uacantes comesationibus 2, 154, 24.
quando uobis plus uacat audire 3,
184, 32. uacat tibi cogitare quid
dicas 3, 255, 10.

- uacuata est aqua nocentium a sancto spiritu †2, 147, 8; cf. 401, 24 sq. preces cruenta conscientia uacuat †2, 89, 29.
- uacuae episcopis cathedrae 3, 48, 2.
- ualeo cum inf. 1, 41, 2. 70, 4. 15. 248, 22. 2, 115, 24. 422, 7. 445, 25.
- ualidissime pro eius causa sonare 1, 108, 23 sq.
- ualidum et uerum uobis uidetur quod Iulianus constituit 2, 142, 1.
- uanissime criminari 2, 88, 15.
- uanescat elatione 3, 222, 13.
- uaniloquium 2, 168, 30. 3, 248, 4.
- uaniloquus 2, 103, 10. 177, 22. 360, 12. 3, 136, 1.
- uaporo: sceleris coagula in aspidum membra tardo se calore uaporaue- rint †1, 51, 18 cet.
- uapulo 1, 120, 6. 2, 304, 6.
- uariari uarietate humanorum uitiorum diuina sacramenta 2, 81, 13.
- uehementes leges 1, 41, 14. uehe- menti instantia 2, 333, 27.
- uehementer copioseque disserere 1, 19, 24. uehementer commendans 2, 295, 17. quanto uehementius ita proponitur 2, 418, 16.
- uel (= et): in mortem hominis iusti uel pauperis †2, 124, 1 (cf. 126, 3). — uel... uel (= et... et): uel ordinator clerici uel ipse ordinatus... multentur 1, 41, 18. — uel (= saltem): *Psalm.* 145. 163. 1, 149, 25. 2, 101, 5. 115, 3. 151, 29. 307, 9.
- uelamina figurarum 2, 240, 7.
- uelamentum aenigmati 2, 259, 13.
- ueluti 1, 24, 12. 321, 24. 2, 438, 18. 530, 2. 3, 51, 17. 68, 23. 146, 28.
- uenale proponere 3, 156, 10.
- uenditatis uos miseris plebibus 2, 155, 24.
- uenditor domini 2, 158, 10.
- uenenati uteri alueus †1, 51, 17 cet.
- uenenoso ore maledictis 2, 37, 21. uenenosissima uersutia 1, 103, 25.
- uenenum: cum eius religionis pro- positum Maximiani cuiusdam ue- nena polluerent †2, 467, 23.
- ueniale delictum 1, 80, 11.
- uenialiter 1, 170, 24.
- uenire contra suas praeproperas sen- tentias 1, 28, 12. contra suos con- sensus 3, 49, 19 (cf. 48, 30 sq.). 143, 18. — uentum est (= euenit) ut hoc palam fieret 3, 187, 28.
- uentilatio ultima 1, 33, 9. 167, 1. 2, 15, 22. 496, 18 cet.
- uentilator *Psalm.* 192. 1, 122, 10. 2, 15, 24. 18, 5. 158, 21. 496, 11.
- uentilo: non antiqua armaria uentila- mus 2, 13, 22. (ecclesia) ultimo iudicio uentilata 2, 294, 17. noli frustra in hac sententia uentilari 2, 447, 18. uentilatur in publico res secreta 3, 3, 14. cum inter Afros hoc negotium uentiletur 3, 53, 2. res magnas quas inter uestras iusti- tias uentiletis 3, 245, 19.
- uentositas tua nihil eis tamquam frumentis oberit 2, 405, 17.
- uento temptationis ablati 1, 166, 27. uento superbiae tamquam palea separatur 3, 32, 7.
- ueraciter 1, 68, 8. 222, 22. 259, 4. 302, 2. 2, 204, 14. 375, 7. 433, 14. ueracissime 2, 188, 6.
- ueracissimus sermo 1, 201, 21. testis 1, 370, 4. quid hac uoce ueracius 2, 259, 6.
- uerba dant Christo 1, 48, 22. — uerbi gratia 2, 238, 9. 239, 15.
- uere diaboli filius es †2, 41, 17.
- uerecundantur hoc in aperto dicere

- 3, 4, 2. uerecundantes et sentientes uana se loqui 3, 25, 3.
- uerecundia (= pudor): ad horam uerecundiae 3, 168, 5. (ut) peruersissima uerecundia fieret pertinax 3, 240, 26.
- ueridicus disputator 2, 61, 21. accusator 3, 29, 4. ueridicae assertiones 2, 30, 16. ueridicum os 2, 428, 16. ueridica unda †2, 11, 5 *cet.*
- uerisimiliter 1, 320, 25.
- uersicolorius (multicolorius *Uulg.*) *1, 221, 4.
- uerso: multa loquacitate uersare 3, 17, 2. quaestio inter nos uersatur 2, 232, 7; *cf.* 233, 25. cum illic tota causa uersaretur 3, 63, 20. (cum) in huiusmodi mutuis obiectis diu conflictio uersaretur 3, 72, 3.
- uersutia 1, 103, 25.
- uertitur quaestio 2, 496, 1. contro- uersia 2, 500, 18. causa episcopi uertebatur 3, 156, 22. — *intr.* ad solita maledicta uertisti 2, 66, 12; *cf.* conuerto.
- uerum dei quod tenebant 3, 8, 8.
- uerumtamen 1, 298, 18. 373, 26. 2, 226, 11.
- uestire (= se uestire): qua uestientis caput ingreditur 2, 153, 6.
- uetustas: ex uetustate primi hominis 1, 105, 6. quare non ad chorum reuerteris uetustatis †2, 556, 2.
- uicinitas 1, 129, 26. 130, 10. 23, 3, 45, 16.
- uicinus: per uicina et longinqua 3, 99, 7.
- uidentur esse intus 1, 224, 27; *cf.* 2, 403, 20. 3, 106, 10 *cet.* — uidetur (mihi) *cum inf. uel accus. et inf.*: latentem tibi uisum est attendi posse conscientiam 2, 531, 1. uisum est cuncta complecti 3, 39, 10.
- uidebatur cognitori petitorum constituendas esse personas 3, 51, 16. non ei uidebatur iniuste illos petere 3, 53, 26. uobis uidetur inuitos ad ueritatem non esse cogendos 3, 226, 13. frustra tibi uidetur concilia esse sectanda 3, 264, 1. — *sequitur* ut: quid istis uideatur, ut putent 1, 37, 14. quid tibi uisum sit, ut diceret 2, 527, 23. — ut uideatur tibi, quod... suscipimus 2, 369, 4.
- uiduatae episcopis cathedrae 3, 47, 29.
- uigeo: qua (caritate) multum uiguit Cyprianus 1, 217, 28.
- uigilanti interrogatione 2, 345, 6.
- uigilantius 1, 204, 19. uigilantissime 1, 219, 14. 235, 11. 295, 5. 2, 200, 15. 435, 12.
- uigor legum 1, 37, 16; *cf.* 2, 453, 18. uigoris admonitio †2, 463, 9.
- uincibilis causa 2, 173, 20.
- uinculum: saluo cum eis uinculo unitatis 1, 306, 10. forensia uincula 3, 44, 20.
- uindex sanguis †2, 124, 7. †126, 11.
- uindicare in sacrilegos 1, 141, 7; *cf.* 9, 2, 276, 6. posse aliquid ecclesiastico iudicio uindicari 1, 76, 14. ne se uindicet a delicto †2, 157, 24. — uindicandum (*strafbare Tat*) 2, 455, 24. 456, 2.
- uiuulenta conuiuia 2, 120, 17; *cf.* ebriosus.
- uiolentum gluten (bitumen) 2, 241, 11.
- uipereum semen †1, 51, 17 *cet.* ecce id ipsum uipereum est 2, 36, 27.
- uiriditas radicis catholicae 1, 153, 28; *cf.* 300, 7.
- uiscera humilitatis 1, 281, 19. caritatis 1, 237, 9. 292, 5. 3, 182, 7. pastoralia 3, 196, 3. paterna †3, 232, 34.

uisibiliter excommunicatur 2, 321, 9.
 uisum uigilans uidit 2, 295, 11. uisa
 fallacia *cf. Ind. nom.*
 uituperator eloquentiae 2, 327, 25.
 uiuacitas ingenii 2, 347, 21.
 uiuere (*weiter leben, am Leben bleiben*) 1, 165, 24.
 uocito 3, 84, 30. 220, 16.
 uolitant huc atque illuc 1, 50, 10 sq.
 uolauerunt a commixtione frumenti
 1, 124, 13 sq.
 uolo: quid sibi uult hoc testimonium
 1, 60, 11; *cf.* 2, 16, 20. 65, 17.
 129, 19. 3, 26, 12. 229, 18. — uolo
cum coni. 2, 87, 8. 137, 26. 380, 7.
 507, 17. 3, 23, 9. — *sequitur* ut 2,
 140, 3. 173, 9. 211, 6. 309, 8. 348,
 8. 507, 15. 3, 50, 29. 253, 11. —
 uelis nolis 2, 104, 2. 552, 20. 558,
 7. uelitis nolitis 2, 135, 12. 433,
 1. uelit nolit 2, 347, 2. uelint no-
 lint †3, 11, 14. — si potius uellent
 3, 56, 17. — (= malo): intro re-
 dire quam foris remanere uoluerunt
 1, 28, 22. uultis lauari quam nasci
 †2, 147, 1.

uoluto: cum quibus (phantasmatis)
 uolutari delectatur anima 1, 221, 11.
 uomuerunt insontibus populis mortes
 morsibus (*ut serpentes*) †2, 36, 20.
 maledicta inania uomendo 2, 180,
 20. cum multa in eos horrenda
 uomuisset 2, 464, 27.
 uorago peccatorum 1, 278, 28. uini
 uoragines = potores 2, 148, 15.
 uotum: cum aliud haberet in uoto 1,
 62, 26.
 uulnerauerant suam causam temera-
 riis responsionibus 3, 55, 4 sq.
 uulnus (= ulcus): ut compendioso
 dolore natum decidat uulnus †2,
 429, 16 *cet.* tabescentis uulneris
 putredo †2, 503, 11 *cet.*
 zelo (= amo): fornicante anima non
 zelant sponso 1, 60, 4. — (= ae-
 mulor): deus zelans 1, 216, 23;
cf. 217, 4. uos zelando fecisse 3,
 204, 29.
 zelus (= amor): zelo dei grauiter
 detestatur eos 1, 299, 12. ardet
 zelo dei 2, 166, 24.

III. INDICVLVS ORTHOGRAPHIAE.

- Adque *JK Ds bapt. passim*, atque
in *rell. scriptis*.
affluens (*adi.*) 2, 495, 24.
alioquin (*nusquam* — qui); *cf.* 1, 34,
5. 164, 17. 2, 356, 14.
amminicula 1, 42, 3. 3, 308, 33.
ammoneo *fere codd. opt. praeterquam*
Cresc. (*sed cf.* 2, 447, 19).
aput *Parm. et De bapt. passim DJK*.
arena *cf.* harena.
arundo 1, 299, 5. harundo 2, 247,
26.
(athibeo *D* 1, 100, 10. 137, 6. *K* 156,
24. 257, 25. 258, 13. 18).
beniuolus, beniuolentia *passim*.
caenosa 1, 206, 1.
calciamentum 1, 90, 18. 271, 15. 2,
63, 28. calciare 2, 97, 3.
character *codd. uett.*; *cf.* 1, 298, 13.
16. 17. 2, 355, 11. 13.
cluditis *2, 102, 11.
coherceo, cohercitio *melius quam*
coerc...; *cf.* 1, 33, 22. 115, 20.
117, 3. 118, 19. 119, 3. 139, 12.
2, 113, 4. 301, 25. 26.
comisatio 1, 37, 13. 251, 23. 277, 14.
comisator 1, 252, 7. *deterior for-*
ma comesatio, comesator; *cf.* 2,
154, 13. 159, 7. 308, 29.
conecto, conexio; *cf.* 1, 20, 4. 78,
25. 369, 12. 2, 88, 19. 248, 22.
374, 20. 388, 20. 429, 3. 3, 29, 19.
consparsio (*φóραμα*, *conspersio Uulg.*)
*1, 105, 7. *106, 6.
contremesco 2, 354, 8. 366, 9. 570,
15. 3, 18, 5.
cotidie *ubique*.
deminuo, diminutio *codd. uett.*; *cf.*
1, 43, 14. 16. 48, 10. 28. 94, 12.
2, 15, 13. 117, 1. 545, 7.
detrecto 2, 315, 17.
deuerto 1, 137, 8. 2, 454, 12. 458, 1.
dinosco 2, 328, 5.
dirrumpo *forma genuina seruata in*
DJK; *alias dirumpo*; *cf.* 1, 136,
24. 2, 164, 15. 165, 21. 378, 15;
improbanda forma dirumpo.
distingunt 1, 49, 7. distinguntur 2,
539, 7.
elemosynae *passim*.
epistula *K passim, saepe IIW*; *in*
aliis fere epistola occurrit.
eructuo 1, 329, 16.
(exsufflo, insufflo *saepe in codd. uett.*;
cf. 1, 74, 3. 127, 11. 248, 18).
facinerosus *forma genuina seruata*
in plerisque codd.
faenus *passim*; *cf.* 1, 247, 15; faene-
rator 3, 15, 22.
fetus *e. gr.* 1, 172, 16.
freneticus 2, 558, 18 sqq.
haeresis *forma antiqua in K occur-*
rit, raro in aliis; sed heresis iam
K saepius.
harena *ubique praeterquam* 2, 279, 3.
476, 14. 484, 15. 560, 18. 3, 174, 15.
haue 1, 365, 14 sqq.
helleborum 2, 346, 18.

- humerus 2, 54, 1.
 ido(lo)latra, ido(lo)latria; cf. 1, 156,
 10. 11. 184, 14. 191, 6. 229, 7. 13.
 22. 291, 3. 340, 11.
 iucundus *cet. forma genuina*; cf. 1,
 280, 8. 370, 19; *recentior iocundus*
e. gr. 1, 44, 10.
 littera *cet. fere codd.*
 litus *passim.*
 locuntur, secuntur *hic illic codd.*; cf. 1,
 35, 10. 11. 94, 25. 2, 264, 9. 394, 10.
 maliuolus, maliuolentia *passim* (ma-
 leuolus *bis terne K*; cf. 1, 332, 15).
 mamona 1, 360, 2.
 mutire 2, 223, 29.
 (neus *codd. 1, 173, 21.*)
 obaudio *et oboedio.*
 ommutesco 1, 35, 12. 2, 251, 1. 333,
 5. 548, 7. 8.
 opportunus *cet. 1, 120, 4. 192, 4. 304,*
25. 341, 22. 2, 160, 18. oportunus
cet. 2, 331, 2. 10. 335, 9. 360, 11.
3, 7, 17.
 optineo 1, 35, 18. 333, 5. 348, 18. 2,
 233, 25. 473, 18. 26; *saepius obtineo.*
 orfani *2, 29, 21.
 querella 3, 161, 11.
 quicquam *passim.*
 quidquid *codd. uett., uelut K 1, 194,*
2. 222, 19. 21. 287, 18.
 repperio *codd. longe plurimi*; cf. 1,
 22, 23. 71, 24. 323, 7. 333, 7. 2,
 237, 1. 279, 2. 353, 18.
 reppulit 2, 346, 22.
 rettuli 1, 154, 18.
 saepio 1, 220, 6; cf. 252, 21.
 sallire 1, 312, 7 *K.*
 saltem, non saltim.
 schisma *codd. uett. ut JK, saepe D*
et W (chisma).
 sepulcrum 2, 170, 5. 444, 19. — se-
 pulchrum 2, 39, 16. 349, 22.
 solacium *e. gr. 1, 281, 18.*
 spiritalis, spiritaliter *codd. saec. XII*
anteriores.
 suadella 2, 124, 4.
 suboles 1, 328, 21. 329, 5.
 suscenseo *codd. uett.*; cf. 1, 120, 12. 2,
 577, 23. 3, 23, 23. succenseo 2, 95, 17.
 suscribo *codd. uett.*; cf. 1, 59, 24.
 346, 3. 2, 16, 28. 368, 9. *Post*
gesta passim.
 tegimentum 2, 348, 21.
 thesaurus 1, 184, 9, thesaurizo 1,
 237, 3; *alias thes...*
 tinguo 1, 90, 21. 257, 17. 271, 8.
 272, 1. 306, 20. 331, 17. 335, 6.
 338, 25. 2, 70, 24. 79, 25. 149, 11.
 212, 4. 366, 1. 385, 16. 419, 8; *sed*
tinguntur 1, 272, 15 ut distinguntur.
 (triticum *JK 1, 237, 9. 238, 16. J*
243, 12; recipere debui, quoniam
eadem forma etiam in Hilarii cod.
Basilicano saec. VI occurrit).
 tus, turificare *cet. codd. uett.*; thus
 1, 55, 11. 3, 175, 14.
 tyfus 1, 119, 14. 134, 10. 178, 27.
 268, 13; *fort. etiam 3, 175, 7 sic*
scrib. fuit (typus cod.).
 umerus 2, 249, 30; cf. humerus.
 ungo *fere codd.*
 urgeo *codd. longe plurimi*; urgueo 2,
 366, 19. 513, 25.
 uaccillo 2, 517, 14.
 uae 1, 263, 20 (*alias in codd. fere*
ue).
 uaesanus 1, 98, 22. 136, 20. uesanus
 1, 68, 10. 129, 2. 2, 477, 11.
 ualitude 2, 348, 19. ualetudo †2,
 486, 3. 3, 142, 12. 26.
 uenumdo 2, 79, 27.
 ueridicus *passim.*
 uicensima 3, 129, 9.
 uinulentus 2, 37, 31. 120, 17.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

VOL. LI.

Pag. VII *med. pro* De bapt. III *lege*: De bapt. IIII.

- — *scriptis laudatis adde*: W. Meyer, Gesammelte Abhandlungen zur mittellateinischen Rhythmik (Berlin, 1905) vol. II, pag. 18 sqq.
P. Monceaux, Histoire litt. de l'Afrique chrétienne (Paris, 1905) III, pag. 491 sqq.
- IX *De Parmeniano eiusque operibus cf.* P. Monceaux, Journal des Savants 1909, pag. 21 sqq.

VOL. LII.

Pag. 363, 9 *cum W scribendum* Marcionistae; *cf. uol. LI, pag. 354, 9.*

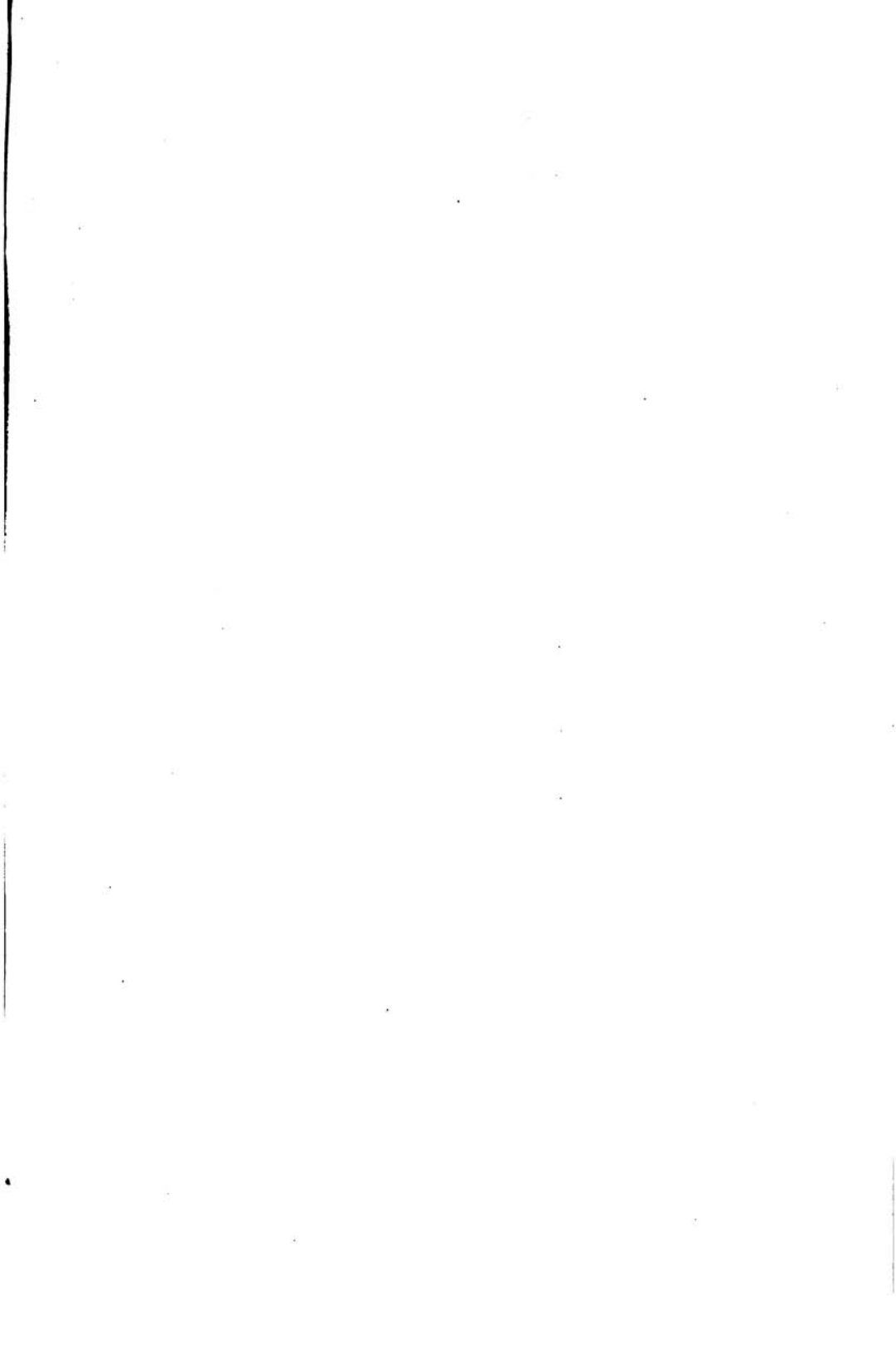
- 403, 9 *in adnot. dele*: 'et Cypr. codd. A¹A³'.
- 587 col. 2 *pro* *Prou. 24, 22 *lege*: *Prou. 24, 35 (30, 12).

VOL. LIII.

Pag. 26, 16 *et* 28, 2 *adnot. pro* Prou. 24, 22 *lege*: Prou. 24, 36. 35.

- 254, 27 *in adnot. lege*: Eccli. 31 (84), 30.
 - 320 col. 2 lin. 8 *supra lege*: tyranni.
-

THE UNIVERSITY OF MICHIGAN

DATE DUE

~~APR 15 1993~~

~~APR 18 1994~~

AUG 15 2003

~~DEC 9 1994~~

~~DEC 02 1994~~

~~FEB 22 1995~~

~~MAR 18 1995~~

~~MAR 20 1995~~

~~APR 28 1998~~

~~MAY 1 1998~~

~~APR 18 2003~~

~~JUN 1 2003~~

UNIV. OF MICH

FEB 16 1910

UNIVERSITY OF MICHIGAN

3 9015 02872 5318

Replaced with ~~original~~ Microform

1996

